

විනයපිටකෙ

සාරත්ථදීපනී-ටීකා (පටිමො භාගො)

ගන්ථාරම්භකථා

මහාකාරුණිකං බුද්ධං, ධම්මඤ්ච විමලං වරං;
වන්දෙ අරියසංඝස්ස, දක්ඛිණෙය්‍යං නිරභිගණං.

උළාරපුඤ්ඤතෙජෙන, කත්වා සත්තුච්ඡේදනං;
පත්තරජ්ජාභිසෙකෙන, සාසනුජ්ජොතනත්ථිනා.

නිස්සාය සිහලින්දෙන, යං පරක්කමබ්‍රහ්මා;
කත්වා නිකායසාමග්ගිං, සාසනං සුච්ඡෙදිතං.

කස්සපං තං මහාථෙරං, සඤ්ඤාසං පරිණායකං;
දීපස්මිං තම්බපණ්ණිමිති, සාසනොදයකාරකං.

පටිපත්තිපරාධීනං, සදාරඤ්ඤනිවාසීනං;
පාකටං ගගනෙ වන්ද-මණ්ඩලං විය සාසනෙ.

සඤ්ඤාසං පිතරං වන්දෙ, විනයෙ සුච්ඡාරදං;
යං නිස්සාය වසන්තොහං, වුද්ධිජ්ජන්තොස්මි සාසනෙ.

අනුථෙරං මහාපුඤ්ඤං, සුමෙධං සුතිවිස්සුතං;
අච්ඡන්ධිතසිලාදි-පරිසුද්ධගුණොදයං.

බහුස්සුතං සතිමත්තං, දන්තං සන්තං සමාහිතං;
නමාමි සිරසා ධීරං, ගරුං මෙ ගණවාචකං.

ආගතාගමකක්කෙසු, සද්දසත්ථනයඤ්ඤසු;
යස්සන්තෙවාසිභික්ඛුසු, සාසනං සුප්පතිට්ඨිතං.

විනයට්ඨකථායාහං, ලිනසාරත්ථදීපනිං;
කරිස්සාමි සුච්ඤ්ඤෙය්‍යං, පරිපුණ්ණමනාකුලං.

පොරාණෙහි කතං යං තු, ලිනත්ථස්ස පකාසනං;
න තං සබ්බත්ථ භික්ඛුනං, අත්ථං සාධෙති සබ්බසො.

දුච්ඤ්ඤෙය්‍යසභාවාය, සිහලාය නිරුත්තියා;
ගණ්ඨිපදෙස්වනෙකෙසු, ලිඛිතං කිඤ්චි කත්ථවි.

මාගධිකාය භාසාය, ආරහිත්වාපි කෙනවි;
භාසන්තරෙහි සම්මිස්සං, ලිඛිතං කිඤ්චිදෙව ව.

අසාරගන්ථභාරොපි, තත්ථෙව බහු දිස්සති;
ආකුලඤ්ච කතං යත්ථ, සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමිති අත්ථනො.

තනො අපරිපුණ්ණෙන, තාදිසෙනත්ථ සබ්බසො;
කථමත්ථං විජානන්ති, නානාදෙසනිවාසිනො.

භාසන්තරං තනො හිත්වා, සාරමාදාය සබ්බසො;

අනාකූලං කර්මසාමි, පරිපුණ්ණචිතිවිජයන්ති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා

විනයසංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයං නමස්සිතුකාමො තස්ස විසිට්ඨගුණයොගසන්දස්සනත්ථං “යො කප්පකොට්ඨිපි”තිආදිමාහ. විසිට්ඨගුණයොගෙන හි වන්දනාරහභාවො, වන්දනාරහෙ ව කතා වන්දනා යථාධිප්පෙතමත්ථං සාධෙති. එත්ථ ව සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණප්පයොජනං තත්ථ තත්ථ ඛණ්ඩා පපඤ්චෙන්ති ආවරියා. තථා හි වණ්ණයන්ති –

“සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයවන්දනා සංවණ්ණෙනබ්බස්ස ධම්මස්ස පහවනිස්සයවිසුද්ධිපට්ඨෙදනත්ථං, තං පන ධම්මසංවණ්ණනාසු විඤ්ඤානං ඛණ්ඩානුප්පාදනත්ථං, තං සම්මදෙව තෙසං උග්ගහණධාරණාදික්කමලද්ධබ්බාය සම්මාපටිපත්තියා සබ්බභිතසුඛනිප්පාදනත්ථං. අථ වා මඬ්ගලභාවතො , සබ්බකිරියාසු පුබ්බකිච්චභාවතො, පණ්ඩිතෙහි සම්මාවරිතභාවතො, ආයතීං පරෙසං දිට්ඨානුගතිආපජ්ජනතො ව සංවණ්ණනායං රතනත්තයපණාමකිරියා”ති.

මයං පන ඉධාධිප්පෙතමෙව පයොජනං දස්සයිස්සාම. තස්මා සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදමෙව හි පයොජනං ආවරියෙන ඉධාධිප්පෙතං. තථා හි වක්ඛන්ති –

“ඉච්චෙවමච්චන්තනමස්සනෙයාං ,
නමස්සමානො රතනත්තයං යං;
පුඤ්ඤාභිසන්දං විපුලං අලත්ථං,
තස්සානුභාවෙන භතන්තරායො”ති.

රතනත්තයපණාමකරණෙන චෙත්ථ යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනං රතනත්තයපුජාය පඤ්ඤාපාටවභාවතො, තාය පඤ්ඤාපාටවඤ්ඤා රාගාදිමලවිධමනතො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං සමයෙ චිත්තං හොති”තිආදි (අ. නි. 11.11).

තස්මා රතනත්තයපුජනෙන වික්ඛාලිතමලාය පඤ්ඤාය පාටවසිද්ධි.

අථ වා රතනත්තයපුජනස්ස පඤ්ඤාපදට්ඨානසමාධිහෙතුත්තා පඤ්ඤාපාටවං. චුත්තඤ්ඤි තස්ස සමාධිහෙතුත්තං

“එවං උජුගතචිත්තො ඛො, මහානාම, අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙදං, ලහති ධම්මුපසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පීති ජායති, පීතිමනස්ස කායො පස්සම්භති, පස්සද්ධකායො සුඛං වෙදියති, සුඛිනො චිත්තං සමාධියති”ති (අ. නි. 11.11.).

සමාධිස්ස ව පඤ්ඤාය පදට්ඨානභාවො චුත්තොයෙව “සමාහිතො යථාභූතං පජානාති”ති (සං. නි. 4.99; මි. ප. 2.1.14). තතො එවං පටුභූතාය පඤ්ඤාය පටිඤ්ඤාමහත්තකතං බෙදමභිභූයා අනන්තරායෙන සංවණ්ණනං සමාපයිස්සති. තෙන චුත්තං “අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථ”න්ති.

අථ වා රතනත්තයපුජාය ආයුචණ්ණසුඛලවඩ්ඪනතො අනන්තරායෙන පරිසමාපනං වෙදිතබ්බං. රතනත්තයපණාමෙන හි ආයුචණ්ණසුඛලානි වඩ්ඪන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අභිවාදනසීලිස්ස , නිච්චං වුඩ්ඪාපවායිනො;
චන්තාරො ධම්මා වඩ්ඪන්ති, ආයු චණ්ණො සුඛං බල”න්ති. (ධ. ප. 109);

තතො ආයුචණ්ණසුඛලවුඩ්ඪියා හොතෙව කාරියනිට්ඨානමිති චුත්තං “අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථ”න්ති.

අථ වා රතනත්තයගාරවස්ස පටිභානාපරිභානාවහත්තා. අපරිභානාවහඤ්ඤි තීසුපි රතනෙසු ගාරවං. චුත්තඤ්ඤෙනං

“සත්තිමෙ, භික්ඛවෙ, අපරිභානියා ධම්මා. කතමෙ සත්ත? සත්ථුගාරවතා ධම්මගාරවතා සඬ්ඝගාරවතා සික්ඛාගාරවතා සමාධිගාරවතා කල්‍යාණමිත්තතා සොවචස්සතා”ති (අ. නි. 7.34).

හොතෙව ව තතො පටිභානාපරිභානෙන යථාපටිඤ්ඤාතපරිසමාපනං.

අට වා පසාදවත්ථුසු පුජාය පුඤ්ඤාතිසයභාවතො. චුත්තඤ්ඨි තස්ස පුඤ්ඤාතිසයත්තං -

“පුජාරහෙ පුජයතො, බුද්ධෙ යදිව සාවකෙ;
පපඤ්චසමතික්කන්තෙ, තිණ්ණසොකපරිද්දවෙ.

“තෙ තාදිසෙ පුජයතො, නිබ්බුතෙ අකුතොභයෙ;
න සක්කා පුඤ්ඤං සඬ්ඛාතුං, ඉමෙත්තමපි කෙනවි”ති. (ධ. ප. 195-196; අප. ථෙර 1.10.1-2);

පුඤ්ඤාතිසයො ව යථාධිප්පෙතපරිසමාපනුපායො. යථාහ -

“එස දෙවමුත්ථස්සානං, සබ්බකාමදදො නිධි;
යං යදෙවාහිපත්ථෙත්ති, සබ්බමෙතෙන ලබ්භති”ති. (බු. පා. 8.10);

උපායෙසු ව පටිපත්තස්ස හොතෙව කාරියනිට්ඨානං. රතනත්තයපුජා හි නිරතිසයපුඤ්ඤක්ඛේතසංබුද්ධියා අපරිමෙයාප්පභවො පුඤ්ඤාතිසයොති බහුවිධත්තරායෙපි ලොකසන්නිවාසෙ අන්තරායනිබන්ධනසකලසංකිලෙසවිද්ධංසනාය පහොති, හයාදිඋපද්දවඤ්ච නිවාරෙති. තස්මා සුචුත්තං “සංවණ්ණනාරම්භෙ රතනත්තයපණාමකරණං යථාපටිඤ්ඤාතසංවණ්ණනාය අනන්තරායෙන පරිසමාපනත්ථත්ති වෙදිතබ්බ”න්ති.

එවං පන සප්පයොජනං රතනත්තයවන්දනං කත්තුකාමො පට්ඨං තාව භගවතො වන්දනං කාතුං තම්මුලකත්තා සෙසරතනානං “යො කප්ප...පෙ.... මහාකාරුණිකස්ස තස්සා”ති ආහ. එත්ථ පන යස්සා දෙසනාය සංවණ්ණනං කත්තුකාමො, සා යස්මා කරුණාප්පධානා, න සුත්තන්තදෙසනා විය කරුණාපඤ්ඤාප්පධානා, නාපි අභිධම්මදෙසනා විය පඤ්ඤාප්පධානා, තස්මා කරුණාප්පධානමෙව භගවතො ථොමනං ආරද්ධං. එසා හි ආවරියස්ස පකති, යදිදං ආරම්භානුරූපථොමනා. තෙනෙව සුත්තන්තදෙසනාය සංවණ්ණනාරම්භෙ “කරුණාසීතලහදයං, පඤ්ඤාප්ප්පොතවිභතමොභතම”න්ති කරුණාපඤ්ඤාප්පධානං, අභිධම්මදෙසනාය සංවණ්ණනාරම්භෙ “කරුණා විය සත්තෙසු, පඤ්ඤා යස්ස මහෙසිනො”ති පඤ්ඤාප්පධානඤ්ච ථොමනං ආරද්ධං. කරුණාපඤ්ඤාප්පධානා හි සුත්තන්තදෙසනා තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයාධිමුත්තිවරියාදිභෙදපරිච්ඡින්නදනසමත්ථාය පඤ්ඤාය සත්තෙසු ව මහාකරුණාය තත්ථ සාතිසයප්පවත්තිතො. සුත්තන්තදෙසනාය හි මහාකරුණාසමාපත්තිබහුලො වෙතොයාසත්තානෙසු තදප්ඤ්ඤාසයානුලොමෙන ගම්භීරමත්ථපදං පතිට්ඨාපෙසි. අභිධම්මදෙසනා ව කෙවලං පඤ්ඤාප්පධානා පරමත්ථධම්මානං යථාසභාවපටිවේධසමත්ථාය පඤ්ඤාය තත්ථ සාතිසයප්පවත්තිතො.

විනයදෙසනා පන ආසයාදිනිරපෙක්ඛං කෙවලං කරුණාය පාකතිකසත්තෙනපි අසොතබ්බාරහං සුණන්තො අපුච්ඡිතබ්බාරහං පුච්ඡන්තො අවත්තබ්බාරහඤ්ච වදන්තො භගවා සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙසිති කරුණාප්පධානා. තථා හි උක්කංසපරියන්තගතහිරොත්තප්පොපි භගවා ලොකීයසාධුජනෙහිපි පරිහරිතබ්බානි “සිබරණ්ඩි”තිආදීනි වචනානි යථාපරාධඤ්ච ගරභවචනානි විනයපිටකදෙසනාය මහාකරුණාසඤ්චොදිතමානසො මහාපරිසමප්ඤ්ඤා අභාසි, තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිකාරණාපෙක්ඛාය වෙරඤ්ඤාදිසු සාරිරිකඤ්ච බෙදමනුභොසි. තස්මා කිඤ්චාපි භූමන්තරපච්චියාකාරසමයන්තරකථානං විය විනයපඤ්ඤත්තියාපි සමුට්ඨාපිකා පඤ්ඤා අනඤ්ඤාසාධාරණතාය අතිසයකිච්චවතී, කරුණාය කිච්චං පන තතොපි අධිකන්ති කරුණාප්පධානා විනයදෙසනා. කරුණාබ්‍යාපාරාධිකතාය හි දෙසනාය කරුණාප්පධානතා. තස්මා ආරම්භානුරූපං කරුණාප්පධානමෙව එත්ථ ථොමනං කතන්ති වෙදිතබ්බං.

කරුණාග්ගහණෙන ව අපරිමෙයාප්පභවා සබ්බෙපි බුද්ධගුණා සඬ්ඛිතානි දට්ඨබ්බා තංමුලකත්තා සෙසබුද්ධගුණානං. මහාකරුණාය වා ඡසු අසාධාරණඤ්ඤාසු අඤ්ඤතරත්තා තංසභවරිතසෙසාසාධාරණඤ්ඤාණානම්පි ගහණසබ්භාවතො සබ්බෙපි බුද්ධගුණා නයතො දස්සිතාව හොන්ති. එසොයෙව හි නිරවසෙසතො බුද්ධගුණානං දස්සනුපායො යදිදං නයග්ගහො. අඤ්ඤථා කො නාම සමත්ථො භගවතො ගුණෙ අනුපදං නිරවසෙසතො දස්සෙතුං. තෙනෙවාහ -

“බුද්ධොපි බුද්ධස්ස භණ්ණො, වණ්ණං,
කප්පම්පි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො;
බ්බෙප්ප කප්පො විරදිසමන්තරෙ,
වණ්ණො න බ්බෙප්ප තථාගතස්සා”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.304; 3.141; ම. නි. අට්ඨ. 2.425);

තෙනෙව ව ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙනපි බුද්ධගුණපරිච්ඡේදනං පතිඅනුයුත්තෙන “නො භෙනං, හන්තෙ”ති පටික්ඛිපිත්වා “අපිව මෙ, හන්තෙ, ධම්මන්ථයො විදිතො”ති (දී. නි. 2.146) චුත්තං. තස්මා “යො කප්පකොට්ඨිපි”තිආදිනා කරුණාමුඛෙන සබ්බෙපතො සකලසබ්බඤ්ඤාගුණෙහි භගවත්තං අභිත්ථව්වීති දට්ඨබ්බං. අයමෙත්ථ සමුදායත්ථො.

අයං පන අවයවත්ථො – යොති අනියමව්වනං. තස්ස “නාථො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො.

“කප්පකොට්ඨිපි”ති ආදිනා පන යාය කරුණාය සො “මහාකාරුණිකො”ති වුවිච්චි, තස්සා වසෙන කප්පකොට්ඨගණනායපි අප්පමෙයාං කාලං ලොකහිතත්ථාය අතිදුක්කරං කරොන්තස්ස භගවතො දුක්ඛානුභවනං දස්සෙති. කරුණාය බලෙනෙව හි සො භගවා භත්ථගතම්පි නිබ්බානං පහාය සංසාරපඬ්ඨකෙ නිමුග්ගං සත්තනිකායං තතො සමුද්ධරණත්ථං චිත්තෙතුම්පි අසක්කුණෙයාං නයනජීවිතපුත්තභරියදානාදිකං අතිදුක්කරමකාසි.

කප්පකොට්ඨිපි අප්පමෙයාං කාලන්ති කප්පකොට්ඨගණනායපි “එත්තකා කප්පකොට්ඨො”ති පමෙතුං අසක්කුණෙයාං කාලං, කප්පකොට්ඨගණනාවසෙනපි පරිච්ඡින්නදිතුමසක්කුණෙයාත්තා අපරිච්ඡින්නානි කප්පසතසභස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඛොයානීති වුත්තං හොති. කප්පකොට්ඨවසෙනෙව හි සො කාලො අප්පමෙයො, අසඬ්ඛොයාවසෙන පන පරිච්ඡින්නොයෙව. “කප්පකොට්ඨිපි”ති අපිසද්දො කප්පකොට්ඨවසෙනපි තාව පමෙතුං න සක්කා, පගෙව වස්සගණනායාති දස්සෙති. “අප්පමෙයාං කාල”න්ති අවිච්චත්තසංයොගෙ උපයොගව්වනං “මාසධිමෙන, දිවසං වරති”ති ආදියු විය. කරොන්තො අතිදුක්කරානීති පඤ්චමහාපරිච්චාගාදීනි අතිදුක්කරානි කරොන්තො.

එවමතිදුක්කරානි කරොන්තො කිං චිත්තීති චෙ? ඛෙදං ගතො, කායිකං ඛෙදමුපගතො, පරිස්සමං පත්තොති අත්ථො, දුක්ඛමනුභවිති වුත්තං හොති. දුක්ඛඤ්ඨි ඛිප්පති සහිතුමසක්කුණෙයාන්ති “ඛෙදො”ති වුවිච්චි. ලොකහිතායාති “අනමතග්ගෙ සංසාරෙ වට්ටදුක්ඛෙන අවිච්චන්තපිළිතං සත්තලොකං තම්භා දුක්ඛතො මොචෙන්වා නිබ්බානසුඛභාගියං කරස්සාමි”ති එවං සත්තලොකස්ස හිතකරණත්ථායාති අත්ථො. අස්ස ව “අතිදුක්කරානි කරොන්තො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. ලොකහිතාය ඛෙදං ගතොති යොජනායපි නත්ථි දොසො. මහාගණ්ඨීපදෙපි හි “අතිදුක්කරානි කරොන්තො ඛෙදං ගතො, කිමත්ථන්ති චෙ? ලොකහිතායා”ති වුත්තං.

යං පන එවං යොජනං අසම්භාවෙන්තෙන කෙනචි වුත්තං “න හි භගවා ලොකහිතාය සංසාරදුක්ඛමනුභවති. න හි කස්සචි දුක්ඛානුභවනං ලොකස්ස උපකාරං ආවහති”ති, තං තස්ස මතිමත්තං. එවං යොජනායපි අතිදුක්කරානි කරොන්තස්ස භගවතො දුක්ඛානුභවනං ලොකහිතකරණත්ථායාති අයමත්ථො විඤ්ඤායති, න තු දුක්ඛානුභවනෙනෙව ලොකහිතසිද්ධිති. පඨමං වුත්තයොජනායපි හි න දුක්කරකරණමත්තෙන ලොකහිතසිද්ධි. න හි දුක්කරං කරොන්තො කඤ්චි සත්තං මග්ගඵලාදියු පතිට්ඨාපෙති, අථ ඛො තාදිසං අතිදුක්කරං කත්වා සබ්බඤ්ඤභාවං සච්ඡිකත්වා නියානිකධම්මදෙසනාය මග්ගඵලාදියු සත්තෙ පතිට්ඨාපෙන්තො ලොකස්ස හිතං සාධෙති.

කාමඤ්චෙන්ථ සත්තසඬ්ඛාරභාජනවසෙන තිවිධො ලොකො, හිතකරණස්ස පන අධිප්පෙතත්තා තංවිසයස්සෙව සත්තලොකස්ස වසෙන අත්ථො ගහෙතබ්බො. සො හි ලොකීයන්ති එත්ථ පුඤ්ඤපාපානි තංවිපාකො වාති “ලොකො”ති වුවිච්චි. කත්ථචි පන “සනරාමරලොකගරු”න්ති ආදියු සමුහත්ථොපි ලොකසද්දො සමුදායවසෙන ලොකීයති පඤ්ඤාපියතීති. යං පනෙන්ථ කෙනචි වුත්තං “ඉමිනා සත්තලොකඤ්ච ජාතිලොකඤ්ච සඬ්ඛණ්භාති, තස්මා තස්ස සත්තලොකස්ස ඉධලොකපරලොකහිතං, අතික්කන්තපරලොකානං වා උච්ඡින්නලොකසමුදයානං ඉධ ජාතිලොකෙ ඔකාසලොකෙ වා දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසඬ්ඛාතඤ්ච හිතං සම්පිණ්ඨෙන්වා ලොකස්ස, ලොකානං, ලොකෙ වා හිතන්ති සරුපෙකසෙසං කත්වා ලොකහිතම්චිවෙවාහා”ති, න තං සාරතො පච්චෙතබ්බං.

දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසඬ්ඛාතහිතස්සපි සත්තලොකවිසයත්තා, සත්තලොකග්ගහණෙනෙව උච්ඡින්නමුලානං බිණ්ණසවානම්පි සඬ්ඛහිතත්තා.

සබ්බත්ථ “කෙනචි”ති වුත්තෙ “වජිරවුද්ධිට්ඨිකාකාරොනා”ති ගහෙතබ්බං. “මහාගණ්ඨීපදෙ”ති වා “මජ්ඣිමගණ්ඨීපදෙ”ති වා “චූළගණ්ඨීපදෙ”ති වා වුත්තෙ “සිහළගණ්ඨීපදෙසු”ති ගහෙතබ්බං. කෙවලං “ගණ්ඨීපදෙ”ති වුත්තෙ “මාගධභාසාය ලිඛිතෙ ගණ්ඨීපදෙ”ති ගහෙතබ්බං.

නාථොති ලොකපටිසරණො, ලොකසාමී ලොකනායකොති වුත්තං හොති. තථා හි සබ්බානත්ථපභාරපුබ්බඬ්ඨගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානතප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිච්චන්තපකාරිතාය අපරිමිතනිරුපමප්පභාවගුණවිසෙසසමඬ්ඨිතාය ව සබ්බසත්තත්තමො භගවා අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං එකපටිසරණො පතිට්ඨා. අථ වා නාථතීති නාථො, වෙනෙයානං හිතසුඛං මෙත්තායනවසෙන ආසිසති පත්ථෙතීති අත්ථො. අථ වා නාථතී වෙනෙයාගතෙ කිලෙසෙ උපතාපෙතීති අත්ථො, නාථතීති වා යාවතීති අත්ථො. භගවා හි “සාධු, හික්ඛෙවෙ, හික්ඛු කාලෙන කාලං අත්තසම්පත්තිං පච්චෙක්ඛෙය්‍යා”ති ආදිනා (අ. නි. 8.7) සත්තානං තං තං හිතපටිපත්තිං යාවත්වාපි කරුණාය සමුස්සාහිතො තෙ තත්ථ නියොපෙති. පරමෙන වා චිත්තිස්සරියෙන සමන්තාගතො සබ්බසත්තෙ ඊසති අභිභවතීති පරමිස්සරො භගවා “නාථො”ති වුවිච්චි. සබ්බොපි වායමත්ථො සද්දසත්ථානුසාරතො වෙදිතබ්බො.

මහාකාරුණිකස්සාති යො කරුණාය කම්පිතභද්දත්තා ලොකහිතත්ථං අතිදුක්කරකිරියාය අනෙකප්පකාරං තාදිසං සංසාරදුක්ඛමනුභවත්වා ආගතො, තස්ස මහාකාරුණිකස්සාති අත්ථො. තත්ථ කිරතීති කරුණා, පරදුක්ඛං චික්ඛිපති අපනෙතීති අත්ථො. දුක්ඛතෙසු වා කිරියති පසාරියතීති කරුණා. අථ වා කිණාතීති කරුණා, පරදුක්ඛෙ සති කාරුණිකං හිංසති විබාධෙති, විනාසෙති වා පරස්ස දුක්ඛන්ති අත්ථො. පරදුක්ඛෙ සති සාධුනං කම්පනං භද්දබෙදං කරොතීති වා කරුණා. අථ වා කමිති සුඛං, තං රුන්ධතීති කරුණා. එසා හි පරදුක්ඛාපනායනකාමතාලක්ඛණා අත්තසුඛනිරපෙක්ඛතාය කාරුණිකානං සුඛං රුන්ධති විබාධෙතීති. කරුණාය නියුත්තොති කාරුණිකො යථා “දොචාරිකො”ති. යථා හි ද්වාරට්ඨානතො අඤ්ඤත්ථ වත්තමානොපි ද්වාරපට්ඨිකායෙව පුරිසො

ද්වාරානතිවත්තවුත්තිතාය ද්වාරෙ නියුත්තොති “දොවාරිකො”ති වුවිවති, එවං භගවා මෙත්තාදිවසෙන කරුණාවිහාරතො අඤ්ඤත්ථ වත්තමානොපි කරුණානතිවත්තවුත්තිතාය කරුණාය නියුත්තොති “කාරුණිකො”ති වුවිවති. මහාභිනිහාරතො පටියාය හි යාව මහාපරිනිබ්බානා ලොකහිතත්ථමෙව ලොකනාථා තිට්ඨන්ති. මහත්තො කාරුණිකොති මහාකාරුණිකො. සතිපි භගවතො තදඤ්ඤගුණානම්පි වසෙන මහත්තභාවෙ කාරුණිකසද්දසන්තිධානෙන වුත්තත්තා කරුණාවසෙනත්ථ මහත්තභාවො වෙදිතබ්බො යථා “මහාවෙය්‍යාකරණො”ති. එවඤ්ඤ කත්වා “මහාකාරුණිකස්සා”ති ඉමිනා පදෙන පුග්ගලාධිට්ඨානෙන සත්ථ මහාකරුණා වුත්තා හොති.

අථ වා කරුණා කරුණායනං සීලං පකති එතස්සාති කාරුණිකො, පථවිච්ඡේදයො විය කක්ඛලපුසනාදිසභාවා කරුණායනසභාවො සභාවභූතකරුණොති අත්ථො. සෙසං පුරිමසදිසමෙව. අථ වා මහාවිසයතාය මහානුභාවතාය මහාබලතාය ව මහති කරුණාති මහාකරුණා. භගවතො හි කරුණා නිරවසෙසෙසු සත්තෙසු පවත්තති, පවත්තමානා ව අනඤ්ඤසාධාරණා පවත්තති, දිට්ඨධම්මිකාදිභෙදඤ්ඤ ව මහත්තමෙව සත්තානං හිතසුඛං එකත්තතො නිජ්ජාදෙති, මහාකරුණාය නියුත්තොති මහාකාරුණිකොති සබ්බං වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. අථ වා මහති පසත්ථා කරුණා අස්ස අත්ථිති මහාකාරුණිකො. පුජාවචනො හෙත්ථ මහත්තසද්දො “මහාපුරිසො”තිආදියු විය. පසත්ථා ව භගවතො කරුණා මහාකරුණාසමාපත්තිවසෙනපි පවත්තිතො අනඤ්ඤසාධාරණත්තාති.

එවං කරුණාමුඛෙන සඬ්ඛෙපතො සකලසබ්බඤ්ඤගුණෙහි භගවත්තං ථොමෙත්වා ඉදාති සද්ධම්මං ථොමෙතුං “අසම්බුධ”න්තිආදිමාහ. තත්ථ අසම්බුධන්ති පුබ්බකාලකිරියානිද්දෙසො, තස්ස අසම්බුජ්ඣන්තො අප්පට්ඨිජ්ඣන්තොති අත්ථො, යථාසභාවං අප්පට්ඨිජ්ඣන්තොති වුත්තං හොති. හෙතුඅත්ථො හෙත්ථ අත්තසද්දො “පයන්තො නිසිදති”තිආදියු විය. යන්ති පුබ්බකාලකිරියාය අතියමතො කම්මනිද්දෙසො. බුද්ධනිසෙවිතන්ති තස්ස විසෙසනං. තත්ථ බුද්ධසද්දස්ස තාව “බුජ්ඣිතා සච්චානිති බුද්ධො, බොධෙනා පජායාති බුද්ධො”තිආදිනා (මහානි. 192) නිද්දෙසනායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා සවාසනාය අඤ්ඤාණනිද්දාය අවිචන්තවිගමතො, බුද්ධියා වා විකසිතභාවතො බුද්ධවාති බුද්ධො ජාගරුණවිකසනත්ථවසෙන. අථ වා කස්සවිපි ඤෙය්‍යාධම්මස්ස අනවබුද්ධස්ස අභාවෙන ඤෙය්‍යාවිසෙසස්ස කම්මභාවෙන අග්ගභණෙන කම්මවචනිච්ජාය අභාවෙන අවගමනත්ථවසෙනෙව කත්තුනිද්දෙසො ලබ්හතිති බුද්ධවාති බුද්ධො. අත්ථතො පන පාරමිතාපරිභාවිතො සයම්භුඤ්ඤාණෙන සහ වාසනාය විහතවිද්ධංසිතනිරවසෙසකිලෙසො මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාණාදිඅපරිමෙය්‍යාගුණානාධාරො ඛන්ධසන්තානො බුද්ධො. යථාහ “බුද්ධොති යො සො භගවා සයම්භු අනාවරියකො පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු සාමං සච්චානි අභිසම්බුජ්ඣති, තත්ථ ව සබ්බඤ්ඤතං පත්තො බලෙසු ව චස්භාව”න්ති (මහානි. 192; වුළුති. පාරායනත්ථුතිගාථානිද්දෙස 97; පටි. ම. 1.161). තෙන එවං නිරුපමප්පභාවෙන බුද්ධෙන නිසෙවිතං ගොචරාසෙවනාභාවනාසෙවනාහි යථාරහං නිසෙවිතං අනුභූතන්ති අත්ථො.

තත්ථ නිබ්බානං ගොචරාසෙවනාවසෙනෙව නිසෙවිතං, මග්ගො පන අත්තනා භාවිතො ව භාවනාසෙවනාවසෙන සෙවිතො, පරෙති උප්පාදිතානි පන මග්ගඵලානි වෙතොපරියඤ්ඤාණාදිනා යදා පරිජානාති, අත්තනා උප්පාදිතානි වා පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නදති, තදා ගොචරාසෙවනාවසෙනපි සෙවිතානි හොන්තියෙව. එත්ථ ව පරියන්තිධම්මස්සපි පරියායතො ධම්මග්ගභණෙන ගභණෙ සති සොපි දෙසනාසම්මසනඤ්ඤාණගොචරතාය ගොචරාසෙවනාය සෙවිතොති සක්කා ගහෙතුං. “අභිධම්මනයසමුද්දං අධිගච්ඡති, තිණි පිටකානි සම්මසී”ති ව අට්ඨකථායං වුත්තත්තා පරියන්තිධම්මස්සපි සච්ඡිකිරියාය සම්මසනපරියායො ලබ්හතිති යං අසම්බුධං අසම්බුජ්ඣන්තො අසච්ඡිකරොන්තොති අත්ථසම්භවතො සොපි ඉධ වුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. තම්පි ව අප්පට්ඨිජ්ඣන්තො භවාහවං ගච්ඡති, පරිඤ්ඤාතධම්මවිනායො පන තදත්ථපටිපත්තියා සම්මාපටිපන්නො න චිරස්සෙව දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති. වුත්තඤ්ඤොහං –

“යො ඉමස්මිං ධම්මවිනායෙ, අප්පමන්තො විහස්සති;
පහාය ජාතිසංසාරං, දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සති”ති. (දී. නි. 2.185; සං. නි. 1.185);

එත්ථ ව කිඤ්චාපි මග්ගඵලනිබ්බානානි පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකෙහිපි ගොචරාසෙවනාදිනා සෙවිතානි හොන්ති, තථාපි උක්කට්ඨපරිච්ඡේදවසෙන “බුද්ධනිසෙවිත”න්ති වුත්තං. කෙනචි පන බුද්ධසද්දස්ස සාමඤ්ඤතො බුද්ධානුබුද්ධපච්චෙකබුද්ධානම්පි එත්ථෙව සඬ්ඛගො වුත්තො.

භවාහවන්ති අපරකාලකිරියාය කම්මනිද්දෙසො, භවතො භවන්ති අත්ථො. අථ වා භවාහවන්ති සුගතිදුගතිවසෙන භීතපණ්ණවසෙන ව බුද්දකං මහත්තඤ්ඤ භවන්ති අත්ථො. වුද්ධත්ථොපි හි අ-කාරො දිස්සති “අසෙක්ඛා ධම්මා”තිආදියු විය. තස්මා අභවොති මහාභවො වුවිවති. අථ වා භවොති වුද්ධි, අභවොති භානි. භවොති වා සස්සතදිට්ඨි, අභවොති උච්ඡේදදිට්ඨි. වුත්තප්පකාරො භවො ව අභවො ව භවාහවො. තං භවාහවං. ගච්ඡතිති අපරකාලකිරියානිද්දෙසො. ජීවලොකොති සත්තලොකො. ජීවග්ගභණෙන හි සඬ්ඛාරභාජනලොකං නිවත්තෙති තස්ස භවාහවගමනාසම්භවතො. නමො අත්ථුති පාඨසෙසො දට්ඨබ්බො.

අවිජ්ජාදිකිලෙසජාලවිද්ධංසිනොති ධම්මවිසෙසනං. තත්ථ අවින්දියං වින්දතිති අවිජ්ජා. පුරෙතුං අයුත්තට්ඨෙන කායදුච්චරිතාදි අවින්දියං නාම, අලද්ධබ්බන්ති අත්ථො. තබ්බපරිතතො කායසුචරිතාදි වින්දියං නාම, තං වින්දියං න

වින්දනීති වා අවිජ්ජා, ඛන්ධානං රාසට්ඨං, ආයතනානං ආයතනට්ඨං, ධාතුනං සුඤ්ඤතට්ඨං, ඉන්ද්‍රියානං අධිපතියට්ඨං, සච්චානං තථට්ඨං අවිදිනං කරොතිති වා අවිජ්ජා, දුක්ඛාදීනං පිළිනාදිවසෙන චුත්තං චතුබ්බිධං අත්ථං අවිදිනං කරොතිති අවිජ්ජා, අත්තවිරහිතෙ සංසාරෙ සබ්බසොනිගතිභවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසත්තාවාසෙසු සත්තෙ ජවාපෙතිති වා අවිජ්ජා, පරමත්ථතො අවිජ්ජමානෙසුපි ඉත්ථිපුරිසාදිසු ජවති, විජ්ජමානෙසුපි ඛන්ධාදිසු න ජවතිති වා අවිජ්ජා. සා ආදි යෙසං තණ්හාදීනං තෙ අවිජ්ජාදයො, තෙයෙව කිලිස්සන්ති එතෙහි සත්තාති කිලෙසා, තෙයෙව ච සත්තානං ඛන්ධනට්ඨයෙන ජාලසදිසාති ජාලං, තං විද්ධංසෙති සබ්බසො විනාසෙති සීලෙනාති අවිජ්ජාදිකිලෙසජාලවිද්ධංසි. නනු චෙත්ථ සපරියත්තිකො නවලොකුත්තරධම්මො අධිප්පෙතො, තත්ථ ච මග්ගොයෙව කිලෙසෙ විද්ධංසෙති, නෙතරෙති චෙ? චුච්චතෙ. මග්ගස්සපි නිබ්බානමාගම්ම කිලෙසවිද්ධංසනතො නිබ්බානම්පි කිලෙසෙ විද්ධංසෙති නාම, මග්ගස්ස කිලෙසවිද්ධංසනකිච්චං එලෙන නිජ්ජන්තන්ති එලම්පි “කිලෙසවිද්ධංසි”ති චුච්චති. පරියත්තිධම්මොපි කිලෙසවිද්ධංසනස්ස පච්චයන්තා “කිලෙසවිද්ධංසි”ති වත්තුමරහතිති න කොචි දොසො.

ධම්මවරස්ස තස්සාති පුබ්බෙ අනියම්තස්ස නියමවචනං. තත්ථ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ චතුසු අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතිති ධම්මො.

“යෙ කෙච්ච ධම්මං සරණං ගතාසෙ, න තෙ ගම්ස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං, දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති. (දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37) –

හි චුත්තං. සංසාරදුක්ඛෙ වා අපතමානෙ කත්වා ධාරෙතිති ධම්මො මග්ගඵලප්පත්තියා සත්තක්ඛන්තූපරමතාදිවසෙන සංසාරස්ස පරිච්ඡින්නන්තා. අපායාදිනිබ්බන්තකකිලෙසවිද්ධංසනඤ්ඤාචෙත්ථ ධාරණං. එචඤ්ඤා කත්වා අරියමග්ගො තස්ස තදත්ථසිද්ධිභෙතුතාය නිබ්බානඤ්ඤාති උභයමෙව නිජ්ජරියායතො ධාරෙති, අරියඵලං පන තංසමුච්ඡින්නකිලෙසපටිප්පස්සම්භවෙන තදනුගුණතාය, පරියත්තිධම්මො තදධිගමභෙතුතායාති උභයං පරියායතො ධාරෙතිති චෙදිතබ්බං. චුත්තජ්ජකාරො ධම්මොයෙව අත්තතො උත්තරිතරාභාවෙන චරො පචරො අනුත්තරොති ධම්මචරො, තස්ස ධම්මවරස්ස නමො අත්ථුති සම්බන්ධො. එත්තාවතා චෙත්ථ අම්භෙහි සාරත්ථො පකාසිතො. යං පනෙත්ථ කෙනචි පපඤ්චිතං, අම්භෙහි ච ඉධ න දස්සිතං, න තං සාරතො පච්චෙතබ්බං. ඉතො පරෙසුපි එවමෙව දට්ඨබ්බං. තස්මා ඉතො පට්ඨාය එත්තකම්පි අවත්වා සාරත්ථමෙව දස්සයිස්සාම. යත්ථ පන කෙනචි අච්චන්තවිරුද්ධං ලිබ්බං, තම්පි කත්ථචි දස්සයිස්සාම. එත්ථ ච “අවිජ්ජාදිකිලෙසජාලවිද්ධංසිනො”ති එතෙන ස්වාක්ඛාතතාදිති ධම්මං ථොමෙති, “ධම්මවරස්සා”ති එතෙන අඤ්ඤස්ස විසිට්ඨස්ස අභාවදීපනතො පරිපුරෙණතාය. පඨමෙන වා පහානසම්පදං ධම්මස්ස දස්සෙති, දුතියෙන පහානසම්පදං.

එවං සඬ්ඛෙපෙනෙව සබ්බධම්මගුණෙහි සද්ධම්මං ථොමෙත්වා ඉදානි අරියසඬ්ඛං ථොමෙතුං “ගුණෙහි”තිආදිමාහ. “ගුණෙහි”ති පදස්ස “යුත්තො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. ඉදානි යෙහි ගුණෙහි යුත්තො, තෙ දස්සෙන්නො “සීලසමාධි”තිආදිමාහ. තත්ථ චතුපාරිසුද්ධිසීලාදි “සීල”න්ති චුච්චති. සමාධිති පඨමජ්ඣානාදි. සමාධිසීසෙන හි පඨමජ්ඣානාදයො චුත්තා. පඤ්ඤාති මග්ගපඤ්ඤා. විමුත්ති ච විමුත්තිඤ්ඤාණඤ්ඤා විමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාණන්ති වත්තබ්බෙ එකදෙසසරූපෙකසෙසන යෙන “විමුත්තිඤ්ඤාණ”න්ති චුත්තං. ආදිසද්දපරියායෙන පභුතිසද්දෙන වා විමුත්තිග්ගහණං චෙදිතබ්බං. තත්ථ විමුත්තිති ඵලං. විමුත්තිඤ්ඤාණන්ති පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං. පභුති-සද්දෙන ජලභිඤ්ඤාවතුපටිසම්භිදාදයො ගුණා සඬ්ඛතිතාති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ච සීලාදයො ගුණා ලොකියා ලොකුත්තරා ච යථාසම්භවං නිද්දිට්ඨාති චෙදිතබ්බං. යං පනෙත්ථ කෙනචි චුත්තං “සීලාදයො කිඤ්චාපි ලොකියලොකුත්තරා යථාසම්භවං ලබ්භන්ති, තථාපි අත්තෙ ‘අරියසඬ්ඛ’න්ති වචනතො සීලාදයො වත්තාරො ධම්මක්ඛන්ධා ලොකුත්තරාවා”ති, තං තස්ස මතිමත්තං. න හි අරියසඬ්ඛස්ස ලොකියගුණෙහිපි ථොමනාය කොචි දොසො දිස්සති, සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාදිධස්සපි තාව ලොකියලොකුත්තරගුණෙහි ථොමනා හොති, කිම්භිගං පන අරියසඬ්ඛස්සාති.

කුසලත්ථිකානං ජනානං පුඤ්ඤස්ස චුද්ධියා ඛෙන්තසදිසන්තා ඛෙන්තන්ති ආහ “ඛෙන්තං ජනානං කුසලත්ථිකාන”න්ති. බිත්තං බීජං මහජ්ජලභාවකරණෙන තායතීති හි ඛෙන්තං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණවිරුහනභූමි, තංසදිසන්තා අරියසඬ්ඛොපි “ඛෙන්ත”න්ති චුච්චති. ඉමිනා අරියසඬ්ඛස්ස අනුත්තරපුඤ්ඤාක්ඛෙන්තභාවං දීපෙති. “අනුත්තරං පුඤ්ඤාක්ඛෙන්තං ලොකස්සා”ති හි චුත්තං. තන්ති පුබ්බෙ “යො”ති අනියමෙන චුත්තස්ස නියමවචනං. අරියසඬ්ඛන්ති එත්ථ ආරකත්තා කිලෙසෙහි, අනායෙ න ඉරියනතො, අයෙ ච ඉරියනතො අරියා නිරුත්තින යෙන. අථ වා සදෙවකෙන ලොකෙන සරණන්ති අරණියතො උපගන්තබ්බතො උපගතානඤ්ඤා තදත්ථසිද්ධිතො අරියා. අරියානං සඬ්ඛො සමුහොති අරියසඬ්ඛො. අථ වා අරියො ච සො යථාචුත්තනයෙන සඬ්ඛො ච දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංභතභාවතොති අරියසඬ්ඛො, අට්ඨ අරියපුග්ගලා. තං අරියසඬ්ඛං. භගවතො අපරභාගෙ බුද්ධධම්මරතනානම්පි සමධිගමො සඬ්ඛරතනාධිනොති අරියසඬ්ඛස්ස බහුපකාරතං දස්සෙතුං ඉධෙව “සිරසා නමාමි”ති චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

එවං ගාථාත්තයෙන සඬ්ඛෙපෙනො සකලගුණසංකිත්තනමුඛෙන රතනත්තයස්ස පණාමං කත්වා ඉදානි තං නිපච්චකාරං යථාධිප්පෙන පයොජනෙ පරිණාමෙන්නො ආහ “ඉච්චෙව”ම්චිවාදි. ඉච්චෙවං යථාචුත්තනයෙන අච්චන්තං එකන්තෙන නමස්සනෙය්‍යං නමස්සිතබ්බං රතනත්තයං නමස්සමානො කායවාචිත්තෙහි වන්දමානො අහං විපුලං යං පුඤ්ඤාහිසන්දං අලත්ථන්ති සම්බන්ධො. තත්ථ බුද්ධාදයො රතිජනනට්ඨයෙන රතනං. තෙසඤ්ඤි “ඉතිපි

සො හගවා” තිආදිනා යථාභූතභූතේ ආවජ්ජෙන්තස්ස අමනාධිගමහෙතුභූතං අනප්පකං පිතිපාමොජ්ජං උප්පජ්ජති.
යථාහ –

“යස්මිං, මහානාම, සමයෙ අරියසාවකො තථාගතං අනුස්සරති, නෙවස්ස තස්මිං සමයෙ රාගපරියුට්ඨිතං
චිත්තං හොති, න දොසපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, න මොහපරියුට්ඨිතං චිත්තං හොති, උජුගතමෙවස්ස තස්මිං
සමයෙ චිත්තං හොති, උජුගතචිත්තො ඛො පන, මහානාම, අරියසාවකො ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙදං,
ලහති ධම්මප්‍රසංහිතං පාමොජ්ජං, පමුදිතස්ස පිති ජායති” තිආදි (අ. නි. 11.11).

චිත්තිකතාදිභාවො වා රතනට්ඨො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“චිත්තිකතං මහග්ගඤ්ඤං, අතුලං දුල්ලභදස්සනං;
අනොමසත්තපරිභොගං, රතනං තෙන චුච්චති” ති. (දී. නි. අට්ඨ. 2.33);

චිත්තිකතභාවාදයො ව අනඤ්ඤසාධාරණා බුද්ධාදීසුයෙව ලබ්භන්තිති.

“පුඤ්ඤාභිසන්දන්ති පුඤ්ඤරාසිං පුඤ්ඤප්පචත්තං වා” ති මහාගණ්ඨීපදෙ චුත්තං. මජ්ඣිමනිකායෙදෙ පන
චුළගණ්ඨීපදෙ ව “පුඤ්ඤාභිසන්දන්ති පුඤ්ඤාභිසංසං” න්තිපි අත්ථො චුත්තො. පුඤ්ඤාභිසන්දන්ති පුඤ්ඤනදිං,
පුඤ්ඤප්පචාහන්ති එවං පනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. අවිච්ඡේදෙන පචත්තියමානඤ්ඤි පුඤ්ඤං අභිසන්දනට්ඨෙන
“පුඤ්ඤාභිසන්දො” ති චුච්චති. තෙනෙව සාරත්ථපකාසිනියා සංයුත්තනිකායට්ඨකථාය (සං. නි. අට්ඨ. 3.5.1027) –

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දා සුඛස්සාහාරා. කතමෙ චත්තාරො? ඉධ,
භික්ඛවෙ, අරියසාවකො බුද්ධෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්තාගතො හොති ‘ඉතිපි සො හගවා...පෙ.... බුද්ධො
හගවා’ ති, අයං පට්ඨමො පුඤ්ඤාභිසන්දො කුසලාභිසන්දො සුඛස්සාහාරො” ති (සං. නි. 5.1027) –

එවමාදිකාය පාළියා අත්ථං දස්සෙන්නො “පුඤ්ඤාභිසන්දා කුසලාභිසන්දාති පුඤ්ඤනදියො කුසලනදියො” ති චුත්තං.
යං පන ගණ්ඨීපදෙ චුත්තං “පුඤ්ඤාභිසන්දන්ති පුඤ්ඤඵල” න්ති, තං න සුන්දරං . න හි රතනත්තයං නමස්සමානො
තස්මිං බණෙ පුඤ්ඤඵලං අලත්ථං, කිත්තු අනප්පකං පුඤ්ඤරාසිං තදා අලභි, තස්ස ව ඵලං පරලොකභාගී, දිට්ඨධම්මෙ
තු අන්තරායවිසානො තස්ස ව පුඤ්ඤස්ස ආනිසංසමත්තකං, “තස්සානුභාවෙන භතන්තරායො” ති ව චුත්තං, න ව
පුඤ්ඤඵලෙ අනුප්පන්නෙ තස්සානුභාවෙන භතන්තරායභාවො න සිජ්ඣති, න වෙතං තස්මිංයෙව බණෙ
දිට්ඨධම්මවෙදනියං අහොසි. තස්මා තස්ස මහතො පුඤ්ඤප්පචාහස්ස ආනුභාවෙන භතන්තරායොති අයමෙව අත්ථො
යුජ්ජති. අපාපි පණාමකිරියාය ජනිතත්තා පුඤ්ඤමෙව පුඤ්ඤඵලන්ති තස්සාධිප්පායො සියා, එවං සති යුජ්ජෙය්‍යා. සො
ව පුඤ්ඤප්පචාහො න අප්පමත්තකො, අප්ථ ඛො මහන්තොයෙවාති දස්සෙන්නො ආහ “විපුල” න්ති, මහන්තං
අනප්පකන්ති චුත්තං හොති. අලත්ථන්ති අලභිං, පාපුණ්ණන්ති අත්ථො.

තස්සානුභාවෙනාති තස්ස යථාචුත්තස්ස පුඤ්ඤප්පචාහස්ස ආනුභාවෙන බලෙන. භතන්තරායොති
තංතංසම්පත්තියා විබන්ධනවසෙන සත්තසන්නානස්ස අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙ ඵති ආගච්ඡතිති අන්තරායො,
දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්ථො. පණාමපයොජනෙ චුත්තවිධිනා හතො විද්ධස්සෙත්තො අන්තරායො උපද්දෙවො අස්සාති
භතන්තරායො. අස්ස “වණ්ණයිස්සං විනය” න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො, භතන්තරායො හුත්වා විනයං වණ්ණයිස්සන්ති
චුත්තං හොති. එතෙන තස්ස පුඤ්ඤප්පචාහස්ස අන්තරො පසාදසම්පත්තියා රතනත්තයස්ස ව ඛෙත්තභාවසම්පත්තියා
අත්ථසංවණ්ණනාය උපසාකකඋපද්දෙවනං භනතෙ සමත්ථං දීපෙති.

එවං රතනත්තයස්ස නිපච්චකාරකරණෙ පයොජනං දස්සෙත්වා ඉදානි යස්ස විනයපිටකස්ස අත්ථං
සංවණ්ණෙතුකාමො, තස්ස තාව හගවතො සාසනස්ස මූලපතිට්ඨානභාවං දස්සෙත්වා තම්පි ථොමෙන්නො ආහ
“යස්මිං ධීතෙ” තිආදි. අට්ඨිතස්ස සුසංඤ්ඤිතස්ස හගවතො සාසනං යස්මිං ධීතෙ පතිට්ඨිතං හොතිති යොජෙතබ්බං.
තත්ථ යස්මින්ති යස්මිං විනයපිටකෙ. ධීතෙති පාළිතො ව අත්ථොතො ව අනුනං හුත්වා ලජ්ජීපුග්ගලෙසු පචත්තනට්ඨෙන
ධීතෙති අත්ථො. සාසනන්ති අධිසීලඅධිචිත්තඅධිපඤ්ඤාසංඛිතසික්ඛත්තයසංඛිතං සාසනං. අට්ඨිතස්සාති
කාමසුඛල්ලිකත්තකිලමානුයොගසංඛිතෙ අන්තද්වයෙ අට්ඨිතස්සාති අත්ථො. “අප්පතිට්ඨං බ්වාහං, ආචුසො,
අනායුහං ඔසමතරි” න්ති (සං. නි. 1.1) හි චුත්තං. අයඤ්චත්ථො තිසුපි සිහලගණ්ඨීපදෙසු චුත්තොයෙව. ගණ්ඨීපදෙ පන
“අට්ඨිතස්සාති පරිනිබ්බුතස්සපි හගවතො” ති චුත්තං.

පතිට්ඨිතං හොතිති තෙසුයෙව ලජ්ජීපුග්ගලෙසු පචත්තනට්ඨෙන පතිට්ඨිතං හොති. සුසංඤ්ඤිතස්සාති එත්ථ තාව
තිසුපි ගණ්ඨීපදෙසු ඉදං චුත්තං “ද්වත්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණඅසීතිඅනුබ්‍යාඤ්ජනෙහි සමන්තාගමනවසෙන
සුසංඤ්ඤානස්සාති අත්ථො. අනෙත අස්ස රූපකායසම්පත්තිං නිදස්සෙති” ති. ගණ්ඨීපදෙ පන “යථායානෙ පතිට්ඨිතෙහි
ලක්ඛණෙහි සමන්තාගතත්තා රූපකායෙන සුසංඤ්ඤිතො, කායවඩ්ඤාදිරභිතත්තා තාදිලක්ඛණසමන්තාගතත්තා ව
නාමකායෙනපි” ති චුත්තං. කෙනච්ච පන “චතුබ්‍රමච්චාරවසෙන සත්තෙසු සුට්ඨු සම්මා ව ධීතස්සාති අත්ථවසෙන වා
සුසංඤ්ඤිතස්ස. සුසංඤ්ඤිතත්තා හෙස කෙවලං සත්තානං දුක්ඛං අපනෙතුකාමො හිතං උපසංහරිතුකාමො සම්පත්තියා ව

පමුදිනො අපක්ඛපතිනො ව හුත්වා විනයං දෙසෙති. තස්මා ඉමස්මිං විනයසංවණ්ණනාධිකාරෙ සාරුප්පාය ථුතියා ථොමෙත්තො ආහ ‘සුසණ්ඨිතස්සා’”ති වත්වා “ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තත්ථො අධිප්පෙතාධිකාරානුරූපො න හොති”ති චුත්තං. අයං පනෙත්ථ අම්මාකං බන්ති – යථාචුත්තකාමසුබලේලිකාදිඅන්තද්වයෙ අවිධිත්තායෙව මජ්ඣිමාය පටිපදාය සම්මා ධිත්තතා සුසණ්ඨිතස්සාති එවමත්ථො ගහෙතබ්බොති. එවඤ්ඤි සති ආරම්භානුරූපථොමනා කතා හොති යථාචුත්තඅන්තද්වයං විච්ඡේදත්වා මජ්ඣිමාය පටිපදාය විනයපඤ්ඤත්තියායෙව යෙභුයොන පකාසනතො.

තත්ති පුබ්බෙ “යස්මි”න්ති අතියමෙත්වා චුත්තස්ස නියමවචනං, තස්ස “විනය”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. අසම්මිස්සන්ති භාවනපුංසකතිද්දෙසො, නිකායන්තරලද්ධිහි අසම්මිස්සං කත්වා අනාකූලං කත්වා වණ්ණයිස්සන්ති චුත්තං හොති. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අනුරූපස්ස කාලමත්තස්සපි ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරසදිසෙනපි දුට්ඨඤ්ඤායාභාවතො කෙවලං බුද්ධවිසයං විනයපිටකං අත්තනො බලෙන වණ්ණයිස්සාමිති වචනමත්තමිපි අඤ්ඤාති වත්තුමසක්කුණෙයාත්තා “නිස්සාය පුබ්බාවරියානුභාව”න්ති ආහ. පුබ්බාවරියානුභාවො නාම අත්ථනො පුබ්බාවරියෙහි සංවණ්ණිතා අට්ඨකථා, තතොයෙව ව “පුබ්බාවරියානුභාවො අට්ඨකථා”ති සබ්බත්ථ ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. තස්මා පුබ්බාවරියෙහි සංවණ්ණිතං අට්ඨකථං නිස්සාය වණ්ණයිස්සං, න අත්තනොයෙව බලං නිස්සායාති චුත්තං හොති.

අථ “පොරාණට්ඨකථාසු විජ්ජමානාසු පුන විනයසංවණ්ණනාය කිං පයොජන”න්ති යො වදෙය්‍යා, තස්ස පොරාණට්ඨකථාය අනුනභාවං අත්තනො ව සංවණ්ණනාය පයොජනං දස්සෙත්තො “කාමඤ්චා”තිආදිමාහ. කාමන්ති එකත්තෙන, යථිච්ඡකං වා, සබ්බසොති චුත්තං හොති, තස්ස “සංවණ්ණිතො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. කාමං සංවණ්ණිතොයෙව, නො න සංවණ්ණිතොති අත්ථො. කෙහි පන සො විනයො සංවණ්ණිතොති ආහ “පුබ්බාවරියාසහෙහි”ති. මහාකස්සපත්ථෙරාදයො පුබ්බාවරියා එව අකම්මියට්ඨෙන උත්තමට්ඨෙන ව ආසභා, තෙහි පුබ්බාවරියාසහෙහිති චුත්තං හොති. කිදිසා පනෙතෙ පුබ්බාවරියාති ආහ “ඤාණමිබ්බු”තිආදි. අග්ගමග්ගඤාණසඬ්ඛාතෙන අම්බුතා සලිලෙන නිද්ධොතාති නිස්සෙසතො ආයතිං අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනෙන ධොතාති වික්ඛාලිතාති විසොධිතාති රාගාදීනි තිණි මලානි කාමාසවාදයො ව චත්තාරො ආසවා යෙහි තෙ ඤාණමිබ්බුතිද්ධාතමලාසවා, තෙහිති අත්ථො. ඉමිනා ව න කෙවලං එතෙසු ආවරියභාවොයෙව, අථ බො රාගාදිමලරහිතා ඛිණ්ණසවා විසුද්ධසත්තා එතෙති දස්සෙති.

ඛිණ්ණසවභාවෙපි න එතෙ සුක්ඛවිපස්සකා, අථ බො එවරූපෙහිපි ආනුභාවෙහි සමන්තාගතාති දස්සෙත්තො ආහ “විසුද්ධවිජ්ජාපටිසම්මිදෙහි”ති. විසුද්ධා අවිචන්තපරිසුද්ධා විජ්ජා චතස්සො ව පටිසම්මිදා යෙසං තෙ විසුද්ධවිජ්ජාපටිසම්මිදා, තෙහි. එකදෙසෙන පටිසම්මිදං අප්පත්තානං අරියානමෙව අභාවතො එතෙහි අධිගතපටිසම්මිදා පටුතරලද්ධප්පහෙදාති දස්සෙතුං විසුද්ධග්ගණං කතං. විජ්ජාති තිස්සො විජ්ජා, අට්ඨ විජ්ජා වා. තත්ථ දිබ්බවක්ඛුඤාණං පුබ්බෙතිවාසඤාණං ආසවක්ඛයඤාණඤ්චාති ඉමා තිස්සො විජ්ජා. අට්ඨ විජ්ජා පන –

“විපස්සනාඤාණමනොමයිද්ධි,
ඉද්ධිප්පහෙදොපි ව දිබ්බසොතං;
පරස්ස වෙනොපරියායඤාණං,
පුබ්බෙතිවාසානුගතඤ්ච ඤාණං;
දිබ්බඤ්ච වක්ඛාසවසඬ්ඛයො ව,
එතාති ඤාණාති ඉධට්ඨ විජ්ජා”ති. –

එවං විපස්සනාඤාණමනොමයිද්ධිහි සද්ධිං පරිග්ගහිතා ඡ අභිඤ්ඤායෙව. අත්ථපටිසම්මිදා ධම්මපටිසම්මිදා නිරුත්තිපටිසම්මිදා පටිභානපටිසම්මිදාති චතස්සො පටිසම්මිදා. තත්ථ සඬ්ඛෙපතො හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපටිසම්මිදා, හෙතුමිහි ඤාණං ධම්මපටිසම්මිදා, හෙතුහෙතුඵලානුරූපං වොභාරෙසු ඤාණං නිරුත්තිපටිසම්මිදා, ඉදං ඤාණං ඉමමත්ථං ජොතයතීති ඉමිනා ආකාරෙන හෙට්ඨා චුත්තෙසු තිසු ඤාණෙසු පවත්තඤාණං පටිභානපටිසම්මිදා. එතාසං පන විත්ථාරකථා අතිපසඤ්චභාවතො ඉධ න වුවිචති. පටිසම්මිදාප්පත්තානං සද්ධම්මෙසු ඡෙකභාවතො ආහ “සද්ධම්මසංවණ්ණනකොට්ඨෙහි”ති. “පටිසම්මිදාප්පත්තානමිපි ධම්මෙසු අභියොගවසෙන විසෙසො හොතීති ලද්ධපටිසම්මිදාසු සාතිසයනං දස්සෙතුං ආහා”තිපි වදන්ති. සද්ධම්මසංවණ්ණනකොට්ඨෙහිති පිටකත්තයසඬ්ඛාතස්ස සද්ධම්මස්ස සංවණ්ණනෙ සබ්බසො අත්ථප්පකාසෙන කොට්ඨෙහි ඡෙකෙහි, කුසලෙහිති අත්ථො.

කිලෙසජාලං පරික්ඛාරබාහුල්ලං වා සංලිඛති තනුං කරොතීති සල්ලෙබ්බො. ඉධ පන ඛිණ්ණසවාධිකාරත්තා පරික්ඛාරබාහුල්ලස්ස සල්ලිඛනවසෙනෙව අත්ථො ගහෙතබ්බො, තතොයෙව ව ගණ්ඨිපදෙ “සල්ලෙබ්බෙය පරිමිතපරික්ඛාරචුත්තියා”ති අත්ථො චුත්තො. සල්ලෙබ්බස්ස භාවො සල්ලෙබ්බයං, තස්මිං සල්ලෙබ්බෙය, සල්ලෙබ්බපට්පත්තියන්ති චුත්තං හොති. නොසුලභුපමෙහිති අසුලභුපමෙහි සල්ලෙබ්බපට්පත්තියා අසුකසදිසාති තෙසං උපමාය අනුවච්ඡිකපුග්ගලානං දුල්ලභත්තා නත්ථි සුලභා උපමා එතෙසන්ති නොසුලභුපමා. මහාවිහාරස්සාති විත්තලපබ්බතඅභයගිරිසෙසතිකායද්වයං පටික්ඛිපති. ධසුපමෙහිති රථස්ස සඤ්ජානනහෙතුකං රථෙ බද්ධධජං විය අජානන්තානං “අසුකෙහි ව අසුකෙහි ව ථෙරෙහි නිවාසිතො මහාවිහාරො නාමා”ති එවං මහාවිහාරස්ස

සඤ්ජානනානෙකුත්තා මහාවිහාරස්ස ධජුපමෙහි. සංවණ්ණිකොති සම්මා අනුනං කත්වා වණ්ණිකො. සංවණ්ණිකො අයං විනයොති පදවිජෙදො කාතබ්බො. විත්තෙහි නයෙහීති අනෙකප්පහදනයත්තා විවිත්තෙහි නයෙහි. සම්බුද්ධවරන්වයෙහීති සබ්බඤ්ඤබුද්ධවරං අනුගතෙහි, හගවතො අධිප්පායානුගතෙහි නයෙහීති චුත්තං හොති. අප්ඵ වා බුද්ධවරං අනුගතෙහි පුබ්බාවරියාසහෙහීති සම්බන්ධො කාතබ්බො.

එවං පොරාණට්ඨකථාය අනුනභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි අත්තනො සංවණ්ණනාය පයොජනවිසෙසං දස්සෙතුං “සංවණ්ණනා”තිආදිමාහ. ඉදං චුත්තං හොති – කිඤ්චාපි පුබ්බාවරියාසහෙහි යථාචුත්තගුණවිසිට්ඨෙහි අයං විනයො සබ්බසො වණ්ණිකො, තථාපි තෙසං එසා සංවණ්ණනා සිහළදීපවාසිනං භාසාය සඬ්ඛතත්තා රචිතත්තා දිපන්තරෙ භික්ඛුජනස්ස සිහළදීපතො අඤ්ඤදීපවාසිතො භික්ඛුගුණස්ස කිඤ්චි අත්ථං පයොජනං යස්මා නාභිසම්භුණාති න සම්පාදෙති න සාධෙති, තස්මා ඉමං සංවණ්ණනං පාළිනායානුරූපං කත්වා බුද්ධසිරිත්ථෙරෙන අප්ඤ්ඤාට්ඨො ඉදානි සමාරභිස්සන්ති. තත්ථ සංවණ්ණියති අත්ථො එතායාති සංවණ්ණනා, අට්ඨකථා. සා පන ධම්මසඬ්ඛාගකත්ථෙරෙහි පයමං තිණි පිටකානි සඬ්ඛාගිත්වා තස්ස අත්ථවණ්ණනානුරූපෙනෙව වාවනාමග්ගං ආරොපිතත්තා තිස්සො සඬ්ඛිතියො ආරුළුහොයෙව බුද්ධවචනස්ස අත්ථසංවණ්ණනාභුතො කථාමග්ගො. සොයෙව ච මහාමහින්දත්ථෙරෙන තම්බපණ්ණිදීපං ආහතො, පවිජා තම්බපණ්ණියෙහි මහාථෙරෙහි නිකායන්තරලද්ධිහි සඬ්ඛරපරිහරණත්ථං සිහළභාසාය යටිතො. තෙනාහ “සිහළදීපකොනා”තිආදි. සිහස්ස ලානතො ගහණතො සිහළො, සිහකුමාරො. තංචංසජාතනය තම්බපණ්ණිදීපෙ ඛත්තියානං තෙසං නිවාසනය තම්බපණ්ණිදීපස්සපි සිහළභාවො වෙදිතබ්බො, තස්මිං සිහළදීපෙ භූතත්තා සිහළදීපකොන වාකොන වචනෙන, සිහළභාසායාති චුත්තං හොති.

පාළිනායානුරූපන්ති පාළිනයස්ස අනුරූපං කත්වා, මාගධභාසාය පරිවත්තිත්වාති චුත්තං හොති. අප්ඤ්ඤාසනන්ති ගරුට්ඨානියං පයිරුපාසිත්වා ගරුතරං පයොජනං උද්දිස්ස අභිපත්ථනා අප්ඤ්ඤාසනා, තං අප්ඤ්ඤාසනං, ආයාවනන්ති අත්ථො. තස්ස “සමනුස්සරන්තො”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. කස්ස අප්ඤ්ඤාසනන්ති ආහ “බුද්ධසිරිවිහයස්ස ථෙරස්සා”ති. බුද්ධසිරිති අවිහයො නාමං යස්ස සොයං බුද්ධසිරිවිහයො, තස්ස, ඉත්ථන්තාමස්ස ථෙරස්ස අප්ඤ්ඤාසනං සම්මා ආදරෙන සමනුස්සරන්තො හදයෙ යපෙන්නොති අත්ථො.

ඉදානි අත්තනො සංවණ්ණනාය කරුණප්පකාරං දස්සෙන්නො “සංවණ්ණනං තඤ්චා”තිආදිමාහ. තත්ථ තඤ්ච ඉදානි චුච්චමානං සංවණ්ණනං සමාරභන්තො සකලායපි මහාඅට්ඨකථාය ඉධ ගහෙතබ්බතො මහාඅට්ඨකථං තස්සා ඉදානි චුච්චමානාය සංවණ්ණනාය සරිරං කත්වා මහාපච්චරියං යො විනිච්ඡයො චුත්තො, තථෙව කුරුන්දිනාමාදිසු විස්සුතාසු අට්ඨකථාසු යො විනිච්ඡයො චුත්තො, තතොපි විනිච්ඡයතො යුත්තමත්ථං අපරිච්චජන්තො අන්තොගධත්ථෙරවාදං කත්වා සංවණ්ණනං සමාරභිස්සන්ති පදත්ථසම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. එත්ථ ච අත්ථො කට්ඨියති එතායාති අත්ථකථා, සායෙව අට්ඨකථා ත්ථකාරස්ස ට්ඨකාරං කත්වා “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො”තිආදිසු (පටි. ම. 1.17; 2.8) විය. මහාපච්චරියන්ති එත්ථ පච්චරිති උචම්පං චුච්චති, තස්මිං නිසිදිත්වා කතත්තා තමෙව නාමං ජාතං. කුරුන්දිවල්ලිවිහාරො නාම අත්ථි, තත්ථ කතත්තා කුරුන්දිති නාමං ජාතන්ති වදන්ති. ආදිසද්දෙන අත්ඨකට්ඨකථං සඬ්ඛෙපට්ඨකථකද්ව සඬ්ඛණ්හාති. විස්සුතාසුති සබ්බත්ථ පත්ථටාසු, පාකටාසුති චුත්තං හොති.

යුත්තමත්ථන්ති එත්ථ තාව මප්ඤ්ඤාමණ්ඩිපදෙ චුළගණ්ඩිපදෙ ච ඉදං චුත්තං “යුත්තමත්ථන්ති සංවණ්ණෙතබ්බට්ඨානස්ස යුත්තමත්ථං, න පන තත්ථ අයුත්තමපි අත්ථිති චුත්තං හොති”ති. මහාගණ්ඩිපදෙ පනෙත්ථ න කිඤ්චි චුත්තං. කෙනචි පන “මහාඅට්ඨකථානායෙන විනයයුත්තියා වා යුත්තමත්ථ”න්ති චුත්තං, තං යුත්තං විය දිස්සති මහාපච්චරිආදිසුපි කත්ථවි අයුත්තස්සාපි අත්ථස්ස උපරි විභාවනතො. “අට්ඨකථංයෙව ගහෙත්වා සංවණ්ණනං කර්ස්සාමි”ති චුත්තෙ අට්ඨකථාසු චුත්තත්ථෙරවාදානං බාහිරභාවො සියාති තෙපි අන්තොකත්තුකාමො “අන්තොගධත්ථෙරවාද”න්ති ආහ, ථෙරවාදෙපි අන්තොකත්වාති චුත්තං හොති. සංවණ්ණනන්ති අපරකාලකිරියාය කම්මනිද්දෙසො. පුබ්බෙ චුත්තං තු “සංවණ්ණන”න්ති වචනං තත්ථෙව “සමාරභන්තො”ති පුබ්බකාලකිරියාය කම්මභාවෙන යොජෙතබ්බං. සම්මාති වත්තබ්බෙ ගාථාඛන්ධවසෙන රස්සභාවො කතොති වෙදිතබ්බො.

එවං කරුණප්පකාරං දස්සෙත්වා ඉදානි සොතුති පටිපජ්ජිතබ්බවිධිං දස්සෙන්නො “තං මෙ”තිආදිමාහ. ඉදං චුත්තං හොති – ඉදානි චුච්චමානං තං මෙ සංවණ්ණනං ධම්මපදීපස්ස තථාගතස්ස ධම්මං සාසනධම්මං පාළිධම්මං වා සක්කච්චං පටිමානායන්තා පුජෙන්නා ථීරෙහි සීලක්ඛන්ධාදීහි සමන්තාගතත්තා ථෙරා, අවිරපබ්බජිතත්තා නවා, තෙසං මප්ඤ්ඤා හවත්තා මප්ඤ්ඤා ච භික්ඛු පසන්නචිත්තා යථාචුත්තනායෙන සප්පයොජනත්තා උපරි වක්ඛමානවිධිනා පමාණත්තා ච සද්දහිත්වා පිතිසොමනස්සයුත්තචිත්තා ඉස්සාපකතා අහුත්වා නිසාමෙන්තු සුණන්තුති. තත්ථ ධම්මපදීපස්සාති ධම්මොයෙව සත්තසත්තානෙසු මොහන්ධකාරවිධමනතො පදීපසදිසත්තා පදීපො අස්සාති ධම්මපදීපො, හගවා. තස්ස ධම්මපදීපස්ස.

ඉදානි අත්තනො සංවණ්ණනාය ආගමවිසුද්ධිං දස්සෙත්වා පමාණභාවං දස්සෙන්නො “බුද්ධොනා”තිආදිමාහ. යථෙව බුද්ධොන යො ධම්මො ච විනයො ච චුත්තො, සො තස්ස බුද්ධස්ස යෙහි පුත්තෙහි ධම්මසෙනාපතිආදීහි තථෙව ඤානො, තෙසං බුද්ධපුත්තානං මනිමච්චජන්තා සිහළට්ඨකථාවරියා යස්මා පුරෙ අට්ඨකථා අකංසුති අයමෙන්ථ සම්බන්ධො. තත්ථ ධම්මොති සුත්තාභිධම්මෙ සඬ්ඛණ්හාති, විනයොති සකලං විනයපිටකං. එත්තාවතා ච සබ්බමපි බුද්ධවචනං නිද්දිට්ඨං හොති. සකලඤ්ඤි බුද්ධවචනං ධම්මවිනයවසෙන දුට්ඨං හොති. චුත්තොති පාළිතො ච අත්ථතො

ව බුද්ධෙත භගවතා වුත්තො. න හි භගවතා අබ්‍යාකතං නාම තත්තිපදං අත්ථි, සබ්බෙසංයෙව අත්ථො කථිතො, තස්මා සම්මාසම්බුද්ධෙනෙව තිණ්ණං පිටකානං අත්ථවණ්ණනාක්කමොපි භාසිතොති දට්ඨබ්බං. තත්ථ තත්ථ භගවතා පවත්තිතා පකිණ්ණකදෙසනායෙව හි අට්ඨකථා. තථෙව ඤාතොති යථෙව බුද්ධෙත වුත්තො, තථෙව එකපදම්පි එකක්ඛරම්පි අවිනාසෙත්වා අධිප්පායඤ්ච අවිකොපෙත්වා ඤාතො විදිතොති අත්ථො. තෙසං මනිමව්වජන්තාති තෙසං බුද්ධපුත්තානං අධිප්පායං අපරිච්චජන්තා. අට්ඨකථා අකංසුති අට්ඨකථායො අකංසු. කත්ථවි “අට්ඨකථාමකංසු”ති පායො දිස්සති, තත්ථාපි සොයෙවත්ථො, ම-කාරො පන පදසන්ධිවසෙන ආගතොති දට්ඨබ්බො. “අට්ඨකථා”ති භව්වනනිද්දෙසෙන මහාපච්චරියාදිකං සඨගණ්හාති.

තස්මාති යස්මා තෙසං බුද්ධපුත්තානං අධිප්පායං අවිකොපෙත්වා පුරෙ අට්ඨකථා අකංසු, තස්මාති අත්ථො. භීති නිපාතමත්තං හෙතුඅත්ථස්ස “තස්මා”ති ඉමිනායෙව පකාසිතත්තා. යදි අට්ඨකථාසු වුත්තං සබ්බම්පි පමාණං, එවං සති තත්ථ පමාදලොබාපි පමාණං සියාති ආහ “වජ්ජයිත්වාන පමාදලොබ”න්ති. තත්ථ පමාදලොබන්ති අපරභාගෙ පොත්ථකාරුල්ලභකාලෙ පමජ්ජිත්වා ලිබ්බවසෙන පවත්තං පමාදපායං. ඉදං වුත්තං හොති – පමාදෙන සතිං අපච්චුපට්ඨපෙත්වා අදින්නාදානස්ස පුබ්බපයොගෙ “සච්චෙපි අලිකෙපි දුක්කට”න්ති වුත්තවචනසදිසං යං ලිබ්බං, තං වජ්ජයිත්වා අපනෙත්වා සබ්බං පමාණන්ති. චක්ඛති හි තත්ථ –

“මහාඅට්ඨකථායං පන සච්චෙපි අලිකෙපි දුක්කටමෙව වුත්තං, තං පමාදලිබ්බන්ති වෙදිතබ්බං. න හි අදින්නාදානස්ස පුබ්බපයොගෙ පාචිත්තියට්ඨානෙ දුක්කටං නාම අත්ථි”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.94).

කෙසං පමාණන්ති ආහ “සික්ඛාසු සගාරවානං ඉධ පණ්ඩිතාන”න්ති. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. පුන “යස්මා”ති වචනස්ස කො සම්බන්ධොති වෙ? එත්ථ තාව මහාගණ්ඨිපදෙ ගණ්ඨිපදෙ ව න කිඤ්චි වුත්තං, මජ්ඣිමගණ්ඨිපදෙ පන චූළගණ්ඨිපදෙ ව ඉදං වුත්තං “යස්මා පමාණං, තස්මා නිසාමෙන්තු පසන්නචිත්තා”ති. එවමස්ස සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. යස්මා අට්ඨකථාසු වුත්තං පමාණං, තස්මා ඉධ වුත්තම්පි පමාණමෙවාති පායසෙසං කත්ථා වජිරබුද්ධිත්ථෙරො වදති. තත්ථ ඉධාති ඉමිස්සා සමන්තපාසාදිකායාති අත්ථො ගහෙතබ්බො.

තත්ථ “යස්මා”ති වචනස්ස පයමං වුත්තසම්බන්ධවසෙන අට්ඨකථාසු වුත්තං සබ්බම්පි පමාණන්ති සාධිතත්තා ඉදාති චූච්චමානාපි සංවණ්ණනා කෙවලං වචනමත්තෙනෙව භින්නා, අත්ථතො පන අට්ඨකථායෙවාති දස්සෙතුං “තතො ව භාසන්තරමෙව”තිආදිමහ. පච්ඡා වුත්තසම්බන්ධවසෙන පන ඉධ වුත්තම්පි කස්මා පමාණන්ති වෙ? යස්මා වචනමත්තං යථෙත්වා එසාපි අට්ඨකථායෙව, තස්මා පමාණන්ති දස්සෙතුං “තතො ව භාසන්තරමෙව”තිආදිමහ. එවමාකුලං දුබ්බිඤ්ඤෙයාසභාවඤ්ච කත්ථා ගණ්ඨිපදෙසු සම්බන්ධො දස්සිතො, අනාකුලවචනො ව භදන්තබුද්ධසොසාවරියො. න හි සො එවමාකුලං කත්ථා වත්තුමරහති, තස්මා යථාධිප්පෙතමත්ථමනාකුලං සුවිඤ්ඤෙයාඤ්ච කත්ථා යථාධිතස්ස සම්බන්ධවසෙනෙව දස්සයිස්සාම. කථං? යස්මා අට්ඨකථාසු වුත්තං පමාණං, තස්මා සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාති එවමෙන්ථ සම්බන්ධො දට්ඨබ්බො. යදි නාම අට්ඨකථාසු වුත්තං පමාණං, අයං පන ඉදාති චූච්චමානා කස්මා සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාති ආහ “තතො ව භාසන්තරමෙව භිත්වා”තිආදි. ඉදං වුත්තං හොති – යස්මා අට්ඨකථාසු වුත්තං පමාණං, යස්මා ව අයං සංවණ්ණනාපි භාසන්තරපරිච්චාගාදිමත්තච්ඡිට්ඨා, අත්ථතො පන අභින්නාව, තතොයෙව ව පමාණභූතා හෙස්සති, තස්මා සක්කච්චං ආදරං කත්ථා අනුසික්ඛිතබ්බාති. තථා හි පොරාණට්ඨකථානං පමාණභාවො, ඉමිස්සා ව සංවණ්ණනාය භාසන්තරපරිච්චාගාදිමත්තච්ඡිට්ඨාය අත්ථතො තතො අභින්නභාවොති උභයම්පෙන සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බභාවහෙතුති දට්ඨබ්බං. න හි කෙවලං පොරාණට්ඨකථානං සතිපි පමාණභාවෙ අයං සංවණ්ණනා තතො භින්නා අත්ථතො අඤ්ඤායෙව ව සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාති වත්තුමරහති, නාපි ඉමිස්සා සංවණ්ණනාය තතොඅභින්නභාවෙපි පොරාණට්ඨකථානං අසති පමාණභාවෙ අයං සංවණ්ණනා සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාති වත්තුං යුත්තරූපා හොති, තස්මා යථාවුත්තනයෙන උභයම්පෙන සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බභාවහෙතුති දට්ඨබ්බං.

තතොති අට්ඨකථාතො. භාසන්තරමෙව භිත්වාති කඤ්චුකසදිසං සිහලභාසං අපනෙත්වා. චිත්ථාරමග්ගඤ්ච සමාසයිත්වාති පොරාණට්ඨකථාසු උපරි චූච්චමානම්පි ආනෙත්වා තත්ථ තත්ථ පපඤ්චිතං “ඤ්ඤතිවතුත්ථෙත කම්මෙන අකුප්පෙන යානාරහෙන උපසම්පන්නොති භික්ඛු”ති (පාරා. 45) එත්ථ අපලොකනාදීනං වතුන්නම්පි කම්මානං චිත්ථාරකථා විය තාදිසං චිත්ථාරමග්ගං සඨබ්බිත්වා වණ්ණසිස්සාමාති අධිප්පායො. තථා හි චක්ඛති –

“එත්ථ ව ඤ්ඤතිවතුත්ථකම්මං එකමෙව ආගතං, ඉමස්මිං පන යානෙ යත්වා චත්තාරි සඨසකම්මාති නිභරිත්වා චිත්ථාරතො කථෙතබ්බානීති සබ්බඅට්ඨකථාසු වුත්තං, තානි ව ‘අපලොකනකම්මං ඤ්ඤතිකම්මං ඤ්ඤතිදුතියකම්මං ඤ්ඤතිවතුත්ථකම්මං’න්ති පටිපාටියා යථෙත්වා චිත්ථාරෙන බන්ධකතො පරිවාරාවසානෙ කම්මචිහඩගතො ව පාළිං ආභරිත්වා කථිතානි. තානි මයං පරිවාරාවසානෙ කම්මචිහඩගෙයෙව වණ්ණසිස්සාම. එවඤ්ඤි සති පයමපාරාජිකවණ්ණනා ව න භාරියා භවිස්සති, යථාධිතාය ව පාළියා වණ්ණනා සුවිඤ්ඤෙයා භවිස්සති, තානි ව යානානි අසුඤ්ඤානි භවිස්සන්ති, තස්මා අනුපදවණ්ණනමෙව කරොමා”ති (පාරා. අට්ඨ. 1.45 භික්ඛුපදභාජනීයවණ්ණනා).

විනිවිඡයං සබ්බමසෙසයින්වාති තංතංඅට්ඨකථාසු චුත්තං සබ්බමපි විනිවිඡයං අසෙසයින්වා සෙසං අකත්වා, කිඤ්චිත්තමපි අපරිච්චජිත්වාති චුත්තං හොති. වණ්ණිකං යුත්තරූපං හුත්වා අනුක්කමෙන ආගතං පාළිං අපරිච්චජිත්වා සංවණ්ණනතො සිභලට්ඨකථාසු අයුත්තට්ඨානෙ වණ්ණිකං යථාධානෙයෙව සංවණ්ණනතො ව චුත්තං “තත්තික්කමං කිඤ්චි අවොක්කමිත්වා”ති, කිඤ්චි පාළික්කමං අනත්තික්කමිත්වා අනුක්කමෙනෙව වණ්ණයිස්සාමාති අධිප්පායො.

සුත්තන්තිකානං වචනානමත්ථන්ති සුත්තන්තපාළියං ආගතානමපි වචනානමත්ථං. සිභලට්ඨකථාසු “සුත්තන්තිකානං භාරො”ති වත්වා අවුත්තානමපි වෙරඤ්ජකණ්ඩාදීසු ඤානකථාආනාපානස්සතිසමආධිආදීනං සුත්තන්තවචනානමත්ථං තංතංසුත්තානුරූපං සබ්බසො පරිදීපයිස්සාමිති අධිප්පායො. හෙස්සති හිවිස්සති, කරයිස්සති වා අත්ථො. එත්ථ ව පයමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ භාසන්තරපරිච්චාගාදිකං චතුබ්බිධං කිච්චං නිප්ථාදෙත්වා සුත්තන්තිකානං වචනානමත්ථං පරිදීපයන්ති අයං වණ්ණනා හිවිස්සති වණ්ණනාය වසෙන සමානකත්තුකතා වෙදිතබ්බා. පච්ඡිමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ පන හෙට්ඨාචුත්තභාසන්තරපරිච්චාගාදිං කත්වා සුත්තන්තිකානං වචනානමත්ථං පරිදීපයන්ති අයං වණ්ණනා අම්හෙහි කරයිස්සති එවං ආචරියවසෙන සමානකත්තුකතා වෙදිතබ්බා. වණ්ණනාපි එත්ථ අපිසද්දං ගහෙත්වා “තස්මාපි සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාති යොජෙතබ්බ”න්ති වුළුගණ්ඨීපදෙ චුත්තං. තත්ථ පුබ්බෙ චුත්තප්පයොජනවිසෙසං පමාණභාවඤ්ඤා සම්පිණ්ඩෙතිති අධිප්පායො. මජ්ඣිමගණ්ඨීපදෙ පන “තස්මා සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාපි”ති සම්බන්ධො චුත්තො. එත්ථ පන න කෙවලං අයං වණ්ණනා හෙස්සති, අථ බො අනුසික්ඛිතබ්බාපි ඉමමත්ථං සම්පිණ්ඩෙතිති අධිප්පායො. එත්ථාපි යථාධීතවසෙනෙව අපිසද්දස්ස අත්ථො ගහෙතබ්බොති අම්භාකං බන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – යස්මා අට්ඨකථාසු චුත්තං පමාණං, යස්මා ව අයං වණ්ණනාපි තතො අභින්නත්තා පමාණභූතායෙව හෙස්සති, තස්මා සක්කච්චං අනුසික්ඛිතබ්බාති.

ගන්ථාරම්භකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

බාහිරනිදානකථා

ඉදානි “තං වණ්ණයිස්සං විනය”න්ති පටිඤ්ඤාතත්තා යථාපටිඤ්ඤාතවිනයසංවණ්ණනං කත්තුකාමො සංවරවිනයපභානවිනයාදිවසෙන විනයස්ස බහුවිධත්තා ඉධ සංවණ්ණෙතබ්බභාවෙන අධිප්පෙතො තාව විනයො වචන්ථපෙතබ්බොති දස්සෙන්නො ආහ “තත්ථා”තිආදි. තත්ථ තත්ථාති තාසු ගාථාසු. තාව-සද්දො පයමන්ති ඉමස්මිං අත්ථෙ දට්ඨබ්බො. තෙන පයමං විනයං වචන්ථපෙත්වා පච්ඡා තස්ස වණ්ණනං කරයිස්සාමිති දීපෙති. වචන්ථපෙතබ්බොති නියමෙතබ්බො. තෙනෙතං චූච්චති යස්මා වචන්ථපෙතබ්බො, තෙන හෙතුනා එතං “විනයො නාමා”තිආදිකං නියාමකවචනං චූච්චති අත්ථො. අස්සාති විනයස්ස. මාතිකාති උද්දෙසො. සො හි නිද්දෙසපදානං ජනනීයානෙ ඨිතත්තා මාතා වියාති මාතිකාති චූච්චති.

ඉදානි වණ්ණෙතබ්බමත්ථං මාතිකං යපෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ “චුත්තං යෙනා”තිආදි. ඉදං චුත්තං හොති – එතං “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙරඤ්ජායං විහරති”තිආදිනිදානවචනපටිමණ්ඩිතං විනයපිටකං යෙන පුග්ගලෙන චුත්තං, යස්මිං කාලෙ චුත්තං, යස්මා කාරණා චුත්තං, යෙන ධාරිතං, යෙන ව ආභතං, යෙසු පතිට්ඨිතං, එතං යථාචුත්තවිධානං වත්වා තතො “තෙන සමයෙනා”තිආදිපාදස්ස අත්ථං අනෙකප්පකාරතො දස්සයන්නො විනයස්ස අත්ථවණ්ණනං කරයිස්සාමිති. එත්ථ ව “චුත්තං යෙන යදා යස්මා”ති ඉදං වචනං “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා”තිආදිනිදානවචනමත්තං අපෙක්ඛිත්වා වත්තුකාමොපි විසුං අවත්වා “නිදානෙන ආදිකල්යාණං, ‘ඉදමචොවා’ති නිගමෙනෙත පරියොසානකල්යාණ”න්ති ව වචනතො නිදානනිගමනානිපි සන්ථුදෙසනාය අනුචිධානත්තා තදන්තොගධානෙවාති නිදානස්සපි විනයපාළියංයෙව අන්තොගධත්තා “චුත්තං යෙන යදා යස්මා”ති ඉදමපි විනයපිටකසම්බන්ධංයෙව කත්වා මාතිකං යපෙසි. මාතිකාය හි “එත”න්ති චුත්තං විනයපිටකංයෙව සාමඤ්ඤතො සබ්බත්ථ සම්බන්ධමූපගව්ඡති.

ඉදානි පන තං විසුං නිහරිත්වා දස්සෙන්නො “තත්ථ චුත්තං යෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ තත්ථාති තෙසු මාතිකාපදෙසු. අථ කස්මා ඉදමෙව වචනං සන්ධාය චුත්තන්ති ආහ “ඉදඤ්ඨි”තිආදි. ඉදන්ති “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා”තිආදිවචනං. හි-සද්දො යස්මාති අත්ථෙ දට්ඨබ්බො, යස්මා බුද්ධස්ස භගවතො අත්තපච්චක්ඛවචනං න හොති, තස්මාති චුත්තං හොති. අත්තපච්චක්ඛවචනං න හොතිති අත්තතො පච්චක්ඛං කත්වා චුත්තවචනං න හොති, භගවතා චුත්තවචනං න හොතිති අධිප්පායො. “අත්තපච්චක්ඛවචනං න හොතිති ආභව්ච භාසිතං න හොතිති අධිප්පායො”ති කෙනචි චුත්තං. ගණ්ඨීපදෙ පන “අත්තපච්චක්ඛවචනං න හොතිති අත්තතො ධර්මානකාලෙ චුත්තවචනං න හොති”ති ලිඛිතං. තදුභයමපි අත්ථතො සමානමෙව. ඉදානි පඤ්ඤකරණං වත්වා අනුක්කමෙන යථාචුත්තපඤ්ඤාහිවිස්සජ්ජනං කරොන්නො “ආයස්මා”තිආදිමාහ. ඉමිනා පුග්ගලං නියමෙති, “තඤ්චා”තිආදිනා කාලං නියමෙති. තඤ්ච උපාලිත්ථෙරෙන චුත්තවචනං කාලතො පයමමභාසඩ්ඨිතිකාලෙ චුත්තන්ති අත්ථො.

පයමමභාසඩ්ඨිතිකථාවණ්ණනා

ඉදානි තං පයමමභාසඩ්ඨිතිං දස්සෙතුකාමො තස්සා තන්තිආරුළුභාය ඉධ වචනෙ කාරණං දස්සෙන්නො “පයමමභාසඩ්ඨිති නාම වෙසා...පෙ.... වෙදිතබ්බා”ති ආහ. පයමමභාසඩ්ඨිති නාම වෙසානි ව-සද්දො ඊදිසෙසු යානෙසු වත්තබ්බසම්පිණ්ඩනත්ථො, තස්ස පයමමභාසඩ්ඨිතිකාලෙ චුත්තං, එසා ව පයමමභාසඩ්ඨිති එවං වෙදිතබ්බාති චුත්තං හොති. උපඤ්ඤාසත්ථො වා ව-සද්දො. උපඤ්ඤාසොති ව වාකාරම්භො වුවිච්ඡි. එසා හි ගන්ථකාරානං පකති, යදිදං කිඤ්චි වත්වා පුන පරං වත්තුමාරහන්තානං වසද්දප්පයොගො. යං පන කෙනවි චුත්තං “පයමමභාසඩ්ඨිති නාම වානි එත්ථ ව-සද්දො අතිරෙකත්ථො, තෙන අඤ්ඤාපි අත්ථිති දීපෙති”ති. තදෙව තස්ස ගන්ථක්කමෙ අකොවිදනං දස්සෙති. න හෙත්ථ වසද්දෙන අතිරෙකත්ථො විඤ්ඤායති. යදි වෙත්ථ එතදත්ථොයෙව ව-කාරො අධිප්පෙතො සියා, එවං සති න කත්තබ්බොයෙව පයමසද්දෙනෙව අඤ්ඤාසං දුතියාදිසඩ්ඨිතිනම්පි අත්ථිභාවස්ස දිපිතත්තා. දුතියාදිං උපාදාය හි පයමසද්දප්පයොගො දීසාදිං උපාදාය රස්සාදිසද්දප්පයොගො විය. යථාපච්චයං තත්ථ තත්ථ දෙසිතත්තා පඤ්ඤත්තත්තා ව විප්පකිණ්ණානං ධම්මවිනයානං සඬගහෙත්වා ගායනං කථනං සඩ්ඨිති. එතෙන තංතංසික්ඛාපදානං සුත්තානඤ්ච ආදිපරියොසානෙසු අන්තරන්තරා ව සම්බන්ධවසෙන යපිතං සඩ්ඨිතිකාරවචනං සඬගහිතං හොති. මහාවිසයත්තා පූජ්ජියත්තා ව මහති සඩ්ඨිති මහාසඩ්ඨිති, පයමා මහාසඩ්ඨිති පයමමභාසඩ්ඨිති. නිදානකොසල්ලත්ථන්ති නිදදානි දෙසනං දෙසකාලාදිවසෙන අවිදිතං විදිතං කත්වා නිදස්සෙතිති නිදානං, තත්ථ කොසල්ලං නිදානකොසල්ලං, තදත්ථන්ති අත්ථො.

සත්තානං දස්සනානුත්තරියසරණාදිපට්ඨානභෙතුභුතාසු විජ්ජමානාසුපි අඤ්ඤාසු භගවතො කිරියාසු “බුද්ධො බොධෙයා”න්ති පටිඤ්ඤාය අනුලොමනතො වෙනෙයානං මග්ගඵලප්පත්තිභෙතුභුතා කිරියා නිප්පරියායෙන බුද්ධකිව්චන්ති ආහ “ධම්මවක්කප්පවත්තනඤ්ච ආදිං කත්වා”ති. තත්ථ සද්ධිනදියාදිධම්මොයෙව පවත්තනට්ඨෙත වක්කන්ති ධම්මවක්කං. අථ වා වක්කන්ති ආණා, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මඤ්ච තං වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන ඤායෙන වක්කන්තිපි ධම්මවක්කං. යථාහ -

“ධම්මඤ්ච පවත්තෙති වක්කඤ්චාති ධම්මවක්කං, වක්කඤ්ච පවත්තෙති ධම්මඤ්චාති ධම්මවක්කං, ධම්මෙන පවත්තෙතිති ධම්මවක්කං, ධම්මවරියාය පවත්තෙතිති ධම්මවක්ක”න්තිආදි (පටි. ම. 2.40).

කතබුද්ධකිව්චෙති කතං පරිනිට්ඨාපිතං බුද්ධකිව්චං යෙන, තස්මිං කතබුද්ධකිව්චෙ භගවති ලොකනාටෙති සම්බන්ධො. එතෙන බුද්ධකත්තබ්බස්ස කස්සවිපි අසෙසිතභාවං දස්සෙති. තතොයෙව හි සො භගවා පරිනිබ්බුතොති. නනු ව සාවකෙහි විනිතාපි විනයො භගවතායෙව විනිතා හොන්ති, තථා හි සාවකභාසිතං සුත්තං බුද්ධවචනන්ති වුවිච්ඡි, සාවකවිනයො ව න තාව විනිතාති? නායං දොසො තෙසං විනයනුපායස්ස සාවකෙසු යපිතත්තා. තෙනෙවාහ

“න තාවාහං පාපිම පරිනිබ්බාසිස්සාමි, යාව න භික්ඛු වියත්තා විනිතා විසාරදා බ්බුස්සුතා ආගතාගමා ධම්මධරා විනයධරා මානිකාධරා උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා සප්පාටිභාරියං ධම්මං දෙසෙස්සන්ති”තිආදි (දී. නි. 2.168).

“කුසිනාරාය”න්තිආදිනා භගවතො පරිනිබ්බුතදෙසකාලවිසෙසදස්සනං, “අපරිනිබ්බුතො භගවා”ති ගාහස්ස මිච්ඡාභාවදස්සනත්ථං ලොකෙ ජාතසංවඩ්ඪභාවදස්සනත්ථස්සච. තථා හි මනුස්සභාවස්ස සුපාකටකරණත්ථං මහාබොධිසත්තා වරම්භවෙ දාරපරිග්ගහාදීනිපි කරොන්තිති. කුසිනාරායන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. සමීපත්ථෙ වෙතං භුම්මවචනං. උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති තස්ස නගරස්ස උපවත්තනභුතං මල්ලරාජුතං සාලවනුයානං දස්සෙති. තත්ථ නගරං පවිසිතුකාමා උයානතො උපෙච්ච වත්තන්ති ගව්ජන්ති එතෙනාති උපවත්තනන්ති සාලවනං වුවිච්ඡි. යථා හි අනුරාධපුරස්ස ථූපාරාමො දක්ඛිණපච්ඡිමදිසායං, එවං තං උයානං කුසිනාරාය දක්ඛිණපච්ඡිමදිසාය හොති. යථා ව ථූපාරාමතො දක්ඛිණඤ්චාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාවිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උයානතො සාලපන්ති පාවිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා, තස්මා තං “උපවත්තන”න්ති වුවිච්ඡි. යමකසාලානමත්තරෙති යමකසාලානං වෙමජ්ඣෙ. තත්ථ කිර භගවතො පඤ්ඤත්තස්ස පරිනිබ්බානමඤ්චස්ස එකා සාලපන්ති සීසභාගෙ හොති, එකා පාදභාගෙ, තත්ත්ව එකො තරුණසාලො සීසභාගස්ස ආසන්නො හොති, එකො පාදභාගස්ස, තස්මා “යමකසාලානමත්තරෙ”ති චුත්තං. අපි ව “යමකසාලා නාම මූලක්ඛන්ධවිටපපත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිබ්බෙත්වා ධීතසාලා”තිපි මහාඅවධකථායං චුත්තං.

අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයාති උපාදියතෙ කම්මකිලෙසෙහිති උපාදි, විපාකක්ඛන්ධා කටත්තා ව රූපං. සො පන උපාදි කිලෙසාහිසඩ්ධාරමාරනිම්මථනෙන නිබ්බානප්පත්තියං අනොස්සට්ඨො, ඉධ බන්ධමච්චුළාරනිම්මථනෙන ඔස්සට්ඨො නිසෙසිතොති අයං අනුපාදිසෙසා නිබ්බානධාතු නත්ථි එනිස්සා උපාදිසෙසොති කත්වා. නිබ්බානධාතුති වෙත්ථ නිබ්බුතිමත්තං අධිප්පෙතං, ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වායං කරණනිද්දෙසො. පරිනිබ්බානෙති පරිනිබ්බානට්ඨානෙ, නිමිත්තත්ථෙ වා භුම්මවචනං, පරිනිබ්බානභෙතු සන්තිපතිතානන්ති අත්ථො. සඩ්ඪස්ස ථෙරො සඩ්ඪස්ත්ථෙරො. සො පන සඩ්ඪසො කිංපරිමාණොති ආහ “සත්තන්තං භික්ඛුසතසහස්සාන”න්ති. නිව්චසාපෙක්ඛන්තා හි ඊදිසෙසු සමාසො හොතියෙව යථා “දෙවදත්තස්ස ගරුකුල”න්ති. සත්තන්තං භික්ඛුසතසහස්සානන්ති ව සඩ්ඪස්ත්ථෙරානංයෙව සත්තන්තං භික්ඛුසතසහස්සානං. තදා හි “සන්තිපතිතා භික්ඛු එත්තකා”ති පමාණරහිතා. තථා හි වෙළඬවගාමෙ වෙදනාවික්ඛම්භනතො පට්ඨාය “න විරෙන භගවා පරිනිබ්බාසිස්සති”ති සුත්වා තතො තතො ආගතෙසු භික්ඛුසු

තත්ප් මහාකස්සපොති මහන්තෙහි සීලක්කන්ධාදිහි සමන්තාගතත්තා මහන්තො කස්සපොති මහාකස්සපො, අපිව කුමාරකස්සපන්ථෙරං උපාදාය අයං මහාථෙරො “මහාකස්සපො”ති වුච්චති. අප් කිමත්ථං ආයස්මා මහාකස්සපො ධම්මවිනයසඬ්භායනත්ථං උස්සාහං ජනෙසීති ආහ “සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ”ති ආදි. සත්ත අභාති සමාහටාති සත්තාහං, සත්තාහං පරිනිබ්බුතස්ස අස්සාති සත්තාහපරිනිබ්බුතො, භගවා, තස්මිං සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ භගවති, භගවතො පරිනිබ්බානදිවසතො පට්ඨාය සත්තාහෙ චිතිවත්තෙති චුත්තං හොති. සුභද්දෙන වුඩ්ඪපබ්බජිතෙන චුත්තවචනං සමනුස්සරන්තොති සම්බන්ධො. තත්ප් සුභද්දොති තස්ස නාමං, වුඩ්ඪකාලෙ පන පබ්බජිතත්තා වුඩ්ඪපබ්බජිතොති වුච්චති. “අලං ආවුසො”ති ආදිනා තෙන චුත්තවචනං නිදස්සෙති. සො හි සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ භගවති ආයස්මතා මහාකස්සපන්ථෙරෙන සද්ධිං පාචාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගප්පටිපන්තෙසු පඤ්චමත්තෙසු භික්ඛුසතෙසු අච්ඡරාගෙ භික්ඛු අන්තරාමග්ගෙ දිට්ඨආජීවකස්ස සන්තිකා භගවතො පරිනිබ්බානං සුත්වා පත්තචීවරාති ජඩ්ඛෙත්වා බාහා පග්ගස්ග නානප්පකාරං පරිදෙවන්තෙ දිස්වා එවමාහ.

කස්මා පන සො එවමාහ? හගවති ආසානෙන. අයං කිර සො ඛන්ධකෙ (මහාව. 303) ආගතෙ ආතුලාවන්ථුස්මිං. නභාපිතපුබ්බකො වුඨ්ඨපබ්බජිතො හගවති කුසිනාරතො නික්ඛමිත්වා අඨ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ආතුමං ගච්ඡන්තෙ “හගවා ආගච්ඡති”ති සුත්වා ආගතකාලෙ “යාගුදානං කරිස්සාමී”ති සාමණෙරභූමියං යීතෙ ද්වෙ පුත්තෙ එතදවොච “හගවා කිර තාතා ආතුමං ආගච්ඡති මහතා භික්ඛුසඨසෙන සද්ධිං අඨ්ඨතෙළසෙහි භික්ඛුසතෙහි, ගච්ඡට තුම්හෙ තාතා බුරුහණ්ඩං ආදාය නාළියාවාපකෙන අනුසරකං අනුසරකං ආභිණ්ඩට, ලොණමිපි තෙලමිපි තණ්ඩුලමිපි බාදනියමිපි සංහරට, හගවතො ආගතස්ස යාගුදානං කරිස්සාමී”ති. තෙ තථා අකංසු. අප් හගවති ආතුමං ආගන්ත්වා භුසාගාරකං පච්චියෙ සුභද්දො සායන්භසමයං ගාමද්වාරං ගන්ත්වා මනුස්සෙ ආමන්තෙත්වා “හත්ථකම්මමත්තං මෙ දෙථා”ති හත්ථකම්මං යාචිත්වා “කිං හන්තෙ කරොමා”ති වුත්තෙ “ඉදඤ්චිදඤ්ච ගණ්හථා”ති සබ්බුපකරණානි ගාභාපෙත්වා විහාරෙ උද්ධනානි කාරෙත්වා එකං කාළකං කාසාවං නිවාසෙත්වා තාදිසමෙව පාරුපිත්වා “ඉදං කරොට, ඉදං කරොථා”ති සබ්බරත්තිං විචාරෙන්නො සතසභස්සං විස්සජ්ජෙත්වා භොජ්ජයාගුඤ්ච මධුගොළකඤ්ච පටියාදාපෙසි. භොජ්ජයාගු නාම භුඤ්ජිත්වා පාතබ්බයාගු, තත්ථ සප්පිමවුථාණිතමච්ඡමංසපුප්ඵඵලරසාදි යං කිඤ්චි බාදනියං නාම අත්ථී, තං සබ්බං පටිසති, කිළිතුකාමානං සිසමක්ඛනයොග්ගා හොති සුගන්ධගන්ධා.

අප හඟවා කාලස්සෙව සර්වපිප්ගන්. කන්වා හික්බුසඩසපරිවුතො පිණ්ඩාය වරතුං ආතුමාහිමුඛො පායාසි. මනුස්සා තස්ස ආරොවෙසුං “හඟවා පිණ්ඩාය ගාමං පවිසති, තයා කස්ස යාගු පටියාදිතා”ති. සො යථානිවත්ථපාරුතෙහෙව තෙහි කාළකකාසාවෙහි එකෙන හත්ථෙන දබ්බිඤ්ච කටච්ඡුඤ්ච ගහෙන්වා බුහ්මා විය දක්ඛණජාණුමණ්ඩලං භුමියං පතිට්ඨාපෙත්වා වන්දිත්වා “පටිග්ගණ්හතු මෙ හත්තෙ හගවා යාගු”න්ති ආහ. තතො “ජානන්තාපි තථාගතා පුච්ඡන්ති”ති බන්ධකෙ (මහාව. 303) ආගතනයෙන හගවා පුච්ඡිත්වා ව සුත්වා ව තං වුඩ්ඨපබ්බජිතං විගරහිත්වා තස්මිං වත්ථුස්මිං අකප්පියසමාදාපනසික්ඛාපදං බුරහණ්ඩපරිහරණසික්ඛාපදඤ්චාති ද්වෙ සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපෙත්වා “හික්ඛවෙ අනෙකකප්පකොට්ඨො භොජනං පරියෙසන්තෙහෙව චිතිනාමිතා, ඉදං පන තුම්හාකං අකප්පියං, අධම්මෙන උප්පන්තභොජනං ඉමං පරිභුඤ්ජිත්වා අනෙකානි අත්තභාවසහස්සානි අපායෙස්වෙව නිබ්බන්තිස්සන්ති, අපෙථ මා ගණ්හථා”ති හික්ඛාලාරාහිමුඛො අගමාසි, එකහික්ඛනාපි න කිඤ්චි ගහිතං.

සුභද්දො අනන්තමනො හුත්වා “අයං ‘සබ්බං ජානාමී’ති ආභිණ්ඨති, සචෙ න ගහෙතුකාමො පෙසෙත්වා ආරොචෙනබ්බං අස්ස, පක්කාභාරො නාම සබ්බචිරං තිට්ඨන්තො සත්තාහමත්තං තිට්ඨෙය්‍යා, ඉදඤ්ච මම යාවජීවං පරියත්තං අස්ස, සබ්බං තෙන නාසිතං, අභිතකාමො අයං මය්‍හ”න්ති හගචති ආසාතං බන්ධිත්වා දසබලෙ ධරමානෙ කිඤ්චි වත්තුං නාසක්ඛි. එවං කිරස්ස අහොසි “අයං උච්චකුලා පබ්බජිතො මහාපුරිසො, සචෙ කිඤ්චි වක්ඛාමි, මමංයෙව සන්තප්පෙස්සති”ති. ස්වායං අජ්ජ මහාකස්සපන්ථෙරෙන සද්ධිං ආගච්ඡන්තො “පරිනිබ්බුතො හගවා”ති සුත්වා ලද්ධස්සාසො විය හට්ඨතුට්ඨො එවමාහ. ථෙරො පන තං සුත්වා හදයෙ පහාරං විය මත්ථකෙ පතිතසුක්කාසනිං විය මඤ්ඤි, ධම්මසංවෙගො වස්ස උප්පජ්ජී “සත්තාහමත්තපරිනිබ්බුතො හගවා, අජ්ජාපිස්ස සුචණ්ණචණ්ණං සරිරං ධරතියෙව, දුක්ඛෙන හගචතා ආරාධිතසාසනෙ නාම එවං ලහුං මහන්තං පාපකසටං කණ්ටකො උප්පන්නො, අලං බො පනෙස පාපො වඩ්ඪමානො අඤ්ඤෙපි එවරුපෙ සහායෙ ලහිත්වා සාසනං ඔසක්කාපෙතු”න්ති.

තනො ටේරො චින්තෙසි “සවෙ බො පනාහං ඉමං මහල්ලකං ඉධෙව පිලොතිකං නිවාසෙත්වා ඡාරිකාය ඔකිරාපෙත්වා නිහරාපෙස්සාමි, මනුස්සා ‘සමණස්ස ගොතමස්ස සරිරෙ ධරමානෙයෙව සාවකා විවදන්ති’ති අමිභාකං දොසං දස්සෙස්සන්ති, අධිවාසෙමි තාව. භගවතා හි දෙසිතධම්මො අසඬගිතිපුප්ඵරාසිසදිසො, තත්ථ යථා වාතෙන පභට්ඨප්ඵානි යතො වා තතො වා ගච්ඡන්ති, එවමෙව එවරුපානං වසෙන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ කාලෙ චිනයෙ එකං ද්වෙ සික්ඛාපදානි තස්සිස්සන්ති චිතස්සිස්සන්ති, සුත්තෙ එකො ද්වෙ පඤ්ඤාචාරා තස්සිස්සන්ති, අභිධම්මෙ එකං ද්වෙ භූමන්තරානි තස්සිස්සන්ති, එවං අනුක්කමෙන මූලෙ නට්ඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාම, තස්මා ධම්මචිනයසඬගහං කරිස්සාමි, එවං සති දළ්භසුත්තෙන සඬගිතිපුප්ඵානි විය අයං ධම්මචිනයො නිව්වලො භවිස්සති. එතදත්ථඤ්ඤි භගවා මය්හං තිණි ගාචුතානි පච්චුත්ගමනං අකාසි, තිහි ඔවාදෙහි උපසම්පදං අකාසි, කායතො චිවරපට්ටත්තනං අකාසි, ආකාසෙ පාණිං වාලෙන්වා වන්දොපමපට්ඨපදං කට්ඨන්තො මඤ්ඤෙව සක්ඛිං කත්වා කට්ඨෙ, තික්ඛන්තුං සකලසාසනරත්තං පටිච්ඡාපෙසි, මාදිසෙ නික්ඛම්හි තිට්ඨමානෙ අයං පාපො සාසනෙ වඩ්ඪිං මා අලත්ථු, යාව අධම්මො

න දිප්පති, ධම්මො න පටිබාහියති, අවිනයො න දිප්පති, විනයො න පටිබාහියති, අධම්මවාදිනො න බලවන්තො භොන්ති, ධම්මවාදිනො න දුබ්බලා භොන්ති, අවිනයවාදිනො න බලවන්තො භොන්ති, විනයවාදිනො න දුබ්බලා භොන්ති, තාව ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සභිගායිස්සාමි, තතො භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පභොනකං ගහෙත්වා කප්පියාකප්පියෙ කප්පස්සන්ති, අරායං පාපො සයමෙව නිග්ගහං පාපුණ්ණස්සති, පුන සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සති, සාසනං ඉද්ධඤ්චෙව ඵ්ඤ්ච භවිස්සති”ති. වින්තෙත්වා සො “එවං නාම මය්හං චිත්තං උප්පන්න”න්ති කස්සවි අනාරොචෙත්වා භික්ඛුසඤ්ඤාං සමස්සාසෙත්වා අප් පච්ඡා ධාතුභාජනදිවසෙ ධම්මවිනයසභිගායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි. තෙන චුත්තං “ආයස්මා මහාකස්සපො සත්තාහපරිනිබ්බුතෙ...පෙ.... ධම්මවිනයසභිගායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙසි”ති.

තත්ථ අලන්ති පටික්ඛෙපවචනං. ආවුසොති පරිදෙවන්තෙ භික්ඛු ආලපති. මා සොචිත්ථාති වින්තෙ උප්පන්නබලවසොකෙන මා සොචිත්ථ. මා පරිදෙවිත්ථාති වාචය මා පරිදෙවිත්ථ “පරිදෙවනං විලාපො”ති වචනතො. ඉදාති අසොචනාදිසු කාරණං දස්සෙන්නො “සුමුත්තා මය”න්තිආදිමාහ. තෙන මහාසමණෙනාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං, තතො මහාසමණතො සුට්ඨ මුත්තා මයන්ති අත්ථො, උපද්දුනා ව භොම තදාති අධිප්පායො. භොමාති වා අතිත්තත්ථෙ වත්තමානවචනං, අහුමිහාති අත්ථො, අනුස්සරන්නො ධම්මසංවෙගවසෙනාති අධිප්පායො. ධම්මසභාවචිත්තාවසෙන පවත්තං සභොත්තප්පඤාණං ධම්මසංවෙගො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සබ්බසඤ්ඤාධම්මෙසු, ඔත්තප්පාකාරසණ්ඨිතං;
ඤාණමොහිතභාරානං, ධම්මසංවෙගසඤ්ඤිත”න්ති.

යානං බො පනෙතං විජ්ජතිති තිට්ඨති එත්ථ එලං තදායත්තචුත්තිතායාති යානං, හෙතු. බොති අවධාරණෙ, එතං කාරණං විජ්ජතෙව, නො න විජ්ජතිති අත්ථො. කිං තං කාරණන්ති ආහ “යං පාපභික්ඛු”තිආදි. එත්ථ යන්ති නිපාතමත්තං, කාරණාදිදෙසො වා, යෙන කාරණෙන අන්තරධාපෙය්‍යං, තදෙනං කාරණං විජ්ජතිති අත්ථො. පාපභික්ඛුති පාපිකාය ලාභිකාය ඉච්ඡාය සමන්තාගතා භික්ඛු. අතීතො අතික්කන්තො සත්ථා එත්ථ, එතස්සාති වා අතීතසත්ථුකං, පාවචනං. පධානං වචනං පාවචනං, ධම්මවිනයන්ති චුත්තං භොති. පක්ඛං ලභිත්වාති අලප්පිපක්ඛං ලභිත්වා. න චිරස්සෙවාති න චිරෙනෙව. යාව ව ධම්මවිනයො තිට්ඨතීති යත්තකං කාලං ධම්මො ව විනයො ව ලප්පිපුග්ගලෙසු තිට්ඨති.

චුත්තඤ්ඤෙනං හගවතාති පරිනිබ්බානමඤ්චකෙ නිපන්නෙන හගවතා භික්ඛු ඔවදන්තෙන එතං චුත්තන්ති අත්ථො. දෙසිතො පඤ්ඤත්තොති ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව. සුත්තාහිධම්මසභිගහිතස්ස හි ධම්මස්ස අභිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං විනයාසන්නානෙ යපනං පඤ්ඤාපනං, තස්මා ධම්මොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො වාති චුත්තො. පඤ්ඤත්තොති ව යපිතොති අත්ථො. විනයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො ව. විනයතන්තිසභිගහිතස්ස හි අත්ථස්ස කායවාචනං විනයනතො විනයොති ලද්ධාධිවචනස්ස අභිසජ්ජනං පබොධනං දෙසනා, තස්සෙව පකාරතො ඤාපනං අසඬකරතො යපනං පඤ්ඤාපනං, තස්මා විනයොපි දෙසිතො වෙව පඤ්ඤත්තො වාති චුච්චති.

සො වො මමච්චයෙනාති සො ධම්මවිනයො තුම්භාකං මමච්චයෙන සත්ථා. ඉදං චුත්තං භොති – මයා වො ධීතෙනෙව “ඉදං ලහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අතෙකිච්ඡං, ඉදං ලොකවජ්ජං, ඉදං පණ්ණත්තිවජ්ජං. අයං ආපත්ති පුග්ගලස්ස සන්නිකෙ චුට්ඨාති, අයං ගණස්ස, අයං සඬ්ඝස්ස සන්නිකෙ චුට්ඨාති”ති සත්තන්නං. ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමනීයතාවසෙන ඔතිණ්ණවත්ථුස්මිං සබන්ධකපරිවාරො උභතොච්ඡිගො මහාවිනයො නාම දෙසිතො, තං සකලමිපි විනයපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති “ඉදං වො කත්තබ්බං, ඉදං වො න කත්තබ්බ”න්ති කත්තබ්බාකත්තබ්බස්ස විභාගෙන අනුසාසනතො. ධීතෙනෙව ව මයා “ඉමෙ වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මප්පධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච බලානි, සත්ත බොජ්ඣංගානි, අරියො අට්ඨංගිකො මග්ගො”ති තෙන තෙන විනයායානං අජ්ඣාසයානුරූපෙන පකාරෙන ඉමෙ සත්තනිංස බොධිපක්ඛියධම්මෙ විහජිත්වා සුත්තන්තපිටකං දෙසිතං, තං සකලමිපි සුත්තන්තපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති තංතංවරියානුරූපං සම්මාපට්ඨන්තියා අනුසාසනතො. ධීතෙනෙව ව මයා “පඤ්චක්ඛන්ධා, ද්වාදසායනනානි, අට්ඨාරස ධාතුයො, වත්තාරි සච්චානි, බාවිසතින්ද්‍රියානි, නව හෙතු, වත්තාරො ආභාරා, සත්ත එස්සා, සත්ත වෙදනා, සත්ත සඤ්ඤා, සත්ත චෙතනා, සත්ත චිත්තානි, තත්ත්ව ඵත්තකා ධම්මා කාමාවචරා, ඵත්තකා රූපාවචරා, ඵත්තකා අරූපාවචරා, ඵත්තකා පරියාපන්නා, ඵත්තකා අපරියාපන්නා, ඵත්තකා ලොකියා, ඵත්තකා ලොකුත්තරා”ති ඉමෙ ධම්මෙ විහජිත්වා අභිධම්මපිටකං දෙසිතං, තං සකලමිපි අභිධම්මපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ තුම්භාකං සත්ථුකිච්චං සාධෙස්සති, ඛන්ධාදිවිභාගෙන ඤායමානං චතුසච්චසම්බොධාවහන්තා සත්ථාරා සම්මාසම්බුද්ධෙන කත්තබ්බකිච්චං නිප්ථාදෙස්සති. ඉති සබ්බමිපෙනං අභිසම්බොධිතො යාව පරිනිබ්බානා පඤ්චවත්තාලිය වස්සානි භාසිතං ලපිතං, තිණ් පිටකානි, පඤ්ච නිකායා, නවඬගානි, චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානිති එවං මහප්පහෙදං භොති. ඉති ඉමානි චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සානි තිට්ඨන්ති, අහං එකොව පරිනිබ්බායාමි, අහඤ්ච පනිදානි එකොව ඔවදාමි අනුසාසාමි, මයි පරිනිබ්බුතෙ ඉමානි චතුරාසීති බුද්ධසහස්සානි තුම්භෙ ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්ති ඔවාදානුසාසනිකිච්චස්ස නිප්ථාදනතොති.

සාසනාන්ති පරියන්තිපටිපත්තිපටිවෙධවසෙන තිවිධං සාසනං, නිජ්ජරියායනො පන සත්තනිංස බොධිපක්ඛියධම්මං. අද්ධනියන්ති අද්ධානග්ගගාමීති අද්ධනියං, අද්ධානක්ඛමන්ති අත්ථො. චිරට්ඨිතිකන්ති චිරං ඨීති එතස්සාති චිරට්ඨිතිකං, සාසනං, අස්ස භවෙය්‍යාති සම්බන්ධො. ඉදං චූත්තං හොති – යථා යෙන පකාරෙන ඉදං සාසනං දීඝමද්ධානං පවත්තිතුං සමත්ථං, තතොයෙව චිරට්ඨිතිකං අස්ස, තථා තෙන පකාරෙන ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඨගායෙය්‍යන්ති.

ඉදානි සම්මාසම්බුද්ධෙන අත්තනො කතං අනුග්ගහවිසෙසං විභාවෙන්තො ආහ “යඤ්චාහං භගවතා”තිආදි. තත්ථ “යඤ්චාහ”න්ති එතස්ස “අනුග්ගහිතො”ති එතෙන සම්බන්ධො. තත්ථ යන්ති යස්මා, යෙන කාරණෙනාති චූත්තං හොති. කිරියාපරාමසනං වා එතං, තෙන “අනුග්ගහිතො”ති එත්ථ අනුග්ගණ්හනං පරාමසනි. ධාරෙස්සසීතිආදිකං පන භගවා අඤ්ඤතරස්මී රුක්ඛමූලෙ මහාකස්සපත්ථෙරෙන පඤ්ඤත්තසඨසාටියං නිසින්තො තං චීවරං විකසිතපදුමපුප්ඵවණ්ණෙන පාණිනා අන්තරෙ පරාමසන්තො ආහ. චූත්තඤ්ඤෙන කස්සපසංයුත්තෙ (සං. නි. 2.154) මහාකස්සපත්ථෙරෙනෙව ආනන්දත්ථෙරං ආමන්තෙත්වා කථෙත්තෙන –

“අථ බො, ආචුසො, භගවා මග්ගා ඔක්කම්ම යෙන අඤ්ඤතරං රුක්ඛමූලං තෙනුපසඨකම්, අථ බ්වාහං, ආචුසො, පට්ටිලොතිකානං සඨසාටිං චතුග්ගුණං පඤ්ඤාපෙත්වා භගවත්තං එතදවොචං ‘ඉධ, හන්තෙ, භගවා නිසීදතු, යං මමස්ස දීඝරත්තං භිත්තාය සුඛායා’ති. නිසීදි බො, ආචුසො, භගවා පඤ්ඤත්තෙ ආසනෙ, නිසජ්ජ බො මං, ආචුසො, භගවා එතදවොච ‘මුදුකා බො ත්‍යායං කස්සප පට්ටිලොතිකානං සඨසාටි’ති. ‘පටිග්ගණ්හාතු මෙ, හන්තෙ, භගවා පට්ටිලොතිකානං සඨසාටිං අනුකම්පං උපාදායා’ති. ‘ධාරෙස්සසී පන මෙ ත්වං කස්සප සාණාති පංසුකුලාති නිබ්බසනාති’ති. ‘ධාරෙස්සාමහං, හන්තෙ, භගවතො සාණාති පංසුකුලාති නිබ්බසනාති’ති. සො බ්වාහං, ආචුසො, පට්ටිලොතිකානං සඨසාටිං භගවතො පාදාසීං, අහං පන භගවතො සාණාති පංසුකුලාති නිබ්බසනාති පටිපජ්ජී”න්ති (සං. නි. 2.154).

තත්ථ (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154) මුදුකා බො ත්‍යායන්ති මුදුකා බො තෙ අයං. කස්මා භගවා එවමාහාති? ථෙරෙන සහ චීවරං පරිවත්තෙතුකාමත්තාය. කස්මා පරිවත්තෙතුකාමො ජාතොති? ථෙරං අත්තනො යානෙ යපෙතුකාමත්තාය. කිං සාරිපුත්තමොග්ගලොනා නත්ථීති? අත්ථී, එවං පනස්ස අහොසි “ඉමෙ න චිරං යස්සන්ති, කස්සපො පන විසවස්සසත්තායුකො, ‘සො මයි පරිතිබ්බුතෙ සත්තපණ්ණිගුහායං වසින්වා ධම්මවිනයසඨගහං කත්වා මම සාසනං පඤ්චවස්සසත්තපරිමාණං කාලං පවත්තනකං කරිස්සති’ති අත්තනො තං යානෙ යපෙමි, එවං භික්ඛු කස්සපස්ස සුස්සුසිතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති”ති, තස්මා එවමාහ. ථෙරො පන යස්මා චීවරස්ස වා පත්තස්ස වා වණ්ණෙ කථිතෙ “ඉමං තුම්භාකං ගණ්හථා”ති වාරිත්තමෙව, තස්මා “පටිග්ගණ්හාතු මෙ හන්තෙ භගවා”ති ආහ. ධාරෙස්සසී පන මෙ ත්වං කස්සපාති කස්සප ත්වං ඉමාති පරිභොගජිණ්ණාති පංසුකුලාති පාරුපිතුං සක්ඛිස්සසීති වදති. තඤ්ච බො න කායබලං සන්ධාය, පටිපත්තිපුරුණං පන සන්ධාය එවමාහ. අයඤ්ඤත්ථ අධිප්පායො – අහං ඉමං චීවරං පුණ්ණං නාම දාසීං පාරුපිත්වා ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඞිතං තුම්බමත්තෙහි පාණකෙහි සම්පරිකිණ්ණං තෙ පාණකෙ විධුනිත්වා මහාඅරියවංසෙ යත්වා අග්ගහෙසීං, තස්ස මෙ ඉමං චීවරං ගහිතදිවසෙ දසසහස්සවක්කවාළෙ මහාපථවී මහාරවං චිරවමානා කම්පිත්ථ, ආකාසං තට්ඨවායි, වක්කවාළදෙවතා සාධුකාරං අදංසු “ඉමං චීවරං ගණ්හන්තෙන භික්ඛුනා ජාතිපංසුකුලිකෙන ජාතිආරඤ්ඤිකෙන ජාතිඑකාසනිකෙන ජාතිසපදානවාරිකෙන භවිතුං වට්ඨති, ත්වං ඉමස්ස චීවරස්ස අනුවච්ඡිකං කාතුං සක්ඛිස්සසී”ති. ථෙරොපි අත්තනා පඤ්චත්තං හත්ථීතං බලං ධාරෙති. සො තං අතක්කයිත්වා “අහමෙනං පටිපත්තිං පුරෙස්සාමී”ති උස්සාහෙන සුගතචීවරස්ස අනුවච්ඡිකං කාතුකාමො “ධාරෙස්සාමහං හන්තෙ”ති ආහ. පටිපජ්ජීන්ති පටිපන්නොසීං. එවං පන චීවරපරිවත්තනං කත්වා ථෙරෙන පාරුතචීවරං භගවා පාරුපි, සත්ථු චීවරං ථෙරො. තස්මී සමයෙ මහාපථවී උදකපරියන්තං කත්වා උන්නදන්ති කම්පිත්ථ.

සාණාති පංසුකුලාතීති මතකළෙවරං පරිවෙයේත්වා ඡඩ්ඞිතාති තුම්බමත්තෙ කිමි පජ්ඨොටෙන්වා ගහිතාති සාණවාකමයාති පංසුකුලචීවරාති. රථිකසුසානසඨකාරකුටාදීනං යත්ථ කත්ථවි පංසුනං උපරි ධීතත්තා අබ්භුග්ගතට්ඨෙත තෙසු පංසුකුලමීවාති පංසුකුලං. අථ වා පංසු විය කුච්ඡිතභාවං උලති ගවජ්ඡිති පංසුකුලන්ති පංසුකුලසද්දස්ස අත්ථො දට්ඨබ්බො. නිබ්බසනාතීති නිට්ඨිතවසනකිච්චාති, පරිභොගජිණ්ණාතීති අත්ථො. එත්ථ “කිඤ්චාපි එකමෙව තං චීවරං, අනෙකාවයවත්තා පන බහුවචනං කත”න්ති මජ්ඣිමනිකායෙ චූත්තං. චීවරෙ සාධාරණපරිභොගෙනාති එත්ථ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනාති විඤ්ඤායමානත්තා විඤ්ඤායමානත්ථස්ස ව-සද්දස්ස පයොගෙ කාමාවාරත්තා “අත්තනා”ති න චූත්තං. “ධාරෙස්සසී පන මෙ ත්වං, කස්සප, සාණාති පංසුකුලාතී”ති හි චූත්තත්තා අත්තනාව සාධාරණපරිභොගො විඤ්ඤායති, නාඤ්ඤෙන. න හි කෙවලං සද්දතොයෙව සබ්බත්ථ අත්ථනිච්ඡයො භවිස්සති අත්ථපකරණාදීනාපි යෙභුයොන අත්ථස්ස නියමෙතබ්බත්තා. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පනෙත්ථ ඉදං චූත්තං “චීවරෙ සාධාරණපරිභොගෙනාති එත්ථ අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනාති ඉධ අත්තනාසද්දං ආනෙත්වා චීවරෙ අත්තනා සාධාරණපරිභොගෙනා”ති යොජෙතබ්බං.

“යස්ස යෙන හි සම්බන්ධො, දුරට්ඨමපි ව තස්ස තං;
අත්ථතො භාසමානානං, ආසන්නත්තමකාරණ”න්ති.

අප වා භගවතා චීවරෙ සාධාරණපරිභොගෙන භගවතා අනුග්ගහිතොති යොජනියං එකස්සපි කරණනිද්දෙස්ස සහයොගකත්තුත්ථපොතකත්තසම්භවතොති. සබ්බත්ථ “ආවරියධම්මපාලත්ථෙරොනා”ති වුත්තෙ සුත්තන්තට්ඨකාකාරොනාති ගභෙතබ්බං. සමානං ධාරණමෙතස්සාති සාධාරණො, පරිභොගො. සාධාරණපරිභොගෙන වෙව සමසමට්ඨපනෙන ව අනුග්ගහිතොති සම්බන්ධො.

ඉදානි (සං. නි. 2.152) –

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සවිතක්කං සවිචාරං විචෙකජං පිතිසුඛං පඨමං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විතක්කවිචාරානං වූපසමා අප්ඤ්ඤානං සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාවං අවිතක්කං අවිචාරං සමාධිජං පිතිසුඛං දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි විතක්කවිචාරානං වූපසමා...පෙ.... දුතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි පීතියා ව විරාගා උපෙක්ඛකො ව විහරාමි, සතො ව සම්පජානො සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙමි, යං තං අරියා ආචික්ඛන්ති ‘උපෙක්ඛකො සතිමා සුඛවිහාරි’ති, තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි පීතියා ව විරාගා උපෙක්ඛකො ව විහරති...පෙ. ... තතියං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුබ්බෙව සොමනස්සදොමනස්සානං අත්ථඬ්ගමා අදුක්ඛමසුඛං උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිං චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සුඛස්ස ව පහානා දුක්ඛස්ස ව පහානා පුබ්බෙව...පෙ.... චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා පටිසසඤ්ඤානං අත්ථඬ්ගමා නානත්තසඤ්ඤානං අමනසිකාරා ‘අනන්තො ආකාසො’ති ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා...පෙ.... ආකාසානඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කම ‘අනන්තං විඤ්ඤාණ’න්ති විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො ආකාසානඤ්චායතනං සමතික්කමම...පෙ.... විඤ්ඤාණඤ්චායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමතික්කමම ‘නත්ථි කිඤ්චි’ති ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි...පෙ.... ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමතික්කමම නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි...පෙ.... සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං උපසම්පජ්ජ විහරති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුහොමි, එකොපි හුත්වා බහුධා හොමි, බහුධාපි හුත්වා එකො හොමි, ආවිභාවං තිරොභාවං තිරොකුට්ඨං තිරොපාකාරං තිරොපබ්බතං අසජ්ජමානො ගච්ඡාමි සෙය්‍යාපාපි ආකාසෙ, පථවියාපි උම්මුජ්ජනිමුජ්ජං කරොමි සෙය්‍යාපාපි උදකෙ, උදකෙපි අභිජ්ජමානො ගච්ඡාමි සෙය්‍යාපාපි පථවියං, ආකාසෙපි පල්ලඬ්කෙන කමාමි සෙය්‍යාපාපි පක්ඛි සකුණො, ඉමෙපි චන්දිමසූරියෙ එවංමභිද්ධිකෙ එවංමභානුභාවෙ පාණිනා පරිමසාමි පරිමජ්ජාමි, යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙමි. කස්සපොපි භික්ඛවෙ යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි අනෙකවිහිතං ඉද්ධිවිධං පච්චනුහොමි...පෙ.... යාව බ්‍රහ්මලොකාපි කායෙන වසං වත්තෙති.

“අහං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි දිබ්බාය සොතධාතුයා විසුද්ධාය අතික්කන්තමානුසිකාය උභො සද්දෙ සුභාමි දිබ්බෙ ව මානුසෙ ව යෙ දුරෙ සන්තිකෙ ව. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි දිබ්බාය

සෞතධාතුයා...පෙ.... යෙ දුරෙ සන්තිකෙ ව.

“අභං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි පරසත්තානං පරපුග්ගලානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානාමි, සරාගං වා චිත්තං ‘සරාගං චිත්ත’න්ති පජානාමි, චිත්තරාගං වා චිත්තං ‘චිත්තරාගං චිත්ත’න්ති පජානාමි, සදොසං වා චිත්තං...පෙ.... චිත්තදොසං වා චිත්තං...පෙ.... සමොහං වා චිත්තං...පෙ.... චිත්තමොහං වා චිත්තං...පෙ.... සංඛිත්තං වා චිත්තං...පෙ.... චිත්තඛිත්තං වා චිත්තං...පෙ.... මහග්ගතං වා චිත්තං...පෙ.... අමහග්ගතං වා චිත්තං...පෙ.... සඋත්තරං වා චිත්තං...පෙ.... අනුත්තරං වා චිත්තං...පෙ.... සමාහිතං වා චිත්තං...පෙ.... අසමාහිතං වා චිත්තං...පෙ.... විමුත්තං වා චිත්තං...පෙ.... අවිමුත්තං වා චිත්තං ‘අවිමුත්තං චිත්ත’න්ති පජානාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි පරසත්තානං පරපුග්ගලානං චෙතසා චෙතො පරිච්ච පජානාමි, සරාගං වා චිත්තං ‘සරාගං චිත්ත’න්ති පජානාමි...පෙ.... අවිමුත්තං වා චිත්තං ‘අවිමුත්තං චිත්ත’න්ති පජානාමි.

“අභං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි. සෙය්‍යථිදං – එකමිපි ජාතිං ද්වෙපි ජාතියො තිස්සොපි ජාතියො චතස්සොපි ජාතියො පඤ්චපි ජාතියො දසපි ජාතියො විසමිපි ජාතියො තිංසමිපි ජාතියො චත්තාරිසමිපි ජාතියො පඤ්ඤාසමිපි ජාතියො ජාතිසතමිපි ජාතිසහස්සමිපි ජාතිසතසහස්සමිපි අනෙකෙපි සංවට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි විචට්ටකප්පෙ අනෙකෙපි සංවට්ටිචට්ටකප්පෙ ‘අමුත්තාසිං ඵලංනාමො ඵලංගොත්තො ඵලංවණ්ණො ඵලමාහාරො ඵලංසුඤ්ඤාත්තංපට්ඨංවෙදි ඵලමාසුපරියන්තො, සො තතො චුතො අමුත්ත උදපාදිං, තත්තාපාසිං ඵලංනාමො ඵලංගොත්තො ඵලංවණ්ණො ඵලමාහාරො ඵලංසුඤ්ඤාත්තංපට්ඨංවෙදි ඵලමාසුපරියන්තො, සො තතො චුතො ඉධුපපන්තො’ති. ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති. සෙය්‍යථිදං – එකමිපි ජාතිං...පෙ.... ඉති සාකාරං සඋද්දෙසං අනෙකච්ඡිතං පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති.

“අභං, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පණිනෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ, යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි ‘ඉමෙ වත භොන්තො සත්තා කායදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොදුච්චරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං උපවාදකා මිච්ඡාදිට්ඨිකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං නිරයං උපපන්නා. ඉමෙ වා පන භොන්තො සත්තා කායසුචරිතෙන සමන්තාගතා වච්චුච්චරිතෙන සමන්තාගතා මනොසුචරිතෙන සමන්තාගතා අරියානං අනුපවාදකා සම්මාදිට්ඨිකා සම්මාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, තෙ කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපන්නා’ති. ඉති දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පණිනෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ, යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, යාවදෙ ආකඬ්ඛාමි දිබ්බෙන චක්ඛුනා විසුද්ධෙන අතික්කන්තමානුසකෙන සත්තෙ පස්සාමි වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ භීනෙ පණිනෙ සුවණ්ණෙ දුබ්බණ්ණෙ සුගතෙ දුග්ගතෙ, යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි.

“අභං, භික්ඛවෙ, ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරාමි. කස්සපොපි, භික්ඛවෙ, ආසවානං ඛයා අනාසවං චෙතොවිමුත්තිං පඤ්ඤාවිමුත්තිං දිට්ඨෙව ධම්මෙ සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා උපසම්පජ්ජ විහරති”ති (සං. නි. 2.152) –

ඵලං නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාප්පභෙදෙ උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනත්ථාය භගවතා චුත්තං කස්සපසංයුත්තෙ ආගතං පාළිමිමං පෙය්‍යාලමුඛෙන ආදිග්ගහණෙන ව සඬ්ඛිපිත්වා දස්සෙත්තො ආහ “අභං භික්ඛවෙ”තිආදි.

තත්ථ යාවදෙ ආකඬ්ඛාමිති යාවදෙව ඉච්ඡාමිති අත්ථො. තතොයෙව හි මජ්ඣිමනිකායෙදි වුළුගණ්ඨිපදෙ ව “යාවදෙති යාවදෙවාති චුත්තං භොති”ති ලිඛිතං. සංයුත්තනිකායට්ඨකථායමිපි “යාවදෙ ආකඬ්ඛාමිති යාවදෙව ඉච්ඡාමි”ති අත්ථො චුත්තො. තථා හි තත්ථ ලීනත්ථපකාසනියං ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙනෙව චුත්තං “යාවදෙවාති ඉමිනා සමානත්ථං යාවදෙති ඉදං පද”න්ති. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “යාවදෙවා”ති අයමෙව පායො දිස්සති. යාති පන ඉතො පරං “විච්චිචෙව කාමෙහි”තිආදිනා නයෙන චත්තාරි රූපාවචරකිරියකානාති, “සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා”තිආදිනා නයෙන වතස්සො අරූපසමාපත්තියො, “සබ්බසො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමතික්කමම සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධ”න්තිආදිනා නයෙන නිරොධසමාපත්ති, “අනෙකච්ඡිතං ඉද්ධිවිධ”න්තිආදිනා නයෙන අභිඤ්ඤා ව චුත්තා. තත්ථ යං වත්තබ්බං සියා, තං අනුපදවණ්ණනාය වෙච භාවනාවිධානෙන ව සද්ධිං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.69-70) සබ්බසො විත්ථාරිතං. ඉධාපි ව චෙරඤ්ජකණ්ඩෙ චත්තාරි රූපාවචරකානාති තිස්සො ව චිජ්ජා ආවි භවිස්සන්ති, තස්මා තත්ථ යං වත්තබ්බං, තං තත්ථෙව වණ්ණයිස්සාම.

නවානුපුබ්බවිහාරජලභිඤ්ඤාප්පභෙදෙති එත්ථ නවානුපුබ්බවිහාරා නාම අනුපට්ඨාපියා සමාපජ්ජිතබ්බභාවතො ඵලංසඤ්ඤා නිරොධසමාපත්තියා සහ අට්ඨ සමාපත්තියො. ජලභිඤ්ඤා නාම ආසවක්ඛයඤ්ඤාණෙන සද්ධිං පඤ්ඤාවාභිඤ්ඤායොති ඵලං ලොකියලොකුත්තරහෙදා සබ්බා අභිඤ්ඤායො. උත්තරිමනුස්සධම්මෙති උත්තරිමනුස්සානං

කොට්ඨාසයේදී අධිකාරියක් ලෙසට උත්තරිමනුස්සධම්මො. අප වා උත්තරි මනුස්සධම්මාති උත්තරිමනුස්සධම්මො, මනුස්සධම්මො නාම දසකුසලකම්මපට්ඨම්මො. සො හි විනා භාවනාමනසිකාරෙන පකතියාව මනුස්සෙහි නිබ්බන්තෙතබ්බතො මනුස්සත්තභාවාවහතො වා “මනුස්සධම්මො”ති වුච්චති, තතො උත්තරි පන කොට්ඨාසයෙහි “උත්තරිමනුස්සධම්මො”ති වෙදිතබ්බාති. අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනාති අහං යත්තකං කාලං යත්තකෙ වා සමාපත්තිවිභාරෙ අභිඤ්ඤායො ව චළඤ්ඤෙ, තථා කස්සපොපිති එවං යථාචුත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමං කත්වා යපනෙන. ඉදඤ්ච නවානුපුබ්බවිභාරජලභිඤ්ඤාදිභාවසාමඤ්ඤෙන පසංසාමන්තං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හි ආයස්මා මහාකස්සපො භගවා විය දෙවසිකං චතුර්විසතිකොට්ඨසභස්සසඬ්ඛා සමාපත්තියො සමාපජ්ජති, යමකපාටිභාරියාදිවසෙන වා අභිඤ්ඤායො චළඤ්ඤෙති. එත්ථ ව “උත්තරිමනුස්සධම්මෙ අත්තනා සමසමට්ඨපනෙනා”ති ඉදං නිදස්සනමත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි –

“ඔවද කස්සප භික්ඛු, කරොහි කස්සප භික්ඛුනං ධම්මිං කථං, අහං වා කස්සප භික්ඛු ඔවදෙය්‍යං ත්වං වා, අහං වා කස්සප භික්ඛුනං ධම්මිං කථං කරෙය්‍යං ත්වං වා”ති (සං. නි. 2.149).

එවම්පි අත්තනා සමසමට්ඨානෙ යපෙනියෙව, තස්ස කිමඤ්ඤං ආණණ්‍යං භවිස්සති අඤ්ඤානු ධම්මවිනයසඬ්ඛායනාති අධිප්පායො. තත්ථ “තස්සාති තස්ස අනුග්ගහස්සා”ති මජ්ඣිමනිකායෙහි චුත්තං. තස්ස මෙති වා අත්ථො ගහෙතබ්බො. පොත්ථකෙසු හි කත්ථවි “තස්ස මෙ”ති පායොයෙව දිස්සති, ධම්මවිනයසඬ්ඛායනං යපෙනවා අඤ්ඤං කිං නාම තස්ස මෙ ආණණ්‍යං අණණභාවො භවිස්සතිති අත්ථො. “නනු මං භගවා”තිආදිනා චුත්තමෙවත්ථං උපමාවසෙන විභාවෙති. සකකචචඉස්සරියානුප්පදානෙනාති එත්ථ විචරස්ස නිදස්සනවසෙන කචචස්ස ගහණං කතං, සමාපත්තියා නිදස්සනවසෙන ඉස්සරියං ගහිතං. කුලවංසජ්ජතිට්ඨාපකන්ති කුලවංසස්ස කුලජ්ජවෙණියා පතිට්ඨාපකං. “මෙ සද්ධම්මවංසජ්ජතිට්ඨාපකො”ති නිව්චසාපෙක්ඛන්තා සමාසො දට්ඨබ්බො, මෙ සද්ධම්මවංසස්ස පතිට්ඨාපකො පචත්තකොති චුත්තං හොති. චුත්තවචනමනුස්සරන්තො අනුග්ගහෙහි වින්තයන්තො ධම්මවිනයසඬ්ඛායනත්ථං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙහිති සම්බන්ධො, ධාතුභාජනදිවසෙ තත්ථ සන්නිපතිතානං භික්ඛුනං උස්සාහං ජනෙහිති අත්ථො.

ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං පාළියා විභාවෙන්තො ආහ “යථාහා”තිආදි. තත්ථ එකමිදාහන්ති එත්ථ ඉදන්ති නිපාතමත්තං. එකං සමයන්ති ව භුමිමත්ථෙ උපයොගවචනං, එකස්මිං සමයෙති චුත්තං හොති. පාචායාති පාචානගරතො, තත්ථ පිණ්ඩාය වරින්වා කුසිනාරං ගම්ස්සාමිති අද්ධානමග්ගප්පට්පන්නොති චුත්තං හොති. අද්ධානමග්ගොති ව දිස්සමග්ගො වුච්චති. දිස්සරියායො හෙත්ථ අද්ධානසද්දො. මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙහි සද්ධිති ගුණමහත්තෙනපි සඬ්ඛාමහත්තෙනපි මහතා. භික්ඛුනං සඬ්ඛෙහි භික්ඛුසඬ්ඛෙහි, සමණගණෙන සද්ධිං එකතොති අත්ථො. “පඤ්චමත්තෙහි”තිආදිනා සඬ්ඛාමහත්තං විභාවෙති. මත්ත-සද්දො වෙන්ථ පමාණවචනො “හොජනෙ මත්තඤ්ඤාතා”තිආදියු විය. සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බන්ති සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං ඉධ ආනෙන්වා විත්ථාරතො දස්සෙතබ්බන්ති අධිප්පායො.

“තතො පරන්ති තතො භික්ඛුනං උස්සාහජනනතො පර”න්ති ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. මහාගණ්ඨිපදෙ පන “තතො පරන්ති සුභද්දකණ්ඩතො පර”න්ති චුත්තං. ඉදමෙවෙන්ථ සාරතො පච්චෙතබ්බන්ති නො තක්කො. අයමෙව හි උස්සාහජනනප්පකාරො, යදිදං “හන්ද මයං, ආචුසො, ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬ්ඛායෙය්‍යාම, පුරෙ අධම්මො දිප්පති”තිආදි, තස්මා උස්සාහජනනතො පරන්ති න චත්තබ්බං හෙට්ඨා උස්සාහජනනප්පකාරස්ස පාළියං අචුත්තන්තා. අයඤ්ඤෙන්ථ පාළික්කමො –

“අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො භික්ඛු ආමන්තෙසි, එකමිදාහං, ආචුසො, සමයං පාචාය කුසිනාරං අද්ධානමග්ගප්පට්පන්නො මහතා භික්ඛුසඬ්ඛෙහි සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසඬ්ඛෙහි. අථ බවාහං, ආචුසො, මග්ගා ඔක්කම්ම අඤ්ඤතරස්මිං රුක්ඛමුලෙ නිසිදිං.

“තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරො ආජීවකො කුසිනාරාය මන්දාරවපුප්ඵං ගහෙන්වා පාවං අද්ධානමග්ගප්පට්පන්නො හොති. අද්දසං බො අහං, ආචුසො, තං ආජීවකං දුරතොව ආගච්ඡන්තං, දිස්වාන තං ආජීවකං එතදවොචං ‘අපාචුසො, අම්භාකං සත්ථාරං ජානාසි’ති ? ‘ආම, ආචුසො, ජානාමි. අජ්ජ සත්තාහපරිනිබ්බුතො සමණො ගොතමො, තතො මෙ ඉදං මන්දාරවපුප්ඵං ගහිතන්ති. තත්ථාචුසො, යෙ තෙ භික්ඛු අවිතරාගා, අප්පෙකච්චෙ බාහා පග්ගස්ස කන්දන්ති, ඡින්නපාතං පපතන්ති ආවට්ටන්ති විචට්ටන්ති, ‘අතිබ්ජ්ජං භගවා පරිනිබ්බුතො, අතිබ්ජ්ජං සුගතො පරිනිබ්බුතො, අතිබ්ජ්ජං චක්ඛුං ලොකෙ අත්තරහිත’න්ති. යෙ පන තෙ භික්ඛු විතරාගා, තෙ සතා සම්පජානා අධිවාසෙන්ති ‘අතිවිවා සඬ්ඛාරා, තං කුතෙන්ථ ලබ්භා’”ති.

“අථ බවාහං, ආචුසො, තෙ භික්ඛු එතදවොචං – ‘අලං, ආචුසො, මා සොචිත්ථ මා පරිදෙවිත්ථ, නන්වෙනං, ආචුසො, භගවා පටිකච්චෙව අක්ඛාතං ‘සබ්බෙහෙව පියෙහි මනාපෙහි නානාභාවො විනාභාවො අඤ්ඤාථාභාවො. තං කුතෙන්ථ, ආචුසො, ලබ්භා, යං තං ජාතං භූතං සඬ්ඛතං පලොකධම්මං, තං චත මා පලුප්ඵී’ති තෙනං යානං විජ්ජති”ති.

“තෙන බො පන සමයෙන, ආවුසො, සුභද්දො නාම වුඩ්ඞපබ්බජිතො තස්සං පරිසායං නිසින්තො හොති. අප්ථං බො ආවුසො සුභද්දො වුඩ්ඞපබ්බජිතො තෙ භික්ඛු එතදවොච ‘අලං, ආවුසො, මා සොචිත්ථ මා පරිදෙවිත්ථ, සුමුත්තා මයං තෙන මහාසමණෙන, උපද්දුතා ව මයං හොම’ ‘ඉදං වො කප්පති, ඉදං වො න කප්පති’ ති, ‘ඉදානි පන මයං යං ඉච්ඡිස්සාම, නං කරිස්සාම, යං න ඉච්ඡිස්සාම, න නං කරිස්සාමා’ ති. හන්ද මයං ආවුසො ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායෙය්‍යාම, පුරෙ අධම්මො දිප්පති, ධම්මො පටිබාහියති, අවිනයො පුරෙ දිප්පති, විනයො පටිබාහියති, පුරෙ අධම්මවාදිනො බලවන්තො හොන්ති, ධම්මවාදිනො දුබ්බලා හොන්ති, පුරෙ අවිනයවාදිනො බලවන්තො හොන්ති, විනයවාදිනො දුබ්බලා හොන්ති” ති.

“තෙන හි, හන්තෙ, ථෙරො භික්ඛු උච්චිනතු’ ති. අප්ථං බො ආයස්මා මහාකස්සපො එකෙනුනපඤ්චඅරහන්තසනාති උච්චිති. භික්ඛු ආයස්මන්තං මහාකස්සපං එතදවොචුං ‘අයං, හන්තෙ, ආයස්මා ආනන්දො කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, අභබ්බො ඡන්දා දොසා මොහා භයා අගතිං ගන්තුං, බහු වානෙන භගවතො සන්තිකෙ ධම්මො ව විනයො ව පරියත්තො. තෙන හි, හන්තෙ, ථෙරො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිනතු’” තිආදි (වුළුව. 437).

තස්මා තතො පරන්ති එත්ථ සුභද්දකණ්ඩතො පරන්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. “සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විත්ථාරතො වෙදිතබ්බ”න්ති හි ඉමිනා “යං න ඉච්ඡිස්සාම, න නං කරිස්සාමා” ති එතං පරියත්තං සුභද්දකණ්ඩපාළිං දස්සෙත්වා ඉදානි අවසෙසං උස්සාභජනාප්පකාරප්පවත්තං පාළිමෙව දස්සෙත්තො “හන්ද මයං ආවුසො” තිආදිමාහ.

තත්ථ පුරෙ අධම්මො දිප්පතීති එත්ථ අධම්මො නාම දසකුසලකම්මපට්ඨම්මපටිපක්ඛතුතො අධම්මො. පුරෙ දිප්පතීති අපි නාම දිප්පති. අප්ථං වා යාව අධම්මො ධම්මං පටිබාහිතුං සමත්ථො හොති, තතො පුරෙතරමෙවාති අත්ථො. ආසන්නෙ හි අනාගතෙ අයං පුරෙසද්දො. දිප්පතීති දිප්පිස්සති. පුරෙ-සද්දයොගෙන හි අනාගතත්ථෙ අයං වත්තමානපයොගො යවා “පුරා වස්සති දෙවො” ති. කෙච්ඡි පනෙත්ථ එවං වණ්ණයන්ති “පුරෙති පච්ඡා අනාගතෙ යවා අද්ධානං ගච්ඡන්තස්ස ගන්තබ්බමග්ගො ‘පුරෙ’ ති වුවචති, තවා ඉධ දට්ඨබ්බ”න්ති. අවිනයොති පහානවිනයසංවරවිනයානං පටිපක්ඛතුතො අවිනයො. “විනයවාදිනො දුබ්බලා හොන්ති” ති එවං ඉති-සද්දොපි එත්ථ දට්ඨබ්බො, “තතො පරං ආහා” ති ඉමිනා සම්බන්ධො. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි ඉති-සද්දො න දිස්සති, පාළියං පන දිස්සතිකායට්ඨකථායඤ්ච අත්ථෙව ඉති-සද්දො.

තෙන භීති උයොජනත්ථෙ නිපාතො. උච්චිනතො උයොජෙත්තා හි තං මහාකස්සපත්ථෙරං එවමාහංසු. භික්ඛු උච්චිනතුති සඬගීතියා අනුරූපෙ භික්ඛු උච්චිනිත්වා ගණ්භාතුති අත්ථො. “සකලනවඬග...පෙ... පරිග්ගහෙසි” ති එතෙන සුක්ඛවිපස්සකබ්ණාසවපරියත්තානං යවාචුත්තපුග්ගලානං සතිපි ආගමාධිගමසබ්භාවෙ සහ පටිසම්භිදාහි තෙවිජ්ජාදිගුණයුත්තානං ආගමාධිගමසම්පත්තියා උක්කංසගතත්තා සඬගීතියා බහුපකාරතං දස්සෙති. තත්ථ සකලනවඬගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරෙති සකලං සුත්තගෙය්‍යාදි නවඬගං එත්ථ, එතස්ස වා අත්ථිති සකලනවඬගං, සත්ථුසාසනං. අත්ථකාමෙන පරියාපුණ්ණිකබ්බතො දිට්ඨධම්මිකාදිපුරිසත්තපරියත්තභාවතො ව පරියත්තිති තිණ් පිටකානි වුවචන්ති, තං සකලනවඬගසත්ථුසාසනසඬබ්බතං පරියත්තිං ධාරෙන්තිති සකලනවඬගසත්ථුසාසනපරියත්තිධරා, තාදිසෙති අත්ථො. බහුනං නානාප්පකාරානං කිලෙසානං සක්කායදිට්ඨියා ව අවිභතත්තා තා ජනෙත්ති, තාහි වා ජනිතාති පුපුජ්ජනා. දුට්ඨා පුපුජ්ජනා අත්ථපුපුජ්ජනා කල්‍යාණපුපුජ්ජනාති. තත්ථ යෙසං බන්ධධාතුආයතනාදිසු උග්ගහපරිපුච්ඡාසවනධාරණසච්චවෙක්ඛණාති නත්ථි, තෙ අත්ථපුපුජ්ජනා. යෙසං තානි අත්ථි, තෙ කල්‍යාණපුපුජ්ජනා. තෙ ඉධ “පුපුජ්ජනා” ති අධිප්පෙතා. සමථභාවනාසිනෙභාභාවෙන සුක්ඛා ලුබ්භා අසිනිද්ධා විපස්සනා එතෙසන්ති සුක්ඛවිපස්සකා.

තිපිටකසබ්බපරියත්තිප්පහෙදධරෙති තිණ්ණං පිටකානං සමාභාරො තිපිටකං, තිපිටකසඬබ්බතං නවඬගාදිවසෙන අනෙකධා භින්තං සබ්බපරියත්තිප්පහෙදං ධාරෙන්තිති තිපිටකසබ්බපරියත්තිප්පහෙදධරා, තාදිසෙති අත්ථො. අනු අනු තංසමඬගීතං භාවෙති වඩ්ඪෙතීති අනුභාවො, අනුභාවො එව ආනුභාවො, පභාවො. මහන්තො ආනුභාවො යෙසං තෙ මහානුභාවා. තෙවිජ්ජාදිහෙදෙති තිස්සො විජ්ජායෙව තෙවිජ්ජා, තා ආදි යෙසං ඡළභිඤ්ඤාදිනං තෙ තෙවිජ්ජාදයො, තෙ හෙදා අනෙකප්පකාරා භින්තා එතෙසන්ති තෙවිජ්ජාදිහෙදා, බ්ණාසවා, තාදිසෙති අත්ථො. අප්ථං වා තිස්සො විජ්ජා එතස්ස අත්ථිති තෙවිජ්ජො, සො ආදි යෙසං ඡළභිඤ්ඤාදිනං තෙ තෙවිජ්ජාදයො, තෙ හෙදා යෙසං බ්ණාසවානං තෙ තෙවිජ්ජාදිහෙදා, තාදිසෙති අත්ථො. යෙ සන්ධාය ඉදං චුක්ඛන්ති යෙ භික්ඛු සන්ධාය ඉදං “අප්ථං බො ආයස්මා” තිආදිවචනං සඬගීතික්ඛන්ධකෙ (වුළුව. 437) චුක්ඛන්ති අත්ථො.

කිස්ස පනාති කස්මා පන. සික්ඛතීති සෙක්ඛො, අප්ථං වා සික්ඛනං සික්ඛා, සායෙව තස්ස සීලන්ති සෙක්ඛො. සො හි අපරියොසිතසික්ඛන්තා ව තදධිමුත්තත්තා ව එකන්තෙන සික්ඛනසීලො න අසෙක්ඛො විය පරිනිට්ඨිතසික්ඛො තත්ථ පටිපස්සද්ධස්සාහො, නාපි විස්සට්ඨසික්ඛො පවුරජනො විය තත්ථ අනධිමුත්තො. අප්ථං වා අරියාය ජාතියා තිසු සික්ඛාසු ජාතො, තත්ථ වා භවොති සෙක්ඛො. අප්ථං වා ඉක්ඛති එතායාති ඉක්ඛා, මග්ගඵලසම්මාදිට්ඨි. සහ ඉක්ඛායාති සෙක්ඛො. උපරිමග්ගත්තයකිච්චස්ස අපරියොසිතත්තා සහ කරණියෙනාති සකරණියො. අස්සාති අනෙත. අසම්මුඛා පටිග්ගහිතං නාම නත්ථිති නනු ව –

“ද්වාසිති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතො;
චතුරාසිති සහස්සානි, යෙ මෙ ධම්මා පවත්තිනො”ති. (පෙරගා. 1027) –

චුත්තත්තා කථමෙනං යුජ්ජති? ද්වෙ සහස්සානි හික්ඛුතොති චුත්තම්පි භගවතො සන්නිකෙ පටිග්ගහිතමෙවාති කත්වා චුත්තත්ති නායං විරොධො. බහුකාරත්තාති බහුඋපකාරත්තා. උපකාරවචනො හෙත්ථ කාරසද්දො. අස්සාති භවෙයා.

අතිවිය විස්සත්ථොති අතිවිය විස්සාසිකො. නන්ති ආනන්දත්ථෙරං, “ඔවදති”ති ඉම්නා සම්බන්ධො. ආනන්දත්ථෙරස්ස යෙභුයොන නවකාය පරිසාය විබිභමනෙන මහාකස්සපත්ථෙරො එවමාහ “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි”ති. තථා හි පරිනිබ්බුතෙ සත්ථරි මහාකස්සපත්ථෙරො සත්ථුපරිනිබ්බානෙ සන්නිපතිතස්ස හික්ඛුසඛසස්ස මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා ධම්මවිනයසඬගායනත්ථං පඤ්චසතෙ හික්ඛු උච්චිතිත්වා “ආවුසො, රාජගහෙ වස්සං වසන්තා ධම්මවිනයං සඬගායෙය්‍යාම, කුම්භෙ පුරෙ වස්සුපනායිකාය අත්තනො අත්තනො පලිබොධං පච්ඡින්නිත්වා රාජගහෙ සන්නිපතවා”ති වත්වා අත්තනා රාජගහං ගතො. ආනන්දත්ථෙරොපි භගවතො පත්තවිවරමාදාය මහාජනං සඤ්ඤාපෙන්නො සාවත්ථිං ගන්ත්වා තතො නික්ඛම්ම රාජගහං ගච්ඡන්තො දක්ඛිණගිරිස්මිං වාරිකං වරි. තස්මිං සමයෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස තිංසමත්තා සද්ධිවිහාරිකා යෙභුයොන කුමාරභූතා එකවස්සිකදූවස්සිකහික්ඛු වෙච අනුපසම්පන්නා ච විබිභම්සු. කස්මා පනෙනෙ පබ්බජිතා, කස්මා විබිභම්සුති? තෙසං කිර මාතාපිතරො චිත්තෙසුං “ආනන්දත්ථෙරො සත්ථුපරිස්සාසිකො අට්ඨ වරෙ යාවිත්වා උපට්ඨහති, ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානං සත්ථාරං ගහෙත්වා ගන්තුං සක්කොති, අම්මාකං දාරකෙ එතස්ස සන්නිකෙ පබ්බාපෙස්සාම, සො සත්ථාරං ගහෙත්වා ආගම්ස්සති, තස්මිං ආගතෙ මයං මහාසක්කාරං කාතුං ලභිස්සාමා”ති ඉම්නා තාව කාරණෙන තෙසං ඤාතකා තෙ පබ්බාපෙසුං. සත්ථරි පන පරිනිබ්බුතෙ තෙසං සා පත්ථනා උපච්ඡින්නා, අථ නෙ එකදිවසෙනෙව උප්පබ්බාපෙසුං.

අථ ආනන්දත්ථෙරං දක්ඛිණගිරිස්මිං වාරිකං වරිත්වා රාජගහමාගතං දිස්වා මහාකස්සපත්ථෙරො එවමාහ “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි”ති. චුත්තඤ්ඤෙන කස්සපසංයුත්තෙ –

“අථ කිඤ්චරහි ත්වං, ආවුසො ආනන්ද, ඉමෙහි නවෙහි හික්ඛුහි ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤෙහි ජාගරියං අනනුයුත්තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරසි, සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, ඔලුජ්ජති බො තෙ, ආවුසො ආනන්ද, පරිසා, පලුජ්ජන්ති බො තෙ ආවුසො නවජ්ජායා, න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසිති.

“අපි මෙ භත්තෙ කස්සප සිරස්මිං පලිතානි ජාතානි, අථ ච පන මයං අජ්ජාපි ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස කුමාරකවාදා න මුච්චාමාති. තථා හි පන ත්වං, ආවුසො ආනන්ද, ඉමෙහි නවෙහි හික්ඛුහි ඉන්ද්‍රියෙසු අගුත්තද්වාරෙහි භොජනෙ අමත්තඤ්ඤෙහි ජාගරියං අනනුයුත්තෙහි සද්ධිං වාරිකං වරසි, සස්සසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසි, ඔලුජ්ජති බො තෙ, ආවුසො ආනන්ද, පරිසා, පලුජ්ජන්ති බො තෙ ආවුසො නවජ්ජායා, න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි”ති (සං. නි. 2.154).

තත්ථ (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154) සස්සසාතං මඤ්ඤෙවරසිති සස්සං සාතෙන්නො විය ආභිණ්ඩසි. කුලුපසාතං මඤ්ඤෙ වරසිති කුලානි උපසාතෙන්නො විය භනන්නො විය ආභනන්නො විය ආභිණ්ඩසි. ඔලුජ්ජති පලුජ්ජති හිජ්ජති. පලුජ්ජන්ති බො තෙ ආවුසො නවජ්ජායාති, ආවුසො, එවං එතෙ කුය්හං පායෙන යෙභුයොන නවකා එකවස්සිකදූවස්සිකදහරා වෙච සාමණෙරා ච පලුජ්ජන්ති. න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසිති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න වත ජානාතීති ථෙරං තජ්ජෙන්නො ආහ. කුමාරකවාදා න මුච්චාමාති කුමාරකවාදතො න මුච්චාම. තථා හි පන ත්වන්ති ඉදමස්ස එවං වත්තබ්බතාය කාරණදස්සනත්ථං චුත්තං. අයඤ්ඤත්ථ අධිජ්ජායො – යස්මා ත්වං ඉමෙහි නවකෙහි හික්ඛුහි ඉන්ද්‍රියසංවරරහිතෙහි සද්ධිං විවරසි, තස්මා කුමාරකෙහි සද්ධිං වරන්තො “කුමාරකො”ති වත්තබ්බතං අරභසීති.

“න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි”ති එත්ථ වා-සද්දො පදපුරුණෙ. වා-සද්දො හි උපමානසමුච්චවයසංසයවචස්සග්ගපදපුරුණවිකප්පාදියු බහුසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා හෙස “පණ්ඩිතො වාපි තෙන සො”තිආදියු (ධ. ප. 63) උපමානෙ දිස්සති, සදිසභාවෙති අත්ථො. “තං වාපි ධීරා මුනි වෙදයන්ති”තිආදියු (සු. නි. 213) සමුච්චයෙ. “කෙ වා ඉමෙ කස්ස වා”තිආදියු (පාරා. 296) සංසයෙ. “අයං වා ඉමෙසං සමණබ්‍රාහ්මණානං සබ්බබාලො සබ්බමුළ්ලෙහො”තිආදියු (දී. නි. 1.181) වචස්සග්ගෙ. “යෙ හි කෙච්චි, හික්ඛවෙ, සමණා වා බ්‍රාහ්මණා වා”තිආදියු (ම. නි. 1.170; සං. නි. 2.13) විකප්පෙති. ඉධ පන පදපුරුණෙ දට්ඨබ්බො. තෙනෙව ච ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං “වාසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරං කරොන්තෙන ‘න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසි’තිආදියු (සං. නි. 2.154) පදපුරුණෙ”ති. අට්ඨකථායම්පි (සං. නි. අට්ඨ. 2.2.154) එත්තකමෙව චුත්තං “න වායං කුමාරකො මත්තමඤ්ඤාසිති අයං කුමාරකො අත්තනො පමාණං න වත ජානාතීති ථෙරං තජ්ජෙන්නො ආහා”ති. එත්ථාපි වතානි වචනසිලිට්ඨතාය චුත්තං. යං පනෙත්ථ කෙනචි චුත්තං “න වායන්ති එත්ථ වාති විභාසා, අඤ්ඤාසිපි න අඤ්ඤාසිපීති අත්ථො”ති . තං තස්ස මතිමත්තන්ති දට්ඨබ්බං. න හෙත්ථ අයමත්ථො සම්භවති, තස්මා අත්තනො පමාණං නාඤ්ඤාසිති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. තත්‍රානි එවං සති. ඡන්දාගමනං වියාති එත්ථ ඡන්දා ආගමනං වියාති පදවිජෙදො කාතබ්බො, ඡන්දෙන

ආගමන පවත්නා වියාති අත්පො, ඡන්දෙන අකත්තබ්බකරණං වියාති චුත්තං හොති. ඡන්දං වා ආගච්ඡති සම්පයොගවසෙනාති ඡන්දාගමනං, තථා පවත්තො අපායගමනීයො අකුසලචිත්තුප්පාදො. අථ වා අනනුරූපං ගමනං අගමනං, ඡන්දෙන අගමනං ඡන්දාගමනං, ඡන්දෙන සිනෙහෙන අනනුරූපං ගමනං පවත්තනං අකත්තබ්බකරණං වියාති චුත්තං හොති. අසෙක්ඛපටිසම්භිදාප්පත්තෙති අසෙක්ඛභූතා පටිසම්භිදා අසෙක්ඛපටිසම්භිදා, තං පත්තෙ, පටිලද්ධඅසෙක්ඛපටිසම්භිදෙති අත්පො. අනුමතියාති අනුඤ්ඤාය, යාවනායාති චුත්තං හොති.

“කිඤ්චාපි සෙක්ඛො” ති ඉදං න සෙක්ඛානං අගතිගමනසබ්භාවෙන චුත්තං, අසෙක්ඛානංයෙව පන උච්චිතිත්තාති දට්ඨබ්බං. පයමග්ගෙනෙව හි වත්තාරි අගතිගමනාති පභීයන්ති, තස්මා කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, තථාපි ථෙරො ආයස්මන්තම්පි ආනන්දං උච්චිතතුති එවමෙන්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. න පන කිඤ්චාපි සෙක්ඛො, තථාපි අභබ්බො අගතිං ගන්තුන්ති යොජෙතබ්බං. “අභබ්බො” ති ආදිනා පන ධම්මසංඝිතියා තස්ස අරභභාවං දස්සෙන්තා විජ්ජමානෙ ගුණෙ කට්ඨන්ති. තත්ථ ඡන්දාති ඡන්දෙන, සිනෙහෙනාති අත්පො. අගතිං ගන්තුන්ති අගත්තබ්බං ගන්තුං, අකත්තබ්බං කාතුන්ති චුත්තං හොති. ඉමානි පන වත්තාරි අගතිගමනාති භණ්ඩභාජනීයෙ ව චිතිච්ඡයට්ඨානෙ ව ලබ්භන්ති. තත්ථ භණ්ඩභාජනීයෙ තාව අත්තනො භාරභූතානං භික්ඛූනං අමනාපෙ භණ්ඩෙ සම්පත්තෙ තං පරිවත්තිත්වා මනාපං දෙන්තො ඡන්දාගතිං ගච්ඡති නාම. අත්තනො පන අභාරභූතානං මනාපෙ භණ්ඩෙ සම්පත්තෙ තං පරිවත්තිත්වා අමනාපං දෙන්තො දොසාගතිං ගච්ඡති නාම. භණ්ඩෙසු භාජනීයවත්ථුඤ්ච ධීතිකඤ්ච අජානන්තො මොහාගතිං ගච්ඡති නාම. මුඛරානං වා රාජාදිතිස්සිතානං වා “ඉමෙ මෙ අමනාපෙ භණ්ඩෙ දින්නෙ අනත්ථං කරෙය්‍යු”න්ති භයෙන පරිවත්තිත්වා මනාපං දෙන්තො භයාගතිං ගච්ඡති නාම. යො පන එවං න ගච්ඡති, සබ්බෙසං තුලාභූතො පමාණභූතො මජ්ඣන්තොව හුන්වා යං යස්ස පාපුණාති, තදෙව තස්ස දෙති, අයං චතුබ්බධම්පි අගතිං න ගච්ඡති නාම. චිතිච්ඡයට්ඨානෙ පන අත්තනො භාරභූතස්ස ගරුකාපත්තිං ලහුකාපත්තිං කත්වා කට්ඨන්තො ඡන්දාගතිං ගච්ඡති නාම. ඉතරස්ස ලහුකාපත්තිං ගරුකාපත්තිං කත්වා කට්ඨන්තො දොසාගතිං ගච්ඡති නාම. ආපත්තිවුට්ඨානං පන සමුච්චයක්ඛන්ධකඤ්ච අජානන්තො මොහාගතිං ගච්ඡති නාම. මුඛරස්ස වා රාජපුජිතස්ස වා “අයං මෙ ගරුකං කත්වා ආපත්තිං කට්ඨන්තස්ස අනත්ථම්පි කරෙය්‍යා” ති ගරුකමෙව ලහුකාපත්තිං කට්ඨන්තො භයාගතිං ගච්ඡති නාම. යො පන සබ්බෙසං යථාභූතමෙව කට්ඨෙ, අයං චතුබ්බධම්පි අගතිගමනං න ගච්ඡති නාම. ථෙරොපි තාදිසො චතුත්තම්පි අගතිගමනානං පයමග්ගෙනෙව පභීනත්තා, තස්මා සංඝායනවසෙන ධම්මචිත්තයචිතිච්ඡයෙ සම්පත්තෙ ඡන්දාදිවසෙන අඤ්ඤා අකට්ඨන්තා යථාභූතමෙව කට්ඨන්ති චුත්තං “අභබ්බො...පෙ.... අගතිං ගන්තු”න්ති. පරියත්තොති අධිතො, උග්ගතිතොති අත්පො.

උච්චිතිත්තොති උච්චිතිත්වා ගතිතෙන. එතදභොසිති එතං පරිචිතක්කනං අභොසි. රාජගහං බො මහාගොවරන්ති එත්ථ “රාජගහන්ති රාජගහසාමන්තං ගහෙන්වා චුත්ත”න්ති චූළගණ්ඨිපදෙ මජ්ඣිමගණ්ඨිපදෙ ව චුත්තං. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගොවරො විය ගොවරො, භික්ඛාවරණට්ඨානං. සො මහන්තො අස්ස, එත්ථාති වා මහාගොවරං, රාජගහං. ථාවරකම්මන්ති විරට්ඨායිකම්මං. විසභාගපුග්ගලො සුභද්දසදිසො. උක්කොටෙය්‍යාති නිවාරෙය්‍යාති අත්පො. ඤාත්තිදුතියෙන කම්මෙන සාවෙසිති –

“සුඤ්ඤා මෙ, ආවුසො, සඬ්ඝො, යදි සඬ්ඝස්ස පත්තකල්ලං, සඬ්ඝො ඉමානි පඤ්ච භික්ඛුසතාති සම්මන්තෙය්‍ය ‘රාජගහෙ වස්සං වසන්තාති ධම්මඤ්ච චිත්තයඤ්ච සංඝායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බ’න්ති, එසා ඤාත්ති.

“සුඤ්ඤා මෙ, ආවුසො, සඬ්ඝො, සඬ්ඝො ඉමානි පඤ්ච භික්ඛුසතාති සම්මන්තාති ‘රාජගහෙ වස්සං වසන්තාති ධම්මඤ්ච චිත්තයඤ්ච සංඝායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බ’න්ති, යස්සායස්මතො ඛමති ඉමෙසං පඤ්චන්තං භික්ඛුසතානං සම්මුති ‘රාජගහෙ වස්සං වසන්තානං ධම්මඤ්ච චිත්තයඤ්ච සංඝායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බ’න්ති, සො තුණ්හස්ස. යස්ස නක්ඛමති, සො භාසෙය්‍යා.

“සම්මතාති සඬ්ඝෙන ඉමානි පඤ්ච භික්ඛුසතාති ‘රාජගහෙ වස්සං වසන්තාති ධම්මඤ්ච චිත්තයඤ්ච සංඝායිතුං, න අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි රාජගහෙ වස්සං වසිතබ්බ’න්ති, ඛමති සඬ්ඝස්ස, තස්මා තුණ්හි, එවමෙන ධාරයාමී” ති (චූළව. 437) –

එවං ඤාත්තිදුතියෙන කම්මෙන සාවෙසි. ඉදං සන්ධාය චුත්තං “තං සංඝිතික්ඛන්ධකෙ චුත්තනායෙනෙව ඤාතබ්බ”න්ති.

අයං පන කම්මවාචා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො එකච්ඡතිමෙ දිවසෙ කතා. චුත්තඤ්ඤෙන දීඝනිකායට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමසංඝිතිකථා) “අයං පන කම්මවාචා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො එකච්ඡතිමෙ දිවසෙ කතා. හගවා හි විසාඛපුණ්ණමායං පච්චුසස්මයෙ පරිනිබ්බුතො, අථස්ස සත්තාහං සුවණ්ණවණ්ණං සරිරං ගන්ධමාලාදිහි පූජයිංසු. එවං සත්තාහං සාධුකීළනදිවසා නාම අහෙසුං. තතො සත්තාහං චිත්තකාය අග්ගිනා ක්කායි, සත්තාහං සත්තිපඤ්ජරං කත්වා සන්ථාගාරසාලායං ධාතුපූජං කරිංසුති එකච්ඡති දිවසා ගතා. ජෙට්ඨමූලසුක්කපක්ඛපඤ්චම්යං පන ධාතුයො භාජයිංසු. එතස්මී ධාතුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිතස්ස මහාභික්ඛුසංඝස්ස සුභද්දෙන චුඩ්ඨපබ්බජිතෙන කතං අනාචාරං ආරොචන්වා චුත්තනායෙනෙව භික්ඛු උච්චිතිත්වා අයං කම්මවාචා කතා. ඉමඤ්ච පන කම්මවාචං කත්වා ථෙරො

හික්බිලි ආමන්තෙසි ‘ආවුසො ඉදානි තුම්භාකං වත්තාලිසදිවසා ඔකාසො, තතො පරං අයං නාම නො පලිබොධො අත්ථිති වත්තුං න ලබ්භා, තස්මා එත්ථත්තරෙ යස්ස රොගපලිබොධො වා ආවරියුපජ්ඣායපලිබොධො වා මානාපිතුපලිබොධො වා අත්ථි, පත්තං වා පන පචිතබ්බං චීවරං වා කාතබ්බං, සො තං පලිබොධං ඡීන්දිත්වා කරණීයං කරොතු’ති. එවඤ්ච පන වත්වා ථෙරො අත්තනො පඤ්චසත්තාය පරිසාය පරිවුතො රාජගහං ගතො, අඤ්ඤෙපි මහාථෙරා අත්තනො අත්තනො පරිවාරං ගහෙත්වා සොකසල්ලසමජිතං මහාජනං අස්සාසෙතුකාමා තං තං දිසං පක්කන්තා. පුණ්ණත්ථෙරො පන සත්තසතහික්ඛුපරිවාරො ‘තථාගතස්ස පරිනිබ්බානට්ඨානං ආගතාගතං මහාජනං අස්සාසෙස්සාමි’ති කුසිනාරායමෙව අට්ඨාසි. ආයස්මා ආනන්දො යථා පුබ්බෙ අපරිනිබ්බුතස්ස, එවං පරිනිබ්බුතස්සපි භගවතො සයමෙව පත්තචීවරමාදාය පඤ්චති හික්බිලිසතෙහි සද්ධිං යෙන සාවත්ථි තෙන වාරිකං පක්කාමි. ගච්ඡතො පනස්ස පරිවාරා හික්බිලි ගණනපටං චිතිවත්තා”ති. තස්මා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො තිස්ස සත්තාගෙසු අතික්කන්තෙසු එකච්ඡතිමෙ දිවසෙ ඉමං කම්මවාචං සාවෙන්වා ථෙරො රාජගහං පක්කන්තොති වෙදිතබ්බං.

යදි එවං කස්මා පන ඉධ මඬගලසුත්තට්ඨකථායඤ්ච (බු. පා. අට්ඨ. 5.පට්ඨමහාසඬගීතිකථා) “සත්තසු සාධුකීළනදිවසෙසු සත්තසු ව ධාතුපුජාදිවසෙසු චිතිවත්තෙසු”ති වුත්තං? සත්තසු ධාතුපුජාදිවසෙසු ගහිතෙසු තදවිනාභාවතො මජ්ඣෙකාය ඥානසත්තාහමිපි ගහිතමෙවාති කත්වා විසුං න වුත්තං විය දිස්සති. යදි එවං අථ කස්මා “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො, දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති ව වුත්තන්ති? නායං දොසො. අප්පකඤ්ඤි ඌනමධිකං වා ගණනුපගං න හොති, තස්මා සමුදායො අප්පකෙන අධිකොපි අනධිකො විය හොතිති කත්වා අඬ්ඨමාසතො අධිකෙපි පඤ්ච දිවසෙ “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො”ති වුත්තං “ද්වාසීතිබන්ධකචත්තානං කත්ථවි අසීතිබන්ධකචත්තානි”ති වචනං විය. තථා අප්පකෙන ඌනොපි ව සමුදායො අනුතො විය හොතිති කත්වා “දියඬ්ඨමාසතො ඌනෙපි පඤ්ච දිවසෙ දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති ව වුත්තං. සතිපට්ඨානවිභවිගට්ඨකථායඤ්ඤි (විභ. අට්ඨ. 356) ඡමාසතො ඌනෙපි අඬ්ඨමාසෙ “ඡ මාසෙ සජ්ඣායො කාතබ්බො”ති වුත්තවචනං විය. තත්ථ හි තවපඤ්චකාදියු වතුසු පඤ්චකෙසු ද්වියු ව ඡක්කෙසු එකෙකස්මිං අනුලොමතො පඤ්චාහං, පටිලොමතො පඤ්චාහං, අනුලොමපටිලොමතො පඤ්චාහං, තථා පුරිමපුරිමෙහි පඤ්චකඡක්කෙහි සද්ධිං අනුලොමතො පඤ්චාහං, පටිලොමතො පඤ්චාහං, අනුලොමපටිලොමතො පඤ්චාහන්ති එවං විසුං තිපඤ්චාහං එකතො තිපඤ්චාහඤ්ච සජ්ඣායං කත්වා ඡමාසං සජ්ඣායො කාතබ්බොති වචනං විය. තත්ථ හි වක්කපඤ්චකාදියු තිස්ස පඤ්චකෙසු ද්වියු ව ඡක්කෙසු විසුං හෙට්ඨිමෙහි එකතො ව සජ්ඣායෙ පඤ්චන්තං පඤ්චන්තං පඤ්චකානං වසෙන පඤ්චමාසපරිපුණ්ණා ලබ්භන්ති, තවපඤ්චකෙ පන විසුං තිපඤ්චාහමෙවාති අඬ්ඨමාසොයෙවෙකො ලබ්භන්ති අඬ්ඨමාසාධිකපඤ්චමාසා ලබ්භන්ති.

එවං සති යථා තත්ථ අඬ්ඨමාසෙ ඌනෙපි මාසපරිච්ඡේදෙන පරිච්ඡේජ්ජමානෙ සජ්ඣායෙ ඡ මාසා පරිච්ඡේදකා හොන්තිති පරිච්ඡේජ්ජමානස්ස සජ්ඣායස්ස සත්තමාසාදිමාසන්තරගමනනිවාරණත්ථං ඡමාසග්ගහණං කතං, න සකලඡමාසෙ සජ්ඣායස්පචත්තිදස්සන්තං, එවමිධාපි මාසවසෙන කාලෙ පරිච්ඡේජ්ජමානෙ ඌනෙපි පඤ්චදිවසෙ දියඬ්ඨමාසො පරිච්ඡේදකො හොතිති පරිච්ඡේජ්ජමානස්ස කාලස්ස ද්විමාසාදිමාසන්තරගමනනිවාරණත්ථං “දියඬ්ඨමාසො සෙසො”ති දියඬ්ඨමාසග්ගහණං කතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො ගහෙතබ්බො. අඤ්ඤථා ව අට්ඨකථාවචනානං අඤ්ඤමඤ්ඤවිරොධො ආපජ්ජති. එකාහමෙව වා භගවතො සරිරං විතකාය ඥායිති බුද්දකභාණකානං අධිප්පායොති ගහෙතබ්බං. එවඤ්ඤි සති පරිනිබ්බානතො සත්තසු සාධුකීළනදිවසෙසු චිතිවත්තෙසු අට්ඨමියං විතකාය භගවතො සරිරං ඥාපෙත්වා තතො පරං සත්තසු දිවසෙසු ධාතුපුජං අකංසුති අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තො, ගීම්භානං දියඬ්ඨො ව මාසො සෙසො හොති. පරිනිබ්බානසුත්තන්තපාළියමිපි හි විතකාය ඥාපනසත්තාහං න ආගතං, ද්වෙයෙව සත්තාහානි ආගතානි, උපපරික්ඛිත්වා පන යං රුච්චති, තං ගහෙතබ්බං. ඉතො අඤ්ඤෙන වා පකාරෙන යථා න විරුජ්ඣති, තථා කාරණං පරියෙසිතබ්බං. යං පනෙත්ථ කෙනචි වුත්තං “අඬ්ඨමාසො අතික්කන්තොති එත්ථ එකො දිවසො නට්ඨො. සො පාටිපදදිවසො කොලාභලදිවසො නාම, තස්මා ඉධ න ගහිතො”ති. තං න සුන්දරං පරිනිබ්බානසුත්තන්තපාළියං පාටිපදදිවසනොයෙව පට්ඨාය සත්තාහස්ස වුත්තන්තා අට්ඨකථායඤ්ච පරිනිබ්බානදිවසෙපි සද්ධිං තිණ්ණං සත්තාහානං ගහිතන්තා. තථා හි පරිනිබ්බානදිවසෙන සද්ධිං තිණ්ණං සත්තාහානං ගහිතන්තා ජෙට්ඨමුලසුත්තපඤ්චමි එකච්ඡතිමො දිවසො හොති.

සත්තසු සාධුකීළනදිවසෙසුති එත්ථ සාධුකීළනං නාම සංවෙගවත්ථුං කිත්තෙන්වා කිත්තෙන්වා අනිච්චතාපටිසංයුත්තානි ගීතානි ගායිත්වා පුජාවසෙන කීළනතො සුන්දරං කීළනන්ති සාධුකීළනං. අථ වා සපරහිතසාධනට්ඨොන සාධු, තෙසං සංවෙගවත්ථුං කිත්තෙන්වා කිත්තෙන්වා කීළනං සාධුකීළනං, උළාරපුඤ්ඤපසවනතො සම්පරායිකත්ථාවිරොධිකීළාවිහාරොති අත්ථො. එත්ථ ව පුරිමස්මිං සත්තාගෙ සාධුකීළාය එකදෙසෙන කතන්තා සාධුකීළනදිවසා නාම තෙ ජාතා. විසෙසතො පන ධාතුපුජාදිවසෙසුයෙව සාධුකීළනං අකංසු. තතොයෙව ව මහාපරිනිබ්බානසුත්තන්තපාළියං –

“අථ බො කොසිනාරකා මල්ලා භගවතො සරිරානි සත්තාහං සන්ථාගාරෙ සත්තිපඤ්ජරං කරිත්වා ධනුපාකාරං පරික්ඛිපාපෙත්වා නච්චෙහි ගීතෙහි වාදිතෙහි මාලෙහි ගන්ධෙහි සක්කරිංසු ගරුං කරිංසු මානෙසුං පුපෙසු”න්ති (දී. නි. 2.235).

එතස්ස අට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 2.235) වුත්තං –

“කස්මා පනෙනෙ එවමකංසුති? ඉතො පුරිමෙසු ද්විසු සත්තාහෙසු තෙ හික්ඛුසඛිසස්ස
යානනිසජ්ජොකාසං කරොන්තා බාදනියහොජනියාදීනි සංවිදහන්තා සාධුකිලියාසං ඔකාසං න ලභිංසු. තතො
නෙසං අහොසි ‘ඉමං සත්තාහං සාධුකිලිනං කීලිස්සාම, යානං බො පනෙනං විජ්ජති, යං අම්මාකං පමත්තභාවං
ඤ්ඤාතො කොවිදෙව ආගන්ත්වා ධාතුයො ගණ්ඨෙයා, තස්මා ආරක්ඛං යපෙත්වා කීලිස්සාමා’ති, තෙන තෙ
එවමකංසු”ති.

තස්මා විසෙසනො සාධුකිලිකා ධාතුපුජාදිවසෙසුයෙවාති දට්ඨබ්බං. තෙ පන ධාතුපුජාසං කතත්තා “ධාතුපුජාදිවසා”ති
පාකටා ජාතාති ආහ “සත්තසු ව ධාතුපුජාදිවසෙසු”ති. උපකට්ඨාති ආසන්නා. වස්සං උපනෙන්නි උපගච්ඡන්ති එත්ථාති
වස්සුපනායිකා. එකං මග්ගං ගතොති වාරිකං වරින්වා මහාජනං අස්සාසෙතුං එකෙන මග්ගෙන ගතො. එවං
අනුරුද්ධත්ථෙරාදයොපි තෙසු තෙසු ජනපදෙසු වාරිකං වරින්වා මහාජනං අස්සාසෙන්නා ගතාති දට්ඨබ්බං. යෙන
සාවත්ථී, තෙන වාරිකං පක්කාමීති යත්ථ සාවත්ථී, තත්ථ වාරිකං පක්කාමී, යෙන වා දිසාභාගෙන සාවත්ථී
පක්කමිතබ්බා හොති, තෙන දිසාභාගෙන වාරිකං පක්කාමීති අත්ථො.

තත්තාති තස්සං සාවත්ථියං. සුදන්ති නිපාතමත්තං. අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තායාති “සබ්බෙ සඛිබාරා
අනිච්චා”ති ආදිනයජ්ජවත්තාය. අසමුච්ඡින්නතණ්හානුසයත්තා අවිජ්ජාතණ්හානිසඛිබතෙන කම්මුනා
භවයොනිගතිධීතිසත්තාලාසෙසු බන්ධපඤ්චකසඛිබාතං අත්තභාවං ජනෙති අභිනිබ්බන්තෙති ජනො, කිලෙසෙ
ජනෙති, අජති, ජනිස්සතිති වා ජනො, මහන්තො ජනොති මහාජනො, තං මහාජනං, බහුජනන්ති අත්ථො.
සඤ්ඤාපෙත්වාති සමස්සාසෙත්වා. ගන්ධකුටියා ද්වාරං විවරින්වාති පරිභොගචෙතියභාවතො ගන්ධකුටිං වන්දින්වා
ගන්ධකුටියා ද්වාරං විවරිති වෙදිතබ්බං. තෙනෙව දිසනිකායට්ඨකථායං (දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමහාසඛිගීතිකථා)
“ගන්ධකුටිං වන්දින්වා”ති චුත්තං. මිලාතං මාලාකච්චරං මිලාතමාලාකච්චරං. යථායානෙ යපෙත්වාති පයමධීතට්ඨානං
අනතික්කමිත්වා යථාධීතට්ඨානෙයෙව යපෙත්වාති අත්ථො. භගවතො ධීතකාලෙ කරණීයං වත්තං සබ්බමකාසීති
සෙනාසනෙ කත්තබ්බවත්තං සන්ධාය චුත්තං. කරොන්තො ව න්හානකොට්ඨකෙ සම්මජ්ජනඋදකුපට්ඨානාදිකාලෙසු
ගන්ධකුටිං ගන්ත්වා “නනු භගවා අයං තුම්මාකං න්හානකාලො, අයං ධම්මදෙසනාකාලො, අයං හික්ඛුනං
ඔවාදදානකාලො, අයං සීහසෙයාං කප්පනකාලො, අයං මුඛධොවනකාලො”ති ආදිනා නයෙන පරිදෙවමානොව
අකාසි. තමෙන අඤ්ඤතරා දෙවතා “භන්තෙ ආනන්ද, තුම්හෙ එවං පරිදෙවමානා කථං අඤ්ඤෙ අස්සාසයිස්සථා”ති
සංවෙපෙසි. සො තස්සා වචනෙන සංවිග්ගහදයො සන්ථමිහින්වා තථාගතස්ස පරිනිබ්බානතො පභුති
යානනිසජ්ජබහුලතාය උස්සන්තධාතුකං කායං සමස්සාසෙතුං බීරවිරොචනං පිටි. ඉදානි තං දස්සෙන්නො “අථ
ථෙරො”ති ආදිමාහ.

උස්සන්තධාතුකන්ති උපචිතසෙම්මාදිධාතුකං කායං. සමස්සාසෙතුන්ති සන්තප්පෙතුං. දුතියදිවසෙති දෙවතාය
සංවෙජ්ජිතදිවසතො. “ජෙතවනවිහාරං පට්ටියදිවසතො වා දුතියදිවසෙ”ති වදන්ති. විරිච්චති එතෙනාති විරොචනං,
ඔසධපරිභාවිතං බීරමෙව විරොචනන්ති බීරවිරොචනං. යං සන්ධායාති යං හෙසජ්ජපානං සන්ධාය. අභිගසුභතාය සුභොති
එවං ලද්ධනාමත්තා සුභෙන මාණුවෙන. පහිතං මාණුවකන්ති “සත්ථා පරිනිබ්බුතො ආනන්දත්ථෙරො කිරස්ස
පත්තවීරං ගහෙත්වා ආගතො, මහාජනො ව තං දස්සනාය උපසඬ්ඨකමිති”ති සුත්වා “විහාරං බො පන ගන්ත්වා
මහාජනමජ්ඣෙ න සක්කා සුබෙන පටිසන්ථාරං වා කාතුං ධම්මකථං වා සොතුං, ගෙහං ආගතංයෙව නං දිස්වා සුබෙන
පටිසන්ථාරං කරිස්සාමි, එකා ව මෙ කඬ්ඛා අත්ථී, තම්පි නං පුච්ඡිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා සුභෙන මාණුවෙන පෙසිතං
මාණුවකං. එතදවොචාති එතං “අකාලො බො”ති ආදිකං ආනන්දත්ථෙරො අවොච. අකාලො බොති අජ්ජ ගන්තුං
යුත්තකාලො න හොති. කස්මාති වෙ ආහ “අත්ථී මෙ අජ්ජා”ති ආදි. හෙසජ්ජමත්තාති අප්පමත්තකං හෙසජ්ජං.
අප්පත්ථො හි අයං මත්තාසද්දො “මත්තා සුඛපරිච්චාගා”ති ආදියු විය.

දුතියදිවසෙති බීරවිරොචනං පිතදිවසතො දුතියදිවසෙ. වෙනකත්ථෙරොනාති වෙනියරට්ඨෙ ජාතත්තා
“වෙනකො”ති එවං ලද්ධනාමෙන. සුභෙන මාණුවෙන පුට්ඨොති “යෙසු ධම්මෙසු භවං ගොතමො ඉමං ලොකං
පතිට්ඨාපෙසි, තෙ තස්ස අවිචයෙන නට්ඨා නු බො, ධරන්ති, සවෙ ධරන්ති, ආනන්දො ජානිස්සති, හන්ද නං පුච්ඡාමි”ති
එවං වින්තෙත්වා “යෙසං සො භවං ගොතමො ධම්මානං වණ්ණවාදී අහොසි, යත්ථ ව ඉමං ජනතං සමාදපෙසි
නිවෙසෙසි පතිට්ඨාපෙසි, කතමෙසානං බො හො ආනන්ද ධම්මානං සො භවං ගොතමො වණ්ණවාදී අහොසි”ති ආදිනා
(දී. නි. 1.448) සුභෙන මාණුවෙන පුට්ඨො. අප්පස්ස ථෙරො තිණි පිටකානි සීලක්ඛන්ධාදිනි තිහි බන්ධෙහි සඬ්ගහෙත්වා
දස්සෙන්නො “තිණ්ණං බො, මාණව, බන්ධානං සො භගවා වණ්ණවාදී”ති ආදිනා සුභසුත්තමහාසි. තං සන්ධාය චුත්තං
“දිසනිකායෙ සුභසුත්තං නාම දසමං සුත්තමහාසි”ති.

බණ්ඩපුල්ලපටිසඬ්ඛරණන්ති එත්ථ බණ්ඩන්ති ඡින්නං. පුල්ලන්ති හින්තං. තෙසං පටිසඬ්ඛරණං පුන සම්මා
පාකතිකකරණං, අභිනවකරණන්ති චුත්තං හොති. රාජගහන්ති එවං නාමකං නගරං. තඤ්ඤි මන්ධකුමහාගොචන්දාදීහි
පරිග්ගහිතත්තා “රාජගහ”න්ති චුච්චති. ඡඩ්ඞිතපතිතඋක්ඛාපාති ඡඩ්ඞිතා ව පතිතා ව උක්ඛාපා ව අහෙසුන්ති අත්ථො.
ඉදං චුත්තං හොති – භගවතො පරිනිබ්බානට්ඨානං ගච්ඡන්තෙහි හික්ඛුහි ඡඩ්ඞිතා විස්සට්ඨා, තතොයෙව ව උපවිකාදීහි
බාදිතත්තා ඉතො විතො ව පතිතා, සම්මජ්ජනාභාවෙන ආකිණ්ණකච්චරත්තා උක්ඛාපා ව අහෙසුන්ති. ඉමමෙවත්ථං
දස්සෙන්නො ආහ “භගවතො හී”ති ආදි. පරිච්ඡෙදවසෙන වෙණියති දිස්සතිති පරිචෙණං. තත්ථාති තෙසු විහාරෙසු.
බණ්ඩපුල්ලපටිසඬ්ඛරණන්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. පයමං මාසන්ති වස්සානස්ස පයමං මාසං, අච්චන්තසංයොගෙ වෙනං

උපයෝගවචනං. සෙනාසනවත්තානං පඤ්ඤත්තත්තා සෙනාසනක්ඛන්ධකො ව සෙනාසනපට්ඨානං බහුනං වචනතො “භගවතා...පෙ.... වණ්ණික”න්ති චුත්තං.

දුතියදිවසෙති “ඛණ්ඩචුල්ලපට්ඨසඛරණං කරොමා”ති වින්තිතදිවසතො දුතියදිවසෙ. සො ව වස්සුපනායිකදිවසතො දුතියදිවසොති වෙදිතබ්බො. තෙ හි ථෙරා ආසාල්හීපුණ්ණමාය උපොසථං කත්වා පාටිපදෙ සන්තිපතිත්වා වස්සං උපගන්ත්වා එවං වින්තෙසුං. අජාතසත්තු රාජාති අජාතො හුත්වා පිතුනො පච්චත්ථිකො ජාතොති “අජාතසත්තු”ති ලද්ධවොහාරො රාජා. තස්මිං කිර කුච්ඡගතෙ දෙවියා එවරුපො දොහළො උප්පජ්ජී “අහො වතාහං රඤ්ඤො දක්ඛිණබාහුතො ලොහිතං පිවෙයා”න්ති . අථ තස්සා කටෙතුං අසක්කොන්තියා කිසභාවං දුබ්බණ්ණභාවඤ්ථ දිස්වා රාජා සයමෙව පුච්ඡන්වා ඤත්වා ව වෙජ්ජෙ පක්කොසාපෙත්වා සුවණ්ණසත්ථකෙන බාහුං එාලෙත්වා සුවණ්ණසරකෙන ලොහිතං ගහෙත්වා උදකෙන සමිහින්දිත්වා පායෙසි. නෙමිත්තකා තං සුත්වා “එස ගබ්භො රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සති, ඉමිනා රාජා හඤ්ඤස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු, තස්මා “අජාතොයෙව රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සති”ති නෙමිත්තකෙහි නිද්දිට්ඨත්තා අජාතසත්තු නාම ජාතො. කිත්ති කාරණපුච්ඡනත්ථෙ නිපාතො, කස්මාති අත්ථො. පටිච්චෙදෙසුන්ති නිවෙදෙසුං, ජානාපෙසුන්ති අත්ථො. විස්සත්ථාති නිරාසඬකචිත්තා. ආණාවක්කන්ති ආණායෙව අප්පට්භතචුත්තියා පවත්තනට්ඨෙත වක්කන්ති ආණාවක්කං. සන්තිසජ්ජට්ඨානන්ති සන්තිපතිත්වා නිසිදනට්ඨානං.

රාජභවනවිභූතින්ති රාජභවනසම්පත්තිං. අවහසන්තම්චාති අවහසං කුරුමානං විය. සිරියා නිකෙතම්චාති සිරියා වසනට්ඨානම්ච. එකනිපාතතිත්ථම්ච ව දෙවමනුස්සනයනවිභඩ්ගානන්ති එකස්මිං පාතියතිත්ථෙ සන්තිපතන්තා පක්ඛිනො විය සබ්බෙසං ජනානං වක්ඛුති මණ්ඩපෙයෙව නිපතන්තිති දෙවමනුස්සානං නයනසඬ්ඛාතවිභඩ්ගානං එකනිපාතතිත්ථම්ච ව. ලොකරාමණෙයාකම්ච සම්පිණ්ඩිතන්ති එකත්ථ සම්පිණ්ඩිතං රාසිකතං ලොකෙ රමණීයභාවං විය. යදි ලොකෙ විජ්ජමානං රමණීයත්තං සබ්බමෙව ආනෙත්වා එකත්ථ සම්පිණ්ඩිතං සියා, තං වියාති චුත්තං හොති. “දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩන්ති ථෙග්ගුරහිතසාරං විය කසට්චිතිමුත්තං පසන්තභුතං විය ව දට්ඨබ්බෙසු දට්ඨං අරහරුපෙසු සාරභුතං පසන්තභුතඤ්ථා”ති තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. දට්ඨබ්බො දස්සනියො සාරභුතො විසිට්ඨතරො මණ්ඩො මණ්ඩනං අලඬිකාරො එතස්සාති දට්ඨබ්බසාරමණ්ඩො, මණ්ඩපොති එවමෙත්ථ අත්ථො ගහෙතබ්බොති අමිහාකං බන්ති, උපපරික්ඛිත්වා යුත්තතරං ගහෙතබ්බං. මණ්ඩං සුරියරස්මිං පාති නිවාරෙතිති මණ්ඩපො. විවිධ...පෙ.... වාරුචිතානන්ති එත්ථ කුසුමදාමාති ව තාති ඔලම්බකාති වාති කුසුමදාමඔලම්බකාති. එත්ථ ව විසෙසනස්ස පරනිපාතො දට්ඨබ්බො, ඔලම්බකකුසුමදාමාතිති අත්ථො. තාති විවිධාති අනෙකප්පකාරාති විනිශ්ශලන්තං වමෙන්නං නික්ඛාමෙන්නම්ච වාරු සොහනං විතානං එත්ථාති විවිධකුසුමදාමඔලම්බකවිනිශ්ශලන්තවාරුචිතානො, මණ්ඩපො, තං අලඬිකරිත්වාති යොජෙතබ්බං. රතනවිචිත්‍රමණ්ඩකඔට්ඨමතලම්චාති නානාපුප්ඵ්වපහාරවිචිත්තසුපරිනිව්ඨිතභූමිකම්මත්තායෙව නානාරතනෙහි විචිත්තභූතමණ්ඩකොට්ඨමතලම්චාති අත්ථො. එත්ථ ව රතනවිචිත්තග්ගණං නානාපුප්ඵ්වපහාරවිචිත්තතාය නිදස්සනං, මණ්ඩකොට්ඨමතලග්ගණං සුපරිනිව්ඨිතභූමිපරිකම්මතායාති වෙදිතබ්බං. මණ්ඩො කොට්ටෙන්වා කතතලන්තා මණ්ඩකොට්ටනෙත නිබ්බත්තතලන්ති මණ්ඩකොට්ඨමතලං. නන්ති මණ්ඩපං. පුප්ඵ්වපහාරො පුප්ඵ්වපුජා. උත්තරාහිමුඛන්ති උත්තරදිසාහිමුඛං. ආසනාරහන්ති නිසිදනාරහං. දන්තබ්බතන්ති දන්තෙහි රචිතං, දන්තෙහි කතන්ති චුත්තං හොති. එත්ථාති ආසනො. නිට්ඨිතං හන්තෙ මම කිච්චන්ති මයා කත්තබ්බකිච්චං නිට්ඨිතන්ති අත්ථො.

තස්මිං පන දිවසෙ එකච්චෙ හික්ඛු ආයස්මන්තං ආනන්දං සන්ධාය එවමාහංසු “ඉමස්මිං හික්ඛුසඬ්ඛෙ එකො හික්ඛු විස්සගන්ධං වායන්තො විවරති”ති. ථෙරො තං සුත්වා “ඉමස්මිං හික්ඛුසඬ්ඛෙ අඤ්ඤො විස්සගන්ධං වායන්තො විවරණකහික්ඛු නාම නත්ථි, අද්ධා එතෙ මං සන්ධාය වදන්ති”ති සංවෙගං ආපජ්ජී. එකච්චෙ නං ආහංසුයෙව “ස්වෙ, ආචුසො, සන්තිපාතො”තිආදි. ඉදානි තං දස්සෙන්තො ආහ “හික්ඛු ආයස්මන්තං ආනන්දං ආහංසු”තිආදි. තෙනාති තස්මා. ආච්ඡෙසිති උපනාමෙසි. අනුපාදායාති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන කඤ්ථි ධම්මං අගහෙත්වා, යෙහි වා කිලෙසෙහි සබ්බෙහි විමුච්චති, තෙසං ලෙසමත්තම්පි අගහෙත්වාති අත්ථො. ආසවෙහීති භවතො ආභවග්ගං ධම්මතො වා ආගොත්‍රභුං සවනතො පවත්තනතො ආසවසඤ්ඤිතෙහි කිලෙසෙහි. ලක්ඛණවචනඤ්චෙනං ආසවෙහීති, තදෙකට්ඨතාය පන සබ්බෙහිපි කිලෙසෙහි, සබ්බෙහිපි පාපධම්මෙහි විත්තං විමුච්චතියෙව. විත්තං විමුච්චිති විත්තං අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ ආසවෙහි විමුච්චමානං කත්වා අරහත්තඵලක්ඛණෙ විමුච්චිති අත්ථො. වඩ්කමෙනාති වඩ්කමනකිරියාය. විචට්ඨපනිස්සයභූතං කතං උපවිතං පුඤ්ඤං එතෙනාති කතපුඤ්ඤො, අරහත්තාධිගමාය කතාධිකාරොති අත්ථො. පධානමනුසුඤ්ජාති වීරියං අනුසුඤ්ජ, අරහත්තාධිගමාය අනුයොගං කරොහීති අත්ථො. කථාදොසො නාම නත්ථිති කථාය අපරජ්ඣං නාම නත්ථි. අච්චාරද්ධං වීරියන්ති අතිවිය ආරද්ධං වීරියං. උද්ධව්චායාති උද්ධතභාවාය. වීරියසමතං යොජෙමිති වඩ්කමනවීරියස්ස අධිමත්තත්තා තස්ස පහානවසෙන සමාධිනා සමරසනාපාදනෙන වීරියසමතං යොජෙමි.

දුතියදිවසෙති ථෙරෙන අරහත්තප්පත්තදිවසතො දුතියදිවසෙ. ධම්මසභායං සන්තිපතිතාති පක්ඛස්ස පඤ්චමියං සන්තිපතිංසු. අත්තතො අරහත්තප්පත්තිං ඤාපෙතුකාමොති “සෙක්ඛතාය ධම්මසඬ්ඛිතියා ගහෙතුං අයුත්තම්පි බහුස්සුතත්තා ගණ්ඨිස්සාමා”ති වින්තෙත්වා නිසින්නානං ථෙරානං. “ඉදානි අරහත්තප්පත්තො”ති සොමනස්සුප්පාදනත්ථං “අප්පමන්තො හොහි”ති දින්නමවාදස්ස සඵලනාදිපනත්ථං අත්තුපනායිකං අකත්වා අඤ්ඤබ්‍යාකරණස්ස භගවතා සංවණ්ණිතත්තා ව ථෙරො අත්තතො අරහත්තප්පත්තිං ඤාපෙතුකාමො අහොසීති

වෙදිතබ්බං. යථාච්ඡිද්ධානි වුද්ධපටිපාටිං අනන්තිකමිත්වා. එකෙති මජ්ඣිමනිකායානංයෙව එකෙ. පුබ්බෙ චුත්තමිපි හි සබ්බං මජ්ඣිමනිකා වදන්තියෙවාති වෙදිතබ්බං. දීඝභාණකා (දී. නි. අට්ඨ. 1.පයමමභාසධිගීතිකථා) පනෙත්ථ එවං වදන්ති –

“අථ බො ආයස්මා ආනන්දො අරහා සමානො සන්තිපාතං අගමාසි. කථං අගමාසි? ‘ඉදානිමිහි සන්තිපාතමජ්ඣං පටිසනාරහො’ති හට්ඨකුට්ඨිත්තො එකංසං චීවරං කත්වා බන්ධනා මුත්තනාලපක්කං විය පණ්ඩුකම්බලෙ නික්ඛිත්තජාතිමණි විය විගතවලාහකෙ නහෙ සමුත්තප්පණ්ණවන්දො විය බාලාතපසම්ඵස්සවිකසිතරෙණුපිඤ්ජරගබ්භං පදුමං විය ව පරිසුද්ධෙන පරියොදානෙන සප්පහෙන සස්සිරිකෙන මුඛවරෙන අත්තනො අරහත්තප්පත්තිං ආරොවයමානො විය ව අගමාසි. අථ නං දිස්වා ආයස්මතො මහාකස්සපස්ස එතදහොසි ‘සොහති වත හො අරහත්තප්පත්තො ආනන්දො, සචෙ සත්ථා ධරෙය්‍යා, අද්ධා අප්ප ආනන්දස්ස සාධුකාරං දදෙය්‍යා, හන්ද ඉමස්සාහං ඉදානි සත්ථාරා දාතබ්බං සාධුකාරං දදාමි’ති තික්ඛන්තුං සාධුකාරමදාසි”ති.

ආකාසෙන ආගන්ත්වා නිසීදිතිපි එකෙති එත්ථ පන තෙසං තෙසං තථා තථා ගහෙන්වා ආගතමත්තං යපෙන්වා විසුං විසුං වචනෙ අඤ්ඤං විසෙසකාරණං නත්ථිති වදන්ති. උපතිස්සත්ථෙරො පනාහ “සත්තමාසං කතාය ධම්මසඬ්ඨිතියා කදාපි පථවියං නිමුජ්ජිත්වා ආගතත්තා තං ගහෙන්වා එකෙ වදන්ති. කදාපි ආකාසෙන ආගතත්තා තං ගහෙන්වා එකෙ වදන්ති”ති.

හික්ඛු ආමන්තෙසිති හික්ඛු ආලපි අභාසි සම්බොධෙසිති අයමෙන්ථ අත්ථො. අඤ්ඤානු පන ඤාපනෙපි හොති. යථාහ – “ආමන්තයාමි වො, හික්ඛවෙ, (දී. නි. 2.218) පටිවෙදයාමි වො, හික්ඛවෙ”ති (අ. නි. 7.72). පක්කොසනෙපි දිස්සති. යථාහ “එහි ත්වං, හික්ඛු, මම වචනෙන සාරිපුත්තං ආමන්තෙහි”ති (අ. නි. 9.11). ආචුසොති ආමන්තනාකාරදීපනං. කං ධුරං කත්වාති කං ජෙට්ඨකං කත්වා. කිං ආනන්දො නප්පහොතිති අට්ඨකථාවරියෙහි යපිතපුච්ඡා. නප්පහොතිති න සක්කොති. එතදග්ගන්ති එසො අග්ගො. ලිඛගිවිපල්ලාසෙන හි අයං නිද්දෙසො. යදිදන්ති ව යො අයන්ති අත්ථො, යදිදං බන්ධපඤ්චකන්ති වා යොජෙතබ්බං. සම්මන්තීති සම්මතං අකාසි. උපාලිං විනයං පුච්ඡෙය්‍යන්ති පුච්ඡධාතුස්ස ද්විකම්මකත්තා චුත්තං. ඛිජ්ජතිං ගහෙන්වාති එත්ථ ඛිජ්ජතිගහණං ධම්මකථිකානං ධම්මතාති වෙදිතබ්බං. හගවාපි හි ධම්මකථිකානං ධම්මතාදස්සනත්ථමෙව විචිත්තඛිජ්ජතිං ගණ්හාති. න හි අඤ්ඤාටා සබ්බස්සපි ලොකස්ස අලඬ්ඨකාරභූතං පරමුක්කංසගතසික්ඛාසංයමානං බුද්ධානං මුඛවන්දමණ්ඩලං පටිච්ඡාදෙතබ්බං හොති. “පයමං, ආචුසො උපාලි, පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්ති කස්මා චුත්තං, නනු තස්ස සඬ්ඨිතියා පුරිමකාලෙ පයමභාවො න යුත්තොති? නො න යුත්තො හගවතා පඤ්ඤත්තානුක්කමෙන පාතිමොක්ඛද්දෙසානුක්කමෙන ව පයමභාවස්ස සිද්ධත්තා. යෙභුයොන හි තිණි පිටකානි හගවතො ධරමානකාලෙ ධීතානුක්කමෙනෙව සඬ්ඨිතාති, විසෙසතො විනයාහිධම්මපිටකානීති දට්ඨබ්බං. කිස්මිං වත්ථුස්මිං මෙථුනධම්මෙති ව නිමිත්තත්ථෙ භූමිමච්චනං.

වත්ථුමිපි පුච්ඡිතිආදි “කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්තිආදිනා දස්සිතෙන සහ තතො අවසිට්ඨමිපි සඬ්ඨිගහෙන්වා දස්සනවසෙන චුත්තං. කිං පනෙත්ථ පයමපාරාජිකපාලියං කිඤ්ච අපනෙතබ්බං වා පක්ඛිපිතබ්බං වා ආසි නාසිති? බුද්ධස්ස හගවතො භාසිතෙ අපනෙතබ්බං නාම නත්ථි. න හි තථාගතා එකබ්‍යාඤ්ජනමිපි නිරත්ථකං වදන්ති, සාවකානං පන දෙවතානං වා භාසිතෙ අපනෙතබ්බමිපි හොති, තං ධම්මසඬ්ඨිගහකත්ථෙරා අපනයිංසු, පක්ඛිපිතබ්බං පන සබ්බත්ථාපි අත්ථි, තස්මා යං යත්ථ පක්ඛිපිතුං යුත්තං, තං තත්ථ පක්ඛිපිංසුයෙව. කිං පන තන්ති වෙ? “තෙන සමයෙන”ති වා “තෙන බො පන සමයෙන”ති වා “අථ බො”ඉති වා “එවං චුත්තෙ”ති වා “එතදවොවා”ති වා එවමාදිකං සම්බන්ධවචනමත්තං. එවං පක්ඛිපිතබ්බයුත්තං පක්ඛිපිත්වා පන ඉදං පයමපාරාජිකන්ති යපෙසුං. පයමපාරාජිකෙ සඬ්ඨිගහමාරුල්ලෙහ පඤ්ච අරහත්තසතාති සඬ්ඨිගහං ආරොපිතනෙයෙනෙව ගණසප්ඣායමකංසු. “තෙන සමයෙන බුද්ධො හගවා වෙරඤ්ජායං විහරති”ති ව නෙසං සප්ඣායාරම්භකාලෙයෙව සාධුකාරං දදමානා විය මහාපථවී උදකපරියන්තං කත්වා කම්පිත්ථ. තෙ එතෙනෙව නයෙන සෙසපාරාජිකානිපි සඬ්ඨිගහං ආරොපෙන්වා “ඉදං පාරාජිකකණ්ඩ”න්ති යපෙසුං. එවං තෙරස සඬ්ඨිසාදිසෙසානි “තෙරසක”න්තිආදීනි වත්වා වීසාධිකානි ද්වෙ සික්ඛාපදසතානි “මහාවිහරිගො”ති කිත්තෙන්වා යපෙසුං. මහාවිහරිගාවසානෙපි පුරිමනෙයෙනෙව මහාපථවී අකම්පිත්ථ. තතො හික්ඛුනිවිහරිගෙ අට්ඨ සික්ඛාපදානි “පාරාජිකකණ්ඩං නාමා”තිආදීනි වත්වා තිණි සික්ඛාපදසතානි වත්තාරි ව සික්ඛාපදානි “හික්ඛුනිවිහරිගො”ති කිත්තෙන්වා “අයං උභතොවිහරිගො නාම චතුසට්ඨිභාණවාරො”ති යපෙසුං. උභතොවිහරිගාවසානෙපි චුත්තනෙයෙනෙව පථවී අකම්පිත්ථ. එතෙනෙවුපායෙන අසිතිභාණවාරපරිමාණං බන්ධකං පඤ්චවීසතිභාණවාරපරිමාණං පරිවාරඤ්ච සඬ්ඨිගහං ආරොපෙන්වා “ඉදං විනයපිටකං නාමා”ති යපෙසුං. විනයපිටකාවසානෙපි චුත්තනෙයෙනෙව පථවිකම්පො අහොසි. තං ආයස්මන්තං උපාලිත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසුං “ආචුසො, ඉදං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාවෙහි”ති එවමෙන්ථ අචුත්තොපි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

එවං විනයපිටකං සඬ්ඨිගහමාරොපෙන්වා සුත්තන්තපිටකං සඬ්ඨිගායිංසු. ඉදානි තං දස්සෙන්තො ආහ “විනයං සඬ්ඨිගායිත්වා”තිආදි. මහාකස්සපත්ථෙරො ආනන්දත්ථෙරං ධම්මං පුච්ඡිති එත්ථ අයමනුක්කමො වෙදිතබ්බො – ආනන්දත්ථෙරෙ දන්තබ්බිතං ඛිජ්ජතිං ගහෙන්වා ධම්මාසනෙ නිසිත්තෙ ආයස්මා මහාකස්සපත්ථෙරො හික්ඛු පුච්ඡි “කතරං, ආචුසො, පිටකං පයමං සඬ්ඨිගායාමා”ති? “සුත්තන්තපිටකං, හන්තෙති. සුත්තන්තපිටකෙ වතස්සො සඬ්ඨිතියො, තාසු පයමං කතරං සඬ්ඨිගීතින්ති? දීඝසඬ්ඨිතිං, හන්තෙති. දීඝසඬ්ඨිතියං චතුත්තිංස සුත්තානි, තයො ව වග්ගා, තෙසු පයමං කතරං වග්ගන්ති. සීලක්ඛන්ධවග්ගං, හන්තෙති. සීලක්ඛන්ධවග්ගෙ තෙරස සුත්තන්තා, තෙසු

පයමං කතරං සුත්තන්ති? බ්‍රහ්මජාලසුත්තං නාම භන්තෙ තිව්ධසිලාලඬකතං
නානාවිධමිථිජාච්චකුහනලපනාදිවිද්ධංසනං ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිජාලවිනිවේදනං දසසහස්සිලොකධාතූපකම්පනං, තං පයමං
සඬගායාමා”ති. අප්ථං බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං ආනන්දං එතදවොච “බ්‍රහ්මජාලං, ආවුසො ආනන්ද,
කත්ථ භාසිත”න්ති?

අන්තරා ව භන්තෙ රාජගහං අන්තරා ව නාළන්දන්ති එත්ථ අන්තරා-සද්දො කාරණකච්ඡිත්තවෙමජ්ඣවිවරාදීසු
දිස්සති. තථා හි “තදන්තරං කො ජානෙය්‍ය අඤ්ඤා තථාගතා”ති (අ. නි. 6.44; 10.75) ව, “ජනා සඬගම්ම
මන්තෙත්ති, මඤ්ච තඤ්ච කිමන්තර”න්ති (සං. නි. 1.228) ව ආදීසු කාරණෙ අන්තරාසද්දො වත්තති. “අද්දස මං
භන්තෙ අඤ්ඤතරා ඉත්ථි විජ්ජන්තරිකාය භාජනං ධොවන්ති”ති ආදීසු (ම. නි. 2.149) බණේ. “යස්සන්තරතො න
සන්ති කොපා”ති ආදීසු (උදා. 20) විත්තෙ. “අන්තරා වොසානමාපාදී”ති ආදීසු වෙමජ්ඣකො. “අපි වායං තපොදා
ද්විත්තං මහානිරයානං අන්තරිකාය ආගච්ඡති”ති ආදීසු (පාරා. 231) විවරෙ. ස්වායමිධ විවරෙ වත්තති, තස්මා
රාජගහස්ස ව නාළන්දාය ව විවරෙති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො, අන්තරාසද්දෙන පන යුත්තත්තා උපයොගවචනං
කතං. ඊදිසෙසු ව යානෙසු අක්ඛරවිත්තකා “අන්තරා ගාමඤ්ච නදිඤ්ච යාති”ති එවං එකමෙව අන්තරාසද්දං
පයුජ්ජන්ති, සො දුතියපදෙනපි යොජෙතබ්බො හොති. අයොජියමානෙ උපයොගවචනං න පාපුණාති
සාම්චවනජපසඬගෙ අන්තරාසද්දයොගෙන උපයොගවචනස්ස ඉච්ඡිතත්තා. ඉධ පන යොජෙත්වා එවං චුත්තො.
රාජාගාරකෙති තත්ථ රඤ්ඤො කිළනත්ථං පටිභානවිත්තවිචිත්‍රං අගාරං අකංසු, තං රාජාගාරකන්ති පවුච්චති, තස්මිං.
අම්බලට්ඨිකාති රඤ්ඤො උය්‍යානං. තස්ස කිර ද්වාරසමීපෙ තරුණො අම්බරුක්ඛො අත්ථි, තං අම්බලට්ඨිකාති වදන්ති.
තස්ස අවිදුරභවත්තා උය්‍යානමපි අම්බලට්ඨිකාත්වෙව සඬබ්‍යං ගතං “වරුණානගර”න්ති ආදීසු විය.

සුප්පියඤ්ච පරිබ්බාජකන්ති එත්ථ සුප්පියොති තස්ස නාමං, පරිබ්බාජකොති සඤ්ජයස්ස අන්තෙවාසී
ජන්තපරිබ්බාජකො. බ්‍රහ්මදත්තඤ්ච මාණවකන්ති එත්ථ බ්‍රහ්මදත්තොති තස්ස නාමං. මාණවොති සත්තොපි වොරොපි
තරුණොපි වුච්චති. තථා හි –

“වොදිතා දෙවදුතෙහි, යෙ පමජ්ජන්ති මාණවා;
තෙ දීඝරත්තං සොචන්ති, භීතකායුපගා නරා”ති. (ම. නි. 3.271; අ. නි. 3.36) –

ආදීසු සත්තො මාණවොති චුත්තො. “මාණවෙහිපි සමාගච්ඡන්ති කතකම්මෙහිපි අකතකම්මෙහිපි”ති ආදීසු (ම. නි.
2.149) වොරො. “අම්බට්ඨමාණවො අඬගකො මාණවො”ති ආදීසු (දී. නි. 1.258-261, 316) තරුණො මාණවොති
චුත්තො. ඉධාපි අයමෙව අධිප්පෙතො. ඉදං චුත්තං හොති “බ්‍රහ්මදත්තං නාම තරුණපුරිසං ආරබ්භා”ති.
ජීවකම්බවනෙති ජීවකස්ස කොමාරභවිචස්ස අම්බවනෙ. අප්ථං “කං ආරබ්භා”ති අවත්වා “කෙනසද්ධි”න්ති කස්මා
චුත්තං? න එතං සුත්තං භගවතා එව චුත්තං, රඤ්ඤාපි “යථා තු බො ඉමාති පුපුස්සිජ්ජායතනාති”ති ආදිනා කිඤ්චි කිඤ්චි
චුත්තං අත්ථි, තස්මා එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. වෙදෙහිපුත්තෙනාති අයං කොසලරඤ්ඤො ධිතාය පුත්තො, න
විදෙහරඤ්ඤො, “වෙදෙහි”ති පන පණ්ඩිතාධිවචනමෙතං. විදන්ති එතෙනාති වෙදො, ඤාණස්සෙනං අධිවචනං.
වෙදෙන ඊහති සට්ඨි වායමන්ති වෙදෙහි, වෙදෙහියා පුත්තො වෙදෙහිපුත්තො, තෙන.

එතෙනෙවුපායෙන පඤ්ච නිකායෙ පුච්ඡති එත්ථ අයමනුක්කමො වෙදිතබ්බො. චුත්තනයෙන බ්‍රහ්මජාලස්ස
පුච්ඡාච්චසජ්ජනාවසානෙ පඤ්ච අරභන්තසනාති සජ්ඣායමකංසු. චුත්තනයෙනෙව ව පට්ඨිකම්පො අහොසි. එවං
බ්‍රහ්මජාලං සඬගායිත්වා තතො පරං “සාමඤ්ඤඵලං පනාවුසො ආනන්ද, කත්ථ භාසිත”න්ති ආදිනා
පුච්ඡාච්චසජ්ජනානුක්කමෙන සද්ධිං බ්‍රහ්මජාලෙන තෙරසසුත්තන්තං සඬගායිත්වා “අයං සීලක්ඛන්ධවග්ගො නාමා”ති
කිත්තෙත්වා යපෙසු. තදනන්තරං මහාවග්ගං, තදනන්තරං පාටිකවග්ගන්ති එවං තිවග්ගසඬගහං
වතුන්ති-සසුත්තන්තපටිමණ්ඩිතං වතුසට්ඨිභාණුවාරපරිමාණං තන්ති සඬගායිත්වා “අයං දීඝනිකායො නාමා”ති වත්වා
ආයස්මන්තං ආනන්දත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසු “ආවුසො, ඉමං තුය්හං නිස්සිතකෙ වාවෙහි”ති. තතො අනන්තරං
අසීතිභාණුවාරපරිමාණං මජ්ඣිමනිකායං සඬගායිත්වා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරස්ස නිස්සිතකෙ පටිච්ඡාපෙසු
“ඉමං තුම්හෙ පරිහරා”ති. තදනන්තරං භාණුවාරසතපරිමාණං සංයුත්තනිකායං සඬගායිත්වා මහාකස්සපත්ථෙරං
පටිච්ඡාපෙසු “භන්තෙ, ඉමං තුම්හාකං නිස්සිතකෙ වාවෙහි”ති. තදනන්තරං විසතිභාණුවාරසතපරිමාණං
අඬගුත්තරනිකායං සඬගායිත්වා අනුරුද්ධත්ථෙරං පටිච්ඡාපෙසු “ඉමං තුම්හාකං නිස්සිතකෙ වාවෙහි”ති.

තදනන්තරං –

“ධම්මසඬගණං විහඬගඤ්ච, කථාවත්ථුඤ්ච පුග්ගලං;
ධාතුයමකං පටිධානං, අභිධම්මොති වුච්චති”ති. –

එවං සංවණ්ණිතං සුබ්‍රහ්මඤ්ඤාණගොචරං තන්ති සඬගායිත්වා “ඉදං අභිධම්මපිටකං නාමා”ති වත්වා පඤ්ච
අරභන්තසනාති සජ්ඣායමකංසු. චුත්තනයෙනෙව පට්ඨිකම්පො අහොසි. තතො පරං ජාතකං මහානිද්දෙසො
පටිසම්භිදාමග්ගො අපදානං සුත්තනිපාතො බුද්දකපායො ධම්මපදං උදානං ඉතිචුත්තකං විමානවත්ථු පෙතවත්ථු
ථෙරගාථා ථෙරිගාථාති ඉමං තන්ති සඬගායිත්වා “බුද්දකගන්ථො නාම අය”න්ති ව වත්වා අභිධම්මපිටකස්මිංයෙව
සඬගහං ආරොපයිංසුති දීඝභාණකා වදන්ති. මජ්ඣිමභාණකා පන “වරියාපිටකබුද්ධවංසෙහි සද්ධිං සබ්බමපි තං

බුද්දකගන්ථං සුත්තන්තපිටකෙ පරියාපන්න”න්ති වදන්ති. අයමෙත්ථ අධිප්පායො – ජාතකාදිකෙ බුද්දකනිකායපරියාපන්නෙ යෙහුයොන ව ධම්මනිද්දෙසහුනෙ තාදිසෙ අභිධම්මපිටකෙ සඛිගණ්හිතුං යුත්තං, න පන දිසනිකායාදිප්පකාරෙ සුත්තන්තපිටකෙ, නාපි පඤ්ඤත්තිනිද්දෙසහුනෙ විනයපිටකෙති. දිසභාණකා “ජාතකාදීනං අභිධම්මපිටකෙ සඛිගහො”ති වදන්ති. වරියාපිටකබුද්ධවංසානඤ්චෙත්ථ අග්ගහණං ජාතකගතිකත්තා. මජ්ඣිමනිකායා පන අට්ඨප්පත්තිවසෙන දෙසිතානං ජාතකාදීනං යථානුලොමදෙසනාභාවතො තාදිසෙ සුත්තන්තපිටකෙ සඛිගහො යුත්තො, න පන සභාවධම්මනිද්දෙසහුනෙ යථාධම්මසාසනෙ අභිධම්මපිටකෙති ජාතකාදීනං සුත්තපරියාපන්නානං වදන්ති. තත්ථ යුත්තං විචාරෙත්වා ගහෙතබ්බං. බුද්දකනිකායස්ස සෙසනිකායානං විය අපාකටත්තා සෙසෙ යපෙත්වා බුද්දකනිකායං පාකටං කත්වා දස්සෙන්නො “තත්ථ බුද්දකනිකායො නාමා”තිආදිමාහ. තත්ථාති තෙසු නිකායෙසු. තත්ථාති බුද්දකනිකායෙ.

එවං නිමිත්තපයොජනකාලදෙසකාරකකරණප්පකාරෙහි පට්මමභාසඬ්ඨිතිං දස්සෙත්වා ඉදානි තත්ථ වචත්ථාපිතෙසු ධම්මවිනයෙසු නානප්පකාරකොසල්ලත්ථං එකවිධාදිහෙදෙ දස්සෙතුං “තදෙනං සබ්බම්පි”තිආදිමාහ. තත්ථ අනුක්තරං සම්මාසම්බොධිත්ති එත්ථ අනාවරණඤ්ඤාණපදට්ඨානං මග්ගඤ්ඤාණං මග්ගඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ච අනාවරණඤ්ඤාණං “සම්මාසම්බොධි”ති වුච්චති. පච්චචෙක්ඛන්තෙන වාති උදානාදිවසෙන පචත්තධම්මං සන්ධායාහ. විමුක්තිරසන්ති අරහත්තඵලස්සාදං විමුක්තිසම්පත්තිකං වා අග්ගඵලනිප්පාදනතො, විමුක්තිකිච්චං වා කිලෙසානං අච්චන්තවිමුක්තිසම්පාදනතො.

කිඤ්චාපි අවිසෙසෙන සබ්බම්පි බුද්ධවචනං කිලෙසවිනයනෙන විනයො, යථානුසිට්ඨං පටිපප්පමානෙ අපායපතනාදිතො ධාරණෙන ධම්මො ව හොති , ඉධාධිප්පෙනෙ පන ධම්මවිනයෙ නිද්ධාරෙතුං “තත්ථ විනයපිටක”න්තිආදිමාහ. ඛන්ධාදිවසෙන සභාවධම්මදෙසනාබාහුල්ලතො ආහ “අවසෙසං බුද්ධවචනං ධම්මො”ති. අථ වා යදිපි ධම්මොයෙව විනයො පරියත්තිආදිභාවතො, තථාපි විනයසද්දසන්නිධානො අභින්නාධිකරණභාවෙන පයුත්තො ධම්මසද්දො විනයතන්තිවිපරිතං තන්තිං දිපෙති යථා “පුඤ්ඤඤාණසම්භාරො, ගොබ්ලිබද්ද”න්තිආදි.

අනෙකජාතිසංසාරන්ති අයං ගාථා භගවතා අත්තතො සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණපදට්ඨානං අරහත්තප්පත්තිං පච්චචෙක්ඛන්තෙන එකුතවිසතිමස්ස පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණස්ස අනන්තරං භාසිතා. තෙනාහ “ඉදං පට්මබුද්ධවචන”න්ති. ඉදං කිර සබ්බබුද්ධෙහි අවිජ්ඣිතඋදානං. අයමස්ස සඬ්ඛෙපත්ථො (ධ. ප. අට්ඨ. 2.154) – අහං ඉමස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කාරකං තණ්හාවච්චිකිං ගවෙසන්තො යෙන ඤාණෙන තං දට්ඨං සක්කා, තස්ස බොධිඤ්ඤාණස්සත්ථාය දීපඬ්ඨකරපාදමුලෙ කතාභිනිභාරො එත්තකං කාලං අනෙකජාතිසංසාරං අනෙකජාතිසතසහස්සසඬ්ඨායං සංසාරවට්ටං අනිබ්බිසං අනිබ්බිසන්තො තං ඤාණං අවින්දන්තො අලහන්තොයෙව සන්ධාවිස්සං සංසරිං. යස්මා ජරාබ්‍යාධිමරණමිස්සතාය ජාති නාමෙසා පුනප්පුනං උපගන්තුං දුක්ඛා, න ව සා තස්මිං අදිට්ඨෙ නිවත්තති, තස්මා තං ගවෙසන්තො සන්ධාවිස්සන්ති අත්ථො.

දිට්ඨොසිති ඉදානි මයා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පටිච්ඡේදන්තෙන දිට්ඨො අසි. පුන ගෙහන්ති පුන ඉමං අත්තභාවසඬ්ඨානං මම ගෙහං න කාහසි න කරිස්සසි. තච සබ්බා අනවසෙසා කිලෙසථාසුකා මයා භග්ගා. ඉමස්ස තයා කතස්ස අත්තභාවගෙහස්ස කුටං අවිජ්ජාසඬ්ඨානං කණ්ණිකමණ්ඩලං විසඬ්ඨතං විද්ධංසිතං. විසඬ්ඨාරං නිබ්බානං ආරම්මණකරණවසෙන ගතං අනුපවිට්ඨං ඉදානි මම චිත්තං, අහඤ්ච තණ්හානං බයසඬ්ඨානං අරහත්තමග්ගං අරහත්තඵලං වා අප්ඤ්ඤා අධිගතො පත්තොස්මිති අත්ථො. ගණ්ඨිපදෙසු පන “විසඬ්ඨාරගතන්ති චිත්තමෙව තණ්හානං බයසඬ්ඨානං අරහත්තමග්ගං අරහත්තඵලං වා අප්ඤ්ඤා අධිගතො පත්තො”ති එවම්පි අත්ථො වුත්තො. අයං මනසා පචත්තිතධම්මානං ආදි. “යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මාති අයං පන වාචාය පචත්තිතධම්මානං ආදි”ති වදන්ති. අත්තොප්ප්පනවසෙන කිර භගවා “අනෙකජාතිසංසාර”න්තිආදිමාහ.

කෙච්ඡිති ඛන්ධකභාණකා. පට්මං වුත්තො පන ධම්මපදභාණකානං අධිප්පායොති වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව ඛන්ධකභාණකා වදන්ති “ධම්මපදභාණකානං ගාථා මනසා දෙසිතත්තා තදා මහතො ජනස්ස උපකාරාය න හොති, අම්භාකං පන ගාථා වච්චෙදං කත්වා දෙසිතත්තා තදා සුණන්තානං දෙවබ්‍රහ්මානං උපකාරාය අහොසි, තස්මා ඉදමෙව පට්මබුද්ධවචන”න්ති. ධම්මපදභාණකා පන “දෙසනාය ජනස්ස උපකාරානුපකාරභාවො ලක්ඛණං න හොති, භගවතා මනසා දෙසිතත්තායෙව ඉදං පට්මබුද්ධවචන”න්ති වදන්ති, තස්මා උභයම්පි අඤ්ඤාඤ්ඤාණං විරුද්ධං න හොතිති වෙදිතබ්බො. නනු ව යදි “අනෙකජාතිසංසාර”න්ති මනසා දෙසිතං, අථ කස්මා ධම්මපදඅට්ඨකථායං (ධ. ප. අට්ඨ. 2.153-154) “අනෙකජාතිසංසාරන්ති ඉමං ධම්මදෙසනං සත්ථා බොධිරුක්ඛමුලෙ නිසින්නො උදානවසෙන උදානෙන්වා අපරභාගෙ ආනන්දත්ථෙරෙන පුට්ඨො කට්ඨස්මි”ති වුත්තන්ති? තත්ථාපි මනසා උදානෙන්වාති එවමත්ථො ගහෙතබ්බො. අථ වා මනසාව දෙසිතන්ති එවං ගහණෙ කිං කාරණන්ති වෙ? යදි වච්චෙදං කත්වා දෙසිතං සියා, උදානපාළියං ආරුළ්භං භවෙයා, තස්මා උදානපාළියං අනාරුළ්භභාවොයෙව වච්චෙදං අකත්වා මනසා දෙසිතභාවෙ කාරණන්ති වදන්ති.

යදා භවෙ පාතුභවන්ති ධම්මාති එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො. තෙන “ආනාපිනො ක්‍රියානො බ්‍රාහ්මණස්ස, අථස්ස කඬ්ඛා වපයන්ති සබ්බා. යනො පජානාති සහෙතුධම්ම”න්ති ආදිගාථාත්තයං සඬ්ඛණ්හාති. උදානගාථන්ති පන ජාතියා එකවචනං, තත්ථාපි පට්මගාථංයෙව වා ගහෙත්වා වුත්තන්ති වෙදිතබ්බො. එත්ථ පන යං වත්තබ්බං, තං

බන්ධනෙ ආවි හවිස්සති. පාටිපදදිවසෙති ඉදං “සබ්බඤ්ඤාභාවප්පත්තස්සා”ති න එතෙන සම්බන්ධිතබ්බං, “පච්චිකේතන්තස්ස උප්පන්නා”ති එතෙන පන සම්බන්ධිතබ්බං. විසාධපුණ්ණමායමෙව හි හගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤානං පත්තොති. සොමනස්සමයඤ්ඤාණෙනාති සොමනස්සමයප්පුත්තඤ්ඤාණෙන. ආමන්තයාමීති නිවේදයාමි, බොධෙමිති අත්ථො. වයධම්මාති අනිච්චලක්ඛණමුඛෙන දුක්ඛානන්තලක්ඛණමපි සඬ්ඛාරානං විභාවෙති “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනන්තා”ති (සං. නි. 3.15) වචනතො. ලක්ඛණත්තයවිභාවනනයෙනෙව තදාරම්මණං විපස්සනං දස්සෙන්නො සබ්බතිත්ථියානං අවිසයභූතං බුද්ධාවෙණිකං චතුසච්චකම්මට්ඨානාධිට්ඨානං අවිපරීතං නිබ්බානගාමිනිං පටිපදං පකාසෙතිති දට්ඨබ්බං. ඉදානි තත්ථ සම්මාපටිපත්තියං නියොජෙති “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති. අථ වා “වයධම්මා සඬ්ඛාරා”ති එතෙන සඬ්ඛෙපෙන සංවෙජෙත්වා “අප්පමාදෙන සම්පාදෙථා”ති සඬ්ඛෙපෙනෙව නිරවසෙසං සම්මාපටිපත්තියං දස්සෙති. අප්පමාදපදඤ්ඤි සික්ඛත්තයසඬ්ගහිතං කෙවලපරිපුණ්ණං සාසනං පරියාදිශිත්වා තිට්ඨති. අන්තරෙති අන්තරාලෙ, වෙමජ්ඣෙති අත්ථො.

සුත්තන්තපිටකන්ති එත්ථ යථා කම්මමෙව කම්මන්තං, එවං සුත්තමෙව සුත්තන්තන්ති වෙදිතබ්බං. අසඬ්ගිතන්ති සඬ්ගිතික්ඛන්ධකකථාවත්ථුප්පකරණාදි. කෙවි පන “සුභසුත්තමපි පයමසඬ්ගිතියං අසඬ්ගිත”න්ති වදන්ති, තං න යුජ්ජති. “පයමසඬ්ගිතියො පුරෙතරමෙව හි ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙත ජෙනවනෙ විහරන්තෙන සුභස්ස මාණවස්ස දෙසිත”න්ති ආචරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චුත්තං. සුභසුත්තං පන “එවං මෙ සුතං – එකං සමයං ආයස්මා ආනන්දො සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ අවිරපරිතිබ්බුතෙ හගවති”තිආදිනා (දී. නි. 1.444) ආගතං. තත්ථ “එවං මෙ සුත”න්තිආදිවචනං පයමසඬ්ගිතියං ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙනෙව වත්තුං යුත්තරූපං න භොති. න හි ආනන්දත්ථෙරො සයමෙව සුභසුත්තං දෙසෙත්වා “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනි වදති. එවං පන වත්තබ්බං සියා “එකමිදාහං, හන්තෙ, සමයං සාවත්ථියං විහරාමි ජෙනවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙ”ති, තස්මා දුතියතතියසඬ්ගිතිකාරකෙහි “එවං මෙ සුත”න්තිආදිනා සුභසුත්තං සඬ්ගිතිමාරොපිතං විය දිස්සති. අථ ආචරියධම්මපාලත්ථෙරස්ස එවමධිප්පායො සියා “ආනන්දත්ථෙරෙනෙව චුත්තමපි සුභසුත්තං පයමසඬ්ගිතිං ආරොපෙත්වා තන්තිං යපෙනුකාමෙහි මහාකස්සපත්ථෙරාදිහි අඤ්ඤෙසු සුත්තෙසු ආගතනයෙනෙව ‘එවං මෙ සුත’න්තිආදිනා තන්ති යපිතා”ති, එවං සති යුජ්ජෙය්‍ය. අථ වා ආයස්මා ආනන්දත්ථෙරො සුභසුත්තං සයං දෙසෙන්නොපි සාමඤ්ඤඵලාදිසු හගවතා දෙසිතනයෙනෙව දෙසෙසීති හගවතො සම්මුඛා ලද්ධනයෙ යත්වා දෙසිතන්තා හගවතා දෙසිතං ධම්මං අත්තති අදහන්නො “එවං මෙ සුත”න්තිආදිමාහානි එවමධිප්පායො වෙදිතබ්බං.

උභයානි පාතිමොක්ඛානීති භික්ඛුභික්ඛුනිපාතිමොක්ඛවසෙන. ද්වෙ විහඬිගානීති භික්ඛුභික්ඛුනිවිහඬිගවසෙනෙව ද්වෙ විහඬිගානි. ද්වාච්ඡති බන්ධකානීති මහාවග්ගවුළුවග්ගෙසු ආගතානි ද්වාච්ඡති බන්ධකානි. සොළසපරිවාරාති සොළසහි පරිවාරෙහි උපලක්ඛිතන්තා සොළසපරිවාරාති චුත්තං. තථා හි පරිවාරපාළියං “යං තෙන හගවතා ජානනා පස්සනා අරහතා සම්මාසම්බුද්ධෙන පයමං පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්තිආදිනා (පරි. 1) පඤ්ඤත්තිවාරො, තතො පරං “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්තො කති ආපත්තියො ආපජ්ජති”තිආදිනා (පරි. 157) කතාපත්තිවාරො, “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්තස්ස ආපත්තියො චතුත්තං විපත්තීනං කති විපත්තියො හජන්ති”තිආදිප්පභෙදො (පරි. 182) විපත්තිවාරො, “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්තස්ස ආපත්තියො සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං කතිහි ආපත්තික්ඛන්ධෙහි සඬ්ගිතා”තිආදිප්පභෙදො (පරි. 183) සඬ්ගහවාරො, “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්තස්ස ආපත්තියො ඡන්තං ආපත්තිසමුට්ඨානානං කතිහි සමුට්ඨානෙහි සමුට්ඨන්ති”තිආදිනා (පරි. 184) සමුට්ඨානවාරො, “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්තස්ස ආපත්තියො චතුත්තං අධිකරණානං කතමං අධිකරණ”න්තිආදිනා (පරි. 185) අධිකරණවාරො, “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්තස්ස ආපත්තියො සත්තන්තං සමථානං කතිහි සමථෙහි සම්මන්ති”තිආදිප්පභෙදො (පරි. 186) සමථවාරො, තදනන්තරං සමුවිචයවාරො වානි අට්ඨ වාරා චුත්තා. තතො පරං “මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවනපච්චියා පාරාජිකං කත්ථ පඤ්ඤත්ත”න්තිආදිනා (පරි. 188) නයෙන සුත පච්චියවසෙන එකො පඤ්ඤත්තිවාරො, තස්ස වසෙන පුරිමසදිසා එව කතාපත්තිවාරාදයො සත්ත වාරානි එවං අපරෙපි අට්ඨ වාරා චුත්තා. ඉති ඉමානි අට්ඨ, පුරිමානිපි අට්ඨානි මහාවිහඬිගෙ සොළස වාරා දස්සිතා. තතො පරං තෙනෙව නයෙන භික්ඛුනිවිහඬිගෙපි සොළස වාරා ආගතානි ඉමෙහි සොළසහි වාරෙහි උපලක්ඛිතන්තා සොළසපරිවාරාති චුච්චති. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “පරිවාරො”ති එත්තකමෙව දිස්සති, බහුසු පන පොත්ථකෙසු දිසනිකායට්ඨකථායං අභිධම්මට්ඨකථායඤ්ච “සොළසපරිවාරා”ති එවමෙව චුත්තන්තා අයමිපි පායො න සක්කා පටිබාහිතුන්ති තස්සෙවත්ථො චුත්තො.

බ්‍රහ්මජාලාදිචතුත්තිංසසුත්තසඬ්ගහොති බ්‍රහ්මජාලසුත්තාදීනි චතුත්තිංස සුත්තානි සඬ්ගහන්ති එත්ථ, එතෙනානි වා බ්‍රහ්මජාලාදිචතුත්තිංසසුත්තසඬ්ගහො. චුත්තප්පමාණානං වා සුත්තානං සඬ්ගහො එතස්සාති බ්‍රහ්මජාලාදිචතුත්තිංසසුත්තසඬ්ගහොති. එවං සෙසෙසුපි වෙදිතබ්බං.

විවිධවිසෙසනයත්තාති ඉමිස්සා ගාථාය අත්ථං විභාවෙන්නො ආහ “විවිධා හි”තිආදි. දළ්භිකම්මසිටීලකරණප්පයොජනාති යථාක්කමං ලොකවජ්ජෙසු සික්ඛාපදෙසු දළ්භිකම්මප්පයොජනා, පණ්ණත්තිවජ්ජෙසු සිටීලකරණප්පයොජනාති වෙදිතබ්බං. අප්ඤ්ඤාචාරනියෙධනතොති සඤ්ඤමචෙලං අතිභවිත්වා පවත්තො ආචාරො අප්ඤ්ඤාචාරො, චීතික්කමො, තස්ස නියෙධනතොති අත්ථො. තෙනානි විවිධනයත්තාදිහෙතුනා. එතන්ති “විවිධවිසෙසනයත්තා”තිආදිගාථාවචනං. එතස්සාති විනයස්ස. ඉතරං පනාති සුත්තං.

ඉදානි අත්ථානං සුවනතොතිආදිගාථාය අත්ථං පකාසෙන්නො ආහ “තඤ්ඨි”තිආදි. අත්තත්ථපරත්ථාදිභෙදෙනි යො තං සුත්තං සජ්ඣායනි සුඤ්ඤානි වාචෙනි චිත්තෙනි දෙසෙති ව, සුත්තෙන සඬගභිතො සීලාදිඅත්ථො තස්සපි හොති, තෙන පරස්ස සාධෙතබ්බතො පරස්සපි හොතිති තදුභයං තං සුත්තං සුවෙනි දිපෙති. තථා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකත්වෙ ලොකියලොකුත්තරත්වෙ වානි ඵලමාදිභෙදෙ අත්ථෙ ආදිසද්දෙන සඬගණ්හාති. අත්ථසද්දො වායං භිතපරියායවචනො, න භාසිතත්ථවචනො. යදි සියා, සුත්තං අත්තනොපි භාසිතත්ථං සුවෙනි පරස්සපිති අයමත්ථො චුත්තො සියා, සුත්තෙන ව යො අත්ථො පකාසිතො, සො තස්සෙව හොති, න තෙන පරත්ථො සුවිතො හොතිති. තෙන සුවෙනබ්බස්ස පරත්ථස්ස නිවත්තෙතබ්බස්ස අභාවා අත්තග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං. අත්තත්ථපරත්ථචිතිමුත්තස්ස භාසිතත්ථස්ස අභාවා ආදිග්ගහණඤ්ච න කත්තබ්බං, තස්මා යථාචුත්තස්ස භිතපරියායස්ස අත්ථස්ස සුත්තෙ අසම්භවතො සුත්තාධාරස්ස පුග්ගලස්ස වසෙන අත්තත්ථපරත්ථා චුත්තා.

අථ වා සුත්තං අනපෙක්ඛිත්වා යෙ අත්තත්ථාදයො අත්ථප්පහෙදා “න භඤ්ඤදත්ථත්ථි පසංසලාභා”ති එතස්ස පදස්ස නිද්දෙසෙ (මහානි. 63) චුත්තා අත්තත්ථො, පරත්ථො, උභයත්ථො, දිට්ඨධම්මිකො අත්ථො, සම්පරායිකො අත්ථො, උත්තානො අත්ථො, ගම්භිරො අත්ථො, ගුල්හො අත්ථො, පටිච්ඡන්තො අත්ථො, නෙයොයා අත්ථො, නීතො අත්ථො, අනවජ්ජො අත්ථො, නික්කිලෙසො අත්ථො, වොදානො අත්ථො, පරමත්ථොති, තෙ අත්ථෙ සුත්තං සුවෙනිති අත්ථො ගහෙතබ්බො. තථා හි කිඤ්චාපි සුත්තනිරපෙක්ඛං අත්තත්ථාදයො චුත්තා සුත්තත්ථභාවෙන අනිද්දිට්ඨත්තා, තෙසු පන එකොපි අත්ථප්පහෙදො සුත්තෙන දිපෙතබ්බතං නාතික්කමති, තස්මා තෙ අත්ථෙ සුත්තං සුවෙනිති චුච්චති. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථචිකප්පෙ අත්ථ-සද්දොයං භාසිතත්ථපරියායොපි හොති. එත්ථ හි පුරිමකා පඤ්ච අත්ථප්පහෙදා භිතපරියායා, තතො පරෙ ඡ භාසිතත්ථහෙදා, පච්ඡිමකා පන උභයසභාවා. තත්ථ දුරධිගමතාය විභාවනෙ අගාධභාවො ගම්භිරො, න විචටො ගුල්හො, මුලුදකාදයො විය පංසුනා අක්ඛරසන්තිවෙසාදිනා තිරොහිතො පටිච්ඡන්තො. නිද්ධාරෙත්වා ඤාපෙතබ්බො නෙයොයා, යථාරුතවසෙන වෙදිතබ්බො නීතො. අනවජ්ජනික්කිලෙසවොදානා පරියායවසෙන චුත්තා, කුසලවිපාකකිරියධම්මවසෙන වා. පරමත්ථො නිබ්බානං, ධම්මානං අවිපරිතසභාවො ඵව වා.

අථ වා අත්තනා ව අප්පිච්ඡො හොතිති අත්තත්ථං, අප්පිච්ඡාකථඤ්ච පරෙසං කත්තා හොතිති පරත්ථං සුවෙනි. එවං “අත්තනා ව පාණානිපානා පටිච්චරතො හොති”තිආදීනි (අ. නි. 4.99) සුත්තානි යොපෙතබ්බානි. විනයාහිධම්මෙහි ව විසෙසෙත්වා සුත්තසද්දස්ස අත්ථො චත්තබ්බො, තස්මා වෙනෙයාජ්ඣාසයවසප්පවත්තාය දෙසනාය අත්තභිතපරිනාදීනි සානිසයං පකාසිතානි හොන්ති තප්පධානභාවතො, න ආණාධම්මසභාවවසප්පවත්තායාති ඉදමෙව අත්ථානං සුවනතො සුත්තන්ති චුත්තං. එවඤ්ච කත්වා “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්න”න්ති (පා.වි. 655) ව “සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානි”ති (ධ. ස. අට්ඨ. නිදානකථා) ව ඵලමාදිසු සුත්තසද්දො උපවර්තොති ගහෙතබ්බො.

සුත්තෙසු ආණාධම්මසභාවා ව වෙනෙයාජ්ඣාසයං අනුචත්තන්ති, න විනයාහිධම්මෙසු විය වෙනෙයාජ්ඣාසයො ආණාධම්මසභාවෙ, තස්මා වෙනෙයානං එකත්තභිතපටිලාභසංචත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනා හොතිති “සුචුත්තා චෙත්ථ අත්ථා”තිආදි චුත්තං. “එකත්තභිතපටිලාභසංචත්තනිකා සුත්තන්තදෙසනා”ති ඉදමිපි වෙනෙයානං භිතසම්පාපනෙ සුත්තන්තදෙසනාය තප්පරභාවංයෙව සන්ධාය චුත්තං. තප්පරභාවො ව වෙනෙයාජ්ඣාසයානුලොමතො දට්ඨබ්බො. තෙනෙවාහ “වෙනෙයාජ්ඣාසයානුලොමෙන චුත්තත්තා”ති . විනයදෙසනං විය ඉස්සරභාවතො ආණාපතිට්ඨාපනවසෙන අදෙසෙත්වා වෙනෙයානං අජ්ඣාසයානුලොමෙන වරියානුරූපං චුත්තත්තා දෙසිතත්තාති අත්ථො.

අනුපුබ්බසික්ඛාදිවසෙන කාලන්තරෙ අභිනිප්ථන්තිං දස්සෙන්නො ආහ “සස්සම්ච ඵල”න්ති. පසවතීති ඵලති, නිප්ථාදෙනිති අත්ථො. උපායසම්ඛිතිංයෙව නිප්ථප්පනභාවං දස්සෙන්නො “ධෙනු විය බිර”න්ති ආහ. ධෙනුතොපි හි උපායවත්තානංයෙව බිරපටිලාභො හොති. අනුපායෙන හි අකාලෙ අජාතවච්ඡං ධෙනුං දොහන්තො කාලෙපි වා විසාණං ගහෙත්වා දොහන්තො නෙව බිරං පටිලහති. “සුත්තාණා”ති එතස්ස අත්ථං පකාසෙතුං “සුට්ඨු ව නෙ තායති”ති චුත්තං.

සුත්තසභාගන්ති සුත්තසද්දසං. සුත්තසභාගතංයෙව දස්සෙන්නො ආහ “යථා හි”තිආදි. තච්ඡකානං සුත්තන්ති වඩ්ඪකීනං කාලසුත්තං. පමාණං හොතිති තදනුසාරෙන තච්ඡනතො. එවමෙතමිපි විඤ්ඤානන්ති යථා කාලසුත්තං පසාරෙත්වා සඤ්ඤාණෙ කතෙ ගහෙතබ්බං විස්සජ්ජෙතබ්බඤ්ච පඤ්ඤායති, එවං විවාදෙසු උප්පන්නෙසු සුත්තෙ ආනිතමත්තෙ “ඉදං ගහෙතබ්බං, ඉදං විස්සජ්ජෙතබ්බං”න්ති විඤ්ඤානං පාකටත්තා විවාදො චූපසම්මතීති එතමිපි සුත්තං විඤ්ඤානං පමාණං හොතිති අත්ථො. ඉදානි අඤ්ඤාපාපි සුත්තසභාගතං දස්සෙන්නො ආහ “යථා වා”තිආදි. සුත්තං විය පමාණත්තා සඬගාහකත්තා ව සුත්තම්ච සුත්තන්ති චුත්තං හොති. එත්ථ ව අත්තත්ථාදිට්ඨානෙ සුත්තස්ස පමාණභාවො අත්තත්ථාදීනංයෙව ව සඬගාහකත්තං යොපෙතබ්බං තදත්ථප්පකාසනපධානත්තා සුත්තස්ස. විනයාහිධම්මෙහි විසෙසත්තඤ්ච පුබ්බෙ චුත්තතයෙනෙව යොපෙතබ්බං. එතන්ති “අත්ථානං සුවනතො”තිආදිකං අත්ථවචනං. එතස්සාති සුත්තස්ස.

යන්ති යස්මා. එත්ථානි අභිධම්මෙ. අභික්කමන්තිති එත්ථ අභි-සද්දො කමනකිරියාය වුඩ්ඪිභාවං අතිරෙකතං දිපෙතිති ආහ “අභික්කමන්තිතිආදිසු වුඩ්ඪියං ආගතො”ති. අභිඤ්ඤාතාති අඩ්ඪවන්දාදිනා කෙනවි සඤ්ඤාණෙන

ඥානා පඤ්ඤානා පාකටාති අත්ථො. අඩ්ඨවන්දාදිභාවො හි රත්තියා උපලක්ඛණවසෙන සඤ්ඤාණං හොති, යස්මා අඩ්ඨො වන්දො, තස්මා අට්ඨමී, යස්මා උභො, තස්මා වාතුද්දසී, යස්මා පුණ්ණො, තස්මා පන්නරසීති. අභිලක්ඛිතාති එත්ථාපි අයමෙවන්ථො වෙදිතබ්බො. අභිලක්ඛිතසද්දපරියායො අභිඤ්ඤාතසද්දොති ආහ “අභිඤ්ඤානා අභිලක්ඛිතාතිආදීසු ලක්ඛණෙ”ති. එත්ථ ව වාවකසද්දන්තරසන්නිධානෙන නිපානානං තදත්ථජොතකමත්තත්තා ලක්ඛිතසද්දත්ථජොතකො අභිසද්දො ලක්ඛණෙ වත්තනීති චුත්තො. රාජාභිරාජාති රාජුභි පුජෙතුං අරහො රාජා. පුජිතෙති පුජාරහෙ.

අභිධම්මෙති “සුපිනන්තෙන සුක්කවිස්සට්ඨියා අනාපත්තිභාවෙපි අකුසලවෙනනා උපලබ්භති”තිආදිනා විනයපඤ්ඤත්තියා සඬ්ඤානවර්ගිතෙ ධම්මෙ. “පුබ්බාපරවිරොධාභාවතො ධම්මානංයෙව ව අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඤානවර්ගිතෙ ධම්මෙ”තිපි වදන්ති. “පාණාතිපාතො අකුසල”න්ති එවමාදීසු ව මරණාධිප්පායස්ස ජීවිතින්ද්‍රියුපවිජේදකපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා අකුසලං, න පාණසඬ්ඤානජීවිතින්ද්‍රියස්ස උපවිජේදසඬ්ඤානො අතිපාතො, තථා අදින්නස්ස පරසන්නස්ස ආදානසඬ්ඤානා විඤ්ඤත්ති අබ්‍යාකතො ධම්මො, තංවිඤ්ඤත්තිසමුට්ඨාපිකා ථෙයාවෙනනා අකුසලො ධම්මොති එවමාදිනාපි අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඤානවර්ගිතෙ ධම්මෙති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අභිවිනයෙති එත්ථ “ජාතරූපරජනං න පටිග්ගහෙතබ්බ”න්ති වදන්තො විනයෙ විනෙති නාම. එත්ථ “එවං පටිග්ගණ්හතො පාවිත්තියං, එවං දුක්ඛටන්ති වදන්තො ව අභිවිනයෙ විනෙති නාමා”ති වදන්ති. තස්මා ජාතරූපරජනං ථෙයාවිත්තෙන පරසන්නකං ගණ්හන්නස්ස යථාවත්ථු පාරාජිකපුල්ලවිචයදුක්ඛටෙසු අඤ්ඤතරං, හණ්ඩාගාරිකසීසෙන ගණ්හන්නස්ස පාවිත්තියං, අත්තත්ථාය ගණ්හන්නස්ස නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං. කෙවලං ලොලතාය ගණ්හන්නස්ස අනාමාසදුක්ඛටං, රූපියජඩ්ඛකස්ස සම්මතස්ස අනාපත්තිති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤසඬ්ඤානවර්ගිතෙ විනයෙ පටිබලො විනෙතුන්ති අත්ථො වෙදිතබ්බො. අභික්කන්තෙනාති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං අභිසද්දො දිපෙතිති ආහ “අධිකෙ”ති.

නනු ව “අභික්කමන්ති”ති එත්ථ අභිසද්දො කමනකිරියාය වුඩ්ඪිභාවං අතිරෙකතං දිපෙති, “අභිඤ්ඤානා අභිලක්ඛිතා”ති එත්ථ ඤාණලක්ඛණකිරියානං සුපාකටත්තා විසෙසං, “අභික්කන්තෙනා”ති එත්ථ කන්තියා අධිකත්තං විසිට්ඨතං දිපෙතිති ඉදං තාව යුත්තං කිරියාවිසෙසකත්තා උපසග්ගස්ස, “අභිරාජා අභිවිනයො”ති පන පුජිතපරිච්ඡින්නෙසු රාජවිනයෙසු අභිසද්දො වත්තනීති කථමෙතං යුජ්ජෙය්‍යාති වෙ? ඉධාපි නත්ථී දොසො පුජනපරිච්ඡේදනකිරියාදීපනතො, තාහි ව කිරියාහි රාජවිනයානං යුත්තත්තා, තස්මා එත්ථ අතිමාලාදීසු අභිසද්දො විය අභිසද්දො සහ සාධනෙන කිරියං වදන්ති අභිරාජඅභිවිනයසද්දො සිද්ධා, එවං අභිධම්මසද්දෙ අභිසද්දො සහ සාධනෙන වුඩ්ඪියාදිකිරියං දිපෙතිති අයමත්ථො දස්සිතොති දට්ඨබ්බො.

එත්ථ වාති අභිධම්මෙ. භාවෙතිති විත්තස්ස වඩ්ඪනං චුත්තං. එරිත්ථාති ආරම්මණස්ස වඩ්ඪනං චුත්තං. වුඩ්ඪිමන්තොති භාවනාඵරණවුඩ්ඪිහි වුඩ්ඪිමන්තොපි ධම්මා චුත්තාති අත්ථො. ආරම්මණාදීහි ආරම්මණසම්පයුත්තකම්මද්වාරපටිපදාදීහි. ලක්ඛණීයත්තාති සඤ්ජානිතබ්බත්තා. එකත්තතො ලොකුත්තරධම්මානංයෙව පුජාරහත්තා “සෙක්ඛා ධම්මා”තිආදිනා ලොකුත්තරායෙව පුජිතාති දස්සිතා. සභාවපරිච්ඡින්නත්තාති පුසනාදිසභාවෙන පරිච්ඡින්නත්තා. අධිකාපි ධම්මා චුත්තාති එත්ථ කාමාවචරෙහි මහන්නභාවතො මහග්ගතා ධම්මාපි අධිකා නාම හොන්තීති තෙහි සද්ධිං අධිකා ධම්මා චුත්තා.

යං පනෙත්ථ අවිසිට්ඨන්ති එත්ථ විනයාදීසු තිසු අඤ්ඤමඤ්ඤවිසිට්ඨෙසු යං අවිසිට්ඨං සමානං, තං පිටකසද්දන්ති අත්ථො. විනයාදයො හි තයො සද්දා අඤ්ඤමඤ්ඤං අසාධාරණත්තා විසිට්ඨා නාම, පිටකසද්දො පන තෙහි තිහිපි සාධාරණත්තා අවිසිට්ඨොති වුවිච්ඡි. මා පිටකසම්පදානෙනාති පාළිසම්පදානවසෙන මා ගණ්හපාති චුත්තං හොති. කුදාලඤ්ච පිටකඤ්ච කුදාලපිටකං. තත්ථ කු වුවිච්ඡි පට්ඨි, තස්සා දාලනතො විදාලනතො අයොමයො උපකරණවිසෙසො කුදාලං නාම, තාලපණ්ණුවෙන්තලතාදීහි කතො භාජනවිසෙසො පිටකං නාම, තං ආදාය ගහෙත්ථාති අත්ථො. යථාචුත්තෙනාති “එවං දුට්ඨත්ථො”තිආදිනා චුත්තජ්ජකාරෙන.

දෙසනාසාසනකථාහෙදන්ති එත්ථ කථෙතබ්බානං අත්ථානං දෙසකායත්තෙන ආණාදිවිධිනා අභිසජ්ජනං පබ්බොධනං දෙසනා. සාසිතබ්බපුග්ගලගතෙන යථාපරාධාදිනා සාසිතබ්බභාවෙන අනුසාසනං විනයනං සාසනං . කථෙතබ්බස්ස සංවරාසංවරාදිතො අත්ථස්ස කථනං වචනපටිබද්ධතාකරණං කථාති වුවිච්ඡි. තස්මා දෙසිතාරං හගවන්තමපෙක්ඛිත්වා දෙසනා, සාසිතබ්බපුග්ගලවසෙන සාසනං, කථෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස වසෙන කථාති එවමෙත්ථ දෙසනාදිනං නානාකරණං වෙදිතබ්බං. එත්ථ ව කිඤ්චාපි දෙසනාදයො දෙසෙතබ්බාදිතිරපෙක්ඛා න හොන්ති, ආණාදයො පන විසෙසතො දෙසකාදිඅධිනාති තංතංවිසෙසයොගවසෙන දෙසනාදිනං හෙදො චුත්තො. තථා හි ආණාවිධානං විසෙසතො ආණාරහාධිනං තත්ථ කොසල්ලයොගතො. එවං වොහාරපරමත්ථවිධානාති ව විධායකාධිනාති ආණාදිවිධිනො දෙසකායත්තතා චුත්තා. අපරාධජ්ඣාසයානුරූපං විය ධම්මානුරූපමිපි සාසනං විසෙසතො, තථා විනෙතබ්බපුග්ගලාපෙක්ඛන්ති සාසිතබ්බපුග්ගලවසෙන සාසනං චුත්තං. සංවරාසංවරනාමරූපානං විය විනිවේදෙතබ්බාය දිට්ඨියාපි කථනං සති වාචාවත්ථුස්මිං නාසතිති විසෙසතො තදධිනන්ති කථෙතබ්බස්ස අත්ථස්ස වසෙන කථා චුත්තා. හෙදසද්දො විසුං විසුං යොජෙතබ්බො “දෙසනාහෙදං සාසනාහෙදං කථාහෙදඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙ”ති. හෙදන්ති ව නානත්තත්ති අත්ථො. තෙසු පිටකෙසු සික්ඛා ව පභානාති ව ගම්භීරභාවො ව සික්ඛාපභානගම්භීරභාවං, තඤ්ච යථාරහං පරිදීපයෙති අත්ථො. පරියත්තිහෙදඤ්ච විභාවයෙති සම්බන්ධො.

පරියත්තිහෙදන්ති ව පරියාපුණනහෙදන්ති අත්ථො. යහින්ති යස්මිං විනයාදිකෙ පිටකෙ. යං සම්පත්තිඤ්ච විපත්තිඤ්ච යථා පාපුණාති, තම්පි සබ්බං විභාවයෙති සම්බන්ධො. අථ චා යං පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිඤ්ච විපත්තිඤ්චාපි යහිං යථා පාපුණාති, තම්පි සබ්බං විභාවයෙති යොජෙනබ්බං. එත්ථ යථාති යෙහි උපාරම්භාදිහෙතුපරියාපුණනාදිප්පකාරෙහි උපාරම්භනිස්සරණධම්මකොසකරක්ඛණහෙතුපරියාපුණනං සුප්පට්ඨත්ති දුප්පට්ඨත්ති එතෙහි පකාරෙහිති වුත්තං හොති.

පරිදීපනා විභාවනා චාති හෙට්ඨා වුත්තස්ස අනුරූපතො වුත්තං, අත්ථතො පන එකමෙව. ආණාරහෙනාති ආණං යපෙතුං අරහතිති ආණාරහො, භගවා. සො හි සම්මාසම්බුද්ධත්වය මහාකාරුණිකත්වය ව අවිපරිනහිතොපදෙසකභාවෙන පමාණවචනත්තා ආණං පණෙතුං අරහති, වොහාරපරමත්ථානම්පි සම්භවතො ආහ “ආණාබාහුල්ලතො”ති. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො.

පයමන්ති විනයපිටකං. පචුරාපරාධා සෙයාසකත්ථෙරාදයො. තෙ හි දොසබාහුල්ලතො “පචුරාපරාධා”ති වුත්තා. පචුරො බහුකො බහුලො අපරාධො දොසො චිතික්කමො යෙසං තෙ පචුරාපරාධා. අනෙකප්ඤ්ඤාසයාතිආදියු ආසයොව අප්ඤ්ඤාසයො. සො ච අත්ථතො දිට්ඨි ඤාණඤ්ච, පහෙදතො පන චතුබ්බිධං හොති. තථා හි පුබ්බවරියවසෙන ආයතිං සති පච්චයෙ උප්පජ්ජමානාරහා සස්සතුච්ඡෙදසංඝාතා මිච්ඡාදිට්ඨි සච්චානුලොමිකඤාණකම්මස්සකතඤ්ඤාණසංඝාතා සම්මාදිට්ඨි ව “ආසයො”ති වුච්චති. වුත්තඤ්ඤෙතං –

“සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨි ච, බන්ති වෙචානුලොමිකා;
යථාභුතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසඤ්ඤිත”න්ති.

ඉදඤ්ච චතුබ්බිධං ආසයන්ති එත්ථ සත්තා නිවසන්තිති ආසයොති වුච්චති. අනුසයා කාමරාගභවරාගදිට්ඨිපටිසම්චිකිච්ඡාමානාවිජ්ජාවසෙන සත්ත. මුසිකවිසං විය කාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහා අනාගතා කිලෙසා, අතීතා පච්චුප්පන්තා ච තථෙව වුච්චන්ති. න හි කාලහෙදෙන ධම්මානං සභාවහෙදො අත්ථීති. වරියාති රාගවරියාදිකා ඡ මූලවරියා, අන්තරහෙදෙන අනෙකවිධා, සංසග්ගවසෙන පන තෙසට්ඨි හොන්ති. අථ චා වරියාති වරිතං, තං සුචරිතදුච්චරිතවසෙන දුට්ඨං. “අධිමුත්ති නාම ‘අජ්ජෙව පබ්බජ්ස්සාමි, අජ්ජෙව අරහත්තං ගණ්ඨස්සාමි’තිආදිනා තන්තින්තභාවෙන පවත්තමානං සන්තිට්ඨාන”න්ති ගණ්ඨපදෙසු වුත්තං. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “සත්තානං පුබ්බවරියවසෙන අභිරුචි”ති වුත්තං. සා දුට්ඨා හීනපණිතහෙදෙන. යථානුලොමන්ති අප්ඤ්ඤාසයාදිනං අනුරූපං. අහං මමාති සඤ්ඤිතොති දිට්ඨිමානතණ්භාවසෙන අහං මමාති එවං පවත්තසඤ්ඤිතො. යථාධම්මන්ති නත්ථෙත්ථ අත්තා අත්තනියං චා, කෙවලං ධම්මමත්තමෙතන්ති එවං ධම්මසභාවානුරූපන්ති අත්ථො.

සංවරාසංවරොති එත්ථ සංවරණං සංවරො, කායවාචාහි අවිතික්කමො. මහන්තො සංවරො අසංවරො. වුඩ්ඪිඅත්ථො හි අයං අ-කාරො යථා “අසෙක්ඛා ධම්මා”ති, තස්මා බුද්දකො මහන්තො ච සංවරොති අත්ථො. දිට්ඨිවිනිවෙයනාති දිට්ඨියා විමොචනං. අධිසීලසික්ඛාදිනං විභාගො පරතො පයමපාරාජිකසංවණ්ණනාය ආචි භවිස්සති. සුත්තන්තපාළියං “විච්චිවෙව කාමෙහි”තිආදිනා සමාධිදෙසනාබාහුල්ලතො “සුත්තන්තපිටකෙ අධිචිත්තසික්ඛා”ති වුත්තං. චිතික්කමප්පභානං කිලෙසානන්ති සංකිලෙසධම්මානං කම්මකිලෙසානං චා යො කායචච්ච්චාරෙහි චිතික්කමො, තස්ස පභානං. අනුසයවසෙන සත්තානෙ අනුවත්තන්තා කිලෙසා කාරණලාභෙ පරියුට්ඨිතාපි සීලහෙදවසෙන චිතික්කමිතුං න ලහන්තිති ආහ “චිතික්කමපට්ඨපක්ඛන්තා සීලස්සා”ති. පරියුට්ඨානප්පභානන්ති ඔකාසදානවසෙන කිලෙසානං චිත්තෙ කුසලප්පවත්තිං පරියාදිශිත්ථා උට්ඨානං පරියුට්ඨානං, තස්ස පභානං චිත්තසත්තානෙසු උප්පත්තිවසෙන කිලෙසානං පරියුට්ඨානස්ස පභානන්ති වුත්තං හොති. අනුසයප්පභානන්ති අප්පහීනභාවෙන සත්තානෙ අනු අනු සයනකා කාරණලාභෙ උප්පත්තිඅරහා අනුසයා. තෙ පන අනුරූපං කාරණං ලද්ධා උප්පජ්ජනාරහා ථාමගතා කාමරාගාදයො සත්ත කිලෙසා, තෙසං පභානං අනුසයප්පභානං. තෙ ච සබ්බසො අරියමග්ගපඤ්ඤාය පභියන්තිති ආහ “අනුසයපට්ඨපක්ඛන්තා පඤ්ඤායා”ති.

තදඛග්ගප්පභානන්ති දීපාලොකෙනෙව තමස්ස දානාදිපුඤ්ඤකිරියවත්ථුගතෙන තෙන තෙන කුසලඛගෙන තස්ස තස්ස අකුසලඛගස්ස පභානං “තදඛග්ගප්පභාන”න්ති වුච්චති. ඉධ පන තෙන තෙන සුසීලාඛගෙන තස්ස තස්ස දුස්සීලාඛගස්ස පභානං “තදඛග්ගප්පභාන”න්ති වෙදිතබ්බං. වික්ඛම්භනසමඋච්ඡෙදප්පභානානීති එත්ථ උපචාරප්පනාහෙදෙන සමාධිතා පවත්තිනිවාරණෙන සට්ඨපහාරෙතෙව ජලතලෙ සෙවලාස්ස තෙසං තෙසං නිවරණානං ධම්මානං වික්ඛම්භනවසෙන පභානං වික්ඛම්භනප්පභානං. චතුත්තං අරියමග්ගානං භාවිතත්තා තංතංග්ගවතො සත්තානෙ සමුදයපක්ඛිකස්ස කිලෙසගණස්ස අච්චන්තං අප්පවත්තිසංඝාතසමුච්ඡෙදවසෙන පභානං සමුච්ඡෙදප්පභානං. දුච්චරිතසංකිලෙසස්ස පභානන්ති කායදුච්චරිතාදි දුට්ඨු වරිතං, කිලෙසෙහි චා දුස්සිතං වරිතන්ති දුච්චරිතං. තදෙව යත්ථ උප්පන්නං, තං සත්තානං සම්මා කිලෙසෙති බාධයති උපතාපෙති චාති සංකිලෙසො, තස්ස පභානං, කායච්චිදුච්චරිතවසෙන පවත්තසංකිලෙසස්ස තදඛග්ගවසෙන පභානන්ති වුත්තං හොති. සමාධිස්ස කාමච්ඡන්දපට්ඨපක්ඛන්තා සුත්තන්තපිටකෙ තණ්භාසංකිලෙසස්ස පභානං වුත්තං. අත්තාදිචිත්තමුත්තසභාවධම්මප්පකාසනතො අභිධම්මපිටකෙ දිට්ඨිසංකිලෙසස්ස පභානං වුත්තං.

එකමෙකස්මිඤ්චෙන්ටානි එතෙසු තිසු පිටකෙසු එකමෙකස්මි පිටකෙති අත්ථො දට්ඨබ්බො. ධම්මොති පාළිති එත්ථ පකට්ඨානං උක්කට්ඨානං සීලාදිඅත්ථානං බොධනතො සභාවනිරුත්තිභාවතො බුද්ධාදීහි භාසිතත්තා ව පකට්ඨානං වචනප්පබන්ධානං ආළිති පාළි, පරියත්තිධම්මො. “ධම්මොති පාළිති එත්ථ භගවතා වුච්චමානස්ස අත්ථස්ස වොභාරස්ස ව දීපනො සද්දොයෙව පාළි නාමා”ති ගණ්ඨිපදෙසු වුත්තං. අභිධම්මට්ඨකථාය ලිඛිතෙ සීහළගණ්ඨිපදෙ පන ඉදං වුත්තං – සභාවත්ථස්ස සභාවවොභාරස්ස ව අනුරූපවසෙන භගවතා මනසා වචත්ථාපිතා පණ්ඩත්ති පාළිති වුච්චති. යදි සද්දොයෙව පාළි සියා, පාළියා දෙසනාය ව නානත්තෙන භවිතබ්බං. මනසා වචත්ථාපිතාය ව පාළියා වච්චෙදකරණමත්තං යපෙත්වා දෙසනාය නානත්තං නත්ථි. තථා හි දෙසනං දස්සෙන්නෙන මනසා වචත්ථාපිතාය පාළියා දෙසනාති වච්චෙදකරණමත්තං විනා පාළියා සහ දෙසනාය අනඤ්ඤථා වුත්තා. තථා ව උපරි “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති වුත්තත්තා දෙසනාය අනඤ්ඤභාවෙන පාළියා පණ්ණත්තිභාවො කට්ඨො හොති. අපිව යදි පාළියා අඤ්ඤායෙව දෙසනා සියා, “පාළියා ව පාළිඅත්ථස්ස ව දෙසනාය ව යථාභුතාවබොධො”ති වත්තබ්බං සියා, එවං පන අවත්වා “පාළියා ව පාළිඅත්ථස්ස ව යථාභුතාවබොධො”ති වුත්තත්තා පාළියා දෙසනාය ව අනඤ්ඤභාවො දස්සිතො හොති. එවඤ්ච කත්වා උපරි “දෙසනා නාම පඤ්ඤත්ති”ති දස්සෙන්නෙන දෙසනාය අනඤ්ඤභාවතො පාළියා පණ්ණත්තිභාවො කට්ඨොව හොතිති.

එත්ථ ව “සද්දොයෙව පාළි නාමා”ති ඉමස්මි පක්ඛෙ ධම්මස්සපි සද්දසභාවත්තා ධම්මදෙසනානං කො විසෙසොති වෙ? තෙසං තෙසං අත්ථානං බොධකභාවෙන ඤාතො උග්ගහණාදිවසෙන ව පුබ්බෙ වචත්ථාපිතො සද්දප්පබන්ධො ධම්මො, පච්ඡා පරෙසං අවබොධනත්ථං පවත්තිතො තදත්ථප්පකාසකො සද්දො දෙසනාති වෙදිතබ්බං. අථ වා යථාවුත්තසද්දසමුට්ඨාපකො චිත්තුප්පාදො දෙසනා “දෙසියති සමුට්ඨාපියති සද්දො එතෙනා”ති කත්වා මුසාවාදාදයො විය. තත්ථාපි හි මුසාවාදාදිසමුට්ඨාපිකා වෙතනා මුසාවාදාදිසද්දෙන වොභරියති.

තිසුපි වෙතෙසු එතෙ ධම්මත්ථදෙසනාපට්ඨෙධානි එත්ථ පාළිඅත්ථො පාළිදෙසනා පාළිඅත්ථපට්ඨෙධො වාති ඉමෙ තයො පාළිවිසයා හොත්තිති විනයපිටකාදිනං අත්ථස්ස දෙසනාය පට්ඨෙධස්ස ව ආධාරභාවො යුත්තො, පිටකානි පන පාළියොයෙවති තෙසං ධම්මස්ස ආධාරභාවො කථං යුජ්ජෙය්‍යාති වෙ? පාළිසමුදායස්ස අවයවපාළියා ආධාරභාවතො. අවයවස්ස හි සමුදායො ආධාරභාවෙන වුච්චති යථා “රුක්ඛෙ සාධා”ති. එත්ථ ව ධම්මාදිනං දුක්ඛොගාභාවතො තෙහි ධම්මාදීහි විනයාදයො ගම්භීරාති විනයාදිනම්පි වතුබ්බිධො ගම්භීරභාවො වුත්තොයෙව, තස්මා ධම්මාදයො එව දුක්ඛොගාභත්තා ගම්භීරා, න විනයාදයොති න වොදෙනබ්බමෙතං සම්මුඛෙන විසයවිසයිමුඛෙන ව විනයාදිනංයෙව ගම්භීරභාවස්ස වුත්තත්තා. ධම්මො හි විනයාදයො, තෙසං විසයො අත්ථො, ධම්මත්ථවිසයා ව දෙසනාපට්ඨෙධානි. තත්ථ පට්ඨෙධස්ස දුක්කරභාවතො ධම්මත්ථානං, දෙසනාඤාණස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය ව දුක්ඛොගාභාවො වෙදිතබ්බො. පට්ඨෙධස්ස පන උප්පාදෙනුං අසක්කුණෙය්‍යත්තා තංවිසයඤාණුප්පත්තියා ව දුක්කරභාවතො දුක්ඛොගාභතා වෙදිතබ්බො. දුක්ඛෙන ඔග්ගන්තිති දුක්ඛොගාභා. එකදෙසෙන ඔග්ගන්තෙහිපි මන්දබුද්ධිහි පතිට්ඨා ලද්ධං න සක්කාති ආහ “අලබ්භනෙය්‍යපතිට්ඨා වා”ති. එකමෙකස්මිත්ති එකෙකස්මි පිටකෙ. එත්ථානි එතෙසු පිටකෙසු. නිද්ධාරණෙ වෙතං භුම්මවචනං.

ඉදානි හෙතුහෙතුඵලාදිනං වසෙනපි ගම්භීරභාවං දස්සෙන්නො ආහ “අපරො නයො”තිආදි. හෙතුති පච්චයො. සො හි අත්තතො ඵලං දහති විදහතිති ධම්මොති වුච්චති. ධම්මසද්දස්ස වෙන්ථ හෙතුපරියායතා කථං විඤ්ඤායතිති ආහ “වුත්තඤ්ඤා”න්තිආදි. නනු ව “හෙතුම්හි ඤාණං ධම්මපට්ඨසම්භිදා”ති එතෙන වචනෙන ධම්මස්ස හෙතුභාවො කථං විඤ්ඤායතිති වෙ? ධම්මපට්ඨසම්භිදාති එතස්ස සමාසපදස්ස අවයවපදත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්හි ඤාණං”න්ති වුත්තත්තා. “ධම්මෙ පට්ඨසම්භිදා ධම්මපට්ඨසම්භිදා”ති එත්ථ හි “ධම්මෙ”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “හෙතුම්හි”ති වුත්තං, “පට්ඨසම්භිදා”ති එතස්ස අත්ථං දස්සෙන්නෙන “ඤාණං”න්ති, තස්මා හෙතුධම්මසද්දා එකත්ථා ඤාණපට්ඨසම්භිදාසද්දා වාති ඉමමත්ථං වදන්තෙන සාධිතො ධම්මස්ස හෙතුභාවො. හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්ථපට්ඨසම්භිදාති එතෙන වචනෙන සාධිතො අත්ථස්ස හෙතුඵලභාවොපි එවමෙව දට්ඨබ්බො. හෙතූනො ඵලං හෙතුඵලං. තඤ්ච යස්මා හෙතුඅනුසාරෙන අරියති අධිගමියති සම්පාපුණියති, තස්මා අත්ථොති වුච්චති.

යථාධම්මන්ති එත්ථ ධම්මසද්දො හෙතුං හෙතුඵලඤ්ච සබ්බං සඬ්ගණ්භාති. සභාවචාවකො හෙස ධම්මසද්දො, න පරියත්තිහෙතුභාවචාවකො, තස්මා යථාධම්මන්ති යො යො අවිජ්ජාදිසඬ්ඛාරාදිධම්මො, තස්මිං තස්මිත්ති අත්ථො. ධම්මානුරූපං වා යථාධම්මං. දෙසනාපි හි පට්ඨෙධො විය අවිපරිතවිසයවිභාවනතො ධම්මානුරූපං පවත්තති, තතොයෙව ව අවිපරිතාහිලාපොති වුච්චති. ධම්මාහිලාපොති අත්ථබ්‍යාඤ්ජනකො අවිපරිතාහිලාපො. එත්ථ ව අභිලප්පතිති අභිලාපොති සද්දො වුච්චති. එතෙන “තත්‍ර ධම්මනිරුත්තාහිලාපෙ ඤාණං නිරුත්තිපට්ඨසම්භිදා”ති (විහ. 718) එත්ථ වුත්තං ධම්මනිරුත්තිං දස්සෙති සද්දසභාවත්තා දෙසනාය. තථා හි නිරුත්තිපට්ඨසම්භිදාය පරිත්තාරම්මණාදිභාවො පට්ඨසම්භිදාවිභවිගපාළියං (විහ. 718 ආදයො) වුත්තො. අට්ඨකථායඤ්ච (විහ. අට්ඨ. 718) “තං සභාවනිරුත්තිං සද්දං ආරම්මණං කත්වා”තිආදිනා සද්දාරම්මණතා දස්සිතා. තථා හි ඉමස්ස අත්ථස්ස අයං සද්දො වාචකොති වචනවචනත්ථෙ වචත්ථපෙත්වා තංතංවචනත්ථවිභාවනවසෙන පවත්තිතො සද්දො දෙසනාති වුච්චති. අධිප්පායොති එතෙන “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති එතං වචනං ධම්මනිරුත්තාහිලාපං සන්ධාය වුත්තං, න තතො විනිමුත්තං පඤ්ඤත්තිං සන්ධායාති අධිප්පායං දස්සෙති. දෙසියති අත්ථො එතෙනාති හි දෙසනා, පකාරෙන ඤාපියති එතෙන, පකාරතො ඤාපෙතිති වා පඤ්ඤත්තිති ධම්මනිරුත්තාහිලාපො වුච්චති. එවං “දෙසනා නාම සද්දො”ති ඉමස්මි පක්ඛෙ අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. “දෙසනාති පඤ්ඤත්ති”ති එත්ථ පඤ්ඤත්තිවාදිනො පන එවං වදන්ති –

කිසිදු වාසි “ධම්මාභිලාපො” නි එත්ථ අභිලප්පතිති අභිලාපොති සද්දො වුවවති, න පණ්ණාසකිති, තථාපි සද්දෙ වුවවමානෙ තදනුරූපං වොහාරං ගහෙන්වා තෙන වොහාරෙන දීපිතස්ස අත්ථස්ස ජානනානො සද්දෙ කටිතෙ තදනුරූපා පණ්ණාසකිති කාරණුපවාලෙන කටිතායෙව හොති. අථ වා “ධම්මාභිලාපොති අත්ථො” නි අවත්වා “ධම්මාභිලාපොති අධිප්පායො” නි චුත්තත්තා දෙසනා නාම සද්දො න හොතිති දීපිතමෙවති.

ඉදානි පටිවෙධං නිද්දිසන්තො ආහ “පටිවෙධොති අභිසමයො” නි. පටිවිජ්ඣානිති ඤාණං පටිවෙධොති වුවවති. පටිවිජ්ඣානිති එතෙනාති වා පටිවෙධො , අභිසමෙතිති අභිසමයො, අභිසමෙත්ති එතෙනාති වා අභිසමයො. ඉදානි අභිසමයප්පහෙදතො අභිසමයප්පකාරතො ආරම්මණතො සභාවතො ව පාකටං කාතුං “සො ව ලොකියලොකුත්තරො” නි ආදිමාහ. විසයතො අසම්මොහතො ව අවබොධොති සම්බන්ධො. තත්ථ විසයතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදිසු අවබොධො නාම අවිජ්ජාදිධම්මාරම්මණො සඬ්ඛාරාදිඅත්ථාරම්මණො තදුභයපඤ්ඤාපනාරම්මණො ලොකියො අවබොධො. අසම්මොහතො අත්ථාදිඅනුරූපං ධම්මාදිසු අවබොධො පන නිබ්බානාරම්මණො මග්ගයුත්තො යථාචුත්තධම්මත්ථපඤ්ඤත්තිසු සම්මොහවිද්ධංසනො ලොකුත්තරො අභිසමයො. තථා හි “අයං හෙතු, ඉදමස්ස ඵලං, අයං තදුභයානුරූපො වොහාරො” නි එවං ආරම්මණකරණවසෙන ලොකියඤාණං විසයතො පටිවිජ්ඣානි, ලොකුත්තරඤාණං පන හෙතුහෙතුඵලාදිසු සම්මොහස්ස මග්ගඤාණෙන සමුච්ඡින්නත්තා අසම්මොහතො පටිවිජ්ඣානි. අත්ථානුරූපං ධම්මෙසුති අවිජ්ජා හෙතු, සඬ්ඛාරා හෙතුසමුප්පන්නා, සඬ්ඛාරෙ උප්පාදෙති අවිජ්ජාති එවං කාරියානුරූපං කාරණෙසුති අත්ථො. අථ වා පුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරඅපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරානෙඤ්ජාභිසඬ්ඛාරෙසු තිසු අපුඤ්ඤාභිසඬ්ඛාරස්ස සම්පයුත්තඅවිජ්ජා පටිවයො, ඉතරෙසං යථානුරූපත්තිආදිනා කාරියානුරූපං කාරණෙසු පටිවෙධොති අත්ථො. ධම්මානුරූපං අත්ථෙසුති “අවිජ්ජාපට්ඨයා සඬ්ඛාරා” නි ආදිනා කාරණානුරූපං කාරියෙසු අවබොධොති අත්ථො. පඤ්ඤත්තිපථානුරූපං පඤ්ඤත්තිසුති පඤ්ඤත්තියා වුවවමානධම්මානුරූපං පණ්ණාසකිතිසු අවබොධොති අත්ථො.

යථාචුත්තෙන ධම්මාදිහි පිටකානං ගම්භිරභාවං දස්සෙතුං “ඉදානි යස්මා එතෙසු පිටකෙසු” නි ආදිමාහ. ධම්මජාතන්ති කාරණප්පහෙදො කාරණමෙව වා. අත්ථජාතන්ති කාරියප්පහෙදො කාරියමෙව වා. යා වායං දෙසනාති සම්බන්ධො. යො වෙන්ථාති එතාසු තංතංපිටකගතාසු ධම්මත්ථදෙසනාසු යො පටිවෙධොති අත්ථො. දුක්ඛොගාහන්ති එත්ථ අවිජ්ජාසඬ්ඛාරාදිනං ධම්මත්ථානං දුප්පට්ඨිජ්ඣානාය දුක්ඛොගාහනා. තෙසං පඤ්ඤාපනස්ස දුක්කරභාවතො දෙසනාය පටිවෙධනසඬ්ඛාතස්ස පටිවෙධස්ස ව උප්පාදනවිසයිකරණානං අසක්කුණෙයානාය දුක්ඛොගාහනා වෙදිතබ්බා. එවමපිති පිසද්දො පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරත්තරං සම්පිණ්ඩෙති. එත්ථාති එතෙසු තිසු පිටකෙසු. චුත්තත්ථාති චුත්තො සංවණ්ණිතො අත්ථො අස්සාති චුත්තත්ථා.

තිසු පිටකෙසුති එත්ථ “එකෙකස්මි” නිති අධිකාරතො පකරණතො වා වෙදිතබ්බං. පරියත්තිහෙදොති පරියාපුණනං පරියත්ති. පරියාපුණනවාචකො හෙත්ථ පරියත්තිසද්දො, න පාළිපරියායො, තස්මා එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො “තිසු පිටකෙසු එකෙකස්මිං පරියාපුණනප්පකාරො දට්ඨබ්බො ඤාතබ්බො” නි. තතොයෙව ව “පරියත්තියො පරියාපුණනප්පකාරා” නි තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. අථ වා තිහි පකාරෙහි පරියාපුණ්ණතබ්බා පාළියො එව පරියත්තිති වුවවන්ති, තතොයෙව ව “පරියත්තියො පාළික්කමා” නි අභිධම්මට්ඨකථාය ලිඛිතෙ සිහළගණ්ඨිපදෙ චුත්තං. එවමපි හි අලගද්දුපමාපරියාපුණනයොගතො අලගද්දුපමා පරියත්තිති පාළිපි සක්කා වත්තුං, එවඤ්ච කත්වා “දුග්ගහිතා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා අලගද්දුපමා” නි පරතො නිද්දෙසවචනම්පි උපපන්නං හොති. තත්ථ හි පාළියෙව දුග්ගහිතා පරියාපුටාති වත්තුං වට්ටති. අලගද්දුපමාති අලගද්දො අලගද්දග්ගහණං උපමා එතිස්සාති අලගද්දුපමා. අලගද්දස්ස ගහණඤ්ඤෙත්ථ අලගද්දසද්දෙන චුත්තත්ති දට්ඨබ්බං. “ආපුපිකො” නි එත්ථ අපුපසද්දෙන අපුපබාදනං විය අලගද්දග්ගහණෙන ගහිතපරියත්ති උපමියති, න පන අලගද්දෙන. “අලගද්දග්ගහණුපමා” නි වා වත්තබ්බෙ මජ්ඣිමනිකායෙ කත්වා “අලගද්දුපමා” නි චුත්තං “ඔට්ඨමුඛො” නි ආදිසු විය. අලගද්දොති වෙන්ථ ආසිවිසො වුවවති. ගදොති හි විසස්ස නාමං. තඤ්ච තස්ස අලං පරිපුණ්ණං අත්ථි, තස්මා අලං පරියත්තො පරිපුණ්ණො ගදො අස්සාති අනුනාසිකලොපං දකාරාගමඤ්ච කත්වා “අලගද්දො” නි වුවවති. අථ වා අලං ජීවිතහරණෙ සමත්ථො ගදො අස්සාති අලගද්දො. නිස්සරණත්ථාති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණං අත්ථො පයොජනං එතිස්සාති නිස්සරණත්ථා. හණ්ඩාගාරිකපරියත්තිති එත්ථ හණ්ඩාගාරෙ නියුත්තො හණ්ඩාගාරිකො, හණ්ඩාගාරිකො විය හණ්ඩාගාරිකො, ධම්මරතනානුපාලකො. අඤ්ඤං අත්ථං අනපෙක්ඛිත්වා හණ්ඩාගාරිකස්සෙව සතො පරියත්ති හණ්ඩාගාරිකපරියත්ති.

දුග්ගහිතාති දුට්ඨ ගහිතා. දුග්ගහිතභාවමෙව විභාවෙන්තො ආහ “උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා” නි, උපාරම්භා ඉතිවාදප්පමොක්ඛාදිහෙතු උග්ගහිතාති අත්ථො. ලාභසක්කාරාදිහෙතු පරියාපුණනම්පි එත්ථෙව සඬ්ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං අලගද්දසුත්තට්ඨකථායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.239) –

“යො හි බුද්ධවචනං ‘එවං චිවරාදීති වා ලභිස්සාමි, චතුපරිසමජ්ඣෙ වා මං ජානිස්සන්ති’ නි ලාභසක්කාරාදිහෙතු පරියාපුණාති, තස්ස සා පරියත්ති අලගද්දපරියත්ති නාම. එවං පරියාපුණනතො හි බුද්ධවචනං අපරියාපුණ්ණත්වා නිද්දොක්කමනං වරතර” නිති.

නනු ව අලගද්දග්ගහණුපමා පරියත්ති අලගද්දුපමාති වුවවති, එවඤ්ච සති සුග්ගහිතාපි පරියත්ති අලගද්දුපමාති වත්තුං වට්ටති තත්ථාපි අලගද්දග්ගහණස්ස උපමාභාවෙන පාළියං චුත්තත්තා. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ, පුරිසො අලගද්දත්ථිකො අලගද්දගවෙසී අලගද්දපරියෙසනං වරමානො, සො පස්සෙය්‍යා මහන්තං අලගද්දං, තමෙනං අප්පදෙන දණ්ඨෙත සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්ඨෙය්‍යා, අප්පදෙන දණ්ඨෙත සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා ගීවාය සුග්ගහිතං ගණ්ඨෙය්‍යා. කිඤ්චාපි සො, භික්ඛවෙ, අලගද්දො තස්ස පුරිසස්ස හත්ථං වා බාහං වා අඤ්ඤකරං වා අභිගප්ච්චිතං භොගෙහි පලිවෙදෙය්‍යා, අථ ඛො සො නෙව තතොනිදානං මරණං වා නිගච්ඡෙය්‍යා මරණත්තං වා දුක්ඛං. තං කිස්ස හෙතු, සුග්ගහිතත්තා, භික්ඛවෙ, අලගද්දස්ස, එවමෙව ඛො, භික්ඛවෙ, ඉධෙකච්චෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං ගෙය්‍ය”න්තිආදි (ම. නි. 1.239).

තස්මා ඉධ දුග්ගහිතා එව පරියත්ති අලගද්දපමාති අයං විසෙසො කුතො විඤ්ඤායති, යෙන දුග්ගහිතා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා අලගද්දපමාති චූළිචතී? සච්චමෙනං, ඉදං පන පාරිසෙසඤායෙන චුත්තත්ති දට්ඨබ්බං. තථා හි නිස්සරණත්ථහණ්ඩාගාරිකපරියත්තිනං විසුං ගහිතත්තා පාරිසෙසතො අලගද්දස්ස දුග්ගහණුපමා පරියත්ති අලගද්දපමාති විඤ්ඤායති. සුග්ගහණුපමා හි පරියත්ති නිස්සරණත්ථා වා භොති හණ්ඩාගාරිකපරියත්ති වා, තස්මා සුචුත්තමෙනං “දුග්ගහිතා උපාරම්භාදිහෙතු පරියාපුටා අලගද්දපමා”ති. යං සන්ධායාති යං පරියත්තිදුග්ගහණං සන්ධාය. චුත්තත්ති අලගද්දසුත්තෙ චුත්තං.

අලගද්දත්ථිකොති ආසිච්ඡත්ථිකො. අලගද්දං ගවෙසති පරියෙසති සිලෙනාති අලගද්දගවෙසී. අලගද්දපරියෙසනං වරමානොති අලගද්දපරියෙසනත්ථං වරමානො. භොගෙහි සරිරෙ. හත්ථෙ වා බාහාය වාති එත්ථ මණ්ඩන්ධකො යාව අග්ගනබා “හත්ථො”ති වෙදිතබ්බො, සද්ධිං අග්ගබාහාය අවසෙසා “බාහා”ති. කත්ථවි පන “කප්පරතො පට්ඨායපි යාව අග්ගනබා හත්ථො”ති චූළිචති. අඤ්ඤකරස්මිං වා අභිගප්ච්චිතෙහි චුත්තලක්ඛණං හත්ථඤ්ච බාහඤ්ච යපෙත්වා අවසෙසං සරිරං “අභිගප්ච්චිත”න්ති වෙදිතබ්බං. තතොනිදානන්ති තංනිදානං, තංකාරණාති චුත්තං භොති. පුරිමපදෙ හි විහත්තිඅලොපං කත්ථා නිද්දෙසො. තං හත්ථාදිසු ඩංසනං නිදානං කාරණං එතස්සාති තංනිදානන්ති හි චත්තබ්බෙ “තතොනිදාන”න්ති පුරිමපදෙ පච්චත්තෙ නිස්සක්කවචනං කත්ථා තස්ස ච ලොපං අකත්ථා නිද්දෙසො. තං කිස්ස හෙතුති යං චුත්තං හත්ථාදිසු ඩංසනං තංනිදානඤ්ච මරණාදිඋපගමනං, තං කිස්ස හෙතු කෙන කාරණෙනාති වෙ. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. එකච්චෙ මොසපුරිසාති එකච්චෙ තුච්ඡපුරිසා. ධම්මන්ති පාළිධම්මං. පරියාපුණන්තිති උග්ගණ්ඨහන්තිති අත්ථො, සප්ඤ්ඤායන්ති වෙච වාචුග්ගතා කරොත්තා ධාරොන්ති වාති චුත්තං භොති. අත්ථන්ති යථාභූතං භාසිතත්ථං පයොජනත්ථඤ්ච. න උපපරික්ඛන්තිති න පරිග්ගණ්ඨහන්ති න විචාරොන්ති. ඉදං චුත්තං භොති – “ඉමස්මිං යානෙ සීලං කථිතං, ඉධ සමාධි, ඉධ පඤ්ඤා කථිතා, මයඤ්ච තං පුරෙස්සාමා”ති එවං භාසිතත්ථං පයොජනත්ථඤ්ච “සීලං සමාධිස්ස කාරණං, සමාධි විපස්සනායා”තිආදිනා න පරිග්ගණ්ඨහන්තිති. අනුපපරික්ඛන්තිති අනුපපරික්ඛන්තානං. න නිප්ඤ්ඤානං ඛමන්තිති නිප්ඤ්ඤානපඤ්ඤං තක්ඛමන්ති, නිප්ඤ්ඤායති වා පඤ්ඤාය දිස්වා රොචෙත්වා ගහෙතබ්බා න භොන්තිති අධිප්පායො. තෙන ඉමමත්ථං දීපෙති “තෙසං පඤ්ඤාය අත්ථං අනුපපරික්ඛන්තානං තෙ ධම්මා න උපට්ඨහන්ති, ‘ඉමස්මිං යානෙ සීලං, සමාධි, විපස්සනා, මග්ගො, ඵලං, චට්ඨං, විචට්ඨං කථිත’න්ති එවං ජාතිතුං න සක්කා භොන්ති”ති.

තෙ උපාරම්භානිසංසා වෙචාති තෙ පරෙසං වාදෙ දොසාරොපනානිසංසා හුත්වා පරියාපුණන්තිති අත්ථො. ඉතිවාදප්පමොක්ඛානිසංසා වාති ඉති එවං එතාය පරියත්තියා වාදප්පමොක්ඛානිසංසා, අත්තනො උපරි පරෙහි ආරොපිතවාදස්ස නිග්ගහස්ස පමොක්ඛප්පයොජනා හුත්වා ධම්මං පරියාපුණන්තිති අත්ථො. ඉදං චුත්තං භොති – පරෙහි සකවාදෙ දොසෙ ආරොපිතෙ තං දොසං එවඤ්ච එවඤ්ච මොචෙස්සාමාති ඉමිනා ව කාරණෙන පරියාපුණන්තිති. අථ වා සො සො වාදො ඉතිවාදො, ඉතිවාදස්ස පමොක්ඛො ඉතිවාදප්පමොක්ඛො, ඉතිවාදප්පමොක්ඛො ආනිසංසො එතෙසන්ති ඉතිවාදප්පමොක්ඛානිසංසා, තංතංවාදප්පමොචනානිසංසා වාති අත්ථො. යස්ස චත්ථාය ධම්මං පරියාපුණන්තිති යස්ස ච සීලාදිපුරුණස්ස මග්ගඵලනිබ්බානස්ස වා අත්ථාය ඉමස්මිං සාසනෙ කුලපුත්තා ධම්මං පරියාපුණන්ති. තඤ්චස්ස අත්ථං නානුභොන්තිති තඤ්ච අස්ස ධම්මස්ස සීලාදිපරිපුරුණසංඛාතං අත්ථං එතෙ දුග්ගහිතගාහිනො නානුභොන්ති න චින්දන්ති.

අථ වා යස්ස උපාරම්භස්ස ඉතිවාදප්පමොක්ඛස්ස වා අත්ථාය යෙ මොසපුරිසා ධම්මං පරියාපුණන්ති, තෙ පරෙහි “අයමත්ථො න භොති”ති චුත්තෙ දුග්ගහිතත්තායෙව සොයෙවත්ථොති පටිපාදනක්ඛමා න භොන්තිති පරස්ස වාදෙ උපාරම්භං ආරොපෙතුං අත්තනො වාදා තං මොචෙතුඤ්ච අසක්කොන්තාපි තං අත්ථං නානුභොන්තියෙවාති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්තිති තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගහිතත්තා උපාරම්භමානදප්පමක්ඛපලාසාදිහෙතුභාවෙන දීඝරත්තං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති. එත්ථ හි කාරණෙ ඵලවොහාරෙන “තෙ ධම්මා අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති”ති චුත්තං. තථා හි කිඤ්චාපි න තෙ ධම්මා අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති, තථාපි චුත්තනායෙන පරියාපුණන්තානං සප්ඤ්ඤායකාලෙ විවාදසමයෙ ව තංමුලකානං උපාරම්භාදිනං අනෙකෙසං අකුසලානං උප්පත්තිසංඛාවතො “තෙ ධම්මා අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තන්ති”ති කාරණෙ ඵලවොහාරෙන චුත්තං. තං කිස්ස හෙතුති එත්ථ තන්ති යථාචුත්තස්සත්ථස්ස අනභිසම්භූණං තෙසඤ්ච ධම්මානං අභිතාය දුක්ඛාය සංචත්තනං පරාමසති.

සීලක්ඛන්ධාදිපාරිපුරිංයෙවාති එත්ථ ආදිසද්දෙන සමාධිවිපස්සනාදිනං සංඛිගහො වෙදිතබ්බො. යො හි බුද්ධච්චනං උග්ගණ්ඨහිත්වා සීලස්ස ආගතට්ඨානෙ සීලං පුරෙත්වා සමාධිතො ආගතට්ඨානෙ සමාධිගතො ගණ්ඨාපෙත්වා විපස්සනාය ආගතට්ඨානෙ විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා මග්ගඵලානං ආගතට්ඨානෙ මග්ගං භාවෙස්සාමි, ඵලං

සවිච්ඡිකරිස්සාමීති උග්ගණ්හනි, තස්සෙව සා පරියත්ති නිස්සරණත්ථා නාම හොති. යං සන්ධාය චූත්තන්ති යං පරියත්තිසුග්ගහණං සන්ධාය අලගද්දසුත්තෙ චූත්තං. දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංචත්තන්ති ඩිලාදීනං ආගතවයානෙ ඩිලාදීති පුරෙන්නානම්පි අරහත්තං පත්වා පරිසමප්ඤ්ඤා ධම්මං දෙසෙත්වා ධම්මදෙසනාය පසන්නෙහි උපතීනෙ චත්තාරො පච්චයෙ පරිභුඤ්ජන්තානම්පි පරෙසං වාදෙ සහධම්මෙන උපාරම්භං ආරොපෙන්නානම්පි සකවාදතො දොසං හරන්නානම්පි දීඝරත්තං භිතාය සුඛාය සංචත්තන්ති. තථා හි න කෙවලං සුග්ගහිතපරියත්තිං නිස්සාය මග්ගභාවනාඵලසවිච්ඡිකරියාදීනෙව, පරවාදනිග්ගහසකවාදපතිවයාපනානිපි ඉප්ඤ්ඤාති. තථා ච චූත්තං “උප්පන්නං පරප්පවාදං සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගහෙත්වා”තිආදි (දී. නි. 2.168).

අඤ්ඤත්ථ පභෙදවචනාභාවං තත්ථෙව ව සම්මා විහත්තභාවං දීපෙනුකාමො හෙට්ඨා චුත්තනයෙන අවධාරණං අකත්වා “තත්ථෙවා”ති පරිචන්තෙත්වා අවධාරණං යපෙසි.

ඉදානි “විනයෙ දුප්පට්ඨන්තො ‘මුදුකානං අත්ථරණාදීනං සම්ඵස්සො විය ඉත්ථිසම්ඵස්සොපි වට්ටනී’ති මෙටුනවිතික්කමෙ දොසං අදිස්වා සීලවිපත්තිං පාපුණානී”ති දස්සෙන්තො ආහ “විනයෙ පන දුප්පට්ඨන්තො”තිආදි. තත්ථ සුඛො සම්ඵස්සො එතෙසන්ති සුඛසම්ඵස්සානි, අත්ථරණපාචුරණාදීනි. උපාදින්නඵස්සො ඉත්ථිසම්ඵස්සො, මෙටුනධම්මොති චුත්තං හොති. චුත්තමපි හෙතන්ති අරිට්ඨෙන භික්ඛුනා චුත්තං. සො හි බහුස්සුතො ධම්මකට්ඨකො කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධෙසු අන්තරායිකෙසු සෙසන්තරායිකෙ ජානාති, විනයෙ පන අකොවිදත්තා පණ්ණත්තිවිතික්කමන්තරායිකෙ න ජානාති, තස්මා රහොගතො එවං වින්තෙසි “ඉමෙ අගාරිකා පඤ්ච කාමගුණෙ පරිභුඤ්ජන්තා සොතාපන්නාපි සකදාගාමීනොපි අනාගාමීනොපි හොන්ති. භික්ඛුපි මනාපිකානි චක්ඛුවිඤ්ඤායානි රූපානි පස්සන්ති...පෙ.... කායවිඤ්ඤායො ඵොට්ඨබ්බෙ ඵුසන්ති, මුදුකානි අත්ථරණපාචුරණාදීනි පරිභුඤ්ජන්ති, එතං සබ්බං වට්ටනි, කස්මා ඉත්ථීනංයෙව රූපසද්දගන්ධරසඵොට්ඨබ්බා න වට්ටන්ති, එතෙපි වට්ටන්ති”ති අනවජ්ජෙන පච්චයපරිභුඤ්ජනරසෙන සාවජ්ජකාමගුණපරිභොගරසං සංසන්දිත්වා සච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච නිච්ඡන්දරාගපරිභොගඤ්ච එකං කත්වා ථුලවාකෙහි සද්ධිං අතිසුබ්බමසුත්තං සට්ඨන්තො විය සාසපෙන සද්ධිං සිනෙරුතො සදිසනං උපසංහරන්තො විය පාපකං දිට්ඨිගතං උප්පාදෙන්වා “කිං භගවතා මහාසමුද්දං බන්ධන්තෙන විය මහතා උස්සාහෙන පයමපාරාජිකං පඤ්ඤත්තං, නත්ථි එත්ථ දොසො”ති සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සද්ධිං පටිවිරුප්ඤ්ඤානො වෙසාරජ්ජඤාණං පටිබාහන්තො අරියමග්ගෙ බාණුකණ්ටකාදීනි පක්ඛිපන්තො “මෙටුනධම්මෙ දොසො නත්ථි”ති ජීනස්ස ආණාවක්කෙ පහාරමදාසි. තෙනාහ “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදි.

තත්ථ අන්තරායිකානි තංතංසම්පත්තියා විබන්ධනවසෙන සත්තසන්නානස්ස අන්තරෙ වෙමජ්ඣෙ එති ආගච්ඡතිති අන්තරායො, දිට්ඨධම්මිකාදිඅනත්ථො. අනතික්කමනට්ඨෙන තස්මිං අන්තරායෙ නියුත්තා, අන්තරායං වා එලං අරහන්ති, අන්තරායස්ස වා කරණසීලානි අන්තරායිකා, සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායකරානි චුත්තං හොති. තෙ ව කම්මකිලෙසවිපාකඋපවාදආණාචිතික්කමවසෙන පඤ්චවිධා. තෙසං විත්ථාරකථා පරතො අරිට්ඨසික්ඛාපදෙ (පාවි. 417) ආවි භවිස්සති. අයං පනෙත්ථ පදත්ථසම්බන්ධො – යෙ ඉමෙ ධම්මා අන්තරායිකා අන්තරායකරානි භගවතා චුත්තා දෙසිතා වෙව පඤ්ඤත්තා ව, තෙ ධම්මෙ පටිසෙවතො පටිසෙවන්තස්ස යථා යෙන පකාරෙන තෙ ධම්මා අන්තරායාය සග්ගමොක්ඛානං අන්තරායකරණත්ථං නාලං සමත්ථා න හොන්ති, තථා තෙන පකාරෙනාහං භගවතා දෙසිතං ධම්මං ආජානාමීති. තතො දුස්සීලභාවං පාපුණානීති තතො අනවජ්ජසඤ්ඤිභාවහෙතුතො විතික්කමිත්වා දුස්සීලභාවං පාපුණානි.

චත්තාරොමෙ , භික්ඛවෙනිආදිනා –

“චත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ, පුග්ගලා සන්තො සංවිජ්ජමානා ලොකස්මිං. කතමෙ චත්තාරො, අත්තභිතාය පටිපන්නො හොති, නො පරභිතාය, පරභිතාය පටිපන්නො හොති, නො අත්තභිතාය, නෙව අත්තභිතාය පටිපන්නො හොති නො පරභිතාය, අත්තභිතාය වෙව පටිපන්නො හොති පරභිතාය වා”ති (අ. නි. 4.96; පු. ප. මානිකා, චතුක්කඋද්දෙස 24) –

ආදිනා පුග්ගලදෙසනාපටිසංයුත්තසුත්තන්තපාළිං නිදස්සෙති. අධිප්පායං අජානන්තොති “අයං පුග්ගලදෙසනා වොහාරවසෙන, න පරමත්ථතො”ති එවං භගවතො අධිප්පායං අජානන්තො. බුද්ධස්ස හි භගවතො දුට්ඨා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා පරමත්ථදෙසනා වානි. තත්ථ “පුග්ගලො සන්තො ඉත්ථි පුරිසො බත්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරො”ති එවරූපා සම්මුතිදෙසනා. “අනිච්චං දුක්ඛං අනත්තං බන්ධා ධාතුයො ආයතනානි සතිපට්ඨානා”ති එවරූපා පරමත්ථදෙසනා. තත්ථ භගවා යෙ සම්මුතිවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිත්වා මොහං පහාය විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං සම්මුතිදෙසනං දෙසෙති. යෙ පන පරමත්ථවසෙන දෙසනං සුත්වා අත්ථං පටිච්ඡික්ඛිත්වා මොහං පහාය විසෙසමධිගන්තුං සමත්ථා, තෙසං පරමත්ථදෙසනං දෙසෙති.

තත්‍රායං උපමා – යථා හි දෙසභාසාකුසලො තිණ්ණං වෙදානං අත්ථසංවණ්ණකො ආවරියො යෙ දම්මිලභාසාය චුත්තෙ අත්ථං ජානන්ති, තෙසං දම්මිලභාසාය ආවික්ඛති, යෙ අන්ධකභාසාදිසු අඤ්ඤතරාය, තෙසං තාය භාසාය, එවං තෙ මාණවා ඡෙකං බාත්තං ආවරියමාගම්ම බිජ්ජමෙව සිජ්ජං උග්ගණ්හන්ති. තත්ථ ආවරියො විය බුද්ධො භගවා, තයො වෙදා විය කට්ඨකබ්බහාවෙ ධීතානි තිණ්ණ පිටකානි, දෙසභාසාය කොසල්ලම්ච සම්මුතිපරමත්ථකොසල්ලං, නානාදෙසභාසාමාණවකා විය සම්මුතිපරමත්ථවසෙන පටිච්ඡික්ඛිතසමත්ථා වෙනෙයාසත්තා, ආවරියස්ස දම්මිලභාසාදිආවික්ඛිතං විය භගවතො සම්මුතිපරමත්ථවසෙනපි දෙසනා වෙදිතබ්බා. ආහ වෙන්ථ –

“දුට්ඨෙ සච්චානි අක්ඛාසි, සම්බුද්ධො වදනං වරො;
සම්මුතිං පරමත්ථඤ්ච, තතියං නුපලබ්භති.

“සඬකෙතවචනං සච්චං, ලොකසම්මුතිකාරණා;

පරමත්ථවචනං සච්චං, ධම්මානං භූතකාරණා.

“තස්මා වොහාරකුසලස්ස, ලොකනාඨස්ස සත්ථුනො;
සම්මුතිං වොහරන්තස්ස, මුසාවාදො න ජායති”ති. (ම. නි. අට්ඨ. 1.57; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170);

අපිව අට්ඨහි කාරණෙහි හගවා පුග්ගලකථං කථෙති – හිරොත්තප්පදීපනත්ථං කම්මස්සකතාදීපනත්ථං පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං ආනන්තරියදීපනත්ථං බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථස්ථිති. “ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තප්පන්ති”ති වුත්තෙ මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනානි හිරියන්ති ඔත්තප්පන්ති නාමා”ති. “ඉත්ථි හිරියති ඔත්තප්පති, පුරිසො ඛන්තියො බ්‍රාහ්මණො දෙවො මාරො”ති වුත්තෙ මහාජනො ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති, තස්මා හගවා හිරොත්තප්පදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා කම්මස්සකා ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා කම්මස්සකතාදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “වෙච්චනාදයො මහාචිහාරා ඛන්ධෙහි කාරාපිතා, ධාතුහි ආයතනෙහි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා පච්චත්තපුරිසකාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා මාතරං ජීවිතා වොරොපෙන්ති, පිතරං අරහන්තං, රුහිරුප්පාදකම්මං සධ්දිසභෙදං කරොන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා ආනන්තරියදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති.

“ඛන්ධා මෙත්තායන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා බ්‍රහ්මචිහාරදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි එසෙව නයො. තස්මා හගවා පුබ්බෙතිවාසදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. “ඛන්ධා දානං පටිග්ගණ්හන්ති, ධාතුයො ආයතනානි”ති වුත්තෙපි මහාජනො න ජානාති, සම්මොහමාපජ්ජති, පටිසත්තු හොති “කිමිදං ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනානි පටිග්ගණ්හන්ති නාමා”ති. “පුග්ගලා පටිග්ගණ්හන්ති සීලවන්තො කල්‍යාණධම්මා”ති වුත්තෙ පන ජානාති, න සම්මොහමාපජ්ජති, න පටිසත්තු හොති. තස්මා හගවා දක්ඛිණාවිසුද්ධිදීපනත්ථං පුග්ගලකථං කථෙති. ලොකසම්මුතිඤ්ච බුද්ධා හගවන්තො න ච්ඡහන්ති, ලොකසමඤ්ඤාය ලොකනිරුත්තියා ලොකාභිලාපෙ ධීතායෙව ධම්මං දෙසෙන්ති. තස්මා හගවා ලොකසම්මුතියා අප්පහානත්ථම්පි පුග්ගලකථං කථෙති, තස්මා ඉමිනා ව අධිප්පායෙන හගවතො පුග්ගලදෙසනා, න පරමත්ථදෙසනාති එවං අධිප්පායං අජානන්තොති වුත්තං හොති.

දුග්ගහිතං ගණ්හාතීති “තථාහං හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා තදෙවිදං විඤ්ඤාණං සන්ධාවති සංසරති, අනඤ්ඤ”න්තිආදිනා දුග්ගහිතං කත්වා ගණ්හාති, විපරිතං ගණ්හාතීති වුත්තං හොති. දුග්ගහිතන්ති හි භාවනපුංසකනිද්දෙසො. යං සන්ධායාති යං දුග්ගහිතගාහං සන්ධාය. අත්තනා දුග්ගහිතෙන ධම්මෙනාති පාඨසෙසො වෙදිතබ්බො. අථ වා දුග්ගහණං දුග්ගහිතං. අත්තනාති ව සාමිඅත්ථෙ කරණවචනං, තස්මා අත්තනො දුග්ගහණෙන විපරිතගාහෙනාති වුත්තං හොති. අම්හෙ වෙච අබ්භාවික්ඛතීති අම්භාකඤ්ච අබ්භාවික්ඛනං කරොති. අත්තනඤ්ච ඛනතීති අත්තනො කුසලමූලානි ඛනන්තො අත්තනං ඛනති නාම.

ධම්මචිත්තන්ති ධම්මසභාවච්ඡානනං. අනිධාවන්තොති යාතබ්බමරියාදායං අට්ඨත්වා “චිත්තප්පාදමත්තෙන දානං හොති, සයමෙව චිත්තං අත්තනො ආරම්මණං හොති, සබ්බං චිත්තං අසභාවධම්මාරම්මණ”න්ති එවමාදිනා අනිධාවන්තො අනික්කම්ත්වා පවත්තමානො. චත්තාරීති බුද්ධවිසයඉද්ධිවිසයකම්මවිපාකලොකවිසයසඬාතානි චත්තාරි. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, අචිත්තෙය්‍යානි න චිත්තෙතබ්බානි, යානි චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්ස. කතමානි චත්තාරි? බුද්ධානං භික්ඛවෙ බුද්ධවිසයො අචිත්තෙය්‍යො න චිත්තෙතබ්බො, යං චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්ස. ඤායස්ස, භික්ඛවෙ, ඤානවිසයො අචිත්තෙය්‍යො න චිත්තෙතබ්බො...පෙ.... කම්මවිපාකො, භික්ඛවෙ, අචිත්තෙය්‍යො න චිත්තෙතබ්බො...පෙ.... ලොකචිත්තා භික්ඛවෙ අචිත්තෙය්‍යො න චිත්තෙතබ්බො...පෙ.... ඉමානි, භික්ඛවෙ, චත්තාරි අචිත්තෙය්‍යානි න චිත්තෙතබ්බානි, යානි චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77).

තත්ථ “අචිත්තෙය්‍යානි”ති තෙසං සභාවනිදස්සනං. “න චිත්තෙතබ්බානි”ති තත්ථ කත්තබ්බතානිදස්සනං. තත්ථ අචිත්තෙය්‍යානීති චිත්තෙතුමසක්කුණෙය්‍යානි, චිත්තෙතුං අරහරුපානි න හොන්තිති අත්ථො. අචිත්තෙය්‍යාත්තා එව න චිත්තෙතබ්බානි, කාමං අචිත්තෙය්‍යානිපි ඡ අසාධාරණාදීනි අනුස්සරන්තස්ස කුසලුප්පත්තිහෙතුභාවතො තානි චිත්තෙතබ්බානි, ඉමානි පන එවං න හොන්තිති අඵලභාවතො න චිත්තෙතබ්බානීති අධිප්පායො. තෙනෙවාහ “යානි චිත්තෙන්තො උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති. තෙසන්ති තෙසං පිටකානං.

එතන්ති එතං බුද්ධවචනං. තිවග්ගසඬගහානීති සීලක්ඛන්ධවග්ගමභාවග්ගපාටිකවග්ගසඬාතෙහි තිහි වග්ගෙහි සඬගහො එතෙසන්ති තිවග්ගසඬගහානි. චතුත්තිංසෙව සුත්තන්තානි ගාථාය එවමත්ථයොජනා වෙදිතබ්බො – යස්ස නිකායස්ස සුත්තගණනාතො චතුත්තිංසෙව ව සුත්තන්තා වග්ගසඬගහවසෙන තයො වග්ගා අස්ස සඬගහස්සාති

නිවග්ගො සඬගහො. එස පයමො නිකායො දිසනිකායොති අනුලොමිකො අපච්චනිකො, අත්ථානුලොමනතො අත්චත්ථනාමොති චුත්තං හොති.

අත්ථානුලොමනතො අනුලොමිකො, අනුලොමිකත්තංයෙව විභාවෙතුං “කස්මා පනා”තිආදිමාහ. එකනිකායමිති එකසමුහමිපි. එවං චිත්තන්ති එවං විචිත්තං. යථයිදන්ති යථා ඉමෙ. පොණ්කා වික්ඛල්ලිකා ව ඛත්තියා, තෙසං නිවාසො පොණ්කනිකායො වික්ඛල්ලිකනිකායොති වුච්චති. එවමාදීනි චෙත්ථ සාධකානි සාසනතො ව ලොකතො වානි එවමාදීනි උදාහරණානි එත්ථ නිකායසද්දස්ස සමුහනිවාසානං වාචකභාවෙ සාසනතො ව වොහාරතො ව සාධකානි පමාණානීති අත්ථො. එත්ථ පයමමුදාහරණං සාසනතො සාධකච්චනං, දුතියං ලොකතොති වෙදිතඛිං.

පඤ්චදසවග්ගසඬගහානීති මූලපරියායවග්ගාදීහි පඤ්චදසහි වග්ගෙහි සඬගහො එතෙසන්ති පඤ්චදසවග්ගසඬගහානි. දියඬසිසතං ද්වෙ ව සුත්තානීති අඬඬෙන දුතියං දියඬසිං, එකං සතං ද්වෙ පඤ්ඤාසසුත්තානි වානි අත්ථො. යත්ථාති යස්මිං නිකායෙ. පඤ්චදසවග්ගපරිග්ගහොති පඤ්චදසහි වග්ගෙහි පරිග්ගහිතො සඬගහිතොති අත්ථො.

සුත්තන්තානං සහස්සානි සත්තසුත්තසතානි වානි පායෙ සුත්තන්තානං සත්ත සහස්සානි සත්ත සතානි වානි යොජෙතඛිං. කත්ථවි පන “සත්ත සුත්තසහස්සානි සත්ත සුත්තසතානි වා”තිපි පායො. සංයුත්තසඬගහොති සංයුත්තනිකායස්ස සඬගහො.

පුබ්බෙ නිදස්සිතානි සුත්තන්තපිටකනිද්දෙසෙ නිදස්සිතා. චුත්තමෙව පකාරන්තරෙන සඬබ්බිත්ථා දස්සෙතුං “යපෙත්ථා චත්තාරො නිකායෙ අවසෙසං බුද්ධච්චන”න්ති චුත්තං. සකලං විනයපිටකන්තිආදිනා නිද්දිට්ඨමෙව හි ඉමිනා පකාරන්තරෙන සඬබ්බිත්ථා චුත්තං. තෙනෙවාහ “යපෙත්ථා චතුරොපෙනෙ”තිආදි. තදඤ්ඤන්ති තෙහි චතුහි නිකායෙහි අඤ්ඤං අවසෙසන්ති අත්ථො.

සබ්බමෙව 2 හිදන්ති සබ්බමෙව ඉදං බුද්ධච්චනං. නවජ්ජහෙදන්ති එත්ථ කථං පනෙතං නවජ්ජහෙදං හොති. තථා හි නවහි අඬගෙහි වචන්තීතෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤසඬකරරහිතෙහි භවිතඛිං, තථා ව සති අසුත්තසභාවානෙව ගෙයාඬගාදීනි සියුං, අථ සුත්තසභාවානෙව ගෙයාඬගාදීනි, එවං සති සුත්තන්ති විසුං සුත්තඬගමෙව න සියා, එවං සන්තෙ අට්ඨඬගං සාසනන්ති ආපජ්ජති. අපිච “සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙයායාකරණ”න්ති අට්ඨකථායං චුත්තං. සුත්තඤ්ච නාම සගාථකං වා සියා නිග්ගාථකං වානි අඬගද්වයෙනෙව තදුහයං සඬගහිතන්ති තදුහයවිනිමුත්තඤ්ච සුත්තං උදානාදිවිසෙසසඤ්ඤාරහිතං නත්ථි, යං සුත්තඬගං සියා, අථාපි කථඤ්ච විසුං සුත්තඬගං සියා, මඬගලසුත්තාදීනං සුත්තඬගසඬගහො වා න සියා ගාථාභාවතො ධම්මපදාදීනං විය, ගෙයාඬගසඬගහො වා සියා සගාථකත්තා සගාථකවග්ගස්ස විය, තථා උභතොවිභඬගාදියු සගාථකජ්ජදෙසානන්ති? වුච්චතෙ —

සුත්තන්ති සාමඤ්ඤවිධි, විසෙසවිධයො පරෙ;
සතිමිත්තා නිරුල්භත්තා, සහතාඤ්ඤෙන නාඤ්ඤතො.

යථාචුත්තස්ස දොසස්ස, නත්ථි එත්ථාවගාහණං;
තස්මා අසඬකරංයෙව, නවඬගං සත්ථුසාසනං.

සබ්බස්සපි හි බුද්ධච්චනස්ස සුත්තන්ති අයං සාමඤ්ඤවිධි. තථා හි “එත්තකං තස්ස භගවතො සුත්තාගතං සුත්තපරියාපන්තං, සාවත්ථියා සුත්තවිභඬගෙ, සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානී”තිආදිච්චනතො විනයාහිධම්මපරියන්තිවිසෙසෙසුපි සුත්තවොහාරො දිස්සති. තෙනෙව ව ආයස්මා මහාකච්චානො නෙත්තියං (නෙත්ති. සඬගභාර) ආහ — “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨී”ති. තත්ථ හි සුත්තාදිවසෙන නවඬගස්ස සාසනස්ස පරියෙට්ඨි පරියෙසනා අත්ථවිචාරණා “නවවිධසුත්තන්තපරියෙට්ඨී”ති චුත්තා. තදෙකදෙසෙසු පන ගෙයාදයො විසෙසවිධයො තෙන තෙන නිමිත්තෙන පතිට්ඨිතා. තථා හි ගෙයාස්ස සගාථකත්තං තඬභාවනිමිත්තං. ලොකෙපි හි සසිලොකං සගාථකං වා චුණ්ණියගන්ථං “ගෙයා”න්ති වදන්ති. ගාථාවිරහෙ පන සති පුච්ඡං කත්ථා විසජ්ජනභාවො වෙයායාකරණස්ස තඬභාවනිමිත්තං. පුච්ඡාවිසජ්ජනඤ්ඤි “ඛායාකරණ”න්ති වුච්චති. ඛායාකරණමෙව වෙයායාකරණං. එවං සන්තෙ සගාථකාදීනමිපි පුච්ඡං කත්ථා විසජ්ජනවසෙන පචත්තානං වෙයායාකරණභාවො ආපජ්ජති? නාපජ්ජති. ගෙයාදිසඤ්ඤානං අනොකාසභාවතො සඬකාසතො අනොකාසවිධි බලවානි “ගාථාවිරහෙ සති”ති විසෙසිතත්තා ව. තථා හි ධම්මපදාදියු කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු සගාථකත්තෙපි සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථායුත්තෙසු “චුත්තඤ්ඤෙන”න්තිආදිච්චනසම්බන්ධෙසු අඬභුතධම්මපටිසංයුත්තෙසු ව සුත්තවිසෙසෙසු යථාක්කමං ගාථාඋදානඉතිචුත්තකඅඬභුතධම්මසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා. එත්ථ හි සතිපි සඤ්ඤන්තරනිමිත්තයොගෙ අනොකාසසඤ්ඤානං බලවභාවෙනෙව ගාථාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, තථා සතිපි ගාථාබන්ධභාවෙ භගවතො අතීනාසු ජාතියු වරියානුභාවජ්ජකාසකෙසු ජාතකසඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, සතිපි පඤ්භාවිසජ්ජනභාවෙ සගාථකත්තෙ ව කෙසුචි සුත්තන්තෙසු වෙදස්ස ලභාපනතො වෙදල්ලසඤ්ඤා පතිට්ඨිතානි එවං තෙන තෙන සගාථකත්තාදිනා නිමිත්තෙන තෙසු තෙසු සුත්තවිසෙසෙසු ගෙයාදිසඤ්ඤා පතිට්ඨිතානි විසෙසවිධයො සුත්තඬගතො පරෙ ගෙයාදයො. යං පනෙත්ථ ගෙයාඬගාදිනිමිත්තරහිතං, තං සුත්තඬගං විසෙසසඤ්ඤාපරිභාරෙන සාමඤ්ඤසඤ්ඤාය පචත්තනතො.

නනු ව එවං සන්තෙපි සගාථකං සුත්තං ගෙයාං, නිග්ගාථකං සුත්තං වෙය්‍යාකරණන්ති සුත්තඛිගං න සම්භවතීති වොදනා තදවත්ථා එවාති? න තදවත්ථා. සොධිතත්තා. සොධිතඤ්ඤි පුබ්බෙ ගාථාවිරහෙ සති පුච්ඡාචිසප්පනභාවො වෙය්‍යාකරණස්ස තබ්භාවනිමිත්තන්ති. යඤ්ච වුත්තං “ගාථාභාවතො මඛිගලසුත්තාදීනං සුත්තඛිගසඛිගහො න සියා”ති, තං න, නිරුළුත්තාති. නිරුළුතො හි මඛිගලසුත්තාදීනං සුත්තභාවො. න හි තාති ධම්මපදබුද්ධවංසාදයො විය ගාථාභාවෙන පඤ්ඤාතාති, අප්ථං බො සුත්තභාවෙනෙව. තෙනෙව හි අට්ඨකථායං සුත්තනාමකන්ති නාමග්ගහණං කතං. යං පන වුත්තං “සගාථකත්තා ගෙයාඛිගසඛිගහො සියා”ති, තම්පි නත්ථි. යස්මා සහතාඤ්ඤෙන. සහභාවො හි නාම අත්ථතො අඤ්ඤෙන හොති, සහ ගාථාහිති ව සගාථකං. න ව මඛිගලසුත්තාදීසු ගාථාවිනිමුත්තො කොචි සුත්තප්පදෙසො අත්ථි, යො “සහ ගාථාහි”ති වුව්වෙය්‍යා. නනු ව ගාථාසමුදායො ගාථාහි අඤ්ඤො හොති, තථා ව තස්ස වසෙන සහ ගාථාහිති සගාථකන්ති සක්කා වත්තුන්ති? තං න. න හි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම කොචි අත්ථි. යම්පි වුත්තං “උභතොවිභවිගාදීසු සගාථකප්පදෙසානං ගෙයාඛිගසඛිගහො සියා”ති, තම්පි න අඤ්ඤතො. අඤ්ඤායෙව හි තා ගාථා ජාතකාදිපරියාපන්නත්තා. අපො න තාහි උභතොවිභවිගාදීනං ගෙයාඛිගහාවොති එවං සුත්තාදීනං අඛිගානං අඤ්ඤමඤ්ඤසඛිකරාභාවො වෙදිතබ්බො.

ඉදානි සුත්තාදීනි නවඛිගානි විහජිත්වා දස්සෙන්නො ආහ “තත්ථ උභතොවිභවිගානිද්දෙසඛන්ධකපරිවාරා”තිආදි. තත්ථ නිද්දෙසො නාම සුත්තනිපාතෙ –

“කාමං කාමයමානස්ස, තස්ස චෙතං සමිජ්ඣති;
අද්ධා පිතිමනො හොති, ලද්ධා මච්චො යදිච්ඡති”ති. (සු. නි. 772) –

ආදිනා ආගතස්ස අට්ඨකවග්ගස්ස,

“කෙනස්සු නිවුතො ලොකො, (ඉච්චායස්මා අපිතො);
කෙනස්සු නප්පකාසති;
කිස්සාහිලෙපනං බුසි,
කිංසු තස්ස මහබ්භය”න්ති. (සු. නි. 1038) –

ආදිනා ආගතස්ස පාරායනවග්ගස්ස,

“සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
අවිහෙදයං අඤ්ඤතරම්පි තෙසං;
න පුත්තම්චිජෙය්‍ය කුතො සභායං,
එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති. (සු. නි. 35) –

ආදිනා ආගතස්ස බග්ගවිසාණසුත්තස්ස ව තදත්ථවිභාවවසෙන සත්ථුකප්පෙන ආයස්මතා ධම්මසෙනාපතිසාරිපුත්තත්ථෙරෙන කතො නිද්දෙසො මහානිද්දෙසො චූළනිද්දෙසොති ව වුව්වති. එවම්ධ නිද්දෙසස්ස සුත්තඛිගසඛිගහො හදන්තබුද්ධසොසාවරියෙන දස්සිතොති වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤත්ථාපි ව දීඝනිකායට්ඨකථාදීසු සබ්බත්ථ උභතොවිභවිගානිද්දෙසඛන්ධකපරිවාරානි නිද්දෙසස්ස සුත්තඛිගසඛිගහො එව දස්සිතො. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙනපි නොත්තිපකරණට්ඨකථායං එවමෙනස්ස සුත්තඛිගසඛිගහොව කථිතො. කෙචි පන නිද්දෙසස්ස ගාථාවෙය්‍යාකරණඛිගෙසු ද්විසු සඛිගහං වදන්ති. වුත්තඤ්ඤෙනං නිද්දෙසඅට්ඨකථායං උපසෙනත්ථෙරෙන

“තදෙනං විනයපිටකං සුත්තන්තපිටකං අභිධම්මපිටකන්ති තිසු පිටකෙසු සුත්තන්තපිටකපරියාපන්නං,
දීඝනිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංයුත්තනිකායො අඛිගුත්තරනිකායො බුද්දකනිකායොති පඤ්චසු
මහානිකායෙසු බුද්දකමහානිකායෙ පරියාපන්නං, සුත්තං ගෙයාං වෙය්‍යාකරණං ගාථා උදානං ඉතිවුත්තකං
ජාතකං අබ්භූතධම්මං වෙදල්ලන්ති නවසු සත්ථුසාසනඛිගෙසු යථාසම්භවං
ගාථාවෙය්‍යාකරණඛිගද්වයසඛිගහිත”න්ති (මහානි. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා).

එත්ථ තාව කත්ථවි පුච්ඡාචිසප්පනසභාවතො නිද්දෙසකදෙසස්ස වෙය්‍යාකරණඛිගසඛිගහො යුජ්ජතු නාම , ගාථඛිගසඛිගහො පන කථං යුජ්ජෙය්‍යානි ඉදමෙත්ථ විමංසිතබ්බං. ධම්මපදාදීනං විය හි කෙවලං ගාථාබන්ධභාවො ගාථඛිගස්ස තබ්භාවනිමිත්තං. ධම්මපදාදීසු හි කෙවලං ගාථාබන්ධෙසු ගාථාසමඤ්ඤා පතිට්ඨිතා, නිද්දෙසෙ ව න කොචි කෙවලො ගාථාබන්ධප්පදෙසො උපලබ්භති. සම්මාසම්බුද්ධෙන භාසිතානංයෙව හි අට්ඨකවග්ගාදිසඛිගහිතානං ගාථානං නිද්දෙසමත්තං ධම්මසෙනාපතිතා කතං. අත්ථවිභජනත්ථං ආනීතාපි හි තා අට්ඨකවග්ගාදිසඛිගහිතා නිද්දිසිතබ්බා මූලගාථායො සුත්තනිපාතපරියාපන්නත්තා අඤ්ඤායෙවාති න නිද්දෙසසඛිබ්‍යං ගච්ඡන්ති උභතොවිභවිගාදීසු ආගතභාවෙපි තං වොහාරං අලභමානා ජාතකාදිගාථාපරියාපන්නා ගාථායො විය, තස්මා කාරණන්තරමෙත්ථ ගවෙසිතබ්බං, යුත්තතරං වා ගහෙතබ්බං.

නාලකසුත්තචට්ටකසුත්තානීති එත්ථ නාලකසුත්තං නාම පදුමුත්තරස්ස භගවතො සාවකං මොනෙය්‍යාපට්ඨපදං පටිපන්නං දිස්වා තදත්ථං අභිකඩ්ඛමානෙන තතො පභුති කප්පසත්තසහස්සං පාරමීයො පුරෙත්වා ආගතෙන අසිතස්ස ඉසිතො භාගිනෙය්‍යෙන නාලකත්ථෙරෙරන ධම්මචක්කප්පවත්තිතදිවසතො සත්තමෙ දිවසෙ “අඤ්ඤාතමෙත”න්තිආදීහි ද්විති ගාථාහි මොනෙය්‍යාපට්ඨපදං පුට්ඨෙන භගවතා “මොනෙය්‍යං තෙ උපඤ්ඤිස්ස”න්තිආදිනා (සු. නි. 706) නාලකත්ථෙරස්ස භාසිතං මොනෙය්‍යාපට්ඨපදාපරිදීපකං සුත්තං. තුච්චකසුත්තං පන මහාසමයසුත්තන්තදෙසනාය සන්තිපතිතෙසු දෙවෙසු “කා නු ඛො අරහත්තප්පත්තියා පටිපත්ති”ති උප්පන්නචිත්තානං එකච්චානං දෙවතානං තමත්ථං පකාසෙතුං “පුච්ඡාමි තං ආදිච්චබන්ධු”තිආදිනා (සු. නි. 921; මහානි. 150) නිමිත්තබුද්ධෙන අත්තානං පුච්ඡාපෙත්වා “මුලං පපඤ්චසඩ්ඛායා”තිආදිනා (සු. නි. 922) භාසිතං සුත්තං. එවමිධසුත්තනිපාතෙ ආගතානං මඩ්ගලසුත්තාදීනං සුත්තඩ්ගසඩ්ගහො දස්සිතො, තත්ථෙව ආගතානං අසුත්තනාමිකානං සුද්ධිකගාථානං ගාථඩ්ගසඩ්ගහඤ්ඤා දස්සයිස්සති, එවං සති සුත්තනිපාතට්ඨකථාරම්භෙ –

“ගාථාසත්තසමාකිණිණො , ගෙය්‍යඛ්‍යාකරණඩ්ඛිතො;
කස්මා සුත්තනිපාතොති, සඩ්ඛමෙස ගතොති වෙ”ති. (සු. නි. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා) –

සකලස්සපි සුත්තනිපාතස්ස ගෙය්‍යවෙය්‍යාකරණඩ්ගසඩ්ගහො කස්මා වොදිතොති? නායං විරොධො. කෙවලඤ්ඤි තත්ථ වොදකෙන සගාථකත්තං කත්ථවි පුච්ඡාපිසප්පනමත්තඤ්ඤා ව ගහෙත්වා වොදනාමත්තං කතන්ති ගහෙතඛිං. අඤ්ඤාථා සුත්තනිපාතෙ නිග්ගාථකස්ස සුත්තස්සෙව අභාවතො වෙය්‍යාකරණඩ්ගසඩ්ගහො න වොදෙතඛිංඛො සියාති. සගාථාවග්ගො ගෙය්‍යන්ති යොජෙතඛිං. “අට්ඨහි අඩ්ගෙහි අසඩ්ගහිතං නාම පටිසම්භිදාදි”ති තීසුපි ගණ්ඨීපදෙසු චුත්තං. කෙවි පන පටිසම්භිදාග්ගස්ස ගෙය්‍යවෙය්‍යාකරණඩ්ගද්වයසඩ්ගහං වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙතං පටිසම්භිදාග්ගට්ඨකථායං (පටි. ම. අට්ඨ. 1.ගන්ථාරම්භකථා) “නවසු සත්ථුසාසනඩ්ගෙසු යථාසම්භවං ගෙය්‍යවෙය්‍යාකරණඩ්ගද්වයසඩ්ගහිත”න්ති.

නොසුත්තනාමිකාති අසුත්තනාමිකා. “සුද්ධිකගාථා නාම වත්ථුගාථා”ති තීසු ගණ්ඨීපදෙසු චුත්තං. තත්ථ වත්ථුගාථාති –

“කොසලානං පුරා රම්මා, අගමා දක්ඛිණාපථං;
ආකිඤ්චඤ්ඤං පත්ථයානො, බ්‍රාහ්මණො මන්තපාරගු”ති. (සු. නි. 982) –

ආදිනා පාරායනවග්ගස්ස නිදානං ආරොපෙන්නෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙරන සඩ්ගීතිකාලෙ චුත්තා ඡප්පඤ්ඤාස ව ගාථායො, ආනන්දත්ථෙරෙනෙව සඩ්ගීතිකාලෙ නාලකසුත්තස්ස නිදානං ආරොපෙන්නෙන චුත්තා –

“ආනන්දජාතෙ තිදසගණෙ පතීතෙ,
සක්කඤ්ච ඉන්දං සුච්චසනෙ ව දෙවෙ;
දුස්සං ගහෙත්වා අතිරිච්ච ථොමයන්තෙ,
අසිතො ඉසි අද්දස දිවාචිහාරෙ”ති. (සු. නි. 684) –

ආදිකා විසතිමත්තා ගාථායො ව චුච්චන්ති. තත්ථ “නාලකසුත්තස්ස වත්ථුගාථායො නාලකසුත්තසඩ්ඛාංයෙව ගච්ඡන්ති”ති අට්ඨකථායං චුත්තං. චුත්තඤ්ඤෙතං සුත්තනිපාතට්ඨකථායං (සු. නි. අට්ඨ. 2.685) –

“පරිනිබ්බුතෙ පන භගවති සඩ්ගීතිං කරොන්තෙන ආයස්මතා මහාකස්සපෙන ආයස්මා ආනන්දො තමෙව මොනෙය්‍යාපට්ඨපදං පුට්ඨො යෙන යදා ව සමාදපිතො නාලකො භගවන්තං පුච්ඡී, තං සබ්බං පාකටං කත්වා දස්සෙතුකාමො ‘ආනන්දජාතෙ’තිආදිකා විසති වත්ථුගාථායො වත්වා අභාසී. තං සබ්බමපි නාලකසුත්තන්ති චුච්චන්ති”ති.

තස්මා නාලකසුත්තස්ස වත්ථුගාථායො නාලකසුත්තග්ගහණෙනෙව සඩ්ගහිතාති පාරායනිකවග්ගස්ස වත්ථුගාථායො ඉධ සුද්ධිකගාථාති ගහෙතඛිං. තත්ථෙව පනස්ස පාරායනියවග්ගෙ අජිතමාණවකාදීනං සොළසන්තං බ්‍රාහ්මණානං පුච්ඡාගාථා භගවතො විසප්පනගාථා ව ඉධ සුද්ධිකගාථාති එවමපි වත්තුං යුජ්ජති. තාපි හි පාළියං සුත්තනාමෙත අවත්වා “අජිතමාණවකපුච්ඡා තිස්සමෙත්තයාමාණවකපුච්ඡා”තිආදිනා (සු. නි. 1038-1048) ආගතත්තා චුණ්ණියගන්ථෙහි අමිස්සත්තා ව නොසුත්තනාමිකා සුද්ධිකගාථා නාමාති වත්තුං වට්ටති.

ඉදානි උදානං සරුපතො වචන්ථපෙන්නො ආහ “සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපට්ඨසංයුත්තා”තිආදි. කෙනට්ඨෙන (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) පනෙතං “උදාන”න්ති චුච්චති? උදානනට්ඨෙන. කිමිදං උදානං නාම? පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතො උදාහාරො. යථා හි යං තෙලාදි මිනිතඛිඛවත්ථු මානං ගහෙතුං න සක්කොති, විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං “අවසෙකො”ති චුච්චති, යඤ්ඤා ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං “මහොසො”ති චුච්චති, එවමෙව යං පිතිවෙගසමුට්ඨාපිතං විතක්කවිජ්ජාරං හදයං සන්ධාරෙතුං න සක්කොති, සො අධිකො හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා ඛනි වච්ඡිද්ධාරෙත නික්ඛන්තො පටිග්ගාහකනිරපෙක්ඛො උදාහාරවිසෙසො

“උදාන” න්ති වුවවති. ධම්මසංවේගවසෙනපි අයමාකාරො ලබ්භතෙව. තයිදං කත්ථවි ගාථාබන්ධවසෙන කත්ථවි වාක්‍යවසෙන පවත්තං. තථා හි –

“තෙන බො පන සමයෙන භගවා භික්ඛු නිබ්බානපටිසංයුත්තාය ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙති සමාදපෙති සමුත්තෙපෙති සම්පහංසෙති. තෙධ භික්ඛු අට්ඨිං කත්වා මනසි කත්වා සබ්බං වෙතසා සමන්තාහරිත්වා ඔභිතසොතා ධම්මං සුඡන්ති. අථ බො භගවා එතමත්ථං විදිත්වා තායං වෙලායං ඉමං උදානං උදානෙසි ‘අත්ථී, භික්ඛවෙ, තදායතනං, යත්ථ නෙව පථවී න ආපො’”ති (උදා. 71-72) –

ආදීසු සොමනස්සඤ්ඤාණසමුට්ඨිතවාක්‍යවසෙන පවත්තං.

නනු ව උදානං නාම පීතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතො ධම්මසංවේගසමුට්ඨාපිතො වා ධම්මපටිග්ගාභකතිරපෙක්ඛො උදාහාරො තථා වෙව සබ්බත්ථ ආගතං, ඉධ කස්මා භගවා උදානෙන්තො භික්ඛු ආමන්තෙසීති? තෙසං භික්ඛුනං සඤ්ඤාපනත්ථං. නිබ්බානපටිසංයුත්තඤ්ඤි භගවා තෙසං භික්ඛුනං ධම්මං දෙසෙත්වා නිබ්බානගුණානුස්සරණෙන උප්පන්නපීතිසොමනස්සෙන උදානං උදානෙන්තො “ඉධ නිබ්බානවජ්ජො සබ්බො සභාවධම්මො පච්චයායත්තවුත්තිකොව උපලබ්භති, න පච්චයතිරපෙක්ඛො, අයං පන නිබ්බානධම්මො කථමජ්ජවචයො උපලබ්භති”ති තෙසං භික්ඛුනං වෙතොපරිවිතක්කමඤ්ඤාය තෙසං ඤාපෙතුකාමො “අත්ථී, භික්ඛවෙ, තදායතන”න්ති (උදා. 71)-ආදිමාහ. න එකන්තතො තෙ පටිග්ගාභකෙ කත්වාති වෙදිතබ්බං.

“සවෙ භායථ දුක්ඛස්ස, සවෙ වො දුක්ඛමජ්ජියං;
මාකත්ථ පාපකං කම්මං, ආචී වා යදි වා රහො”ති. (උදා. 44) –

එවමාදිකං පන ධම්මසංවේගවසජ්ජවත්තං උදානන්ති වෙදිතබ්බං.

“සුඛකාමානි භූතානි, යො දණ්ඩෙන විහිංසති;
අත්තතො සුඛමෙසානො, පෙච්ච සො න ලභතෙ සුඛ”න්ති. (ධ. ප. 131; උදා. 13) –

ඉදම්පි ධම්මසංවේගවසජ්ජවත්තං උදානන්ති වදන්ති. තථා හි එකස්මිං සමයෙ සම්බහුලා ගොපාලකා අන්තරා ව සාවත්ථීං අන්තරා ව පෙතවනං අභිං දණ්ඩෙහි භනන්ති. තෙන ව සමයෙන භගවා සාවත්ථීං පිණ්ඩාය ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ තෙ දාරකෙ අභිං දණ්ඩෙන භනන්තෙ දිස්වා “කස්මා කුමාරකා ඉමං අභිං දණ්ඩෙන භනං”ති පුවුජිත්වා “ඛංසනභයෙන භන්තෙ”ති ව වුත්තෙ “ඉමෙ ‘අත්තතො සුඛං කරිස්සාමා’ති ඉමං පහරන්තා නිබ්බත්තවධානෙ දුක්ඛං අනුභවිස්සන්ති, අහො අවිජ්ජාය නිකතිකොසල්ල”න්ති ධම්මසංවේගං උප්පාදෙසි. තෙනෙව ව ධම්මසංවේගෙන ඉමං උදානං උදානෙසි. එවමෙතං කත්ථවි ගාථාබන්ධවසෙන කත්ථවි වාක්‍යවසෙන කත්ථවි සොමනස්සවසෙන කත්ථවි ධම්මසංවේගවසෙන පවත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තස්මා අට්ඨකථායං “සොමනස්සඤ්ඤාණමයිකගාථාපටිසංයුත්තානි”ති යං උදානලක්ඛණං වුත්තං, තං යෙභුයාවසෙන වුත්තන්ති ගහෙතබ්බං. යෙභුයොන හි උදානං ගාථාබන්ධවසෙන භාසිතං පීතිසොමනස්සසමුට්ඨාපිතඤ්ඤා.

තයිදං සබ්බඤ්ඤානුද්ධභාසිතං පච්චෙකනුද්ධභාසිතං සාවකභාසිතන්ති තිව්ධං හොති. තත්ථ පච්චෙකනුද්ධභාසිතං –

“සබ්බෙසු භූතෙසු නිධාය දණ්ඩං,
අච්චෙයං අඤ්ඤතරම්පි තෙස”න්ති. –

ආදිනා බග්ගවිසාණසුත්තෙ (සු. නි. 35) ආගතමෙව. සාවකභාසිතානිපි –

“සබ්බො රාගො පභීතො මෙ, සබ්බො දොසො සමුහතො;
සබ්බො මෙ විහතො මොහො, සීතිභූතොස්මි නිබ්බුතො”ති. –

ආදිනා ථෙරගාථාසු (ථෙරගා. 79),

“කායෙන සංවුතා ආසිං, වාචාය උද වෙතසා;
සමුලං තණ්හමබ්භුය්හ, සීතිභූතාමිහි නිබ්බුතා”ති. –

ථෙරිගාථාසු (ථෙරිගා. 15) ව ආගතානි. අඤ්ඤානිපි සක්කාදිහි දෙවෙහි භාසිතානි “අහො දානං පරමදානං කස්සපෙ සුපතිට්ඨිත”න්තිආදීනි (උදා. 27), සොණදණ්ඩබ්‍රාහ්මණාදිහි මනුස්සෙහි ව භාසිතානි “නමො තස්ස භගවතො”තිආදීනි (දී. නි. 2.371; ම. නි. 1.290) තිස්සො සඬ්භිතියො ආරුල්භානි උදානානි සන්ති එව, න තානි ඉධ අධිප්පෙතානි. යානි පන සම්මාසම්බුද්ධෙන සාමං ආභවිවභාසිතානි ජීනවචනභූතානි, තානෙව ව ධම්මසඬ්භිතාභකෙහි “උදාන”න්ති සඬ්භිතං. එතානියෙව ව සන්ධාය භගවතො පරියන්තිධම්මං නවවිධා විභජිත්වා උද්දිසන්තෙන උදානන්ති වුත්තං.

යා පන “අනෙකපානිසංසාර”න්තිආදිගාලා හගවතා බොධියා මූලෙ උදානවසෙන පවත්තිතා අනෙකසනසහස්සානං සම්මාසම්බුද්ධානං උදානභූතා ව, තා අපරභාගෙ ධම්මභණ්ඩාගාරිකස්ස හගවතා දෙසිතත්තා ධම්මසඬ්ඛානකෙහි උදානපාළියං සඬ්ඛගං අනාරොපෙත්වා ධම්මපදෙ සඬ්ඛතිතා. යඤ්ච “අඤ්ඤාසි වත භො කොණ්ඩඤ්ඤො”ති උදානවචනං දසසහස්සිලොකධාතුයා දෙවමනුස්සානං පච්චෙදනසමත්ථනිග්ගොසවිජ්ජාරං හගවතා භාසිතං, තදපි පඨමබොධියං සබ්බෙසං එව හික්ඛුනං සම්මාපටිපත්තිපච්චවෙක්ඛණ්ණහෙතුකං “ආරාධයිංසු වත මං හික්ඛු එකං සමය”න්තිආදිවචනං (ම. නි. 1.225) විය ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තදෙසනාපරියොසානෙ අත්තනා අධිගතධම්මෙකදෙසස්ස යථාදෙසිතස්ස අරියමග්ගස්ස සාවකෙසු සබ්බපඨමං ථෙරෙන අධිගතත්තා අත්තනො පරිස්සමස්ස සඵලභාවපච්චවෙක්ඛණ්ණහෙතුකං පිතිසොමනස්සජනිතං උදාහාරමත්තං, න “යදා හවෙ පාතුභවන්ති ධම්මා”තිආදිවචනං (මහාව. 1-3; උදා. 1-3) විය පවත්තියා නිවත්තියා වා පකාසනන්ති න ධම්මසඬ්ඛානකෙහි උදානපාළියං සඬ්ඛිතන්ති දට්ඨබ්බං.

උදානපාළියඤ්ච බොධිවග්ගාදීසු අට්ඨසු වග්ගෙසු දස දස කත්වා අසීතියෙව සුත්තන්තා සඬ්ඛිතා , තතොයෙව ච උදානට්ඨකථායං (උදා. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන චූත්තං –

“අසීති එව සුත්තන්තා, වග්ගා අට්ඨ සමාසනො;
ගාලා ච පඤ්චනචූති, උදානස්ස පකාසිතා.

“අඬ්ඬුනනවමත්තා ව, භාණුවාරා පමාණනො;
එකාධිකා තථාසීති, උදානස්සානුසන්ධයො.

“එකවිසසහස්සානි, සතමෙව විවක්ඛණො;
පදානෙතානුදානස්ස, ගණිතානි විනිද්දිසෙ. –

ගාලාපාදනො පන –

“අට්ඨසහස්සමත්තානි, වත්තාරෙව සතානි ව;
පදානෙතානුදානස්ස, තෙවීසති ව නිද්දිසෙ.

“අක්ඛරානං සහස්සානි, සට්ඨි සත්ත සතානි ව;
තීණි ද්වාසීති ව තථා, උදානස්ස පච්චෙදිතා”ති.

ඉධ පන “ද්වාසීති සුත්තන්තා”ති චූත්තං, තං න සමෙති, තස්මා “අසීති සුත්තන්තා”ති පාඨෙන භවිතබ්බං.

චූත්තඤ්ඤෙතං හගවතා – “චූත්තමරහතානි මෙ සුතං. එකධම්මං, හික්ඛවෙ, පජහථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතාය. කතමං එකධම්මං? ලොභං, හික්ඛවෙ, එකධම්මං පජහථ, අහං වො පාටිභොගො අනාගාමිතායා”ති එවමාදිනා එකකදුකතිකවතුක්කවසෙන ඉතිචූත්තකපාළියං (ඉතිචූ. 1) සඬ්ඛගමාරොපිතානි ද්වාදසුත්තරසතසුත්තන්තානි ඉතිචූත්තකං නාමාති දස්සෙන්නො ආහ “චූත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි. දසුත්තරසතසුත්තන්තානි එත්ථාපි “ද්වාදසුත්තරසතසුත්තන්තා”ති පාඨෙන භවිතබ්බං. තථා හි එකකනිපාතෙ තාව සත්තවිසති සුත්තානි, දුකනිපාතෙ ද්වාවිසති, තිකනිපාතෙ පඤ්ඤාස, වතුක්කනිපාතෙ තෙරසාති ද්වාදසුත්තරසතසුත්තන්තානෙව ඉතිචූත්තකපාළියං ආගතානි. තතොයෙව ච පාළියං –

“ලොභො දොසො ච මොහො ව,
කොධො මක්ඛෙන පඤ්චමං;
මානො සබ්බං පුන මානො,
ලොභො දොසෙන තෙරස.

“මොහො කොධො පුන මක්ඛො,
නිවරණා තණ්හාය පඤ්චමං;
ද්වෙ සෙක්ඛහෙදා සාමග්ගී,
පදුට්ඨනිරයෙන තෙරස.

“පසන්නා එකමාභායි, පුග්ගලං අතීතෙන පඤ්චමං;
එවඤ්චෙ ඔපධිකං පුඤ්ඤං, සත්තවිස පකාසිතා”ති. –

එවමාදිනා උද්දානගාලාහි ද්වාදසුත්තරසතසුත්තානි ගණෙත්වා දස්සිතානි. තෙනෙව ච අට්ඨකථායමපි (ඉතිචූ. අට්ඨ. ගන්ථාරම්භකථා) –

“සුත්තතො එකකනිපාතෙ තාව සත්තවිසති සුත්තානි, දුකනිපාතෙ ද්වාවිසති, තිකනිපාතෙ පඤ්ඤාස, වතුක්කනිපාතෙ තෙරසාති ද්වාදසාධිකසත්තසුත්තසඨගහ”න්ති –

වුත්තං. කාමඤ්චෙන්ථ අප්පකං උභනමධිකං වා ගණනුපගං න භොතීති කත්වා “ද්වාසීති ඛන්ධකචත්තානී”ති වත්තබ්බෙ “අසීති ඛන්ධකචත්තානී”ති වුත්තවචනං විය “ද්වාදසුත්තරසත්තසුත්තන්තා”ති වත්තබ්බෙ “දසුත්තරසත්තසුත්තන්තා”ති වුත්තන්තිපි සක්කා වත්තුං, තථාපි ඊදිසෙ යානෙ පමාණං දස්සෙන්තෙන යාථාවතොව නියමෙන්වා දස්සෙතබ්බන්ති “ද්වාදසුත්තරසත්තසුත්තන්තා” ඉව්වෙව පායෙන භවිතබ්බං.

ජාතං භූතං පුරාවුත්ථං භගවතො පුබ්බවර්තං කායති කථෙති පකාසෙතීති ජාතකං.

“වත්තාරොමෙ , භික්ඛවෙ, අවිජරියා අබ්භූතා ධම්මා ආනන්දෙ. කතමෙ වත්තාරො? සවෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්සනාය උපසඨිකමති, දස්සනෙනපි සා අත්තමනා භොති. තත්ථ වෙ ආනන්දො ධම්මං භාසති, භාසිතෙනපි සා අත්තමනා භොති, අතිත්තාව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුපරිසා භොති, අථ ආනන්දො තුණ්හි භවති. සවෙ භික්ඛුනිපරිසා...පෙ. ... උපාසකපරිසා...පෙ.... උපාසිකා පරිසා ආනන්දං දස්සනාය උපසඨිකමති, දස්සනෙනපි සා අත්තමනා භොති. තත්ථ වෙ ආනන්දො ධම්මං භාසති, භාසිතෙනපි සා අත්තමනා භොති, අතිත්තාව, භික්ඛවෙ, උපාසිකාපරිසා භොති, අථ ආනන්දො තුණ්හි භවති. ඉමෙ බො, භික්ඛවෙ, වත්තාරො අවිජරියා අබ්භූතා ධම්මා ආනන්දෙ”ති (අ. නි. 4.129) එවමාදිනයප්පවත්තා සබ්බෙපි අවිජරියාඅබ්භූතධම්මපටිසංයුත්තා සුත්තන්තා අබ්භූතධම්මං නාමාති දස්සෙන්තො ආහ “වත්තාරොමෙ, භික්ඛවෙ”තිආදි.

චූළවෙදල්ලාදිසු (ම. නි. 1.460 ආදයො) විසාබෙන නාම උපාසකෙන පුට්ඨාය ධම්මදින්නාය නාම භික්ඛුනියා භාසිතං සුත්තං චූළවෙදල්ලන්ති වෙදිතබ්බං. මහාවෙදල්ලං (ම. නි. 1.449 ආදයො) පන මහාකොට්ඨිකත්ථෙරෙන පුච්ඡිතෙන ආයස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතං. සම්මාදිට්ඨිසුත්තමිපි (ම. නි. 1.89 ආදයො) භික්ඛුහි පුට්ඨෙන තෙනවායස්මතා සාරිපුත්තත්ථෙරෙන භාසිතං. එතානි මජ්ඣිමනිකායපරියාපන්නානි. සක්කපඤ්ඤං (දී. නි. 2.344 ආදයො) පන සක්කෙන පුට්ඨො භගවා අභාසි, තඤ්ච දීඝනිකායපරියාපන්නන්ති වෙදිතබ්බං. මහාපුණ්ණමසුත්තමිපි (ම. නි. 3.85 ආදයො) තදහුපොසථෙ පන්නරසෙ පුණ්ණමාය රත්තියා අඤ්ඤතරෙන භික්ඛුනා පුට්ඨෙන භගවතා භාසිතං, තං පන මජ්ඣිමනිකායපරියාපන්නන්ති වෙදිතබ්බං. වෙදන්ති ඤාණං. තුට්ඨින්නි යථාභාසිතධම්මදෙසනං විදිත්වා “සාධු අයො, සාධාචුසො”තිආදිනා අබ්භූතමොදනවසප්පවත්තං පිතිසොමනස්සං. ලද්ධා ලද්ධාති ලභිත්වා ලභිත්වා, පුනප්පුනං ලභිත්වාති වුත්තං භොති.

එවං අභිගවසෙන සකලමිපි බුද්ධවචනං විභජිත්වා ඉදානි ධම්මක්ඛන්ධවසෙන විභජිත්වා කථෙතුකාමො ආහ “කථං ධම්මක්ඛන්ධවසෙනා”තිආදි. තත්ථ ධම්මක්ඛන්ධවසෙනාති ධම්මරාසිවසෙන. ද්වාසීති සහස්සාති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සාති භික්ඛුතො ගණ්හින්නි සම්බන්ධො. තත්ථ බුද්ධතො ගණ්හින්නි සම්මාසම්බුද්ධතො උග්ගණ්හිං, ද්වෙසහස්සාධිකානි අසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති සත්ථු සන්නිකා අධිගණ්හින්නි අත්ථො. ද්වෙ සහස්සාති භික්ඛුතොති ද්වෙ ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති භික්ඛුතො උග්ගණ්හිං, ධම්මසෙනාපතිආදිනං භික්ඛුනං සන්නිකා අධිගණ්හිං. සාරිපුත්තත්ථෙරාදිහි භාසිතානං සම්මාදිට්ඨිසුත්තන්තාදිනං වසෙන හි “ද්වෙ සහස්සාති භික්ඛුතො”ති වුත්තං. වතුරාසීති සහස්සාතීති තදුභයං සමොධානෙන්වා වතුසහස්සාධිකානි අසීති සහස්සාති. යෙ මෙ ධම්මා පචත්තිනොති යෙ ධම්මා මම පචත්තිනො පචත්තමානා පගුණා වාචුග්ගතා ජීවිභග්ගෙ පරිචත්තන්ති, තෙ ධම්මා වතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාතීති වුත්තං භොති. කෙච් පන “යෙ ඉමෙ”ති පදවිජෙදං කත්වා “යෙ ඉමෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො භික්ඛුනඤ්ච පචත්තිනො, තෙහි පචත්තිනා, තෙස්වාහං ද්වාසීති සහස්සාති බුද්ධතො ගණ්හිං, ද්වෙ සහස්සාති භික්ඛුතොති එවං වතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාතී”ති එවමෙන්ථ සම්බන්ධං වදන්ති.

එත්ථ ව සුභසුත්තං (දී. නි. 1.444 ආදයො) ගොපකමොග්ගල්ලානසුත්තඤ්ච (ම. නි. 3.79 ආදයො) පරිනිබ්බුතෙ භගවති ආනන්දත්ථෙරෙන වුත්තන්තා වතුරාසීතිධම්මක්ඛන්ධසහස්සෙසු අන්තොගධං භොති, න භොතීති? තත්ථ පටිසම්භිදාගණ්ඨිපදෙ තාව ඉදං වුත්තං “සයං වුත්තධම්මක්ඛන්ධානං භික්ඛුතො ගහිතෙයෙව සභිගහෙන්වා එවමාහාති දට්ඨබ්බ”න්ති. භගවතා පන දින්නනයෙ යන්වා භාසිතන්තා සයං වුත්තධම්මක්ඛන්ධානමිපි “බුද්ධතො ගණ්හි”න්ති එත්ථ සභිගහං කත්වා වුත්තන්ති එවමෙන්ථ වත්තුං යුත්තතරං විය දිස්සති. භගවතායෙව හි දින්නනයෙ යන්වා සාවකා ධම්මං දෙසෙන්ති. තෙනෙව හි තතියසභිගීතියඤ්ච මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරෙන භාසිතමිපි කථාවත්ථුප්පකරණං බුද්ධභාසිතං නාම ජාතං, තතොයෙව ව අත්තනා භාසිතමිපි සුභසුත්තාදි සභිගීතිං ආරොපෙන්තෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන “එවං මෙ සුත්ත”න්ති වුත්තං.

එවං පරිදීපිතධම්මක්ඛන්ධවසෙනාති ගොපකමොග්ගල්ලානෙන බ්‍රාහ්මණෙන “ත්ථං බහුස්සුතොති බුද්ධසාසනෙ පාකටො, කිත්තකා ධම්මා තෙ සත්ථාරා භාසිතා, තයා ධාරිතා”ති පුච්ඡිතෙ තස්ස පටිච්චනං දෙන්තෙන ආයස්මතා ආනන්දත්ථෙරෙන එවං “ද්වාසීති බුද්ධතො ගණ්හි”න්තිආදිනා පරිදීපිතධම්මක්ඛන්ධානං වසෙන. එකානුසන්ධිකං සුත්තං සතිපට්ඨානාදි. සතිපට්ඨානසුත්තඤ්ච “එකායනො අයං, භික්ඛවෙ, මග්ගො සත්තානං විසුද්ධියා”තිආදිනා (දී. නි. 2.373) වත්තාරො සතිපට්ඨානෙ ආරභිත්වා තෙසංයෙව විභාගදස්සනවසෙන පචත්තන්තා “එකානුසන්ධික”න්ති

වුවවති. අනෙකානුසන්ධිකන්ති නානානුසන්ධිකං පරිනිබ්බානසුත්තාදි. පරිනිබ්බානසුත්තස්ස භික්ඛුනානාධම්මදෙසනානං වසෙන පවත්තත්තා “අනෙකානුසන්ධික”න්ති වුවවති. ගාථාබන්ධෙසු පඤ්ඤාපුච්ඡනන්ති –

“කති ඡීන්දෙ කති ජහෙ, කති චුත්තරි භාවයෙ;
කති සඨගාතිගො භික්ඛු, ‘ඔසතිණ්ණො’ති වුවවති”ති. (සං. නි. 1.5) –

එවමාදිනයප්පවත්තං පඤ්ඤාපුච්ඡනං එකො ධම්මක්ඛන්ධොති අත්ථො.

“පඤ්ච ඡීන්දෙ පඤ්ච ජහෙ, පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙ;
පඤ්ච සඨගාතිගො භික්ඛු, ‘ඔසතිණ්ණො’ති වුවවති”ති. (සං. නි. 1.5) –

එවමාදිනයප්පවත්තං විසජ්ජනන්ති වෙදිතබ්බං. තිකදුකභාජනං නික්ඛෙපකණ්ඩඅට්ඨකථාකණ්ඩවසෙන වෙදිතබ්බං. තස්මා “කුසලා ධම්මා, අකුසලා ධම්මා, අබ්‍යාකතා ධම්මා, සුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා ධම්මා, දුක්ඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා ධම්මා, අදුක්ඛමසුඛාය වෙදනාය සම්පයුත්තා ධම්මා”ති එවමාදීසු තිකෙසු කුසලත්තිකස්ස විභජනවසෙන යං චුත්තං නික්ඛෙපකණ්ඩෙ (ධ. ස. 985-987) –

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? තිණි කුසලමුලානි අලොභො අදොසො අමොහො, තංසම්පයුත්තො වෙදනාක්ඛන්ධො සඤ්ඤාක්ඛන්ධො සඨබාරක්ඛන්ධො විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, තංසමුට්ඨානං කායකම්මං චිකම්මං මනොකම්මං. ඉමෙ ධම්මා කුසලා.

“කතමෙ ධම්මා අකුසලා? තිණි අකුසලමුලානි ලොභො දොසො මොහො, තදෙකට්ඨා ච කිලෙසා, තංසම්පයුත්තො වෙදනාක්ඛන්ධො...පෙ.... මනොකම්මං. ඉමෙ ධම්මා අකුසලා.

“කතමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා? කුසලාකුසලානං ධම්මානං විජාකා කාමාවචරා රූපාවචරා අරූපාවචරා අපරියාපන්තා වෙදනාක්ඛන්ධො ...පෙ.... විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, යෙ ච ධම්මා කිරියා නෙව කුසලා නාකුසලා න ච කම්මවිජාකා සබ්බස්ථව රූපං අසඨබතා ච ධාතු. ඉමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”ති –

අයමෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. එවං සෙසත්තිකානම්පි එකෙකස්ස තිකස්ස විභජනං එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති වෙදිතබ්බං.

තථා “හෙතු ධම්මා”ති එවමාදිකෙසු දුකෙසු එකෙකස්ස දුකස්ස විභජනවසෙන යං චුත්තං –

“කතමෙ ධම්මා හෙතු? තයො කුසලා හෙතු, තයො අකුසලා හෙතු, තයො අබ්‍යාකතා හෙතු”ති (ධ. ස. 1059) –

ආදි, තත්ථාපි එකෙකස්ස දුකස්ස විභජනං එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. පුන අට්ඨකථාකණ්ඩෙ (ධ. ස. 1384-1386) –

“කතමෙ ධම්මා කුසලා? චතුසු භූමීසු කුසලං. ඉමෙ ධම්මා කුසලා. කතමෙ ධම්මා අකුසලා? ද්වාදස අකුසලචිත්තුප්පාදා. ඉමෙ ධම්මා අකුසලා. කතමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා? චතුසු භූමීසු විජාකො තිසු භූමීසු කිරියාබ්‍යාකතං රූපස්ථව නිබ්බානස්ථව. ඉමෙ ධම්මා අබ්‍යාකතා”ති –

එවමාදිනා කුසලත්තිකාදිවිභජනවසෙන පවත්තෙසු තිකභාජනෙසු එකෙකස්ස තිකස්ස භාජනං එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධො. තථා –

“කතමෙ ධම්මා හෙතු? තයො කුසලා හෙතු, තයො අකුසලා හෙතු, තයො අබ්‍යාකතා හෙතු”ති (ධ. ස. 1441) –

ආදිනයප්පවත්තෙසු දුකභාජනෙසු එකමෙකං දුකභාජනං එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති එවමෙත්ථ තිකදුකභාජනවසෙන ධම්මක්ඛන්ධවිභාගො වෙදිතබ්බො.

එකමෙකස්ථව චිත්තචාරභාජනන්ති එත්ථ පන –

“යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති සොමනස්සසහගතං ඤාණසම්පයුත්තං රූපාරම්මණං වා...පෙ.... තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති...පෙ.... අවික්ඛෙපො හොති”ති (ධ. ස. 1) –

එවමාදිනයප්පවත්තෙ විත්තුප්පාදකණ්ඩෙ එකමෙකං විත්තවාරභාජනං එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති ගහෙනබ්බං. එකො ධම්මක්ඛන්ධොති එත්ථ “එකෙකතිකදුකභාජනං එකමෙකං විත්තවාරභාජනං”න්ති චූත්තන්තා එකෙකො ධම්මක්ඛන්ධොති අත්ථො වෙදිතබ්බො. “එකෙකො”ති අචුත්තෙපි හි අයමත්ථො අත්ථො විඤ්ඤායමානොව හොතිති “එකො ධම්මක්ඛන්ධො”ති චූත්තං. අත්ථි වත්ථුතිආදීසු වත්ථු නාම සුදින්නකණ්ඩාදි . මාතිකාති “යො පන භික්ඛු භික්ඛුනං සික්ඛාසාපීවසමාපන්නො”තිආදිනා (පාරා. 44) තස්මිං තස්මිං අප්ඤ්ඤාපරිච්ඡේදාදි පඤ්ඤාත්තසික්ඛාපදං. පදභාජනීයන්ති තස්ස තස්ස සික්ඛාපදස්ස “යො පනාති යො යාදිසො”තිආදිනයප්පවත්තං (පාරා. 45) විභජනං. අන්තරාපත්තීති “පටිලාතං උක්ඛිපති, ආපත්ති දුක්ඛටස්සා”ති (පාවි. 355) එවමාදිනා සික්ඛාපදන්තරෙසු පඤ්ඤාත්තා ආපත්ති. අනාපත්තීති “අනාපත්ති අජානන්තස්ස අසාදියන්තස්ස උම්මත්තකස්ස බිත්තවිත්තස්ස වෙදනාට්ඨස්ස ආදිකම්මිකස්සා”තිආදිනයප්පවත්තො කච්ඡෙදොති “දසාභාතික්කන්තෙ අතික්කන්තසඤ්ඤී නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං, දසාභාතික්කන්තෙ වෙමතිකො නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං, දසාභාතික්කන්තෙ අනතික්කන්තසඤ්ඤී නිස්සග්ගියං පාවිත්තියං”න්ති (පාරා. 468) එවමාදිනයප්පවත්තො තිකපාවිත්තියතිකදුක්ඛාදිභෙදො තිකපට්ඨිභෙදො.

ඉදාති එවමෙතං අභෙදතො රසවසෙන එකවිධන්තිආදිනා “අයං ධම්මො, අයං විනයො...පෙ.... ඉමාති චතුරාසීති ධම්මක්ඛන්ධසහස්සාති”ති බුද්ධච්චනං ධම්මවිනයාදිභෙදෙන වචන්ථපෙත්වා සඬගායන්තෙන මහාකස්සපපමුඛෙන වසීගණෙන අනෙකවිජරියපානුභාවපටිමණ්ඩිතාය සඬගීතියා ඉමස්ස පිටකස්ස විනයභාවො මජ්ඣිමබුද්ධච්චනාදිභාවො ව වචන්ථාපිතොති දස්සෙති. න කෙවලං ඉමමෙවිමස්ස යථාචුත්තප්පභෙදං වචන්ථපෙත්වා සඬගීතං, අථ බො අඤ්ඤම්පිති දස්සෙන්නො ආහ “න කෙවලඤ්ච ඉමමෙවා”තිආදි. තත්ථ උද්දානසඬගහො පට්ඨමපාරාජිකාදීසු ආගතානං විනිතවත්ථුආදිනං සඬබ්බෙපතො සඬගහදස්සනවසෙන ධම්මසඬගාහකෙහි කට්ඨිතං –

“මක්කට්ඨි වජ්ජිපුත්තා ව, ගිහී නග්ගො ව තිත්ථියා;
දාරිකුප්පලවණ්ණා ව, බාඤ්ජනෙහිපරෙ දුට්ඨො”ති. (පාරා. 66) –

ආදිකා ගාථායො. සීලක්ඛන්ධවග්ගමූලපරියායවග්ගාදිවසෙන සඬගහො වග්ගසඬගහො.
උත්තරමනුස්සධම්මපෙය්‍යාලනීලවක්කපෙය්‍යාලාදිවචන්ථාපනවසෙන පෙය්‍යාලසඬගහො. අඬගුත්තරනිකායාදීසු එකකනිපාතාදිසඬගහො. සංයුත්තනිකායෙ දෙවතාසංයුත්තාදිවසෙන සංයුත්තසඬගහො. මජ්ඣිමනිකායාදීසු මූලපණ්ණාසකාදිවසෙන පණ්ණාසකසඬගහො.

අස්ස බුද්ධච්චනස්ස සඬගීතිපරියොසානෙ සාධුකාරං දදමානා වියාති සම්බන්ධො. සඬකම්පිති උද්ධං උද්ධං ගච්ඡන්ති සුට්ඨු කම්පි. සම්පකම්පිති උද්ධං අධො ව ගච්ඡන්ති සම්පකම්පි. සම්පවෙධිති චතුසු දිසාසු ගච්ඡන්ති සුට්ඨු පවෙධි. අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තාති අච්ඡරියාති, පුප්ඵවස්සවෙලුක්ඛෙපාදීති . යා පට්ඨමමහාසඬගීති ධම්මසඬගාහකෙහි මහාකස්සපාදිහි පඤ්ඤාහි සතෙහි යෙන කතා සඬගීතා, තෙන පඤ්ඤාසතාති එතිස්සා අත්ථිති “පඤ්ඤාසතා”ති ව, ථෙරෙහෙව කතන්තා ථෙරා මහාකස්සපාදයො එතිස්සා අත්ථිති “ථෙරිකා”ති ව ලොකෙ චූච්චති, අයං පට්ඨමමහාසඬගීති නාමාති සම්බන්ධො.

එවං පට්ඨමමහාසඬගීතිං දස්සෙත්වා යදත්ථං සා ඉධ නිදස්සිතා, තං නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “ඉමිස්සා”තිආදිමාහ. ආයස්මතා උපාලිත්ථෙරෙන චූත්තන්ති “තෙන සමයෙනා”තිආදි වක්ඛමානං සබ්බං නිදානවචනං චූත්තං. කිමත්ථං පනෙත්ථ ධම්මවිනයසඬගහෙ කට්ඨියමානෙ නිදානවචනං චූත්තං, නනු ව භගවතා භාසිතවචනස්සෙව සඬගහො කාතබ්බොති? චූච්චතෙ – දෙසනාය ධීතිඅසම්මොසසද්ධථයාභාවසම්පාදනත්ථං. කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි උපනිබන්ධන්වා යපිතා හි දෙසනා විරව්ධිතිකා හොති අසම්මොසධම්මා සද්ධෙය්‍යා ව, දෙසකාලකත්තුභෙතුනිමිත්තෙහි උපනිබන්ධො විය වොභාරවිනිවිචයො. තෙනෙව ව ආයස්මතා මහාකස්සපෙන “පට්ඨමපාරාජිකං ආවුසො, උපාලි, කත්ථ පඤ්ඤාත්ත”න්තිආදිනා දෙසාදිපුච්ඡාසු කතාසු තාසං විසජ්ජනං කරොන්තෙන ආයස්මතා උපාලිත්ථෙරෙන “තෙන සමයෙනා”තිආදිනා පට්ඨමපාරාජිකස්ස නිදානං භාසිතං.

අපිව සාසනසම්පත්තිපකාසනත්ථං නිදානවචනං. ඤාණකරුණාපරිග්ගහිතසබ්බකිරියස්ස හි භගවතො නත්ථි නිරන්ථකා පටිපත්ති අත්තභිතත්ථා වා, තස්මා පරෙසංයෙවන්ථාය පවත්තසබ්බකිරියස්ස සම්මාසම්බුද්ධස්ස සකලම්පි කායච්චිමනොකම්මං යථාපවත්තං චූච්චමානං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්ථෙහි යථාරහං සත්තානං අනුසාසනට්ඨෙතා සාසනං, න කබ්බරවතා. තයිදං සත්ථුරචිතං කාලදෙසදෙසකපරිසාපදෙසෙහි සද්ධිං තත්ථ තත්ථ නිදානවචනෙහි යථාරහං පකාසියති.

අපිව සත්ථුතො පමාණභාවප්පකාසනෙන සාසනස්ස පමාණභාවදස්සනත්ථං නිදානවචනං, තඤ්ඤාස්ස පමාණභාවදස්සනං “බුද්ධො භගවා”ති ඉමිනා පදද්වයෙන විභාවිතන්ති වෙදිතබ්බං. බුද්ධොති හි ඉමිනා තථාගතස්ස අනඤ්ඤාසාධාරණසුපරිසුද්ධඤ්ඤානාදිගුණවිසෙසයොගපරිදීපනෙන, භගවාති ව ඉමිනා රාගදොසමොහාදිසබ්බකිලෙසමලදුච්චරිතාදිදොසප්පහානදීපනෙන, තතො එව ව සබ්බසත්තුත්තමභාවදීපනෙන අයමත්ථො සබ්බථා පකාසිතො හොතිති ඉදමෙත්ථ නිදානවචනප්පයොජනස්ස මුඛමත්තනිදස්සනං.

තනුයං ආවරියපරම්පරාති තස්මිං ජම්බුදිපෙ අයං ආවරියානං පරම්පරා පවෙණි පටිපාටි. උපාලි දාසකොතිආදියු උපාලින්දේරො පාකටොයෙව, දාසකත්දේරාදයො පන එවං වෙදිතබ්බා . වෙසාලියං කිර එකො දාසකො නාම බ්‍රාහ්මණමාණවො තිණ්ණං අන්තෙවාසිකසත්තං ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො හුත්වා ආවරියස්ස සන්තිකෙ සිප්පං උග්ගණ්හන්තො ද්වාදසවස්සිකොයෙව තිණ්ණං වෙදානං පාරගු අහොසි. සො එකදිවසං අන්තෙවාසිකපරිවුතො ධම්මචිතයං සඬ්භායිත්වා වාලිකාරාමෙ නිවසන්තං ආයස්මන්තං උපාලින්දේරං උපසඬ්ඛිතමිත්වා අත්තනො වෙදෙසු සබ්බානි ගණ්ඨිට්ඨානානි දේරං පුච්ඡි. දේරොපි සබ්බං බ්‍රාහ්මණත්වා සයම්පි එකං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො නාම සන්ධාය ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡි “එකධම්මො ඛො, මාණව, සබ්බෙසු ධම්මෙසු අනුපතති, සබ්බෙපි, මාණව, ධම්මා එකධම්මස්මිං ඔසරන්ති, කතමො නු ඛො සො, මාණවක, ධම්මො”ති. සොපි ඛො මාණවො පඤ්ඤස්ස අත්ථං අජානන්තො “කිම්දං හො පබ්බජිතා”ති ආහ. බුද්ධමන්තොයං මාණවාති. සක්කා පනායං හො මය්හම්පි දාතුන්ති. සක්කා, මාණව, අම්හෙහි ගහිතපබ්බජ්ජං ගණ්හන්තස්ස දාතුන්ති. “සාධු ඛො හො පබ්බජිතා”ති මාණවො සම්පට්ඨිත්වා අත්තනො මාතරං පිතරං ආවරියඤ්ච අනුජානාපෙත්වා තිහි අන්තෙවාසිකසතෙහි සද්ධිං දේරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා පරිපුණ්ණවිසතිවස්සො උපසම්පදං ලහිත්වා අරහත්තං පාපුණි. දේරො තං ධුරං කත්වා බිණ්ණාසවසහස්සස්ස පිටකත්තයං වාවෙසි.

සොණකො පන දාසකත්දේරස්ස සද්ධිවිහාරිකො. සො කිර කාසියු එකස්ස වාණිජකස්ස පුත්තො හුත්වා පඤ්චදසවස්සුද්දෙසිකො එකං සමයං මාතෘපිතුහි සද්ධිං වාණිජ්ජාය ගිරිබ්බජං ගතො. තතො පඤ්චපඤ්ඤාසදාරකෙහි සද්ධිං වෙළවනං ගන්ත්වා තත්ථ දාසකත්දේරං සපරිසං දිස්වා අතිවිය පසන්තො පබ්බජ්ජං යාචිත්වා දේරෙන මාතෘපිතරො අනුජානාපෙත්වා “පබ්බජාහි”ති වුත්තො මාතෘපිතුසන්තිකං ගන්ත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා තෙසු අනිච්ඡන්තෙසු ඡින්නහන්තො හුත්වා මාතෘපිතරො අනුජානාපෙත්වා පඤ්චපඤ්ඤාසාය දාරකෙහි සද්ධිං දේරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා ලද්ධපසම්පදො අරහත්තං පාපුණි. තං දේරො සකලං බුද්ධවචනං උග්ගණ්හාපෙසි. සොපි ගණපාමොක්ඛො හුත්වා බහුතං ධම්මචිතයං වාවෙසි.

සිග්ගවත්දේරො පන සොණකත්දේරස්ස සද්ධිවිහාරිකො අහොසි. සො කිර පාටලිපුත්තෙ සිග්ගවො නාම අමච්චිපුත්තො හුත්වා තිණ්ණං උතුනං අනුච්ඡවිකෙසු තියු පාසාදෙසු සම්පත්තිං අනුභවමානො එකදිවසං අත්තනො සභායෙන වණ්ඨවජ්ජිතා සෙට්ඨිපුත්තෙ සද්ධිං සපරිවාරො කුක්කුටාරාමං ගන්ත්වා තත්ථ සොණකත්දේරං නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්නං දිස්වා වන්දිත්වා අත්තනා සද්ධිං අනාලපන්නං ඤාත්වා ගන්ත්වා තං කාරණං භික්ඛුසඬ්ඛං පුච්ඡිත්වා භික්ඛුහි “සමාපත්තිං සමාපන්නා නාලපන්නී”ති වුත්තො “කථං, හන්තෙ, සමාපත්තිතො වුට්ඨහන්ති”ති පුන පුච්ඡිත්වා තෙහි ව භික්ඛුහි “සත්ථුතො වෙව සඬ්ඝස්ස ව පක්කොසනාය යථාපරිච්ඡින්නකාලතො ආයුසඬ්ඛයා ව වුට්ඨහන්ති”ති වන්වා තස්ස සපරිවාරස්ස උපනිස්සයං දිස්වා සඬ්ඝස්ස වචනෙන නිරොධා වුට්ඨාපිතං සොණකත්දේරං දිස්වා “කස්මා, හන්තෙ, මයා සද්ධිං නාලපිත්වා”ති පුච්ඡිත්වා දේරෙන “භුඤ්ජිතබ්බකං කුමාර භුඤ්ජිමහා”ති වුත්තෙ “සක්කා නු ඛො, හන්තෙ, අම්හෙහිපි තං හොපෙතු”න්ති පුච්ඡිත්වා “සක්කා, කුමාර, අම්හාදිසෙ කත්වා හොපෙතු”න්ති වුත්තෙ තමත්ථං මාතෘපිතුනං ආරොචෙත්වා තෙහි අනුඤ්ඤාතො අත්තනො සභායෙන වණ්ඨවජ්ජිතා තෙහි ව පඤ්චහි පුරිසසතෙහි සද්ධිං සොණකත්දේරස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා උපසම්පන්නො අහොසි. තත්ථ සිග්ගවො ව වණ්ඨවජ්ජි ව ද්වෙ උපජ්ඣායස්සෙව සන්තිකෙ ධම්මචිතයං පරියාපුණ්ත්වා අපරහාගෙ ඡළභිඤ්ඤා අහෙසු.

තිස්සස්ස පන මොග්ගලිපුත්තස්ස අනුපුබ්බකථා පරතො ආවි හවිස්සති. විජ්ඣාචිනොති විජ්ඣසබ්බකිලෙසපටිපක්ඛන්තා විජ්ඣවන්තො. පරම්පරායාති පටිපාටියා, අනුක්කමෙනාති වුත්තං හොති. ජම්බුසිරිවිහයෙති ජම්බුසදිසනාමෙ, ජම්බුනාමකෙති වුත්තං හොති. මහන්තෙන හි ජම්බුරුක්ඛෙන අභිලක්ඛිතන්තා දිපොපි “ජම්බු”ති වුච්චති. අච්ඡිජ්ජමානං අවිනස්සමානං කත්වා.

විනයවංසන්තිආදීහි තිහි විනයපාලියෙව කථිතා පරියායවචනන්තා. පකතඤ්ඤුතන්ති වෙයාත්තියං, පටුභාවන්ති වුත්තං හොති. ධුරග්ගාහො අහොසිති පධානග්ගාහි අහොසි, සබ්බෙසං පාමොක්ඛො හුත්වා ගණ්හිති වුත්තං හොති. භික්ඛුනං සමුදායො සමුහො භික්ඛුසමුදායො, සමණගණොති අත්ථො.

ඉති සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය සාරත්ථදීපනියං

පයම්මහාසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා සමන්තා.

දුතියසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා

“යදා නිබ්බායිංසු”ති සම්බන්ධො. ජොතයිත්වා ව සබ්බධිති තමෙව සද්ධම්මං සබ්බත්ථ පකාසයිත්වා. “පුත්තිමන්තො”ති වත්තබ්බෙ ගාථාබන්ධවසෙන “පුත්තිමන්තො”ති වුත්තං, පඤ්ඤාපොතිසම්පන්නාති අත්ථො, තෙජවන්තොති වා, මහානුභාවාති වුත්තං හොති. නිබ්බායිංසුති අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බායිංසු. පහිනසබ්බකිලෙසන්තා නත්ථි එතෙසං කත්ථවි ආලයො තණ්හාති අනාලයා, විතරාගාති වුත්තං හොති.

වස්සසතපරිනිබ්බතෙ භගවතීති වස්සසතං පරිනිබ්බතස්ස අස්සාති වස්සසතපරිනිබ්බතො, භගවා, තස්මිං පරිනිබ්බානතො වස්සසතෙ අතික්කන්තෙති චුත්තං හොති. වෙසාලිකාති වෙසාලිනිවාසිනො. වජ්ජිපුත්තකාති වජ්ජීරට්ඨෙය් වෙසාලියං කුලානං පුත්තං. කප්පති සිඬ්ඨිලොඤ්ඤාකප්පොති සිඬ්ගෙන ලොඤ්ඤං පරිහරිත්වා පරිහරිත්වා අලොඤ්ඤාකපිණ්ඩපානෙන සද්ධිං භුඤ්ජිතුං කප්පති, න සන්නිධිං කරොතිති අධිප්පායො. කප්පති ද්වඩ්ගුලකප්පොති ද්වඩ්ගුලං අතික්කන්තාය ඡායාය විකාලෙ භොජනං භුඤ්ජිතුං කප්පතිති අත්ථො. කප්පති ගාමන්තරකප්පොති “ගාමන්තරං ගමිස්සාමි”ති පචාරිතෙන අනතිරිත්තභොජනං භුඤ්ජිතුං කප්පතිති අත්ථො. කප්පති ආවාසකප්පොති එකසීමායං නානාසෙනාසනෙසු විසුං විසුං උපොසථාදීති සඬ්ඝකම්මානි කාතුං වට්ටතිති අත්ථො. කප්පති අනුමතිකප්පොති “අනාගතානං ආගතකාලෙ අනුමතිං ගහෙස්සාමි”ති තෙසු අනාගතෙසුයෙව වග්ගෙන සඬ්ඝෙන කම්මං කත්වා පච්ඡා අනුමතිං ගහෙතුං කප්පති, වග්ගකම්මං න හොතිති අධිප්පායො. කප්පති ආවිණ්ණකප්පොති ආවරියුපජ්ඣායෙහි ආවිණ්ණො කප්පතිති අත්ථො. සො පන එකච්චො කප්පති ධම්මිකො, එකච්චො න කප්පති අධම්මිකොති වෙදිතබ්බො. කප්පති අමට්ඨකප්පොති යං බිරං බිරභාවං විජහිතං දධිභාවං අසම්පත්තං, තං භුත්තාවිනා පචාරිතෙන අනතිරිත්තං භුඤ්ජිතුං කප්පතිති අත්ථො. කප්පති ජලොගිං පාතුන්ති එත්ථ ජලොගිති තරුණසුරා. යං මජ්ජසම්භාරං එකතො කතං මජ්ජභාවමසම්පත්තං, තං පාතුං වට්ටතිති අධිප්පායො. ජාතරූපරජකන්ති සරසතො විකාරං අනාපජ්ජිත්වා සබ්බදා ජාතං රූපමෙව හොතිති ජාතං රූපමෙතස්සාති ජාතරූපං, සුචණ්ණං. ධවලසභාවතාය රාජතීති රජතං, රූපියං. සුසුනාගපුත්තොති සුසුනාගස්ස පුත්තො.

කාකණ්ඩකපුත්තොති කාකණ්ඩකබ්බාග්ග්ගස්ස පුත්තො. වජ්ජිපුත්ති ජනපදවචනත්තා බහුවචනං කතං. එකොපි හි ජනපදො රුළුභිසද්දත්තා බහුවචනෙන චුච්චති. යෙන වෙසාලී, තදවසරී යෙන දිසාභාගෙන වෙසාලී අවසරිතබ්බා, යස්මිං චා පදෙසෙ වෙසාලී, තදවසරී, තං පත්තොති අත්ථො. මභාවනෙ කුටාගාරසාලායන්ති එත්ථ මභාවනං නාම සයංජාතමරොපිමං සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනං. කපිලවත්ථුසාමන්තා පන මභාවනං හිමවන්තෙන සහ එකාබද්ධං අපරිච්ඡේදං හුත්වා මහාසමුද්දං ආභවිව යීතං, ඉදං තාදිසං න හොතිති සපරිච්ඡේදං මහන්තං වනන්ති මභාවනං. කුටාගාරසාලා පන මභාවනං නිස්සාය කතෙ ආරාමෙ කුටාගාරං අත්තො කත්වා භංසවට්ටකච්ඡන්තෙන භංසමණ්ඩලාකාරෙන කතා.

තදහුපොසථෙති එත්ථ තදහුති තස්මිං අහනි, තස්මිං දිවසෙති අත්ථො. උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො, උපවසිතබ්බදිවසො. උපවසන්තීති ච සීලෙන චා සබ්බසො ආභාරස්ස ව අභුඤ්ජනසඬ්ඛානෙන අනසනෙන චා බීරපානමුපානාදිමන්තෙන චා උපෙතා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. සො පනෙස දිවසො අට්ඨමිවාතුද්දසිපන්තරසීහෙදෙන තිවිධො. කත්ථවි පන පාතිමොක්ඛෙපි සීලෙපි උපවාසෙපි පඤ්ඤත්තියම්පි උපොසථපද්දො ආගතො. තථා හෙස “ආයාමාචුසො කප්පින, උපොසථං ගමිස්සාමා”තිආදියු පාතිමොක්ඛද්දෙසෙ ආගතො. “එවං අට්ඨඬ්ඨගසමන්තාගතො බො විසාබෙ උපොසථො උපචුත්ථො”තිආදියු (අ. නි. 8.43) සීලෙ. “සුද්ධස්ස වෙ සදා ඵෙග්ගු, සුද්ධස්සපොසථො සදා”තිආදියු (ම. නි. 1.79) උපවාසෙ. “උපොසථො නාම නාගරාජා”තිආදියු (දී. නි. 2.246; ම. නි. 3.258) පඤ්ඤත්තියඤ්ච ආගතො. තත්ථ උපෙච්ච වසිතබ්බතො උපොසථො පාතිමොක්ඛද්දෙසො. උපෙනෙන සමන්තාගතෙන හුත්වා වසිතබ්බතො සන්තානෙන වාසෙතබ්බතො උපොසථො සීලං. අසනාදිසංයමාදිං චා උපෙච්ච වසන්තීති උපොසථො උපවාසො. තථාරූපෙ හත්ථිඅස්සවිසෙසෙ උපොසථොති සමඤ්ඤාමන්තතො උපොසථො පඤ්ඤත්ති. ඉධ පන “න, හික්ඛෙව, තදහුපොසථෙ සහික්ඛුකා ආවාසා”තිආදියු (මභාව. 181) විය උපොසථදිවසො අධිප්පෙතො, තස්මා තදහුපොසථෙති තස්මිං උපොසථදිවසෙති අත්ථො. කංසපාතින්ති සුචණ්ණපාතිං. කභාපණම්පිතිආදියු කභාපණස්ස සමභාගො අඬ්ඬො. පාදො චතුත්ථභාගො. මාසකොයෙව මාසකරූපං. සබ්බං තාව වත්තබ්බන්ති ඉමිනා සත්තසතිකක්ඛන්ධකෙ (චුළුව. 446 ආදයො) ආගතා සබ්බාපි පාළි ඉධ ආනෙත්වා වත්තබ්බාති දස්සෙති. සා කුතො වත්තබ්බාති ආහ “යාව ඉමාය පන විනයසඬ්ඨිතියා”තිආදි. සඬ්ඨායිතසදිසමෙව සඬ්ඨායිංසුති සම්බන්ධො.

පුබ්බෙ කතං උපාදායාති පුබ්බෙ කතං පට්ඨසඬ්ඨිතිමුපාදාය. සා පනායං සඬ්ඨිතීති සම්බන්ධො. තෙසුති තෙසු සඬ්ඨිතිකාරකෙසු ථෙරෙසු. විස්සුතාති ගණපාමොක්ඛතාය විස්සුතා සබ්බත්ථ පාකටා. තස්මිඤ්ඤි සන්නිපාතෙ අට්ඨෙව ගණපාමොක්ඛා මහාථෙරා අහෙසුං, තෙසු ච වාසභගාමී සුමනොති ද්වෙ ථෙරා අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකා, අවසෙසා ඡ ආනන්දත්ථෙරස්ස. එතෙ පන සබ්බෙපි අට්ඨ මහාථෙරා භගවන්තං දිට්ඨපුබ්බා. ඉදානි තෙ ථෙරෙ සරූපතො දස්සෙන්නො ආහ “සබ්බකාමී චා”තිආදි. සාණසම්භුතොති සාණදෙසවාසී සම්භුතත්ථෙරො . දුතියො සඬ්ඨගහොති සම්බන්ධො. පන්තභාරාති පතිකක්ඛන්ධභාරා. “භාරා භවෙ පඤ්චක්ඛන්ධා”ති (සං. නි. 3.22) හි චුත්තං. කතකිච්චාති චතුසු සච්චෙසු චතුති මග්ගෙහි කත්තබ්බස්ස පරිඤ්ඤාපහානසඅඡකිරියාභාවනාසඬ්ඛාතස්ස සොළසවිධස්සපි කිච්චස්ස පරිනිට්ඨිතත්තා කතකිච්චා.

අබ්බුදන්ති උපද්දවං වදන්ති වොරකම්මම්පි භගවතො වචනං ථෙන්නත්වා අත්තනො වචනස්ස දීපනතො . ගණ්ඨිපදෙ පන “අබ්බුදං ගණ්ඨො”ති චුත්තං. ඉමන්ති වක්ඛමානනිදස්සනං. සන්දිස්සමානා මුඛා සම්මුඛා. උපරිබ්බුත්මලොකුපපත්තියා භාවිතමග්ගන්ති උපරිබ්බුත්මලොකෙ උපපත්තියා උප්පාදිතජ්ඣානං. ඤානඤ්ඤි තත්තපපත්තියා උපායභාවතො ඉධ “මග්ගො”ති චුත්තං. උපායො හි “මග්ගො”ති චුච්චති. වචනත්ථො පනෙත්ථ – තං උපපත්තිං මග්ගති ගවෙසති ජනෙති නිප්පාදෙතීති මග්ගොති එවං වෙදිතබ්බො. අත්ථතො වායං මග්ගො නාම

වෙනනාපි හොති වෙනනාසම්පයුත්තධම්මාපි තදුභයම්පි. “නිරයඤ්චාහං, සාරිපුත්ත, ජානාමි නිරයගාමිඤ්ච මග්ග”න්ති (ම. නි. 1.153) හි එත්ථ වෙනනා මග්ගො නාම.

“සද්ධා හිරියං කුසලඤ්ච දානං,
ධම්මා එතෙ සප්පුරිසානුයානා;
එතඤ්ඤි මග්ගං දිවියං වදන්ති,
එතෙන හි ගච්ඡති දෙවලොක”න්ති. (අ. නි. 8.32; කථා. 479) –

එත්ථ වෙනනාසම්පයුත්තධම්මා මග්ගො නාම. “අයං භික්ඛවෙ මග්ගො අයං පටිපදා”ති සඨ්ඛාරූපපත්තිසුත්තාදීසු (ම. නි. 3.161) වෙනනාපි වෙනනාසම්පයුත්තධම්මාපි මග්ගො නාම. ඉමස්මිං යානෙ ඤානස්ස අධිප්පෙතත්තා වෙනනාසම්පයුත්තධම්මා ගහෙතඛබ්බා.

මොග්ගලිඛාභ්මණස්සාති ලොකසම්මතස්ස අපුත්තකස්ස මොග්ගලිනාමඛාභ්මණස්ස. නනු ව කථමෙතං නාම චුත්තං “මොග්ගලිඛාභ්මණස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං ගහෙස්සති”ති. කිං උපරූපපත්තියා පටිලද්ධසමාපත්තිනම්පි කාමාවචරෙ උප්පත්ති හොතිති? හොති. සා ව කතාධිකාරානං මහාපුඤ්ඤානං වෙතොපණ්ඩිවසෙන හොති, න සබ්බෙසන්ති දට්ඨබ්බං. අථ මහග්ගතස්ස ගරුකකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා පරිත්තකම්මං කථමත්තනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොතිති? එත්ථ ව තාව තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු ඉදං චුත්තං “නිකන්තිබලෙනෙව ඤානා පරිභායති, තතො පරිභිනප්ඤානා නිබ්බත්තන්ති”ති. කෙච් පන “අනිවරණාවත්ථාය නිකන්තියා ඤානස්ස පරිභානි විමංසිත්වා ගහෙතඛබ්බා”ති වත්වා එවමෙත්ථ කාරණං වදන්ති “සතිපි මහග්ගතකම්මුනො විපාකපටිබාහනසමත්ථස්ස පරිත්තකම්මස්සපි අභාවෙ ‘ඉප්ඤ්ඤාති, භික්ඛවෙ, සීලවතො වෙතොපණ්ඩි විසුද්ධත්තා’ති (දී. නි. 3.337; අ. නි. 8.35; සං. නි. 4.352) වචනතො කාමභවෙ වෙතොපණ්ඩි මහග්ගතකම්මස්ස විපාකං පටිබාහිත්වා පරිත්තකම්මුනො විපාකස්ස ඔකාසං කරොති”ති.

සාධු සප්පුරිසාති එත්ථ සාධුති ආයාචනත්ථෙ නිපාතො, තං යාවාමාති අත්ථො. භට්ඨපභට්ඨොති විත්තපිණනවසෙන පුනප්පුනං සන්තුට්ඨො. උදග්ගදග්ගොති සරීරිකාරූපපාදනපිතිවසෙන උදග්ගදග්ගො. පිනිමා හි පුග්ගලො කායචිත්තානං උග්ගතත්තා අබ්භුග්ගතත්තා “උදග්ගො”ති චූච්චති. සාධුති පටිස්සුණිත්වාති “සාධු”ති පටිච්චනං දත්වා. තීරෙත්වාති නිට්ඨපෙත්වා. පුන පච්චාගමිංසුති පුන ආගමිංසු. තෙන බො පන සමයෙනාති යස්මිං සමයෙ දුතියසඬ්ඨිතිං අකංසු, තස්මිං සමයෙති අත්ථො. නවකාති චුත්තමෙවත්ථං විභාවෙතුං “දහරහික්ඛු”ති චුත්තං. තං අධිකරණං න සම්පාපුණිංසුති තං වජ්ජිපුත්තකෙහි උප්පාදිතං අධිකරණං විනිවිජ්ඣිතුං න සම්පාපුණිංසු නාගමිංසු. නො අභුචත්ථාති සම්බන්ධො. ඉදං දණ්ඩකම්මන්ති ඉදාති වත්තබ්බං සන්ධාය චුත්තං. යාවතායුකං යත්වා පරිනිබ්බුතාති සම්බන්ධො, යාව අත්තනො අත්තනො ආයුපරිමාණං, තාව යත්වා පරිනිබ්බුතාති අත්ථො.

කිං පන කත්වා තෙ ථෙරා පරිනිබ්බුතාති ආහ “දුතියං සඬ්ඨගහං කත්වා”තිආදි. අනාගතෙපි සද්ධම්මවුඩ්ඪියා හෙතුං කත්වා පරිනිබ්බුතාති සම්බන්ධො. ඉදාති “තෙපි නාම එවං මහානුභාවා ථෙරා අනිච්චතාය වසං ගතා, කිමඬ්ඨගං පන අඤ්ඤෙ”ති සංවෙපෙත්වා ඔවදන්තො ආහ “බිණ්ණසවා”තිආදි. අනිච්චතාවසන්ති අනිච්චතාවසන්තං, අනිච්චතායත්තභාවං අනිච්චතාධිතභාවන්ති චුත්තං හොති. ජමිමිං ලාමකං දුරහිසම්භවං අනභිභවතියං අනික්කම්මිතුං අසක්කුණෙයාං අනිච්චතං එවං ඤත්වාති සම්බන්ධො. කෙච් පන “දුරහිසම්භව”න්ති එත්ථ “පාපුණිතුං අසක්කුණෙයා”න්ති ඉමමත්ථං ගහෙත්වා “යං දුරහිසම්භවං නිච්චං අමතං පදං, තං පත්තුං වායමෙ ධීරො”ති සම්බන්ධං වදන්ති. සබ්බාකාරෙතාති සබ්බප්පකාරෙන වත්තබ්බං කිඤ්චිපි අසෙසෙත්වා දුතියසඬ්ඨිති සංවණ්ණිතාති අධිප්පායො.

ඉති සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය සාරත්ථදීපනියං

දුතියසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා සමත්තා.

තතියසඬ්ඨිතිකථාවණ්ණනා

ඉමිස්සා පන සඬ්ඨිතියා ධම්මසඬ්ඨිගාහකත්ථෙරෙහි නික්කඬ්ඪිතා තෙ දසසහස්සා වජ්ජිපුත්තකා හික්ඛු පක්ඛං පරියෙසමානා අත්තනො අත්තනො අනුරූපං දුබ්බලපක්ඛං ලභිත්වා විසුං මහාසඬ්ඨිකං ආවරියකුලං නාම අකංසු, තතො හිජ්ජිත්වා අපරාති ද්වෙ ආවරියකුලානි ජාතානි ගොකුලිකා ව එකබ්බොභාරිකා ව. ගොකුලිකනිකායතො හිජ්ජිත්වා අපරාති ද්වෙ ආවරියකුලානි ජාතානි පණ්ණත්තිවාදා ව බාහුලියා ව. බහුස්සුතිකාතිපි තෙසංයෙව නාමං, තෙසංයෙව අත්තරා වෙතියවාදා නාම අපරෙ ආවරියවාදා උප්පන්නා. එවං මහාසඬ්ඨිකාවරියකුලතො දුතියෙ වස්සසතෙ පඤ්චාවරියකුලානි උප්පන්නානි, තානි මහාසඬ්ඨිකෙහි සද්ධිං ජ හොන්ති.

තස්මිංයෙව දුතියෙ වස්සසතෙ ථෙරවාදතො හිජ්ජිත්වා ද්වෙ ආවරියවාදා උප්පන්නා මහිසාසකා ව වජ්ජිපුත්තකා ව. තත්ථ වජ්ජිපුත්තකවාදතො හිජ්ජිත්වා අපරෙ වත්තාරො ආවරියවාදා උප්පන්නා ධම්මුත්තරිකා හද්දයානිකා

ජන්නාගාරිකා සමිතිකානි. පුන තස්මිංයෙව දුතියෙ වස්සසතෙ මහිසාසකවාදතො හිජ්ජිත්වා සබ්බත්ථිවාදා ධම්මගුත්තිකානි ද්වෙ ආවරියවාදා උජ්ජන්තා. පුන සබ්බත්ථිවාදකුලතො හිජ්ජිත්වා කස්සපිකා නාම ජාතා, කස්සපිකෙසුපි හින්තෙසු අපරෙ සඬකන්තිකා නාම ජාතා, සඬකන්තිකෙසු හින්තෙසු සුත්තවාදා නාම ජාතානි ථෙරවාදතො හිජ්ජිත්වා ඉමෙ එකාදස ආවරියවාදා උජ්ජන්තා, තෙ ථෙරවාදෙන සද්ධිං ද්වාදස භොන්ති. ඉති ඉමෙ ව ද්වාදස මහාසඬ්ඝිකානඤ්ච ඡ ආවරියවාදානි සබ්බෙ අට්ඨාරස ආවරියවාදා දුතියෙ වස්සසතෙ උජ්ජන්තා. අට්ඨාරස නිකායානිපි අට්ඨාරසාවරියකුලානීතිපි එතෙසංයෙව නාමං. එතෙසු පන සත්තරස වාදා හින්තකා, ථෙරවාදොවෙකො අසමිහින්තකොති වෙදිතබ්බො. චුත්තම්පි වෙනං දීපවංසෙ —

“නික්කඬ්ඪිතා පාපහික්ඛු, ථෙරෙහි වජ්ජිපුත්තකා;
අඤ්ඤං පක්ඛං ලභිත්වාන, අධම්මවාදී බහු ජනා.

“දසසහස්සා සමාගන්ත්වා, අකංසු ධම්මසඬගහං;
තස්මායං ධම්මසඬගීති, මහාසඬගීති වුච්චති.

“මහාසඬගීතිකා හික්ඛු, විලොමං අකංසු සාසනෙ;
හින්දිත්වා මූලසඬගහං, අඤ්ඤං අකංසු සඬගහං.

“අඤ්ඤත්ව සඬගහිතං සුත්තං, අඤ්ඤත්ව අකරිංසු තෙ;
අත්ථං ධම්මඤ්ච හින්දිංසු, විනයෙ නිකායෙසු ව පඤ්චසු.

“පරියායදෙසිතඤ්චාපි, අථො නිජ්ජරියායදෙසිතං;
නිත්තථඤ්චෙව නෙය්‍යත්ථං, අජානිත්වාන හික්ඛවො.

“අඤ්ඤං සන්ධාය හණිතං, අඤ්ඤං අත්ථං යපයිංසු තෙ;
බ්‍යඤ්ජනච්ඡායාය තෙ හික්ඛු, බහුං අත්ථං විනාසයුං.

“ඡඩ්ඬෙත්වාන එකදෙසං, සුත්තං විනයගම්භිරං;
පතිරූපං සුත්තං විනයං, තඤ්ච අඤ්ඤං කරිංසු තෙ.

“පරිවාරං අත්ථුද්ධාරං, අහිධම්මං ඡජ්ජකරණං;
පටිසම්භිදඤ්ච නිද්දෙසං, එකදෙසඤ්ච ජාතකං;
එත්තකං විස්සජ්ජෙත්වාන, අඤ්ඤානි අකරිංසු තෙ.

“නාමං ලිඬගං පරික්ඛාරං, ආකජ්ජකරණානි ව;
පකතිභාවං විජහිත්වා, තඤ්ච අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

“පුබ්බඬගමා හින්තවාදා, මහාසඬගීතිකාරකා;
තෙසඤ්ච අනුකාරෙන, හින්තවාදා බහු අහු.

“තතො අපරකාලම්භි, තස්මිං භෙදො අජායථ;
ගොකුලිකා එකබ්‍යාහාරි, ද්විධා හිජ්ජිත්ථ හික්ඛවො.

“ගොකුලිකානං ද්වෙ භෙදා, අපරකාලම්භි ජායථ;
බහුස්සුතිකා ව පඤ්ඤන්ති, ද්විධා හිජ්ජිත්ථ හික්ඛවො.

“වෙනියා ව පුනවාදී, මහාසඬගීතිභෙදකා;
පඤ්ච වාදා ඉමෙ සබ්බෙ, මහාසඬගීතිමූලකා.

“අත්ථං ධම්මඤ්ච හින්දිංසු, එකදෙසඤ්ච සඬගහං;
ගන්ථඤ්ච එකදෙසඤ්ච, ඡඩ්ඬෙත්වා අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

“නාමං ලිඬගං පරික්ඛාරං, ආකජ්ජකරණානි ව;
පකතිභාවං විජහිත්වා, තඤ්ච අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

“විසුද්ධත්ථෙරවාදම්භි, පුන භෙදො අජායථ;
මහිසාසකා වජ්ජිපුත්තකා, ද්විධා හිජ්ජිත්ථ හික්ඛවො.

“වජ්ජිපුත්තකවාදමිහි, චතුර්ධා හෙදො අජායථ;
ධම්මත්තුරිකා භද්දයානිකා, ඡන්නාගාරිකා ව සමිති.

“මහිසාසකානං ද්වෙ හෙදා, අපරකාලමිහි අජායථ;
සබ්බත්ථිවාදා ධම්මගුත්තා, ද්විධා හිජ්ජිත්ථ හික්ඛවො.

“සබ්බත්ථිවාදානං කස්සපිකා, සඬකන්ති කස්සපිකෙන ව;
සඬකන්තිකානං සුත්තවාදී, අනුපුබ්බෙන හිජ්ජථ.

“ඉමෙ එකාදස වාදා, පහින්තා ථෙරවාදනො;
අත්ථං ධම්මඤ්ච හින්දිංසු, එකදෙසඤ්ච සඬගහං;
ගන්ථඤ්ච එකදෙසඤ්ච, ඡඩ්ඛෙත්වා අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

“නාමං ලිඬගං පරික්ඛාරං, ආකප්පකරණානි ව;
පකතිභාවං විජහිත්වා, තඤ්ච අඤ්ඤං අකංසු තෙ.

“සත්තරස හින්තවාදා, එකවාදො අහින්තකො;
සබ්බෙවට්ඨාරස භොන්ති, හින්තවාදෙන තෙ සහ;
නිග්‍රොධොව මහාරුක්ඛො, ථෙරවාදානමුත්තමො.

“අනුනං අනධිකඤ්ච, කෙවලං ජිනසාසනං;
කණ්ටකා විය රුක්ඛමිහි, නිබ්බත්තා වාදසෙසකා.

“පඨමෙ වස්සසතෙ නත්ථි, දුතියෙ වස්සසතත්තරෙ;
හින්තා සත්තරස වාදා, උප්පන්නා ජිනසාසනෙ”ති.

අපරාපරං පන හෙමවතා රාජගිරිකා සිද්ධත්ථිකා පුබ්බසෙලියා අපරසෙලියා වාජිරියානි අඤ්ඤෙපි ඡ ආචරියවාදා උප්පන්නා. පුරිමකානං පන අට්ඨාරසන්නං ආචරියවාදානං වසෙන පවත්තමානෙ සාසනෙ අසොකො ධම්මරාජා පටිලද්ධසද්ධො දිවසෙ දිවසෙ බුද්ධපුජාය සතසහස්සං, ධම්මපුජාය සතසහස්සං, සඬසපුජාය සතසහස්සං, අත්තනො ආචරියස්ස නිග්‍රොධත්ථෙරස්ස සතසහස්සං, චතුසු ද්වාරෙසු හෙසජ්ජත්ථාය සතසහස්සන්ති පඤ්ච සතසහස්සානි පරිච්චජන්තො සාසනෙ උළාරං ලාභසක්කාරං පවත්තෙසි. තදා හතලාභසක්කාරෙහි තිත්ථියෙහි උප්පාදිතං අනෙකප්පකාරං සාසනමලං විසොධෙත්වා මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරො තිපිටකපරියත්තිධරානං පහින්තපටිසම්භිදානං හික්ඛුනං සහස්සමෙකං ගහෙත්වා යථා මහාකස්සපත්ථෙරො ව යසත්ථෙරො ව ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච සඬගායිංසු, එවමෙව සඬගායන්තො තතියසඬගීතිං අකාසි. ඉදානි තං තතියසඬගීතිං මූලතො පහුති විත්ථාරෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ “තිස්සොපි බො මහාබ්‍රහ්මා බ්‍රහ්මලොකතො චට්ඨවා මොග්ගලිබ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි”තිආදි.

තත්ථ ගෙහෙ පටිසන්ධිං අග්ගහෙසිති මොග්ගලිබ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ බ්‍රාහ්මණියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං අග්ගහෙසිති අත්ථො. ගෙහස්ස පන තත්තියස්සත්තා නිස්සිතෙ නිස්සයවොහාරවසෙන “ගෙහෙ පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි”ති චූත්තං යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨිං කරොන්ති, සබ්බො ගාමො ආගතො”ති. සත්තවස්සානීති අච්චත්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. අතිවිජ්ජාති අතික්කමිත්වා ඉච්ඡථ, ඉධ හික්ඛා න ලබ්භති, ඉතො අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා හික්ඛං පරියෙසථාති අධිප්පායො. “භො පබ්බජිතා”තිආදි බ්‍රාහ්මණො අත්තනො ගෙහෙ හික්ඛාලාහං අනිච්ඡන්තො ආහ. පටියාදිතහත්තතොති සම්පාදෙත්වා ය්පිතහත්තතො. තදුපියන්ති තදනුරූපං. උපසමං දිස්වාති ථෙරස්ස කායචිත්තවූපසමං පුනප්පුනං දිස්වා, ඤත්වාති අත්ථො. ඉරියාපට්ඨුපසමසන්දස්සනෙන හි තත්තීනත්ථිනො චිත්තස්ස යොනියො පවත්තිඋපසමොපි විඤ්ඤායති. හියොයාසො මත්තාය පසිදිත්වාති පුනප්පුනං විසෙසතො අධිකතරං පසිදිත්වා. හත්තවිස්සග්ගකරණත්ථායාති හත්තකිච්චකරණත්ථාය. අධිවාසෙත්වාති සම්පට්ඨිත්වා.

සොළසවස්සුද්දෙසිකොති සොළසවස්සොති උද්දිසිතබ්බො වොහරිතබ්බොති සොළසවස්සුද්දෙසො, සොයෙව සොළසවස්සුද්දෙසිකො. සොළසවස්සොති වා උද්දිසිතබ්බතං අරහතීති සොළසවස්සුද්දෙසිකො, සොළසවස්සානි වා උද්දිසිතබ්බානි අස්සානි සොළසවස්සුද්දෙසිකො, සොළසවස්සොති උද්දෙසො වා අස්ස අත්ථිති සොළසවස්සුද්දෙසිකො, අත්ථතො පන සොළසවස්සිකොති චූත්තං හොති. තිණ්ණං වෙදානං පාරගුති ඉරුචෙදයප්‍රවෙදසාමවෙදසඬානානං තිණ්ණං වෙදානං පගුණකරණවසෙන පාරං ගතොති පාරගු. පාරගුති වෙන්ථ නිච්චසාපෙක්ඛතාය සමාසාදිකං වෙදිතබ්බං. ලග්ගෙත්වාති ඔලම්බෙත්වා. න ව කාවීති එත්ථ ව-සද්දො අවධාරණෙ, කාවි කථා නෙව උප්පජ්ජතිති අත්ථො. පල්ලඬකන්ති නිසිදිතබ්බාසනං. උප්පජ්ජිස්සතිති එත්ථාපි “කථා”ති ඉදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. කුපිතො අනත්තමනොති කොපෙන කුපිතො, අනත්තමනො දොමනස්සෙන.

දොමනස්සසමඬගී හි පුග්ගලො පිතිසුබෙහි න අත්තමනො න අත්තචිත්තොති අනත්තමනොති වුවවති. න සකමනොති වා අනත්තමනො අත්තනො වසෙ අට්ඨිතචිත්තත්තා.

වණ්ඨික්කභාවෙති වණ්ඨිකො වුවවති වණ්ඨො ථද්ධපුග්ගලො, තස්ස භාවො වණ්ඨික්කං, ථද්ධභාවොති අත්ථො. ඉධ පන “වණ්ඨික්කභාවෙ”ති වුත්තත්තා වණ්ඨිකොයෙව වණ්ඨික්කන්ති ගහෙතඛිං, තෙන “වණ්ඨික්කභාවෙ”ති එත්ථ ථද්ධභාවෙති අත්ථො වෙදිතඛිං. කිඤ්ච මන්තන්ති කිඤ්ච වෙදං. අඤ්ඤෙ කෙ ජානිස්සන්තිති න කෙචි ජානිස්සන්තිති අධිප්පායො. පුච්ඡිත්වා සක්කා ජානිතුන්ති අත්තනො පදෙසඤ්ඤාණෙ ඨිතත්තා ථෙරො එවමාහ. සබ්බඤ්ඤාබුද්ධා එව හි “පුච්ඡ, මාණව, යදාකඬබ්බි”තිආදිනා පච්චෙකබුද්ධාදිහි අසාධාරණං සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙන්නි. සාවකා පන පදෙසඤ්ඤාණෙ ඨිතත්තා “සුත්වා වෙදිස්සාමා”ති වා “පුච්ඡිත්වා සක්කා ජානිතු”න්ති වා වදන්ති.

තීසු වෙදෙසුතිආදියු තයො වෙදා පුබ්බෙ වුත්තනායා එව. නිසණ්ඩුති නාමනිසණ්ඩුරුක්ඛාදිනං වෙවචනප්පකාසකං සත්ථං, වෙවචනප්පකාසකන්ති ව පරියායසද්දදිපකන්ති අත්ථො, එකෙකස්ස අත්ථස්ස අනෙකපරියායවචනවිභාවකන්ති වුත්තං හොති. නිදස්සනමත්තඤ්චෙනං අනෙකෙසං අත්ථානං එකසද්දස්ස වචනීයතාවිභාවනවසෙනපි තස්ස ගන්ථස්ස පවත්තත්තා. වචනීයවාචකභාවෙන අත්ථං සද්දඤ්ච නිබණ්ඨෙති හින්දති විභජ්ජ දස්සෙතිති නිබණ්ඩු, සො එව ඉධ බ-කාරස්ස ස-කාරං කත්වා නිසණ්ඩුති වුත්තො. කෙටුහන්ති කිරියාකප්පචිකප්පො කචිතං උපකාරසත්ථං. එත්ථ ව කිරියාකප්පචිකප්පොති වචිහෙදාදිලක්ඛණා කිරියා කප්පියති විකප්පියති එතෙනාති කිරියාකප්පො, සො පන වණ්ණපදබන්ධපදත්ථාදිවිභාවෙන බහුවිකප්පොති කිරියාකප්පචිකප්පොති වුවවති. ඉදඤ්ච මූලකිරියාකප්පගන්ථං සන්ධාය වුත්තං. සො හි සතසහස්සපරිමාණො නායාදිවරියාදිකං පකරණං. වචනත්ථතො පන කිට්ති ගමෙති කිරියාදිවිභාවං, තං වා අනවසෙසපරියාදානතො ගමෙන්නො පුරෙතිති කෙටුහන්ති වුවවති, සහ නිසණ්ඩුතා කෙටුහෙන ව සනිසණ්ඩුකෙටුහො, තයො වෙදා. තෙසු සනිසණ්ඩුකෙටුහෙසු. යානකරණාදිවිභාවෙන නිබ්බවනවිභාවෙන ව අක්ඛරා පහෙදියන්ති එතෙනාති අක්ඛරප්පහෙදො, සික්ඛා ව නිරුත්ති ව. සහ අක්ඛරප්පහෙදෙනාති සාක්ඛරප්පහෙදො, තෙසු සාක්ඛරප්පහෙදෙසු. ඉතිභාසපඤ්චමෙසුති අථබ්බතවෙදං වතුත්ථං කත්වා “ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසා”ති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරාණකථාසඬධාතො ඉතිභාසො පඤ්චමො එතෙසන්ති ඉතිභාසපඤ්චමා, තයො වෙදා. තෙසු ඉතිභාසපඤ්චමෙසු. නෙව අත්තනා පස්සතිති නෙව සයං පස්සති, නෙව ජානාතිති අත්ථො. පුච්ඡ, බ්‍යාකරිස්සාමිති “සබ්බාපි පුච්ඡා වෙදෙසුයෙව අත්තොගධා”ති සල්ලක්ඛෙන්නො එවමාහ.

යස්ස චිත්තන්තිආදිපඤ්චද්වයං චුතිචිත්තසමඬගිතො ඛිණාසවස්ස චුතිචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණං සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ පඨමපඤ්ඤෙ උප්පජ්ජතිති උප්පාදක්ඛණසමඬගිතාය උප්පජ්ජති. න නිරුජ්ඣතිති නිරොධක්ඛණං අප්පත්තතාය න නිරුජ්ඣති. තස්ස චිත්තන්ති තස්ස පුග්ගලස්ස තතො පටියාය චිත්තං නිරුජ්ඣස්සති නුප්පජ්ජස්සතිති පුච්ඡති. යස්ස වා පනාතිආදිකෙ පන දුතියපඤ්ඤෙ නිරුජ්ඣස්සතිති යස්ස චිත්තං භඩ්ගක්ඛණං පත්වා නිරුජ්ඣස්සති. නුප්පජ්ජස්සතිති භඩ්ගතො පරභාගෙ සයං වා අඤ්ඤං වා නුප්පජ්ජස්සති, තස්ස පුග්ගලස්ස චිත්තං උප්පජ්ජති න නිරුජ්ඣතිති පුච්ඡති. ඉමෙසං පන පඤ්ඤානං පඨමො පඤ්ඤො විභජ්ජබ්‍යාකරණියො, තස්මා “යස්ස චිත්තං උප්පජ්ජති න නිරුජ්ඣති, තස්ස චිත්තං නිරුජ්ඣස්සති නුප්පජ්ජස්සති”ති (යම. 2.චිත්තයමක.63) එවං පුට්ඨෙත සතා එවමයං පඤ්ඤො ව විස්සජ්ජෙතඛිං “පච්ඡිමචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ තෙසං චිත්තං උප්පජ්ජති න නිරුජ්ඣති නිරුජ්ඣස්සති න උප්පජ්ජස්සති, ඉතරෙසං චිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ තෙසං චිත්තං උප්පජ්ජති න නිරුජ්ඣති, නිරුජ්ඣස්සති වෙව උප්පජ්ජස්සති වා”ති (යම. 2.චිත්තයමක.63). යෙසඤ්ඤි පරිච්ඡින්නවට්ඨක්ඛානං ඛිණාසවානං සබ්බපච්ඡිමස්ස චුතිචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ වත්තති, තෙසං තදෙව චුතිචිත්තං නිරුජ්ඣස්සති නුප්පජ්ජස්සතිති. උප්පාදප්පත්තතාය උප්පජ්ජති නාම, භඩ්ගං අප්පත්තතාය න නිරුජ්ඣති. භඩ්ගං පන පත්වා තං තෙසං චිත්තං නිරුජ්ඣස්සති, තතො අප්පටිසන්ධිකත්තා අඤ්ඤං න උප්පජ්ජස්සති. යපෙත්වා පන පච්ඡිමචිත්තසමඬගිතිඛිණාසවං ඉතරෙසං සෙක්ඛාසෙක්ඛපුපුජ්ජනානං උප්පාදක්ඛණසමඬගිතිචිත්තං උප්පාදප්පත්තතාය උප්පජ්ජති නාම, භඩ්ගං අප්පත්තතාය න නිරුජ්ඣති. භඩ්ගං පන පත්වා නිරුජ්ඣස්සතෙව, අඤ්ඤං පන තස්මිං වා අඤ්ඤස්මිං වා අත්තභාවෙ උප්පජ්ජස්සති වෙව නිරුජ්ඣස්සති ව. දුතියො පන පඤ්ඤො අරභතො චුතිචිත්තස්ස උප්පාදක්ඛණෙ නියමිතත්තා එකංසබ්‍යාකරණියො, තස්මා “යස්ස වා පන චිත්තං නිරුජ්ඣස්සති න උප්පජ්ජස්සති, තස්ස චිත්තං උප්පජ්ජති න නිරුජ්ඣති”ති පුට්ඨෙත “ආමන්තා”ති වත්තඛිං. ඛිණාසවස්ස හි උප්පාදක්ඛණසමඬගිතිචුතිචිත්තං භඩ්ගං පත්වා නිරුජ්ඣස්සති නාම, තතො පරං නුප්පජ්ජස්සති. උප්පාදක්ඛණසමඬගිතාය පන උප්පජ්ජති වෙව භඩ්ගං අප්පත්තතාය න නිරුජ්ඣති වාති වුවවති.

අයං පන මාණවො එවමිමෙ පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙතුමසක්කොන්නො විසානං පාපුණි, තස්මා වුත්තං “මාණවො උද්ධං වා අධො වා හරිතුං අසක්කොන්නො”තිආදි. තත්ථ උද්ධං වා අධො වා හරිතුං අසක්කොන්නොති උපරිමපදෙ වා හෙට්ඨිමපදං, හෙට්ඨිමපදෙ වා උපරිමපදං අත්ථතො සමන්තාහරිතුං අසක්කොන්නොති අත්ථො, පුබ්බතොපරං යොජෙත්වා පඤ්ඤස්ස අත්ථං පරිච්ඡින්නදිතුං අසක්කොන්නොති වුත්තං හොති. ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං තාව ආචික්ඛිති “අත්ථි ඉමස්මිං කායෙ”තිආදිකං ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං “මන්තස්ස උප්පාරො අය”න්ති පඨමං ආචික්ඛි. සොතාපන්නානං සිලෙසු පරිපුරකාරිතාය සමාදින්නසිලතො තත්ථි පරිභානිති ආහ “අභබ්බො දානි සාසනතො නිවත්තිතු”න්ති. වඩ්ඪෙත්වාති උපරිමග්ගත්ථාය කම්මට්ඨානං වඩ්ඪෙත්වා. අප්පොස්සුක්කො භවෙය්‍ය

බුද්ධවචනං ගහෙතුන්ති අරහත්තප්පත්තියා කතකිව්වභාවතොති අධිප්පායො. වොභාරවිධිමිති ඡෙකභාවත්ථං “උපජ්ඣායො මං හත්තෙ තුම්මාකං සන්තිකං පභිණ්ණි”තිආදි වුත්තං.

උදකදන්තපොනං උපට්ඨාපෙසිති පරිභොගත්ථාය උදකඤ්ච දන්තකට්ඨඤ්ච පටියාදෙන්වා යපෙසි. දන්තෙ පුනන්ති විසොධෙන්ති එතෙනාති දන්තපොනං වුච්චති දන්තකට්ඨං. ගුණවත්තානං සඨගහෙනබ්බභාවතො ථෙරො සාමණෙරස්ස ව ඛන්තිවිරියඋපට්ඨානාදිගුණෙ පච්චක්ඛකරණත්ථං විනාව අභිඤ්ඤාය පකතියා විමංසමානො පුන සම්මජ්ජනාදිං අකාසි. “සාමණෙරස්ස චිත්තදමනත්ථං අකාසි”තිපි වදන්ති. බුද්ධවචනං පට්ඨපෙසිති බුද්ධවචනං උග්ගණ්භාපෙනුං ආරභි. යපෙන්වා විනයපිටකන්ති එත්ථ “සාමණෙරානං විනයපරියාපුණං වාරිත්තං න භොතීති යපෙන්වා විනයපිටකං අවසෙසං බුද්ධවචනං උග්ගණ්භාපෙසි”ති තිසුපි ගණ්ඨීපදෙසු වුත්තං. අවස්සිකොව සමානොති උපසම්පදනො පටියාය අපරිපුණ්ණඵකවස්සොති අධිප්පායො. මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස හදයෙ පතිට්ඨාපිතමිපි බුද්ධවචනං වොභාරවසෙන තස්ස හත්ථෙ පතිට්ඨාපිතං නාම භොතීති කත්වා වුත්තං “හත්ථෙ සකලං බුද්ධවචනං පතිට්ඨාපෙන්වා”ති. යාවතායුකං යත්වා පරිනිබ්බායිංසුති මොග්ගලිපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස හත්ථෙ සකලසාසනපතිට්ඨාපනෙන දුතියසඬගීතිකාරකාරොපිතදණ්ඩකම්මතො මුත්තා හුත්වා යාවතායුකං යත්වා පරිනිබ්බායිංසු.

බිත්ථුසාරස්ස රඤ්ඤො එකසතපුත්තාති එත්ථ බිත්ථුසාරො නාම සකාකුලජපසුතො චන්දගුත්තස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො. තථා හි විට්ඨුභසඬගාමෙ කපිලවත්ථුතො නික්ඛන්තසකාපුත්තෙහි මාපිතෙ මොරියනගරෙ ඛන්තියකුලසම්භවො චන්දගුත්තකුමාරො පාටලිපුත්තෙ රාජා අභොසි. තස්ස පුත්තො බිත්ථුසාරො නාම රාජකුමාරො පිතු අව්වයෙන රාජා හුත්වා එකසතපුත්තකානං ජනකො අභොසි. එකසතන්ති එකඤ්ච සතඤ්ච එකසතං, එකෙනාධිකං සතන්ති අත්ථො. එකාව මාතා අස්සාති එකමාතිකං, අත්තනා සභොදරන්ති වුත්තං භොති. න තාව එකරජ්ජං කතන්ති ආහ “අනභිසිත්තොව රජ්ජං කාරොත්වා”ති. එකරජ්ජාභිසෙකන්ති සකලජම්බුදිපෙ එකාධිපච්චවසෙන කරියමානං අභිසෙකං. පුඤ්ඤජපභාවෙන පාපුණ්තබ්බාපි රාජ්ඨියො අරහත්තමග්ගෙන ආගතා පටිසම්භිදාදයො අවසෙසවිසෙසා විය පයොගසම්පත්තිභූතා අභිසෙකානුභාවෙනෙව ආගතාති ආහ “අභිසෙකානුභාවෙන වස්ස ඉමා රාජ්ඨියො ආගතා”ති.

තත්ථ රාජ්ඨියොති රාජභාවානුගතප්පභාවා. යතොති යතො සොළසසටතො. සාසනෙ උජ්ජන්තසද්ධොති බුද්ධසාසනෙ පටිලද්ධසද්ධො. අසන්ධිමිත්තාති තස්සාව නාමං. තස්සා කිර සරිරෙ සන්ධියො න පඤ්ඤායන්ති, තස්මා එවංනාමිකා ජාතාතිපි වදන්ති. දෙවතා එව දිවසෙ දිවසෙ ආහරන්තිති සම්බන්ධො. දෙවසිකන්ති දිවසෙ දිවසෙ. අගදාමලකන්ති අප්පකෙනෙව සරිරසොධනාදිසමත්ථං සබ්බදොසහරණං ඔසධාමලකං. අගදහරිතකම්පි තාදිසමෙව හරිතකං. තෙසු කිර ද්විසු යථාකාමමෙකං පරිභුඤ්ජති. ඡද්දන්තදහතොති ඡද්දන්තදහසම්පෙ යීතදෙවට්ඨානතො කප්පරුක්ඛතො වා. “ඡද්දන්තදහෙ තාදිසා රුක්ඛවිසෙසා සන්ති, තතො ආහරන්ති”තිපි වදන්ති. දිබ්බඤ්ච පානකන්ති දිබ්බඵලරසපානකඤ්ච. අසුත්තමයිකන්ති කප්පරුක්ඛතො නිබ්බන්තදිබ්බදුස්සත්තා සුත්තෙහි න කතන්ති අසුත්තමයිකං. සුමනපුජ්ජපටන්ති සබ්බත්ථ සුබුමං හුත්වා උග්ගතපුජ්ජානං අත්ථිතාය සුමනපුජ්ජපටං නාම ජාතං. උට්ඨිතස්ස සාලිතොති සයංජාතසාලිතො. සමුදායාපෙක්ඛඤ්චෙන්ථ එකවචනං, සාලිතන්ති අත්ථො. නව වාහසහස්සාතීති එත්ථ “වතස්සො මුට්ඨියො එකො කුඩුවො, වත්තාරො කුඩුවා එකො පත්ථො, වත්තාරො පත්ථා එකො ආළ්භකො, වත්තාරො ආළ්භකා එකං දොණං, වත්තාරො දොණා එකමානිකා, වතස්සො මානිකා එකබාරි, විසති බාරියො එකො වාහො, තදෙව එකං සකට්”න්ති සුත්තනිපාතට්ඨකථාදිසු (සු. නි. අට්ඨ. 2.කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 1.1.181; අ. නි. 3.10; 89) වුත්තං. ඉධ පන “ද්වෙ සකටානි එකො වාහො”ති වදන්ති. නිත්ථුසකණෙ කරොන්තිති ථුසකුණ්ඩකරහිතෙ කරොන්ති. මධුං කරොන්තිති ආගන්ත්වා සම්පට්ඨානෙ මධුං කරොන්ති. බලිකම්මං කරොන්තිති සබ්බත්ථ බලිකම්මකාරකා රට්ඨවාසිනො විය මධුරසරං විකුජන්තා බලිං කරොන්ති. “ආගන්ත්වා ආකාසෙයෙව සද්දං කත්වා අත්තානං අජානාපෙන්වා ගච්ජන්ති”ති වදන්ති.

සුවණ්ණසඬබලිකායෙව බන්ධනං සුවණ්ණසඬබලිකබන්ධනං. වතුන්තං බුද්ධානන්ති කකුසන්ධාදීනං වතුන්තං බුද්ධානං. අධිගතරූපදස්සනන්ති පටිලද්ධරූපදස්සනං. අයං කිර කප්පායුකත්තා වතුන්තමිපි බුද්ධානං රූපසම්පත්තිං පච්චක්ඛතො අද්දක්ඛි. කාලං නාම නාගරාජානං ආනයිත්වාති එත්ථ සො පන නාගරාජා ගඬගායං නික්ඛිත්තසුවණ්ණසඬබලිකාය ගන්ත්වා අත්තනො පාදෙසු පතිතසඤ්ඤාය ආගතොති වෙදිතබ්බො. නනු ව අසොකස්ස රඤ්ඤො ආණා හෙට්ඨා යොජනතො උපරි පවත්තති, ඉමස්ස ව විමානං යොජනපරිච්ඡෙදතො හෙට්ඨා පතිට්ඨිතං, තස්මා කථං අයං නාගරාජා රඤ්ඤො ආණාය ආගතොති? කිඤ්චාපි අත්තනො විමානං යොජනපරිච්ඡෙදතො හෙට්ඨා පතිට්ඨිතං, තථාපි රඤ්ඤො ආණාපවත්තිට්ඨානෙන සහ එකාබද්ධතාය තස්ස ආණං අකාසි. යථා හි රජ්ජසිමන්තරවාසිනො මනුස්සා තෙහි තෙහි රාජුහි නිජ්ජිලියමානා තෙසං තෙසං ආණාය පවත්තන්ති, එවංසම්පදමිදන්ති වදන්ති.

ආපාථං කරොහීති සම්මුඛං කරොහි, ගොවරං කරොහීති අත්ථො. තෙන නිමිමිතං බුද්ධරූපං පස්සන්තොති සම්බන්ධො. කිදිසං තං බුද්ධරූපන්ති ආහ “සකලසරිරවිජ්ජකිණ්ණා”තිආදි. තත්ථ පුඤ්ඤජපභාවනිබ්බන්තග්ගහණං තෙන නිමිමිතානමිපි අසිතිඅනුබ්බාසද්දනපටිමණ්ඩිතානං ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණානං හගවතො පුඤ්ඤජපභාවනිබ්බන්තඅසිතිඅනුබ්බාසද්දනාදිහි සදිස්සත්තා කතන්ති දට්ඨබ්බං. න හි තෙන තදා නිමිමිතං

අනෙකාකාරපරිපූර්ණයෙන්ම බුද්ධරූපයට හඟවන පුද්ගලිකත්වයෙන් නිබන්ධනයක් සකස් කළා වන්නේ. අසීරු අනුබන්ධයක් නිසාම බන්ධනයක් සාදා දී. ද්වන්තියමහාපුරිසලක්කය. සුප්පතිට්ඨිකපාදනාදී. විකසිත...පෙ... සලිලනලන්ති සුරියරස්මිසම්පස්සෙන විකසිතෙහි විකාසමුපගතෙහි කං අලංකාරානිති “කමල” න්ති ලද්ධනාමෙහි රත්තපද්මෙහි නිලුප්පලාදිහෙතෙහි උප්පලෙහි වෙව සෙනපද්මසංඛාතෙහි පුණ්ඩරිකෙහි ව පටිමණ්ඩිතං සමන්තතො සප්තං ජලනලම්භි. තාරාගණ...පෙ... ගගනනලන්ති සබ්බන්තං විප්පකිණිකාරකගණස්ස රස්මිජාලවිසදෙහි විප්පුරිතාය භාසමානාය සොභාය කන්තියා සමුප්පලං සම්මා භාසමානං ගගනනලම්භි ආකාසනලම්භි. සඤ්ඤාප්පහා...පෙ... කතකගිරිසිඛරන්ති සඤ්ඤාකාලසඤ්ජාතප්පහානුරාගෙහි ඉන්ද්වාපෙහි විප්පුලතාහි ව පරික්ඛින්නං සමන්තතො පරිවාරිතං කතකගිරිසිඛරම්භි සුවණ්ණපබ්බතකුට්ඨිව. විමලකෙතුමාලාති එත්ථ “කෙතුමාලා නාම සීසතො නික්ඛම්භිවා උපරි මුද්ධති පුඤ්ජො හුත්වා දිස්සමානරස්මිරාසී” ති වදන්ති. “මුද්ධති මජ්ඣිමනිකායාමානො උන්නතප්පදෙසොතිපි වදන්ති” ති තිසුපි ගණ්ඨපදෙසු වුත්තං. යස්මා පන අසොකො ධම්මරාජා සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සො සත්තාහං නිරාහාරො හුත්වා යථාධිකාරො අවික්ඛින්නවිත්තො පසාදසොම්මෙහි වක්ඛුහි නිරන්තරං බුද්ධරූපමෙව ඔලොකෙසි, තස්මා අක්ඛිති පූජා කතා නාම හොතිති ආහ “අක්ඛිපූජං නාම අකාසී” ති. අථ වා වක්ඛුතං තාදිසස්ස ඉට්ඨාරම්මණස්ස උපට්ඨාපනෙන අක්ඛිතං පූජා කතා නාම හොතිති වුත්තං “අක්ඛිපූජං නාම අකාසී” ති.

ඉද්ධිවිභාවනාධිකාරප්පසංඛිගෙන වෙතං වත්ථු වුත්තං, නානුක්කමෙන. අයඤ්ඤාත්ථ අනුක්කමො – අසොකො කිර මහාරාජා උපරි වක්ඛමානානුක්කමෙන සීහපඤ්ජරෙන ඔලොකෙන්තො නිග්‍රොධසාමණෙරං ඉරියාපට්ඨපත්තං නාගරජනනයනාති ආකඩ්ඪන්තං යුගමන්තං පෙක්ඛමානං දිස්වා පසිදිත්වා සඤ්ජාතපෙමො සබ්බමානො ආමන්තාපෙන්වා සෙනවිජන්තස්ස හෙට්ඨා සීහසනෙ නිසිදාපෙන්වා හොජෙන්වා සාමණෙරස්ස වචනාදාසෙ දිස්සමානං දසබලස්ස ධම්මකායං දිස්වා රතනත්තයෙ පසිදිත්වා සපරියො සරණසිලෙසු පතිට්ඨාය තතො පට්ඨාය අභිවඩ්ඪමානසද්ධො පුබ්බෙ හොජියමානාති තිත්ථියසට්ඨිසහස්සාති නිහරිත්වා භික්ඛුතං සට්ඨිසහස්සානං සුවකාහනසාලිසම්පාදිතහත්තං පට්ඨපෙන්වා දෙවතොපනිතං අනොත්තන්තසලිලං නාගලතාදන්තකට්ඨඤ්ච උපනාමෙන්වා නිව්චසංඝපට්ඨානං කරොන්තො එකදිවසං සුවණ්ණසංඛිලිකබන්ධනං විස්සජ්ජෙන්වා කාලං නාගරාජානං ආනයිත්වා තෙන නිමමිතං වුත්තප්පකාරං සිරිසොහග්ගසම්පත්තං බුද්ධරූපං පස්සන්තො දිසපුපුලනිව්චලනයනප්පහාහි සත්තාහං අක්ඛිපූජමකාසී.

ඉදාති පන යථානුසන්ධිං සට්ඨන්වා අනුක්කමෙන තස්ස සාසනාවතාරං දස්සෙන්තො ආහ “රාජා කිර අභිසෙකං පාසුණ්ත්වා” තිආදි. බාහිරකපාසණ්ඩන්ති බාහිරකප්පවෙදිතං සමයවාදං. බාහිරකප්පවෙදිතා හි සමයවාදා සත්තානං තණ්හාපාසං දිට්ඨිපාසඤ්ච ඩෙන්ති ඔඩ්ඪෙන්තිති “පාසණ්ඩා” ති වුවවන්ති. පරිග්ගණ්ඨිති විමංසමානො පරිග්ගහෙසි. බින්දුසාරො බ්‍රාහ්මණහත්තො අහොසීති අත්තතො පිතු වන්දගුත්තස්ස කාලතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණෙසු සම්භන්තො අහොසී. වන්දකෙන නාම කිර බ්‍රාහ්මණෙන සමුස්සාහිතො වන්දගුත්තකුමාරො තෙන දින්නනයෙ යත්වා සකලජම්බුදිපෙ එකරජ්ජමකාසී, තස්මා තස්මිං බ්‍රාහ්මණෙ සඤ්ජාතබ්‍රහ්මානවසෙන වන්දගුත්තකාලතො පට්ඨාය සට්ඨිසහස්සමන්තා බ්‍රාහ්මණජාතිකා තස්මිං රාජකුලෙ නිව්චහන්තිකා අහෙසුං. බ්‍රාහ්මණානන්ති පණ්ඩරඞ්ගපරිබ්බාජකාදිභාවමනුපගතෙ දස්සෙති. පණ්ඩරඞ්ගපරිබ්බාජකාදයො ව බ්‍රාහ්මණජාතිවන්තොති ආහ “බ්‍රාහ්මණජාතියපාසණ්ඩාන” තිති. එත්ථ පන දිට්ඨිපාසාදිතං ඔඩ්ඪනතො පණ්ඩරඞ්ගාදයොව “පාසණ්ඩා” ති වුත්තා. සීහපඤ්ජරෙහි මහාවාතපානෙ. උපසමපරිබ්බාහිරෙනාති උපසමතො පරිබ්බාහිරෙන, උපසමරහිතෙනාති අත්ථො. අන්තෙපුරං අතිහරථාති අන්තෙපුරං පවෙසෙට්, ආනෙථාති වුත්තං හොති.

අමා සහ භවන්ති කිව්චෙසුති අමච්චා, රජ්ජකිව්චවොසාපනකා. දෙව්නි රාජානං ආලපන්ති. රාජානො හි දිබ්බන්ති කාමගුණෙහි කීළන්ති, තෙසු වා විහරන්ති විජයසමන්තායොගෙන පව්චන්ටිකෙ විජෙතුං ඉච්ඡන්ති, ඉස්සරියයානාදිසක්කාරදානගණං තං තං අත්ථානුසාසනං වා කරොන්ති වොහරන්ති, පුඤ්ඤානුභාවප්පත්තාය පුත්තියා ජොතන්තිති වා “දෙව” ති වුවවන්ති . තථා හි තෙ චතුහි සංඛිගහවත්ථුහි ජනං රඤ්ජෙන්තා සයං යථාවුත්තෙහි විසෙසෙහි රාජන්ති දිප්පන්ති සොහන්තිති “රාජානො” ති ව වුවවන්ති. නිගණ්ඨාදයොති එත්ථ නිගණ්ඨො නාම “අම්භාකං ගණ්ඨනකිලෙසො සංසාරෙ පලිබුද්ධනකිව්චො රාගාදිකිලෙසො බෙන්තවත්ථුපුත්තදාරාදිවිසයො නත්ථී, කිලෙසගණ්ඨරහිතා මය” තිති එවං වාදිතාය “නිගණ්ඨා” ති ලද්ධනාමා තිත්ථියා.

උච්චාවචානීති උච්චානි ව අච්චානි ව, මහන්තානි වෙව බුද්ධකානි ව, අථ වා විසිට්ඨානි වෙව ලාමකානි වාති අත්ථො. හද්දපිට්ඨකෙසුති වෙන්තමයපිට්ඨෙසු. සාරොති සීලාදිගුණසාරො. රාජකිලෙසනාති රාජතිවෙසනද්වාරෙ විවටෙන භූමිප්පදෙසෙන. අඞ්ගණන්ති හි කත්ථවි කිලෙසා වුවවන්ති “රාගො අඞ්ගණ” තිආදිසු (විහ. 924). රාගාදයො හි අඞ්ගන්ති එතෙහි තංසමඞ්ගිපුග්ගලා නිහිනභාවං ගච්ඡන්තිති අඞ්ගණානිති වුවවන්ති. කත්ථවි මලං වා පඞ්කො වා “තස්සෙව රජස්ස වා අඞ්ගණස්ස වා පහානාය වායමති” තිආදිසු (ම. නි. 1.184). අඤ්ජති සම්මකේතෙති හි අඞ්ගණං, මලාදි. කත්ථවි තථාරූපො විවට්ඨප්පදෙසො “වෙතියඞ්ගණං බොධියඞ්ගණං” තිආදිසු. අඤ්ජති තත්ථ ධීතං අතිසුන්දරතාය අභිබ්බාසෙතිති හි අඞ්ගණං, විවටො භූමිප්පදෙසො. ඉධාපි සොයෙව අධිප්පෙතො. දන්තන්තිආදිසු කිලෙසවිප්චන්දරහිතවිත්තතාය දන්තං, නිව්චං පව්චුපට්ඨිතසාරක්ඛතාය ගුත්තං, වක්ඛාදිඉන්ද්‍රියානං සන්තතාය සන්තින්ද්‍රියං, පාසාදිකෙන ඉරියාපට්ඨෙත සමන්තාගතත්තා සම්පන්නඉරියාපට්ඨං. ඉදාති නිග්‍රොධසාමණෙරං සරූපතො විභාවෙතුකාමො ආහ “කො පතායං නිග්‍රොධො නාමා” තිආදි.

තනුයං අනුපුබ්බිකථාති එත්ථ බින්දුසාරස්ස කිර එකසතපුත්තෙසු මොරියවංසජාය ධම්මදෙවියා අසොකනිස්සනාමානං ද්විත්තං පුත්තානං මජ්ඣේ ජෙට්ඨො අසොකකුමාරො අවන්තිරට්ඨං භුඤ්ජති. පිතරා පෙසිනො පාටලිපුත්තතො පඤ්ඤාසයොජනමත්ථකෙ විට්ඨුභග්ගාගතානං සාකියානමාවාසං වෙට්ඨං නාම නගරං පත්ථා තත්ථ වෙට්ඨං නාම සෙට්ඨිධිතරං ආදාය උප්පේතීරාජධානියං රජ්ජං කරොන්තො මහින්දං නාම කුමාරං සඬ්ඝමිත්තඤ්ච කුමාරිකං ලභිත්වා තෙහි සද්ධිං රජ්ජසුඛමනුභවන්තො පිතුනො ගිලානභාවං සුත්ථා උප්පේතිං පභාය සීඝං පාටලිපුත්තං උපගන්ත්වා පිතු උපට්ඨානං කත්වා තස්ස අවිච්ඡේදන රජ්ජං අග්ගහෙසි. තං සුත්ථා යුවරාජා සුමනාභිධානො කුප්පිකත්වා “අප්ප මෙ මරණං වා භොතු රජ්ජං වා”ති අට්ඨනවුතිභාතිකපරිවුතො සංවට්ටසාගරෙ ජලතරඬිගසඬ්ඝානො විය අප්පේකොත්ථරන්තො උපගච්ජති. තතො අසොකො උප්පේතීරාජා සඬ්ඝාමං පක්ඛන්දිත්වා සත්තුමද්දනං කරොන්තො සුමනං නාම රාජකුමාරං ගහෙත්වා ඝාතෙසි. තෙන වුත්තං “බින්දුසාරරඤ්ඤො කිර දුබ්බලකාලෙයෙව අසොකකුමාරො අත්තනා ලද්ධං උප්පේතීරරජ්ජං පභාය ආගන්ත්වා සබ්බනගරං අත්තනො හත්ථගතං කත්වා සුමනං නාම රාජකුමාරං අග්ගහෙසි”ති.

පරිපුණ්ණගබ්භාති පරිපක්කගබ්භා. එකං සාලන්ති සබ්බපරිච්ඡන්තං එකං පාසාදං. “දෙවතාය පන ආනුභාවෙන තස්මිං පාසාදෙ මහාජනෙන අදිස්සමානා හුත්වා වාසං කප්පෙසි”ති වදන්ති. නිබද්ධවත්තන්ති “එකස්ස දිවසස්ස එත්තක”න්ති නියාමෙත්වා යපිතවත්තං. භෙතුසම්පදන්ති අරහත්තුපනිස්සයපුඤ්ඤසම්පදං. ධුරග්ගෙයෙවති ධුරකම්මපරියොසානෙයෙව, තවපඤ්චකකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තං පරිග්ගණ්හන්තො අන්තිමාය කෙසවට්ටියා වොරොපනාය සමකාලමෙව ච අරහත්තං පාපුණ්ති වුත්තං භොති. සරීරං ජග්ගිත්වාති දන්තකට්ඨබාදනමුඛධොවනාදිහි සරීරපරිකම්මං කත්වා.

සීහපඤ්ජරෙ වඬිකමතිති සීහපඤ්ජරසම්පෙ අපරාපරං වඬිකමති. තඬ්ඛණඤ්ඤොති තස්මිං ඛණෙයෙව. අයං ජනොති රාජඬ්ගණෙ වරමානං ජනං දිස්වා වදති. හන්තම්ගප්පච්චාගොති අනවට්ඨිතත්තා කායවාපල්ලෙන සමන්තාගතත්තා හන්තම්ගසදිසො. අතිවිය සොහතිති සම්බන්ධො. ආලොකිතවිලොකිතන්ති එත්ථ ආලොකිතං නාම පුරතොපෙක්ඛනං. අභිමුඛොලොකනඤ්චි “ආලොකිත”න්ති වුවිච්චි. විලොකිතන්ති අනුදිසාපෙක්ඛනං, යං දිසාභිමුඛං ඔලොකෙති, තදනුගතදිසාපෙක්ඛනන්ති අත්ථො. සම්ඤ්ජනං පබ්බසඬ්ඝකොවනං. පසාරණඤ්ච තෙසංයෙව පසාරණං. ලොකුත්තරධම්මොති සෙසජනෙසු අවිජ්ජමානො විසිට්ඨධම්මො. පෙමං සණ්ඨතිති පෙමං පතිට්ඨාසි, උප්පජ්ජිති අත්ථො. වාණිජකො අහොසිති මධුවාණිජකො අහොසි.

අතීතෙ කිර තයො භාතරො මධුවාණිජකා අහෙසුං. තෙසු කනිට්ඨො මධුං වික්කිණාති, ඉතරෙ අරඤ්ඤතො ආහරන්ති. තදා එකො පච්චෙකබුද්ධො පණ්ඩුකරොගාතුරො අහොසි. අපරො පන පච්චෙකබුද්ධො තදත්ථං මධුභික්ඛාය වරමානො නගරං පාවිසි. පට්ටියඤ්ච තං එකා කුම්භදාසී උදකහරණත්ථං තිත්ථං ගච්ඡමානා අද්දස. දිස්වා ච පුච්ඡිත්වා ආගතකාරණඤ්ච ඤත්වා “එත්ථ, හන්තෙ, මධුවාණිජකා වසන්ති, තත්ථ ගච්ඡං”ති හත්ථං පසාරෙත්වා මධුආපණං දස්සෙසි. සො ච තත්ථ අගමාසි. තං දිස්වා කනිට්ඨො මධුවාණිජො සඤ්ජාතපිතිසොමනස්සො “කෙනාගතාත්ථ, හන්තෙ”ති පුච්ඡිත්වා තමත්ථං විදිත්වා පත්තං ගහෙත්වා මධුනො පුරෙත්වා දදමානො පත්තපුණ්ණං මධුං උග්ගන්ත්වා මුඛතො විස්සන්දිත්වා භූමියං පතමානං දිස්වා පසන්තමානසො “ඉම්නාහං, හන්තෙ, පුඤ්ඤකම්මෙන ජම්බුදීපෙ එකරජ්ජං කරෙයාං, ආණා ච මෙ ආකාසෙ පට්ටියඤ්ච යොජනප්පමාණෙ යානෙ එරතු”ති පත්ථනමකාසි. පච්චෙකබුද්ධො ච “එවං භොතු උපාසකා”ති වත්ථා ගන්ධමාදනං ගන්ත්වා පච්චෙකබුද්ධස්ස හෙසජ්ජමකාසි.

කනිට්ඨො පන මධුවාණිජො මධුං දත්වා ගෙහෙ නිසින්තො ඉතරෙ අරඤ්ඤතො ආගතෙ දිස්වා එවමාහ “තුම්භාකං භාතරො විත්තං පසාදෙට්, මමඤ්ච තුම්භාකඤ්ච මධුං ගහෙත්වා ඊදිසස්ස නාම පච්චෙකබුද්ධස්ස පත්තං පුරෙත්වා අදාසි”න්ති. තෙසු ජෙට්ඨො කුප්පිකත්වා එවමාහ “වණ්ඩාලාපි කාසාවනිවාසිනො භොන්ති, නනු තව හත්ථතො මධුං පටිග්ගහෙත්වා ගතො වණ්ඩාලො හවිස්සති”ති. මජ්ඣිමො පන කුප්පිකත්වා “තව පච්චෙකබුද්ධං ගහෙත්වා පරසමුද්දෙ නික්ඛිපාහි”ති ආහ. පච්ඡා පන තෙපි ද්වෙ භාතරො කනිට්ඨෙන වුවිච්චානං දානානිසංසප්පිසංයුත්තකථං සුත්ථා අනුමොදිංසුයෙව. සාපි ච කුම්භදාසී “තස්ස මධුදායකස්ස අග්ගමහෙසි හවෙයා”න්ති පත්ථනමකාසි. තෙසු කනිට්ඨො අසොකො ධම්මරාජා අහොසි, සා ච කුම්භදාසී අතිවිය රූපසොහග්ගප්පත්තා අසන්ධිමිත්තා නාම තස්ස අග්ගමහෙසි අහොසි. පරසමුද්දවාදි පන මජ්ඣිමො ඉමස්මිංයෙව තම්බපණ්ණදීපෙ දෙවානංපියතිස්සො නාම මහානුභාවො රාජා අහොසි. ජෙට්ඨො පන වණ්ඩාලවාදිතාය වණ්ඩාලගාමෙ ජාතො නිග්‍රොධො නාම සාමණෙරො අහොසි. තෙන වුත්තං “පුබ්බෙ හි කිර පුඤ්ඤකරණකාලෙ එස රඤ්ඤො ජෙට්ඨභාතා වාණිජකො අහොසි”ති.

පුබ්බෙ ච සන්තිවාසෙනාති එත්ථ (ජා. අට්ඨ. 2.2.174) ගාථාබන්ධවසෙන වා-සද්දස්ස රස්සත්තං කතන්ති වෙදිතබ්බං, පුබ්බෙ සන්තිවාසෙන වාති වුත්තං භොති. තත්ථ පුබ්බෙති අතීතජාතියං. සන්තිවාසෙනාති සහවාසෙන. සහසද්දත්ථො හි අයං සංසද්දො. පච්චුප්පන්තභිතෙන වාති පච්චුප්පන්තෙ වත්තමානභවෙ හිතවරණෙන වා. එවං ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි සිනෙහසඬ්ඛානං පෙමං ජායතෙ උප්පජ්ජති. ඉදං වුත්තං භොති – පෙමං නාමෙතං ද්විතිති කාරණෙහි ජායති, පුරිමභවෙ මාතා වා පිතා වා ධිතා වා පුත්තො වා භාතා වා හගිනී වා පති වා හරියා වා සභායො වා මිත්තො වා හුත්වා යො යෙන සද්ධිං එකට්ඨානෙන නිවුත්ථපුබ්බො, තස්ස ඉම්නා පුබ්බෙ වා සන්තිවාසෙන හවත්තරෙපි

අනුබන්ධන්තො සො සිනෙහො න විජහති, ඉමස්මිං අත්තභාවෙ කතෙන පච්චුප්පන්තෙන හිතෙන වාති එවං ඉමෙහි ද්විති කාරණෙහි තං පෙමං නාම ජායතීති. කිං වියාති ආහ “උප්පලං ව යථොදකෙ”ති. එත්ථාපි වා-සද්දස්ස චුත්තනයෙනෙව රස්සත්තං කතන්ති දට්ඨබ්බං. අචුත්තසම්පිණ්ඩනත්ථො චෙත්ථ වාසද්දො. තෙන පද්ධමාදයො සඬගණ්භාති. යථා-සද්දො උපමායං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා උප්පලස්සව සෙසස්සව පද්ධමාදි උදකෙ ජායමානං ද්වෙ කාරණානි නිස්සාය ජායති උදකස්සවෙව කලලස්සව, තථා එතෙහි ද්විති කාරණෙහි පෙමං ජායතීති.

රඤ්ඤො භත්ථෙති සන්තිකං උපගතස්ස රඤ්ඤො භත්ථෙ. රඤ්ඤො අනුරූපන්ති එකුනසතභාතුකානං ඝාතිතත්තා වණ්ඩපකතිතාය රජ්ජෙ ධීතත්තා ව “පමාදවිහාරී අය”න්ති මඤ්ඤමානො තදනුරූපං ධම්මපදෙ අප්පමාදවග්ගං දෙසෙතුං ආරභි. තත්ථ (ධ. ප. අට්ඨ. 1.23) අප්පමාදොති සතියා අවිප්පවාසො, නිව්චං උපට්ඨිතාය සතියා එතං අධිවචනං. අමතපදන්ති අමතං චුච්චති නිබ්බානං. තස්සෙහි අජාතත්තා න ජීයති න මීයති, තස්මා “අමත”න්ති චුච්චති. අමතස්ස පදං අමතපදං, අමතස්ස අධිගමුපායොති චුත්තං හොති. පමාදොති පමජ්ජනභාවො, මුට්ඨස්සච්චසඬබ්බාතස්ස සතියා වොස්සග්ගස්සෙතං නාමං. මච්චුනොති මරණස්ස. පදන්ති උපායො මග්ගො. පමන්තො හි ජාතිං නාතිවත්තති, ජාතො පන ජීයති වෙව මීයති වාති පමාදො මච්චුනො පදං නාම හොති, මරණං උපනෙතීති චුත්තං හොති.

අඤ්ඤාතං තාත, පරියොසාපෙහීති ඉමිනා “සදා අප්පමාදෙන හුත්වා වත්තිතබ්බන්ති එත්තකෙනෙව මයා ඤාතං, තුමිහෙ ධම්මදෙසනං නිට්ඨපෙථා”ති තස්මිං ධම්මෙ අත්තනො පටිපජ්ජිතුකාමතං දීපෙන්තො ධම්මදෙසනාය පරියොසානං පාපෙත්වා කථනෙ උස්සාහං ජනෙති. කෙච් පන “අභාසිති එත්ථ ‘භාසිස්සාමි විතක්කෙමි’ති අත්ථං ගහෙන්වා ‘සබ්බං අප්පමාදවග්ගං භාසිස්සාමි’ති සල්ලක්ඛිතත්තා අභාසිති චුත්තං, රඤ්ඤා පන අඬ්ඬගාථං සුත්ථාව ‘අඤ්ඤාතං තාත, පරියොසාපෙහී’ති චුත්තත්තා ‘උපරි න කථෙසී’”ති වදන්ති. “තං පන යුත්තං න හොති”ති තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. ධුච්චතත්තානි නිව්චහත්තානි. වජ්ජාවජ්ජං උපනිජ්ඣායතිති උපජ්ඣායොති ආහ “වජ්ජාවජ්ජං දිස්වා වොදෙතා සාරෙතා වා”ති. තත්ථ වජ්ජාවජ්ජන්ති බුද්දකං මහන්තස්සව වජ්ජං. වොදෙතාති “ඉදං තයා දුක්කටං, ඉදං දුබ්භාසිත”න්තිආදීති වත්වා වොදෙතා. සාරෙතාති අත්තනො වජ්ජං අස්සරන්තස්ස සතිං උප්පාදෙතා, සම්මාපටිපත්තියං වා සාරෙතා, පවත්තෙතාති අත්ථො.

“එවං තයා බුද්ධවචනං සජ්ඣායිතබ්බං, එවං අභික්කම්මිතබ්බං, එවං පටික්කම්මිතබ්බං”න්තිආදීනා ආචාරස්ස සික්ඛාපනතො ආචරියො නාමාති ආහ “ඉමස්මිං සාසනෙ සික්ඛිතබ්බකධම්මෙසු පතිට්ඨාපෙතා”ති. තත්ථ සික්ඛිතබ්බකධම්මො නාම සකලං බුද්ධවචනං සිලාදයො ව ධම්මො. “පබ්බජ්ජා ව උපසම්පදා වා”ති ඉදං ලබ්භමානවසෙන චුත්තං. ආචරියුපජ්ඣායානන්ති ඉමිනා පබ්බජ්ජා උපසම්පදා ව යොජෙතබ්බො, මම වාති ඉමිනා පන පබ්බජ්ජාව. තදා සාමණෙරහුමියං ධීතත්තා නිග්‍රොධස්ස භාවිතිං වා උපසම්පදං සන්ධාය උභයමිපි යොජෙතබ්බං. සරණගම්නවසෙන පබ්බජ්ජාසිද්ධිතො භික්ඛුසඬ්ඨස්සපි පබ්බජ්ජාය නිස්සයභාවො වෙදිතබ්බො. භණ්ඩුකම්මවසෙනපි නිස්සයභාවො ලබ්භතෙවාති ගහෙන්බ්බං. දිවසෙ දිවසෙ වඩ්ඪාපෙන්තොති චුත්තනයෙනෙව දිවසෙ දිවසෙ තතො තතො දිගුණං කත්වා වඩ්ඪාපෙන්තො. පොථුජ්ජනිකෙතාති පුථුජ්ජනභාවානුරූපෙන. නිග්‍රොධත්ථෙරස්ස ආනුභාවකිත්තනාධිකාරත්තා පුබ්බෙ චුත්තමිපි පච්ඡා වත්තබ්බමිපි සම්පිණ්ඩෙත්වා ආහ “පුන රාජා අසොකාරාමං නාම මහාවිහාරං කාරෙත්වා”තිආදි. වෙතියපට්මණ්ඩිතානිති එත්ථ වයිතබ්බං පුජෙතබ්බන්ති වෙතියං, ඉට්ඨකාදීහි විතත්තා වා වෙතියං, වෙතියෙහි පට්මණ්ඩිතානි විභූසිතානිති වෙතියපට්මණ්ඩිතානි. ධම්මෙනාති ධම්මතො අනපෙතෙන.

චුත්තමෙවත්ථං විත්ථාරතො විභාවෙන්තො ආහ “එකදිවසං කිරා”තිආදි. අසොකාරාමෙ මහාදානං දත්ථාති එත්ථ කතෙ ආරාමෙ පච්ඡා කාරාපකස්ස රඤ්ඤො නාමවසෙන නිරුල්භං නාමපණ්ණත්තිං සන්ධාය චුත්තං “අසොකාරාමෙ”ති. කෙච් පන “තස්මිං දිවසෙ රාජා අත්තනො සරෙයෙව සබ්බං භික්ඛුසඬ්ඨං නිසීදාපෙන්වා හොජෙත්වා ඉමං පඤ්ඤං පුච්ඡී”ති වදන්ති. මහාදානං දත්ථාති හොජෙත්වා සබ්බපරික්ඛාරදානවසෙන මහාදානං දත්ථා. චුත්තස්සෙතං දීපවංසෙ –

“නිවෙසනං පවෙසෙත්වා, නිසීදාපෙන්වාන ආසනෙ;
යාගුං නානාවිධං බජ්ජං, හොජනස්සව මහාරහං;
අදාසි පයතපාණි, යාවදත්ථං යදිච්ඡකං.

“භුත්තාවිභික්ඛුසඬ්ඨස්ස, ඔනීතපත්තපාණිනො;
එකමෙකස්ස භික්ඛුනො, අදාසි යුගසාටකං.

“පාදඅබ්භස්සනං තෙලං, ඡත්තස්සවාපි උපාහනං;
සබ්බං සමණපරික්ඛාරං, අදාසි ථාණිතං මධුං.

“අභිවාදෙත්වා නිසීදි, අසොකධම්මො මහීපති;
නිසජ්ජ රාජා පවාරෙසි, භික්ඛුසඬ්ඨස්ස පච්චයං.

“යාවතා භික්ඛු ඉච්ඡන්ති, තාව දෙමි යදිච්ඡකං;
සන්තප්පෙන්වා පරික්ඛාරෙන, පචාරෙන්වාන පච්චයෙ;
තතො අපුච්ඡි ගම්භිරං, ධම්මක්ඛන්ධං සුදෙසිත”න්ති.

අභිගතො, මහාරාජ, නව අභිගානිතිආදි මොග්ගලපුත්තනිස්සත්ථෙරෙන චුත්තන්ති වදන්ති. නවකම්මාධිට්ඨායකං අදාසීති චතුරාසිතිවිහාරසහස්සෙසු කත්තබ්බස්ස නවකම්මස්ස අධිට්ඨායකං විධායකං කත්වා අදාසි. එකදිවසමෙව සබ්බතගරෙහි පණ්ණානි ආගමිංසුති සබ්බවිහාරෙසු කිර රාහුනා චන්දස්ස ගහණදිවසෙ නවකම්මං ආරභිත්වා පුන රාහුනා චන්දස්ස ගහණදිවසෙයෙව නිට්ඨාපෙසුං, තස්මා එකදිවසමෙව පණ්ණානි ආගමිංසුති වදන්ති. අට්ඨ සීලභිගානිති අට්ඨ උපොසථංචිගමිලාති. “සබ්බාලභිකාරවිභූසිතායා”ති ඉදං අසමාදින්නුපොසථංචිගානං වසෙන චුත්තං. අමරවතියා රාජධානියාති තාවතිංසදෙවනගරෙ. අලභිකතපටියත්තන්ති අලභිකතකරණවසෙන සබ්බසජ්ජිතං.

අධිකං කාරං අධිකාරං, අධිකං කිරියන්ති චුත්තං හොති. ලොකච්චරණං නාම පාටිභාරියං අකංසුති එත්ථ අනෙකසහස්සසඬ්ඛාස්ස ඔකාසලොකස්ස තන්තිවාසීසත්තලොකස්ස ව විවට්ඨාචකරණපාටිභාරියං ලොකච්චරණං නාම. තං පන කරොන්නො ඉද්ධිමා අන්ධකාරං වා ආලොකං කරොති, පටිච්ඡන්තං වා විවට්ඨං, අනාපාථං වා ආපාථං කරොති. කථං? අයඤ්ඤි යථා පටිච්ඡන්තොපි දුරෙ ධීතොපි අත්තා වා පරො වා දිස්සති, එවං අත්තානං වා පරං වා පාකටං කාතුකාමො පාදකජ්ඣානතො වුට්ඨාය “ඉදං අන්ධකාරට්ඨානං ආලොකජාතං හොතු”ති වා “ඉදං පටිච්ඡන්තං විවට්ඨං හොතු”ති වා “ඉදං අනාපාථං ආපාථං හොතු”ති වා ආවජ්ජෙන්වා පුන පාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අධිට්ඨාති. සහ අධිට්ඨානෙන යථාධිට්ඨිතමෙව හොති. අපරෙ දුරෙ ධීතාපි පස්සන්ති, සයම්පි පස්සිතුකාමො පස්සති හගවා විය දෙවොරොහණෙ. හගවා හි දෙවලොකෙ අභිධම්මදෙසනං නිට්ඨපෙන්වා සඬ්ඛස්සනගරං ඔතරන්නො සිනෙරුමුද්ධති යත්වා පුරත්ථිමං ලොකධාතුං ඔලොකෙසි, අනෙකානි චක්කවාලසහස්සානි විවට්ඨානි විය හුත්වා එකභිගණං විය හුත්වා පකාසිංසු. යථා ව පුරත්ථිමෙන, එවං පච්ඡිමෙනපි උත්තරෙනපි දක්ඛිණෙනපි සබ්බං විවට්ඨද්දස. හෙට්ඨාපි යාව අවිච්ඡි උපරි ව යාව අකනිට්ඨභවනං, තාව අද්දස. මනුස්සාපි දෙවෙ පස්සන්ති, දෙවාපි මනුස්සෙ. තත්ථ නෙව මනුස්සා උද්ධං උල්ලොකෙන්ති, න දෙවා අධො ඔලොකෙන්ති, සබ්බෙ සම්මුඛසම්මුඛා ව අඤ්ඤාමඤ්ඤාං පස්සන්ති, තං දිවසං ලොකච්චරණං නාම අහොසි.

අපිව තම්බපණ්ණිදීපෙ තළඬිගරවාසී ධම්මදින්නත්ථෙරොපි ඉමං පාටිභාරියං අකාසි. සො කිර එකදිවසං තිස්සමහාවිහාරෙ වෙතියඬිගණමිති නිසිදිත්වා “තිහි, භික්ඛවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො භික්ඛු අපණ්ණකපටිපදං පටිපන්නො හොති”ති අපණ්ණකසුත්තං (අ. නි. 3.16) කථෙන්නො හෙට්ඨාමුඛං බීජනිං අකාසි, යාව අවිච්ඡිනො එකභිගණං අහොසි, තතො උපරිමුඛං අකාසි, යාව බ්‍රහ්මලොකා එකභිගණං අහොසි. ථෙරො නිරයභයෙන තජ්ජෙන්වා සග්ගසුඛෙන ව පලොභෙන්වා ධම්මං දෙසෙසි. කෙච්ඡි සොනාපන්නා අහෙසුං, කෙච්ඡි සකදාගාමී අනාගාමී අරහන්තොති එවං තස්මිං දිවසෙපි ලොකච්චරණං නාම අහොසි. ඉමෙ පන භික්ඛු යථා අසොකො ධම්මරාජා අසොකාරාමෙ ධීතො චතුද්දිසා අනුච්චලොකෙන්තො සමන්තතො සමුද්දපරියන්තං ජම්බුදීපං පස්සති, චතුරාසිති ව විහාරසහස්සානි උළාරාය විහාරමහපූජාය විරොවමානානි, එවං අධිට්ඨන්තිවා ලොකච්චරණං නාම පාටිභාරියං අකංසු.

විහාරමහපූජායාති විහාරමහසඬ්ඛාතාය පූජාය. විභූතින්ති සම්පත්තිං. එවරූපං පීතිපාමොජ්ජන්ති ඊදිසං පරිච්චාගමුලකං පීතිපාමොජ්ජං. මොග්ගලපුත්තනිස්සත්ථෙරස්ස භාරමකාසීති ථෙරස්ස මහානුභාවන්තා “උත්තරිපි වෙ කථෙතබ්බං අත්ථි, තම්පි සොයෙව කථෙස්සති”ති මඤ්ඤාමානො භික්ඛුසඬ්ඛො රඤ්ඤා පුච්ඡිතපඤ්ඤාස්ස විසජ්ජනං ථෙරස්ස භාරමකාසි. සාසනස්ස දායාදො හොමි, න හොමිති සාසනස්ස ඤාතකො අබ්බන්තරො හොමි, න හොමිති අත්ථො. යෙසං සාසනෙ පබ්බජිතා පුත්තධිතරො න සන්ති, න තෙ සාසනෙ කත්තබ්බකිච්චං අත්තතො භාරං කත්වා වහන්තිති ඉමමත්ථං සන්ධාය ථෙරො එවමහ “න ඛො, මහාරාජ, එත්තාවතා සාසනස්ස දායාදො හොති”ති. කථංඤ්චරහි, හන්තෙ, සාසනස්ස දායාදො හොතිති එත්ථ වරහිති නිපාතො අක්ඛන්තිං දිපෙති. ඉදං චුත්තං හොති – යදි එවරූපං පරිච්චාගං කත්වාපි සාසනස්ස දායාදො න හොති, අඤ්ඤං කිං නාම කත්වා හොතිති.

තිස්සකුමාරස්ස පබ්බජිතකාලතො පභූතීති යදා ව තිස්සකුමාරො පබ්බජිතො, යෙන ව කාරණෙන පබ්බජිතො, තං සබ්බං විත්ථාරතො උත්තරි ආචි භවිස්සති. සක්ඛසීති සක්ඛිස්සයි. පාමොජ්ජජාතොති සඤ්ජාතපාමොජ්ජො. පුත්තානං මනං ලභිත්වාති එත්ථ පුත්තිපි සාමඤ්ඤතො පුත්තසද්දෙන චුත්තාති වෙදිතබ්බා, පුත්තො ව ධීතා ව පුත්තාති එවං එකසෙසනායෙන වා එවං චුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ධීතසද්දෙන සහ පසුජ්ජමානො හි පුත්තසද්දො එකොව අවසිස්සති, ධීතසද්දො නිවත්තනීති සද්දසත්ථවිදු වදන්ති. සික්ඛාය පතිට්ඨාපෙසුන්ති තස්මිංයෙව සීමමණ්ඩලෙ සික්ඛාසම්මුතිං දත්වා පාණානිපාතාවෙරමණිආදියු විකාලභොජනාවෙරමණිපරියොසානාසු ඡසු සික්ඛාසු සමාදපනවසෙන සික්ඛාය පතිට්ඨාපෙසුං. සට්ඨිවස්සායපි හි සාමණෙරියා “පාණානිපාතාවෙරමණිං ද්වෙ වස්සානි අවිතික්කම්ම සමාදානං සමාදියාමි”තිආදිනා (පාච්. 1078-1079) ඡ සික්ඛායො සමාදියිත්වා සික්ඛිතබ්බායෙව. න හි එතාසු ඡසු සික්ඛාපදෙසු ද්වෙ වස්සානි අසික්ඛිතසික්ඛං සාමණෙරිං උපසම්පාදෙතුං වට්ටති. ඡ වස්සානි අභිසෙකස්ස අස්සානි ඡබ්බස්සාහිසෙකො, අභිසෙකතො පට්ඨාය අතික්කන්තජවස්සොති චුත්තං හොති.

සබ්බං ථෙරවාදන්ති ද්වෙ සඬ්භිතියො ආරුල්හා පාළියෙවෙන්ථ “ථෙරවාදො”ති වෙදිතබ්බා. සා හි මහාකස්සපපභූතිනං මහාථෙරානං වාදන්තා “ථෙරවාදො”ති වුච්චති. කොත්තපුත්තනිස්සත්ථෙරොති එත්ථ

කොන්තසකුණියෝ නාම කින්තරජාතියෝ. “තාසු එකිස්සා කුච්ඡියං සයිතො මනුස්සජාතිකො රඤ්ඤා පොසිතො කොන්තපුත්තතිස්සත්ථෙරො නාමා”ති තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. මහාවංසෙපි වෙනං චුත්තං –

“පුරෙ පාටලිපුත්තම්භා, වනෙ වනවරො වරං;
කොන්තකින්තරියා සද්ධිං, සංවාසං කිර කප්පයි.

“තෙන සංවාසමත්ථාය, සා පුත්තෙ ජනයි දුවෙ;
තිස්සො ජෙට්ඨො කතිට්ඨො තු, සුමිත්තො නාම නාමතො.

“මහාවරුණත්ථෙරස්ස , කාලෙ පබ්බජි සන්තිකෙ;
අරහත්තං පාපුණිංසු, ඡලෙහිඤ්ඤාගුණං උභො”ති.

කෙච් පන එවං වදන්ති “කොන්තා නාම කට්ඨවාහනරඤ්ඤො වංසෙ ජාතා එකා රාජධිතා. තං ගරුළයන්තෙන අරඤ්ඤගතං එකො වනවරකො ආනෙත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා තස්ස උභො පුත්තෙ විජායි. තත්‍රායං ජෙට්ඨකො මාතුනාමෙන කොන්තපුත්තො නාම ජාතො”ති. කට්ඨවාහනරඤ්ඤො කිර නගරෙ සබ්බෙපි විභවසම්පන්නා නදීපබ්බතකිලාදීසු ගරුළසකුණසදිසං යත්තං කාරෙත්වා කට්ඨවාහනරාජා විය ගරුළවාහනෙන විවරන්ති.

බ්‍යාධිපටිකම්මත්ථං භික්ඛාචාරවත්තෙන ආභිණ්ඩන්තො පසතමත්තං සප්පිං අලභිත්වාති තදා කිර ජෙට්ඨස්ස කොන්තපුත්තතිස්සත්ථෙරස්ස කුච්ඡිවාතො සමුට්ඨාසි. තං බාල්භාය දුක්ඛවෙදනාය පිළිතං කතිට්ඨො සුමිත්තො නාම ථෙරො දිස්වා “කිමෙත්ථ, හන්තෙ, ලද්ධුං වට්ටති”ති පුච්ඡි. තිස්සත්ථෙරො, “ආවුසො, පසතමත්තං සප්පිං ලද්ධුං වට්ටති”ති වත්වා රඤ්ඤො නිවෙදනං තස්ස ගිලානපච්චයං පච්ඡාහත්තං සප්පිඅත්ථාය වරණඤ්ච පටික්ඛිපිත්වා “භික්ඛාචාරවෙලායමෙව පිණ්ඩාය වරත්තෙන තයා යදි සක්කා ලද්ධුං, එවං විවරිත්වා යං ලද්ධං, තං ආහරා”ති ආහ. කතිට්ඨොපි චුත්තනයෙනෙව භික්ඛාචාරවත්තෙන වරත්තො පසතමත්තම්පි සප්පිං නාලත්ථ. සො පන කුච්ඡිවාතො බලවතරො සප්පිසට්ඨතෙනපි වූපසමෙතුං අසක්කුණෙයො අභොසි. ථෙරො තෙනෙව බ්‍යාධිබලෙන කාලමකාසි. කෙච් පන “විච්ඡිකනාමකෙන කීට්ඨසෙන ධට්ඨො ථෙරො තස්ස විසවෙගෙන අධිමත්තාය දුක්ඛවෙදනාය සමන්තාගතො තං වූපසමෙතුං චුත්තනයෙනෙව පසතමත්තං සප්පිං අලභිත්වා පරිනිබ්බුතො”ති වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ –

“පාදෙ කීට්ඨසෙනාසි, ධට්ඨො ජෙට්ඨො සවෙදනො;
ආහ පුට්ඨො කතිට්ඨෙන, හෙසප්පං පසතං සතං.

“රඤ්ඤො නිවෙදනං ථෙරො, ගිලානපච්චයෙපි ව;
සප්පිඅත්ථඤ්ච වරණං, පච්ඡාහත්තං පටික්ඛිපි.

“පිණ්ඩාය වෙ වරං සප්පිං, ලහසෙ ත්වං තමාහර;
ඉච්චාහ තිස්සත්ථෙරො සො, සුමිත්තං ථෙරමුත්තමං.

“පිණ්ඩාය වරතා තෙන, න ලද්ධං පසතං සතං;
සප්පිකුම්භසතෙනාපි, බ්‍යාධි ජාතො අසාධියො.

“තෙනෙව බ්‍යාධිතා ථෙරො, පත්තො ආයුක්ඛයන්තිකං;
ඔවදිත්ථප්පමාදෙන, නිබ්බාතුං මානසං අකා.

“ආකාසම්භි නිසිදිත්වා, තෙජොධාතුවසෙන සො;
යථාරුචි අධිට්ඨාය, සරිරං පරිනිබ්බුතො.

“ජාලා සරීරා නික්ඛම්ම, නිමංසජාරිකං ධනි;
ථෙරස්ස සකලං කායං, අට්ඨිකානි තු නො ධනි”ති.

අප්පමාදෙන ඔවදිත්වාති “අම්භාදිසානම්පි එවං පච්චයා දුල්ලහා, තුම්භෙ ලහමානෙසු පච්චයෙසු අප්පමජ්ජිත්වා සමණධම්මං කරොථා”ති එවං අප්පමාදෙන ඔවදිත්වා. පල්ලඛකෙනාති සමන්තතො උරුබද්ධාසනෙන. ඉත්ථම්භුතලක්ඛණෙ වෙනං කරණවචනං. තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වාති තෙජොධාතූකසිංහාරම්මණං ඝාතං සමාපජ්ජිත්වා. ථෙරස්ස සක්කාරං කත්වාති ථෙරස්ස ධාතුසක්කාරං කත්වා. චතුසු ද්වාරෙසු පොක්ඛරණියො කාරාපෙත්වා හෙසප්පස්ස පුරාපෙත්වාති එකස්මිං ද්වාරෙ චතස්සො පොක්ඛරණියො කාරාපෙත්වා තත්ථ එකං පොක්ඛරණිං සප්පිස්ස පුරාපෙත්වා එකං මධුනො, එකං ථාණිතස්ස, එකං සක්කරාය පුරාපෙසි. සෙසද්වාරෙසුපි එවමෙව කාරාපෙසිති වදන්ති.

සභායං සතසහස්සන්ති නගරමජ්ඣෙ විනිවිජයසාලායං සතසහස්සං. ඉමිනා සකලනගරතො සමුට්ඨිතං ආයං නිදස්සෙති. පඤ්චසතසහස්සානි රඤ්ඤො උප්පජ්ජන්තිති ව රට්ඨතො උප්පජ්ජනකං ආයං යපෙත්වා වුත්තං. තතොති යථාචුත්තපඤ්චසතසහස්සතො. නිග්‍රොධත්ථෙරස්ස දෙවසිකං සතසහස්සං විසජ්ජෙසීති කථං පන ථෙරස්ස සතසහස්සං විසජ්ජෙසී? රාජා කිර දිවසස්ස තික්ඛන්තුං සාටකෙ පරිවත්තෙන්තො “ථෙරස්ස චීවරං නිත”න්ති පුච්ඡන්වා “ආම නිත”න්ති සුත්වාච පරිවත්තෙති. ථෙරොපි දිවසස්ස තික්ඛන්තුං තිච්චරං පරිවත්තෙති. තස්ස හි තිච්චරං හත්ථික්ඛන්ධෙ යපෙත්වා පඤ්චති ව ගන්ධසමුත්ථයතෙහි පඤ්චති ව මාලාසමුත්ථයතෙහි සද්ධිං පාතොව ආහරිමිත්ථං, තථා දිවා චෙව සායඤ්ච. ථෙරොපි න හණ්ඩිකං ඛන්ධිත්වා යපෙසි, සම්පත්තසමුත්ථවාරිතං අදාසි. තදා කිර ජම්බුදීපෙ භික්ඛුසංඝස්ස යෙභුයොග්‍ය නිග්‍රොධත්ථෙරස්සෙව සන්තකං චීවරං අහොසි. එවං ථෙරස්ස දිවසෙ දිවසෙ සතසහස්සං විසජ්ජෙසි. උළාරො ලාභසක්කාරොති එත්ථ ලබ්භති පාපුණියතිති ලාභො, චතුත්තං පච්චයානමෙතං අධිවචනං. සක්කච්චං කාතබ්බො දාතබ්බොති සක්කාරො, චත්තාරො පච්චයායෙව. පච්චයා එව හි පණිතපණිතා සුන්දරසුන්දරා අභිසංඛරිත්වා කතා “සක්කාරො”ති වුච්චන්ති. අථ වා පරෙහි කාතබ්බගාරවකිරියා පුප්ඵාදීහි පුජා වා සක්කාරො.

දිට්ඨිගතානිති එත්ථ දිට්ඨියෙව දිට්ඨිගතං “ගුථගතං මුත්තගතං (ම. නි. 2.119), සංඛාරගත”න්තිආදීසු (මහානි. 41) විය. ගන්තබ්බාභාවතො වා දිට්ඨියා ගතමත්තං දිට්ඨිගතං, දිට්ඨියා ගහණමත්තන්ති අත්ථො. දිට්ඨිජ්ජකාරො වා දිට්ඨිගතං, දිට්ඨිභෙදොති වුත්තං හොති. ලොකියා හි විධයුත්තගතජ්ජකාරසද්දෙ සමානත්ථෙ ඉච්ඡන්ති. න ඛො පනෙතං සක්කා ඉමෙසං මජ්ඣෙකෙ වසන්තෙන වුපසමෙතුන්ති තෙසඤ්ඤි මජ්ඣෙකෙ වසන්තො තෙසුයෙව අන්තොගධන්තා ආදෙයාවචතො න හොති, තස්මා එවං චින්තෙසි. තදා තස්මිං යානෙ වසන්තස්ස සුඛවිහාරාභාවතො තං පභාය ඉච්ඡන්තිඛසුඛවිහාරමත්තං ගහෙන්වා වුත්තං “අත්තනා ඵාසුකච්ඡාරෙන විහරිතුකාමො”ති. අභොගභිගපබ්බතන්ති එවංනාමකං පබ්බතං. ධම්මෙන විනයෙන සත්ථුසාසනෙනාති එත්ථ ධම්මොති භුතං වත්ථු. විනයොති චොදනා සාරණා ව. සත්ථුසාසනන්ති ඤත්තිසම්පදා අනුසාවනසම්පදා ව, තස්මා භුතෙන වත්ථුනා චොදෙන්වා සාරෙන්වා ඤත්තිසම්පදාය අනුසාවනසම්පදාය ව උක්ඛෙපනියාදිකම්මවසෙන නිග්ගස්ථමානාපීති වුත්තං හොති. අබ්බුදං ථෙතනට්ඨෙත, මලං කිලිට්ඨභාවකරණට්ඨෙත, කණ්ටකං විජ්ඣනට්ඨෙත. අග්ගිං පරිවරන්තිති අග්ගිභුත්තකා විය අග්ගිං පුජෙන්ති . පඤ්චාතපෙ තප්පන්තිති වතුසු යානෙසු අග්ගිං කත්වා මජ්ඣෙකෙ යත්වා සුරියාතපෙන තප්පන්ති. ආදිච්චං අනුපරිවත්තන්තිති උදයකාලතො පභුති සුරියං ඔලොකයමානා යාවත්ථභිගමනා සුරියාභිමුඛාව පරිවත්තන්ති. චොභිත්ථිස්සාමාති පග්ගණ්ඨිංසුති විනාසෙස්සාමාති උස්සාහමකංසු. අවිසහන්තොති අසක්කොන්තො.

සත්තදිවසෙන රජ්ජං සම්පට්ඨිතාති සත්තදිවසෙ රජ්ජසුඛං තාව අනුභව. තමත්ථං සඤ්ඤාපෙසීති කුක්කුචවායිතමත්ථං ඛොධෙසි. කථං සඤ්ඤාපෙසීති ආහ “සො කිරා”තිආදි. විත්තරුපන්ති විත්තානුරුපං, යථාකාමන්ති වුත්තං හොති. කිස්සාති කෙන කාරණෙන. අරෙ ත්ථං නාම පරිච්ඡන්තමරණන්ති සත්තහි දිවසෙහි පරිච්ඡන්තමරණං. විස්සත්ථොති නිරාසඬිකචිත්තො, මරණසඬිකාරහිතො නිබ්භයොති වුත්තං හොති. අස්සාසපස්සාසනිඛද්ධං මරණං පෙක්ඛමානාති “අහො වතාහං තදන්තරං ජීවෙය්‍යං, යදන්තරං අස්සසිත්වා පස්සසාමි පස්සසිත්වා වා අස්සසාමි, හගවතො සාසනං මනසි කරෙය්‍යං, ඛබ්බ වත මෙ කතං අස්සා”ති එවං මරණස්සනියා අනුයුඤ්ජනතො අස්සාසපස්සාසප්පවත්තිකාලපට්ඨිඛද්ධං මරණං පෙක්ඛමානා. තත්ථ අස්සාසොති ඛනිතික්ඛමනනාසවාතො. පස්සාසොති අන්තොපවිසනවාතො. වුත්තවිපරියායෙනපි වදන්ති.

මිගවං නික්ඛමිත්වාති මිගමාරණත්ථාය “අරඤ්ඤෙ මිගපරියෙසනං වරිස්සාමි”ති නික්ඛමිත්වා. තත්ථ මිගවන්ති මිගානං වානනතො හෙසනතො ඛාධනතො “මිගව”න්ති ලද්ධසමඤ්ඤං මිගවං. යොනකමහාධම්මරක්ඛිතත්ථෙරන්ති යොනකවිසයෙ ජාතං ඉධාගන්ත්වා පබ්බජිතං ධම්මරක්ඛිතනාමධෙය්‍යං මහාථෙරං. හත්ථිනාගෙනාති මහාහත්ථිනා. මහත්තපරියායොපි හි නාගසද්දොති වදන්ති. අභිනාගාදිතො වා විසෙසනත්ථං “හත්ථිනාගෙනා”ති වුත්තං. තස්සාසයං තස්ස අජ්ඣාසයං. තස්ස පස්සන්තස්සෙවාති අනාදරෙ සාමිච්චනං, තස්මිං පස්සන්තෙයෙවාති අත්ථො. ආකාසෙ උප්පතිත්වාති එත්ථ අයං විකුඛ්ඛනිද්ධි න හොතිති ගිහිස්සපි ඉමං ඉද්ධිපාටිභාරියං දස්සෙසි. සා හි “පකතිවණ්ණං විජ්ඣන්වා කුමාරකවණ්ණං වා දස්සෙති නාගවණ්ණං වා, විවිධමිපි සෙනාඛ්‍යුහං දස්සෙති”ති එවං ආගතා ඉද්ධි පකතිවණ්ණවිජ්ඣනවිකාරවසෙන පවත්තන්තා විකුඛ්ඛනිද්ධි නාම. අධිට්ඨානිද්ධියා පන පටික්ඛෙපො නත්ථි. තථා ව චක්ඛති බුද්දකචත්ථුක්ඛන්ධකචණ්ණායං (වුළුව. අට්ඨ. 252) “ඉද්ධිපාටිභාරියන්ති එත්ථ විකුඛ්ඛනිද්ධිපාටිභාරියං පටික්ඛන්තං, අධිට්ඨානිද්ධි පන අප්පටික්ඛිත්තාති වෙදිතබ්බා”ති. ලග්ගෙන්වාති ආකාසෙ කායඛන්ධනං පසාරෙන්වා තත්ථ චීවරං ලග්ගෙන්වා.

ජණුවෙසන්ති කුට්ඨිජනනවෙසං, උස්සවවෙසන්ති අත්ථො. පටියාදෙසුන්ති “ආගතකාලෙ චීවරාදීනං පරියෙසනං භාරිය”න්ති පයමමෙව පත්තචීවරාති සම්පාදෙසුං. පධානසරන්ති භාවනානුයොගවසෙන වීරියාරම්භස්ස අනුරුපං විචිත්තසෙනාසනං. සොපීති රඤ්ඤො භාගිනෙය්‍යං සන්ධාය වුත්තං. අනුපබ්බජිතොති උළාරවිභවෙන ඛන්තියජනෙන අනුගන්ත්වා පබ්බජිතො. ගන්ත්වාති ඉද්ධියා ගන්ත්වා. කුසලාධිජ්ජායොති මනාපජ්ඣාසයො. ද්වෙළ්භකජාතොති “ඉමෙ භික්ඛු න එකමග්ගෙන කථෙන්නි”ති සංසයමාපන්නො. එකෙකං භික්ඛුසහස්සපරිවාරන්ති එකෙකස්ස එකෙකසහස්සපරිච්ඡන්තං භික්ඛුපරිවාරඤ්ච. ගණ්ඨිත්වා ආගච්ඡන්ති වුත්තෙපි “සාසනං පග්ගණ්ඨිතුං සමත්ථො”ති වුත්තන්තා ථෙරා භික්ඛු “ධම්මකම්ම”න්ති මඤ්ඤමානා ගතා. ඊදිසෙසු හි යානෙසු කුක්කුච්චං න කාතබ්බං.

කප්පියසාසනඤ්ඤානං න ගිහිකම්මපටිසංයුත්තං. ටෙරො නාගච්ඡිති කිඤ්චාපි “රාජා පක්කොසති”ති චුත්තෙපි ධම්මකම්මත්ථාය ආගන්තුං වට්ටති, ද්විත්තත්තුං පන පෙසිතෙපි න ආගතො කිර. ටෙරො හි සබ්බන්තං විධානවසෙන සම්භාවනුප්පත්තියො සම්භාවිතස්ස ව උද්ධං කත්තබ්බකිච්චසිද්ධියො අසාරුප්පවචනලෙසෙන න ආගච්ඡිති. මහල්ලකො නු බො හන්තෙ ටෙරොති කිඤ්චාපි රාජා ටෙරං දිට්ඨපුබ්බො, නාමං පන සල්ලක්ඛෙතුං අසක්කොන්තො එවං පුච්ඡිති වදන්ති. වස්භන්ති උපරි මණ්ඩපසදිසං පදරච්ඡන්තං, සබ්බපලිගුණධීමං වා ඡාදෙන්වා කතං සකට්ඨසෙසං වස්භන්ති වදන්ති. නාවාසඬ්ඝාටං බන්ධිත්වාති එත්ථ නාවාති පොතො. සො හි ඔරතො පාරං පතති ගච්ඡතිති පොතො, සත්තෙ තෙතිති නාවාති ව චුච්චති. එකතො සඬ්ඝට්ඨා නාවා නාවාසඬ්ඝාටං, තථා තං බන්ධිත්වාති අත්ථො.

සාසනපච්චත්ථිකානං බහුභාවතො ආහ “ආරක්ඛං සංවිධායා”ති. යන්ති යස්මා, යෙන කාරණෙනාති අත්ථො. “ආගුං න කරොතිති නාගො”ති (චූළව. මෙත්තගුමාණවපුච්ඡානිද්දෙස 27) වචනතො පාපකරණාභාවතො සමණො ඉධ නාගො නාමාති මඤ්ඤමානා “එකො තං මහාරාජ සමණනාගො දක්ඛිණභත්ථෙ ගණ්ඨිස්සති”ති බ්‍යාකරිංසු. අබ්බාහිංසුති ආකඬ්ඝිංසු. “රඤ්ඤො හත්ථග්ගහණං ලිලාවසෙන කතං විය හොතිති කස්මාතිආදිවොදනං කත”න්ති වදන්ති. බාහිරතොති උය්‍යානස්ස බාහිරතො. පස්සන්තානං අතිදුක්කරං හුත්වා පඤ්ඤායතිති ආහ “පදෙසපට්ඨකම්මපනං දුක්කර”න්ති. අධිට්ඨානෙ පනෙත්ථ විසුං දුක්කරතා නාම නත්ථි. සීමං අක්කම්මත්වාති අන්තොසීමං සීමාය අබ්හන්තරං අක්කම්මත්වා. අභිඤ්ඤාපාදකන්ති අභිඤ්ඤාය පතිට්ඨාභුතං. විකුබ්බනිද්ධියා එව පටික්ඛිත්තත්තා පට්ඨවලනං අධිට්ඨති. රථස්ස අන්තොසීමාය යීතො පාදොව වලිති එත්ථ පාදොති රථවක්කං සන්ධාය චුත්තං. තඤ්ඤි රථස්ස ගමනකිච්චසාධනතො පාදසදිසත්තා ඉධ “පාදො”ති චුත්තං. සක්ඛිති සක්ඛිස්සති. එතමත්ථන්ති විනා වෙනනාය පාපස්ස අසම්භවසඬ්ඝාතං අත්ථං. වෙනනාහන්ති එත්ථ “වෙනනං අහ”න්ති පදවිජේදො කාතබ්බො. වෙනයිත්වාති වෙනනං පවත්තයිත්වා. දීපකතිත්තිරොති අත්තතො නිසින්තභාවස්ස දීපනතො එවංලද්ධනාමො තිත්තිරො. යං අරඤ්ඤං තෙත්වා සාකුණිකො තස්ස සද්දෙන ආගතාගතෙ තිත්තිරෙ ගණ්ඨාති.

තාපසං පුච්ඡිති අතීතෙ කිර එකස්මිං පච්චන්තගාමෙ එකො සාකුණිකො එකං දීපකතිත්තිරං ගහෙන්වා සුට්ඨු සික්ඛාපෙත්වා පඤ්ජරෙ පක්ඛිපිත්වා පටිජග්ගති. සො තං අරඤ්ඤං තෙත්වා තස්ස සද්දෙන ආගතාගතෙ තිත්තිරෙ ගණ්ඨාති. තිත්තිරො “මං නිස්සාය බහු මම ඤාතකා නස්සන්ති, මය්හෙනං පාප”න්ති නිස්සද්දො අහොසි. සො තස්ස නිස්සද්දභාවං ඤාත්වා වෙළුපෙසිකාය තං සිසෙ පහරති. තිත්තිරො දුක්ඛාතුරතාය සද්දං කරොති. එවං සො සාකුණිකො තං නිස්සාය තිත්තිරෙ ගහෙන්වා ජීවිකං කප්පෙසි. අප් සො තිත්තිරො වින්තෙසි “ඉමෙ මරන්තුති මය්හං වෙනනා නත්ථි, පටිච්ච කම්මං පන මං ඵුසති. මයි සද්දං අකරොන්තෙ හි එතෙ නාගච්ඡන්ති, කරොන්තෙයෙවාගච්ඡන්ති, ආගතාගතෙ අයං ගහෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙති, අත්ථි නු බො එත්ථ මය්හං පාපං, නත්ථි”ති. සො තතො පට්ඨාය “කො නු බො මෙ ඉමං කඬ්ඛං ඡින්දෙය්‍යා”ති තථාරූපං පණ්ඩිතං උපධාරෙන්තො වරති. අපේකදිවසං සො සාකුණිකො බහුකෙ තිත්තිරෙ ගහෙන්වා පච්ඡිං පුරෙන්වා “පානියං පිච්ඡසාමි”ති බොධිසත්තස්ස තාපසපබ්බප්ඵාය පබ්බජිත්වා ඤානාභිඤ්ඤායො නිබ්බන්තෙන්වා අරඤ්ඤෙ වසන්තස්ස අස්සමං ගන්ත්වා තං පඤ්ජරං බොධිසත්තස්ස සන්තිකෙ යපෙත්වා පානියං පිච්ඡන්වා වාලිකාතලෙ නිපන්තො නිද්දං ඔක්කම්. තිත්තිරො තස්ස නිද්දමොක්කන්තභාවං ඤාත්වා “මම කඬ්ඛං ඉමං තාපසං පුච්ඡස්සාමි, ඡානන්තො මෙ කපේස්සති”ති පඤ්ජරෙ නිසින්තොයෙව –

“ඤාතකො නො නිසින්තොති, බහු ආගච්ඡතෙ ජනො;
පටිච්ච කම්මං ඵුසති, තස්මිං මෙ සඬ්ඝතෙ මනො”ති. (ජා. 1.4.75) –

තාපසං පුච්ඡි. තස්සත්ථො (ජා. අට්ඨ. 3.75) – හන්තෙ, සවාහං සද්දං න කරෙය්‍යං, අයං තිත්තිරජනො න ආගච්ඡෙය්‍ය, මයි පන සද්දං කරොන්තෙ “ඤාතකො නො නිසින්තො”ති අයං බහුජනො ආගච්ඡති, තං ආගතාගතං ලුද්දො ගහෙන්වා ජීවිතක්ඛයං පාපෙන්තො මං පටිච්ච මං නිස්සාය එතං පාණාතිපාතකම්මං ඵුසති පටිලහති වින්දති, තස්මිං මං පටිච්ච කතෙ පාපෙ “මම නු බො එතං පාප”න්ති එවං මෙ මනො සඬ්ඝාති පරිසඬ්ඝාති කුක්කුච්චං ආපජ්ජතිති.

න පටිච්ච කම්මං ඵුසතිතිආදිකාය පන තාපසෙන චුත්තගාථාය අයමත්ථො – යදි තව පාපකිරියාය මනො න පදුස්සති, තන්තින්තො තප්පොණො න හොති, එවං සන්තෙ ලුද්දෙන තං පටිච්ච කතම්පි පාපකම්මං තං න ඵුසති න අල්ලියති. පාපකිරියාය හි අප්පොස්සුක්කස්ස නිරාලයස්ස හදුස්ස පරිසුද්ධස්ස සතො තව පාණාතිපාතවෙනනාය අභාවා තං පාපං න උපලම්පති, තව විත්තං න අල්ලියතිති.

සමයං උග්ගණ්ඨාපෙසීති අත්තතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස ලද්ධිං උග්ගණ්ඨාපෙසි. සාණිපාකාරං පරික්ඛිපාපෙන්වාති එත්ථ සාණිපාකාරන්ති කරණත්ථෙ උපයොගවචනං, අත්තානඤ්ච ටෙරඤ්ච යථා තෙ හික්ඛු න පස්සන්ති, එවං සාණිපාකාරෙන සමන්තතො පරික්ඛිපාපෙන්වාති අත්ථො, සාණිපාකාරං වා සමන්තතො පරික්ඛිපාපෙන්වාති එවමෙත්ථ අත්ථො ගහෙනබ්බො. සාණිපාකාරන්තරෙති සාණිපාකාරස්ස අබ්හන්තරෙ. එකලද්ධිකෙති සමානලද්ධිකෙ. කිං වදති සීලෙනාති කිංවාදී. අප් වා කො කතමො වාදො කිංවාදො, සො එතස්ස අත්ථිති කිංවාදී. සස්සතං අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච වදන්ති පඤ්ඤාපෙන්ති සීලෙනාති සස්සතවාදිනො. අප් වා වදන්ති එතෙනාති වාදො, දිට්ඨියා එතං අධිවචනං. සස්සතො වාදො සස්සතවාදො, සො එතෙසං අත්ථිති සස්සතවාදිනො, සස්සතදිට්ඨිනොති අත්ථො. අප් සස්සතො වාදො එතෙසමත්ථිති කස්මා චුත්තං, තෙසඤ්ඤි අත්තා ලොකො ව සස්සතොති අධිප්පෙනො, න වාදොති? සච්චමෙතං. සස්සතසභවරිතතාය පන වාදොපි සස්සතොති චුත්තො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති. සස්සතොති වාදො

එතෙසින් වා ඉතිසද්දලොපො දට්ටබ්බො. යෙ රූපාදිසු අඤ්ඤතරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගහෙත්වා තං සස්සතං අමතං නිව්චං ධූවං පඤ්ඤපෙන්නි, තෙ සස්සතවාදිනොති වෙදිතබ්බො. චූත්තඤ්ඤෙතං නිද්දෙසෙ පටිසම්භිදායඤ්ච –

“රූපං අත්තා වෙච ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි. වෙදනං... සඤ්ඤං... සඛ්ඛාරො... විඤ්ඤාණං අත්තා වෙච ලොකො ව සස්සතො වාති අත්තානඤ්ච ලොකඤ්ච පඤ්ඤපෙන්නි”ති.

අයඤ්ච අත්ථො “රූපං අත්තතො සමනුපස්සති, වෙදනං... සඤ්ඤං... සඛ්ඛාරො... විඤ්ඤාණං අත්තතො සමනුපස්සති”ති ඉමිස්සා පඤ්චවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චූත්තො. “රූපවත්තං අත්තාන”න්තිආදිකාය පන පඤ්චදසවිධාය සක්කායදිට්ඨියා වසෙන චත්තාරො චත්තාරො ඛන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤො ලොකොති පඤ්ඤපෙන්නිති අයඤ්ච අත්ථො ලබ්භති. තථා එකං ඛන්ධං “අත්තා”ති ගහෙත්වා අඤ්ඤො අත්තතො උපභොගභූතො ලොකොති, සසන්තතිපතිතෙ වා ඛන්ධෙ “අත්තා”ති ගහෙත්වා තදඤ්ඤො ලොකොති පඤ්ඤපෙන්නිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සත්තෙසු සඛ්ඛාරෙසු වා එකව්චං සස්සතං එතස්සාති එකව්චසස්සතො, එකව්චසස්සතවාදො. සො එතෙසමත්ථීති එකව්චසස්සතිකා, එකව්චසස්සතවාදිනො. තෙ දුට්ඨා භොන්ති සත්තෙකව්චසස්සතිකා සඛ්ඛාරෙකව්චසස්සතිකාති . තත්ථ “ඉස්සරො නිව්චො, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිව්චා”ති එවං පචත්තවාදා සත්තෙකව්චසස්සතිකා සෙය්‍යාථාපි ඉස්සරවාදා. “නිව්චො බ්‍රහ්මා, අඤ්ඤෙ සත්තා අනිව්චා”ති එවං පචත්තවාදාපි සත්තෙකව්චසස්සතිකාති වෙදිතබ්බො. “පරමාණුවො නිව්චා, ද්විඅණුකාදයො අනිව්චා”ති එවං පචත්තවාදා සඛ්ඛාරෙකව්චසස්සතිකා සෙය්‍යාථාපි කණාදවාදාදයො. “චක්ඛාදයො අනිව්චා, විඤ්ඤාණං නිව්ච”න්ති එවංවාදිනොපි සඛ්ඛාරෙකව්චසස්සතිකාති වෙදිතබ්බො.

නනු “එකව්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකව්චෙ අසස්සතා”ති එතස්මිං වාදෙ චක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්නිට්ඨානං යථාසභාවාවබොධො එව, තයිදං කථං මිච්ඡාදස්සනන්ති? කො වා එවමාහ – “චක්ඛාදීනං අසස්සතභාවසන්නිට්ඨානං මිච්ඡාදස්සන”න්ති, අසස්සතෙසුයෙව පන කෙසඤ්චි ධම්මානං සස්සතභාවාහිනිවෙසො ඉධ මිච්ඡාදස්සනං. තෙන පන එකවාරෙ පචත්තමානෙන චක්ඛාදීනං අසස්සතභාවාවබොධො විදුස්සිතො සංසට්ඨභාවතො, විසසංසට්ඨො විය සබ්බො සජ්ජිමණ්ඩො සක්චිවකරණාසමත්ථතාය සම්මාදස්සනපක්ඛෙ යපෙනබ්බතං නාරහතිති. අසස්සතභාවෙන නිව්ච්ඡාපි වා චක්ඛුආදයො සමාරොපිතජීවසභාවා එව දිට්ඨිගතිකෙහි ගස්භන්තිති තදවබොධස්ස මිච්ඡාදස්සනභාවො න සක්කා නිවාරෙතුං. එවඤ්ච කත්වා අසඛ්ඛතාය ව සඛ්ඛතාය ව ධාතුයා වසෙන යථාක්කමං එකව්චෙ ධම්මා සස්සතා, එකව්චෙ අසස්සතාති එවං පචත්තො විභජ්ජවාදොපි එකව්චසස්සතවාදො ආපජ්ජතිති එවංපකාරා වොදනා අනවකාසා භොති අවිපරිතධම්මසභාවසම්පට්පත්තිභාවතො. කාමඤ්චෙත්ථ පුරිමසස්සතවාදෙපි අසස්සතානං ධම්මානං සස්සතාති ගහණං විසෙසතො මිච්ඡාදස්සනං, සස්සතානං පන සස්සතාති ගාහො න මිච්ඡාදස්සනං යථාසභාවග්ගහණභාවතො. අසස්සතෙසුයෙව පන කෙච්චෙව ධම්මා සස්සතාති ගහෙතබ්බධම්මෙසු විභාගජ්ජවත්තියා ඉමිස්ස වාදස්ස වාදන්තරතා චූත්තා. න චෙත්ථ සමුදායන්තොගධන්තා එකදෙසස්ස සජ්ජදෙසසස්සතග්ගාහො නිජ්ජදෙසසස්සතග්ගාහෙ සමොධානං ගච්ඡතිති සක්කා චත්තුං වාදිතබ්බියයවිසෙසවසෙන වාදද්වයස්ස පචත්තත්තා. අඤ්ඤෙ එව හි දිට්ඨිගතිකා “සබ්බෙ ධම්මා සස්සතා”ති අහිනිව්චා, අඤ්ඤෙ එකව්චසස්සතාති සඛ්ඛාරානං අනවසෙසපරියාදානං එකදෙසපරිග්ගහො ව වාදද්වයස්ස පරිබ්‍රාන්තොයෙවාති.

අන්තානන්තිකාති එත්ථ අමති ගච්ඡති එත්ථ සභාවො ඔසානන්ති අන්තො, මරියාදා. තජ්ජපිසෙධෙන අනන්තො. කස්ස පනායං අන්තානන්තොති? ලොකීයති සංසාරනිස්සරණත්ථිකෙහි දිට්ඨිගතිකෙහි, ලොකීයති වා එත්ථ තෙහි පුඤ්ඤාපුඤ්ඤං තබ්බිපාකො වාති ලොකොති සඛ්ඛාරං ගතස්ස පටිභාගනිමිත්තාදිසභාවස්ස අත්තතො. අන්තො ව අනන්තො ව අන්තානන්තො ව නෙවන්තනානන්තො වාති අන්තානන්තො සාමඤ්ඤානිද්දෙසෙන, එකසෙසෙන වා “නාමරූපපච්චයා සළායතන”න්තිආදිසු විය. අන්තානන්තසභවරිතො වාදො අන්තානන්තො යථා “කුන්තා පවරන්ති”ති. අන්තානන්තසන්නිස්සයො වා යථා “මඤ්චා උක්කුට්ඨී කරොන්ති”ති. සො එතෙසමත්ථීති අන්තානන්තිකා, අන්තානන්තවාදිනො. “අන්තවා අයං ලොකො, අනන්තො අයං ලොකො, අන්තවා ව අයං ලොකො අනන්තො ව, නෙවායං ලොකො අන්තවා න පනානන්තො”ති එවං අන්තං වා අනන්තං වා අන්තානන්තං වා නෙවන්තනානන්තං වා ආරබ්භ පචත්තවාදාති අත්ථො. චතුබ්බිධා හි අන්තානන්තවාදිනො අන්තවාදී අනන්තවාදී අන්තානන්තවාදී නෙවන්තනානන්තවාදීති. තථා හි කොචි පටිභාගනිමිත්තං චක්කවාළපරියන්තං අවධිභේත්වා තං “ලොකො”ති ගහෙත්වා අන්තසඤ්ඤී ලොකස්මිං භොති. චක්කවාළපරියන්තං කත්වා වඩ්ඪිතකසිමණෙ පන අනන්තසඤ්ඤී භොති. උද්ධමධො අවධිභේත්වා පන තිරියං වඩ්ඪෙත්වා උද්ධමධො අන්තසඤ්ඤී තිරියං අනන්තසඤ්ඤී භොති. කොචි පන යස්මා ලොකසඤ්ඤීතො අත්තා අධිගතවිසෙසෙහි මහෙසිහි කදාචි අනන්තො සක්ඛිදිට්ඨො අනුසුයාති, තස්මා නෙවන්තවා. යස්මා පන තෙහියෙව කදාචි අන්තවා සක්ඛිදිට්ඨො අනුසුයාති, තස්මා න පන අනන්තොති එවං නෙවන්තනානන්තසඤ්ඤී ලොකස්මිං භොති. කෙචි පන යදි පනායං අත්තා අන්තවාසියා, දුරදෙසෙ උපපජ්ජමානානුස්සරණාදිකිව්චනිජ්ජත්ති න සියා. අථ අනන්තො ඉධ ධීතස්ස දෙවලොකනිරයාදිසු සුබදුක්ඛානුභවනම්පි සියා. සචෙ පන අන්තවා ව අනන්තො ව, තදුභයපටිසෙධදොසසමායොගො, තස්මා අන්තවා අනන්තොති ව අබ්‍යාකරණීයො අත්තාති එවං තක්කනවසෙන නෙවන්තනානන්තසඤ්ඤී භොතිති වණ්ණයන්ති.

එත්ථ ව යුත්තං තාව පුරිමානං තිණ්ණං වාදීනං අන්තඤ්ච අනන්තඤ්ච අන්තානන්තඤ්ච ආරබ්භ පචත්තවාදන්තා අන්තානන්තිකත්තං, පච්ඡිමස්ස පන තදුභයපටිසෙධනවසෙන පචත්තවාදන්තා කථං අන්තානන්තිකත්තන්ති?

තදුහයපටිසෙධනවසෙන පවත්තවාදන්තා එව. යස්මා අන්තානන්තපඅසෙධවාදොපි අන්තානන්තවිසයො එව නං ආරබ්භ පවත්තන්තා. එතදත්ථමෙව හි ආරබ්භ “පවත්තවාදා”ති හෙට්ඨා චුත්තං, එවං සන්තෙපි යුත්තං තාව පච්ඡිමවාදද්වයස්ස අන්තානන්තිකත්තං, අන්තානන්තානං වසෙන උභයවිසයන්තා එතෙසං වාදස්ස, පුරිමවාදද්වයස්ස පන කථං විසුං අන්තානන්තිකත්තන්ති? උපචාරචුත්තියා. සමුදිනෙසු හි අන්තානන්තවාදෙසු පවත්තමානො අන්තානන්තිකසද්දො තත්ථ නිරුල්භතාය පච්චෙකම්පි අන්තානන්තවාදීසු පවත්තති යථා අරුපජ්ඣානෙසු පච්චෙකං අට්ඨවිමොක්ඛපරියායො, යථා ව ලොකෙ සත්තිසයොති.

අමරාවික්ඛෙපිකාති එත්ථ න මරති න උපච්ඡිජ්ජතිති අමරා. කා සා? “එවන්තිපි මෙ නො, තථාතිපි මෙ නො, අඤ්ඤාතීපි මෙ නො, නොතිපි මෙ නො, නො නොතිපි මෙ නො”ති (දී. නි. 1.62) එවං පවත්තවාදවසෙන පරියන්තරහිතා දිට්ඨගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා ව. “එවන්තිපි මෙ නො”තිආදිනා විවිධො නානජ්ජකාරො ඛෙපො පරවාදිනං බිපනං වික්ඛෙපො, අමරාය දිට්ඨියා වාචාය වා වික්ඛෙපො අමරාවික්ඛෙපො, සො එතෙසමත්ථීති අමරාවික්ඛෙපිකා. අථ වා අමරාය දිට්ඨියා වාචාය වික්ඛිපන්තිති අමරාවික්ඛෙපිනො, අමරාවික්ඛෙපිනො එව අමරාවික්ඛෙපිකා. අථ වා අමරා නාම මච්ඡජාති, සා උම්මුජ්ජනනිමුජ්ජනාදිවසෙන උදකෙ සන්ධාවමානා ගහෙතුං න සක්කා, එවමෙව අයම්පි වාදො එකස්මිං සභාවෙ අනවට්ඨානතො ඉතො විතො ව සන්ධාවති, ගාහං න උපගච්ඡතිති අමරාය වික්ඛෙපො වියාති අමරාවික්ඛෙපොති චුච්චති. අයඤ්ඤි අමරාවික්ඛෙපිකො “ඉදං කුසල”න්ති වා “අකුසල”න්ති වා පුට්ඨො න කිඤ්චි බ්‍යාකරොති. “ඉදං කුසල”න්ති වා පුට්ඨො “එවන්තිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං අකුසල”න්ති චුත්තෙ “තථාතිපි මෙ නො”ති වදති. “කිං උභයතො අඤ්ඤාතී”තිපි චුත්තෙ “අඤ්ඤාතීපි මෙ නො”ති වදති. තතො “තිවිධෙතපි න හොති, කිං තෙ ලද්ධි”ති චුත්තෙ “නොතිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං නො නො තෙ ලද්ධි”ති චුත්තෙ “නො නොතිපි මෙ නො”ති වදති. එවං වික්ඛෙපමෙව ආපජ්ජති, එකමෙකස්මිම්පි පක්ඛෙ න තිට්ඨති. තතො “අත්ථි පරො ලොකො”තිආදිනා පුට්ඨොපි එවමෙව වික්ඛිපති, න එකස්මිං පක්ඛෙ තිට්ඨති. සො චුත්තජ්ජකාරො අමරාවික්ඛෙපො එතෙසමත්ථීති අමරාවික්ඛෙපිකා.

නනු වායං සබ්බොපි අමරාවික්ඛෙපිකො කුසලාදයො ධම්මෙ පරලොකත්ථිකාදීනි ව යථාභූතං අනවබුජ්ඣමානො තත්ථ තත්ථ පඤ්ඤං පුට්ඨො පුච්ඡාය වික්ඛෙපනමත්තං ආපජ්ජති, තස්ස කථං දිට්ඨගතිකභාවො. න හි අවත්තුකාමස්ස විය පුච්ඡිතං අජානන්තස්ස වික්ඛෙපකරණමත්තෙන දිට්ඨගතිකතා යුත්තාති? චුච්චතෙ – න හෙව බො පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණමත්තෙන තස්ස දිට්ඨගතිකතා, අථ බො මිච්ඡාහිනිවෙසවසෙන සස්සතාහිනිවෙසතො. මිච්ඡාහිනිවිට්ඨොයෙව හි පුග්ගලො මන්දබුද්ධිතාය කුසලාදිධම්මෙ පරලොකත්ථිකාදීනි ව යථාවතො අසම්පටිපජ්ජමානො අත්තතා අවිඤ්ඤාතස්ස අත්ථස්ස පරං විඤ්ඤාපෙතුං අසක්කුණෙයානාය මුසාවාදාදිභයෙන ව වික්ඛෙපං ආපජ්ජතිති. තථා ව චුත්තං “සත්තෙව උච්ඡෙදදිට්ඨියො, සෙසා සස්සතදිට්ඨියො”ති. අථ වා පුඤ්ඤපාපානං තබ්බිපාකානඤ්ච අනවබොධෙන අසද්දහනෙන ව තබ්බිසයාය පුච්ඡාය වික්ඛෙපකරණංයෙව සුන්දරන්ති බන්තිං රුචිං උජ්ජාදෙත්වා අහිනිවිසන්තස්ස උජ්ජන්තා විසුංයෙව වෙසා එකා දිට්ඨි සත්තභග්ගිගදිට්ඨි වියාති දට්ඨබ්බං. තතොයෙව ව චුත්තං “පරියන්තරහිතා දිට්ඨගතිකස්ස දිට්ඨි වෙව වාචා වා”ති.

අධිවචසමුජ්ජන්තිකාති එත්ථ අධිවච යදිච්ඡකං යං කිඤ්චි කාරණං විනා සමුජ්ජන්තො අත්තා ව ලොකො වාති දස්සනං අධිවචසමුජ්ජන්තං. අත්තලොකසඤ්ඤිතානඤ්ඤි බන්ධානං අධිවචුජ්ජන්තිආකාරාරම්මණං දස්සනං තදාකාරසන්තිස්සයවසෙන පවත්තිතො තදාකාරසභවරිතතාය ව අධිවචසමුජ්ජන්තන්ති චුච්චති යථා “මඤ්චා සොසන්ති, කුන්තා පවරන්ති”ති ව. තං එතෙසමත්ථීති අධිවචසමුජ්ජන්තිකා.

සඤ්ඤිවාදාති සඤ්ඤි වාදො එතෙසමත්ථීති සඤ්ඤිවාදා “බුද්ධං අස්ස අත්ථීති බුද්ධො”ති යථා. අථ වා සඤ්ඤිති පවත්තො වාදො සඤ්ඤිසභවරණනෙයෙන. සඤ්ඤි වාදො යෙසං තෙ සඤ්ඤිවාදා. “රුපි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, සඤ්ඤිති නං පඤ්ඤපෙන්නි, අරුපි අත්තා හොති, රුපි ව අරුපි ව අත්තා හොති, නෙව රුපි නාරුපි ව අත්තා හොති. අන්තවා අත්තා හොති, අනන්තවා අත්තා හොති, අන්තවා ව අනන්තවා ව අත්තා හොති, නෙවන්තවා නානන්තවා අත්තා හොති. එකත්තසඤ්ඤි අත්තා හොති, නානත්තසඤ්ඤි අත්තා හොති. පරිත්තසඤ්ඤි අත්තා හොති, අප්පමාණසඤ්ඤි අත්තා හොති. එකන්තසුඛි අත්තා හොති, එකන්තදුක්ඛි අත්තා හොති. සුඛදුක්ඛි අත්තා හොති, අදුක්ඛමසුඛි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, සඤ්ඤිති නං පඤ්ඤපෙන්නි”ති (දී. නි. 1.76) එවං සොළසවිධෙන විභත්තවාදානමෙතං අධිවචනං.

අසඤ්ඤිවාදා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා ව සඤ්ඤිවාදෙ චුත්තනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බො. කෙවලඤ්ඤි “සඤ්ඤි අත්තා”ති ගණහන්තානං වසෙන සඤ්ඤිවාදා චුත්තා, “අසඤ්ඤි”ති ව “නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤි”ති ව ගණහන්තානං වසෙන අසඤ්ඤිවාදා ව නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදා ව චුත්තාති වෙදිතබ්බො. තත්ථ අසඤ්ඤිවාදා “රුපි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, අසඤ්ඤිති නං පඤ්ඤපෙන්නි, අරුපි අත්තා හොති, රුපි ව අරුපි ව අත්තා හොති, නෙව රුපි නාරුපි අත්තා හොති. අන්තවා අත්තා හොති, අනන්තවා අත්තා හොති, අන්තවා ව අනන්තවා ව අත්තා හොති, නෙවන්තවා නානන්තවා අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, අසඤ්ඤිති නං පඤ්ඤපෙන්නි”ති එවං අට්ඨවිධෙන විභත්තා. නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදාපි එවමෙව “රුපි අත්තා හොති අරොගො පරං මරණා, නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිති නං පඤ්ඤපෙන්නි”තිආදිනා (දී. නි. 1.82) අට්ඨවිධෙන විභත්තාති වෙදිතබ්බො.

උච්ඡේදවාදානි “අයං අත්තා රූපී වාතුමහාභුතිකො මාතාපෙත්තිකසම්භවො කායස්ස හෙදා උච්ඡේදනී විනස්සති, න හොති පරං මරණා”ති (දී. නි. 1.85) එවමාදිනා නයෙන පවත්නං උච්ඡේදස්සනං උච්ඡේදො සහවරණනයෙන. උච්ඡේදො වාදො යෙසං තෙ උච්ඡේදවාදා, උච්ඡේදවාදො වා එතෙසමත්තීති උච්ඡේදවාදා, උච්ඡේදං වදන්තීති වා උච්ඡේදවාදා.

දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදානි එත්ථ දිට්ඨධම්මො නාම දස්සනභුතෙන ඤාණෙන උපලද්ධධම්මො, පච්චක්ඛධම්මොති අත්ථො. තත්ථ තත්ථ පටිලද්ධත්තභාවස්සෙනං අධිවචනං. දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානං දිට්ඨධම්මනිබ්බානං, ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ දුක්ඛචූපසමන්ති අත්ථො. තං වදන්තීති දිට්ඨධම්මනිබ්බානවාදා. තෙ පන “යතො බො හො අයං අත්තා පඤ්චභි කාමගුණෙහි සමප්පිනො සමඛගීභුතො පරිවාරෙති, එත්තාවතා බො හො අයං අත්තා පරමදිට්ඨධම්මනිබ්බානප්පත්තො හොති”ති (දී. නි. 1.94) එවමාදිනා නයෙන දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානං පඤ්ඤපෙත්ති. තෙ හි මන්ධාතුකාමගුණසදිසෙ මානුසකෙ කාමගුණ, පරනිමිත්තවසවත්තිදෙවරාජස්ස කාමගුණසදිසෙ දිබ්බෙ ව කාමගුණ උපගතානං දිට්ඨධම්මෙ නිබ්බානප්පත්තිං වදන්ති.

විභජ්ජවාදීති වෙරඤ්ජකණ්ඩෙ ආගතනායෙනෙව වෙනයිකාදිභාවං විභජ්ජ වදන්ති විභජ්ජවාදී.

තත්ථ හි භගවතා “අභඤ්භි, බ්‍රාහ්මණ, විනයාය ධම්මං දෙසෙමි රාගස්සා”තිආදිං වත්වා “නො ව බො යං ත්වං සන්ධාය වදෙසී”තිආදිනා වෙරඤ්ජබ්‍රාහ්මණස්ස අත්තතො වෙනයිකාදිභාවො විභජ්ජ චුත්තොති. අපිච සොමනස්සාදිනං චීවරාදිනඤ්ච සෙවිතබ්බාසෙවිතබ්බභාවං විභජ්ජ වදන්ති විභජ්ජවාදී, සස්සතුච්ඡේදවාදෙ වා විභජ්ජ වදන්ති විභජ්ජවාදී, “සස්සතො අත්තා ව ලොකො වා”තිආදිනං යපනියානං පඤ්ඤානං යපනතො රාගාදිබ්‍යසඛිධාතස්ස සස්සතස්ස රාගාදිකායදුච්චරිතාදිඋච්ඡේදස්ස වචනතො විභජ්ජවාදී, සස්සතුච්ඡේදභුතෙ උභො අත්තෙ අනුපග්ගම්ම මජ්ඣිමපටිපදාභුතස්ස පටිච්චසමුප්පාදස්ස දෙසනතො විභජ්ජවාදී, භගවා. පරජ්ජවාදං මද්දන්තොති තස්මිං. තතියසඛිගීතිකාලෙ උප්පන්නං වාදං, තතො පටිඨාය යාව සද්ධම්මන්තරධානා ආයතිං උප්පජ්ජනකවාදඤ්ච සන්ධාය චුත්තං. තස්මිඤ්භි සමාගමෙ අයං ථෙරො යාති ව තදා උප්පන්නාති වත්ථුති, යාති ව ආයතිං උප්පජ්ජස්සන්ති, සබ්බෙසම්පි තෙසං පටිබාහනත්ථං සත්ථාරා දින්නනයවසෙනෙව තථාගතෙන යපිතමාතිකං විභජ්ජතො සකවාදෙ පඤ්ච සුත්තසතානි, පරවාදෙ පඤ්චාති සුත්තසහස්සං ආභරිත්වා තදා උප්පන්නවාදස්ස මද්දන්තො පරජ්ජවාදමද්දන්තං ආයතිං උප්පජ්ජනකවාදානං පටිසෙධනලක්ඛණභාවතො ආයතිං පටිසෙධලක්ඛණං කථාවත්ථුප්පකරණං අකාසී.

ඉති සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය සාරත්ථදීපනියං

තතියසඛිගීතිකථාවණ්ණනා සමත්තා.

ආචරියපරම්පරකථාවණ්ණනා

“කෙනාහන”න්ති ඉමං පඤ්ඤං විසජ්ජෙන්නෙන ඡම්බුදීපෙ තාව ආචරියපරම්පරා යාව තතියසඛිගීති, තාව දස්සෙත්වා ඉදානි සිහලදීපෙ ආචරියපරම්පරං දස්සෙතුං “තතියසඛිගහතො පන උද්ධ”න්තිආදි ආරද්ධං. ඉමං දීපන්ති ඉමං තම්බපණ්ණිදීපං. කඤ්චි කාලන්ති කස්මිඤ්චි කාලෙ. පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. හද්දනාමොති හද්දසාලත්ථෙරො. නාමස්ස එකදෙසෙනපි හි වොහාරො දිස්සති “දෙවදන්තො දත්තො”ති යථා. ආගුං න කරොන්තිති නාගා. විනයපිටකං වාවයිංසුති සම්බන්ධො. තම්බපණ්ණියාති භුම්මවචනං. නිකායෙ පඤ්ච වාවෙසුන්ති විනයාහිධම්මවජ්ජෙ දීඝනිකායාදිකෙ පඤ්ච නිකායෙ ව වාවෙසුං. සත්ත වෙව පකරණෙති ධම්මසඛිගණිවිභගිභාදිකෙ සත්ත අහිධම්මප්පකරණෙ ව වාවෙසුන්ති අත්ථො. අසති විය සිලුච්චයෙ කිලෙසෙ මෙධති හිංසනීති මෙධා, ඛිප්පං ගහණධාරණට්ඨෙන වා මෙධා, පඤ්ඤා, සා එතස්ස අත්තීති මෙධාවී. තිපෙට්කොති තිණි පිටකානි එතස්ස අත්තීති තිපෙට්කො, තෙපිට්කොති චුත්තං හොති, තිපිට්කපරියත්තිධරොති අත්ථො. තාරකානං රාජාති තාරකරාජා, වන්දිමා. අතිරොච්චාති අතිවිය විරොචිත්ථං. පුප්ඵනාමොති මහාපදුමත්ථෙරො. සද්ධම්මවංසකොච්චොති සද්ධම්මතන්තියා කොච්චො. පුප්ඵනාමොති සුමනත්ථෙරො. ඡම්බුදීපෙ පතිට්ඨිකොති සුමනත්ථෙරො කිර එකස්මිං සමයෙ සිහලදීපමිහි සාසනෙ ඔසක්කමානෙ ඡම්බුදීපං ගන්ත්වා උග්ගණ්ණිත්වා සාසනං අනුරක්ඛන්තො තත්ථෙව පතිට්ඨාසී. මග්ගකොච්චොති සග්ගමග්ගමොක්ඛමග්ගෙසු කොච්චා.

භාරං කත්වාති තෙසං තෙසං භික්ඛුනං සාසනං භාරං කත්වා, පටිබද්ධං කත්වාති අත්ථො. “තෙ තෙ භික්ඛු තත්ථ තත්ථ පෙසෙසී”ති සඛිබෙපතො චුත්තමෙවත්ථං විත්ථාරෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ “මජ්ඣන්තිකත්ථෙරං කස්මීරගන්ධාරරට්ඨං පෙසෙසී”තිආදි. මහිංසකමණ්ඩලන්ති අන්ධකරට්ඨං වදන්ති. වනවාසින්ති වනවාසිරට්ඨං. අත්තා පඤ්චමො එතෙසන්ති අත්තපඤ්චමා, තං තං දිසාභාගං පඤ්ච පඤ්චෙව භික්ඛු අගමංසුති චුත්තං හොති.

ඉදානි තත්ථ තත්ථ ගතානං ථෙරානං කිච්චානුභාවං දස්සෙතුකාමො මජ්ඣන්තිකත්ථෙරස්ස ගතට්ඨානෙ කිච්චං තාව දස්සෙන්නො “තෙන බො පන සමයෙන කස්මීරගන්ධාරරට්ඨයේ”තිආදිමාහ. කරකවස්සන්ති හිමපාතනකවස්සං. හරාපෙත්වාති උදකොසෙන හරාපෙත්වා. අරවාලදහපිට්ඨියන්ති අරවාලදහස්ස උදකපිට්ඨියං. ඡින්නභින්නපට්ඨරොති සත්ථකෙන ඡින්නං රඬිගෙන භින්නං වණ්ණවිකාරමාපන්නං පටං ධාරෙතිති ඡින්නභින්නපට්ඨරො. අථ වා සත්ථකෙන

ජීන්නානං ගිහිවත්ථවිසභාගානං කාසාවානං ධාරණතො ජීන්නභින්නපට්ඨරො, භණ්ඩුති මුණ්ඩකො, කාසාවචසනොති කාසාවචත්ථනිවත්ථො. මක්ඛං අසභමානොති ථෙරං පටිච්ච අත්තනො සන්නානෙ උප්පන්නං පරෙසං ගුණමක්ඛනලක්ඛණං මක්ඛං අසභමානො සන්ධාරෙතුං අධිසභිතුං වුපසමෙතුං අසක්කොන්තො. භිංසනකානීති හෙරවාරම්මණානි. තානි දස්සෙතුං “තතො තතො භුසා වාතා වායන්ති”තිආදිමාහ. භුසා වාතාති රුක්ඛභෙදනපබ්බතකුට්ඨිපානනසමත්ථා බලවචාතා. අසනියො ඵලන්තීති අසනියො භිජ්ජන්ති, පතන්තීති වුත්තං හොති. පහරණවුට්ඨියොති අනෙකප්පකාරා ආවුධවුට්ඨියො. නිද්ධමථාති ගහෙත්වා අපනෙට්. භිංසනකන්ති නාගරාජස්ස කායිකවාචසිකපයොගජනිතභයනිමිත්තං විජ්ජකාරං.

මෙ භයහෙරවං ජනෙතුං පට්ඨලො න අස්ස න භවෙය්‍යාති සම්බන්ධො. තත්ථ භයහෙරවං නාම බුද්දානුබුද්දකං භයං. අථ වා භයන්ති විත්තුත්‍රාසභයං, පටිසභයස්සෙතං අධිවචනං. හෙරවන්ති භයජනකමාරම්මණං. සචෙපි ත්වං මහිං සබ්බන්ති සචෙපි ත්වං මහානාග සබ්බං මහිං සමුද්දෙන සහ සසමුද්දං පබ්බතෙන සහ සපබ්බකං උක්ඛිපිත්වා මමුපරි මය්හං සිසොපරි බිපෙය්‍යාසිති අත්ථො. මෙ භයහෙරවං ජනෙතුං නෙව සක්කුණෙය්‍යාසිති සම්බන්ධො. අඤ්ඤදත්ථුති එකංසෙන. තචෙවස්ස විසාතො උරගාධිපාති උරගානං නාගානං අධිපති රාජ තච එව විසාතො දුක්ඛං විහිංසා අස්ස භවෙය්‍යාති අත්ථො.

ධම්මියා කථාය සන්දස්සෙත්වාතිආදියු තඨ්ඛණානුරූපාය ධම්මදෙසනාය දිට්ඨධම්මසම්පරායිකං අත්ථං සන්දස්සෙත්වා කුසලෙ ධම්මෙ සමාදපෙත්වා ගණ්භාපෙත්වා තත්ථ ච නං සමුත්තෙජෙත්වා සඋස්සාහං කත්වා තාය ච සඋස්සාහනාය අඤ්ඤෙති ච විජ්ජමානගුණෙහි සම්පහංසෙත්වා තොසෙත්වාති අත්ථො. ථෙරෙන කතං නාගානුසාසනං දස්සෙත්තො “අථායස්මා”තිආදිමාහ. තත්ථ ඉතො උද්ධං යථා පුරෙති යථා තුම්භෙ ඉතො පුරෙ සද්ධම්මසවනුප්පත්තිවිරහිතකාලෙ පරස්ස කොධං උප්පාදයිත්ථ, ඉදාති ඉතො පටියාය උද්ධං අනාගතෙ කොධඤ්ච මා ජනයිත්ථ, විජාතමාතුයාපි පුත්තෙ සිනෙහවිජෙදනං සබ්බවිනාසමූලකං සස්සසාතකඤ්ච මා කරිත්ථාති අත්ථො. සුඛකාමා හි පාණිනොති එත්ථ හි-සද්දො කාරණොපදෙසෙ, යස්මා සබ්බෙ සත්තා සුඛකාමා, තස්මා හිතසුඛඋපවිජෙදකරං සස්සසාතකඤ්ච මා කරොථාති වුත්තං හොති.

යථානුසිට්ඨන්ති යං යං අනුසිට්ඨං යථානුසිට්ඨං, අනුසිට්ඨං අනතික්කම්ම වා යථානුසිට්ඨං, ථෙරෙන දින්නොවාදං අනතික්කම්මාති වුත්තං හොති. ධම්මාභිසමයො අහොසීති පයම්මග්ගඵලාධිගමො අහොසීති වදන්ති. කුලසතසහස්සන්ති ඉම්නා පුරිසානං සතසහස්සං දස්සෙති. කස්ථීරගන්ධාරාති කස්ථීරගන්ධාරරට්ඨවාසිනො. කාසාවපජ්ජොතාති හික්ඛුනං නිවත්ථපාරුතකාසාවචත්ථෙහි ඔභාසිතා. ඉසිවාතපට්ඨාතාති හික්ඛුනං නිවාසනපාරුපනවාතෙන චෙව හත්ථපාදානං සම්ඤ්ජනපසාරණාදිවාතෙන ච සමන්තතො බීජියමානා අහෙසුං. දුට්ඨන්ති කුපිතං. බන්ධනාති සංසාරබන්ධනතො.

ධම්මචක්ඛුන්ති හෙට්ඨාමග්ගත්තයෙ ඤාණං. කෙච්ච පනෙත්ථ “පයම්මග්ගඤාණමෙව තෙ පටිලභිංසු”ති වදන්ති. වොදෙත්වා දෙවදුතෙහීති (ම. නි. අට්ඨ. 3.263 ආදයො) දෙවදුතසුත්තත්තදෙසනාවසෙන (ම. නි. 3.261 ආදයො) දහරකුමාරො ජරාජිණ්ණසත්තො ගිලානසත්තො කම්මකාරණා කම්මකාරණිකා වා මතසත්තොති ඉමෙහි පඤ්චහි දෙවදුතෙහි වොදෙත්වා ඔවදිත්වා, සංවෙගං උප්පාදෙත්වාති අත්ථො. දහරකුමාරාදයො හි තත්ථ “දෙවදුතා”ති වුච්චන්ති. තථා හි දහරකුමාරො අත්ථතො එවං වදති නාම “පස්සථ හො මය්හම්පි තුම්භාකං විය හත්ථපාදා අත්ථී, සකෙ පනම්හි මුත්තකරියෙ පලිපන්නො, අත්තනො ධම්මතාය උට්ඨහිත්වා නභායිතුං න සක්කොම්, ‘අහං කිලිට්ඨො, නභාපෙට් ම’න්ති වත්තුම්පි න සක්කොම්, ජාතිතොම්හි අපරිමුත්තතාය එදිසො ජාතො, න ඛො පනාහමෙව, තුම්භෙහි ජාතිතො අපරිමුත්තාව. යථෙව හි මය්හං, එවං තුම්භාකම්පි ජාති ආගම්ස්සති, ඉති තස්සා පුරෙ ආගමනාව කල්‍යාණං කරොථා”ති. තෙනෙස දෙවදුතො නාම ජාතො.

ජරාජිණ්ණසත්තොපි අත්ථතො එවං වදති නාම “පස්සථ හො අහම්පි තුම්භෙ විය තරුණො අහොසිං ඌරුබලබාහුබලජවසම්පන්නො, තස්ස මෙ තා බලජවසම්පත්තියො අන්තරහිතා, හත්ථපාදා හත්ථපාදකිච්චඤ්ච න කරොන්ති, ජරායම්හි අපරිමුත්තතාය එදිසො ජාතො, න ඛො පනාහමෙව, තුම්භෙහි ජරාය අපරිමුත්තාව. යථෙව හි මය්හං, එවං තුම්භාකම්පි ජරා ආගම්ස්සති, ඉති තස්සා පුරෙ ආගමනාව කල්‍යාණං කරොථා”ති. තෙනෙස දෙවදුතො නාම ජාතො.

ගිලානසත්තොපි අත්ථතො එවං වදති නාම “පස්සථ හො අහම්පි තුම්භෙ විය නිරොගො අහොසිං, සොම්හි එතරහි බ්‍යාධිනා අභිහතො සකෙ මුත්තකරියෙ පලිපන්නො, උට්ඨාතුම්පි න සක්කොම්, විජ්ජමානාපි මෙ හත්ථපාදා හත්ථපාදකිච්චං න කරොන්ති, බ්‍යාධිනොම්හි අපරිමුත්තතාය එදිසො ජාතො, න ඛො පනාහමෙව, තුම්භෙහි බ්‍යාධිනො අපරිමුත්තාව. යථෙව හි මය්හං, එවං තුම්භාකම්පි බ්‍යාධි ආගම්ස්සති, ඉති තස්සා පුරෙ ආගමනාව කල්‍යාණං කරොථා”ති. තෙනෙස දෙවදුතො නාම ජාතො.

කම්මකාරණා කම්මකාරණිකා වා චතුත්ථො දෙවදුතොති වෙදිතබ්බා. තත්ථ කම්මකාරණපක්ඛෙ ද්වන්තිංස තාව කම්මකාරණා අත්ථතො එවං වදන්ති නාම “මයං නිබ්බත්තමානා න රුක්ඛෙ වා පාසාණෙ වා නිබ්බත්තාම, තුම්භාදිසානං සරීරෙ නිබ්බත්තාම, ඉති අම්භාකං පුරෙ නිබ්බත්තිතොව කල්‍යාණං කරොථා”ති. තෙනෙතා දෙවදුතා

නාම ජාතා. කම්මකාරණිකාපි අත්ථතො එවං වදන්ති නාම “මයං ද්වන්තිංස කම්මකාරණා කරොන්තා න රුක්ඛාදීසු කරොම, තුම්භාදිසෙසු සත්තෙසුයෙව කරොම, ඉති අම්භාකං තුම්භෙසු පුරෙ කම්මකාරණාකාරණතොව කල්‍යාණං කරොථා”ති. තෙනෙනෙපි දෙවද්දුතා නාම ජාතා.

මතකසත්තොපි අත්ථතො එවං වදන්ති නාම “පස්සථ හො මං ආමකසුසානෙ ඡඩ්ඨිතං උද්ධුමාතකාදිභාවං පත්තං, මරණතොම්භි අපරිමුක්තතාය එදිසො ජාතො, න ඛො පනාහමෙව, තුම්භෙපි මරණතො අපරිමුක්තාව. යථෙව හි මය්හං, එවං තුම්භාකම්පි මරණං ආගමීස්සති, ඉති තස්ස පුරෙ ආගමනාව කල්‍යාණං කරොථා”ති. තෙනෙස දෙවද්දුතො නාම ජාතො. තස්මා දහරකුමාරාදයො එත්ථ “දෙවද්දුතා”ති වෙදිතබ්බො.

අනමතග්ගියන්ති අනමතග්ගසංයුත්තං (සං. නි. 2.124). ධම්මාමතං පායෙසීති ලොකුත්තරධම්මාමතං පානං පටිලාභකරණවසෙන පායෙසීති අත්ථො. සමධිකානීති සභාධිකානී. සහත්ථො හෙත්ථ සංසද්දො. ඉසීති සීලක්ඛන්ධාදයො ධම්මක්ඛන්ධෙ එසි ගවෙසි පරියෙසිති ඉසීති වුව්වති. පඤ්ච රට්ඨානීති පඤ්චවිධචිතරට්ඨානී. හිමවන්තං ගන්ත්වා ධම්මවක්කප්පවත්තනං පකාසෙන්නො යක්ඛසෙනං පසාදයීති යොජෙතබ්බං.

තෙන ව සමයෙනාති තස්මීං සමයෙ තෙසං ගමනතො පුබ්බභාගකාලෙ. ලද්ධං භවිස්සතීති වෙස්සවණසන්නිකා ලද්ධං භවිස්සති. වෙගසාති වෙගෙන. සමන්තතො ආරක්ඛං යථෙසීති “ඉතො පට්ඨාය මා පටිසන්තු”ති අධිට්ඨානවසෙන සමන්තා ආරක්ඛං යථෙසි. අඩ්චුඩ්ඪානි සහස්සානීති අඩ්චෙන වතුත්ථානි අඩ්චුඩ්ඪානි, අතිරෙකපඤ්චසතානි තීණි සහස්සානීති වුත්තං හොති. දියඩ්ඪසහස්සන්ති අඩ්චෙන දුතියං දියඩ්ඪං, අතිරෙකපඤ්චසතා එකං සහස්සන්ති අත්ථො. සොණුත්තරාති සොණො ව උත්තරො ව සොණුත්තරො. නිද්ධමෙත්වානාති පලාපෙත්වාන. අදෙසිසුන්ති අදෙසසු.

අජ්ඣට්ඨොති ආණත්තො. පුන දානීති එත්ථ දානීති නිපාතමත්තං, පුන ආගච්ඡෙය්‍යාම වා න වාති අත්ථො. රාජගහනගරපරිවත්තකෙනාති රාජගහනගරං පරිවජ්ජෙත්වා තතො ඛහි තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතමග්ගෙන ගමනෙන වා. ඉදානි ථෙරමාතුයා වෙට්ඨනගරෙ නිවාසකාරණං දස්සෙතුං තස්ස නගරස්ස තස්සා ජාතිභූමිභාවං ථෙරස්ස ව අට්ඨුප්පත්තිං දස්සෙන්නො “අසොකො කිර කුමාරකාලෙ”තිආදිමාහ.

අයං පනෙත්ථ අනුපුබ්බිකථා – පුබ්බෙ කිර මොරියවංසෙ ජාතස්ස චන්දගුත්තස්ස නාම රඤ්ඤො පුත්තො බිත්ථුසාරො නාම කුමාරො පිතු අච්චයෙන පාටලිපුත්තම්භි නගරෙ රාජා අහොසි. තස්ස ද්වෙ පුත්තා සඋදරියා අහෙසුං, තෙසං එකුනසතමත්තා වෙමාතිකභාතරො අහෙසුං. රාජා පන තෙසං සබ්බජෙට්ඨකස්ස අසොකකුමාරස්ස උපරජ්ජට්ඨානඤ්ච අචන්තිරට්ඨඤ්ච දත්වා අථෙකදිවසං අත්තතො උපට්ඨානං ආගතං දිස්වා “තාත, උපරාජ, තච රට්ඨං ගන්ත්වා තත්ථ උජ්ජෙතීනගරෙ වසාහි”ති ආණාපෙසි. සො පිතු වචනෙන තං උජ්ජෙතිං ගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ වෙට්ඨගිරිනගරෙ වෙට්ඨනාමකස්ස සෙට්ඨිස්ස සරෙ නිවාසං උපගන්ත්වා තස්ස සෙට්ඨිස්ස ධිතරං ලක්ඛණසම්පන්නං යොබ්බනප්පත්තං වෙට්ඨගිරිං නාම කුමාරිං දිස්වා තාය පටිබද්ධචිත්තො මාතාපිතුනං කථාපෙත්වා තං තෙහි දින්නං පටිලභිත්වා තාය සද්ධිං සංවාසං කප්පෙසි. සා තෙන සංවාසෙන සඤ්ජාතගබ්භා හුත්වා තතො උජ්ජෙතිං නීතා මහින්දකුමාරං ජනයි. තතො වස්සද්වයෙ අතික්කන්තෙ සඩ්ඪමිත්තඤ්ච ධිතරං උපලභිත්වා උපරාජෙන සද්ධිං තත්ථ වසති. උපරාජස්ස පන පිතා බිත්ථුසාරො මරණමඤ්චෙ නිපන්නො පුත්තං අසොකකුමාරං සරිත්වා තං පක්කොසාපෙතුං උජ්ජෙතිං මනුස්සෙ පෙසෙසි. තෙ තතො උජ්ජෙතිං ගන්ත්වා අසොකස්ස තං පවත්තිං ආරොවෙසුං. තෙසං වචනෙන සො පිතු සන්නිකං තුරිතගමනෙනාගච්ඡන්තො අත්තරාමග්ගෙ වෙට්ඨගිරිනගරම්භි පුත්තදාරෙ යථෙත්වා පිතු සන්නිකං පාටලිපුත්තනගරං ගන්ත්වා ගතසමනන්තරමෙව කාලකතස්ස පිතුනො සරිරකිච්චං කාරාපෙත්වා තතො එකුනසතමත්තෙ වෙමාතිකභාතරො ව සාතාපෙත්වා විහතකණ්ටකො හුත්වා තත්ථ ඡත්තං උස්සාපෙත්වා අභිසෙකං ගණ්භි. තදාපි ථෙරමාතා දාරකෙ රඤ්ඤො සන්නිකං පෙසෙත්වා සයං තත්ථෙව වෙට්ඨගිරිනගරෙ වසී. තෙන වුත්තං “සා තස්ස මාතා තෙන සමයෙන ඤාතිසරෙ වසී”ති.

ආරොපෙසීති පටිපාදෙසි. අම්භාකං ඉධ කත්තබ්බකිච්චං නිට්ඨිතන්ති මාතු දස්සනස්ස කතභාවං සන්ධායාහ. අනුභවතු තාව මෙ පිතරා පෙසිතං අභිසෙකන්තිආදීසු අභිසෙකපෙසනාදිකථා විත්ථාරෙන උත්තරතො ආචි භවිස්සති. ඡණත්ථන්ති ඡණනිමිත්තං, ඡණහෙතුති අත්ථො, සයං ඡණකීළං අකාතුකාමොති වුත්තං හොති. තදා කිර දෙවානංපියතිස්සො ජෙට්ඨමුලමාසපුණ්ණමීයං නක්ඛන්තං සොසාපෙත්වා “සලිලකීළාඡණං කරොථා”ති අමච්චෙ ආණාපෙත්වා සයං මීගචං කීළිතුකාමො මිස්සකපබ්බතං අගමාසි. මිස්සකපබ්බතන්ති පංසුපාසාණමිස්සකත්තා එවංලද්ධනාමං පබ්බතං. දිට්ඨසච්චොති අනාගාමිමග්ගෙන පටිවිද්ධසච්චො, අනාගාමිඵලං පත්තොති වුත්තං හොති. සො කිර ථෙරෙන අත්තතො මාතුදෙවියා දෙසිතං ධම්මං සුත්වා අනාගාමිඵලං සච්ඡාකාසී, සො ව ථෙරස්ස භාගිනෙය්‍යාති වෙදිතබ්බො. තථා හි ථෙරස්ස මාතුදෙවියා හගිනී තස්සා ධිතා, තස්සා අයං පුත්තො. වුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ –

“දෙවියා හගිනී ධිතු, පුත්තො භණ්ඩුකනාමකො;
ථෙරෙන දෙවියා ධම්මං, සුත්වා දෙසිතමෙව තු;
අනාගාමිඵලං පත්වා, වසී ථෙරස්ස සන්නිකෙ”ති.

සම්මාසම්බුද්ධෙන ව තුම්භෙ බ්‍යාකතාති බොධිමුලෙ එව බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං වොලොකෙන්වා තම්බපණ්ණිදීපං දිස්වා අනාගතෙ තස්ස දීපස්ස සම්පත්තිං දිට්ඨොන සම්මාසම්බුද්ධෙන “අනාගතෙ මහින්දො නාම භික්ඛු තම්බපණ්ණිදීපං පසාදෙස්සති”ති තුම්භෙ බ්‍යාකතා. තත්ථ තම්බපණ්ණිදීපනී දීපවාසිනො චුත්තා. ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණං ආසයානුසයඤාණඤ්ච “බුද්ධචක්ඛු”ති වුවවති. තෙන පන ඉන්ද්‍රියපරොපරාදිං විනා අඤ්ඤං න සක්කා දට්ඨුන්ති “වොලොකෙන්තො”ති අවත්වා “වොලොකෙන්වා”ති චුත්තං. එතමත්ථන්ති “අනාගතෙ මහින්දො නාම භික්ඛු තම්බපණ්ණිදීපං පසාදෙස්සති”ති ඉමමත්ථං.

වෙට්සගිරිමිහි රාජගහෙති දෙවියා කතවිහාරෙ. කාලොව ගමනස්ස, ගච්ඡාම දීපමුත්තමන්ති යොජෙතබ්බං. ඉදඤ්ච තෙසං පරිවිතක්කනිදස්සනං. පළිනාති ආකාසං පක්ඛන්දිංසු. අම්බරෙති ආකාසෙ. එවමාකාසං පක්ඛන්දිත්වා කිං තෙ අකංසුති වෙතියපබ්බතෙ නිපතිංසුති දස්සෙන්තො ආහ “එවමුප්පතිකා ථෙරා, නිපතිංසු නගුත්තමෙ”ති. ඉදානි තස්ස පබ්බතස්ස පතිට්ඨිතට්ඨානං ථෙරානඤ්ච තත්ථ නිපතිතට්ඨානං දස්සෙතුං “පුරතො පුරසෙට්ඨස්සා”තිආදිගාථමාහ. පුරතොති පාවිනදිසාභාගෙ. පුරසෙට්ඨස්සාති අනුරාධපුරසඛිබ්බාතස්ස පුරවරස්ස. මෙසසන්තිහෙති සමන්තතො නීලවණ්ණත්තා නීලමහාමෙසසදිසෙ. සීලකුට්ඨිනී එවංනාමකෙ පබ්බතකුට්ඨෙ. භංසාව නගමුද්ධනීති පබ්බතමුද්ධනි භංසා විය.

තත්ථ පන පතිට්ඨහන්තො කදා පතිට්ඨහීති ආහ “එවං ඉට්ටියාදිහි සද්ධි”න්තිආදි. පරිනිබ්බානතොති පරිනිබ්බානවස්සතො තං අවධිභූතං මුඤ්චිත්වා තතො උද්ධං ද්විත්තං වස්සසතානං උපරි ඡන්තිංසනිමෙ වස්සෙති අත්ථො ගහෙතබ්බො. කථං වෙදිතබ්බොති ආහ “අජාතසත්තුස්ස හි”තිආදි. තස්මිංයෙව වස්සෙති එත්ථ යස්මිං සංවච්ඡරෙ යස්මිඤ්ච දිවසෙ භගවා පරිනිබ්බුතො, තස්මිං සංවච්ඡරෙ තස්මිංයෙව ව දිවසෙ විජයකුමාරො ඉමං දීපමාගතොති වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“ලඬිකායං විජයසනාමකො කුමාරො,
ඔතිණ්ණො ථීරමති තම්බපණ්ණිදීපෙ;
සාලානං යමකගුණානමන්තරස්මිං,
නිබ්බාතුං සයිතදිනෙ තථාගතස්සා”ති.

සීහකුමාරස්ස පුත්තොති එත්ථ කාලිඬිගරාජධිතු කුවිජ්ජමිං සීහස්ස ජාතො කුමාරො සීහකුමාරොති වෙදිතබ්බො, පුබ්බෙ අමනුස්සාවාසත්තා ආහ “මනුස්සාවාසං අකාසී”ති. වුද්දසමෙ වස්සෙති වුද්දසමෙ වස්සෙ සම්පත්තෙ. ඉධ විජයො කාලමකාසීති ඉමස්මිං තම්බපණ්ණිදීපෙ විජයරාජකුමාරො අට්ඨනිංස වස්සානි රජ්ජං කාරෙන්වා කාලමකාසී. තථා හි අජාතසත්තු රාජා ද්විත්තිංස වස්සානි රජ්ජං කාරෙසි, උදයහද්දො සොළස වස්සානි, තස්මා අජාතසත්තුස්ස අට්ඨමවස්සං ඉධ විජයස්ස පට්ඨමවස්සන්ති කත්වා තතො උද්ධං අජාතසත්තුස්ස වතුච්ඡති වස්සානි උදයහද්දස්ස වුද්දස වස්සානිති විජයස්ස අට්ඨනිංස වස්සානි පරිපූරිංසු. තථා ව චුත්තං –

“විජයො ලඬිකමාගමිම, සත්ථු නිබ්බානවාසරෙ;
අට්ඨනිංස සමාකාසී, රජ්ජං යක්ඛවිමද්දකො”ති.

“උදයහද්දස්ස පඤ්චදසමෙ වස්සෙ පණ්ඩුවාසුදෙවො නාම ඉමස්මිං දීපෙ රජ්ජං පාපුණ්”ති චුත්තත්තා උදයහද්දස්ස වුද්දසමවස්සසඛිබ්බාතං එකං වස්සං ඉමස්මිං දීපෙ විජයස්ස පණ්ඩුවාසුදෙවස්ස ව අන්තරෙ සීහලං අරාජිකං හුත්වා ධීතන්ති වෙදිතබ්බො. තස්මිඤ්ච වස්සෙ විජයරාජස්ස අමච්චා උපතිස්සං නාම අමච්චං ජෙට්ඨකං කත්වා තස්ස නාමෙන කතෙ උපතිස්සගාමෙ වසන්තා අරාජිකං රජ්ජමනුසාසිංසු. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“තස්මිං මතෙ අමච්චා තෙ, පෙක්ඛන්තා ඛන්තියාගමං;
උපතිස්සගාමෙ යත්වාන, රට්ඨං සමනුසාසිසුං.

“මතෙ විජයරාජමිහි, ඛන්තියාගමනා පුරා;
එකං වස්සං අයං ලඬිකා-දීපො ආසී අරාජිකො”ති.

තත්ථාති ජම්බුදීපෙ. ඉධ පණ්ඩුවාසුදෙවො කාලමකාසීති ඉමස්මිං සීහලදීපෙ පණ්ඩුවාසුදෙවො නිංස වස්සානි රජ්ජමනුසාසිත්වා කාලමකාසී. තථා හි උදයහද්දස්ස අනන්තරං අනුරුද්ධො ව මුණ්ඩො ව අට්ඨ වස්සානි රජ්ජමනුසාසිංසු, තදනන්තරං නාගදාසකො වතුච්ඡති වස්සානි, තස්මා උදයහද්දස්ස පඤ්චදසමසොළසමවස්සෙහි සද්ධිං අනුරුද්ධස්ස ව මුණ්ඩස්ස ව අට්ඨ වස්සානි, නාගදාසකස්ස ව වතුච්ඡතිවස්සෙසු ච්ඡති වස්සානිති පණ්ඩුවාසුදෙවස්ස රඤ්ඤො නිංස වස්සානි පරිපූරිංසු. තෙනෙව චුත්තං –

“තතො පණ්ඩුවාසුදෙවො, රජ්ජං නිංස සමා අකා”ති;

තත්ථානි ජම්බුදීපෙ. සත්තරසමෙ වස්සෙති සත්තරසමෙ වස්සෙ සම්පත්තෙ. තථා හි නාගදාසකස්ස අනන්තරා සුසුනාගො අට්ඨාරස වස්සානි රජ්ජං කාරෙසි, තස්මා නාගදාසකස්ස චතුර්විසතිවස්සෙසු වීසති වස්සානි යපෙත්වා සෙසෙහි චතුර්විසති වස්සෙහි සද්ධිං සුසුනාගස්ස අට්ඨාරසසු වස්සෙසු සොළස වස්සානීති ඉධ අභයරක්ඛො වීසති වස්සානි පරිපූරිංසු. චුත්තඤ්ඤො -

“අභයො වීසති වස්සානි, ලඬිකාරජ්ජමකාරයි”ති;

දාමරිකොති යුද්ධකාරකො වොරො. පණ්ඩුකාභයො පන අභයස්ස භාගිනෙයො රාජායෙව, න වොරො, බලක්කාරොන පන රජ්ජස්ස ගතිතත්තා “දාමරිකො”ති චුත්තං. රජ්ජං අග්ගභෙසීති එකදෙසස්ස ගතිතත්තා චුත්තං. අභයස්ස හි වීසතිමෙ වස්සෙ න තාව සබ්බං රජ්ජග්ගභෙසීති. තථා හි වීසතිමවස්සතො පට්ඨාය අභයස්ස නව භානිකෙ අත්තනො මාතුලෙ තත්ථ තත්ථ යුද්ධං කත්වා සාතෙත්තස්ස අනභිසිත්තස්සෙව සත්තරස වස්සානි අතික්කමිංසු, තතොයෙව ව තානි රාජසුඤ්ඤානි නාම අභෙසුං. තථා ව චුත්තං -

“පණ්ඩුකාභයරක්ඛො ව, අභයස්ස ව අත්තරෙ;
රාජසුඤ්ඤානි වස්සානි, අභෙසුං දස සත්ත වා”ති.

තත්ථානි ජම්බුදීපෙ. පණ්ඩුකස්සානි පණ්ඩුකාභයස්ස. භවති හි එකදෙසෙනපි වොභාරො “දෙවදත්තො දත්තො”ති යථා. සත්තරස වස්සානි පරිපූරිංසුති අනභිසිත්තස්සෙව පරිපූරිංසු. එත්ථ ව කාලාසොකස්ස සොළසමවස්සං යපෙත්වා පන්තරස වස්සානි හෙට්ඨා සුසුනාගස්ස සත්තරසමඅට්ඨාරසමවස්සානි ව ද්වෙ ගහෙත්වා සත්තරස වස්සානි ගණිතබ්බානි. තානි හෙට්ඨා එකෙන වස්සෙන සහ අට්ඨාරස භොන්තීති තානි රාජසුඤ්ඤානි සත්තරස වස්සානි හෙට්ඨා විජයපණ්ඩුවාසුදෙවරාජුනමන්තරෙ අරාජිකෙන එකෙන වස්සෙන සද්ධිං අට්ඨාරස රාජසුඤ්ඤවස්සානි නාම භොන්ති.

වන්දගුත්තස්ස චුද්දසමෙ වස්සෙ ඉධ පණ්ඩුකාභයො කාලමකාසීති වන්දගුත්තස්ස චුද්දසමෙ වස්සෙ ඉමස්මිං තම්බපණ්ණිදීපෙ පණ්ඩුකාභයො නාම රාජා සත්තති වස්සානි රජ්ජමනුසාසිත්වා කාලමකාසී. තථා හි සුසුනාගස්ස පුත්තො කාලාසොකො අට්ඨවීසති වස්සානි රජ්ජං කාරෙසි. තතො තස්ස පුත්තා දස භාතුකා ද්වෙවීසති වස්සානි රජ්ජං කාරෙසුං, තෙසං පච්ඡා නව නන්දා ද්වෙවීසති, වන්දගුත්තො චතුර්විසති වස්සානි රජ්ජං කාරෙසි. තත්ථ කාලාසොකස්ස අට්ඨවීසතිවස්සෙසු පන්තරස වස්සානි හෙට්ඨා ගතිතානීති තානි යපෙත්වා සෙසානි තෙරස වස්සානි, දසභාතුකානං ද්වෙවීසති, තථා නවනන්දානං ද්වෙවීසති, වන්දගුත්තස්ස චුද්දසමවස්සං යපෙත්වා තෙරස වස්සානීති පණ්ඩුකාභයස්ස සත්තති වස්සානි පරිපූරිංසු. තථා ව චුත්තං -

“පණ්ඩුකාභයනාමස්ස, රක්ඛො වස්සානි සත්තති”ති;

තත්ථ අසොකධම්මරාජස්ස සත්තරසමෙ වස්සෙ ඉධ මුට්ඨිවරාජා කාලමකාසීති තස්මිං ජම්බුදීපෙ අසොකධම්මරාජස්ස සත්තරසමෙ වස්සෙ ඉධ මුට්ඨිවො නාම රාජා සට්ඨි වස්සානි රජ්ජමනුසාසිත්වා කාලමකාසී. තථා හි වන්දගුත්තස්ස පුත්තො බින්දුසාරො අට්ඨවීසති වස්සානි රජ්ජං කාරෙසි, තතො තස්ස පුත්තො අසොකධම්මරාජා රජ්ජං පාපුණි, තස්මා වන්දගුත්තස්ස හෙට්ඨා චුත්තෙසු චතුර්විසතිවස්සෙසු තෙරස වස්සානි ගතිතානීති තානි යපෙත්වා සෙසානි එකාදස වස්සානි, බින්දුසාරස්ස අට්ඨවීසති වස්සානි, අසොකස්ස අනභිසිත්තස්ස වත්තාරි වස්සානි, අභිසිත්තස්ස සත්තරස වස්සානීති එවං සට්ඨි වස්සානි ඉධ මුට්ඨිවස්ස පරිපූරිංසු. තථා ව චුත්තං -

“මුට්ඨිවො සට්ඨි වස්සානි, ලඬිකාරජ්ජමකාරයි”ති;

දෙවනංපියතිස්සො රජ්ජං පාපුණිති අසොකධම්මරාජස්ස අට්ඨාරසමෙ වස්සෙ පාපුණි. ඉදානි පරිනිබ්බුතෙ භගවති අජාතසත්තුආදීනං වස්සගණනාවසෙන පරිනිබ්බානතො ද්වින්තං වස්සසතානං උපරි ඡත්තිංසති වස්සානි එකතො ගණෙත්වා දස්සෙත්තො ආහ “පරිනිබ්බුතෙ ව සම්මාසම්බුද්ධෙ”තිආදි. තත්ථ අජාතසත්තුස්ස චතුර්විසතීති පරිනිබ්බානවස්සසඬ්ඛානං අට්ඨමවස්සං මුඤ්චිත්වා චුත්තං. අසොකස්ස පුත්තකා දස භාතුකරාජානොති කාලාසොකස්ස පුත්තා හද්දසෙනො කොරණ්ඩවණ්ණො මඩ්ඤුරො සබ්බඤ්ජහො ජාලිකො උභකො සඤ්චයො කොරබොයා නන්දිවඩ්ඪනො පඤ්චමකොති ඉමෙ දස භාතුකරාජානොති වෙදිතබ්බා. උග්ගසෙනනන්දො පණ්ඩුකනන්දො පණ්ඩුගතිනන්දො භුතපාලනන්දො රට්ඨපාලනන්දො ගොවිසාණකනන්දො සවිද්ධකනන්දො කෙවට්ටකනන්දො ධනනන්දොති ඉමෙ නව නන්දානි වෙදිතබ්බා. එතෙන රාජවංසානුසාරොනානි එතෙන ජම්බුදීපවාසිරාජුනං වංසානුසාරෙන වෙදිතබ්බමෙනත්ති අත්ථො.

තම්බපණ්ණිදීපවාසීනම්පි පුන රාජුනං වසෙන එවං ගණනා වෙදිතබ්බා - සම්මාසම්බුද්ධස්ස පරිනිබ්බානවස්සං ඉධ විජයස්ස පයමං වස්සන්ති කත්වා තං අපනෙත්වා පරිනිබ්බානවස්සතො උද්ධං විජයස්ස සත්තතිංස වස්සානි, තතො අරාජිකමෙකවස්සං, පණ්ඩුවාසුදෙවස්ස තිංස වස්සානි, අභයස්ස වීසති වස්සානි, පණ්ඩුකාභයස්ස අභිසෙකතො පුබ්බෙ සත්තරස වස්සානි, අභිසිත්තස්ස සත්තති වස්සානි, මුට්ඨිවස්ස සට්ඨි වස්සානි, දෙවනංපියතිස්සස්ස පයමං වස්සන්ති එවං පරිනිබ්බානතො ද්වින්තං වස්සසතානං උපරි ඡත්තිංස වස්සානි වෙදිතබ්බානි.

ජෙට්ටියාසස්ස පුණ්ණමියං ජෙට්ටිනක්ඛත්තං මූලනක්ඛත්තං වා හොතිති ආහ “ජෙට්ටිමූලනක්ඛත්තං නාම හොති”ති. තස්මිං පන නක්ඛත්තෙ කත්තබ්බජණමපි තන්තිස්සයත්තා තමෙව නාමං ලභතිති වෙදිතබ්බං. මිගවන්ති මිගානං වානනතො භෙසනතො බාධනතො මිගවන්ති ලද්ධසමඤ්ඤං මිගවං. රොහිතමීගරූපන්ති ගොකණ්ණමිගවෙසං. ජියන්ති ධනුජියං. අනුබන්ධන්තොති පදසා අනුධාවන්තො. මමංයෙව රාජා පස්සතුති එත්ථ “අම්භෙසු බහුසු දිට්ඨෙසු රාජා අතිවිය භායිස්සති”ති ඉමිනා කාරණෙන අත්තානමෙව දස්සෙතුං “මමංයෙව පස්සතු”ති අධිට්ඨාසීති වෙදිතබ්බං. “චිත්තෙසී”ති වත්වා තස්ස චිත්තනාකාරං දස්සෙන්නො ආහ “ඉමස්මිං දීපෙ ජාතො”තිආදි. ථෙරො තස්ස පරිචිතක්කං ජාතිත්වා අත්තනො සභාවං කථෙත්වා තං අස්සාසෙතුකාමො “සමණා මයං මහාරාජා”තිආදිමාහ. මහාරාජ මයං සමණා නාම, ත්වං පරිචිතක්කං මා අකාසීති චුත්තං හොති. තවෙව අනුකම්පායාති තව අනුකම්පත්ථාය එව ආගතා, න විමුඛභාවත්ථායාති අධිප්පායො. “ඉමෙ සමණා නාමා”ති අජානන්තස්ස “සමණා මයං, මහාරාජා”ති කස්මා ථෙරො ආහාති වෙ? අසොකධම්මරාජෙන පෙසිතසාසනෙනෙව පුබ්බෙ ගහිතසමණසඤ්ඤං සාරෙතුං එවමාහාති. ඉමමත්ථං විභාවෙතුං “තෙන ව සමයෙනා”තිආදි චුත්තං.

අදිට්ඨා හුත්වා සභායකාති අදිට්ඨසභායකා, අඤ්ඤමඤ්ඤං අදිස්වාච සභායකභාවං උපගතාති චුත්තං හොති. ජාතපබ්බතපාදෙති ජාතවාහස්ස නාම පබ්බතස්ස පාදෙ. තං කිර පබ්බතං අනුරාධපුරා පුබ්බදක්ඛිණදිසාභාගෙ අතිරෙකයොජනද්වයමත්ථකෙ තිට්ඨති. තමිති යානෙ පච්ඡා සද්ධාතිස්සො නාම මහාරාජා විහාරං කාරාපෙසි, තං “ජාතවිහාර”න්ති වොහරිංසු. “රථයට්ඨිප්පමාණාති ආයාමතො ව ආවට්ටතො ව රථපතොදෙන සමප්පමාණා”ති තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. මහාවංසෙපි චුත්තං –

“ජාතපබ්බතපාදමිති , තිස්සො ව වෙළයට්ඨියො;
ජාතා රථපතොදෙන, සමානා පරිමාණතො”ති.

ගණ්ඨිපදෙ පන “රථයට්ඨිප්පමාණාති රථස්ස ධජයට්ඨිප්පමාණා”ති චුත්තං. උප්පජ්ජිංසුති තස්ස අභිසෙකසමකාලමෙව උප්පජ්ජිංසු. එවමුත්තරිපි වක්ඛමානානං අච්ඡරියානං පාතුභාවො වෙදිතබ්බො. තථා ව චුත්තං මහාවංසෙ –

“දෙවෘතංපියතිස්සො සො, රාජාසි පිතුඅච්චයෙ;
තස්සාභිසෙකෙන සමං, බහුනච්ඡරියානහු”ති.

එකා ලතා යට්ඨි නාමාති කඤ්චනලතාය පටිමණ්ඩිතත්තා එවංලද්ධනාමා එකා යට්ඨි අහොසි. තං අලඬකරිත්වා උප්පන්තලතාති තං රජතවණ්ණං යට්ඨිං අලඬකරිත්වා තත්ථෙව චිත්තකම්මකතා විය උප්පන්තලතා. බායතීති දිස්සති. කිඤ්ජක්ඛාතීති කෙසරාති. එතාති ව පුප්ඵයට්ඨියං නිලපුප්ඵාදිති සකුණයට්ඨියඤ්ච නානජ්ජකාරා මිගපක්ඛිතො තත්ථෙව චිත්තකම්මකතා විය පඤ්ඤායන්තිති දට්ඨබ්බං. සෙතා රජතයට්ඨිවාති රජතමයයට්ඨි විය එකා යට්ඨි සෙනවණ්ණාති අත්ථො. ලතාති තත්ථෙව චිත්තකම්මකතා විය දිස්සමානලතා. නිලාදි යාදිසං පුප්ඵන්ති යාදිසං ලොකෙ නිලාදිපුප්ඵං අත්ථි, තාදිසං පුප්ඵයට්ඨිමිති බායතීති අත්ථො.

අනෙකච්චිතං රතනං උප්පජ්ජීති අනෙකජ්ජකාරං රතනං සමුද්දතො සයමෙව තීරං ආරුහිත්වා වෙලන්තෙ ඌමිවෙගාහිජාතමරියාදවට්ටි විය උප්පජ්ජී, උට්ඨහිත්වා අට්ඨාසීති අත්ථො. තම්බපණ්ණියං පන අට්ඨ මුත්තා උප්පජ්ජිංසුති එත්ථාපි තම්බපණ්ණියං සමුද්දතො සයමෙව උට්ඨහිත්වා ජාතිතො අට්ඨ මුත්තා සමුද්දතිරෙ චුත්තනායෙනෙව යිතාති වෙදිතබ්බො. චුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ –

“ලඬකාදිපමිති සකලෙ, නිධයො රතනාති ව;
අත්තොයිතාති උග්ගන්ත්වා, පථවීතලමාරුහුං.

“ලඬකාදිපසමිපමිති, හින්තනාවාගතාති ව;
තත්ත ජාතාති ව ථලං, රතනාති සමාරුහුං.

“භයගජා රථාමලකා, වලයඬගුලිවෙයකා;
කකුඨඵලා පාකතිකා, ඉච්චෙනා අට්ඨ ජාතිතො.

“මුත්තා සමුද්දා උග්ගන්ත්වා, තීරෙ වට්ටි විය යිතා;
දෙවෘතංපියතිස්සස්ස, සබ්බපුඤ්ඤවිජම්භිත”න්ති.

භයමුත්තාති අස්සරූපසණ්ඨානමුත්තා. ගජමුත්තාති හත්ථිරූපසණ්ඨානා. එවං සබ්බත්ථ තංතංසණ්ඨානවසෙන මුත්තාහෙදො වෙදිතබ්බො. අඬගුලිවෙයකමුත්තාති අඬගුලියකසණ්ඨානා, මුද්දිකාසණ්ඨානාති අත්ථො. කකුඨඵලමුත්තාති කකුඨරුක්ඛඵලාකාරා බහු අසාමුද්දිකා මුත්තා. රාජකකුඨභණ්ඩානීති රාජාරහඋත්තමභණ්ඩානි. තාති සරූපෙන දස්සෙන්නො ආහ “ජත්තං වාමර”න්තිආදි. අඤ්ඤඤච බහුවිධං පණ්ණාකාරං පහිණිති සම්බන්ධො. සඬබන්ති අභිසෙකාසිඤ්චනකං සාමුද්දිකං දක්ඛිණාවට්ටං සඬබ්බං. අනොතත්තොදකමෙව “ගඬිගොදක”න්ති චුත්තං.

වඩිසමානත්ති අලඬිකාරවුණ්ණං. “නභානවුණ්ණ”න්ති කෙවි. වටංසකන්ති කණ්ණපිළන්ධනවටංසකන්ති වුත්තං හොති. “වටංසකං කණ්ණපිළිකට්ඨානෙ ඔලම්බක”න්තිපි වදන්ති. භිඩ්ගාරන්ති සුවණ්ණමයං මහාභිඩ්ගාරං. “මකරමුඛසණ්ඨානා බලිකම්මාදිකරණත්ථං කතා භාජනවිකති”තිපි වදන්ති. නන්දියාවට්ඨන්ති කාකපදසණ්ඨානා මඬිගලත්ථං කතා සුවණ්ණභාජනවිකති. කඤ්ඤන්ති බත්තියකුමාරිං. අධොවිමං දුස්සයුගන්ති කිලිට්ඨෙ ජාතෙ අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තමත්තෙ පරිසුද්ධභාවමුපගච්ඡන්තං අධොවිමං දුස්සයුගං. හත්ථපුඤ්ජනන්ති පිතවණ්ණං මහග්ඝං හත්ථපුඤ්ජනපටං. හරිවන්දනන්ති හරිවණ්ණවන්දනං, සුවණ්ණවණ්ණවන්දනන්ති අත්ථො. ලොභිතවන්දනං වා, ගොසිතවන්දනන්ති අත්ථො. තං කිර උද්ධනෙ කුටීතතෙලම්හි පක්ඛිත්තමත්තං සකලම්පි තෙලං අග්ගිඤ්ච නිබ්බාපනසමත්ථං වන්දනං. තෙනෙව “ගොසිතවන්දන”න්ති වුව්වති. ගොසද්දෙන හි ජලං වුව්වති, තං විය සිතං වන්දනං ගොසිතවන්දනං. නාගභවනසම්භවං අරුණවණ්ණමත්තිකං. හරිතකං ආමලකන්ති අගදහරිතකං අගදාමලකං. තං බිජ්ජමෙව සරිරමලසොධනාදිකරණසමත්ථං හොති.

උණ්ඨිසන්ති උණ්ඨිසපට්ටං. වෙය්නන්ති සීසවෙය්නං. සාරපාමඬිගන්ති උත්තමං රතනපාමඬිගසුත්තං. වත්ථකොට්ඨකන්ති වත්ථයුගමෙව. නාගමාහටන්ති නාගෙහි ආහටං. ම-කාරො පදසන්ධිකරො. අමනොසධන්ති එවංනාමිකා ගුළිකජාති, අමතසදිසකිච්චන්තා එවං වුව්වති. තං කිර පරිපත්ථං විධිමෙත්වා සබ්බත්ථ සාධෙත්තෙහි අගදොසධසම්භාරෙහි යොජෙත්වා වට්ටෙත්වා කතං ගුළිකං. තං පන රාජුතං මුඛසොධනනභානපරියොසානෙ මහතා පරිභාරෙන උපනෙන්නි. තෙන තෙ අඬිගරාගං නාම කරොන්ති, කරොන්තා ව යථාරහං ද්විති තිති අගදොසධරඬිගතිලකාහි නලාටකඅංසකුට්ඨරමජ්ඣසඬ්ඛානං අඬිගං සජ්ජෙත්වා අඬිගරාගං කරොන්තිති වෙදිතබ්බං. සා පන ගුළිකා අභිවිච්ඡිකාදිනම්පි විසං හනති, තෙනපි තං වුව්වති “අමනොසධ”න්ති.

අහං බුද්ධඤ්චාතිආදියු සබ්බධම්මෙ යාථාවතො අබුජ්ඣ පටිබුජ්ඣති බුද්ධොති සඬ්ඛායං ගතං සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච, අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙ යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ ව අපායෙසු අපනමානෙ ධාරෙතීති ධම්මොති සඬ්ඛායං ගතං පරියන්තියා සද්ධිං නව ලොකුත්තරධම්මඤ්ච, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතන්තා සඬ්ඝොති සඬ්ඛායං ගතං අරියසාවකසඬ්ඝඤ්ච අහං සරණං ගතො පරායණන්ති උපගතො, හජිං සෙවින්ති අත්ථො. අථ වා හිංසති තජ්ජසාදනග්ගරුකතාහි විහතකිලෙසෙන තජ්ජපරායණතාකාරජ්ජවත්තෙන චිත්තජ්ජාදෙන සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිං පරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති සරණං, රතනත්තයස්සෙනං අධිවචනං. අපිච සම්මාසම්බුද්ධො හිතෙ පචිත්තනෙන අහිතා ව නිවත්තනෙන සත්තානං භයං හිංසතීති සරණන්ති වුව්වති. ධම්මොපි භවකන්තාරා උත්තාරණෙන අස්සාසදානෙන ව සත්තානං භයං හිංසතීති සරණන්ති වුව්වති. සඬ්ඝොපි අජ්ජකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසතීති සරණන්ති වුව්වති. ඉමිනා අත්ථෙත සරණභූතං රතනත්තයං තෙනෙව කාරණෙන සරණන්ති ගතො අවගතො, ජානින්ති අත්ථො. උපාසකත්තං දෙසෙසින්ති රතනත්තයං උපාසතීති උපාසකොති එවං දස්සිතං උපාසකභාවං මයි අහිනිවිට්ඨං වාචාය පකාසෙසින්ති අත්ථො, “උපාසකොහං අජ්ජතග්ගෙ පාණ්ණපෙන සරණං ගතො”ති එවං උපාසකත්තං පටිවෙදෙසින්ති වුත්තං හොති. සකාසුත්තස්ස සාසනෙහි සකාසස්ස සුද්ධොදනස්ස පුත්තො සො භගවා සකාසුත්තො, තස්ස සකාසුත්තස්ස සාසනෙහි අත්ථො. සද්ධාති සද්ධාය, “සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා”තිආදියු විය යකාරලොපො දට්ඨබ්බො. උපෙහීති උපගච්ඡ.

අසොකරඤ්ඤා පෙසිතෙන අභිසෙකෙනාති අසොකරඤ්ඤා පෙසිතෙන අභිසෙකුපකරණෙන. යදා හි දෙවානංපියතිස්සො මහාරාජා අත්තනො සභායස්ස ධම්මාසොකරඤ්ඤො ඉතො වෙළුයට්ඨියාදයො මහාරහෙ පණ්ණාකාරෙ පෙසෙසි. තදා සොපි තෙ දිස්වා පසීදිත්වා අතිවිය තුට්ඨො “ඉමෙහි අතිරෙකතරං කිං නාම මහග්ඝං පටිපණ්ණාකාරං සභායස්ස මෙ පෙසෙස්සාමි”ති අමුවෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා ලඬිකාදිපෙ අභිසෙකපරිභාරං පුව්ඡිත්වා “න තත්ථ ඊදිසො අභිසෙකපරිභාරො අත්ථී”ති සුත්වා “සාධු වත මෙ සභායස්ස අභිසෙකපරිභාරං පෙසෙස්සාමි”ති වත්වා සාමුද්දිකසඬ්ඛාදීනි තිණි සඬ්ඛානි ව ගඬිගොදකඤ්ච අරුණවණ්ණමත්තිකඤ්ච අට්ඨට්ඨ බත්තියබ්බාහම්ණගහපතිකඤ්ඤායො ව සුවණ්ණරජතලොභමත්තිකාමයසට්ඨෙ ව අට්ඨහි සෙට්ඨිකුලෙහි සද්ධිං අට්ඨ අමච්චකුලානි වාති එවං සබ්බට්ඨකං නාම ඉධ පෙසෙසි “ඉමෙහි මෙ සභායස්ස පුත අභිසෙකං කරොථා”ති, අඤ්ඤඤච අභිසෙකත්ථාය බහුං පණ්ණාකාරං පෙසෙසි. තෙන වුත්තං “අසොකරඤ්ඤා පෙසිතෙන අභිසෙකෙනා”ති. එකො මාසො අභිසිත්තස්ස අස්සාති එකමාසාහිසිත්තො. කථං පන තස්ස තදා එකමාසාහිසිත්තො විඤ්ඤායතීති ආහ “විසාබ්බණ්ණමායං හිස්ස අභිසෙකමකංසු”ති, පුබ්බෙ කතාහිසෙකස්සපි අසොකරඤ්ඤා පෙසිතෙන අනග්ගෙන පරිභාරෙන විසාබ්බණ්ණමායං පුත අභිසෙකමකංසුති අත්ථො. වුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ –

“තෙ මිගසිරමාසස්ස, ආදිවන්දොදයං දිනෙ;
අභිසිත්තඤ්ච ලඬිකින්දං, අමච්චා සාමිහත්තිනො.

“ධම්මාසොකස්ස වචනං, සුත්වා සාමිහිතෙ රතා;
පුතාපි අභිසෙවිංසු, ලඬිකාහිතසුඛෙ රත”න්ති.

දීපවංසෙපි වෙනං වුත්තං –

“විසාබ්බාසෙ ද්වාදසියං, ජම්බුදීපා ඉධාගතා;

අභියෙකං සපරිවාරං, අසොකධම්මෙන පෙසිතං.

“දුතියං අභිසිඤ්චිත්ථං, රාජානං දෙවානංපියං;
අභිසිත්තො දුතියාභියෙකෙන, විසාබ්මාසෙ උපොසථෙ.

“තතො මාසෙ අතික්කම්ම, ජෙට්ඨමාසෙ උපොසථෙ;
මහින්දො සත්තමො හුත්වා, ජම්බුදීපා ඉධාගතො” ති.

තදා පන තස්ස රඤ්ඤො විසාබ්පුණ්ණමාය අභියෙකස්ස කතත්තා තතො පභූති යාවජ්ජතනා විසාබ්පුණ්ණමායමෙව අභියෙකකරණමාවිණ්ණං. අභියෙකවිධානඤ්චේත්ථ එවං වෙදිතබ්බං – අභියෙකමඬගලත්ථං අලඬකතජ්ජපියත්තස්ස මණ්ඩපස්ස අන්තො කතස්ස උදුම්බරසාබ්මණ්ඩපස්ස මජ්ඣෙ සුජ්ජනිට්ඨිතෙ උදුම්බරහද්දපියම්භි අභියෙකාරහං අභිජව්වං බත්තියං නිසීදාපෙත්වා පයමං තාව මඬගලාභරණභූසිතා ජාතිසම්පන්නා බත්තියකඤ්ඤා ගඬගොදකපුණ්ණං සාමුද්දිකං දක්ඛිණාවට්ටසඬබ්බං උභොහි භත්ථෙහි සක්කච්චං ගහෙත්වා සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභියෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව, තං සබ්බෙපි බත්තියගණා අත්තානමාරක්ඛණත්ථං ඉමිනා අභියෙකෙන අභියෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු බත්තියගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතචිත්තො භිතසමමෙත්තචිත්තො ච භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ච භවාහි” ති.

තතො පුන පුරොහිතොපි පුරොහිච්චට්ඨානානුරූපාලඬකාරෙහි අලඬකතජ්ජපියත්තො ගඬගොදකපුණ්ණං රජතමයසඬබ්බං උභොහි භත්ථෙහි සක්කච්චං ගහෙත්වා තස්ස සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභියෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව, තං සබ්බෙපි බ්‍රාහ්මණගණා අත්තානමාරක්ඛණත්ථං ඉමිනා අභියෙකෙන අභියෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතචිත්තො භිතසමමෙත්තචිත්තො ච භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ච භවාහි” ති.

තතො පුන සෙට්ඨිපි සෙට්ඨිට්ඨානානුරූපභූසනභූසිතො ගඬගොදකපුණ්ණං රතනමයසඬබ්බං උභොහි භත්ථෙහි සක්කච්චං ගහෙත්වා තස්ස සීසොපරි උස්සාපෙත්වා තෙන තස්ස මුද්ධනි අභියෙකොදකං අභිසිඤ්චති, එවඤ්ච වදෙති “දෙව තං සබ්බෙපි ගහපතිගණා අත්තානමාරක්ඛණත්ථං ඉමිනා අභියෙකෙන අභියෙකිකං මහාරාජං කරොන්ති, ත්වං රාජධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙන සමෙන රජ්ජං කාරෙහි, එතෙසු ගහපතිගණෙසු ත්වං පුත්තසිනෙහානුකම්පාය සහිතචිත්තො භිතසමමෙත්තචිත්තො ච භව, රක්ඛාවරණගුත්තියා තෙසං රක්ඛිතො ච භවාහි” ති.

තෙ පන තස්ස එවං වදන්තා “සවෙ ත්වං අම්භාකං වචනානුරූපෙන රජ්ජං කාරෙස්සසි, ඉච්චෙනං කුසලං. නො වෙ කාරෙස්සසි, තව මුද්ධා සත්තධා ඵලතු” ති එවං රඤ්ඤො අභියපන්නි වියාති දට්ඨබ්බං. ඉමස්මිං පන දීපෙ දෙවානංපියතිස්සස්ස මුද්ධනි ධම්මාසොකෙනෙව ඉධ පෙසිතා බත්තියකඤ්ඤායෙව අනොතත්තොදකපුණ්ණෙන සාමුද්දිකදක්ඛිණාවට්ටසඬබ්බෙන අභියෙකොදකං අභිසිඤ්චති වදන්ති. ඉදඤ්ච යථාචුත්තං අභියෙකවිධානං මජ්ඣිමනිකායෙ චූළභිහ්‍යාදසුත්තවණ්ණනායං සිහළට්ඨකථායමිපි “පයමං තාව අභියෙකං ගණ්හන්නානං රාජුනං සුවණ්ණමයාදීනි තිණි සඬබ්බානි ව ගඬගොදකඤ්ච බත්තියකඤ්ඤඤ්ච ලද්ධං වට්ටති” ති ආදිනා චුත්තන්ති වදන්ති.

සම්මොදනීයං කථං කථයමානොති පීතිපාමොජ්ජසඬබ්බාතසම්මොදජනනො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනීයං. “කච්චි භන්නෙ බමනීයං, කච්චි යාපනීයං, කච්චි වො අප්පාබාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං ඵාසුච්චාරො” ති එවමාදිකථං කථයමානො. ඡ ජනෙ දස්සෙසීති රඤ්ඤො සද්ධිං ආගතානං “න ඉමෙ යක්ඛා, මනුස්සා ඉමෙ” ති සඤ්ජානනත්ථං භණ්ඩුකස්ස උපාසකස්ස ආනිතත්තා තෙන සද්ධිං ඡ ජනෙ දස්සෙසි. තෙවිජ්ජාති පුබ්බෙනිවාසදිබ්බවක්ඛුආසවක්ඛයසඬබ්බාතාහි තිහි විජ්ජාහි සමන්තාගතා. ඉද්ධිජ්ජත්තාහි ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං පත්තා. වෙතොපරියකොවිදාහි පරෙසං චිත්තාවාරෙ කුසලා. එවමෙත්ථ පඤ්ච අභිඤ්ඤා සරූපෙන චුත්තා, දිබ්බසොතං පන තාසං වසෙන ආගතමෙව භොති. බහුති එවරූපා ඡළභිඤ්ඤා බුද්ධසාවකා බහු ගණනපථං අතික්කත්තා සකලජම්බුදීපං කාසාවපජ්ජොතං කත්වා විවරන්තිති. කෙච්චි පන “තෙවිජ්ජා ඉද්ධිජ්ජත්තා ව බිණාසවා වෙතොපරියකොවිදා කෙච්චි බිණාසවාති විසුං යොජෙත්වා ‘අරහන්තො’ ති ඉමිනා සුක්ඛවිපස්සකා චුත්තා” ති වදන්ති.

පඤ්ඤාවෙයාත්තියන්ති පඤ්ඤාපාටවං, පඤ්ඤාය තික්ඛවිසදභාවන්ති අත්ථො. ආසන්නන්ති ආසන්නෙ ධීතං. සාධු මහාරාජ පණ්ඩිතොසීති රාජානං පසංසති. පුන වීමංසන්තො “අත්ථි පන තෙ මහාරාජා” ති ආදිමාහ. චූළභත්ථිපදොපමසුත්තන්තං කථෙසීති “අයං රාජා ‘ඉමෙ සමණා නාම ඊදිසා, සීලාදිපට්ඨපත්ති ව තෙසං ඊදිසී’ ති ව න ජානාති, හන්ද නං ඉමාය චූළභත්ථිපදොපමසුත්තන්තදෙසනාය සමණභාවුපගමනං සමණපට්ඨපත්තිඤ්ච විඤ්ඤාපෙස්සාමි” ති චිත්තෙත්වා පයමං චූළභත්ථිපදොපමසුත්තන්තං කථෙසි. තත්ථ හි –

“එවමෙව බො, බ්‍රාහ්මණ, ඉධ තථාගතො ලොකෙ උජ්ජජ්ජති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො...පෙ.... සාත්ථං සබ්බාඤ්ජනං කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මචරියං පකාසෙති, තං ධම්මං සුණාති ගහපති වා ගහපතිපුත්තො වා අඤ්ඤතරස්මිං වා කුලෙ පච්චාජානො, සො තං ධම්මං සුත්වා

තථාගතෙ සද්ධං පටිලහති, සො තෙන සද්ධාපටිලාභෙන සමන්තාගතො ඉති පටිසඤ්චික්ඛති ‘සම්බාධො සරාවාසො රජොපථො, අබ්භොකාසො පබ්බජ්ජා, නයිදං සුඤ්ඤං අගාරං අප්ඤ්ඤාචසනා එකන්තපරිපුණ්ණං එකන්තපරිසුද්ධං සඬ්ඛිලිඛිතං බ්‍රහ්මචරියං චරිතුං, යන්ත්‍රානාහං කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි චත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බපෙය්‍ය’න්ති. සො අපරෙත සමයෙන අප්පං වා භොගක්ඛන්ධං පභාය මහන්තං වා භොගක්ඛන්ධං පභාය අප්පං වා ඤාතිපරිවට්ටං පභාය මහන්තං වා ඤාතිපරිවට්ටං පභාය කෙසමස්සුං ඔභාරෙත්වා කාසායානි චත්ථානි අවිජාදෙත්වා අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජති.

“සො එවං පබ්බජිතො සමානො භික්ඛුනං සික්ඛාසාජීවසමාපන්නො පාණානිපාතං පභාය පාණානිපාතා පටිවිරතො හොති නිහිතදණ්ඩො නිහිතසත්ථො, ලජ්ජී දයාපන්නො සබ්බපාණභූතභිතානුකම්පී විහරති.

“අදින්නාදානං පභාය අදින්නාදානා පටිවිරතො හොති දින්නාදායී දින්නපාටිකඬ්ඛි, අටෙනෙන සුවිභූතෙන අත්තනා විහරති”ති (ම. නි. 1.291-292) –

එවමාදිනා සාසනෙ සද්ධාපටිලාභං පටිලද්ධසද්ධෙහි ව පබ්බජ්ජපගමනං පබ්බජිතෙහි ව පටිපජ්ජිතබ්බා සිලක්ඛන්ධාදයො ධම්මා පකාසිතා.

රාජා සුත්තන්තං සුණන්තොයෙව අඤ්ඤාසීති “සො ඛිජගාමභූතගාමසමාරම්භා පටිවිරතො හොති, එකභත්තිකො හොති රත්තුපරතො විරතො විකාලභොජනා”ති එවං තස්මිං සුත්තන්තෙ (ම. නි. 1.293) ආගතත්තා තං සුණන්තොයෙව අඤ්ඤාසී. ඉධෙව වසිස්සාමානි න තාව රත්තියා උපට්ඨිතත්තා අනාගතවචනමකාසී. ආගතඵලොති අනාගාමිඵලං සන්ධායාන, සම්පත්තඅනාගාමිඵලොති අත්ථො. තතොයෙව ව විසෙසනො අවිපරිතවිදිතසත්ථුසාසනත්තා විඤ්ඤාතසාසනො. ඉදානි පබ්බජිස්සතිති ගිහිලිඬ්ඛගෙන ආනිතකිච්චස්ස නිට්ඨිතත්තා එවමාහ. අවිරපක්කන්තස්ස රඤ්ඤොති රඤ්ඤෙ අවිරපක්කන්තෙති අත්ථො. අධිට්ඨතිත්වා අත්තොතම්බපණ්ණිදිපෙ සමාගතා සුණන්තුති අධිට්ඨතිත්වා.

භූමත්ථරණසඬ්ඛෙපෙනානි භූමත්ථරණාකාරෙන. උප්පාතපාඨකානි නිමිත්තපාඨකා, නෙමිත්තකානි අත්ථො. ගහිතා දානි ඉමෙහි පට්ඨිති ආසනානං පට්ඨියං අත්ථතත්තා එවමාහංසු. පතිට්ඨතිස්සතිති වින්තෙන්තොති එත්ථ තෙන කාරණෙන සාසනපතිට්ඨානස්ස අභාවතො අවස්සං පතිට්ඨහන්තස්ස සාසනස්ස පුබ්බනිමිත්තමිදන්ති එවං පුබ්බනිමිත්තභාවෙන සල්ලක්ඛෙසීති වෙදිතබ්බං. පණ්ණෙනානි උත්තමෙන. සහත්ථානි සහත්ථෙත සත්තප්පෙත්වානි සුට්ඨු තප්පෙත්වා, පරිපුණ්ණං සුහිතං යාවදත්ථං කත්වානි අත්ථො. පෙනවත්ථුං විමානවත්ථුං සච්චසංයුත්තඤ්ච කට්ඨෙහි දෙසනාවිධිකුසලො ථෙරො ජනස්ස සංවෙගං ජනෙතුං පයමං පෙනවත්ථුං කට්ඨෙත්වා තදනන්තරං සංවෙගජාතං ජනං අස්සාසෙතුං සග්ගකථාවසෙන විමානවත්ථුඤ්ච කට්ඨෙත්වා තදනන්තරං පටිලද්ධස්සාසානං “මා එත්ථ අස්සාදං කරොථ නිබ්බානං චිතා න අඤ්ඤං කිඤ්චි සඬ්ඛාරගතං ධූවං නාම අත්ථී, තස්මා පරමස්සාසකං නිබ්බානමධිගත්තුං වායමථා”ති සච්චපටිවෙධත්ථාය උස්සාහං ජනෙන්තො අන්තෙ සච්චසංයුත්තං කට්ඨෙහි වෙදිතබ්බං.

තෙසං සුත්වානි තෙසං සන්තිකා ථෙරානං ගුණකථං සුත්වා. රඤ්ඤො සංවිදිතං කත්වානි රඤ්ඤො නිවෙදනං කත්වා, රාජානං පටිවෙදයිත්වානි අත්ථො. අලං ගච්ඡාමානි පුරස්ස අව්වාසන්තත්තා සාරුප්පං න හොතිති පටිපක්ඛිපන්නො ආහ. මෙඝවනං නාම උය්‍යානන්ති මහාමෙඝවනුය්‍යානං. තස්ස කිර උය්‍යානස්ස භූමිග්ගභණ්ඩවසෙ අකාලමහාමෙඝො උට්ඨතිත්වා සබ්බතළාකපොක්ඛරණියො පුරෙන්තො ගිම්භාභිතරුක්ඛලතාදීනං අනුග්ගණ්හන්තොව පාවස්සී, තෙන කාරණෙන තං මහාමෙඝවනං නාම උය්‍යානං ජාතං. චුත්තඤ්ඤෙනං මහාවංසෙ –

“උය්‍යානට්ඨානග්ගභණ්ණෙ, මහාමෙඝො අකාලජො;
පාවස්සී තෙන උය්‍යානං, මහාමෙඝවනං අහු”ති.

සුබසයිතභාවං පුච්ඡිත්වානි “කච්චි, භන්තෙ, ඉධ සුබං සයිත්ථ, තුම්භාකං ඉධ නිවාසො සුබ”න්ති එවං සුබසයිතභාවං පුච්ඡිත්වා තතො ථෙරෙන “සුබසයිතම්හි, මහාරාජ, භික්ඛුනං ඵාසුකම්දං උය්‍යාන”න්ති චුත්තෙ “එවං සති ඉදං නො උය්‍යානං දස්සාමී”ති වින්තෙන්තො “කප්පති, භන්තෙ, භික්ඛුසඬ්ඛසස්ස ආරාමො”ති පුච්ඡී. ඉමං සුත්තන්ති වෙච්චනාරාමපටිග්ගභණ්ණෙ චුත්තම්මං සුත්තං. උදකන්ති දක්ඛිණොදකං. මහාමෙඝවනුය්‍යානං අදාසීති “ඉමං මහාමෙඝවනුය්‍යානං සඬ්ඛසස්ස දම්මී”ති වත්වා ජෙට්ඨමාසස්ස කාලපක්ඛෙ දුතියදිවසෙ අදාසී. මහාවිහාරස්ස දක්ඛිණොදකපාතෙතෙව සද්ධං පතිට්ඨිතභාවෙපි න තාව තත්ථ විහාරකම්මං නිට්ඨිතන්ති ආහ “ඉදඤ්ච පයමං විහාරට්ඨානං භවිස්සති”ති. පුනදිවසෙපිති කාලපක්ඛස්ස දුතියදිවසෙයෙව. අඬ්ඪනවමානං පාණසහස්සානන්ති අඬ්ඪෙත නවමානං පාණසහස්සානං, පඤ්චසතාධිකානං අට්ඨසහස්සානන්ති අත්ථො. ජොතිපාතුභාවට්ඨානන්ති ඤාණාලොකස්ස පාතුභාවට්ඨානං. අප්පමාදසුත්තන්ති අධිගුත්තරනිකායෙ මහාඅප්පමාදසුත්තං, රාජොවාදසුත්තන්ති චුත්තං හොති.

මහව්වන්ති කරණන්ට පව්වත්තවවනං, මහතා රාජානුභාවෙනාති අත්ථො. තුම්හෙ ජානනත්ථන්ති සම්බන්ධො. අරිට්ඨො නාම අමච්චොති රක්ඛේදො භාගිනෙයොසො අරිට්ඨො නාම අමච්චො. පඤ්චපණ්ණාසායාති එත්ථ “චතුපණ්ණාසායා”ති වත්තබ්බං. එවඤ්ඤි සති උපරි වුච්චමානං “ද්වාසට්ඨි අරහන්තො”ති වචනං සමෙති. තෙනෙව ච සිහළභාසාය ලිඛිතෙ මහාවංසෙ “චතුපණ්ණාසාය සද්ධි”න්ති වුත්තං. දසභාතිකසමාකුලං රාජකුලන්ති මුට්ඨිවස්ස පුත්තෙහි අභයො දෙවානංපියතිස්සො මහානාගො උන්තියො මත්තාභයො සුරතිස්සොති එවමාදිහි දසහි භාතිකෙහි සමාකිණ්ණං රාජකුලං. චෙතියගිරිමිති වස්සං වසිංසුති ආසාලිහිපුණ්ණමදිවසෙ රක්ඛේදො දින්නවිභාරෙයෙව පටිග්ගහෙත්වා පාටිපදදිවසෙ වස්සං වසිංසු. පචාරෙත්වාති මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා. කත්තිකපුණ්ණමායන්ති අපරකත්තිකපුණ්ණමායං. මහාමහින්දන්ටෙරො හි පුරිමිකායං උපගන්ත්වා වුත්ථවස්සො මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා තතො එකමාසං අතික්කම්ම වාතුමාසිනියං පුණ්ණමදිවසෙ අරියගණපරිවුතො රාජකුලං ගන්ත්වා භොජනාවසානෙ “මහාරාජ, අම්මෙහි විරදිට්ඨො සම්මාසම්බුද්ධො”තිආදිවචනමුච්චි. එවඤ්ඤි කත්වා වක්ඛති “පුණ්ණමායං මහාවීරො, වාතුමාසිනියා ඉධා”ති. යං පනෙත්ථ කෙනචී වුත්තං “වුත්ථවස්සො පචාරෙත්වාති වාතුමාසිනියා පචාරණායාති අත්ථො, පඨමපචාරණාය වා පචාරෙත්වා එකමාසං තත්ථෙව වසිත්වා කත්තිකපුණ්ණමායං අවොච, අඤ්ඤථා ‘පුණ්ණමායං මහාවීරො’ති වුත්තත්තා න සක්කා ගහෙතු”න්ති, තත්ථ වාතුමාසිනියා පචාරණායාති අයමත්ථවිකප්පො න යුජ්ජති. න හි පුරිමිකාය වස්සුපගතා වාතුමාසිනියං පචාරෙත්ති. විරදිට්ඨො සම්මාසම්බුද්ධොති සත්ථුස්ස සරිරාවයවො ච සම්මාසම්බුද්ධොයෙවාති කත්වා අවයවෙ සමුදායවොභාරවසෙන එවමාහාති දට්ඨබ්බං යථා “සමුද්දො දිට්ඨො”ති.

ටෙරෙන වුත්තම්පි ගමනකාරණං යටෙත්වා ඉධ වාසෙ පයොජනමෙව දස්සෙත්වා ගමනං පටිසෙධෙතුකාමො ආභ “අභං භන්තෙ තුම්හෙ”තිආදි. අභිවාදනාදියු ආවරියං දිස්වා අභිවාදනකරණං අභිවාදනං නාම. යස්මිං වා දිසාභාගෙ ආවරියො වසති ඉරියාපටෙ කප්පෙත්තො, තතො අභිමුඛොව වන්දිත්වා ගච්ඡති, වන්දිත්වා තිට්ඨති, වන්දිත්වා නිසීදති, වන්දිත්වා නිපජ්ජති, ඉදං අභිවාදනං නාම. ආවරියං පන දුරතොව දිස්වා පච්චුට්ඨාය පච්චුග්ගමනකරණං පච්චුට්ඨානං නාම. ආවරියං පන දිස්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ සිසෙ යටෙත්වා ආවරියං නමස්සති, යස්මිං දිසාභාගෙ සො වසති, තදභිමුඛොපි තටෙව නමස්සති, ගච්ඡන්තොපි ධිතොපි නිසින්නොපි අඤ්ජලිං පග්ගය්හ නමස්සතියෙවාති ඉදං අඤ්ජලිකම්මං නාම. අනුච්ඡිකකම්මස්ස පන කරණං සාමිච්ඡකරණං නාම. විවරාදියු හි විවරං දෙන්තො න යං වා තං වා දෙති, මහග්ගං සතමුලග්ගමිපි පඤ්චසතමුලග්ගමිපි සතසහස්සමුලග්ගමිපි දෙතියෙව. පිණ්ඩපානාදියුපි එසෙව නයො. ඉදං සාමිච්ඡකරණං නාම. සරිරධාතුයොති සරිරාවයවා. අඤ්ඤාතන්ති අඤ්ඤාතං, විදිතං මයාති අත්ථො. කුතො ලච්ඡාමාති කුතො ලච්ඡසාම. සුමනෙන සද්ධිං මන්තෙහිති පඨමමෙව සාමණෙරස්ස කථිතත්තා වා “ජානාති එස අම්මාකමධිප්පාය”න්ති ඤත්වා වා එවමාහාති දට්ඨබ්බං.

අප්පොස්සුක්කො ත්වං මහාරාජාති මහාරාජ ත්වං ධාතුනං පටිලාභෙ මා උස්සුක්කං කරොහි, මා ත්වං තත්ථ වාවටො භව, අඤ්ඤං තයා කත්තබ්බං කරොහිති අධිප්පායො. ඉදාති තදෙව රක්ඛේදො කත්තබ්බකිච්චං දස්සෙත්තො “වීරියො සොධාපෙත්වා”තිආදිමාහ. සබ්බතාලාවචරෙ උපට්ඨාපෙත්වාති කංසතාලාදිතාලං අවචරති එත්ථාති තාලාවචරං වුච්චති ආතතවිතතාදි සබ්බං තුරියභණ්ඩං. තෙනෙව පරිනිබ්බානසුත්තට්ඨකථායං “සබ්බඤ්ච තාලාවචරං සන්නිපාතෙථාති එත්ථ සබ්බඤ්ච තාලාවචරන්ති සබ්බං තුරියභණ්ඩ”න්ති වුත්තං. එත්ථ පන සභවරණනයෙන සබ්බතුරියභණ්ඩානං වාදකාපි ගහෙතු. වට්ටන්තීති තෙ සබ්බෙ උපට්ඨාපෙත්වා සන්නිපාතෙත්වාති වුත්තං හොති. ලච්ඡසීති ලච්ඡස්සයි. ටෙරා චෙතියගිරිමෙව අගමංසුති රාජනිවෙසනතො නික්ඛමීත්වා පුන චෙතියගිරිමෙව අගමංසු.

තාවදෙවාති තං බණ්ණෙයෙව. පාටලිපුත්තද්වාරෙති පාටලිපුත්තනගරද්වාරෙ. කිං භන්තෙ සුමන ආභිණ්ඩසීති සුමන ත්වං සමණධම්මං අකත්වා කස්මා විවරසීති පුච්ඡති. චෙතියගිරිමිහියෙව පතිට්ඨාපෙත්වාති පච්ඡා තත්ථ විභාරත්ථාය ආකඬ්ඛිතබ්බභාවතො චෙතියගිරිමිහියෙව පතිට්ඨාපෙත්වා. වඩ්ඪමානකච්ඡායායාති පච්ඡාභන්තන්ති අත්ථො. පච්ඡාභන්තමෙව හි ඡායා වඩ්ඪති. අප්පස්ස එතදභොසීති ධාතුච්චිකොටකං දිස්වා එවං වින්තෙසි. ඡන්තං අපනමතුති ඉදං සෙනච්ඡන්තං සයමෙව මෙ සිසොපරිතො ධාතුච්චිකොටකාහිමුඛං හුත්වා නමතුති අත්ථො. මස්භං මත්ථකෙ පතිට්ඨාතුති ඉදං ධාතුච්චිකොටකං ටෙරස්ස භන්තො ධාතුයා සහ ආගන්ත්වා සිරස්මිං මෙ පතිට්ඨාතුති අත්ථො. පොක්ඛරවස්සං නාම පොක්ඛරපත්තප්පමාණං වලාහකමජ්ඣෙ උට්ඨහිත්වා කමෙන ඵරිත්වා තෙමෙතුකාමෙයෙව තෙමයමානං මහන්තං හුත්වා වස්සති. මහාවීරොති මහාපරක්කමො. මහාවීරාවයවත්තා චෙත්ථ සත්ථුවොභාරෙන ධාතුයො එව නිද්දිට්ඨා. ධාතුසරීරෙනාගමනඤ්ඤි සන්ධාය අයං ගාථා වුත්තා.

පච්ඡමදිසාහිමුඛොව හුත්වා අපසක්කන්තොති පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොයෙව පච්ඡමදිසාහිමුඛො හුත්වා ඔසක්කන්තො, ගච්ඡන්තොති අත්ථො. කිඤ්චාපි එස පච්ඡමදිසං න ඔලොකෙති, තථාපි පච්ඡමදිසං සන්ධාය ගච්ඡති “පච්ඡමදිසාහිමුඛො”ති වුත්තං. පුරත්ථිමෙන ද්වාරෙන නගරං පච්ඡිත්වාති එත්ථ පිට්ඨිතො පිට්ඨිතොයෙව ආගන්ත්වා ද්වාරෙ සම්පත්තෙ පරිවත්තෙත්වා උජුකෙනෙව නගරං පාච්ඡිති වෙදිතබ්බං. මහෙජවත්ථු නාමාති මහෙජනාමකෙන යක්ඛෙන පරිග්ගහිතං එකං දෙවට්ඨානන්ති වෙදිතබ්බං. පරිභොගචෙතියට්ඨානන්ති එත්ථ පරිභුත්තුපකරණානි නිදහිත්වා කතං චෙතියං පරිභොගචෙතියන්ති දට්ඨබ්බං. තිව්ධඤ්ඤි චෙතියං වදන්ති පරිභොගචෙතියං ධාතුවෙතියං ධම්මචෙතියන්ති. තත්ථ පරිභොගචෙතියං වුත්තනයමෙව. ධාතුවෙතියං පන ධාතුයො නිදහිත්වා කතං. පටිච්චසමුප්පාදාදිලිඛිතපොත්ථකං නිදහිත්වා කතං පන ධම්මචෙතියං නාම. සාරීරිකං පරිභොගිකං උද්දිස්සකන්ති

එවම්පි තිප්පහෙදං වෙනියං වදන්ති. අයං පන පහෙදො පටිමාරුපස්සපි උද්දිස්සකවෙනියෙනෙව සඬගහිතත්තා සුට්ඨතරං යුජ්ජති.

කථං පන ඉදං ධානං තිණ්ණං බුද්ධානං පරිභොගවෙනියට්ඨානං අභොසිති ආහ “අතීතෙ කිරා”තිආදි. පජ්ජරකොනාති එත්ථ පජ්ජරකො නාම රොගො වුච්චති. සො ව යක්ඛානුභාවෙන සමුප්පන්නොති වෙදිතබ්බො. තදා කිර පුණ්ණකාලො නාම යක්ඛො අත්තනො ආනුභාවෙන මනුස්සානම්පි සරිරෙ පජ්ජරකං නාම රොගං සමුට්ඨාපෙසි. වුත්තඤ්ඤෙන මහාවංසෙ –

“රක්ඛසෙහි ජනස්සෙත්ථ, රොගො පජ්ජරකො අහු”ති;

දීපවංසෙපි වෙන වුත්තං –

“රක්ඛසා ව බහු තත්ථ, පජ්ජරා ව සමුට්ඨිතා;
පජ්ජරෙන බහු සත්තා, නස්සන්ති දීපමුත්තමෙ”ති.

අනයඛ්‍යසනන්ති එත්ථ අනයොති අවච්ඡි. කායිකං වෙනසිකඤ්ච සුඛං ඛ්‍යසති වික්ඛිපති විනාසෙතිති ඛ්‍යසනන්ති දුක්ඛං වුච්චති. කිඤ්චාපි “බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්තො”ති වුත්තං, තථාපි “තෙ සත්තෙ අනයඛ්‍යසනමාපජ්ජන්තෙ දිස්වා”ති වචනතො පඨමං බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්වා පච්ඡා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන ලොකං ඔලොකෙන්තො තෙ සත්තෙ අනයඛ්‍යසනමාපජ්ජන්තෙ දිස්වාති ගහෙතබ්බං. න හි ආසයානුසයාදිබුද්ධවක්ඛුස්ස තෙ සත්තා අනයඛ්‍යසනං ආපජ්ජන්තා දිස්සන්ති. දුබ්බුට්ඨිකාති විසමවස්සාදිවසෙන දුට්ඨා අසොහනා වුට්ඨියෙව දුබ්බුට්ඨිකා, සස්සුප්පත්තිහෙතුභූතා කායසුබුප්පත්තිසප්පායා සත්තුපකාරා සම්මා වුට්ඨි තත්ථ න හොතිති අධිප්පායො. තතොයෙව ව “දුබ්භික්ඛං දුස්සස්ස”න්ති වුත්තං. භික්ඛාය අභාවො , දුල්ලභාවො වා දුබ්භික්ඛං, සුලභා තත්ථ භික්ඛා න හොතිති වුත්තං හොති. සස්සානං අභාවො, අසම්පන්නතා වා දුස්සස්සං. දෙවොති මෙසස්සෙනං නාමං. සම්මාධාරමනුපවෙච්ඡිති උදකධාරං සම්මා විමුඤ්චි, සම්මා අනුපවස්සිති වුත්තං හොති.

මහාවිවාදො හොතිති තස්මිං කිර කාලෙ ජයන්තමහාරාජෙන ව තස්ස රඤ්ඤො කනිට්ඨභාතුකෙන සම්ද්ධකුමාරනාමකෙන උපරාජෙන ව සද්ධිං ඉමස්මිං දීපෙ මහායුද්ධං උපට්ඨිතං. තෙනෙතං වුත්තං “තෙන බො පන සමයෙන මණ්ඩදීපෙ මහාවිවාදො හොති”ති. හොතිති කිරියා කාලමපෙක්ඛිත්වා වත්තමානපයොගො, විවාදස්ස පන අතීතකාලිකත්තං “තෙන බො පන සමයෙන”ති ඉමිනාව විඤ්ඤායති. සද්දන්තරසන්තිධානෙන හෙත්ථ අතීතකාලාවගමො යථා “භාසතෙ වඩ්ඪතෙ තදා”ති. එවං සබ්බත්ථ ඊදිසෙසු ධානෙසු වත්තමානපයොගො දට්ඨබ්බො. කලහවිග්ගහජාතාති එත්ථ කලහො නාම මත්ථකප්පත්තො කායකලහොපි වාචාකලහොපි. තත්ථ හත්ථපරාමාසාදිවසෙන කායෙන කාතබ්බො කලහො කායකලහො. මම්මසට්ටනාදිවසෙන වාචාය කාතබ්බො කලහො වාචාකලහො . විපච්චනිකගහණං විග්ගහො. කලහස්ස පුබ්බභාගෙ උප්පන්නො අඤ්ඤමඤ්ඤවිරුද්ධගාහො. අථ වා කලහො නාම වාචාකලහො. අඤ්ඤමඤ්ඤං හත්ථපරාමාසාදිවසෙන විරූපං විරුද්ධං වා ගහණං විග්ගහො කායකලහො. යථාවුත්තො කලහො ව විග්ගහො ව ජාතො සඤ්ජාතො එතෙසන්ති කලහවිග්ගහජාතා, සඤ්ජාතකලහවිග්ගහාති අත්ථො.

තානි සාසනන්තරධානෙන තස්සන්තිති පරියත්තිපට්ටෙට්ඨපට්ඨපත්තිසඬබ්බාතස්ස තිට්ඨස්සපි සාසනස්ස අන්තරධානෙන ධාතුපරිනිබ්බානෙ සති තානි වෙනියානි විනස්සන්ති. තිණි (දී. නි. අට්ඨ. 3.161; විහ. අට්ඨ. 809) හි පරිනිබ්බානාති කිලෙසපරිනිබ්බානං බන්ධපරිනිබ්බානං ධාතුපරිනිබ්බානන්ති, තානි පන අම්භාකං භගවතො වසෙන එවං වෙදිතබ්බානි. තස්ස හි කිලෙසපරිනිබ්බානං බොධිපල්ලඪකෙ අභොසි, බන්ධපරිනිබ්බානං කුසිනාරායං. ධාතුපරිනිබ්බානං අනාගතෙ භවිස්සති. සාසනස්ස කිර ඔසක්කනකාලෙ ඉමස්මිං තම්බපණ්ණිදීපෙ ධාතුයො සන්තිපතිත්වා මහාවෙනියං ගම්ස්සන්ති, මහාවෙනියතො නාගදීපෙ රාජායතනවෙනියං, තතො මහාබොධිපල්ලඪකං ගම්ස්සන්ති, නාගභවනතොපි දෙවලොකතොපි බ්‍රහ්මලොකතොපි ධාතුයො මහාබොධිපල්ලඪකමෙව ගම්ස්සන්ති, සාසපමත්තාපි ධාතු න අන්තරා නස්සිස්සති. සබ්බා ධාතුයො මහාබොධිපල්ලඪකෙ රාසිභූතා සුවණ්ණක්ඛන්ධො විය එකග්ගසනා හුත්වා ජබ්බණ්ණරස්මියො විස්සප්පෙස්සන්ති, තා දසසහස්සිලොකධාතුං ඵරිස්සන්ති. තතො දසසහස්සවක්කවාලෙ දෙවතා සන්තිපතිත්වා “අජ්ජ සත්ථා පරිනිබ්බානි, අජ්ජ සාසනං ඔසක්කති, පච්ඡිමදස්සනං දානි ඉදං අම්භාක”න්ති දසබලස්ස පරිනිබ්බුතදිවසතො මහන්තරං කාරුඤ්ඤං කරිස්සන්ති, ය්පෙත්වා අනාගාමිඛිණාසවෙ අවසෙසා සකභාවෙන සණ්ඨාතුං න සක්ඛිස්සන්ති. ධාතුසු තෙජොධාතු උට්ඨහිත්වා යාව බ්‍රහ්මලොකා උග්ගච්ඡිස්සති, සාසපමත්තියාපි ධාතුයා සති එකජාලාව භවිස්සති, ධාතුසු පරියාදානං ගතාසු පරිච්ඡිජ්ජිස්සති. එවං මහන්තං ආනුභාවං දස්සෙත්වා ධාතුසු අන්තරහිතාසු සාසනං අන්තරහිතං නාම හොති.

දිවා බොධිරුක්ඛට්ඨානෙ හත්ථිසාලායං තිට්ඨතීති දිවා වත්ථුච්චිනනාය ඔකාසං කුරුමානො තතො ධාතුං ගහෙත්වා කුම්භෙ ය්පෙත්වා සධාතුකොව හුත්වා තිට්ඨතීති වදන්ති. වුත්තඤ්ඤෙන මහාවංසෙ –

“රත්තිං නාගොනුපරියාති, තං ධානං සො සධාතුකං;

බොධිට්ඨානමිති සාලායං, දිවා යාති සධාතුකො”ති.

ථූපපතිට්ඨානභූමි පරියායනීති මත්ථකතො ධාතුං තත්ථ පතිට්ඨාපෙත්වා සධාතුකං ථූපපතිට්ඨානභූමිං රත්තිභාගෙ පරියායනී, සමන්තතො විවරතිති අත්ථො. ජඩ්ඝප්පමාණන්ති පුප්ථට්ඨානප්පමාණං. ථූපකුච්ඡිතො හෙට්ඨාභාගඤ්ඤි ථූපස්ස ජඩ්ඝාති වදන්ති. ධාතුඔරොපනත්ථායාති හත්ථිකුම්භතො ධාතුකරණ්ඩකස්ස ඔරොපනත්ථාය. සකලනගරඤ්ච ජනපදො වාති නගරවාසීනො ජනපදවාසීනො ච අහෙදතො නගරජනපදසද්දෙහි චුත්තා “සබ්බො ගාමො ආගතො, මඤ්චො උක්කුට්ඨිං කරොන්ති”තිආදීසු විය. මහාජනකායෙති මහාජනසමූහෙ. සමූහපරියායො හෙත්ථ කායසද්දො. එකෙකධාතුප්පදෙසතො තෙජොදකනික්ඛමනාදිවසෙන යමකයමකං හුත්වා පචත්තං පාටිභාරියං යමකපාටිභාරියං . ඡන්තං චණ්ණානං රස්මියො වාති සම්බන්ධො කාතබ්බො. ඡන්තං චණ්ණානං උදකධාරා වාති එවම්පෙත්ථ සම්බන්ධං වදන්ති. පරිනිබ්බුතෙහි හගචති තස්සානුභාවෙන එවරූපං පාටිභාරියමහොසියෙවාති දස්සෙතුං “එවං අචිත්තියා”තිආදිගාමාහ. බුද්ධධම්මාති එත්ථ බුද්ධගුණා.

ධරමානකාලෙපි තික්ඛන්තුං ආගමාසීති හගවා කිර අභිසම්බොධිතො නවමෙ මාසෙ ථූප්පපුණ්ණමදිවසෙ යක්ඛාධිවාසං ලඬිකාදිපමුපගන්ත්වා ලඬිකාමප්ඤ්ඤා නියොජනායතෙ යොජනවිත්ථතෙ මහානාගවනුයානෙන මහායක්ඛසමාගමෙ උපරිආකාසෙ යත්වා කප්පුට්ඨානසමයෙ සමුට්ඨිතවුට්ඨිවාතනිබ්බිසෙසවස්සවායුනා ච ලොකන්තරිකනිරයන්ධකාරසදිසසොරන්ධකාරනිකායෙන ච සීතනරකනිබ්බිසෙසබහලසීතෙන ච සංවට්ටකාලසඤ්ජාතවාතසඬිබුහිතෙහි මෙසනහගප්පිතසදිසෙන ගගනමෙදනීනිත්තාදෙන ච යක්ඛානං භයං සන්තාසං ජනෙත්වා තෙහි යාවිතාහයො “දෙථ මෙ සමග්ගා නිසීදනට්ඨාන”න්ති වත්වා “දෙම තෙ සකලදීපං, දෙහි නො, මාරිස, අභය”න්ති චුත්තෙ සබ්බං තං උපද්දවං අන්තරධාපෙත්වා යක්ඛදත්තභූමියා චම්මබණ්ඩං පත්ථරිත්වා තත්ථ නිසින්තො සමන්තතො ජලමානං චම්මබණ්ඩං පසාරෙත්වා කප්පුට්ඨානග්ගිසදිසදහනාභිභූතානං ජලධිසලිලහීතානං සමන්තා වෙලන්තෙ හමන්තානං යක්ඛානං ගිරිදීපං දස්සෙත්වා තෙසු තත්ථ පතිට්ඨිතෙසු තං යථායානෙ පතිට්ඨාපෙත්වා චම්මබණ්ඩං සඬිබ්භිත්වා නිසින්තො තදා සමාගතෙ අනෙකදෙවතාසන්තිපාතෙ ධම්මං දෙසෙත්වා අනෙකපාණකොට්ඨං ධම්මාභිසමයං කත්වා සුමනකුට්වාසීනා මහාසුමනදෙවරාජෙන සම්බිග්ගසොතාපත්තිඵලෙන යාවිතපුජනියො සීසං පරාමසින්වා මුට්ඨිමත්තා නිලාමලකෙසධාතුයො තස්ස දත්වා ජම්බුදීපමගමාසි.

දුතියං අභිසම්බොධිතො පඤ්චමෙ සංවච්ඡරෙ වුළොදරමහොදරානං ජලථලනිවාසීනං මාතුලභාගිනෙයානානං නාගරාජුතං මණිපල්ලඬිකං නිස්සාය උපට්ඨිතමහාසඬිගාමෙ නාගානං මහාවිනාසං දිස්වා චිත්තමාසකාලපක්ඛස්ස උපොසථදිවසෙ පාතොව සමීද්ධසුමනෙන නාම රුක්ඛදෙවපුත්තෙන ඡන්තං කත්වා ධාරිතරාජායතනො නාගදීපං සමාගන්ත්වා සඬිගාමමප්ඤ්ඤා ආකාසෙ පල්ලඬිකෙන නිසින්තො සොරන්ධකාරෙන නාගෙ සන්තාසෙත්වා අස්සාසෙත්තො ආලොකං දස්සෙත්වා සඤ්ජාතපිනිසොමනස්සානං උපගතනාගානං සාමග්ගිකරණියං ධම්මං දෙසෙත්වා මාතුලභාගිනෙයොහි ද්විති නාගරාජුති පූජිතෙ පථවිතලගතෙ මණිපල්ලඬිකෙ නිසින්තො නාගෙහි දිබ්බන්තපාතෙහි සන්තප්පිතො ජලථලනිවාසීනො අසීතිකොට්ඨාගෙ සරණෙසු ව සීලෙසු ච පතිට්ඨාපෙත්වා තෙහි නමස්සිතුං පල්ලඬිකඤ්ච රාජායතනපාදපඤ්ච තත්ථ පතිට්ඨාපෙත්වා ජම්බුදීපමගමාසි.

තතියමිති අභිසම්බොධිතො අට්ඨමෙ සංවච්ඡරෙ මහොදරමාතුලෙන මණිඅක්ඛිකනාගරාජෙනාභියාවිතො විසාබපුණ්ණමදිවසෙ පඤ්චහික්ඛුසතපරිවුතො කලායාණිපදෙසෙ මණිඅක්ඛිකස්ස හවනමුපගන්ත්වා තත්ථ මාපිතරුචිරරතනමණ්ඩපෙ මනොහරවරපල්ලඬිකෙ නිසින්තො නාගරාජෙන දිබ්බන්තපාතෙහි සන්තප්පෙත්වා නාගමාණවිකගණපරිවුතෙන දිබ්බමාලාගන්ධාදිති පූජිතො තත්ථ ධම්මං දෙසෙත්වා වුට්ඨායාසනා සුමනකුටෙ පදං දස්සෙත්වා පබ්බතපාදෙ දිවාචිහාරං කත්වා දීඝවාපිවෙතියට්ඨානෙ ච මුතියඬිගණවෙතියට්ඨානෙ ච කලායාණිවෙතියට්ඨානෙ ච මහාබොධිට්ඨානෙ ච ථූපාරාමට්ඨානෙ ච මහාවෙතියට්ඨානෙ ච සසාවකො නිසීදිත්වා නිරොධසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා සීලාවෙතියට්ඨානෙයෙව යත්වා දෙවනාගෙ සමනුසාසින්වා ජම්බුදීපමගමාසි. එවං හගවා ධරමානකාලෙපි ඉමං දීපං තික්ඛන්තුං ආගමාසීති වෙදිතබ්බං.

ඉදානි තදෙව තික්ඛන්තුමාගමනං සඬිබෙපතො විභාවෙන්තො ආහ “පයමං යක්ඛදමනත්ථ”න්තිආදි. රක්ඛං කරොන්තොති යක්ඛානං පුත අපවිසනත්ථාය රක්ඛං කරොන්තො. ආචිජ්ජිති සමන්තතො විවරි. මාතුලභාගිනෙයානන්ති වුළොදරමහොදරානං. එත්ථ පන කිඤ්චාපි හගවා සමීද්ධසුමනෙන නාම දෙවපුත්තෙන සද්ධිං ආගතො, තථාපි පවිජාසමණෙන එකෙනපි හික්ඛුනා සද්ධිං අනාගතත්තා “එකකොච ආගන්ත්වා”ති චුත්තං. තදනුරූපස්ස පරිපත්ථස්ස විහතත්තා “පරිලාභං වූපසමෙත්වා”ති චුත්තං. රඤ්ඤො භාතාති රඤ්ඤො කනිට්ඨභාතා. අභයොති මත්තාහයො.

අනුළා දෙවිති රඤ්ඤො ජෙට්ඨභාතුජායා අනුළා දෙවි. පුරිමකානං තිණ්ණං සම්මාසම්බුද්ධානං බොධි පතිට්ඨාසීති යදා හි සො කකුසන්ධො නාම හගවා ඉමස්මිං දීපෙ මනුස්සෙ පජ්ජරකාභිභූතෙ අනායබාසනමාපජ්ජන්තෙ දිස්වා කරුණාය සඤ්චොදිතහදයො ඉමං දීපමාගතො, තදා තං රොගභයං වූපසමෙත්වා සන්තිපතිතානං ධම්මං දෙසෙත්තො චතුරාසීතියා පාණසහස්සානං ධම්මාභිසමයං කත්වා සායන්හසමයෙ බොධිපතිට්ඨානාරහට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය “මම සිරිසමභාබොධිතො දක්ඛිණමහාසාබමාදාය රුවනන්දා හික්ඛුති ඉධාගච්ඡතු”ති අධිට්ඨාසි . සා සත්ථු චිත්තං ඤත්වා තඬ්ඬණඤ්ඤෙව බෙමචතීරාජධානියා බෙමරාජානමාදාය

මහාබෝධිමුපගන්ත්වා දක්ඛිණමහාසාධාර්ය මනෝසිලාලෙඛං බෙමරාජෙන දාපෙන්වා නං සයං ඡිජ්ජිත්වා සුචණ්ණකටාහෙ යීතං බෝධිසාධමාදාය පඤ්චසතභික්ඛුනීති වෙච දෙවතාහි ව පරිවාරිතා ඉද්ධියා ඉධානෙන්වා තථාගතෙන පසාරිතෙ දක්ඛිණහත්ථෙ සසුචණ්ණකටාහං මහාබෝධිං යපෙසි. තං තථාගතො අභයස්ස නාම රඤ්ඤො දත්වා තෙන තස්මිං සමයෙ “මහානිත්ථවන”න්ති පඤ්ඤාතෙ මහාමෙඝවනුයායානෙ පතිට්ඨාපෙසි.

කොණාගමනො ව භගවා දුබ්බවධිපීළිතෙ දීපවාසිනො දිස්වා ඉමං දීපමාගනො නං භයං වූපසමෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො චතුරාසීති පාණසහස්සානි මග්ගඵලෙසු පතිට්ඨාපෙන්වා පුබ්බබෝධිට්ඨානං ගන්ත්වා සමාපත්තිපරියොසානෙ “මම උදුම්බරමහාබෝධිනො දක්ඛිණමහාසාධමාදාය කරකනත්තා භික්ඛුනී ඉධාගච්ඡතු”ති වින්තෙසි. සා භගවතො අධිප්පායං විදිත්වා තඤ්ඤාදිසංඝාතො සොභරාජධානියා සොභරාජානමාදාය මහාබෝධිමුපගන්ත්වා දක්ඛිණමහාසාධාර්ය මනෝසිලාලෙඛං සොභරාජෙන දාපෙන්වා නං සයං ඡිජ්ජිත්වා හෙමකටාහෙ පතිට්ඨිතං බෝධිසාධමාදාය පඤ්චසතභික්ඛුනීති සද්ධිං සුරගණපරිවුතා ඉද්ධියා ඉධාහරිත්වා සත්ථාරා පසාරිතදක්ඛිණපාණිතලෙ සහෙමකටාහං මහාබෝධිං යපෙසි. තං තථාගතො සමිද්ධස්ස රඤ්ඤො දත්වා තෙන තස්මිං සමයෙ “මහානාගවන”න්ති සඬ්ඛං ගතෙ මහාමෙඝවනුයායානෙ මහාබෝධිං පතිට්ඨාපෙසි.

කස්සපොපි ව භගවා උපට්ඨිතරාජ්ජපරාජයුද්ධෙන පාණිනො විනාසං දිස්වා කරුණාය වොදිතො ඉමං දීපමාගන්ත්වා නං කලහං වූපසමෙන්වා ධම්මං දෙසෙන්තො චතුරාසීති පාණසහස්සානි මග්ගඵලං පාපෙන්වා මහාබෝධිට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය “මම නිග්‍රොධමහාබෝධිනො දක්ඛිණමහාසාධමාදාය සුධම්මා භික්ඛුනී ඉධාගච්ඡතු”ති අධිට්ඨාසි. සා භගවතො විත්තං විදිත්වා තඤ්ඤාදිසංඝාතො බාරාණසිරාජධානියා බ්‍රහ්මදත්තරාජානමාදාය මහාබෝධිමුපගන්ත්වා දක්ඛිණමහාසාධාර්ය මනෝසිලාලෙඛං බ්‍රහ්මදත්තෙන දාපෙන්වා නං සයං ඡිජ්ජිත්වා කතකකටාහෙ යීතං බෝධිසාධමාදාය පඤ්චසතභික්ඛුනීපරිවාරා දෙවගණපරිවුතා ඉද්ධියා එත්ථ ආනෙන්වා මුනින්දෙන පසාරිතෙ දක්ඛිණකරතලෙ සසුචණ්ණකටාහං මහාබෝධිං යපෙසි. තං භගවා ජයන්තරඤ්ඤො දත්වා තෙන තස්මිං සමයෙ “මහාසාලවන”න්ති සඬ්ඛං ගතෙ මහාමෙඝවනුයායානෙ මහාබෝධිං පතිට්ඨාපෙසි. එවං ඉමස්මිං දීපෙ පුරිමකානං තිණ්ණං සම්මාසම්බුද්ධානං බෝධිං පතිට්ඨාපෙසි. තං සන්ධාය එවමාහ “ඉමස්මිඤ්ච මහාරාජ දීපෙ පුරිමකානං තිණ්ණං සම්මාසම්බුද්ධානං බෝධිං පතිට්ඨාසි”ති.

සරසරංසිජාලවිස්සජ්ජනකෙනාති සිනිද්ධතාය රසවන්තං ඔජවන්තං අභිනවරංසිජාලං විස්සජ්ජෙන්තෙන. අථ වා ඉතො විතො ව සංසරණතො සරසං සජීවං ජීවමානං විය රංසිජාලං විස්සජ්ජෙන්තෙන. අථ වා සරසකාලෙ ධර්මානකාලෙ බුද්ධෙන විය රංසිජාලං මුඤ්චන්තෙනාති එවමෙන්ථ අත්ථං චණ්ණයන්ති. එකදිවසෙනෙව අගමාසිති සම්බන්ධො. පඤ්චභි කඤ්ඤාසතෙහීති අත්තතො පරිවාරිකෙහි පඤ්චභි කඤ්ඤාසතෙහි. උපස්සයං කාරාපෙන්වාති භික්ඛුනුපස්සයං කාරාපෙන්වා. අප්පෙසිති ලෙඛසාසනං පතිට්ඨාපෙසි. එවඤ්ච අවොවාති රාජසන්දෙසං අප්පෙන්වා ථෙරස්ස මුඛසාසනං විඤ්ඤාපෙන්තො එවං අවොව. උදික්ඛන්ති අපෙක්ඛති පත්ථෙති.

ඡින්නහත්ථං වියාති ඡින්නහත්ථවන්තං විය. ඡින්නා හත්ථා එතස්සාති ඡින්නහත්ථොති අඤ්ඤපදන්ථසමාසො දට්ඨබ්බො. පබ්බජ්ජාපුරෙක්ඛාරාති පබ්බජ්ජාහිමුඛා, පබ්බජ්ජාය සඤ්ජානාහිලාසා “කදා නු බො පබ්බජ්ජිසාමි”ති තත්ථ උස්සුක්කමාපන්නාති වුත්තං හොති. මං පටිමානෙති මං උදික්ඛති. සත්ථෙත සාතං න අරහතීති අසත්ථසාකාරහං. හිමවලාහකගබ්හන්ති හිමපුණ්ණවලාහකගබ්හං. පාටිහාරියවසෙන ජාතං හිමමෙව “වලාහකගබ්හ”න්තිපි වදන්ති. දොණමත්තාති මගධනාළියා සොළසනාළිප්පමාණා.

මග්ගන්ති සත්තයොජනිකං මග්ගං. පටිපග්ගාපෙන්වාති සොධාපෙන්වා, බාණුකණ්ටකාදීති හරාපෙන්වා තත්ථ බහලවිපුලවාලුකං ඔකිරාපෙන්වාති වුත්තං හොති. කම්මාරවණ්ණන්ති රඤ්ඤො පකතිසුචණ්ණකාරවණ්ණං. නවහත්ථපරික්ඛෙපන්ති නවහත්ථප්පමාණො පරික්ඛෙපො අස්සාති නවහත්ථපරික්ඛෙපං, පරික්ඛෙපතො නවහත්ථප්පමාණන්ති වුත්තං හොති. “පඤ්චහත්ථුබ්බෙධ”න්තිආදීසුපි ඉමීනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. තිහත්ථවික්ඛම්හන්ති තිහත්ථප්පමාණවිත්ථාරං. සමුස්සිතධප්පවාකන්ති උස්සාපිතනිලපීතාදිවිවිධධප්පවාකං. නානාරතනවිචිත්තන්ති තත්ථ තත්ථ රචිතනානාරතනෙහි සුවිචිත්තං. අනෙකාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතන්ති පසන්තජනපුජිතෙහි හත්ථුපගාදීති නානාලඬිකාරෙහි සජ්ජිතං. නානාවිධකුසුමසමාකිණ්ණන්ති උපහාරවසෙන උපනිතෙහි නානාප්පකාරෙහි වණ්ණගන්ධසම්පන්නෙහි ජලථලපුප්ඵෙහි ආකිණ්ණං. අනෙකතුරියසඬිසුවිධන්ති ආතභවිතතාදිපඤ්චඬිගිකතුරියසඬිසොසිතං. අවසෙසං අදස්සනං අගමාසීති එත්ථ “හන්ද, මහාරාජ, තයා ගහෙතබ්බා අයං සාබා, තස්ස උපනිස්සයභූතො අයං බන්ධො, න මයං තයා ගහෙතබ්බා”ති වදන්තා විය අවසෙසා සාබා සත්ථු තෙජසා අදස්සනමගමංසුති වදන්ති. ගවක්ඛජාලසදිසන්ති භාවනපුංසකං, ජාලකවාටසදිසං කත්වාති අත්ථො. වෙලුක්ඛෙපසතසහස්සාති පවත්තිංසුති තෙසං තෙසං ජනානං සියොපරි හමන්තානං උත්තරාසඬිගවෙලානං උක්ඛෙපසතසහස්සාති පවත්තිංසුති අත්ථො. මූලසතෙනාති දසසු ලෙඛාසු එකෙකාය දස දස හුත්වා නික්ඛන්තමූලසතෙන. දස මහාමූලාති පඨමලෙඛාය නික්ඛන්තදසමහාමූලාති.

දෙවදුන්දුහියො ඵලිංසුති දෙවදුන්දුහියො ථනිංසු. දෙවදුන්දුහීති ව න එත්ථ කාවි හෙරි අධිප්පෙනා, අථ බො උප්පාතභාවෙන ආකාසගතො නිග්ගොසසද්දො. දෙවොති හි මෙසො. තස්ස හි අවිජ්ඣාවෙන ආකාසවණ්ණස්ස

දෙවස්සාහාවෙන සුක්ඛගප්පිතසංස්කෘතියෙ සද්දෙ නිව්ඡරන්තෙ දෙවදුන්දුහිති සමස්සා, තස්මා දෙවදුන්දුහියො ඵලිංසුති දෙවො සුක්ඛගප්පිතං ගප්පීති චුත්තං හොති. පබ්බතානං නව්වෙහිති පට්ඨකම්පෙන ඉතො විතො ව හමන්තානං පබ්බතානං නව්වෙහි. යක්ඛානං හිඬිකාරෙහිති විම්භයජාතානං යක්ඛානං විම්භයජපකාසනවසෙන පවත්තෙහි හිඬිකාරසද්දෙහි. යක්ඛා හි විම්භයජාතා “හිං හි”න්ති සද්දං නිව්ඡාරෙන්නි. ථුතිජජපෙහිති පසංසාවවනෙහි. බ්‍රහ්මානං අජළොටනෙහිති පීතිසොමනස්සජාතානං බ්‍රහ්මානං බාහායං පහරණසඬ්ඛානෙහි අජළොටනෙහි. පීතිසොමනස්සජාතා හි බ්‍රහ්මානො වාමහත්ථං සම්ඤ්ජිත්වා දක්ඛිණෙන හත්ථෙන බාහායං පහාරං දෙන්නි. එකකොලාහලන්ති එකතො පවත්තකොලාහලං. එකනින්නාදන්ති එකතො පවත්තනිග්ගෙසංසං. ඵලතො නික්ඛන්තා ඡබ්බණ්ණරස්මියො උජුකං උග්ගන්ත්වා ඔනමිත්වා වක්කවාලපබ්බතමුඛවට්ටිං ආහව්ව තිට්ඨන්තිති ආහ “සකලවක්කවාලං රතනගොපානසිව්නද්ධං විය කුරුමානා”ති. තඬ්ඛණතො ව පන පභූතීති චුත්තනයෙන සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨිතස්ස මහාබොධිස්ස ඡබ්බණ්ණරස්මීනං විස්සජ්ජිතකාලතො පභූති. හිමවලාහකගබ්භං පවිසිත්වා අට්ඨාසීති සුවණ්ණකටාහෙනෙව සද්ධිං උග්ගන්ත්වා හිමොදකපුණ්ණං වලාහකගබ්භං පවිසිත්වා අට්ඨාසී. පයමං සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨිතොයෙව හි බොධි පව්ඡා චුත්තජපකාරඅච්ඡරියපටිමණ්ඩිතො හුත්වා හිමවලාහකගබ්භං පවිසිත්වා අට්ඨාසී. තෙනෙව වක්ඛති “පයමං සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨති, තතො හිමගබ්භසත්තාහං අභිසෙකසත්තාහස්සද්ව විනිනාමෙත්වා”තිආදී. තතොයෙව ව මහාවංසෙපි චුත්තං –

“ඵවං සතෙන මූලානං, තත්ථෙසා ගන්ධකද්දමෙ;
පතිට්ඨාසී මහාබොධි, පසාදෙන්ති මහාජනං.

“තස්සා ඛන්ධො දසහත්ථො, පඤ්ච සාධා මනොරමා;
චතුහත්ථා චතුහත්ථා, දසඬ්ඪඵලමණ්ඩිතා.

“සහස්සන්තු පසාධානං, සාධානං තාසමාසී ව;
ඵවං ආසී මහාබොධි, මනොහරසිරිත්ඨරා.

“කටාහමිති මහාබොධි, පතිට්ඨිතක්ඛණෙ මහී;
අකම්පි පාටිභීරාති, අහෙසුං විවිධානි ව.

“සයං නාදෙහි තුරියානං, දෙවෙසු මානුසෙසු ව;
සාධුකාරනින්නාදෙහි, දෙවබ්‍රහ්මගණස්ස ව.

“මෙසානං මිගපක්ඛිනං, යක්ඛාදීනං රවෙහි ව;
රවෙහි ව මහීකම්පෙ, එකකොලාහලං අහු.

“බොධියා ඵලපත්තෙහි, ඡබ්බණ්ණරංසියො සුභා;
නික්ඛමිත්වා වක්කවාලං, සකලං සොහයිංසු ව.

“සකටාහා මහාබොධි, උග්ගන්ත්වාන තතො නහං;
අට්ඨාසී හිමගබ්භමිති, සත්තාහානි අදස්සනා”ති.

තස්මා සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨිතොයෙව බොධි කටාහෙනෙව සද්ධි උග්ගන්ත්වා හිමවලාහකගබ්භං පවිසිත්වා අට්ඨාසීති වෙදිතබ්බං.

භෙට්ඨා පන හගවතො අධිට්ඨානක්කමං දස්සෙන්තෙන යං චුත්තං –

“හගවා කිර මහාපරිනිබ්බානමස්සද්වෙ නිපන්තො ලඬ්ඛාදීපෙ මහාබොධිපතිට්ඨාපනත්ථාය
අසොකමහාරාජා මහාබොධිග්ගහණත්ථං ගමිස්සති, තදා මහාබොධිස්ස දක්ඛිණසාධා සයමෙව ජිජ්ජිත්වා
සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨාතුති අධිට්ඨාසී, ඉදමෙකමධිට්ඨානං.

“තත්ථ පතිට්ඨානකාලෙ ව ‘මහාබොධි හිමවලාහකගබ්භං පවිසිත්වා තිට්ඨතු’ති අධිට්ඨාසී, ඉදං
දුතියමධිට්ඨානං.

“සත්තමෙ දිවසෙ හිමවලාහකගබ්භතො ඔරුය්භ සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨහන්තො පත්තෙහි ව ඵලෙහි ව
ඡබ්බණ්ණරස්මියො මුඤ්ඤ්චතුති අධිට්ඨාසී, ඉදං තතියමධිට්ඨානං”න්ති.

තං ඉමිනා න සමෙති. තත්ථ හි පයමං හිමවලාහකගබ්භං පවිසිත්වා පව්ඡා සත්තමෙ දිවසෙ හිමවලාහකගබ්භතො
ඔරුය්භ ඡබ්බණ්ණරංසිවිස්සජ්ජනං සුවණ්ණකටාහෙ පතිට්ඨහනස්සද්ව චුත්තං, තස්මා අට්ඨකථාය පුබ්බෙනාපරං න

සමෙති. මහාවංසෙ පන අධිට්ඨානෙන පිට්ඨං සුවණ්ණකටාගෙ පතිට්ඨනං පච්ඡායෙව ඡබ්බණ්ණරංසිවිස්සජ්ජනං
හිමවලාහකගබ්භපට්ඨනාද්ව. චුත්තඤ්ඤෙනං -

“පරිනිබ්බානමඤ්චමහි, නිපන්තෙන ජිනෙන හි;
කතං මහාඅධිට්ඨානං, පඤ්චකං පඤ්චවක්ඛුනා.

“ගය්භමානා මහාබොධි-සාධාසොකෙන දක්ඛිණා;
ඡිජ්ජිත්වාන සයංයෙව, පතිට්ඨාතු කටාහකෙ.

“පතිට්ඨහිත්වා සා සාධා, ඡබ්බණ්ණරස්මියො සුභා;
රාජයන්ති දිසා සබ්බා, එලපත්තෙහි මුඤ්චතු.

“සසුවණ්ණකටාහා සා, උග්ගන්ත්වාන මනොරමා;
අදිස්සමානා සත්තාහං, හිමගබ්භමහි තිට්ඨතු”ති.

බොධිවංසෙපි ව අයමෙව අධිට්ඨානක්කමො චුත්තො, තස්මා අට්ඨකථායං චුත්තො අධිට්ඨානක්කමො යථා
පුබ්බෙනාපරං න විරුජ්ඣති, තථා විමංසිත්වා ගහෙනබ්බො.

හිමඤ්ච ඡබ්බණ්ණරංසියො ව ආවත්තිත්වා මහාබොධිමෙව පටිසිංසුති මහාබොධිං පටිච්ඡාදෙන්වා ධීනං හිමඤ්ච
බොධිතො නික්ඛන්තඡබ්බණ්ණරස්මියො ව ආවත්තිත්වා පදක්ඛිණං කත්වා බොධිමෙව පටිසිංසු, බොධිපට්ඨා විය
හුත්වා අන්තරහිතාති චුත්තං හොති. එත්ථ පන “හිමඤ්ච රංසියො වා”ති අයමෙව පායො සතසොධිතසම්මතෙ
පොරාණපොත්ථකෙ සෙසෙසු ව සබ්බපොත්ථකෙසු දිස්සති. මහාවංසෙපි වෙනං චුත්තං -

“අතීතෙ තමහි සත්තාහෙ, සබ්බෙ හිමවලාහකා;
පටිසිංසු මහාබොධිං, සබ්බා තා රංසියොපි වා”ති.

කෙනච්ච පන “පඤ්ච රංසියො”ති පායං පරිකප්පෙන්වා යං චුත්තං “සබ්බදිසාහි පඤ්ච රස්මියො ආවත්තිත්වාති පඤ්චහි
එලෙහි නික්ඛන්තත්තා පඤ්ච, තා පන ඡබ්බණ්ණවා”ති, තං තස්ස සම්මොහවිජමහිතමත්තන්ති දට්ඨබ්බං.
පරිපුණ්ණත්ථසාධාපසාධපඤ්චඑලපට්ඨණ්ඩිතොති පරිපුණ්ණත්ථසාධාපසාධාහි වෙව පඤ්චහි ව එලෙහි
පටිමණ්ඩිතො, සමන්තතො විභූසිතොති අත්ථො. අභිසෙකං දත්වාති අනොතත්තොදකෙන අභිසෙකං දත්වා.
මහාබොධිට්ඨානෙයෙව අට්ඨාසීති බොධිසම්පෙයෙව වසී.

පුබ්බකත්තිකපචාරණාදිවසෙති අස්සයුජමාසස්ස පුණ්භපක්ඛපුණ්ණමියං. වාතුද්දසීඋපොසථත්තා ද්විසත්තාහෙ
ජාතෙ උපොසථො සම්පත්තොති ආහ “කාලපක්ඛස්ස උපොසථදිවසෙ”ති, අස්සයුජමාසකාලපක්ඛස්ස
වාතුද්දසීඋපොසථෙති අත්ථො. පාචීනමහාසාලමුලෙ යපෙසීති නගරස්ස පාචීනදිසාහාගෙ ජාතස්ස මහාසාලරුක්ඛස්ස
හෙට්ඨා මණ්ඩපං කාරොත්වා තත්ථ යපෙසී. සත්තරසමෙ දිවසෙති පාටිපදදිවසතො දුතියදිවසෙ. කත්තිකඡණපූජං
අද්දසාති කත්තිකඡණවසෙන බොධිස්ස කරියමානං පූජං සුමනසාමණෙරො අද්දස, දිස්වා ව ආගතො සබ්බං තං
පවත්තිං ආරොවෙසී. තං සන්ධායෙව ව ථෙරො බොධිආහරණත්ථං පෙසෙසී.

අට්ඨාරස දෙවතාකුලානීති මහාබොධිං පරිවාරෙන්වා ධීනනාගයක්ඛාදිදෙවතාකුලානි දත්වාති සම්බන්ධො.
අමච්චකුලානි බොධිස්ස කත්තබ්බවිවාරණත්ථාය අදාසී, බ්‍රාහ්මණකුලානි ලොකසම්මතත්තා උදකාසිඤ්චනත්ථාය
අදාසී, කුටුම්භිකුලානි බොධිස්ස කත්තබ්බපුජොපකරණගොපනත්ථාය අදාසී. “ගොපකා රාජකම්මිනො තථා
තරච්ඡා”ති මහාගණ්ඨීපදෙ චුත්තං. ගණ්ඨීපදෙ පන “ගොපකකුලානි බොධිසිඤ්චනත්ථං බීරධෙත්තපාලනත්ථාය
තරච්ඡකුලානි කාලිඞ්ගකුලානි විස්සාසිකානි පධානමනුස්සකුලානී”ති චුත්තං. කාලිඞ්ගකුලානීති එත්ථ “උදකාදිගාහකා
කාලිඞ්ගා”ති මහාගණ්ඨීපදෙ චුත්තං. “කලිඞ්ගෙසු ජනපදෙ ජාතිසම්පන්නකුලං කාලිඞ්ගකුල”න්ති කෙවි. ඉමිනා
පරිවාරෙනාති සහන්ථෙ කරණවචනං, ඉමිනා චුත්තප්පකාරපරිවාරෙන සද්ධිත්ති අත්ථො. විඤ්ඤාට්ඨිං
සමතික්කම්මාති රාජා සයම්පි මහාබොධිස්ස පටිචුත්ගමනං කරොන්තො සෙනඞ්ගපරිවුතො උලපථෙන ගච්ඡන්තො
විඤ්ඤාට්ඨිං නාම අට්ඨිං අතික්කම්මිත්වා. තාමලිත්තිං අනුප්පත්තොති තාමලිත්තිං නාම තිත්ථං සම්පත්තො. ඉදමස්ස
තතියන්ති සුවණ්ණකටාගෙ පතිට්ඨිතමහාබොධිස්ස රජ්ජසම්පදානං සන්ධාය චුත්තං. තතො පුබ්බෙ පනෙස එකවාරං
සද්ධාය සකලජම්බුදිපරජ්ජෙන මහාබොධිං පූජෙසියෙව, තස්මා තෙන සද්ධිං චතුත්ථම්ඨං රජ්ජසම්පදානං. මහාබොධිං
පන යස්මිං යස්මිං දිවසෙ රජ්ජෙන පූජෙසී, තස්මිං තස්මිං දිවසෙ සකලජම්බුදිපරජ්ජෙන උප්පන්නං ආයං ගහෙන්වා
මහාබොධිපූජං කාරෙසී.

මාගසිරමාසස්සාති මිගසිරමාසස්ස. පඨමපාටිපදදිවසෙති සුක්කපක්ඛපාටිපදදිවසෙ. තඤ්ඤි
කණ්භපක්ඛපාටිපදදිවසං අපෙක්ඛිත්වා “පඨමපාටිපදදිවස”න්ති චුච්චති. ඉදඤ්ච ඉමස්මිං දීපෙ පවත්තමානවොහාරං
ගහෙන්වා චුත්තං. තත්ථ පන පුණ්ණමිනො පට්ඨාය යාව අපරා පුණ්ණමී, තාව එකො මාසොති වොහාරස්ස

පවත්නන්නා තෙත වොහාරෙන “දුතියපාටිපදදිවසෙ”ති වත්තබ්බං සියා. තත්ථ හි කණ්හපක්ඛපාටිපදදිවසං “පයමපාටිපද”න්ති වුවවති. උක්ඛිපිත්වාති මහාසාලමූලෙ දින්නෙහි සොළසහි ජාතිසම්පන්නකුලෙහි සද්ධිං උක්ඛිපිත්වාති වදන්ති. ගච්ඡති වතරෙති එත්ථ අරෙති බෙදෙ. තෙනෙවාහ “කන්දිත්වා”ති, බොධියා අදස්සනං අසහමානො රොදිත්වා පරිදෙවිත්වාති අත්ථො. සරසරංසිජාලන්ති එත්ථ පන හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. මහාබොධිසමාරුල්හාති මහාබොධිනා සමාරුල්හා. පස්සතො පස්සතොති අනාදරෙ සාමිව්වනං, පස්සන්තස්සෙවාති අත්ථො. මහාසමුද්දකලං පක්ඛන්තාති මහාසමුද්දස්ස උදකකලං පක්ඛන්දි. සමන්තා යොජනන්ති සමන්තතො එකෙකෙන පස්සෙන යොජනප්පමාණෙ පදෙසෙ. අවිචන්තසංයොගෙ වෙතං උපයොගව්වනං. විවිසො වූපසන්තාති විවිසො න උට්ඨන්ති, නාහෙසුන්ති වුත්තං හොති. පවජ්ජිංසුති විරවිංසු, නාදං පවත්තයිංසුති අත්ථො. රුක්ඛාදිසන්තිස්සිතාහිති එත්ථ ආදි-සද්දෙන පබ්බතාදිසන්තිස්සිතා දෙවතා සඬගණ්හාති.

සුපණ්ණරූපෙනාති සුපණ්ණසදිසෙන රූපෙන. නාගකුලාති සන්තාසෙසීති මහාබොධිග්ගහණත්ථං ආගතාති නාගකුලාති සන්තාසෙසී, තෙසං හයං උප්පාදෙන්වා පලාපෙසීති වුත්තං හොති. තදා හි සමුද්දවාසිනො නාගා මහාබොධිං ගහෙතුං වාතවස්සන්ධකාරාදීහි මහන්තං විකුබ්බනං අකංසු. තතො සඬසමිත්තත්ථෙරී ගරුළවණ්ණං මාපෙත්වා තෙන ගරුළරූපෙන ආකාසං පුරයමානා සිබාමරිවිජාලෙන ගගනං එකන්ධකාරං කත්වා පක්ඛප්පහාරවාතෙන මහාසමුද්දං ආලොළෙන්වා සංවට්ටප්පලධිනාදසදිසෙන රවෙන නාගානං හදයාති හින්දන්ති විය තාසෙන්වා නාගෙ පලාපෙසී. තෙ ව උත්තස්තරූපා නාගා ආගන්ත්වාති තෙ ව වුත්තනයෙන උත්තාසිතා නාගා පුන ආගන්ත්වා. තං විභුතීන්ති තං ඉද්ධිපාටිභාරියසඬබාතං විභුතීං, තං අවජරියන්ති වුත්තං හොති. ථෙරී යාවිත්වාති “අයො, අම්භාකං හගවා මුච්චින්දනාගරාජස්ස භොගාවලිං අත්තතො ගන්ධකුට්ඨං කත්වා සන්තාහං තස්ස සඬගහං අකාසී. අභිසම්බුජ්ඣන්තිදිවසෙ තෙරඤ්ජරානදීතිරෙ අත්තතො උච්ඡිට්ඨපත්තං මහාකාළනාගස්ස විස්සජ්ජෙසී. උරුවෙලනාගෙන මාපිතං විසදුමදහනං අගණන්වා තස්ස සරණසීලාභරණමදාසී. මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරං පෙසෙන්වා නන්දොපනන්දනාගරාජානං දමෙන්වා නිබ්බිසං අකාසී. එවං සො ලොකනායකො අම්භාකං උපකාරකො, ත්වම්පි නො දොසමස්සරිත්වා මුහුත්තං මහාබොධිං විස්සජ්ජෙන්වා නාගලොකස්ස සග්ගමොක්ඛමග්ගං සම්පාදෙහී”ති එවං යාවිත්වා. මහාබොධිවිසොගදුක්ඛිතොති මහාබොධිවිසොගෙන දුක්ඛිතො සඤ්ජාතමානසිකදුක්ඛො. කන්දිත්වාති ඉමස්ස පරියායව්වනමත්තං රොදිත්වාති, ගුණකිත්තනවසෙන වා පුනප්පුනං රොදිත්වා, විලාපං කත්වාති අත්ථො.

උත්තරද්වාරතොති අනුරාධපුරස්ස උත්තරද්වාරතො. මග්ගං සොධාපෙත්වාති බාණ්ණකණ්ටකාදීනං උද්ධරාපනවසෙන මග්ගං සොධාපෙත්වා. අලඬකාරාපෙත්වාති වාලුකාදීනං ඔකිරාපනාදිවසෙන සජ්ජෙන්වා. සමුද්දසාලවත්ථුස්මිත්ති සමුද්දාසන්තසාලාය වත්ථුභූතෙ පදෙසෙ. තස්මිං කිර පදෙසෙ ධීතෙහි සමුද්දස්ස දිට්ඨත්තා තං අවජරියං පකාසෙතුං තත්ථ එකා සාලා කතා. සා නාමෙන “සමුද්දාසන්තසාලා”ති පාකටා ජාතා. වුත්තඤ්ඤෙන –

“සමුද්දාසන්තසාලාය, යානෙ යත්වා මහණ්ණවෙ;
ආගච්ඡන්තං මහාබොධිං, මහාථෙරිද්ධියාද්දස.

“තස්මිං යානෙ කතා සාලා, පකාසෙතුං තමබ්බුතං;
‘සමුද්දාසන්තසාලා’ති, නාමෙනාසිධ පාකටා”ති.

තාය විභුතියාති තාය වුත්තප්පකාරාය පූජාසක්කාරාදිසම්පත්තියා. ථෙරස්සාති මහාමහින්දත්ථෙරස්ස. මග්ගස්ස කිර උභොසු පස්සෙසු අත්තරන්තරා පුප්ථෙහි කුටාගාරසදිසසණ්ඨානාති පුප්ථවෙතියාති කාරාපෙසී. තං සන්ධායෙනං වුත්තං “අත්තරන්තරෙ පුප්ථඅභිසියාති යපෙන්තො”ති. ආගතො වතරෙති එත්ථ අරෙති පසංසායං, සාධු වතාති අත්ථො. සොළසහි ජාතිසම්පන්නකුලෙහීති අට්ඨහි අමව්වකුලෙහි අට්ඨහි ව බ්‍රාහ්මණකුලෙහීති එවං සොළසහි ජාතිසම්පන්නකුලෙහි. සමුද්දතීරෙ මහාබොධිං යපෙන්වාති සමුද්දෙවලාතලෙ අලඬකතප්පටියත්තෙ රමණියෙ මණ්ඩපෙ මහාබොධිං යපෙන්වා. එවං පන කත්වා සකලතම්බපණ්ණිරජ්ජෙන මහාබොධිං පූජෙන්වා සොළසන්තං කුලානං රජ්ජං නියායාතෙන්වා සයං දොවාරිකට්ඨානෙ යත්වා තයො දිවසෙ අනෙකප්පකාරං පූජං කාරාපෙසී. තං දස්සෙන්තො “තිණ් දිවසානී”තිආදිමාහ. රජ්ජං විවාරෙසීති රජ්ජං විවාරෙතුං විස්සජ්ජෙසී, සොළසහි වා ජාතිසම්පන්නකුලෙහි රජ්ජං විවාරාපෙසීති අත්ථො. වතුත්ථෙ දිවසෙති මිගසිරමාසස්ස සුක්කපක්ඛදසමියං. අනුපුබ්බෙන අනුරාධපුරං සම්පත්තොති දසමියං අලඬකතප්පටියත්තරෙ මහාබොධිං යපෙන්වා උළාරපූජං කුරුමානො පාචිනපස්සවිහාරස්ස පතිට්ඨාතබ්බට්ඨානමානෙන්වා තත්ථ සඬසස්ස පාතරාසං පවත්තෙන්වා මහින්දත්ථෙරෙන භාසිතං නාගදිපෙ දසබලෙන කතං නාගදමනං සුත්වා “සම්මාසම්බුද්ධෙන නිසජ්ජාදිනා පරිභුන්තට්ඨානෙසු ටුපාදීහි සක්කාරං කරස්සාමී”ති සඤ්ඤාණං කාරෙන්වා තතො ආභරිත්වා තවක්කබ්බාහ්මණස්ස ගාමද්වාරෙ යපෙන්වා පූජෙන්වා එවං තස්මිං තස්මිං යානෙ පූජං කත්වා ඉමිනා අනුක්කමෙන අනුරාධපුරං සම්පත්තො. වාතුද්දසීදිවසෙති මිගසිරමාසස්සෙව සුක්කපක්ඛවාතුද්දසෙ. වඩ්ඪමානකච්ඡායායාති ඡායාය වඩ්ඪමානසමයෙ, සායන්තසමයෙති වුත්තං හොති. සමාපත්තින්ති එලසමාපත්තිං. තිලකභූතෙති අලඬකාරභූතෙ. රාජවත්ථුද්වාරකොට්ඨකට්ඨානෙති රාජ්‍යායානස්ස ද්වාරකොට්ඨකට්ඨානෙ. “සකලරජ්ජං මහාබොධිස්ස දින්නපුබ්බත්තා උපවාරත්ථං රාජා දොවාරිකවෙසං ගණ්හී”ති වදන්ති.

අනුප්‍රබව්‍යවස්ථානීති උදයබ්බයාදිඅනුප්‍රබව්‍යවස්ථානං. පට්ඨපෙත්වානි ආරහිත්වා. අත්ථඨගමිතෙති අත්ථඨගතෙ. “සහ බොධිපතිට්ඨානෙනා”ති වත්තබ්බෙ විහත්තිවිපරිණාමං කත්වා “සහ බොධිපතිට්ඨානා”ති නිස්සක්කවචනං කතං. සති හි සහයොගෙ කරණවචනෙන හවිතබ්බං. මහාපථවී අකම්මිති ව ඉදං මුඛමත්තනිදස්සනං, අඤ්ඤානිපි අනෙකානි අවිජරියානි අහෙසුංයෙව. තථා හි සහ බොධිපතිට්ඨානෙන උදකපරියන්තං කත්වා මහාපථවී අකම්මි, තානි මූලානි කටාහමුඛවට්ටිතො උග්ගන්ත්වා තං කටාහං විනන්ධන්තා පට්ඨිතලමොතරිංසු, සමන්තතො දිබ්බකුසුමානි වස්සිංසු, ආකාසෙ දිබ්බතුරියානි වජ්ජිංසු, මහාමෙසො උට්ඨහිත්වා වුට්ඨිධාරමකාසි, ආකාසපදෙසා විරවිංසු, විජ්ජුලතා නිවිජරිංසු, දෙවතා සාධුකාරමදංසු, සමාගතා සකලදීපවාසිනො ගන්ධමාලාදිහි පූජයිංසු, ගහිතමකරන්දා මන්දමාරුතා වාසිංසු, සමන්තතො සනසිතලහිමවලාහකා මහාබොධිං ඡාදයිංසු. එවං බොධි පට්ඨියං පතිට්ඨහිත්වා හිමගබ්බෙහෙ සන්තිසිද්ධිත්වා සත්තාහං ලොකස්ස අදස්සනං අගමාසි. හිමගබ්බෙහෙ සන්තිසිද්ධිති හිමගබ්බස්ස අන්තො අට්ඨාසි. විජ්ජුරන්තානි විජ්ජුරන්තා ඉතො විතො ව සංසරන්තා. නිවිජරිංසුති නික්ඛමිංසු. දස්සිංසුති පඤ්ඤායිංසු. සබ්බෙ දීපවාසිනොති සබ්බෙ තම්බපණ්ණිදීපවාසිනො. උත්තරසාබතො එකං ඵලන්ති උත්තරසාබාය ධීතං එකං ඵලං. “පාචිනසාබාය එකං ඵල”න්තිපි කෙවි. මහාආසනට්ඨානෙන පුබ්බපස්සෙ මහාසිලාසනෙන පතිට්ඨිතට්ඨානෙන. ඉස්සරනිම්මානවිහාරෙති ඉස්සරනිම්මානසඬබ්බාතෙ කස්සපගිරිවිහාරෙ. “ඉස්සරනිම්මානවිහාරෙ”ති හි පුබ්බසඬකෙතවසෙන වුත්තං, ඉදානි පන සො විහාරො “කස්සපගිරි”ති පඤ්ඤාතො. “ඉස්සරසමණාරාමෙ”තිපි කෙවි පදන්ති. තථා ව වුත්තං –

“තඬක්කබ්බාහ්මණගාමෙ , ථූපාරාමෙ තට්ඨෙ ව;
ඉස්සරසමණාරාමෙ, පද්මෙ චෙතියඨගණෙ”ති.

යොජනියආරාමෙසුති අනුරාධපුරස්ස සමන්තා යොජනස්ස අන්තො කතආරාමෙසු. සමන්තා පතිට්ඨිතෙ මහාබොධිමිහිති සම්බන්ධො. අනුරාධපුරස්ස සමන්තා එවං පුත්තනන්තුපරම්පරාය මහාබොධිමිහි පතිට්ඨිතෙති අත්ථො. ලොහපාසාදට්ඨානං පූජෙසීති ලොහපාසාදස්ස කත්තබ්බට්ඨානං පූජෙසී. “කිඤ්චාපි ලොහපාසාදං දෙවානංපියනිස්සොයෙව මහාරාජා කාරෙස්සති, තථාපි තස්මිං සමයෙ අභාවතො ‘අනාගතෙ’ති වුත්ත”න්ති තීසුපි ගණ්ඨිපදෙසු වුත්තං. කෙවි පන “දුට්ඨගාමණිඅභයෙනෙව කාරිතො ලොහපාසාදො”ති වදන්ති. මූලානි පනස්ස න තාව ඔතරන්තීති ඉමිනා, මහාරාජ, ඉමස්මිං දීපෙ සත්ථුසාසනං පතිට්ඨිතමත්තමෙව අහොසි, න තාව සුපතිට්ඨිතන්ති දස්සෙති, අස්ස සත්ථුසාසනස්ස මූලානි පන න තාව ඔතිණ්ණානිති එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඔතරන්තීති හි අතීතත්ථෙ වත්තමානවචනං. තෙනෙවාහ “කදා පන හත්තෙ මූලානි ඔතිණ්ණානි නාම හවිස්සන්ති”ති. යො අමච්චො චතුපණ්ණාසාය පෙට්ඨකකනිට්ඨභාතුකෙහි සද්ධිං චෙතියගිරිමිහි පබ්බජිතො, තං සන්ධාය වුත්තං “මහාඅරිට්ඨො හික්ඛු”ති. මෙසවණ්ණාභයස්ස අමච්චස්ස පරිවෙණට්ඨානෙනි මෙසවණ්ණාභයස්ස රඤ්ඤො අමච්චෙන කත්තබ්බස්ස පරිවෙණස්ස වත්ථුභුතෙ යානෙ. මණ්ඩපප්පකාරන්ති මණ්ඩපසද්ධිං. සද්ධිසත්ථමිපි හි පකාරසද්දං වණ්ණයන්ති. සාසනස්ස මූලානි ඔතරන්තානි පස්සිස්සාමිති ඉමිනා සාසනස්ස සුට්ඨ පතිට්ඨානාකාරං පස්සිස්සාමිති දීපෙති.

මෙසවිරහිතස්ස නිම්මලස්සෙව ආකාසස්ස විරවිතන්තා “ආකාසං මහාවිරවං රවී”ති වුත්තං. පච්චෙකගණිහිති විසුං විසුං ගණාවරියෙහි. පච්චෙකං ගණං එතෙසං අත්ථිති පච්චෙකගණිනො. යථා චෙජ්ජො ගිලානෙසු කරුණාය නිකිච්ඡනමෙව පුරක්ඛන්වා විගතච්ඡන්දදොසො ජිගුච්ඡතියෙසු වණෙසු ගුය්හට්ඨානෙසු ව හෙසජ්ජලෙපනාදිනා නිකිච්ඡනමෙව කරොති, එවං හගවාපි කිලෙසබ්බාධිපිළිතෙසු සත්තෙසු කරුණාය තෙ සත්තෙ කිලෙසබ්බාධිදුක්ඛතො මොවෙතුකාමො අවත්තබ්බාරහානි ගුය්හට්ඨානනිස්සිතානිපි අසප්පායානි වදන්තො විනයපඤ්ඤන්තියා සත්තානං කිලෙසබ්බාධිං නිකිච්ඡති. තෙන වුත්තං “සත්ථු කරුණාගුණපරිදීපක”න්ති. අනුසිට්ඨිකරානන්ති අනුසාසනිකරානං, යෙ හගවතො අනුසාසනිං සම්මා පටිපජ්ජන්ති, තෙසන්ති අත්ථො. කායකම්මවචිකම්මවිජ්ජන්දිතවිනයනන්ති කායවච්චිද්වාරෙසු අප්පකාරවරෙසෙන පවත්තස්ස කිලෙසවිජ්ජන්දිතස්ස විනයනකරං.

රාජිනොති උපයොගත්ථෙ සාම්චවනං, රාජානමනුසාසිංසුති අත්ථො. ආලොකන්ති ඤාණාලොකං. නිබ්බාසිංසු මහෙසයොති එත්ථ මහාමහින්දත්ථෙරො ද්වාදසවස්සිකො හුත්වා තම්බපණ්ණිදීපං සම්පත්තො, තත්ථ ද්වෙ වස්සානි වසින්වා විනයං පතිට්ඨපෙසි. ද්වාසට්ඨිවස්සිකො හුත්වා පරිනිබ්බුතොති වදන්ති.

තෙසං ථෙරානං අන්තෙවාසිකානි තෙසං මහාමහින්දත්ථෙරප්පමුඛානං ථෙරානං අන්තෙවාසිකා. නිස්සදන්තාදයො පන මහාඅරිට්ඨත්ථෙරස්ස අන්තෙවාසිකා, තස්මා නිස්සදන්තකාළසුමනදීසසුමනාදයො මහාඅරිට්ඨත්ථෙරස්ස අන්තෙවාසිකා වානි යොජෙතබ්බං. අන්තෙවාසිකානං අන්තෙවාසිකානි උභයථා වුත්තඅන්තෙවාසිකානං අන්තෙවාසිකා. පුබ්බෙ වුත්තප්පකාරානි –

“තතො මහින්දො ඉට්ටියො, උත්තියො සම්බලො තථා;
හද්දනාමො ව පණ්ඩිතො.

“එතෙ නාගා මහාපඤ්ඤා, ජම්බුදීපා ඉධාගතා;
විනයං තෙ වාවයිංසු, පිටකං තම්බපණ්ණියා.

“නිකායෙ පඤ්ච වාවෙසුං, සත්ත වෙව පකරණෙ;

තනො අරිටියො මෙධාවි, තිස්සදත්තො ව පණ්ඩිතො.

“විසාරදො කාළසුමනො, ටෙරො ව දීඝනාමකො”ති. —

එවමාදිනා පුබ්බෙ චුත්තප්පකාරා ආවරියපරම්පරා.

ආවරියපරම්පරකථාවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

විනයානිසංසකථාවණ්ණනා

එත්තාවතා ව “කෙනාහත”න්ති ඉමං පඤ්භං විත්ථාරතො විහජිත්වා ඉදානි “කත්ථ පතිට්ඨිත”න්ති ඉමං පඤ්භං විස්සජ්ජේන්තො ආහ “කත්ථ පතිට්ඨිත”න්තිආදි. තත්ථ තෙලමිවානි සිහතෙලමිව. අධිමත්තසතිගතිධිතිමත්තෙසුති එත්ථ සතීති බුද්ධවචනං උග්ගහෙත්වා ධාරණකසති. ගතීති උග්ගණ්හනකගති. ධිතීති සන්තිට්ඨානං කත්වා ගණ්හනකඤ්ඤාණං. ගතීති වා පඤ්ඤාගති. ධිතීති බුද්ධවචනං උග්ගණ්හනවීරියං සප්ඤ්ඤායනවීරියං ධාරණවීරියඤ්ඤා. ලජ්ජිසුති පාපජිගුව්ඡනකලක්ඛණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතෙසු. කුක්කුච්චකෙසුති අණුමත්තෙසුපි වජ්ජෙසු දොසදස්සාවතාය කප්පියාකප්පියං නිස්සාය කුක්කුච්චකාරිසු. සික්ඛාකාමෙසුති අධිසීලඅචිත්තඅධිපඤ්ඤාවසෙන නිස්සො සික්ඛා කාමයමානෙසු සම්පියායිත්වා සික්ඛන්තෙසු.

අකත්තබ්බතො නිවාරෙත්වා කත්තබ්බෙසු පතිට්ඨාපනතො මානාපිතුට්ඨානියොති චුත්තං. ආචාරගොචරකුසලතානි වෙළදානාදිමිච්ඡාජීවස්ස කායපාගබ්බියාදීනඤ්ඤා අකරණෙන සබ්බසො අනාචාරං වජ්ජෙත්වා “කාමිකො අවිතික්කමො වාචසිකො අවිතික්කමො”ති (විභ. 511) එවං චුත්තභික්ඛුසාරුප්පආචාරසම්පත්තියා වෙසියාදිඅගොචරං වජ්ජෙත්වා පිණ්ඩපානාදිඅත්ථං උපසඩ්ධමිතුං යුත්තට්ඨානසඩ්ධාතගොචරෙන ව සම්පන්නත්තා සමණාචාරෙසු වෙව සමණගොචරෙසු ව කුසලතා. අපිව යො භික්ඛු සත්ථරි සගාරවො සප්පතිස්සො සබ්බමචාරිසු සගාරවො සප්පතිස්සො හිරොත්තප්පසම්පන්නො සුනිවත්ථො සුපාරුතො පාසාදිකෙන අභික්කන්තෙන පටික්කන්තෙන ආලොකිතෙන විලොකිතෙන සම්ඤ්ජිතෙන පසාරිතෙන ඔක්ඛිත්තවක්ඛු ඉරියාපථසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරො භොජනෙ මත්තඤ්ඤා ජාගරියමනුයුත්තො සතිසම්පජ්ඤාඤ්ඤා සමන්තාගතො අප්පිච්ඡො සන්තුට්ඨො ආරද්ධවීරියො පවිචිත්තො අසංසට්ඨො ආභිසමාචාරිකෙසු සක්කච්චකාරි ගරුචිත්තිකාරබහුලො විහරති, අයං චුච්චති ආචාරො.

ගොචරො පන උපනිස්සයගොචරො ආරක්ඛගොචරො උපනිබන්ධගොචරොති තිව්ධො. තත්ථ දසකථාවත්ථුගුණසමන්තාගතො කල්‍යාණමිත්තො, යං නිස්සාය අස්සුතං සුණාති, සුතං පරියොදාපෙති, කඬ්ඛං විතරති, දිට්ඨිං උජුං කරොති, විත්තං පසාදෙති, යස්ස වා පන අනුසික්ඛමානො සද්ධාය වඩ්ඪති, සීලෙන, සුතෙන, වාගෙන, පඤ්ඤාය වඩ්ඪති, අයං උපනිස්සයගොචරො. යො පන භික්ඛු අන්තරස්සං පටිට්ඨො වීරීපටිපන්නො ඔක්ඛිත්තවක්ඛු යුගමත්තදස්සාවි සංචුතො ගව්ඡති, න හත්ථිං ඔලොකෙන්තො, න අස්සං, න රථං, න පත්තිං, න ඉත්ථිං, න පුරිසං ඔලොකෙන්තො, න උද්ධං ඔලොකෙන්තො, න අධො ඔලොකෙන්තො, න දිසාවිදිසමිපි පෙක්ඛමානො ගව්ඡති, අයං ආරක්ඛගොචරො. උපනිබන්ධගොචරො පන වත්තාරො සතිපට්ඨානා, යත්ථ භික්ඛු අත්තතො විත්තං උපනිබන්ධති. චුත්තඤ්ඤෙනං භගවතා — “කො ව, භික්ඛවෙ, භික්ඛුනො ගොචරො සකො පෙත්තිකො විසයො, යදිදං වත්තාරො සතිපට්ඨානා”ති. අයං උපනිබන්ධගොචරො. ඉති ඉමිනා ව ආචාරෙන ඉමිනා ව ගොචරෙන සමන්තාගතත්තා ආචාරගොචරකුසලතා. එවං අනාචාරං අගොචරඤ්ඤා වජ්ජෙත්වා සද්ධාපබ්බජිතානං යථාචුත්තආචාරගොචරෙසු කුසලභාවො විනයධරායත්තොති අයමානිසංසො විනයපරියත්තියා දස්සිතොති වෙදිතබ්බො.

විනයපරියත්තිං නිස්සායානි විනයපරියාපුණං නිස්සාය. අත්තතො සීලක්ඛන්ධො සුගුත්තො හොති සුරක්ඛිතොති කථමස්ස අත්තතො සීලක්ඛන්ධො සුගුත්තො හොති සුරක්ඛිතො? ආපත්තිඤ්ඤා ආපජ්ජන්තො ඡහාකාරෙහි ආපජ්ජති අලජ්ජිතා, අඤ්ඤාණතා, කුක්කුච්චපකතතා, අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතා, කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිතා, සතිසම්මොසාති. විනයධරො පන ඉමෙහි ඡහාකාරෙහි ආපත්තිං නාපජ්ජති.

කථං අලජ්ජිතාය නාපජ්ජති? සො හි “පස්සථ හො, අයං කප්පියාකප්පියං ජානන්තොයෙව පණ්ණත්තිවිතික්කමං කරොති”ති ඉමං පරුපවාදං රක්ඛන්තොපි අකප්පියභාවං ජානන්තොයෙව මද්දිත්වා විතික්කමං න කරොති. එවං අලජ්ජිතාය නාපජ්ජති. සහසා ආපන්නමිපි දෙසනාගාමිනිං දෙසෙත්වා චුට්ඨානගාමිනියා චුට්ඨහිත්වා සුද්ධන්තෙ පතිට්ඨාති, තතො —

“සඤ්චිච්ච ආපත්තිං නාපජ්ජති, ආපත්තිං න පරිගුහති;
අගතිගමනඤ්ඤා න ගව්ඡති, එදිසො චුච්චති ලජ්ජිපුග්ගලො”ති. (පරි. 359) —

ඉමස්මිං ලජ්ජිභාවෙ පතිට්ඨිතොව හොති.

කථං අඤ්ඤාණතාය නාපජ්ජති? සො හි කප්පියාකප්පියං ජානාති, තස්මා කප්පියංයෙව කරොති, අකප්පියං න කරොති. එවං අඤ්ඤාණතාය නාපජ්ජති.

කථං කුක්කුච්චපකතතාය නාපජ්ජති? කප්පියාකප්පියං නිස්සාය කුක්කුච්චෙ උප්පන්නෙ වත්ථුං ඔලොකෙත්වා මානිකං පදභාජනං අන්තරාපත්තිං අනාපත්තිං ඔලොකෙත්වා කප්පියං වෙ හොති, කරොති, අකප්පියං වෙ, න කරොති. උප්පන්නං පන කුක්කුච්චං අවිනිච්ඡිනිත්වා ච “වට්ටති”ති මද්දිත්වා න විනික්කමති. එවං කුක්කුච්චපකතතාය නාපජ්ජති.

කථං අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතාදිහි නාපජ්ජති? සො හි කප්පියාකප්පියං ජානාති, තස්මා අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤි න හොති, කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤි න හොති, සුපතිට්ඨිතා වස්ස සති හොති, අධිට්ඨාතබ්බං අධිට්ඨෙති, විකප්පෙතබ්බං විකප්පෙති. ඉති ඉමෙහි ඡහාකාරෙහි ආපත්තිං නාපජ්ජති, ආපත්තිං අනාපජ්ජන්නො අබණ්ඩසිලො හොති පරිසුද්ධසිලො. එවමස්ස අත්තනො සිලක්ඛන්ධො සුගුත්තො හොති සුරක්ඛිතො.

කුක්කුච්චපකතානන්ති කප්පියාකප්පියං නිස්සාය උප්පන්නෙන කුක්කුච්චෙන අභිභූතානං. කථං පන කුක්කුච්චපකතානං පටිසරණං හොති? තිරොරට්ඨෙසු තිරොජනපදෙසු ච උප්පන්නකුක්කුච්චා භික්ඛු “අසුකස්මිං කිර විහාරෙ විනයධරො වසති”ති දුරතොපි තස්ස සන්තිකං ආගන්ත්වා කුක්කුච්චං පුච්ඡන්ති. සො තෙහි කතකම්මස්ස වත්ථුං ඔලොකෙත්වා ආපත්තානාපත්තිං ගරුකලහුකාදිහෙදං සල්ලක්ඛෙත්වා දෙසනාගාමීනිං දෙසාපෙත්වා වුට්ඨානගාමීනා වුට්ඨාපෙත්වා සුද්ධන්තෙ පතිට්ඨාපෙති. එවං කුක්කුච්චපකතානං පටිසරණං හොති.

විසාරදො සඩ්ඝමජ්ඣෙකෙ වොහරතීති විගතො සාරදො භයං එතස්සාති විසාරදො, අභිතොති අත්ථො. අවිනයධරස්ස හි සඩ්ඝමජ්ඣෙකෙ කට්ඨන්තස්ස භයං සාරජ්ජං ඔක්කමති, විනයධරස්ස තං න හොති. කස්මා? “එවං කට්ඨන්තස්ස දොසො හොති, එවං න දොසො”ති ඤත්වා කථනතො.

පච්චත්ථිකෙ සහධම්මෙන සුනිග්ගහිතං නිග්ගණ්හාතීති එත්ථ ද්විධා පච්චත්ථිකා නාම අත්තපච්චත්ථිකා ච සාසනපච්චත්ථිකා ච. තත්ථ මෙත්තියභූමිමජ්ඣා ච භික්ඛු වඩ්ඪෙව ච ලිච්ඡවී අමුලකෙන අන්තිමවත්ථුනා වොදෙසුං, ඉමෙ අත්තපච්චත්ථිකා නාම. යෙ චා පනඤ්ඤෙපි දුස්සිලා පාපධම්මා, සබ්බෙ තෙ අත්තපච්චත්ථිකා. විපරිතදස්සනා පන අරිට්ඨභික්ඛුකණ්ටකසාමණෙරවෙසාලිකවජ්ජිපුත්තකා මහාසඩ්ඝිකාදයො ච අබුද්ධසාසනං “බුද්ධසාසන”න්ති වත්වා කතපග්ගහා සාසනපච්චත්ථිකා නාම. තෙ සබ්බෙපි සහධම්මෙන සහකාරණෙන වචනෙන යථා තං අසද්ධම්මං පතිට්ඨාපෙතුං න සක්කොන්ති, එවං සුනිග්ගහිතං කත්වා නිග්ගණ්හාති.

සද්ධම්මට්ඨිනියා පටිපන්නො හොතීති එත්ථ පන තිව්ධො සද්ධම්මො පරියත්තිපටිපත්තිඅධිගමවසෙන. තත්ථ තිපිටකං බුද්ධවචනං පරියත්තිසද්ධම්මො නාම. තෙරස ධූතභිගගුණා වුද්දස ඛන්ධකචත්තාති ද්වෙඅසීති මහාවත්තාතීති අයං පටිපත්තිසද්ධම්මො නාම. වත්තාරො මග්ගා ච වත්තාරි ඵලානි ච, අයං අධිගමසද්ධම්මො නාම. තත්ථ කෙච්චෙරා “යො වො, ආනන්ද, මයා ධම්මො ච විනයො ච දෙසිතො පඤ්ඤත්තො, සො වො මමච්චයෙන සත්ථා”ති (දී. නි. 2.216) ඉමිනා සුත්තෙන “සාසනස්ස පරියත්ති මුල”න්ති වදන්ති. කෙච්චෙරා “ඉමෙ ච, සුභද්ද, භික්ඛු සම්මා විහරෙය්හං, අසුඤ්ඤො ලොකො අරහන්තෙහි අස්සා”ති ඉමිනා සුත්තෙන (දී. නි. 2.214) “සාසනස්ස පටිපත්ති මුල”න්ති වත්වා “යාච පඤ්ච භික්ඛු සම්මා පටිපන්නා සංවිජ්ජන්ති, තාච සාසනං ඨිතං හොති”ති ආභංසු. ඉතරෙ පන ථෙරා “පරියත්තියා අන්තර්ගතියා සුප්පටිපන්නස්සපි ධම්මාභිසමයො තත්ථි”ති වත්වා ආභංසු. සචෙපි පඤ්ච භික්ඛු වත්තාරි පාරාජිකාති රක්ඛණකා හොන්ති, තෙ සද්ධෙ කුලපුත්තෙ පබ්බාපෙත්වා පච්චත්තිමෙ ජනපදෙ උපසම්පාදෙත්වා දසවග්ගගණං පුරෙත්වා මජ්ඣිමජනපදෙපි උපසම්පදං කරිස්සන්ති. එතෙනුපායෙන විසතිවග්ගසඩ්ඝං පුරෙත්වා අත්තනොපි අබ්භානකම්මං කත්වා සාසනං වුඩ්ඪිං විරුළ්භිං ගමයිස්සන්ති. එවමයං විනයධරො තිව්ධස්සපි සද්ධම්මස්ස විරට්ඨිනියා පටිපන්නො හොතීති. එවමයං විනයධරො ඉමෙ පඤ්චානිසංසෙ පටිලහිති වෙදිතබ්බො.

විනයො සංවරත්ථායාතිආදිසු (පරි. අට්ඨ. 366) විනයොති විනයස්ස පරියාපුණනං, විනයොති චා විනයපඤ්ඤන්ති චුත්තා, තස්මා සකලාපි විනයපඤ්ඤන්ති විනයපරියාපුණනං චා කායවච්ච්චාරසංවරත්ථායාති අත්ථො, ආජීවපාරිසුද්ධිපරියොසානස්ස සිලස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොතීති චුත්තං හොති. අවිජ්ජපටිසාරොති පාපපුඤ්ඤානං කතාකතානුසොචනවසෙන පචත්තචිත්තවිජ්ජපටිසාරාභාවො. පාමොජ්ජන්ති දුබ්බලා තරුණපිති. පීතීති බලවපිති. පස්සද්ධිති කායචිත්තදර්ශනපටිපස්සද්ධි. සුඛන්ති කායිකං වෙතසිකඤ්ච සුඛං. තඤ්ඤි දුට්ඨමපි සමාධිස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොති. සමාධිති චිත්තෙකග්ගතා. යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනන්ති සප්පච්චයනාමරුපපරිග්ගහො. නිබ්බදාති විපස්සනා. අථ චා යථාභූතඤ්ඤාණදස්සනං තරුණවිපස්සනා, උදයබ්බයඤ්ඤාණස්සෙනං අධිවචනං. චිත්තෙකග්ගතා හි තරුණවිපස්සනාය උපනිස්සයපච්චයො හොති. නිබ්බදාති සිබ්බපත්තා වුට්ඨානගාමීතිබලවච්චපස්සනා. විරාගොති අරියමග්ගො. විමුක්තීති අරහත්තඵලං. චතුබ්බධොපි හි අරියමග්ගො අරහත්තස්ස උපනිස්සයපච්චයො හොති. විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනන්ති පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං. අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථායාති කඤ්චි ධම්මං අග්ගහෙත්වා අනවසෙසෙත්වා පරිනිබ්බානත්ථාය, අප්පච්චයපරිනිබ්බානත්ථායාති අත්ථො. අප්පච්චයපරිනිබ්බානස්ස හි විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනං පච්චයො හොති තස්මිං අනුප්පත්තෙ අවස්සං පරිනිබ්බායිතබ්බතො, න ච පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණෙ අනුප්පන්නෙ අන්තරා පරිනිබ්බානං හොති.

එතදත්ථා කථානි අයං විනයකථා නාම එතදත්ථාය, අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථායානි අත්ථො. එවං සබ්බත්ථපි. මත්තනාපි විනයමත්තනාඑව, “එවං කරිස්සාම, න කරිස්සාමා”ති විනයපටිබ්බසංසන්දනා. එතදත්ථා උපනිසානි උපනිසිද්දති එත්ථ එලං තප්පටිබ්බද්ධචුත්තිතායානි උපනිසා වුච්චති කාරණං පච්චයොති. “විනයො සංවරත්ථායා”තිආදිකා කාරණපරම්පරා එතදත්ථානි අත්ථො. එතදත්ථං සොතාවධානන්ති ඉමිස්සා පරම්පරපච්චයකථාය සොතාවධානං ඉමං කථං සුත්ථා යං උප්පජ්ජති ඤාණං, තම්පි එතදත්ථං. යදිදං අනුපාදාවිත්තස්ස විමොක්ඛොති යදිදන්ති නිපාතො. සබ්බලිඤ්ඤවිහත්තිවචනෙසු තාදිසොච තත්ථ තත්ථ අත්ථතො පරිණාමෙතබ්බො, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො – යො අයං චතුහි උපාදානෙහි අනුපාදිශිත්වා විත්තස්ස අරහත්තඵලසංඛාරො විමොක්ඛො, සොපි එතදත්ථාය අනුපාදාපරිනිබ්බානත්ථායානි එවමෙත්ථ සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. යො අයං අනුපාදාවිත්තස්ස විමොක්ඛසංඛාරො මග්ගො, හෙට්ඨා චුත්තං සබ්බම්පි එතදත්ථමෙවාති. එවඤ්ච සති ඉමිනා මහුස්සාහතො සාධිතබ්බං නියතප්පයොජනං දස්සිතං භොති. හෙට්ඨා “විරාගො...පෙ.... නිබ්බානත්ථායා”ති ඉමිනා පන ලබ්භමානානිසංසඵලං දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. ආයොගොති උග්ගහණවිත්තනාදිවසෙන පුනප්පුනං අභියොගො.

විනයානිසංසකථාවණ්ණනා නිව්ඨිතා.

ඉති සමත්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය සාරත්ථදීපනියං.

බාහිරනිදානවණ්ණනා සමත්තා.

වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා

1

. සෙය්‍යාපීදන්ති තං කතමං, තං කථන්ති වා අත්ථො. අනියමනිද්දෙසවචනන්ති නත්ථි එතස්ස නියමොති අනියමො, නිද්දිසියති අත්ථො එතෙනාති නිද්දෙසො, වුව්චති එතෙනාති වචනං, නිද්දෙසොයෙව වචනං නිද්දෙසවචනං, අනියමස්ස නිද්දෙසවචනං අනියමනිද්දෙසවචනං, පටමං අනියමිතස්ස සමයස්ස නිද්දෙසවචනන්ති අත්ථො. “යෙනාති අවත්වා තෙනාති චුත්තත්තා අනියමං කත්වා නිද්දිට්ඨවචනං අනියමනිද්දෙසවචනං”න්තිපි වදන්ති. යංතංසද්දානං නිව්චසම්බන්ධභාවතො ආහ “තස්ස සරූපෙන අවුත්තෙනපි”තිආදි. තත්ථ තස්සාති “තෙනා”ති එතස්ස සරූපෙන අවුත්තෙනපි “යෙනා”ති එවං සරූපතො පාළියං අවුත්තෙනපි. අත්ථතො සිද්ධොනාති පරභාගෙ සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස උප්පජ්ජනකපරිචිතක්කසඬාතඅත්ථතො සිද්ධෙන. පරිචිතක්කෙ හි සිද්ධෙ යෙන සමයෙන පරිචිතක්කො උදපාදිති ඉදං අත්ථතො සිද්ධමෙව හොති. තෙනෙවාහ “අපරභාගෙ හි විනයපඤ්ඤත්තියාවනභෙතුභූතො ආයස්මතො සාරිපුත්තස්ස පරිචිතක්කො සිද්ධො”තිආදි. “තෙනා”ති වත්වා තතො තදත්ථමෙව “යෙනා”ති අත්ථතො වුව්චමානත්තා “යෙනා”ති අයං “තෙනා”ති එතස්ස පටිනිද්දෙසො නාම ජාතො. පටිනිද්දෙසොති ව විත්ථාරනිද්දෙසොති අත්ථො.

අපරභාගෙ හීති එත්ථ හි-සද්දො භෙතුමිහි, යස්මාති අත්ථො. විනයපඤ්ඤත්තියාවනභෙතුභූතොති “එතස්ස භගවා කාලො, එතස්ස සුගත කාලො, යං භගවා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙය්‍ය, උද්දිසෙය්‍ය පාතිමොක්ඛං. යට්ඨිදං බ්‍රහ්මචරියං අද්ධනියං අස්ස චිරට්ඨිතිකං”න්ති එවං පවත්තස්ස විනයපඤ්ඤත්තියාවනස්ස කාරණභූතොති අත්ථො. පරිචිතක්කොති “කතමෙසානං බො බුද්ධානං භගවත්තානං බ්‍රහ්මචරියං න චිරට්ඨිතිකං අහොසි, කතමෙසානං බුද්ධානං භගවත්තානං බ්‍රහ්මචරියං චිරට්ඨිතිකං අහොසි”ති එවං පවත්තො පරිචිතක්කො. යංතංසද්දානං නිව්චසම්බන්ධොති ආහ “තස්මා යෙන සමයෙනා”තිආදි. පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා අත්ථතො සිද්ධොනාති පුබ්බෙ වා පච්ඡා වා උප්පන්නඅත්ථතො සිද්ධෙන. පටිනිද්දෙසො කත්තබ්බොති එතස්ස “යදිද”න්ති ඉමිනා සම්බන්ධො. “පටිනිද්දෙසො කත්තබ්බො”ති යදිදං යං ඉදං විධානං, අයං සබ්බස්මිං විනයෙ යුත්තීති අත්ථො. අථ වා “පටිනිද්දෙසො කත්තබ්බො”ති යදිදං යා අයං යුත්ති, අයං සබ්බස්මිං විනයෙ යුත්තීති අත්ථො.

තත්‍රිදං මුඛමත්තනිදස්සනන්ති තස්සා යථාචුත්තයුත්තියා පරිදීපනෙ ඉදං මුඛමත්තනිදස්සනං, උපායමත්තනිදස්සනන්ති අත්ථො. මුඛං ද්වාරං උපායොති හි අත්ථතො එකං. “තෙන හි භික්ඛවෙ භික්ඛුනං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙය්‍යාමි”ති පාළිං දස්සෙත්වා තත්ථ පටිනිද්දෙසමාහ “යෙන සුදින්නො”තිආදිනා. තෙනාති භෙතුඅත්ථෙ කරණවචනත්තා තස්ස පටිනිද්දෙසොපි තාදිසොයෙවාති ආහ “යස්මා පටිසෙවි”ති. පුබ්බෙ අත්ථතො සිද්ධොනාති පුබ්බෙ උප්පන්නමෙථුනධම්මපටිසෙවනසඬාතඅත්ථතො සිද්ධෙන. පච්ඡා අත්ථතො සිද්ධොනාති රඤ්ඤා අදින්නං දාරුනං ආදියනසඬාතපච්ඡාඋප්පන්නඅත්ථතො සිද්ධෙන. සමයසද්දොති එතස්ස “දිස්සති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො.

සමවායෙති පච්චයසාමග්ගියං, කාරණසමවායෙති අත්ථො. බණ්ණෙති ඔකාසෙ. අස්සාති අස්ස සමයසද්දස්ස සමවායො අත්ථොති සම්බන්ධො. අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬකමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායාති එත්ථ කාලො නාම උපසඬකමනස්ස යුත්තපයුත්තකාලො. සමයො නාම තස්සෙව පච්චයසාමග්ගී, අත්ථතො තදනුරූපං සරිරබලඤ්චෙව තප්පච්චයපරිස්සයාභාවො ව. උපාදානං නාම ඤාණෙන තෙසං ගහණං සල්ලක්ඛණං, තස්මා කාලඤ්ච සමයඤ්ච පඤ්ඤාය ගහෙත්වා උපධාරෙත්වාති අත්ථො. ඉදං චුත්තං හොති – සවෙ අමිහාකං ස්වෙ ගමනස්ස යුත්තකාලො භවිස්සති, කායෙ බලමත්තා වෙව ඵරිස්සති, ගමනපච්චයා ව අඤ්ඤො අභාසුචිභාරො න භවිස්සති, අපේතං කාලඤ්ච ගමනකාරණසමවායසඬාතං සමයඤ්ච උපධාරෙත්වා අපි එව නාම ස්වෙ ආගච්ඡෙය්‍යාමාති.

බණ්ණෙති ඔකාසො. තථාගතුප්පාදාදිකො හි මග්ගබ්‍රහ්මචරියස්ස ඔකාසො තප්පච්චයපටිලාභභෙතුත්තා, බණ්ණො එව ව සමයො. යො බණ්ණෙති ව සමයොති ව වුව්චති, යො එකොවාති හි අත්ථො. මහාසමයොති මහාසමුහො. පවුද්ධං වනං පවනං, තස්මිං පවනස්මිං, වනසණ්ඨෙති අත්ථො. සමයොපි බො තෙ හද්දාලි අප්පට්ඨිද්ධො අහොසිති එත්ථ සමයොති සික්ඛාපදපුරණස්ස භෙතු. හද්දාලිති තස්ස භික්ඛුනො නාමං. ඉදං චුත්තං හොති – හද්දාලි තයා පටිච්ඡ්ඤිතබ්බයුත්තකං එතං කාරණං අත්ථි, තමිපි තෙ න පටිච්චිද්ධං න සල්ලක්ඛිතන්ති. කිං තං කාරණන්ති ආහ “භගවා බො”තිආදි.

උග්ගාභමානො තිආදිසු මානොති තස්ස පරිබ්බාජකස්ස පකතිනාමං, කිඤ්චි කිඤ්චි පන උග්ගභෙතුං සමත්ථතාය “උග්ගාභමානො”ති නං සඤ්ජානන්ති, තස්මා “උග්ගාභමානො”ති වුව්චති. සමණමුණ්ඩිකාය පුත්තො සමණමුණ්ඩිකාපුත්තො. සො කිර දෙවදත්තස්ස උපට්ඨාකො. සමයං දිට්ඨිං පවදන්ති එත්ථාති සමයප්පවාදකො, තස්මිං සමයප්පවාදකෙ, දිට්ඨිප්පවාදකෙති අත්ථො. තස්මිං කිර ධානෙ වඩ්ඤ්ඤාඤ්ඤාභිකර්මසාතිපහුතයො බ්‍රාහ්මණා නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදයො ව පරිබ්බාජකා සන්නිපතිත්වා අත්තනො අත්තනො සමයං දිට්ඨිං පවදන්ති කපේන්ති දීපෙන්නි, තස්මා සො ආරාමො “සමයප්පවාදකො”ති වුව්චති, ස්වෙව තින්ද්‍රකාවීරසඬාතාය තිම්බරුරුක්ඛපන්නියා පරික්ඛිත්තත්තා “තින්ද්‍රකාවීර”න්ති වුව්චති. එකා සාලා එත්ථාති එකසාලකො. යස්මා පනෙත්ථ

පයමං එකා සාලා කතා අහොයි, පවිෂා මහාපුඤ්ඤං පොට්ඨපාදපරිබ්බාජකං නිස්සාය බහු සාලා කතා, තස්මා තමෙව එකං සාලමුපාදාය ලද්ධනාමවසෙන “එකසාලකො”ති වුච්චති. මල්ලිකාය පන පසෙනදිරඤ්ඤො දෙවියා උයානානුතො සො පුප්ඵලසඤ්ජන්තො ආරාමොති කත්වා “මල්ලිකාය ආරාමො”ති සඬ්ඛං ගතො. තස්මිං සමයප්පවාදකෙ තින්ද්‍රකාවීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ. පටිවසතීති තස්මිං වාසභාසුතාය වසති.

දිට්‍ඨෙ ධම්මෙති පච්චක්ඛෙ අත්තභාවෙ. අත්ථොති වුඬ්ඪී. සම්පරායිකොති කම්මකිලෙසවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්පාපුණ්ණතබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො. තත්ථ නියුත්තො සම්පරායිකො, පරලොකත්ථො. අත්ථාභිසමයාති යථාචුත්තඋභයත්ථසඬ්ඛාතභිතපටිලාභා. සම්පරායිකොපි හි අත්ථො කාරණස්ස නිප්ඵන්තත්තා පටිලද්ධො නාම භොතීති තමත්ථද්වයං එකතො කත්වා “අත්ථාභිසමයා”ති චුත්තං. ධියා පඤ්ඤාය රාති ගණ්භාතීති ධිරො. අථ වා ධි පඤ්ඤා එතස්ස අත්ථීති ධිරො.

සම්මා මානාභිසමයාති මානස්ස සම්මා පභානෙන. සම්මාති ඉමිනා මානස්ස අග්ගමග්ගඤාණෙන සමුච්ඡේදප්පභානං චුත්තං. දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨොතිආදියු දුක්ඛසච්චස්ස පිළනං තංසමඬ්ඛිතො හිංසනං අවිප්ථාරිකතාකරණං, පිළනමෙව අත්ථො පිළනට්ඨො, ත්ථකාරස්ස ට්ඨකාරං කත්වා චුත්තං. එවං සෙසෙසුපි. සමෙච්ච පච්චයෙහි කතභාවො සඬ්ඛතට්ඨො. සන්තාපො දුක්ඛදුක්ඛතාදිවසෙන සන්තාපනං පරිභතං. විපරිණාමො ජරාය මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බතා. අභිසමෙතබ්බො පටිවිජ්ඣිතබ්බොති අභිසමයො, අභිසමයොව අත්ථො අභිසමයට්ඨො, පිළනාදීති. තාති හි අභිසමෙතබ්බභාවෙන එකිභාවං උපනෙත්වා “අභිසමයට්ඨො”ති චුත්තාති, අභිසමයස්ස වා පටිවෙධස්ස විසයභූතො අත්ථො අභිසමයට්ඨොති තානෙව පිළනාදීති අභිසමයස්ස විසයභාවුපගමනසාමඤ්ඤතො එකත්තෙන චුත්තාති.

එත්ථ ව උපසග්ගානං ජොතකමත්තත්තා තස්ස තස්ස අත්ථස්ස වාවකො සමයසද්දො එවාති සමයසද්දස්ස අත්ථුද්ධාරෙපි සඋපසග්ගො අභිසමයසද්දො චුත්තො. තත්ථ සහකාරිකාරණසන්තිජ්ඣං සමෙති සමචෙතිති සමයො, සමවායො. සමෙති සමාගච්ඡති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං එත්ථ තදාධාරපුග්ගලෙහීති සමයො, බණො. සමෙත්ති එත්ථ, එතෙන වා සංගච්ඡන්ති ධම්මා සහජාතධම්මෙහි උප්පාදාදීහි වාති සමයො, කාලො. ධම්මප්පචත්තිමත්තතාය අත්ථතො අභූතොපි හි කාලො ධම්මප්පචත්තියා අධිකරණං කාරණං විය ව පරිකප්පනාමත්තසිද්ධෙන රූපෙන වොහරීයති. සමං, සහ වා අවයවානං අයනං පචත්ති අවට්ඨානන්ති සමයො, සමුහො යථා “සමුදායො”ති. අවයවෙන සභාවට්ඨානමෙව හි සමුහො. පච්චයන්තරසමාගමෙ එති එලං එතස්මා උප්පජ්ජති පචත්තති වාති සමයො, හෙතු යථා “සමුදයො”ති. සමෙති සංයොජනභාවතො සම්බන්ධො එති අත්තතො විසයෙ පචත්තති, දළ්භග්ගභණ්ඩාවතො වා තංසංයුත්තා අයන්ති පචත්තන්ති සත්තා යථාහිතිවෙසං එතෙනාති සමයො, දිට්ඨි. දිට්ඨිසංයොජනෙන හි සත්තා අතිවිය බජ්ඣන්ති. සමීති සඬ්ඛති සමොධානන්ති සමයො, පටිලාභො. සමස්ස නිරොධස්ස යානං, සම්මා වා යානං අපගමො අප්පචත්තීති සමයො, පභානං. ඤාණෙන අභිමුඛං සම්මා එතබ්බො අධිගන්තබ්බොති අභිසමයො, ධම්මානං අවිපරිතො සභාවො. අභිමුඛභාවෙන සම්මා එති ගච්ඡති බුජ්ඣතිති අභිසමයො, ධම්මානං යථාභූතසභාවාවබ්බොධො. එවං තස්මිං තස්මිං අත්ථෙ සමයසද්දස්ස පචත්ති වෙදිතබ්බො.

නනු ව අත්ථමත්තං පටිච්ච සද්දා අභිනිවිසන්ති, න එකෙන සද්දෙන අනෙකෙ අත්ථා අභිධියන්තිති? සච්චමෙනං සද්දවිසෙසෙ අපෙක්ඛිතෙ. සද්දවිසෙසෙ හි අපෙක්ඛියමානෙ එකෙන සද්දෙන අනෙකත්ථාහිධානං න සම්භවති. න හි යො කාලත්ථො සමයසද්දො, සොයෙව සමුහාදිඅත්ථං වදති. එත්ථ පන තෙසං තෙසං අත්ථානං සමයසද්දවචනියතාසාමඤ්ඤමුපාදාය අනෙකත්ථා සමයසද්දස්ස චුත්තා. එවං සබ්බත්ථ අත්ථුද්ධාරෙ අධිප්පායො වෙදිතබ්බො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථොති අස්ස සමයසද්දස්ස ඉධ කාලො අත්ථො සමවායාදීනං අත්ථානං ඉධ අසම්භවතො දෙසදෙසකාදීනං විය නිදානභාවෙන කාලස්ස අපදිසිතබ්බතො ව.

උපයොගවචනෙන භුම්මවචනෙන ව නිද්දෙසමකත්වා ඉධ කරණවචනෙන නිද්දෙසෙ පයොජනං නිද්ධාරතුකාමො පරම්මුඛෙන වොදනං සමුට්ඨාපෙති “එත්ථාභා”තිආදි. එත්ථ “තෙන සමයෙනා”ති ඉමස්මිං යානෙ විතණ්ඩවාදී ආභාති අත්ථො. අථාති වොදනාය කත්තුකාමනං දීපෙති, නනුති ඉමිනා සමානත්ථො. කස්මා කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතොති සම්බන්ධො. භුම්මවචනෙන නිද්දෙසො කතොති යොජෙතබ්බං. එත්ථාපි “යථා”ති ඉදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථාති තෙසු සුත්තාහිධම්මෙසු. තථාති උපයොගභුම්මවචනෙහි. ඉධාති ඉමස්මිං විනයෙ. අඤ්ඤාති කරණවචනෙන. අච්චන්තමෙවාති ආරම්භතො පට්ඨාය යාව දෙසනානිට්ඨානං, තාව අච්චන්තමෙව, නිරන්තරමෙවාති අත්ථො. කරුණාවිහාරෙනාති පරහිතපටිපත්තිසඬ්ඛාතෙන කරුණාවිහාරෙන. තථා හි කරුණානිදානත්තා දෙසනාය ඉධ පරහිතපටිපත්ති “කරුණාවිහාරො”ති චුත්තා, න පන කරුණාසමආපන්නිවිහාරො. න හි දෙසනාකාලෙ දෙසෙතබ්බධම්මවිසයස්ස දෙසනාඤාණස්ස සත්තවිසයාය මහාකරුණාය සහුප්පත්ති සම්භවති හින්තවිසයත්තා, තස්මා කරුණාවසෙන පචත්තො පරහිතපද්පත්තිසඬ්ඛාතො විහාරො ඉධ කරුණාවිහාරොති වෙදිතබ්බො. තදත්ථජොතනත්ථන්ති අච්චන්තසංයොගත්ථදීපනත්ථං උපයොගනිද්දෙසො කතො යථා “මාසං අජ්ඣෙති”ති.

අධිකරණත්ථොති ආධාරත්ථො. භාවො නාම කිරියා, කිරියාය කිරියන්තරලක්ඛණං භාවෙනභාවලක්ඛණං, සොයෙවත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො. කථං පන අභිධම්මෙ යථාචුත්තඅත්ථද්වයසම්භවොති ආහ

“අධිකරණයේ” තිආදි. තත්පර කාලසඬ්ඛානො අත්පො කාලත්පො, සමුහසඬ්ඛානො අත්පො සමුහත්පො. අප වා කාලසද්දස්ස අත්පො කාලත්පො, සමුහසද්දස්ස අත්පො සමුහත්පො. කො සො? සමයො. ඉදං චුත්තං හොති – කාලත්පො සමුහත්පො ව සමයො තත්පර අභිධම්මෙ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං අධිකරණං ආධාරොති යස්මිං කාලෙ ධම්මපුඤ්ජෙ වා කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව කාලෙ පුඤ්ජෙ ව එස්සාදයොපි හොන්තිති අයස්සෙති තත්පර අත්පො.

නනු වායං උපාදාය පඤ්ඤත්තො කාලො සමුහො ව වොහාරමත්තකො, සො කපං ආධාරො තත්පර චුත්තධම්මානන්ති? නායං දොසො. යථා හි කාලො සභාවධම්මපරිවර්ජිත්තො සයං පරමත්පතො අවිජ්ජමානොපි ආධාරභාවෙන පඤ්ඤත්තො තඬ්ඛණප්පචත්තානං තතො පුබ්බෙ පරතො ව අභාවතො “පුබ්බණ්හෙ ජාතො සායන්හෙ ගච්ඡති” තිආදිසු, සමුහො ව අවයවච්චිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි කප්පනාමත්තසිද්ධො අවයවානං ආධාරභාවෙන පඤ්ඤාපියති “රුක්ඛෙ සාධා, යවරාසිමිහි සම්භූතො” තිආදිසු, එවමිධාපිති දට්ඨබ්බං.

අභිධම්මෙ ආධාරත්පසම්භවං දස්සෙත්වා ඉදානි භාවෙනභාවලක්ඛණත්පසම්භවං දස්සෙත්තො ආහ “ඛණසම්මායහෙතුසඬ්ඛාතස්සා” තිආදි. තත්පර ඛණො නාම අට්ඨක්ඛණච්චිමුත්තො නවමො බුද්ධුප්පාදසඬ්ඛාතො ඛණො, යානි වා පනෙතානි “චත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, චක්කානි යෙහි සමන්තාගතානං දෙවමනුස්සානං චතුරක්කං පචත්තති” ති (අ. නි. 4.31) එත්පරි පතිරුපදෙසවාසො, සප්පුරිසුපතිස්සයො, අත්තසම්මාපණ්ඩි, පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤානි චත්තාරි චක්කානි චුත්තානි, තානි එකප්ඤ්ඤා කත්වා ඔකාසට්ඨෙන ඛණොති වෙදිතබ්බො. තානි හි කුසලප්පත්තියා ඔකාසභූතානි. සමවායො නාම “චක්ඛුඤ්ඤා පටිච්ච රූපෙ ව උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං” ති (ම. නි. 1.204; 3.421; සං. නි. 4.60) එවමාදිනා නිද්දිට්ඨා චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිසඬ්ඛාතසාධාරණචලනිප්පාදකත්තෙන සණ්ඨිතා චක්ඛුරූපාදිපච්චයසාමග්ගී. චක්ඛුරූපාදිනාසු චක්ඛුවිඤ්ඤාණාදිසාධාරණචලං. හෙතුනි ජනකහෙතු. යථාචුත්තඛණසඬ්ඛාතස්ස සමවායසඬ්ඛාතස්ස හෙතුසඬ්ඛාතස්ස ව සමයස්ස භාවෙන සත්තාය තෙසං එස්සාදිධම්මානං භාවො සත්තා ලක්ඛියති විඤ්ඤායනීති අත්පො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා “ගාවිසු දුස්භමානාසු ගතො, දුද්ධාසු ආගතො” ති දොහනකිරියාය ගමනකිරියා ලක්ඛියති, එවමිධාපි “යස්මිං සමයෙ, තස්මිං සමයෙ” ති ව චුත්තෙ “සති” ති අයමත්පො විඤ්ඤායමානො එව හොති අඤ්ඤාකිරියාය සම්බන්ධාභාවෙ පදත්පස්ස සත්තාවිරහභාවතොති සමයස්ස සත්තාකිරියාය චිත්තස්ස උප්පාදකිරියා එස්සාදිභවනකිරියා ව ලක්ඛියති. අයස්සෙති තත්පර අත්පො යස්මිං යථාචුත්තෙ ඛණෙ පච්චයසමවායෙ හෙතුමිහි ව සති කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති, තස්මිංයෙව ඛණෙ පච්චයසමවායෙ හෙතුමිහි ව සති එස්සාදයොපි හොන්තිති . තදත්පජාතතත්පරන්ති අධිකරණත්පස්ස භාවෙනභාවලක්ඛණත්පස්ස ව දීපනත්පං.

ඉධ පනානි ඉමස්මිං විනයෙ. හෙතුඅත්පො කරණත්පො ව සම්භවතීති “අන්තෙන වසති, විජ්ජාය වසති” තිආදිසු විය හෙතුඅත්පො “ඵරසුනා ඡිත්ථති, කුදාලෙන ඛණති” තිආදිසු විය කරණත්පො ව සම්භවති. කපං සම්භවතීති ආහ “යො හි සො” තිආදි. තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනානි එත්පර පන තංතංවත්ථුච්චිත්තකමොව සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හෙතු වෙව කරණඤ්ඤා. තථා හි යදා භගවා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා පට්ඨමෙව තෙසං තෙසං තත්පර තත්පර තංතංසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීහෙතුභූතං චිත්තකමං අපෙක්ඛමානො විහරති, තදා තං තං චිත්තකමං අපෙක්ඛිත්වා තදත්පං වසති සිද්ධො වත්ථුච්චිත්තකමස්ස හෙතුභාවො “අන්තෙන වසති, අන්තං අපෙක්ඛිත්වා තදත්පාය වසති” තිආදිසු විය. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීකාලෙ පන තෙනෙව පුබ්බසිද්ධෙන චිත්තකමෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙතීති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා සාධකතමත්තා කරණභාවොපි චිත්තකමස්සෙව සිද්ධො “අසිනා ඡිත්ථති” තිආදිසු විය. චිත්තකමං පන අපෙක්ඛමානො තෙනෙව සද්ධිං තන්තීස්සයකාලමිපි අපෙක්ඛිත්වා විහරතීති කාලස්සපි ඉධ හෙතුභාවො චුත්තො, සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙත්තො ව තං තං චිත්තකමකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන සික්ඛාපදං පඤ්ඤාපෙතීති චිත්තකමතීස්සයස්ස කාලස්සපි කරණභාවො චුත්තො, තස්මා ඉමිනා පරියායෙන කාලස්සපි හෙතුභාවො කරණභාවො ව ලබ්භතීති චුත්තං “තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනා” ති. නිප්පරියායෙනො පන චිත්තකමොයෙව හෙතුභූතො කරණභූතො ව. සො හි චිත්තකමක්ඛණෙ හෙතු හුත්වා පච්ඡා සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනෙ කරණමිපි හොතීති.

සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තොති චිත්තකමං පුරිඡිත්වා භික්ඛුසඬ්ඛං සන්තිපාතාපෙත්වා ඔතිණ්ණවත්ථුකං යුග්ගලං පටිපුරිඡිත්වා විගර්හිත්වා ව තං තං වත්ථුං ඔතිණ්ණකාලං අනතික්කමිත්වා තෙනෙව කාලෙන කරණභූතෙන සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීහෙතුඤ්ඤා අපෙක්ඛමානොති තතියපාරාජිකාදිසු විය සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා හෙතුභූතං තං තං වත්ථුං චිත්තකමස්මයං අපෙක්ඛමානො තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන භගවා තත්පර තත්පර විහාසීති අත්පො. “සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීහෙතුඤ්ඤා අපෙක්ඛමානො” ති වචනතො “තෙන සමයෙන කරණභූතෙන හෙතුභූතෙනා” ති එවං වත්තබ්බෙපි පට්ඨමං “හෙතුභූතෙනා” ති වචනං ඉධ හෙතුඅත්පස්ස අධිප්පෙතත්තා චුත්තං. භගවා හි වෙරඤ්ජායං විහරන්තො ථෙරස්ස සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනහෙතුභූතං පරිචිත්තකසමයං අපෙක්ඛමානො තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන විහාසීති තීසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. කිං පනෙත්පරි යුග්ගතීවිත්තාය, ආවරියස්ස ඉධ කමච්චනිච්ඡා නත්ථීති එවමෙතං ගහෙතබ්බං. තෙනෙව දීඝනිකායට්ඨකථායමිපි (දී. නි. අට්ඨ. 1.පරිබ්බාජකකථාවණ්ණනා) “තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙනා” තිආදිනා අයමෙව අනුක්කමො චුත්තො. න හි තත්පර පට්ඨමං “හෙතුභූතෙනා” ති වචනං ඉධ “තෙන සමයෙන වෙරඤ්ජායං විහරති” ති එත්පර හෙතුඅත්පස්ස අධිප්පෙතභාවදීපනත්පං චුත්තං. “සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන සමයෙන විහාසී, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තීහෙතුඤ්ඤා අපෙක්ඛමානො

හෙතුහුනෙන සමයෙන විභාසිති එවමෙන්ට සම්බන්ධො කාතබ්බො” තිපි වදන්ති. තදන්ටඡොතනන්ටන්ති හෙතුඅන්ටස්ස කරණන්ටස්ස වා දීපනන්ටං. ඉධාති ඉමස්මිං විනයො. හොති චෙන්ටාති එන්ට ඉමස්මිං පදෙසෙ යථාචුත්තන්ටසඬගභවසෙන අයං ගාථා හොති. අඤ්ඤත්වාති සුත්තාහිධම්මෙසු.

පොරාණාති අට්ඨකථාවරියා. අභිලාපමත්තභෙදොති වචනමත්තෙන විසෙසො. තෙන සුත්තවිනයෙසු විභත්තිවිපරිණාමො කතොති දස්සෙති. පරතො අන්ටං වණ්ණයිස්සාමාති පරතො “ඉතිපි සො භගවා” තිආදිනා ආගතට්ඨානෙ වණ්ණයිස්සාම. වෙරඤ්ජායන්ති එන්ට “බ්ලිකරග්ගභණෙන ජනස්ස පිළාභාවතො නිද්දොසත්තා විගතො රජො අස්සාති වෙරඤ්ජා, සෙරිවාණිජජාතකෙ දෙවදත්තස්ස වෙරුප්පන්තපදෙසෙ කතත්තා වෙරං එන්ට ජාතන්ති වෙරඤ්ජා, පට්ටිපට්ටියෙ නටසමජ්ජාදිහි බාදනියභොජනියාලඬිකාරාදිහි ව විවිධෙහි උපකරණෙහි රඤ්ජනතො විවිධෙහි රඤ්ජයතිති වෙරඤ්ජා, පටිපක්ඛෙ අභිභවිත්වා කතභාවතො වෙරං අභිභවිත්වා ජාතාති වෙරඤ්ජා, වෙරඤ්ජස්ස නාම ඉසිනො අස්සමට්ඨානෙ කතත්තා වෙරඤ්ජා” ති එවමාදිනා කෙච් වණ්ණයන්ති. කිං ඉමිනා, නාමමත්තමෙතං තස්ස නගරස්සාති දස්සෙන්තො ආහ “වෙරඤ්ජාති අඤ්ඤතරස්ස නගරස්සෙන අධිවචන”න්ති. සමීපන්ටෙ භුමිමචචනන්ති “ගඬිගායං ගාවො වරන්ති, කුපෙ ගග්ගකුල”න්තිආදිසු විය. අවිසෙසෙනාති “පාතිමොක්ඛසංවරසංවුතො විහරති. පට්මං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති. මෙන්තාසභගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති. සබ්බනිමිත්තානං අමනසිකාරා අනිමිත්තං චෙතොසමාධිං සමාපජ්ජිත්වා විහරති” තිආදිසු විය සද්දන්තරසන්තිධානසිද්ධෙන විසෙසපරාමසනෙන විනා. අට් වා අවිසෙසෙනාති න විසෙසෙන, විහාරභාවසාමඤ්ඤෙනාති අන්ටො.

ඉරියාපට්...පෙ.... විභාරෙසුති ඉරියාපට්විභාරො දිබ්බවිභාරො බ්‍රහ්මවිභාරො අරියවිභාරොති එතෙසු චතුසු විභාරෙසු. තත්ට් ඉරියනං පචත්තනං ඉරියා, කායජ්ජයොගො කායිකකිරියා. තස්සා පචත්තනුපායභාවතො ඉරියාය පටොති ඉරියාපටො, ධානනිසජ්ජාදි. න හි ධානනිසජ්ජාදිහි අචත්ටාහි විනා කඤ්චි කායිකකිරියං පචත්තෙතුං සක්කා. ධානසමඬ්ඨි වා හි කායෙන කිඤ්චි කරොයා ගමනාදිසු අඤ්ඤතරසමඬ්ඨි වාති. විහරණං, විහරති එතෙනාති වා විභාරො, ඉරියාපටොව විභාරො ඉරියාපට්විභාරො, සො ව අන්ටතො ධානනිසජ්ජාදිආකාරජ්ජවත්තො චතුසන්තතිරුපජ්ජබන්ධොව. දිවි භවො දිබ්බො, තත්ට් බහුලජ්ජවත්තියා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජාදිදෙවලොකභවොති අන්ටො. තත්ට් යො දිබ්බානුභාවො තදත්ටාය සංවත්තන්ති වා දිබ්බො, අභිඤ්ඤාහිනිභාරවසෙන මහාගතිකත්තා වා දිබ්බො, දිබ්බො ව සො විභාරො වාති දිබ්බවිභාරො, දිබ්බභාවාවහො වා විභාරො දිබ්බවිභාරො, මහග්ගජ්ඣානානි. ආරුප්පසමාපත්තියොපි හි එන්ටෙව සඬිගහං ගච්ඡන්ති. නෙත්තියං පන “චතස්සො ආරුප්පසමාපත්තියො ආනෙඤ්ජවිභාරො” ති චුත්තං, තං මෙන්තාඤානාදිනං බ්‍රහ්මවිභාරො විය තාසං භාවනාවිසෙසභාවං සන්ධාය චුත්තං. අට්ඨකථාසු පන දිබ්බභාවාවහසාමඤ්ඤතො තාපි “දිබ්බවිභාරා”ත්ථෙව චුත්තා. බ්‍රහ්මානං විභාරා බ්‍රහ්මවිභාරා, බ්‍රහ්මානො වා විභාරා බ්‍රහ්මවිභාරා, හිතුපසංහරාදිවසෙන පචත්තියා බ්‍රහ්මභූතා සෙට්ඨභූතා විභාරාති අන්ටො, මෙන්තාඤානාදිකා චතස්සො අජ්ජමඤ්ඤායො. අරියා උත්තමා විභාරාති අරියවිභාරා, අනඤ්ඤසාධාරණත්තා අරියානං වා විභාරා අරියවිභාරා, චතස්සො ඵලසමාපත්තියො. විසෙසතො පන රුපාවචරචතුත්ටජ්ඣානං චතස්සො අජ්ජමඤ්ඤායො චතුත්ටජ්ඣානිකඵලසමාපත්ති ව භගවතො දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිභාරා.

අඤ්ඤතරවිභාරසමඬ්ඨිපරිදීපනන්ති යථාචුත්තවිභාරෙසු අඤ්ඤතරවිභාරසමඬ්ඨිභාවපරිදීපනං. භගවා හි ලොහදොසමොහුස්සන්තකාලෙ ලොකෙ තස්ස සකාය පටිපත්තියා විනයනන්ටං දිබ්බබ්‍රහ්මඅඅයවිභාරෙ උපසම්පජ්ජ විහරති. තථා හි යදා සත්තා කාමෙසු විජ්ජපටිපජ්ජන්ති, තදා කිර භගවා දිබ්බෙන විභාරෙන විහරති තෙසං අලොහකුසලමූලුප්පාදනන්ටං “අජ්ජෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එන්ට රුචිං උප්පාදෙන්තා කාමෙසු චිරජ්ජෙය්‍යු”න්ති. යදා පන ඉස්සරියන්ටං සත්තෙසු විජ්ජපටිපජ්ජන්ති, තදා පන බ්‍රහ්මවිභාරෙන විහරති තෙසං අදොසකුසලමූලුප්පාදනන්ටං “අජ්ජෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා එන්ට රුචිං උප්පාදෙන්වා අදොසෙන දොසං වූපසමෙය්‍යු”න්ති. යදා පන පබ්බජිතා ධම්මාධිකරණං විචදන්ති, තදා අරියවිභාරෙන විහරති තෙසං අමොහකුසලමූලුප්පාදනන්ටං “අජ්ජෙව නාම ඉමං පටිපත්තිං දිස්වා තත්ට් රුචිං උප්පාදෙන්වා අමොහෙන මොහං වූපසමෙය්‍යු”න්ති. එවඤ්ච කත්වා ඉමෙහි දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිභාරෙහි සත්තානං විවිධං හිතසුඛං හරති උපහරති උපනෙති ජනෙති උප්පාදෙතිති “විහරති” ති වූච්චති.

ඉරියාපට්විභාරෙන පන න කදාචි න විහරති තං විනා අත්තභාවපරිහරණාභාවතො, තතොයෙව ව දිබ්බවිභාරාදිනම්පි සාධාරණො ඉරියාපට්විභාරොති ආහ “ඉධ පනා” තිආදි. ඉරියාපට්සමායොගපරිදීපනන්ති ඉතරවිභාරසමායොගපරිදීපනස්ස විසෙසවචනස්ස අභාවතො ඉරියාපට්සමායොගපරිදීපනස්ස ව අන්ටසිද්ධන්තා චුත්තං. අස්මිං පන පක්ඛෙ විහරතිති එන්ට වි-සද්දො විච්ඡෙදන්ටඡොතනො, හරතිති නෙති පචත්තෙතිති අන්ටො, විච්ඡින්දිත්වා හරතිති චුත්තං හොති. තත්ට් කස්ස කෙන විච්ඡින්දනං, කට් කස්ස පචත්තනන්ති අන්තොලීනවොදනං සන්ධායාහ “සො හී” තිආදි. සොති භගවා. යදිපි භගවා එකෙනපි ඉරියාපටෙව චිරතරං කාලං අත්තභාවං පචත්තෙතුං සක්කොති, තථාපි උපාදින්නකසරීරස්ස නාම අයං සභාවොති දස්සෙතුං “එකං ඉරියාපට්ඛාධන”න්තිආදි චුත්තං. අපරිපතන්නන්ති අපතන්නං. යස්මා පන භගවා යන්ට කත්ට්චි වසන්තො විනෙය්‍යානං ධම්මං දෙසෙන්තො නානාසමාපත්තිහි ව කාලං චිතිනාමෙන්තො වසතිති සත්තානං අත්තනො ව විවිධං හිතසුඛං හරති උපනෙති, තස්මා විවිධං හරතිති විහරතිති එවම්පෙන්ට අන්ටො චෙදිතබ්බො.

නළෙරුපුවිමන්දමුලෙති එත්ථ වණ්ණයන්ති – නළෙරුති තස්මිං රුක්ඛෙ අධිවත්ථයක්ඛස්සෙනං අධිවචනං, තස්මා තෙන අධිවත්ථො පුවිමන්දො “නළෙරුස්ස පුවිමන්දො නළෙරුපුවිමන්දො”ති වුවිචති. අථ වා නළෙ රුහත්තා ජාතත්තා නළෙරු. සුසිරමෙන්ථ නළසද්දෙන වුවිචති, තස්මා රුක්ඛසුසිරෙ ජාතත්තා නළෙරු ව සො පුවිමන්දො වාති නළෙරුපුවිමන්දොති වුවිචති. නළවනෙ රුහත්තා ජාතත්තා වා නළෙරු. නළවනෙ කිර සො පුවිමන්දරුක්ඛො ජාතො. උරුනළො පුවිමන්දො නළෙරුපුවිමන්දො. උරුසද්දො වෙන්ථ මහන්තපරියායො, නළසද්දො සුසිරපරියායො, තස්මා මහන්තෙන සුසිරෙන සමන්තාගතො පුවිමන්දො නළෙරුපුවිමන්දොති වුවිචති. ආවරියො පන කිමෙන්ථ බහුභාසිතෙනාති එකමෙවත්ථං දස්සෙන්තො “නළෙරු නාම යක්ඛො”ති ආදිමාහ.

මූල-සද්දො එත්ථ සමිපවචනො අධිප්පෙනො, න මූලමූලාදියු වත්තමානොති දස්සෙන්තො ආහ “මූලන්ති සමිප”න්ති ආදි. නිප්පරියායෙන සාබ්බදිමතො සඬ්ඝාතස්ස සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනෙ අවයවවිසෙසෙ පවත්තමානො මූලසද්දො යස්මා තංසදිසෙසු තන්තිස්සයෙ පදෙසෙ ව රුළුභිවසෙන පරියායතො පවත්තති, තස්මා “මූලාති උද්ධරෙය්‍යා”ති එත්ථ නිප්පරියායතො මූලං අධිප්පෙනන්ති එකෙන මූලසද්දෙන විසෙසෙන්වා ආහ “මූලමූලෙ දිස්සති”ති යථා “දුක්ඛදුක්ඛං, රුපරූප”න්ති ව. අසාධාරණහෙතුමිහිති අසාධාරණකාරණෙ. ලොභො හි ලොභසහගතඅකුසලචිත්තුප්පාදස්සෙව හෙතුත්තා අසාධාරණො, තස්මා ලොභසහගතචිත්තුප්පාදානමෙව ආවේණිකෙ නෙසං සුප්පතිට්ඨිතභාවසාධනතො මූලට්ඨෙත උපකාරකෙ පච්චයධම්මවිසෙසෙති අත්ථො. අථ වා යථා අලොභාදයො කුසලාඛ්‍යාකතසාධාරණො, ලොභාදයො පන තථා න භොන්ති අකුසලස්සෙව සාධාරණත්තාති අසාධාරණකාරණං. අථ වා ආදියුති එත්ථ ආදි-සද්දෙන අලොභාදිනම්පි කුසලාඛ්‍යාකතමූලානං සඬගභො දට්ඨබ්බො. තෙසුපි හි අලොභාදිකුසලමූලං අකුසලාඛ්‍යාකතෙහි අසාධාරණත්තා අසාධාරණකාරණං, තථා අලොභාදිඅඛ්‍යාකතමූලම්පි ඉතරද්වයෙහි අසාධාරණත්තාති. නිවාතෙති වාතරහිතෙ පදෙසෙ, වාතස්ස අභාවෙ වා. පතන්තිති නිපතන්ති, අයමෙව වා පායො. රමණීයොති මනුස්සො. පාසාදිකොති පසාදාවභො, පසාදජනකොති අත්ථො. ආධිපච්චං කුරුමානො වියාති සමිබන්ධො.

තත්ථාති “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා වෙරඤ්ජායං විහරති නළෙරුපුවිමන්දමුලෙ”ති යං චුත්තං, තත්ථ. සීයාති කස්සචි එවං පරිචිතක්කො සීයා, වක්ඛමානාකාරෙන කදාචි වොදෙය්‍ය වාති අත්ථො. යදි තාව භගවාති ආදියු වොදකස්සායමධිප්පායො – “පාටලිපුත්තෙ පාසාදෙ වසති”ති ආදියු විය අධිකරණාධිකරණං යදි භවෙය්‍යා, තදා “වෙරඤ්ජායං විහරති නළෙරුපුවිමන්දමුලෙ”ති අධිකරණද්වයන්තිද්දෙසො යුත්තො සීයා, ඉමෙසං පන භින්තදෙසත්තා න යුත්තො උභයන්තිද්දෙසොති. අථ තත්ථ විහරතිති යදි නළෙරුපුවිමන්දමුලෙ විහරති. න වත්තබ්බන්ති නානායානභුතත්තා වෙරඤ්ජානළෙරුපුවිමන්දමුලානං “තෙන සමයෙන”ති ව චුත්තත්තාති අධිප්පායො. ඉදාති වොදකො තමෙව අත්තතො අධිප්පායං “න හි සක්කා”ති ආදිනා විවරති. වෙරඤ්ජානළෙරුපුවිමන්දමුලානං භූමිභාගවසෙන භින්තත්තායෙව හි න සක්කා උභයත්ථ තෙනෙව සමයෙන විහරිතුං, “උභයත්ථ තෙනෙව සමයෙන”ති ව චුත්තත්තා නානාසමයෙ විභාරො අවාරිතොති වෙදිතබ්බො.

ඉතරො සබ්බමෙතං අවිපරිතමත්ථං අජානන්තෙන තයා චුත්තන්ති දස්සෙන්තො “න බො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බ”න්ති ආදිමාහ. තත්ථ එතන්ති “වෙරඤ්ජායං විහරති නළෙරුපුවිමන්දමුලෙ”ති එතං වචනං. එවන්ති “යදි තාව භගවා”ති ආදිනා යං තං භවතා වොදිතං, තං අත්ථතො එවං න බො පන දට්ඨබ්බං, න උභයත්ථ අපුබ්බං අවරිමං විහාරදස්සනත්ථන්ති අත්ථො. ඉදාති අත්තතා යථාධිප්පෙන අවිපරිතමත්ථං තස්ස ව පටිකච්චෙව චුත්තභාවං තෙන ව අප්පට්ඨිද්ධතං පකාසෙන්තො “නනු අවොචුම්භ සමිපත්ථෙ භූමිමචචන”න්ති ආදිමාහ. ගොයුථානීති ගොමණ්ඩලාති. එවම්පි නළෙරුපුවිමන්දමුලෙ විහරතිවිචෙව වත්තබ්බං, න වෙරඤ්ජායන්ති, තස්මා සමිපාධිකරණත්ථවසෙන උභයථා නිදානකිත්තෙන කිං පයොජනන්ති වොදනං මනසි නිධායාහ “ගොවරගාමනිදස්සනත්ථ”න්ති ආදි. අස්සාති භගවතො.

අවස්සඤ්චෙන්ථ ගොවරගාමකිත්තනං කත්තබ්බං. යථා හි නළෙරුපුවිමන්දමුලකිත්තනං පබ්බජිතානුග්ගහකරණාදිඅනෙකප්පයොජනං, එවං ගොවරගාමකිත්තනම්පි ගහට්ඨානුග්ගහකරණාදිවිවිධප්පයොජනන්ති දස්සෙන්තො “වෙරඤ්ජාකිත්තනෙනා”ති ආදිමාහ. තත්ථ ගහට්ඨානුග්ගහකරණන්ති තෙසං තත්ථ පච්චයග්ගහණෙන උපසඬකමනපයිරුපාසනාදීනං ඔකාසදානෙන ධම්මදෙසනාය සරණෙසු සීලෙසු ව පතිට්ඨාපනෙන යථුපනිස්සයං උපරිවිසෙසාධිගමාවහනෙන ව ගහට්ඨානං අනුග්ගහකරණං. පබ්බජිතානුග්ගහකරණන්ති උග්ගහපරිපුච්ඡානං කම්මට්ඨානානුයොගස්ස ව අනුරූපවසනට්ඨානපරිග්ගහෙනෙන්ථ පබ්බජිතානං අනුග්ගහකරණං.

පච්චයග්ගහණෙනෙව පච්චයපරිභොගසිද්ධිතො ආහ “තථා පුරිමෙන...පෙ.... විචජ්ජනන්ති. තත්ථ පුරිමෙනාති වෙරඤ්ජාවචනෙන. ආහිතො අභංගානො එත්ථාති අත්තා, අත්තභාවො. තස්ස කිලමථො කිලන්තභාවො අත්තකිලමථො, අත්තපිළා අත්තදුක්ඛන්ති චුත්තං. භොති, තස්ස අනුයොගො කරණං අත්තකිලමථානුයොගො, උපවාසකණ්ටකාපස්සයසෙය්‍යාදිනා අත්තතො දුක්ඛුප්පාදනන්ති චුත්තං. භොති. තස්ස විචජ්ජනං අත්තකිලමථානුයොගවිචජ්ජනං. අත්තොගාමෙ වසන්තානං අනිච්ඡන්තානම්පි විසභාගරූපාදිආරම්මණදස්සනාදිසම්භවතො බහිගාමෙ පතිරූපට්ඨානෙ වසන්තානං තදභාවතො ආහ “පච්ඡිමෙන වත්ථුකාමප්පභානතො”ති ආදි. තත්ථ පච්ඡිමෙනාති නළෙරුපුවිමන්දමුලවචනෙන. කිලෙසකාමස්ස වත්ථුභුතත්තා රූපාදයො පඤ්ච කාමගුණො වත්ථුකාමො, තස්ස පභානං වත්ථුකාමප්පභානං.

කාමසුඛල්ලිකානුයෝගවිවිජ්ජාපායදස්සනන්ති වත්ථුකාමෙසු කිලෙසකාමසංයුත්තස්ස සුඛස්ස යොගො අනුයොගො අනුභවො, තස්ස පරිවජ්ජනෙ උපායදස්සනං.

සයමෙව ගොවරගාමං උපසඬකමිත්වා අත්තනො ධම්මස්සවනානුරූපභබ්බසුග්ගලානං දස්සනතො ධම්මදෙසනාය කාලො සම්පත්තො නාම හොතීති ධම්මදෙසනාය අභියොගො විඤ්ඤායතීති ආහ “පුරිමෙන ව ධම්මදෙසනාභියොග”න්ති. ධම්මදෙසනාය සඋස්සාභභාවො ධම්මදෙසනාභියොගො. බහිගාමෙ විචිත්තොකාසෙ වසන්තස්ස ආකිණ්ණවිහාරාභාවතො කායවිවෙකාදීසු අධිමුත්ති තප්පොණතා විඤ්ඤායතීති ආහ “පච්ඡමෙන විවෙකාධිමුත්ති”න්ති.

ධම්මදෙසනාභියොගවිවෙකාධිමුත්තීනං හෙතුභූතා එව කරුණාපඤ්ඤා ධම්මදෙසනාය උපගමනස්ස තතො අපගමනස්ස කාරණභූතා හොත්තීති ආහ “පුරිමෙන කරුණාය උපගමන”න්තිආදි. කරුණාපඤ්ඤායෙව හි අනන්තරදුකස්ස හෙතු හොත්ති. එතෙන ව කරුණාය උපගමනං න ලාභාදිනිමිත්තං , පඤ්ඤාය අපගමනං න විරොධාදිනිමිත්තන්ති උපගමනාපගමනානං නිරූපකිකිලෙසනං විභාවිහන්ති දට්ඨබ්බං. අධිමුත්තතන්ති තන්තින්තභාවං. නිරූපලෙපනන්ති අනුපලෙපනං අනල්ලියනං.

ධම්මිකසුඛාපරිව්වාගනිමිත්තන්ති එත්ථ ධම්මිකසුඛං නාම අනවජ්ජසුඛං. තඤ්භි ධම්මිකං ලාභං පටිච්ච උප්පන්නන්තා “ධම්මිකසුඛ”න්ති වුව්වති. උත්තරිමනුස්සධම්මාභියොගනිමිත්තං එසුචිභාරන්ති සම්බන්ධො. මනුස්සානං උපකාරබහුලතන්ති පටිච්චපටිග්ගහණධම්මදෙසනාදිවසෙන උපකාරබහුලතං. දෙවතානං උපකාරබහුලතං ජනවිචිත්තතාය. පවුරජනවිචිත්තඤ්භි යානං දෙවා උපසඬකමිත්තබ්බං මඤ්ඤන්ති. ලොකෙ සංවඩ්ඪභාවන්ති ආමිසොපභොගෙන සංවඩ්ඪිතභාවං.

එකපුග්ගලොති එත්ථ (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.170) එකොති දුතියාදිපටික්ඛෙපත්ථො ගණනපරිවිජ්ජෙදො. පුග්ගලොති සම්මුතිකථා, න පරමත්ථකථා. බුද්ධස්ස හි භගවතො දුට්ඨා දෙසනා සම්මුතිදෙසනා පරමත්ථදෙසනා වාති. අයමත්ථො පන හෙට්ඨා චිත්ථාරිතොවාති ඉධ න වුව්වති. එකො ව සො පුග්ගලො වාති එකපුග්ගලො. කෙනට්ඨෙන එකපුග්ගලො? අසදිසට්ඨෙන ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙන අසමසමට්ඨෙන. සො හි දසන්තං පාරමිතං පටිපාටියා ආවජ්ජනං ආදිං කත්වා බොධිසම්භාරගුණෙහි වෙව බුද්ධගුණෙහි ව සෙසමභාජනෙන අසදිසොති අසදිසට්ඨෙනපි එකපුග්ගලො. යෙ වස්ස තෙ ගුණා, තෙපි අඤ්ඤසත්තානං ගුණෙහි විසිට්ඨාති ගුණවිසිට්ඨට්ඨෙනපි එකපුග්ගලො. පුරිමකා සම්මාසම්බුද්ධා සබ්බසත්තෙහි අසමා, තෙහි සද්ධිං අයමෙව එකො රූපකායගුණෙහි වෙව නාමකායගුණෙහි ව සමොති අසමසමට්ඨෙනපි එකපුග්ගලො. ලොකෙති සත්තලොකෙ.

උප්පජ්ජමානො උප්පජ්ජතීති ඉදං පන උභයමිපි විජ්ජකතවචනමෙව. උප්පජ්ජන්තො බහුජනහිත්ථාය උප්පජ්ජති, න අඤ්ඤෙන කාරණෙනාති එවං පනෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවරූපඤ්ඤෙත්ථ ලක්ඛණං න සක්කා එතං අඤ්ඤෙන සද්දලක්ඛණෙන පටිබාහිනුං. අපිච උප්පජ්ජමානො නාම, උප්පජ්ජති නාම, උප්පන්නො නාමාති අයමෙත්ථ හෙදො වෙදිතබ්බො. එස හි දීපඬකරපාදමූලතො ලද්ධබ්‍යාකරණො බුද්ධකාරකධම්මෙ පරියෙසන්තො දස පාරමියො දිස්වා “ඉමෙ ධම්මා මයා පුරෙතබ්බා”ති කතසන්නිට්ඨානො දානපාරමිං පුරෙන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. සීලපාරමිං...පෙ.... උපෙක්ඛාපාරමිත්ති ඉමා දස පාරමියො පුරෙන්නොපි, දස උපපාරමියො පුරෙන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. දස පරමත්ථපාරමියො පුරෙන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. පඤ්ච මහාපරිව්වාගෙ පරිච්චජන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. ඤාතත්ථවරියං ලොකත්ථවරියං බුද්ධත්ථවරියං පුරයමානොපි උප්පජ්ජමානො නාම. කප්පසතසහස්සාධිකාති වත්තාරි අසඬබ්‍යොයාති බුද්ධකාරකෙ ධම්මෙ මත්ථකං පාපෙන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. වෙස්සන්තරත්තභාවං පභාය තුසිතපුරෙ පටිසන්ධිං ගහෙත්වා සට්ඨිවස්සසතසහස්සාධිකා සත්තපණ්ණාස වස්සකොටියො තිට්ඨන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. දෙවතාහි යාවිතො පඤ්ච මහාවිලොකනාති විලොකෙත්වා මායාදෙවියා කුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිං ගණ්හන්තොපි, අනුනාධිකෙ දස මාසෙ ගබ්භවාසං වසන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. එකුනතිංස වස්සාති අගාරමජ්ඣෙ තිට්ඨන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. කාමෙසු ආදීනවං තෙක්ඛම්මෙ ව ආනිසංසං දිස්වා රාහුලභද්දස්ස ජාතදිවසෙ ඡන්තසභායො කණ්ඩකං අස්සවරමාරුස්භ නික්ඛමන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. තිණි රජ්ජාති අතික්කමන්තො අනොමනදිතීරෙ පබ්බජන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. ඡබ්බස්සාති මහාපධානං කරොන්නොපි උප්පජ්ජමානො නාම. පරිපාකගතෙ ඤාණෙ ඕළාරිකං ආහාරං ආහරන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. සායන්තසමයෙ විසාධපුණ්ණමායං මහාබොධිමණ්ඩං ආරුස්භ මාරබලං විධමෙත්වා පට්ඨමයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරිත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං පරිසොධෙත්වා පච්ඡිමයාමසමනන්තරෙ ද්වාදසඬිගං පටිච්චසමුප්පාදං අනුලොමපටිලොමතො සම්මසිත්වා සොනාපත්තිමග්ගං පටිච්ඡිකුන්තොපි උප්පජ්ජමානො නාම. සොනාපත්තිඵලක්ඛණෙපි සකදාගාමිඵලක්ඛණෙපි අනාගාමිඵලක්ඛණෙපි උප්පජ්ජමානො නාම. අරහත්තමග්ගක්ඛණෙ පන උප්පජ්ජති නාම. අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාම. බුද්ධානඤ්භි සාවකානං විය න පටිපාටියා ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණාදිති උප්පජ්ජන්ති, සහෙව පන අරහත්තමග්ගෙන සකලොපි සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදි ගුණරාසි ආගතොව නාම හොති, තස්මා නිබ්බන්තසබ්බකිච්චත්තා අරහත්තඵලක්ඛණෙ උප්පන්නො නාම හොති. ඉමස්මිමිපි සුත්තෙ අරහත්තඵලක්ඛණංයෙව සන්ධාය “උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. උප්පන්නො හොතීති අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො.

බහුජනහිතායාති මහාජනස්ස හිතත්ථාය උප්පජ්ජති. බහුජනසුඛායාති මහාජනස්ස සුඛත්ථාය උප්පජ්ජති. ලොකානුකම්පායාති සත්තලොකස්ස අනුකම්පං පටිච්ච උප්පජ්ජති. කතරසත්තලොකස්සාති? යො තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා අමතපානං පිච්ච, ධම්මං පටිච්ච්ඤ්ඤි, තස්ස. භගවතා හි මහාබොධිමණ්ඩෙ සත්තසත්තාහං චිතිනාමෙත්වා බොධිමණ්ඩා ඉසිපතනං ආගම්ම “ද්වෙමෙ, හික්ඛෙවෙ, අන්තා පබ්බජිතෙන න සෙවිතබ්බා”ති ධම්මවක්කප්පවත්තනසුත්තන්තෙ (සං. නි. 3.5; මහාව. 13) දෙසිතෙ ආයස්මතා අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරෙන සද්ධිං අට්ඨාරසකොට්ඨසඛිං බ්‍රහ්මානො අමතපානං පිච්චස්ස, එතස්ස සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නො. පඤ්චමදිවසෙ අනත්තලක්ඛණසුත්තන්තපරියොසානෙ පඤ්චවග්ගියත්ථෙරා අරහත්තෙ පතිට්ඨහිංස්ස, එතස්සපි සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නො. තතො යසදාරකප්පමුඛෙ පඤ්චපණ්ණාස පුරිසෙ අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි, තතො කප්පාසිකවනයණ්ඩෙ තිංස හද්දවග්ගියෙ තයො මග්ගෙ ච ඵලානි ච සම්පාපෙසි, එතස්සපි සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නො. ගයාසිසෙ ආදිත්තපරියායපරියොසානෙ (සං. නි. 4.28; මහාව. 54) ජට්ඨසහස්සං අරහත්තෙ පතිට්ඨාපෙසි, තතො ලට්ඨිවනෙ බිම්බිසාරප්පමුඛා එකාදස නහුතා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා සත්ථු ධම්මදෙසනං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංස්ස, එකං නහුතං සරණෙසු පතිට්ඨිතං. තිරොකුට්ටඅනුමොදනාවසානෙ (බු. පා. 7. 1 ආදයො) චතුරාසිනියා පාණසහස්සෙහි අමතපානං පීතං. සුමනමාලාකාරසමාගමෙ චතුරාසිනියා, ධනපාලසමාගමෙ දසහි පාණසහස්සෙහි, බදිරඬිගාරජාතකසමාගමෙ චතුරාසිනියා පාණසහස්සෙහි, ජම්බුකආජීවකසමාගමෙ චතුරාසිනියාව, ආනන්දසෙට්ඨිසමාගමෙ චතුරාසිනියාව පාණසහස්සෙහි අමතපානං පීතං. පාසාණකචෙතියෙ පාරායනසුත්තකථාදිවසෙ (සු. නි. 982 ආදයො) වුද්දස කොට්ඨො අමතපානං පිච්චස්ස. යමකපාටිභාරියදිවසෙ විසති පාණකොට්ඨො, තාවතිංසහවනෙ පණ්ඩුකම්බලසිලායං නිසිදිත්වා මාතරං කායසක්ඛිං කත්වා සත්තප්පකරණං අභිධම්මං දෙසෙන්නස්ස අසිති පාණකොට්ඨො, දෙවොරොහණෙ තිංස පාණකොට්ඨො, සක්කපඤ්ඤසුත්තන්තෙ (දී. නි. 2.344 ආදයො) අසිති දෙවසහස්සාති අමතපානං පිච්චස්ස. මහාසමයසුත්තන්තෙ (දී. නි. 2.331 ආදයො) මඬගලසුත්තෙ (බු. පා. 5.1 ආදයො; සු. නි. මඬගලසුත්ත) වුළුරාහුලොවාදෙ (ම. නි. 3.416 ආදයො) සමචිත්තපට්පදායාති (අ. නි. 2.33) ඉමෙසු චතුසු යානෙසු අභිසමයප්පත්තසත්තානං පරිච්ඡෙදො නත්ථි, එතස්සපි සත්තලොකස්ස අනුකම්පාය උප්පන්නොති. යාවජ්ජදිවසා ඉතො පරම්පි අනාගතෙ ඉමං සාසනං නිස්සාය සග්ගමොක්ඛමග්ගෙ පතිට්ඨහත්තානං වසෙනපි අයමත්ථො වෙදිතබ්බො.

දෙවමනුස්සානන්ති න කෙවලං දෙවමනුස්සානංයෙව, අවසෙසානං නාගසුපණ්ණාදීනම්පි අත්ථාය හිතාය සුඛායෙව උප්පන්නො. සහෙතුකපට්ඨසන්ධිකෙ පන මග්ගඵලසච්ඡිකිරියාය භබ්බෙ පුග්ගලෙ දස්සෙතුං ඵලං චුත්තං. තස්මා එතෙසම්පි අත්ථත්ථාය හිතත්ථාය සුඛත්ථායෙව උප්පන්නොති වෙදිතබ්බො.

කතමො එකපුග්ගලොති කට්ඨකුකමාසපුච්ඡා. ඉදානි තාය පුච්ඡාය පුට්ඨං එකපුග්ගලං විභාවෙන්තො “තථාගතො අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ආහ. තදත්ථපරිනිප්ථාදනන්ති ලොකත්ථනිප්ථාදනං, බුද්ධකිච්චසම්පාදනන්ති අත්ථො. පඨමං ලුම්බිනීවනෙ දුතියං බොධිමණ්ඩෙති ලුම්බිනීවනෙ රූපකායෙන ජාතො, බොධිමණ්ඩෙ ධම්මකායෙන. එවමාදිනාති ආදි-සද්දෙන වෙරඤ්ජාකිත්තනතො රූපකායස්ස අනුග්ගණ්හනං දස්සෙති, නළෙරුපුච්චන්දමුලකිත්තනතො ධම්මකායස්ස. තථා පුරිමෙන පරාධිනකිරියාකරණං, දුතියෙන අත්තාධිනකිරියාකරණං. පුරිමෙන වා කරුණාකිච්චං, ඉතරෙන පඤ්ඤාකිච්චං, පුරිමෙන වස්ස පරමාය අනුකම්පාය සමන්තාගමං, පච්ඡිමෙන පරමාය උපෙක්ඛාය සමන්තාගමන්ති එවමාදිං සඬගණ්හාති.

පච්ඡිමකොති ගුණෙන පච්ඡිමකො. ආනන්දත්ථෙරං සන්ධායෙනං චුත්තං. සඬබ්බායපීති ගණනතොපි. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතත්තා සඬසොති ඉමමත්ථං විභාවෙන්තො ආහ “දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬබ්බාතසඬසාතෙන සමණගණෙන”ති. එත්ථ පන “යායං දිට්ඨි අරියා නියායානිකා නියායාති තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛයාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356, ම. නි. 1.492; 3.54) එවං චුත්තාය දිට්ඨියා, “යානි තානි සීලානි අබණ්ඩානි අච්ඡිද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි භුජිස්සානි විඤ්ඤප්පසත්ථානි අපරාමට්ඨානි සමාධිසංවත්තනිකානි, තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324; 356; ම. නි. 1.492; 3.54) එවං චුත්තානඤ්ඤා සීලානං සාමඤ්ඤසඬබ්බාතෙන සඬසතො සඬසට්ඨො සමෙතොති දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤසඬබ්බාතසඬසාතො, සමණගණො. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතොති චුත්තං හොති. තථා හි “අට්ඨානමෙනං, හික්ඛෙවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො සඤ්චිච්ච පාණං ජීවිතා වොරොපෙය්‍යා, නෙතං යානං චිප්පති”ති ආදිවචනතො දිට්ඨිසීලානං නියතසභාවත්තා සොනාපන්නාපි අඤ්ඤමඤ්ඤං. දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතා, පගෙව සකදාගම්ආදයො. අරියපුග්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ ධීනාපි අත්තනො ගුණසාමග්ගියා සංහතායෙව. “තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54), තථාරූපෙසු සීලෙසු සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54) වචනතො පුට්ඨජ්ජනානම්පි දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤෙන සංහතභාවො ලබ්භතියෙව, ඉධ පන අරියසඬසොයෙව අධිප්පෙනො “යො තත්ථ පච්ඡිමකො, සො සොනාපන්නො”ති වචනතො. එතෙනාති “පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහි”ති එතෙන වචනෙන. අස්සාති පඤ්චමත්තස්ස හික්ඛුසතස්ස. නිරබ්බුදොතිආදීනං වචනත්ථො පරතො එව ආවි භවිස්සති.

අස්සොසිති එත්ථ සවනමුපලබ්භොති ආහ “අස්සොසිති සුණි උපලභී”ති, අඤ්ඤාසිති අත්ථො. සො වායමුපලබ්භො සවනවසෙනෙවාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “සොතද්වාරසම්පත්තවචනනිග්ගොසානුසාරෙන අඤ්ඤාසී”ති. අවධාරණඵලත්තා සද්දප්පයොගස්ස සබ්බම්පි වාක්‍යං අත්තොගධාවධාරණන්ති ආහ “බොති

පදපුරුණමත්තෙ නිපාතො”ති. අවධාරණත්වේන පන ඉමිනා අන්තොගධාවධාරණෙපි සබ්බස්මිං වාකො ඉට්ඨිතොවධාරණත්වං බොසද්දග්ගහණන්ති දස්සෙති. තමෙව ඉට්ඨිතොවධාරණං දස්සෙන්නො ආහ “තත්ථ අවධාරණත්වෙනා”තිආදි. අප් පදපුරුණත්වෙන බොසද්දෙන කිංපයොජනන්ති ආහ “පදපුරුණෙන පන බාසද්දනසිලිට්ඨතාමත්තමෙවා”ති. “අස්සොසී”ති හි පදං බොසද්දෙ ගහිතෙ තෙන ඵුල්ලිතමණ්ඩිතවිභූසිතං විය හොත්තං පූරිතං නාම හොති, තෙන ච පූරිමපච්ඡිමපදානි සිලිට්ඨානි හොත්ති, න තස්මිං අග්ගහිතෙ, තස්මා පදපුරුණෙන බාසද්දනසිලිට්ඨතාමත්තමෙව පයොජනං. මත්ත-සද්දො චෙත්ථ විසෙසනිවත්තිඅත්ථො, තෙනස්ස අනත්ථන්තරදීපනතං දස්සෙති, එව-සද්දෙන පන බාසද්දනසිලිට්ඨතාය එකන්තිකතං.

වෙරඤ්ජොති එත්ථ සද්දලක්ඛණානුසාරෙන අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “වෙරඤ්ජායං ජාතො”තිආදි. ඉත්ථං අණතිති එත්ථ ඉත්ථමන්ති වෙදො වුව්වති, සො පන මන්තබ්බමකප්පවසෙන තිවිධො. තත්ථ මන්තා පධානමූලභාවතොයෙව අට්ඨකාදීහි පවුත්තා, ඉතරෙ පන තන්තිස්සයෙන ජාතා, තෙන පධානස්සෙව ගහණං. මන්තෙ සප්ඤ්ඤායනීති ඉරුවෙදාදිකෙ මන්තසත්ථෙ සප්ඤ්ඤායනීති අත්ථො. ඉරුවෙදාදයො හි ගුත්තභාසිතබ්බතාය “මන්තා”ති වුව්වන්ති. ඉදමෙව හීති අවධාරණෙන ඉත්ථමනො ජාතොතිආදිකං නිරුත්තිං පටික්ඛිපති. ජාතිබ්බාත්මණානන්ති ඉමිනා අඤ්ඤෙපි බ්බාත්මණා අත්ථිති දස්සෙති. දුට්ඨා හි බ්බාත්මණා ජාතිබ්බාත්මණා විසුද්ධිබ්බාත්මණා වාති. ඉදානි තත්ථ විසුද්ධිබ්බාත්මණානං නිරුත්තිං දස්සෙන්නො ආහ “අරියා පනා”තිආදි.

සමිතපාපත්තාති අව්චන්තං අනවසෙසතො සවාසනං සමිතපාපත්තා. එවඤ්ඤි බාහිරකඅචිතරාගසෙක්ඛාසෙක්ඛපාපසමණතො භගවතො පාපසමණං විසෙසිතං හොති. චුත්තමෙවත්ථං උදාහරණෙන විභාවෙන්තො ආහ “චුත්තඤ්ඤෙත”න්තිආදි. එත්ථ පන “බාහිතපාපොති බ්බාත්මණො, සමිතපාපත්තා සමණොති වුව්වතිති ඉදං භින්නගාථාසන්තිස්සිතපද්දවයං එකතො ගහෙන්වා චුත්ත”න්ති වදන්ති. චුත්තඤ්ඤෙතං තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු “සමිතත්තා හි පාපානං, සමණොති පවුව්වතිති ඉදං වචනං ගහෙන්වා ‘සමිතත්තා සමණොති වුව්වති’ති චුත්තං. බාහිතපාපොති බ්බාත්මණොති ඉදං පන අඤ්ඤස්මිං ගාථාබන්ධෙ චුත්තවචන”න්ති. අනෙකත්ථන්තා නිපානානං ඉධ අනුස්සවනත්ථෙ අධිප්පෙතොති ආහ “බලුති අනුස්සවනත්ථෙ නිපාතො”ති. ජාතිසමුදාගතන්ති ජාතියා ආගතං, ජාතිසිද්ධන්ති චුත්තං හොති. ආලපනමත්තන්ති පියාලාපවචනමත්තං. පියසමුදාහාරා හෙතෙ හොති වා ආවුසොති වා දෙවනම්පියාති වා. හොවාදී නාම සො හොතීති යො ආමන්තනාදීසු “හො හො”ති වදන්තො විවරති, සො හොවාදී නාම හොතීති අත්ථො. සකිඤ්චනොති රාගාදීහි කිඤ්චනෙහි සකිඤ්චනො. රාගාදයො හි සත්තෙ කිඤ්චෙන්ති මද්දන්ති පලිබුත්තන්ති “කිඤ්චනාති”ති වුව්වන්ති. මනුස්සා කිර ගොණෙහි බලං මද්දාපෙත්තා “කිඤ්චෙහි කපිල, කිඤ්චෙහි කාළකා”ති වදන්ති, තස්මා මද්දනට්ඨො කිඤ්චනට්ඨොති වෙදිතබ්බො.

ගොත්තවසෙනාති එත්ථ ගං තායතීති ගොත්තං. ගොසද්දෙන චෙත්ථ අභිධානං බුද්ධි ව වුව්වති, තස්මා එවමෙන්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. ගොතමොති පචත්තමානං අභිධානං බුද්ධිඤ්ච එකංසිකවිසයතාය තායති රක්ඛතීති ගොත්තං. යථා හි බුද්ධි ආරම්මණභූතෙන අත්ථෙන විනා න චත්තති, එවං අභිධානං අභිධෙයාභූතෙන, තස්මා සො ගොත්තසංඛිතො අත්ථො තාති බුද්ධිඅභිධානාති තායති රක්ඛතීති වුව්වති. සො පන අඤ්ඤකුලපරම්පරාය අසාධාරණං තස්ස කුලස්ස ආදිපුරිසසමුදාගතං තංකුලපරියාපන්තසාධාරණං සාමඤ්ඤරූපන්ති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ව සමණොති ඉමිනා සරික්ඛකප්පෙන හගවතො බහුමතභාවො දස්සිතො සමිතපාපතාකිත්තනතො, ගොතමොති ඉමිනා ලොකියජනෙහි උළාරකුලසම්භූතතාදීපනතො. සකාස්ස සුද්ධොදනමහාරාජස්ස පුත්තො සකාපුත්තො. ඉමිනා ව උදිතොදිතවිපුලබ්බන්තියකුලවිභාවනතො චුත්තං “ඉදං පන භගවතො උච්චාකුලපඅදීපන”න්ති. සබ්බබ්බන්තියානඤ්ඤි ආදිභූතමහාසම්මතමහාරාජතො පට්ඨාය අසම්භින්නං උළාරතමං සකාරාජකුලං. කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන අනභිභූතොති ඤාතිපාරිජුඤ්ඤාගොගපාරිජුඤ්ඤාදිනා කෙනචි පාරිජුඤ්ඤෙන පරිහානියා අනභිභූතො අනප්ඤ්ඤාත්ථෙවො. තථා හි ලොකනාථස්ස අභිජාතියං තස්ස කුලස්ස න කිඤ්චි පාරිජුඤ්ඤං, අප් බො වඩ්ඪියෙව. අභිනික්ඛමනෙ ව තතො සම්ඤ්ඤාමහාවො ලොකෙ පාකට්ඨො පඤ්ඤාතො. තෙන “සකාකුලා පබ්බජිතො”ති ඉදං වචනං භගවතො සද්ධාපබ්බජිතභාවපරිදීපනත්ථං චුත්තං මහන්තං ඤාතිපරිවට්ටං මහන්තඤ්ච හොගක්ඛන්ධං පභාය පබ්බජිතභාවසිද්ධිතො. තතො පරන්ති “වෙරඤ්ජායං විහරතී”තිආදි.

ඉත්ථම්භූතාබ්බානත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ඉත්ථං ඉමං පකාරං භූතො ආපන්නොති ඉත්තම්භූතො, තස්ස ආබ්බානං ඉත්ථම්භූතාබ්බානං, සොයෙව අත්ථො ඉත්ථම්භූතාබ්බානත්ථො. අප් වා ඉත්ථං එවං පකාරො භූතො ජාතොති එවං කථන්ත්ථො ඉත්ථම්භූතාබ්බානත්ථො, තස්මිං උපයොගවචනන්ති අත්ථො. එත්ථ ව අබ්භූග්ගතොති එත්ථ අභි-සද්දො ඉත්ථම්භූතාබ්බානත්ථෙජොතකො අභිභවිත්වා උග්ගමනප්පකාරස්ස දීපනතො. තෙන යොගතො “තං බො පන භවන්තං ගොතම”න්ති ඉදං උපයොගවචනං සාමීඅත්ථෙපි සමානං ඉත්ථම්භූතාබ්බානදීපනතො “ඉත්ථම්භූතාබ්බානත්ථෙ”ති චුත්තං. තෙනෙවාහ “තස්ස බො පන හොතො ගොතමස්සාති අත්ථො”ති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහි”ති එත්ථ අභිසද්දයොගතො ඉත්ථම්භූතාබ්බානෙ උපයොගවචනං කතං, එවම්ධාපි තං බො පන භවන්තං ගොතමං අභි එවං කල්‍යාණො කිත්තිසද්දො උග්ගතොති අභිසද්දයොගතො ඉත්ථම්භූතාබ්බානෙ උපයොගවචනන්ති. “සාධු දෙවදත්තො මාතරමහි”ති එත්ථ හි “දෙවදත්තො මාතරමහි මාතරි විසයෙ මාතුයා වා සාධු”ති එවං අධිකරණත්ථෙ සාමීඅත්ථෙ වා භූමිමවචනස්ස වා සාමිවචනස්ස වා පසඬිගෙ ඉත්ථම්භූතාබ්බානත්ථෙජොතකො අභිසද්දෙන යොගෙ උපයොගවචනං කතං. යථා චෙත්ථ “දෙවදත්තො මාතු විසයෙ මාතුසම්බන්ධි වා සාධුත්තප්පකාරප්පත්තො”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති, එවම්ධාපි “හොතො ගොතමස්ස සම්බන්ධි

කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො අභිභවිත්වා උග්ගමනප්පකාරප්පත්තො”ති අයමත්ථො විඤ්ඤායති. තත්ථ හි දෙවදත්තග්ගහණං විය ඉධ කිත්තිසද්දග්ගහණං, තථා තත්ථ “මාතර”න්ති වචනං විය ඉධ “තං බො පන භවත්තං ගොතම”න්ති වචනං, තත්ථ සාධුසද්දග්ගහණං විය ඉධ උග්ගතසද්දග්ගහණං වෙදිතබ්බං.

කල්‍යාණොති හද්දකො. කල්‍යාණභාවො වස්ස කල්‍යාණගුණවිසයතායාති ආහ “කල්‍යාණගුණසමන්තාගතො”ති, කල්‍යාණෙහි ගුණෙහි සමන්තාගතො තංවිසයතාය යුත්තොති අත්ථො. තංවිසයතා හෙත්ථ සමන්තාගමො කල්‍යාණගුණවිසයතාය තන්තිස්සිතොති අධිප්පායො. සෙට්ඨොති එත්ථාපි එසෙව නයො. සෙට්ඨගුණවිසයතාය එව හි කිත්තිසද්දස්ස සෙට්ඨතා “හගවාති වචනං සෙට්ඨ”න්තිආදීසු විය. “හගවා අරහ”න්තිආදිනා ගුණානං සංකිත්තනතො සද්දතියතො ව කිත්තිසද්දො වණ්ණොති ආහ “කිත්තිසද්දොති කිත්ති එවා”ති. වණ්ණොයෙව හි කිත්තෙතබ්බතො කිත්තිසද්දතියතො සද්දොති ව වුව්චති. කිත්තිපරියායො හි සද්දසද්දො යථා “උළාරසද්දා ඉසයො, ගුණවත්තො තපස්සිතො”ති. අභිත්ථවනවසෙන පවත්තො සද්දො ථුතිසොසො, අභිත්ථවුදාහාරො.

“අබ්භුග්ගතො”ති පන එතස්ස අත්ථො අට්ඨකථායං න දස්සිතො, තස්මා තස්සත්ථො එවං වෙදිතබ්බො – අබ්භුග්ගතොති අභිභවිත්වා උග්ගතො, අනඤ්ඤසාධාරණගුණෙ ආරබ්භ පවත්තත්තා සදෙවකං ලොකං අප්ඤ්ඤාත්ථරිත්වා පවත්තොති වුත්තං හොති. කිත්ති සද්දො අබ්භුග්ගතොති ආහ “ඉතිපි සො හගවා”තිආදි. ඉතො පරං පන ඊදිසෙසු යානෙසු යත්ථ යත්ථ පාළිපාඨස්ස අත්ථො වත්තබ්බො සියා, තත්ථ තත්ථ “පාළියං පනා”ති වත්ථා අත්ථං දස්සයිස්සාම, ඉදානි තත්ථ පදයොජනාපුබ්බකං අත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “ඉතිපි සො හගවාතිආදීසු පන අයං තාව යොජනා”තිආදි. සො හගවාති යො සො සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බකිලෙසෙ හඤ්ජිත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො දෙවානං අතිදෙවො සක්කානං අතිසක්කො බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මා ලොකනාථො භාග්‍යවත්තතාදීහි කාරණෙහි හගවාති ලද්ධනාමො, සො හගවා. හගවාති හි ඉදං සත්ථු නාමකිත්තනං. තෙනාහ ආයස්මා ධම්මසෙනාපති “හගවාති නෙතං නාමං මාතරා කත”න්තිආදි (මහානි. 84). පරතො පන හගවාති ගුණකිත්තනමෙව. යථා කම්මට්ඨානිකෙන “අරහ”න්තිආදීසු නවසු යානෙසු පටිච්චෙකං ඉතිපිසද්දං යොජෙත්වා බුද්ධගුණා අනුස්සරියන්ති, එවං බුද්ධගුණසංකිත්තකෙනාපිති දස්සෙත්තො “ඉතිපි අරහං ඉතිපි සම්මාසම්බුද්ධො...පෙ. ... ඉතිපි හගවා”ති ආහ. එවඤ්ඤි සති “අරහ”න්තිආදීහි නවහි පදෙහි යෙ සදෙවකෙ ලොකෙ අතිවිය පාකටා පඤ්ඤාතා බුද්ධගුණා, තෙ නානාප්පකාරතො විභාවිතා හොන්ති. “ඉතිපෙනං භූතං, ඉතිපෙනං තච්ඡ”න්තිආදීසු (දී. නි. 1.6) විය හි ඉධ ඉති-සද්දො ආසන්නපච්චික්කාරණත්ථො, පි-සද්දො සම්පිණ්ඩනත්ථො, තෙන ව තෙසං ගුණානං බහුභාවො දීපිතො, තානි ව ගුණසල්ලක්ඛණකාරණානි සද්ධාසම්පන්නානං විඤ්ඤාජාතිකානං පච්චක්ඛානි හොන්තිති තානි සංකිත්තෙත්තෙන විඤ්ඤානා විත්තස්ස සම්මුඛිභූතානෙව කත්වා සංකිත්තෙතබ්බානිති දස්සෙත්තො “ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණොති වුත්තං හොති”ති ආහ.

“සුත්තන්තිකානං වචනානමත්ථං, සුත්තානුරූපං පරිදීපයන්ති”ති හෙට්ඨා වුත්තත්තා විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.125-128) සබ්බාකාරතො සංවණ්ණිතම්පි අත්ථං ඉධාපි විත්ථාරෙත්වා දස්සෙතුකාමො තත්ථ පයොජනමාහ “ඉදානි විනයධරාන”න්තිආදි. තත්ථ විත්තසම්පහංසනත්ථන්ති විත්තසත්තොසනත්ථං, විත්තප්පසාදජනනත්ථන්ති වුත්තං හොති. “ආරකත්තා”තිආදීසු ආරකත්තාති සුවිදුරත්තා. අරිනන්ති කිලෙසාරිනං. අරානන්ති සංසාරවක්කස්ස අරානං. හතත්තාති විද්ධංසිතත්තා. පච්චයාදිනන්ති විචරාදිපච්චයානඤ්චෙව පුජාවිසෙසානඤ්චෙව.

ඉදානි යථාවුත්තමෙවත්ථං විභාවෙත්තො ආහ “ආරකා හි සො”තිආදි. දුරතා නාම ආසන්නතා විය උපාදායුපාදාය වුව්චතිති පරමුක්කංසගතං දුරභාවං දස්සෙත්තො “සුවිදුරවිදුරෙ ධීතො”ති ආහ, සුවිදුරු විදුරභාවෙනෙව විදුරෙ ධීතොති අත්ථො. සො පනස්ස කිලෙසෙහි දුරෙ ධීතභාවො, න පදෙසවසෙන, අථ බො තෙසං සබ්බසො පහිනත්තාති දස්සෙත්තො ආහ “මග්ගෙන කිලෙසානං විද්ධංසිතත්තා”ති. නනු අඤ්ඤෙසම්පි ඛණ්ණසථානං තෙ පහිනා එවාති අනුයොගං මනසි කත්වා වුත්තං “සචාසනාන”න්ති. න හි යපෙත්වා හගවත්තං අඤ්ඤෙ සහ වාසනාය කිලෙසෙ පහානුං සක්කොන්ති. එතෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණං හගවතො අරහත්තන්ති දස්සිතං හොති. කා පනායං වාසනා නාම? පහිනකිලෙසස්සපි අප්පහිනකිලෙසස්ස පයොගසදිසපයොගහෙතුහුතො කිලෙසනිස්සිතො සාමත්ථියවිසෙසො ආයස්මතො පිලිත්ථවච්ඡස්ස වසලසමුදාවාරනිමිත්තං විය. කථං පන “ආරකා”ති වුත්තෙ “කිලෙසෙහි”ති අයමත්ථො ලබ්භතීති සාමඤ්ඤවොදනාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො විසෙසත්ථිනා ව විසෙසස්ස අනුපයුජ්ජිතබ්බතො “ආරකාස්ස හොන්ති පාපකා අකුසලා ධම්මා”තිආදීති (ම. නි. 1.434) සුත්තපදානෙත්ථ උදාහරිතබ්බානි. ආරකාති චෙත්ථ ආ-කාරස්ස රස්සත්තං, ක-කාරස්ස ව භකාරං සානුසාරං කත්වා නිරුත්තිනයෙන “අරහ”න්ති පදසිද්ධි වෙදිතබ්බං. යථාවුත්තස්සෙවත්ථස්ස සුඛග්ගහණත්ථං ඉදමෙත්ථ වුව්චති –

“සො තතො ආරකා නාම, යස්ස යෙනාසමඬ්ඨිතා;
අසමඬ්ඨි ව දොසෙහි, නාථො තෙනාරහං මතො”ති. (විසුද්ධි. 1.125);

අනත්ථවරණෙන කිලෙසා එව අරයොති කිලෙසාරයො. අරිනං හතත්තා අරිභාති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන “අරහ”න්ති වුත්තං. එත්ථාපි යථාවුත්තස්සත්ථස්ස සුඛග්ගහණත්ථං ඉදං වෙදිතබ්බං –

“යස්මා රාගාදිසඬ්ඨානා, සබ්බෙපි අරයො හතා;

පඤ්ඤාසත්ථෙන නාමෙන, තස්මාපි අරහං මනෝ”ති. (විසුද්ධි. 1.126);

යඤ්චෙනං සංසාරචක්කන්ති සම්බන්ධො. රථචක්කස්ස නාහි විය මූලාවයවභූතං අන්තො ඛනි ව සමච්චයිතං අවිජ්ජාභවතණ්හාද්වයන්ති චූත්තං “අවිජ්ජාභවතණ්හාමයනාහි”ති. නාහියා නෙමියා ව සම්බද්ධඅරසදිසා පච්චයඵලභූතෙහි අවිජ්ජාතණ්හාජරාමරණෙහි සම්බද්ධා පුඤ්ඤාභිසංඛාරාපුඤ්ඤාභිසංඛාරාආනෙඤ්ජාභිසංඛාරාති චූත්තං “පුඤ්ඤාදිඅභිසංඛාරාර”න්ති. තත්ථ තත්ථ භවෙ පරියන්තභාවෙන පාකටං ජරාමරණන්ති තං නෙමිට්ඨානියං කත්වා ආහ “ජරාමරණනෙමි”ති. යථා රථචක්කස්පවත්තියා පධානකාරණං අක්ඛො, එවං සංසාරචක්කස්පවත්තියා ආසවසමුදයොති ආහ “ආසවසමුදයමයෙන අක්ඛෙන විජ්ඣත්වා”ති. ආසවා එව අවිජ්ජාදීනං කාරණත්තා ආසවසමුදයො. යථාහ “ආසවසමුදයා අවිජ්ජාසමුදයො”ති (ම. නි. 1.103). විපාකකටත්තාරූපස්පභෙදො කාමභවාදිකො තිභවො එව රථො, තස්මිං තිභවරථෙ. අත්තනො පච්චයෙහි සමං, සබ්බසො වා ආදිනො පට්ඨාය යොජිතන්ති සමායොජිතං. ආදිරහිතං කාලං පවත්තන්ති කත්වා අනාදිකාලස්පවත්තං.

“බන්ධානඤ්ච පටිපාටි, ධාතුආයතනාන ව;
අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානා, සංසාරොති පච්චිවති”ති. (විසුද්ධි. 2.619; දී. නි. අට්ඨ. 2.95
අපසාදනාවණ්ණනා; සං. නි. අට්ඨ. 2.2.60; අ. නි. අට්ඨ. 2.4.199) –

එවං චූත්තසංසාරොව සංසාරචක්කං. අනෙතාති භගවතා. බොධිමණ්ඩෙති බොධිසංඛාරාසස්ස ඤාණස්ස මණ්ඩභාවස්පත්තෙ යානෙ කාලෙ වා. බොධිති පඤ්ඤා, සා එත්ථ මණ්ඩා පසන්නා ජාතාති බොධිමණ්ඩො. විරියපාදෙහීති සංකිලෙසවොදානපක්ඛියෙසු සන්නිරුමිභනසන්නික්ඛිපනාකිච්චතාය ද්විධා පවත්තෙති අත්තනො විරියසංඛාරාතෙහි පාදෙහි. සීලපට්ඨයන්ති පතිට්ඨානට්ඨෙන සීලමෙව පට්ඨි, තස්සං. පතිට්ඨායාති සම්පාදනවසෙන පතිට්ඨන්තිවා. සද්ධාහත්ථෙතාති අනවජ්ජධම්මාදානසාධනතො සද්ධාව භත්ථො, තෙන. කම්මක්ඛයකරන්ති කායකම්මාදිභෙදස්ස සබ්බස්සපි කම්මස්ස බයකරණතො කම්මක්ඛයකරං. ඤාණඵරසුන්ති සමාධිසිලායං සුනිසිතං මග්ගඤාණඵරසුං ගභෙත්වා.

එවං “අරානං භතත්තා”ති එත්ථ චූත්තං අරසංඛාරං සංසාරං චක්කං විය චක්කන්ති ගභෙත්වා අත්ථයොජනං කත්වා ඉදාති පටිච්චසමුප්පාදදෙසනාක්කමෙනපි තං දස්සෙතුං “අථ වා”තිආදි චූත්තං. තත්ථ අනමතග්ගසංසාරවට්ටන්ති අනු අනු අමතග්ගං අවිඤ්ඤානපුබ්බකොට්ඨං සංසාරමණ්ඩලං. සෙසා දස ධම්මාති සංඛාරාදයො ජාතිපරියොසානා දස ධම්මා. කථං තෙසං සංඛාරාදීනං අරභාවොති ආහ “අවිජ්ජාමූලකත්තා ජරාමරණපරියන්තත්තා වා”ති. තත්ථ අවිජ්ජා මූලං පධානකාරණං යෙසං සංඛාරාදීනං තෙ අවිජ්ජාමූලකා, තෙසං භාවො අවිජ්ජාමූලකත්තං. ජරාමරණං පරියන්තං පරියොසානභූතං එතෙසන්ති ජරාමරණපරියන්තා, සංඛාරාදයො දස ධම්මා. තෙසං භාවො ජරාමරණපරියන්තත්තං. සංඛාරාදිජාතිපරියොසානානං දසධම්මානං අවිජ්ජාමූලකත්තා ජරාමරණපරියොසානත්තා වාති අත්ථො, නාහිභූතාය අවිජ්ජාය මූලතො නෙමිභූතෙන ජරාමරණෙන අත්තනො සංඛාරාදීනං සම්බන්ධත්තාති අධිප්පායො.

දුක්ඛාදිසුති දුක්ඛසමුදයනිරොධමග්ගෙසු. අඤ්ඤාණන්ති ඤාණස්පටිපක්ඛත්තා මොහො අඤ්ඤාණං, න පන ඤාණතො අඤ්ඤං, නපි ඤාණස්ස අභාවමත්තං. තත්ථ දුක්ඛාදිසු අඤ්ඤාණං යථාසභාවස්පටිච්චෙධාස්පදානතො තස්පටිච්ඡාදනවසෙනෙව. එත්ථ හි කිඤ්චාපි යපෙත්වා ලොකුත්තරසච්චද්වයං සෙසට්ඨානෙසු ආරම්මණවසෙනපි අවිජ්ජා උප්පජ්ජති, එවං සන්නෙපි පටිච්ඡාදනවසෙනෙව ඉධ අධිප්පෙතා. සා හි උප්පන්නා දුක්ඛසච්චං පටිච්ඡාදෙත්වා තිට්ඨති, යාථාවසරසලක්ඛණං පටිච්ඡිකිත්තුං න දෙති, තථා සමුදයං නිරොධං මග්ගන්ති.

දුක්ඛන්ති චෙත්ථ දුක්ඛං අරියසච්චං අධිප්පෙතන්ති තං කාමභවාදිවසෙන තිධා හින්දිත්වා තථා තස්පටිච්ඡාදිකඤ්ච අවිජ්ජං තිධා කත්වා අවිජ්ජාදිපච්චයෙ තිසු භවෙසු සංඛාරාදිකෙ පටිපාටියා දස්සෙන්නො “කාමභවෙ ව අවිජ්ජා”තිආදිමාහ. තත්ථ කාමභවෙ ව අවිජ්ජාති කාමභවෙ ආදිනවපටිච්ඡාදිකා අවිජ්ජා. රූපභවෙ අවිජ්ජා අරූපභවෙ අවිජ්ජාති එත්ථාපි එසෙව නයො. කාමභවෙ සංඛාරානන්ති කාමභූමිපරියාපන්නානං පුඤ්ඤාපුඤ්ඤසංඛාරානං, කාමභවෙ වා නිප්ථාදෙනබ්බා යෙ පුඤ්ඤාපුඤ්ඤසංඛාරා, තෙසං කාමභවපුපත්තිනිබ්බත්තසංඛාරානන්ති අත්ථො. සංඛාරාති චෙත්ථ ලොකියකුසලාකුසලචෙතනා වෙදිතබ්බා. පච්චයො භොතීති පුඤ්ඤාභිසංඛාරානං තාව ආරම්මණපච්චයෙන චෙව උපනිස්සයපච්චයෙන වාති ද්විධා පච්චයො භොතී, අපුඤ්ඤාභිසංඛාරොරසු සහජාතස්ස සහජාතාදිවසෙන, අසහජාතස්ස අනන්තරසමන්තරාදිවසෙන, අනානන්තරස්ස පන ආරම්මණවසෙන චෙව උපනිස්සයවසෙන ව පච්චයො භොතී. අරූපභවෙ සංඛාරානන්ති ආනෙඤ්ජාභිසංඛාරානං. පච්චයො භොතීති උපනිස්සයපච්චයවසෙනෙව. ඉමස්මිඤ්ච පනත්ථෙ එත්ථ විත්ථාරියමානෙ අනිප්පපඤ්චො භොතී, තස්මා තං නයිධ විත්ථාරියස්සාම. ඉතරෙසුති රූපාරූපභවෙසු.

තිණ්ණං ආයතනානන්ති චක්ඛුසොත්තායතනානං සානාදිත්තයස්ස තත්ථ අසම්භවතො. එකස්සාති මනායතනස්ස ඉතරෙසං තත්ථ අසම්භවතො. ඉමිනා නයෙන තිණ්ණං එස්සානන්තිආදිසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. ඡබ්බිධස්ස එස්සස්සාති චක්ඛුසම්චස්සසොත්තසම්චස්සසානසම්චස්සජිව්භාසම්චස්සකායසම්චස්සමනොසම්චස්සානං වසෙන ඡබ්බිධස්ස එස්සස්ස. ඡන්තං වෙදනානන්ති චක්ඛුසම්චස්සජා වෙදනා, තථා සොත්තසම්චස්සජා සානසම්චස්සජා

ජීවිභාසම්ඵස්සජා කායසම්ඵස්සජා මනෝසම්ඵස්සජා වෙදනාති ඉමාසං ඡන්තං වෙදනානං. ඡන්තං තණ්හාකායානන්ති රූපතණ්හා සද්දතණ්හා ගන්ධතණ්හා රසතණ්හා ඵොට්ඨබ්බතණ්හා ධම්මතණ්හාති ඉමෙසං ඡන්තං තණ්හාකායානං. තත්ථ තත්ථ සා සා තණ්හාති රූපතණ්හාදිහෙදා තත්ථ තත්ථ කාමභවාදිසු උප්පජ්ජනකතණ්හා.

සා තණ්හාදිමුලිකා කථා අතිසංඛිත්තාති තං උපාදානභවෙ ව විභජ්න්වා වින්ථාරෙත්වා දස්සෙතුං “කථ”න්තිආදි වුත්තං. තත්ථ කාමෙ පරිභුඤ්ජිස්සාමිති ඉමිනා කාමතණ්හාපවත්තිමාහ, තථා සග්ගසම්පත්තිං අනුභවිස්සාමිතිආදිහි. සා පන තණ්හා යස්මා භුසමාදානවසෙන පවත්තමානා කාමුපාදානං නාම හොති, තස්මා වුත්තං “කාමුපාදානපව්වයා”ති. තට්ඨොති කාමුපාදානපව්වයා එව. බ්‍රහ්මලෝකසම්පත්තින්ති රුපිබ්‍රහ්මලෝකෙ සම්පත්තිං. “සබ්බෙපි තෙභූමකා ධම්මා කාමතීයට්ඨෙත කාමා”ති වචනතො භවරාගොපි කාමුපාදානමෙවාති කත්වා “කාමුපාදානපව්වයා එව මෙත්තං භාවෙති”තිආදි වුත්තං. තත්ථ මෙත්තං භාවෙතිති මිජ්ජති සිනිග්ගතිති මෙත්තා, තං භාවෙති වඩ්ඪෙතිති අත්ථො. අථ වා මෙත්තා එතස්ස අත්ථිති මෙත්තං, චිත්තං, තංසම්පයුත්තං ඤානං වා, තං භාවෙති වඩ්ඪෙති උප්පාදෙති වාති අත්ථො. කරුණං භාවෙතිතිආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සෙසුපාදානමුලිකාසුපිති දිට්ඨුපාදානසීලබ්බතුපාදානඅත්තවාදුපාදානමුලිකාසුපි යොජනාසු එසෙව නයොති අත්ථො. තත්ථායං යොජනා – ඉධෙකච්චො “නත්ථි පරලෝකො”ති නත්ථිකදිට්ඨිං ගණ්හාති, සො දිට්ඨුපාදානපව්වයා කායෙන දුච්චරිතං වරතීතිආදි වුත්තනයෙන යොජෙතබ්බං. අපරො “අසුකස්මිං සම්පත්තිභවෙ අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති, සො තනුපපත්තියා කායෙන සුචරිතං වරතීතිආදි වුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං. අපරො “රුපි මනෝමයො හුත්වා අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති රුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති භාවනාපාරිසුරියාති සබ්බං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. අපරොපි “අරුපභවෙ උප්පජ්ජන්වා අත්තා උච්ඡිජ්ජති”ති අරුපුපපත්තියා මග්ගං භාවෙති භාවනාපාරිසුරියාති සබ්බං වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එතාහියෙව අත්තවාදුපාදානමුලිකාපි යොජනා සංවණ්ණිකාති දට්ඨබ්බං. එවං දිට්ඨධම්මතිබ්බානවාදවසෙනපි යොජනා වෙදිතබ්බා. අපරො “සීලෙන සුද්ධිං, වතෙන සුද්ධිං”ති අසුද්ධිමග්ගං “සුද්ධිමග්ගො”ති පරාමසන්තො සීලබ්බතුපාදානපව්වයා කායෙන දුච්චරිතං වරතීතිආදි සබ්බං වුත්තනයෙනෙව යොජෙතබ්බං.

ඉදාති ය්වායං සංසාරවක්කං දස්සෙන්නෙන “කාමභවෙ අවිජ්ජා කාමභවෙ සඬ්ඛාරානං පව්වයො හොති”තිආදිනා අවිජ්ජාදිනං පව්වයභාවො සඬ්ඛාරාදිනං පව්වයුප්පන්නභාවො ව දස්සිතො, තමෙව පටිසම්භිදාමග්ගපාළිං ආනෙත්වා නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො “එවමය”න්තිආදිමාහ. තත්ථ යථා සඬ්ඛාරා හෙතුනිබ්බත්තා, එවං අවිජ්ජාපි කාමාසවාදිනා සහෙතුකා එවාති ආහ “උභොපෙනෙ හෙතුසමුප්පන්නා”ති. පව්වයපරිග්ගහෙති නාමරූපස්ස පව්වයානං අවිජ්ජාදිනං පටිච්ඡිජ්ජ ගහණෙ. නිජ්ඣාදෙතබ්බෙ භූමිමං. පඤ්ඤාති කඬ්ඛාවිතරණවිසුද්ධිසඬ්ඛාතා පකාරතො ජානනා. ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණන්ති තිට්ඨන්ති එත්ථ ඵලධම්මා තදායත්තවුත්තිතායාති ධීති, කාරණං, ධම්මානං ධීති ධම්මට්ඨිති, ධම්මට්ඨිතියා ඤාණං ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, පව්වයඤ්ඤාණන්ති අත්ථො, පටිච්චසමුප්පාදාවබ්බොධොති වුත්තං හොති. කාමඤ්චෙත්ථ පව්වයපරිග්ගහෙ පඤ්ඤායෙව ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං, සඬ්ඛාරෙසු පන අදිට්ඨෙසු අවිජ්ජාය සඬ්ඛාරානං පව්වයභාවො න සක්කා දට්ඨන්ති “සඬ්ඛාරා හෙතුසමුප්පන්නා”ති පව්වයුප්පන්නධම්මානම්පි ගහණං කතන්ති වෙදිතබ්බං. උභොපෙනෙ හෙතුසමුප්පන්නාති ඉදං පන උභින්නම්පි පව්වයුප්පන්නභාවං දස්සෙතුකාමනාය වුත්තං. ඉදඤ්ච ධම්මට්ඨිතිඤ්ඤාණං යස්මා අද්ධත්තයෙ කඬ්ඛාමලවිතරණවසෙන පවත්තති, තස්මා “අතීතම්පි අද්ධාන”න්තිආදි වුත්තං. එතෙන නයෙන සබ්බපදාති වින්ථාරෙතබ්බානීති එතෙන නයෙන “අවිජ්ජා හෙතු”තිආදිනා අවිජ්ජායං වුත්තනයෙන “සඬ්ඛාරා හෙතු, පිඤ්ඤාණං හෙතුසමුප්පන්න”න්තිආදිනා සබ්බපදාති වින්ථාරෙතබ්බානීති.

සංඛිජ්ජන්ති එත්ථ අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො වාති සඬ්ඛෙපො, හෙතු විපාකො ව. අථ වා හෙතුවිපාකොති සංඛිජ්ජන්ති සඬ්ඛෙපො, අවිජ්ජාදයො විඤ්ඤාණාදයො ව. සඬ්ඛෙපභාවසාමඤ්ඤෙන පන එකච්චනං කතන්ති දට්ඨබ්බං. . තෙ පන සඬ්ඛෙපා අතීතෙ හෙතු, එතරහි විපාකො, එතරහි හෙතු, ආයතිං විපාකොති එවං කාලවිභාගෙන වත්තාරො ජානා, තෙනාහ “පුරිමසඬ්ඛෙපො චෙත්ථ අතීතො අද්ධා”තිආදි. පව්වුප්පන්නො අද්ධාති සම්බන්ධො. තණ්හුපාදානභවා ගහිතාව හොන්තිති එත්ථ අවිජ්ජාගහණෙන කිලෙසභාවසාමඤ්ඤෙන තණ්හුපාදානා ගහිතා, සඬ්ඛාරග්ගහණෙන කම්මභාවසාමඤ්ඤෙනො භවො ගහිතො, අවිජ්ජාසඬ්ඛාරානං තෙහි විනා සකිච්චාකරණෙනො ව තණ්හුපාදානභවා ගහිතාව හොන්ති. අථ වා අවිද්වා පරිතස්සති, පරිතස්සිතො උපාදියති, තස්සුපාදානපව්වයා භවො, තස්මා තණ්හුපාදානභවාපි ගහිතා හොන්ති. තථා ව වුත්තං –

“පුරිමකම්මභවස්මිං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සඬ්ඛාරා. නිකන්ති තණ්හා, උපගමනං උපාදානං, වෙතනා භවො, ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා පුරිමකම්මභවස්මිං ඉධ පටිසන්ධියා පව්වයා”ති (පටි. ම. 1.47).

තත්ථ (විභ. අට්ඨ. 242; පටි. ම. අට්ඨ. 1.1.47) පුරිමකම්මභවස්මින්නි පුරිමෙ කම්මභවෙ, අතීතජාතියං කම්මභවෙ කරියමානෙති අත්ථො. මොහො අවිජ්ජාති යො තදා දුක්ඛාදිසු මොහො යෙන මුල්ලො කම්මං කරොති, සා අවිජ්ජා. ආයුහනා සඬ්ඛාරාති තං කම්මං කරොතො යා පුරිමවෙතනායො, යථා “දානං දස්සාමි”ති චිත්තං උප්පාදෙත්වා මාසම්පි සංවච්ඡරම්පි දානුපකරණාති සජ්ජෙත්තස්ස උප්පන්නා පුරිමවෙතනායො, පටිග්ගාහකානං පන හත්ථෙ දක්ඛිණං පතිට්ඨාපයතො වෙතනා භවොති වුව්වති. එකාවජ්ජනෙසු වා ඡසු ජවනෙසු වෙතනා ආයුහනසඬ්ඛාරා නාම, සත්තමා භවො. යා කාවි වා පන වෙතනා භවො, සම්පයුත්තා ආයුහනසඬ්ඛාරා නාම. නිකන්ති තණ්හාති යා කම්මං

කරොන්තස්ස තස්ස ඵලෙ උපපත්තිහවෙ නිකාමනා පත්ථනා, සා තණ්හා නාම. උපගමනං උපාදානන්ති යං කම්මභවස්ස පච්චයභුතං “ඉදං කත්වා අසුකස්මීං නාම යානෙ කාමෙ සෙවිස්සාමි උච්ඡිජ්ජිස්සාමි” තිආදිනා නයෙන පචත්තං උපගමනං ගහණං පරාමසනං, ඉදං උපාදානං නාම. වෙතනා භවොති “තං කම්මං කරොතො යා පුරිමා වෙතනායො” තිආදිනා හෙට්ඨා චුත්තෙසු තිසු අත්ථිකප්පෙසු යා වෙතනා භවොති චුත්තා, සා වෙතනා භවොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො.

ඉදානි සබ්බෙපෙනෙ අවිජ්ජාදයො ධම්මෙ ද්විති වට්ටෙහි සඬගහෙත්වා දස්සෙතුකාමො ආහ “ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා අතීතෙ කම්මවට්ට” ති. එත්ථ ව නිජ්ජරියායනො සඬබාරා භවො ව කම්මං, අවිජ්ජාදයො පන කම්මසභායනාය කම්මසරික්ඛකා තදුපකාරකා වාති කම්මන්ති චුත්තා. අවිජ්ජාදයො හි විපාකධම්මධම්මතාය කම්මසරික්ඛකා සහජාතකොට්ඨා උපනිස්සයකොට්ඨා ව කම්මස්ස ව උපකාරකා. කම්මමෙව ව අඤ්ඤාමඤ්ඤාසම්බන්ධං හුත්වා පුනස්පුනං පරිවත්තනට්ඨෙන කම්මවට්ටං. විඤ්ඤාණාදයො පඤ්චාති විඤ්ඤාණාදයො වෙදනාපරියන්තා පඤ්ච එතරහි ඉදානි ඉමස්මිං අත්තභාවෙති චුත්තං හොති. අවිජ්ජාසඬබාරා ගහිතාව හොන්ති එත්ථාපි පුබ්බෙ විය කිලෙසකම්මභාවසාමඤ්ඤානො තණ්හුපාදානග්ගහණෙන අවිජ්ජා ගහිතා, භවග්ගහණෙන සඬබාරා ගහිතාති දට්ඨබ්බං. අප්ථ වා භවෙ ගහිතෙ තස්ස පුබ්බභාගා තංසම්පයුත්තා වා සඬබාරා ගහිතාව හොන්ති, තණ්හුපාදානග්ගහණෙන ව තංසම්පයුත්තා යාය වා මුළුහො කම්මං කරොති, සා අවිජ්ජාව හොන්ති තණ්හුපාදානග්ගහණෙන අවිජ්ජාසඬබාරා ගහිතාව හොන්ති. තෙනෙව චුත්තං –

“ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනානං මොහො අවිජ්ජා, ආයුහනා සඬබාරා, නිකන්ති තණ්හා, උපගමනං උපාදානං, වෙතනා භවො, ඉති ඉමෙ පඤ්ච ධම්මා ඉධ කම්මභවස්මිං ආයතිං පටිසන්ධියා පච්චයා” ති (පටි. ම. 1.47).

තත්ථ ඉධ පරිපක්කත්තා ආයතනානන්ති පරිපක්කායතනස්ස කම්මකරණකාලෙ සම්මොහො දස්සිතො. සෙසං හෙට්ඨා චුත්තනයමෙව.

විඤ්ඤාණනාමරූපසලායතනඵස්සවෙදනානං ජාතිජරාමර්ගධාවත්ථා ජාතිජරාමරණන්ති චුත්තාති අවත්ථානං ගහණෙන අවත්ථාවත්තා ගහිතාව හොන්ති තදවිනාභාවතොති ආහ “ජාතිජරාමරණාපදෙසෙන විඤ්ඤාණාදීනං නිද්දිට්ඨත්තා” ති. අපදෙසෙනාති ජාතිජරාමරණානං කථනෙන. ඉමෙහි විඤ්ඤාණාදයො. ආයතිං විපාකවට්ටන්ති පච්චුප්පන්තහෙතුතො භාවිතං අනාගතානං ගහිතත්තා. තෙති අවිජ්ජාදයො. ආකාරකොති සරූපතො අචුත්තාපි තස්මිං තස්මිං සඬගහෙ ආකිරියන්ති අවිජ්ජාසඬබාරාදිග්ගහණෙහි පකාසියන්ති ආකාරා, අතීතහෙතුආදීනං වා පකාරා ආකාරා. තතො ආකාරතො. විසතිවිධා හොන්තිති අතීතෙ හෙතුපඤ්චකාදිහෙදතො විසතිවිධා හොන්ති.

සඬබාරවිඤ්ඤාණානඤ්චෙත්ථ අත්තරා එකො සන්ධිති හෙතුතො ඵලස්ස අවිච්ඡේදප්පචත්තිභාවතො හෙතුඵලස්ස සම්බන්ධභුතො එකො සන්ධි, තථා භවජාතිනමන්තරා. වෙදනාතණ්හානමන්තරා පන ඵලතො හෙතුතො අවිච්ඡේදප්පචත්තිභාවතො ඵලහෙතුසම්බන්ධභුතො එකො සන්ධි. ඵලභුතොපි හි ධම්මො අඤ්ඤාස්ස හෙතුසභාවස්ස ධම්මස්ස පච්චයො හොතිති.

ඉති චුත්තප්පකාරපරාමසනං. තෙනාහ “චතුසඬබෙප” තිආදි. සබ්බාකාරතොති ඉධ චුත්තෙහි ව අචුත්තෙහි ව පටිච්චසමුප්පාදවිභවිගෙ අනන්තනයසමන්තපට්ඨානාදීසු ව ආගතෙහි සබ්බෙහි ආකාරෙහි. ජානාතිති අවබුද්ධාති. පස්සතිති දස්සනභුතෙන ඤාණවක්ඛුනා පච්චක්ඛතො පස්සති. අඤ්ඤාති පටිච්ඡිකුතිති තෙසංයෙව වෙච්චනං. තන්ති තං ජානනං. ඤාතවිධෙතාති යථාසභාවතො ජානනට්ඨෙන. පජානනට්ඨෙනාති අනිච්චාදිහි පකාරෙහි පටිච්ඡිකුතට්ඨෙන.

ඉදානි යදත්ථමිදං භවචක්කං ඉධානීතං, තං දස්සෙතුං “ඉමිනා” තිආදි චුත්තං. තත්ථ තෙ ධම්මෙති තෙ අවිජ්ජාදිකෙ ධම්මෙ. යථාභුතං ඤාත්වාති මහාවජිරඤාණෙන යථාවතො ජානිත්වා. නිබ්බන්දන්තොති බලවච්ඡස්සනාය නිබ්බන්දන්තො. විරජ්ජන්තො විමුච්චන්තොති අරියමග්ගෙහි විරජ්ජන්තො විමුච්චන්තො. අරෙ හනීති සම්බන්ධො. තත්ථ යදා භගවා විරජ්ජති විමුච්චති, තදා අරෙ හනති නාම. තතො පරං පන අභිසම්බුද්ධක්ඛණං ගහෙත්වා චුත්තං “හනි විහනි විද්ධංසෙසි” ති. එවමිපි අරානං හතත්තා අරහන්ති එවං ඉමිනාපි පකාරෙන යථාචුත්තසංසාරචක්කස්ස සඬබාරාදිඅරානං හතත්තා අරහං. එත්ථෙදං චුච්චති –

“අරා සංසාරචක්කස්ස, හතා ඤාණාසිනා යතො;
ලොකනාට්ඨන තෙනෙස, අරහන්ති පචුච්චති” ති. (විසුද්ධි. 1.128);

අග්ගදක්ඛිණෙයාත්තාති උත්තමදක්ඛිණෙයාභාවතො. චක්කචත්තිතො අවෙතනෙ චක්කරතනෙ උප්පන්නෙ තත්ථෙව ලොකො පූජං කරොති, අඤ්ඤත්ථ පූජාවිසෙසා පච්ඡිජ්ජන්ති, කිමඬගං පන සම්මාසම්බුද්ධෙ උප්පන්නෙති දස්සෙන්තො “උප්පන්නෙ තථාගතෙ” තිආදිමාහ. “එකෙකං ධම්මක්ඛන්ධං එකෙකවිභාරෙන පුපෙස්සාමි” ති චුත්තෙපි සත්ථාරංයෙව උද්දිස්ස කතත්තා “භගවත්තං උද්දිස්සා” තිආදි චුත්තං. කො පන වාදො අඤ්ඤෙසං පූජාවිසෙසානන්ති

යථාච්ඡිත්තතො අඤ්ඤාසං අමහෙසක්ඛෙහි දෙවමනුස්සෙහි කරියමානානං නාතිඋළාරානං පුජාවිසෙසානං අරහභාවෙ කා නාම කථා. පච්චයාදීනං අරහත්තාපි අරහන්ති යථාච්ඡිත්තවීරාදිපච්චයානං පුජාවිසෙසස්ස ච අග්ගදක්ඛිණෙයාභාවෙන අනුච්ඡිකත්තාපි අරහං. ඉමස්සපි අත්ථස්ස සුඛග්ගහණත්ථං ඉදං වුවිච්ඡිති –

“පුජාවිසෙසං සහ පච්චයෙහි,
යස්මා අයං අරහති ලොකනාථො;
අත්ථානුරූපං අරහන්ති ලොකෙ,
තස්මා ජිනො අරහති නාමමෙත”න්ති. (විසුද්ධි. 1.129);

අසිලොකභයෙනාති අකිත්තිභයෙන, අයසභයෙන ගරභාභයෙනාති චුත්තං හොති. රහො පාපං කරොන්තීති “මා නං කොච්ඡි ජඤ්ඤා”ති රහසි පාපං කරොන්ති. එවමෙස න කදාචි කරොතීති එස භගවා පාපහෙතුනං බොධිමණ්ඩෙයෙව සුප්පභිනත්තා කදාචිපි එවං න කරොති. හොති චෙත්ථ –

“යස්මා නත්ථි රහො නාම, පාපකම්මෙසු තාදිනො;
රහභාවෙන තෙනෙස, අරහං ඉති විස්සුතො”ති. (විසුද්ධි. 1.130);

ඉදානි සුඛග්ගහණත්ථං යථාච්ඡිත්තමත්ථං සබ්බමපි සබ්බගහෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ “හොති චෙත්ථා”තිආදි. කිලෙසාරීනං සො මුතීති එත්ථ ගාථාබන්ධසුඛත්ථං නිග්ගහිතලොපො දට්ඨබ්බො, කිලෙසාරීනං භතත්තාති අත්ථො. පච්චයාදීන වාරහොති එත්ථාපි නිග්ගහිතලොපො චුත්තනයෙනෙව දට්ඨබ්බො.

අරහන්ති එත්ථ අයමපරොපි නයො දට්ඨබ්බො – ආරකාති අරහං, සුවිදුරභාවතො ඉච්චෙව අත්ථො. කුතො පන සුවිදුරභාවතොති? යෙ අභාවිතකායා අභාවිතසීලා අභාවිතචිත්තා අභාවිතපඤ්ඤා, තතො එව අප්පභිනරාගදොසමොභා අරියධම්මස්ස අකොවිදා අරියධම්මෙ අවිනිතා අරියධම්මස්ස අදස්සාවිනො අප්පට්ඨපන්නා මිච්ඡාපට්ඨපන්නා ච, තතො සුවිදුරභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙන භගවතා –

“සඤ්ඤාටිකණ්ණෙ වෙපි මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු ගහෙත්වා පිට්ඨිතො පිට්ඨිතො අනුබන්ධො අස්ස පාදෙ පාදං නික්ඛිපන්නො, සො ච හොති අභිජ්ඣාලු කාමෙසු තිබ්බසාරාගො බ්‍යාපන්නචිත්තො පදුට්ඨමනසඬකප්පො මුට්ඨස්සති අසම්පජානො අසමාහිතො විබ්භන්තචිත්තො පාකතින්ද්‍රියො, අථ බො සො ආරකාව මය්හං, අහඤ්ච තස්ස. තං කිස්ස හෙතු? ධම්මඤ්ඤි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු න පස්සති, ධම්මං අපස්සන්නො න මං පස්සති”ති (ඉතිවු. 92).

යථාච්ඡිත්තපුග්ගලා හි සවෙපි සායංපානං සත්ථු සන්තිකාවචරාව සිද්ධං, න තෙ තාවතා “සත්ථු සන්තිකා”ති චත්තබ්බා, තථා සත්ථාපි නෙසං. ඉති අසප්පුරිසානං ආරකා දුරෙති අරහං. තෙනෙදං වුවිච්ඡිති –

“සම්මා න පට්ඨජන්ති, යෙ නිහිනාසයා නරා;
ආරකා තෙහි භගවා, දුරෙ තෙනාරහං මතො”ති.

තථා ආරකාති අරහං, ආසන්නභාවතොති අත්ථො. කුතො පන ආසන්නභාවතොති? යෙ භාවිතකායා භාවිතසීලා භාවිතචිත්තා භාවිතපඤ්ඤා, තතො එව පභිනරාගදොසමොභා අරියධම්මස්ස කොවිදා අරියධම්මෙ සුවිනිතා අරියධම්මස්ස දස්සාවිනො සම්මාපට්ඨපන්නා, තතො ආසන්නභාවතො. චුත්තමපි චෙතං භගවතා –

“යොජනසතෙ වෙපි මෙ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු විහරෙය්‍යා, සො ච හොති අනභිජ්ඣාලු කාමෙසු න තිබ්බසාරාගො අබ්‍යාපන්නචිත්තො අපදුට්ඨමනසඬකප්පො උපට්ඨිතස්සති සම්පජානො සමාහිතො එකග්ගචිත්තො සංවුතින්ද්‍රියො, අථ බො සො සන්තිකෙව මය්හං, අහඤ්ච තස්ස. තං කිස්ස හෙතු? ධම්මඤ්ඤි සො, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පස්සති, ධම්මං පස්සන්නො මං පස්සති”ති (ඉතිවු. 92).

තථා රූපා හි පුග්ගලා සත්ථු යොජනසතන්තරිකාපි හොන්ති, න තාවතා තෙ “සත්ථු දුර්වාරිතො”ති චත්තබ්බා, තථා සත්ථාපි නෙසං. ඉති අසප්පුරිසානං ආරකා ආසන්නෙති අරහං. තෙනෙදං වුවිච්ඡිති –

“යෙ සම්මා පට්ඨජන්ති, සුප්පණ්ණාධිමුත්තිකා;
ආරකා තෙහි ආසන්නෙ, තෙනාපි අරහං ජිනො”ති.

යෙ ඉමෙ රාගාදයො පාපධම්මා යස්මිං සන්තානෙ උප්පජ්ජන්ති, තස්ස දිට්ඨධම්මිකමපි සම්පරායිකමපි අනත්ථං ආවහන්ති, නිබ්බානගාමිනියා පට්ඨදාය එකංසෙනෙව උජුච්ඡව්චනිකභූතා ච, තෙ අත්තභිතං පරභිතඤ්ච පරිපුරෙතුං සම්මා පට්ඨජන්තෙහි සාධුහි දුරතො රහිතබ්බා පරිච්චිතබ්බා පහාතබ්බාති රහා නාම, තෙ ච යස්මා භගවතො බොධිමුලෙයෙව අරියමග්ගෙන සබ්බසො පභිනා සුසමුච්ඡින්නා. යථාහ –

“තථාගතස්ස බො, බ්‍රාහ්මණ, රාගො පභීනො දොසො මොහො, සබ්බෙපි පාපකා අකුසලා ධම්මා පභීනා උච්ඡින්නමුලා තාලාවත්ථුකතා අනභාවංකතා ආයතිං අනුප්පාදමම්මා”ති (පාරා. 9).

තස්මා සබ්බසො න සන්නි එතස්ස රහාති අරහොති වත්තබ්බෙ ඔකාරස්ස සානුසාරං අකාරාදෙසං කත්වා “අරහ”න්ති චුත්තං. තෙනෙදං චුච්චති –

“පාපධම්මා රහා නාම, සාධුහි රහිතබ්බතො;
තෙසං සුචුද්ධ පභීනත්තා, හගවා අරහං මනො”ති.

යෙ තෙ සබ්බසො පරිඤ්ඤාතක්ඛන්ධා පභීනකිලෙසා භාවිතමග්ගා සච්ඡිකතනිරොධා අරහන්තො ඛිණ්ණාසවා, යෙ ච සෙධා අප්පත්තමානසා අනුත්තරං යොගක්ඛෙමං පත්ථයමානා විහරන්ති, යෙ ච පරිසුද්ධස්පයොගා කල්‍යාණප්ඤ්ඤාසයා සද්ධාසිලසුතාදිගුණසම්පන්නා පුග්ගලා, තෙහි න රහිතබ්බො න පරිච්චජිතබ්බො, තෙ ච හගවතාති අරහං. තථා හි අරියපුග්ගලා සත්ථාරා දිට්ඨධම්මස්ස පච්චක්ඛකරණතො සත්ථු ධම්මසරීරෙන අවිරහිතාව හොන්ති. යථාහ ආයස්මා පිඨගියො –

“පස්සාමි නං මනසා චක්ඛුනාව,
රත්තින්දිවං බ්‍රාහ්මණ අප්පමත්තො;
නමස්සමානො විවසෙමි රත්තිං,
තෙනෙව මඤ්ඤාමි අවිප්පවාසං.

“සද්ධා ච පීති ච මනො සති ච,
නාපෙන්නිමෙ ගොතමසාසනම්භා;
යං යං දිසං වජ්ඣති භූරිපඤ්ඤා,
ස තෙන තෙනෙව නතොහමස්මි”ති. (සු. නි. 1148-1149);

තෙනෙව ච තෙ අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසන්ති. යථාහ –

“අට්ඨානමෙතං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍යා,
තෙනං ඨානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.128; අ. නි. 1.276).

කල්‍යාණපුඤ්ඤාප්පනාපි යෙභුයොන සත්ථරි නිව්වලසද්ධා එව හොන්ති. ඉති සුප්පට්ඨපන්නෙහි පුරිසවිසෙසෙහි අවිරහිතබ්බතො තෙසඤ්ච අවිරහනතො න සන්නි එතස්ස රහා පරිච්චජනකා, නත්ථි වා එතස්ස රහා සාධුහි පරිච්චජිතබ්බතාති අරහං. තෙනෙදං චුච්චති –

“යෙ සච්ඡිකතසද්ධම්මා, අරියා සුද්ධගොචරා;
න තෙහි රහිතො හොති, නාටො තෙනාරහං මනො”ති.

රහොති ච ගමනං චුච්චති, හගවතො ච නානාගතීසු පරිබ්භමනසඬ්ඛාතං සංසාරෙ ගමනං නත්ථි කම්මක්ඛයකරෙන අරියමග්ගෙන බොධිමූලෙයෙව සබ්බසො සසම්භාරස්ස කම්මවට්ටස්ස විද්ධංසිතත්තා. යථාහ –

“යෙන දෙවුප්පත්‍යස්ස, ගන්ධබ්බො වා විහඬගමො;
යක්ඛත්තං යෙන ගච්ඡෙය්‍යං, මනුස්සත්තඤ්ච අබ්බපේ;
තෙ මය්හං ආසවා ඛිණ්ණා, විද්ධස්සා විනළිකතා”ති. (අ. නි. 4.36);

එවං නත්ථි එතස්ස රහො ගමනං ගතීසු පච්චාජාතිනිපි අරහං. තෙනෙදං චුච්චති –

“රහො වා ගමනං යස්ස, සංසාරෙ නත්ථි සබ්බසො;
පභීනජාතිමරණො, අරහං සුගතො මනො”ති.

පාසංසත්තා වා හගවා අරහං. අක්ඛරවිත්තකා හි පසංසායං අරහසද්දං වණ්ණෙත්ති. පාසංසභාවො ච හගවතො අනඤ්ඤාසාධාරණතො යථාභූච්චගුණාධිගතො සදෙවකෙ ලොකෙ සුප්පතිට්ඨිතො. තථා හෙස අනුත්තරෙන සීලෙන අනුත්තරෙන සමාධිනා අනුත්තරාය පඤ්ඤාය අනුත්තරාය විමුක්තියා අසමො අසමසමො අප්පට්ඨො අප්පට්ඨාගො අප්පට්ඨපුග්ගලොති එවං තස්මිං තස්මිං ගුණෙ විහසිත්වා චුච්චමානො පණ්ඩිතපුරිසෙහි දෙවෙහි බ්‍රහ්මෙහි හගවතා වා පන පරියොසාපෙතුං අසක්කුණෙයාරූපො. ඉති පාසංසත්තාපි හගවා අරහං. තෙනෙදං චුච්චති –

“ගුණෙහි සදිසො නත්ථි, යස්මා ලොකෙ සදෙවකෙ;

තස්මා පාසංසියත්තාපි, අරහං ද්විපද්වත්තමො”ති.

සබ්බසංඛගහවසෙන පන —

ආරකා මන්දබුද්ධිනං, ආරකා ච විජානනං;
රහානං සුඡ්පහීනත්තා, විදුනාමරහෙයානො;
භවෙසු ච රහාභාවා, පාසංසා අරහං ජිනොති.

එත්තාවතා ච “අරහ”න්ති පදස්ස සබ්බසො අත්ථො විහත්තො හොති.

ඉදානි සම්මාසම්බුද්ධොති ඉමස්ස අත්ථං විහජිත්වා දස්සෙන්නො ආහ “සම්මා සාමඤ්චා”තිආදි. තත්ථ සම්මාති අවිපරිතං. සාමන්ති සයමෙව, අපරනෙයො හුත්වාති අත්ථො. සම්බුද්ධොති හි එත්ථ සං-සද්දො සයන්ති එතස්ස අත්ථස්ස බොධකොති දට්ඨබ්බො. සබ්බධම්මානන්ති අනවසෙසානං නෙය්‍යධම්මානං. කථං පනෙත්ථ සබ්බධම්මානන්ති අයං විසෙසො ලබ්භති? එකදෙසස්ස අග්ගහණෙන. පදෙසග්ගහණෙ හි අසති ගහෙනබ්බස්ස නිප්පදෙසතා ච ඤ්ඤායති යථා “දික්ඛිතො න දදාති”ති. එවඤ්ච කත්වා අත්ථවිසෙසනපෙක්ඛා කත්තරි එව බුද්ධසද්දසිද්ධි වෙදිතබ්බා කම්මවචනිච්ඡාය අභාවතො. “සම්මා සාමඤ්ච බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො”ති එත්තකමෙව හි ඉධ සද්දතො ලබ්භති, “සබ්බධම්මාන”න්ති ඉදං පන අත්ථතො ලබ්භමානං ගහෙත්වා චුත්තං. න හි බුද්ධකාන්තිරයා අවිසයා යුජ්ජති.

ඉදානි තස්සා විසයං “සබ්බධම්මෙ”ති සාමඤ්ඤතො චුත්තං විහජිත්වා දස්සෙතුං “අභිඤ්ඤෙයො ධම්මෙ”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අභිඤ්ඤෙයොති අනිච්චාදිතො ලක්ඛණරසාදිතො ච අභිවිසිට්ඨොන ඤාණෙන ජානිතබ්බො චතුසච්චධම්මො. අභිඤ්ඤෙයොතො බුද්ධොති අභිඤ්ඤෙයොභාවතො බුද්ධි, පුබ්බභාගෙ විපස්සනාපඤ්ඤාදීහි අධිගමක්ඛණෙ මග්ගපඤ්ඤාය අපරභාගෙ සබ්බඤ්ඤාඤාණාදීහි අඤ්ඤාසිති අත්ථො. ඉතො පරෙසුපි එසෙව නයො . පරිඤ්ඤෙයො ධම්මෙති අනිච්චාදිවසෙන පරිජානිතබ්බං දුක්ඛං අරියසච්චමාහ. පහාතබ්බෙති සමුදයපක්ඛියො. සච්ඡිකාතබ්බෙති නිබ්බානං සන්ධායාහ. බහුවචනනිද්දෙසො පනෙත්ථ සොපාදිසෙසාදිකං පරියායසිද්ධං හෙදමපෙක්ඛිත්වා කතො, උද්දෙසො වා අයං චතුසච්චධම්මානමපි. තථා හි වක්ඛති “චක්ඛු දුක්ඛසච්ච”න්තිආදි. උද්දෙසො ච අවිනිවිජිතත්ථපරිච්ඡෙදස්ස ධම්මස්ස වසෙන කරියති. උද්දෙසෙන හි උද්දිසියමානානං අත්ථිතාමත්තං චුච්චති, න පරිච්ඡෙදොති අපරිච්ඡෙදෙන බහුවචනෙන චුත්තං යථා “අප්පච්චයා ධම්මා, අසඬ්ඛතා ධම්මා”ති. සච්ඡිකාතබ්බෙති වා ඵලවිමුත්තීනමපි ගහණං, න නිබ්බානස්සෙවති බහුවචනනිද්දෙසො කතො. එවඤ්ච භාවෙනබ්බෙති එත්ථ කුමානානමපි ගහණං දට්ඨබ්බං. තෙනෙව වාහාති සෙලබ්බාමණස්ස අත්තතො බුද්ධභාවං සාධෙන්නො එවමාහ.

කිං පන භගවා සයමෙව අත්තතො සම්මාසම්බුද්ධභාවං සාධෙති? සාධෙති මහාකරුණාය අඤ්ඤෙසං අවිසයතො. තත්ථ “එකාමහි සම්මාසම්බුද්ධො, සබ්බාහිභු සබ්බවිදුහමස්මි”තිආදිනි (ම. නි. 2.341; මහාව. 11) සුත්තපදානි, ඉදමෙව ච “අභිඤ්ඤෙයා”න්තිආදි සුත්තපදං එතස්ස අත්ථස්ස සාධකං. තත්ථ අභිඤ්ඤෙයාන්ති ඉමිනා දුක්ඛසච්චමාහ, භාවෙනබ්බන්ති මග්ගසච්චං. ච-සද්දො පනෙත්ථ අචුත්තසමුච්චයත්ථො, තෙන සච්ඡිකාතබ්බස්ස ගහණං වෙදිතබ්බං. අථ වා අභිඤ්ඤෙයාන්ති ඉමිනාව පාරිසෙසඤායෙන පරිඤ්ඤෙයාධම්මෙ සච්ඡිකාතබ්බධම්මෙ ච දස්සෙති. තස්මා බුද්ධොස්මිති යස්මා වත්තාරි සච්චාති මයා බුද්ධානි, සච්චවිනිමුත්තඤ්ච කිඤ්ච ඤෙයාං නත්ථි, තස්මා සබ්බමපි ඤෙයාං බුද්ධොස්මි, අබ්භඤ්ඤාසින්නි අත්ථො. සෙලසුත්තට්ඨකථායං පන ඉදං චුත්තං —

“අභිඤ්ඤෙයාන්ති විජ්ජා ච විමුත්තී ව. භාවෙනබ්බං මග්ගසච්චං. පහාතබ්බං සමුදයසච්චං. හෙතුච්චනෙන පන ඵලසිද්ධිතො තෙසං ඵලානි නිරොධසච්චදුක්ඛසච්චානිපි චුත්තානෙව හොත්ති. එවං සච්ඡිකාතබ්බං සච්ඡිකාතං, පරිඤ්ඤාතබ්බං පරිඤ්ඤාතන්ති ඉදම්පෙත්ථ සඬ්ගහිතමෙවාති චතුසච්චභාවනා චතුසච්චභාවනාඵලඤ්ච විමුත්තී. දස්සෙන්නො ‘බුද්ධිතබ්බං බුද්ධිත්වා බුද්ධො ජාතොස්මි’ති සුත්තහෙතුනා බුද්ධභාවං සාධෙති”ති (ම. නි. අට්ඨ. 2.399).

තත්ථ විජ්ජාති මග්ගවිජ්ජා චුත්තා උක්කට්ඨනිද්දෙසෙන. විමුත්තීති ඵලවිමුත්තී. කාමඤ්චෙත්ථ මග්ගවිජ්ජාපි භාවෙනබ්බභාවෙන ගහිතා, සබ්බෙපි පන සභාවධම්මා අභිඤ්ඤෙයානි විජ්ජාය අභිඤ්ඤෙයාභාවො චුත්තො. ඉමිනාව නයෙන සබ්බෙසමපි අභිඤ්ඤෙයාභාවො චුත්තො එවාති දට්ඨබ්බං. ඵලෙන විනා හෙතුභාවස්සෙව අභාවතො හෙතුච්චනෙන ඵලසිද්ධි චුත්තාති වෙදිතබ්බං. නිරොධස්ස හි සම්පාපනෙන මග්ගස්ස හෙතුභාවො, දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තනෙන තණ්හාය සමුදයභාවොති.

එවං සච්චවසෙන සාමඤ්ඤතො චුත්තමත්ථං ද්වාරාරම්මණෙහි සද්ධිං ද්වාරස්ථවත්තධම්මෙහි වෙච ඛන්ධාදීහි ච සච්චවසෙනෙව විහජිත්වා දස්සෙතුං “අපිවා”තිආදි ආරද්ධං. මූලකාරණභාවෙනාති සන්තෙසුපි අවිජ්ජාදිසු අඤ්ඤෙසු කාරණෙසු තෙසමපි මූලභූතකාරණභාවෙන. තණ්හා හි කම්මස්ස විචිත්තභාවහෙතුතො සභායභාවූපගමනතො ච දුක්ඛවිචිත්තතාය පටානකාරණං. සමුච්චාපිකාති උප්පාදිකා. පුරිමතණ්හාති පුරිමභවසිද්ධා තණ්හා. උභින්නන්ති

වක්බුස්ස තංසමුදයස්ස ව. අප්පවත්තීති අප්පවත්තීතිමිත්තං. නිරොධප්පජානනාති සව්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන නිරොධස්ස පටිච්ඡිකානා. එකෙකපද්දධාරොනාති “වක්බුං වක්බුසමුදයො වක්බුනිරොධො”ති ආදිනා එකෙකකොට්ඨාසනිද්ධාරණෙන. තණ්හායපි පරිඤ්ඤෙයාභාවසබ්භාවතො උපාදානක්ඛන්ධොගධත්තා සඬබාරදුක්ඛභාවතො ව දුක්ඛසච්චසඬගහං දස්සෙතුං “රූපතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා”ති වුත්තං, තස්මා වත්තමානභවෙ තණ්හා ඛන්ධපරියාපන්නත්තා සඬබාරදුක්ඛභාවතො ව දුක්ඛසච්චං. යස්මිං පන අත්තභාවෙ සා උප්පජ්ජති, තස්ස අත්තභාවස්ස මූලකාරණභාවෙන සමුට්ඨාපිකා පුරිමභවසිද්ධා තණ්හා සමුදයසච්චන්ති ගහෙතබ්බා.

කසිණානීති කසිණාරම්මණිකප්ඤ්ඤානාති. ද්වන්තිංසාකාරාති ද්වන්තිංස කොට්ඨාසා තදාරම්මණප්ඤ්ඤානාති ව. නව භවාති කාමභවො රූපභවො අරූපභවො සඤ්ඤිභවො අසඤ්ඤිභවො නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිභවො එකවොකාරභවො චතුරවොකාරභවො පඤ්චවොකාරභවොති නව භවා. තත්ථ භවතීති භවො, කාමරාගසඬබාතෙන කාමෙන යුත්තො භවො, කාමසඬබාතො වා භවො කාමභවො, එකාදස කාමාවචරභූමියො. කාමෙ පභාය රූපරාගසඬබාතෙන රූපෙන යුත්තො භවො, රූපසඬබාතො වා භවො රූපභවො, සොළස රූපාවචරභූමියො. කාමඤ්ච රූපඤ්ච පභාය අරූපරාගසඬබාතෙන අරූපෙන යුත්තො භවො, අරූපසඬබාතො වා භවො අරූපභවො, වතස්සො ආරූප්පභූමියො. සඤ්ඤාවතං භවො සඤ්ඤිභවො, සඤ්ඤා වා එත්ථ භවෙ අත්ථීති සඤ්ඤිභවො, සො කාමභවො ව අසඤ්ඤිභවමුත්තො රූපභවො ව නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිභවමුත්තො අරූපභවො ව භොති. න සඤ්ඤිභවො අසඤ්ඤිභවො, සො රූපභවෙකදෙසො. ඔළාරිකත්තාභාවතො නෙවසඤ්ඤා, සුමුත්තස්ස සබ්භාවතො නාසඤ්ඤාති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤා, තාය යුත්තො භවො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාභවො. අථ වා ඔළාරිකාය සඤ්ඤාය අභාවා සුමුමාය ව භාවා නෙවසඤ්ඤා නාසඤ්ඤා අස්මිං භවෙති නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාභවො, සො අරූපභවෙකදෙසො. එකෙන රූපක්ඛන්ධෙන වොකිණ්ණො භවො, එකෙන වා වොකාරො අස්ස භවස්සාති එකවොකාරභවො, සො අසඤ්ඤිභවො. චතුහි අරූපක්ඛන්ධෙහි වොකිණ්ණො භවො, චතුහි වා වොකාරො අස්ස භවස්සාති චතුරවොකාරභවො, සො අරූපභවො එව. පඤ්චහි ඛන්ධෙහි වොකිණ්ණො භවො, පඤ්චහි වා වොකාරො අස්ස භවස්සාති පඤ්චවොකාරභවො, සො කාමභවො ව රූපභවෙකදෙසො ව භොති. වොකාරොති වා ඛන්ධානමෙතමධිවචනං, තස්මා එකො වොකාරො අස්ස භවස්සාති එකවොකාරභවොති එවමාදිනාපෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. වත්තාරි ඤානානීති අග්ගතිතාරම්මණවිසෙසාති වත්තාරි රූපාවචරප්ඤ්ඤානාති. විපාකප්ඤ්ඤානානං වා එතං ගහණං. එත්ථ ව කුසලධම්මානං උපනිස්සයභුතා තණ්හාසමුට්ඨාපිකා පුරිමතණ්හාති වෙදිතබ්බා. කිරියධම්මානං පන යත්ථ තෙ කිරියධම්මා උප්පජ්ජන්ති, තස්ස අත්තභාවස්ස කාරණභුතා තණ්හා. අනුලොමතොති එත්ථ “සඬබාරා දුක්ඛසච්චං, අච්ඡජා සමුදයසච්ච”න්ති ඉමිනා අනුක්කමෙන යොජෙතබ්බං.

අනුබුද්ධොති බුද්ධිතබ්බධම්මස්ස අනුරූපතො බුද්ධො. තෙනාති යස්මා සාමඤ්ඤතො විසෙසතො ව එකෙකපද්දධාරෙන සබ්බධම්මෙ බුද්ධො, තස්මා වුත්තං. කිං වුත්තන්ති ආහ “සම්මා සාමඤ්ච සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා”ති, සබ්බස්සපි ඤෙයාස්ස සබ්බාකාරතො අවිපරිතං සයමෙව අභිසම්බුද්ධත්තාති අත්ථො. ඉමිනාස්ස පරොපදෙසරහිතස්ස සබ්බාකාරෙන සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථස්ස ආකඬ්ඛප්පට්ඨිබ්බුත්තීනො අනාවරණඤ්ඤාණසඬබාතස්ස සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස අධිගමො දස්සිතො.

නනු ව සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණතො අඤ්ඤං අනාවරණඤ්ඤාණං, අඤ්ඤා “ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණාති බුද්ධඤ්ඤාණාති”ති වචනං විරුජ්ඣෙයායාති? න විරුජ්ඣති විසයප්පවත්තිභෙදවසෙන අඤ්ඤෙහි අසාධාරණභාවදස්සන්තං එකස්සෙව ඤාණස්ස ද්විධා වුත්තන්තා. එකමෙව හි තං ඤාණං අනවසෙසසඬබතාසඬබතසම්මුතිධම්මවිසයනාය සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, තත්ථ ව ආවරණභාවතො නිස්සඬගවාරමුපාදාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති වුත්තං. යථාහ පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.119) “සබ්බං සඬබතමසඬබතං අනවසෙසං ජානාතීති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං, තත්ථ ආවරණං නත්ථීති අනාවරණඤ්ඤාණ”න්තිආදි. තස්මා නත්ථී නෙසං අත්ථතො භෙදො, එකන්තෙන වෙනං එවම්ච්ඡිතබ්බං. අඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤානාවරණඤ්ඤාණානං සාධාරණතා අසබ්බධම්මාරම්මණතා ව ආපජ්ජෙයා. න හි භගවතො ඤාණස්ස අණුමත්තම්පි ආවරණං අත්ථී, අනාවරණඤ්ඤාණස්ස අසබ්බධම්මාරම්මණභාවෙ යත්ථ තං න පවත්නති, තත්ථාවරණසබ්භාවතො අනාවරණභාවොයෙව න සීයා. අථ වා පන භොතු අඤ්ඤමෙව අනාවරණඤ්ඤාණං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණතො, ඉධ පන සබ්බත්ථ අප්පට්ඨනවුත්තීතාය අනාවරණඤ්ඤාණන්ති සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණමෙව අධිප්පෙනං, තස්ස වාධිගමනෙන භගවා සබ්බඤ්ඤා සබ්බවිදු සම්මාසම්බුද්ධොති ව වුව්චති න සකිංයෙව සබ්බධම්මාවබොධනතො. තථා ව වුත්තං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.162) “විමොක්ඛන්තිකමෙන බුද්ධානං භගවන්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සව්ඡිකා පඤ්ඤන්ති යදිං බුද්ධො”ති. සබ්බධම්මාවබොධනසමත්ථඤ්ඤාණසමධිගමෙන හි භගවතො සන්තානෙන අනවසෙසධම්මෙ පටිච්ඡිකිතුං සමත්ථතා අභොසීති.

එත්ථාහ – කිං පනිදං ඤාණං පවත්තමානං සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්නති, උදාහු කමෙනාති. කිඤ්චෙත්ථ – යදි තාව සකිංයෙව සබ්බස්මිං විසයෙ පවත්නති, අතීතානාගතපච්චුප්පන්නඅප්ඤ්ඤාත්තබ්බිද්ධාදිභෙදහින්නානං සඬබතධම්මානං අසඬබතසම්මුතිධම්මානඤ්ච එකප්ඤ්ඤා උපට්ඨානෙන දුරතො චිත්තපටං පෙක්ඛන්තස්ස විස පටිච්ඡාගෙනාවබොධො න සීයා, තථා සති “සබ්බෙ ධම්මා අනත්තා”ති විපස්සන්තානං අනත්තාකාරෙන විස සබ්බධම්මා අනිරූපිතරූපෙන භගවතො ඤාණස්ස විසයා භොන්තීති ආපජ්ජති. යෙපි “සබ්බඤ්ඤාධම්මානං ධීතලක්ඛණවිසයං චිකප්පරහිතං සබ්බකාලං බුද්ධානං ඤාණං පවත්නති, තෙන තෙ සබ්බවිදුහි වුව්චන්ති, එවඤ්ච

කත්වා ‘වරං සමාහිතො නාගො, තිට්ඨන්තොපි සමාහිතො’ති ඉදමපි වචනං සුචුත්තං හොති”ති වදන්ති, තෙසමපි චුත්තදොසා නාතිවත්ති, ධීතලක්ඛණාරම්මණකාය ව අතීතානාගතසම්මුතිධම්මානං තදභාවතො එකදෙසවිසයමෙව භගවතො ඤාණං සියා, තස්මා සකිංයෙව ඤාණං පවත්තති න යුජ්ජති.

අථ කමෙන සබ්බස්මිං විසයෙ ඤාණං පවත්තති. එවමපි න යුජ්ජති. න හි ජාතිභූමිසභාවාදිවසෙන දිසාදෙසකාලාදිවසෙන ව අනෙකභෙදභින්තෙ ඤෙය්‍යෙ කමෙන ගය්භමානෙ තස්ස අනවසෙසප්පට්ඨෙධො සම්භවති අපරියන්තභාවතො ඤෙය්‍යස්ස. යෙ පන “අත්ථස්ස අවිසංවාදනතො ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනෙන සබ්බඤ්ඤා භගවා, තඤ්ච ඤාණං න අනුමානඤාණං සංසයාභාවතො. සංසයානුබද්ධඤ්ඤි ලොකෙ අනුමානඤාණං”න්ති වදන්ති, තෙසමපි තං න යුත්තං. සබ්බස්ස හි අප්පච්චක්ඛතාවෙ අත්ථාවිසංවාදනෙන ඤෙය්‍යස්ස එකදෙසං පච්චක්ඛං කත්වා සෙසෙපි එවන්ති අධිමුච්චිත්වා වචන්ථාපනස්ස අසම්භවතො. යඤ්ඤි තං සෙසං, තං අප්පච්චක්ඛන්ති.

අථ තමපි පච්චක්ඛං තස්ස සෙසභාවො එව න සියාති? සබ්බමෙන අකාරණං. කස්මා? අවිසයවිචාරණභාවතො. චුත්තඤ්ඤෙන භගවතා – “බුද්ධවිසයො, භික්ඛවෙ, අවින්තෙය්‍යො න චින්තෙතබ්බො, යො චින්තෙය්‍යා, උම්මාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති (අ. නි. 4.77). ඉදං පනෙත්ථ සන්තිට්ඨානං – යං කිඤ්චි භගවතා ඤාතුං ඉච්ඡිතං සකලං එකදෙසො වා, තත්ථ තත්ථ අප්පට්භතචුත්තිතාය පච්චක්ඛතො ඤාණං පවත්තති නිව්වසමාධානඤ්ච වික්ඛෙපාභාවතො. ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ව සකලස්ස අවිසයභාවෙ තස්ස ආකඨ්ඨප්පට්ඨවුත්තිතා න සියා, එකන්තෙනෙවස්සා ඉච්ඡිතබ්බො “සබ්බෙ ධම්මා බුද්ධස්ස භගවතො ආවජ්ජනප්පට්ඨද්ධා ආකඨ්ඨප්පට්ඨද්ධා මනසිකාරප්පට්ඨද්ධා චිත්තුප්පාදප්පට්ඨද්ධා”ති (මහානි. 69; පටි. ම. 3.5) වචනතො. අතීතානාගතවිසයමපි භගවතො ඤාණං අනුමානාගමතක්කගභණ්ඩරභිත්තා පච්චක්ඛමෙව.

නනු ව එතස්මිමපි පක්ඛෙ යදා සකලං ඤාතුං ඉච්ඡිතං, තදා සකිංයෙව සකලවිසයතාය අනිරුපිතරූපෙන භගවතො ඤාණං පවත්තෙය්‍යාති චුත්තදොසා නාතිවත්තියෙවාති? න, තස්ස විසොධිත්තතා. විසොධිතො හි සො බුද්ධවිසයො අවින්තෙය්‍යාති. අඤ්ඤථා පවුරජනඤාණසමානචුත්තිතාය බුද්ධානං භගවන්තානං ඤාණස්ස අවින්තෙය්‍යාතා න සියා, තස්මා සකලධම්මාරම්මණමපි තං එකධම්මාරම්මණං විස සුවචන්ථාපිතෙයෙව තෙ ධම්මෙ කත්වා පවත්තති ඉදමෙත්ථ අවින්තෙය්‍යාං, “යාවතකං ඤෙය්‍යාං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකං ඤෙය්‍යාං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍යා”න්ති (පටි. ම. 3.5) එවමෙකප්ඤ්ඤං විසුං සකිං කමෙන වා ඉච්ඡානුරූපං සම්මා සාමං සබ්බධම්මානං බුද්ධත්තා සම්මාසම්බුද්ධො.

විජ්ජාහිති එත්ථ වින්දියං වින්දති විජ්ජා, යාථාවතො උපලබ්භති අත්ථො. අත්තතො වා පට්ඨක්ඛස්ස විජ්ඣනට්ඨෙන විජ්ජා, තමොක්ඛන්ධාදිකස්ස පදාලනට්ඨෙනාති අත්ථො. තතො එව අත්තතො විසයස්ස විදිතකරණට්ඨෙනපි විජ්ජා. සම්පන්නත්තාති සමන්තාගතත්තා පරිපුණ්ණත්තා වා, අවිකල්පතාති අත්ථො. තත්ත්වා අම්බට්ඨසුත්තෙ. මනොමයිද්ධියාති එත්ථ “ඉධ භික්ඛු ඉම්මහා කායා අඤ්ඤං කායං අභිනිම්මිනාති රූපිං මනොමයං සබ්බඨගපච්චඨගං අභිනින්දිය”න්ති (දී. නි. 1.236) ඉම්මා නයෙන ආගතා ඉද්ධි සරිරබ්භන්තරෙ අඤ්ඤස්සෙව ඤානමනෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමයස්ස සරිරස්ස නිබ්බත්තිවසෙන පවත්තා මනොමයිද්ධි නාම. ඡ අභිඤ්ඤාති ආසවක්ඛයඤාණෙන සද්ධිං ඉද්ධිවිධාදිකා පඤ්චාභිඤ්ඤායො. තිස්සන්තං අට්ඨන්තඤ්ච විජ්ජානං තත්ථ තත්ථ සුත්තෙ ගහණං වෙනෙය්‍යප්ඤාසයවසෙනාති දට්ඨබ්බං. සත්ත සද්ධම්මා නාම සද්ධා හිරි ඔත්තප්පං බාහුසච්චං වීරියං සති පඤ්ඤා ව. යෙ සන්ධාය චුත්තං “ඉධ භික්ඛු සද්ධො හොති, හිරිමා, ඔත්තප්පි, බහුස්සුතො, ආරද්ධවීරියො, උපට්ඨිතස්සති, පඤ්ඤො හොති”ති (දී. නි. 3.330). චත්තාරි ඤානානිති යාති කානිචි චත්තාරි රූපාවරප්ඤානාති.

කස්මා පනෙත්ථ සීලාදයොයෙව පන්නරස “වරණ”න්ති චුත්තාති වොදනං සන්ධායාහ “ඉමෙයෙව හී”තිආදි. තෙන තෙසං සික්ඛත්තයසඨගහතො නිබ්බානුපගමනෙ එකංසතො සාධනභාවමාහ. ඉදානි තදත්ථසාධනාය ආගමං දස්සෙන්නො “යථාහා”තිආදිමාහ. භගවාතිආදි චුත්තස්සෙවත්ථස්ස නිගමනවසෙන චුත්තං. නනු වායං විජ්ජාවරණසම්පදා සාවකෙසුපි ලබ්භති? කිඤ්චාපි ලබ්භති, න පන තථා, යථා භගවතොති දස්සෙතුං “තත්ථ විජ්ජාසම්පදා”තිආදි චුත්තං. ආසවක්ඛයවිජ්ජාය සබ්බඤ්ඤාභාවසිද්ධිතො ආහ “විජ්ජාසම්පදා භගවතො සබ්බඤ්ඤානං පුරෙත්වා ධීතා”ති. චතුසු ඤානෙසු අන්තොගධභාවෙන වරණධම්මපරියාපන්නත්තා කරුණාබ්‍රහ්මවිභාරස්ස යථාරහං තස්ස ව මහාකරුණාසමාපත්තිවසෙන අසාධාරණසභාවස්ස භගවති උපලබ්භනතො ආහ “වරණසම්පදා මහාකරුණිකතං පුරෙත්වා ධීතා”ති. යථා සත්තානං අනත්ථං පට්ඨප්පෙත්වා අත්ථෙ නියොජනං පඤ්ඤාය විනා න හොති, එවං නෙසං අත්ථානත්ථජානනං සත්ථු කරුණාය විනා න හොතිති උභයමපි උභයත්ථ සකිච්චකමෙව සියා. යත්ථ පන යස්සා පධානභාවො, තං දස්සෙතුං “සො සබ්බඤ්ඤාකායා”තිආදි චුත්තං. යථා තං විජ්ජාවරණසම්පන්නොති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං, යථා අඤ්ඤාපි විජ්ජාවරණසම්පන්නො නියොජෙති, තථා අයන්ති අත්ථො. තෙන විජ්ජාවරණසම්පන්නස්සෙවායං ආවෙණිකා පට්ඨන්තිති දස්සෙති. සා පනායං සත්ථු විජ්ජාවරණසම්පදා සාසනස්ස නියානිකතාය සාවකානං සම්මාපට්ඨන්තියා එකන්තකාරණන්ති දස්සෙතුං “තෙනස්සා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ අත්තන්තපාදයොති ආදි-සද්දෙන පරන්තපඋභයන්තපා ගහිතා. සෙසං සුවිඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

එක්ථ ව විජ්ජාසම්පදාය සත්ථු පඤ්ඤාමහත්තං පකාසිතං හොති, වරණසම්පදාය කරුණාමහත්තං. තෙසු පඤ්ඤාය භගවතො ධම්මරජ්ජප්පත්ති, කරුණාය ධම්මසංවිභාගො. පඤ්ඤාය සංසාරදුක්ඛනිබ්බදා, කරුණාය සංසාරදුක්ඛසහනං. පඤ්ඤාය පරදුක්ඛපරිජානනං, කරුණාය පරදුක්ඛපතිකාරාරම්භො. පඤ්ඤාය පරිනිබ්බානාභිමුඛභාවො, කරුණාය තදධිගමො. පඤ්ඤාය සයං තරණං, කරුණාය පරෙසං තාරණං. පඤ්ඤාය බුද්ධභාවසිද්ධි, කරුණාය බුද්ධකිව්වසිද්ධි. කරුණාය වා බොධිසත්තභූමියං සංසාරාභිමුඛභාවො, පඤ්ඤාය තත්ථ අනභිරතී, තථා කරුණාය පරෙසං අභිංසාපනං, පඤ්ඤාය සයං පරෙභි අභායනං. කරුණාය පරං රක්ඛන්තො අත්තානං රක්ඛති, පඤ්ඤාය අත්තානං රක්ඛන්තො පරං රක්ඛති. තථා කරුණාය අපරන්තපො, පඤ්ඤාය අන්තත්තපො, තෙන අත්තභිතාය පටිපත්තාදීසු චතුසු පුග්ගලෙසු චතුත්ථපුග්ගලභාවො සිද්ධො හොති. තථා කරුණාය ලොකනාථතා, පඤ්ඤාය අත්තනාථතා. කරුණාය වස්ස නින්තනාභාවො, පඤ්ඤාය උන්නමාභාවො. තථා කරුණාය සබ්බසත්තෙසු ජනිතානුග්ගහො, පඤ්ඤානුගතත්තා න ව න සබ්බත්ථ විරත්තවිත්තො, පඤ්ඤාය සබ්බධම්මෙසු විරත්තවිත්තො, කරුණානුගතත්තා න ව න සබ්බසත්තානුග්ගහාය පවත්තො. යථා හි කරුණා භගවතො සිනෙහසොකවිරහිතා, එවං පඤ්ඤා අභංකාරමමංකාරවිනිමුත්තාති අඤ්ඤමඤ්ඤවිසොධිතා පරම්භිසුද්ධා ගුණවිසෙසා විජ්ජාවරණසම්පදාහි පකාසිතාති දට්ඨබ්බං.

ඉදානි සුගතොති ඉමස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “සොභනගමනත්තා”තිආදි. “ගතෙ යීතෙ”තිආදීසු ගමනම්පි ගතන්ති වුවචති ආහ “ගමනම්පි හි ගතන්ති වුවචති”ති. සොභනන්ති සුභං, සුභභාවො විසුද්ධතාය, විසුද්ධතා දොසවගමනාති ආහ “පරිසුද්ධමනවජ්ජ”න්ති. ගමනඤ්ච නාම ඛුට්ඨිධන්ති ඉධාධිජ්ජෙතං ගමනං දස්සෙන්නො “අරියමග්ගො”ති ආහ. සො හි නිබ්බානස්ස ගති අධිගමොති ච කත්වා ගතං ගමනන්ති ච වුවචති. ඉදානි තස්සෙව ගමනෙ කාරණං දස්සෙතුං “තෙන භෙසා”තිආදි වුත්තං. ඛෙමං දිසන්ති නිබ්බානං. අසජ්ජමානොති පරිපත්ථාභාවෙන සුගතිගමනෙපි අසජ්ජන්තො සඬිගං අකරොන්තො, පගෙව ඉතරත්ථ. අථ වා එකාසනෙ නිසීදිත්වා බිජ්ජාභිඤ්ඤාවසෙනෙව චතුන්නම්පි මග්ගානං පටිලද්ධභාවතො අසජ්ජමානො අබජ්ඣන්තො ගතො. යං ගමනං ගච්ඡන්තො සබ්බගමනත්ථං ආවහති, සබ්බඤ්ච අනුත්තරං සම්පත්තිං ආවහති, තදෙව සොභනං නාම, තෙන ච භගවා ගතොති ආහ “ඉති සොභනගමනත්තා සුගතො”ති සොභනත්ථො සුසද්දොති කත්වා.

අසුන්දරානං දුක්ඛානං සඬ්ඛාරජ්ජපවත්තිනං අභාවතො අවිචන්තසුඛත්තා එකත්තතො සුන්දරං නාම අසඬ්ඛතා ධාතුති ආහ “සුන්දරඤ්චෙස යානං ගතො අමතං නිබ්බාන”න්ති. තෙනාහ භගවා “නිබ්බානං පරමං සුඛ”න්ති (ම. නි. 2.215; ධ. ප. 203-204). සම්මාති සුට්ඨ. සුට්ඨ ගමනඤ්ච නාම පටිපක්ඛෙන අනභිභූතස්ස ගමනන්ති ආහ “පභීනෙ කිලෙසෙ පුන අපච්චාගච්ඡන්තො”ති, පභීනානං පුන අසමුදාචාරවසෙන අපච්චාගච්ඡන්තො. වුත්තමෙවත්ථං ආගමං දස්සෙත්වා විභාවෙන්තො ආහ “වුත්තඤ්චෙත”තිආදි. එතන්ති තෙන තෙන මග්ගෙන පභීනකිලෙසානං පුන අපච්චාගමනං, ඉදඤ්ච සිබ්බජ්ජත්තං සම්මාගමනං, යාය ආගමනීයපටිපදාය සිද්ධං, සාපි සම්මාගමනමෙවාති එවම්පි භගවා සුගතොති දස්සෙතුං “සම්මා වා ආගතො”තිආදි වුත්තං. සම්මාපටිපත්තියාති සම්මාසම්බොධියා සම්පාපනෙ අවිපරිතපටිපත්තියා. සබ්බලොකස්ස භික්ඛුබ්බමෙව කරොන්තාති එතෙන මහාබොධියා පටිපදා අවිභාගෙන සබ්බසත්තානං සබ්බදා භික්ඛුබ්බාවහභාවෙනෙව පවත්තන්ති දස්සෙති. සස්සතං උච්ඡෙදන්ති ඉමෙ අත්තෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතොති එතෙන පටිච්චසමුප්පාදගති. දස්සෙති. කාමසුඛං අත්තකිලමත්ති ඉමෙ අනුපගච්ඡන්තො ගතොති එතෙන අරියමග්ගගති. දස්සෙති.

තත්තාති යුත්තට්ඨානෙ යුත්තස්සෙව භාසනෙ. නිජ්ජාදෙතබ්බෙ සාධෙතබ්බෙ වෙනං භුම්මං. අභුතන්ති අභුතත්ථං. අත්ථමුඛෙන හි වාචාය අභුතතා භුතතා වා. අනච්ඡන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. අනත්ථසංභිතන්ති දිට්ඨධම්මිකෙන සම්පරායිකෙන වා අනත්ථෙත සංභිතං අනත්ථසංභිතං, අනත්ථාවහං. න අත්ථොති අනත්ථො, අත්ථස්ස පටිපක්ඛො අභාවො ව, තෙන සංභිතං, පිසුණුවාවං සම්ප්ප්පලාපඤ්චාති අත්ථො. එවමෙත්ථ චතුබ්බිධස්සපි වච්ඡුවච්චිතස්ස සඬිගහො දට්ඨබ්බො. එත්ථ ව පඨමා වාචා සිලවත්තං “දුස්සිලො”ති, අවණ්ඩාලාදිං “වණ්ඩාලො”තිආදිතා භාසමානස්ස දට්ඨබ්බො. දුතියා දුස්සිලං “දුස්සිලො”ති, වණ්ඩාලාදිමෙව “වණ්ඩාලො”තිආදිතා අවිනායෙන භාසමානස්ස. තතියා නෙරයිකාදිකස්ස නෙරයිකාදිභාවිභාවනිකථා යථා “ආපායිකො දෙවදත්තො නෙරයිකො”තිආදිකා. චතුත්ථී “වෙදවිභිතෙන යඤ්ඤවිධිතා පාණානිපාතාදිකතං සුගතිං ආවහති”ති ලොකස්ස බ්‍යාමොහනකථා. පඤ්චමී භූතෙන පෙසුඤ්ඤපසංභාරා කථා. ඡට්ඨා යුත්තපත්තට්ඨානෙ පවත්තිතා දානසීලාදිකථා වෙදිතබ්බා. එවං සම්මා ගදන්තාති යථාවුත්තං අභූතාදිං වජ්ජෙත්වා භූතං තච්ඡං අත්ථසංභිතං පියං මනාපං තතො එව සම්මා සුට්ඨ ගදනතො සුගතො. ආපාථගමනමත්තෙන කස්සෙවි අප්පියම්පි හි භගවතො වචනං පියං මනාපමෙව අත්ථසිද්ධියා ලොකස්ස භික්ඛුබ්බාවහත්තා. එත්ථ පන ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා “සුගතො”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං.

අපරො නයො – සොභනං ගතං ගමනං එතස්සාති සුගතො. භගවතො හි වෙනෙයාජනුපසඬ්ඛමනං එකත්තෙන තෙසං භික්ඛුබ්බනිජ්ජාදනතො සොභනං හද්දකං. තථා ලක්ඛණානුබ්‍යාඤ්ජනප්පටිමණ්ඩිතරූපකායතාය දුතවිලම්බිතබ්බිකානුකඬ්ඪනනිජ්ජිලනුක්කුටිකකුටිලාකුලනාදිදොසවිරහිතං විලාසිතරූපහංසවසභවාරණමිගරාජගමනං කායගමනං ඤාණගමනඤ්ච විපුලනිම්මලකරුණාසතිවිරියාදිගුණවිසෙසභික්ඛිනිභාරතො යාව මහාබොධි අනවජ්ජතාය සත්තානං භික්ඛුබ්බාවහතාය ව සොභනමෙව. අථ වා සයම්භුඤ්ජාණෙන සකලම්පි ලොකං පරිඤ්ඤාභිසමයවසෙන පරිජානන්තො සම්මා ගතො අවගතොති සුගතො. තථා ලොකසමුදයං පහානාභිසමයවසෙන පජහන්තො අනුප්පත්තිධම්මතං ආපාදෙන්තො සම්මා ගතො අතීතොති සුගතො. ලොකනිරොධං නිබ්බානං.

යදි එවං “සබ්බෙ සත්තා”ති ඉදං කථන්ති? පුග්ගලාධිට්ඨානදෙසනාති නායං දොසො. කස්මා පන භගවා කත්ථවි පුග්ගලාධිට්ඨානං කත්වා ධම්මං දෙසෙති, කත්ථවි ධම්මාධිට්ඨානං කත්වා ධම්මං දෙසෙති? දෙසනාවිලාසනො වෙනෙය්‍යාප්ඤාසයනො ච. දෙසනාවිලාසප්පත්තා හි බුද්ධා භගවත්තො, තෙ යථාරුචි කත්ථවි පුග්ගලාධිට්ඨානං කත්වා කත්ථවි ධම්මාධිට්ඨානං කත්වා ධම්මං දෙසෙත්ති. යෙ චා පන වෙනෙය්‍යා සාසනක්කම් අනොතිණ්ණා, තෙසං පුග්ගලාධිට්ඨානං දෙසනං දෙසෙත්ති. යෙ ච ඔතිණ්ණා, තෙසං ධම්මාධිට්ඨානං. සම්මුතිසච්චවිසයා පුග්ගලාධිට්ඨානා දෙසනා, ඉතරා පරමත්ථසච්චවිසයා. පුරිමා කරුණානුකුලා, ඉතරා පඤ්ඤානුකුලා. සද්ධානුසාරිගොත්තානං චා පුරිමා.

තෙ හි පුග්ගලප්පමාණිකා, පච්ඡිමා ධම්මානුසාරිගොත්තානං. සද්ධාවරිතතාය වා ලොකාධිපතීනං වසෙන පුග්ගලාධිට්ඨානා, පඤ්ඤාවරිතතාය ධම්මාධිපතීනං වසෙන ධම්මාධිට්ඨානා. පුරිමා ව නෙය්‍යත්ථා, පච්ඡිමා නීතත්ථා. ඉති භගවා තං තං විසෙසං අපෙක්ඛිත්වා තත්ථ තත්ථ දුට්ඨං දෙසනං දෙසෙතිති වෙදිතබ්බං.

දිට්ඨිගතිකානං සස්සතාදිවසෙන “අත්තා ලොකො”ති පරිකප්පනා යෙහුයොන සත්තවිසයා, න සඬ්ඛාරවිසයාති ආහ “සස්සතො ලොකොති වා අසස්සතො ලොකොති වාති ආගතට්ඨානෙ සත්තලොකො වෙදිතබ්බො”ති. යාවතා වන්දිමසුරියා පරිහරන්තීති යත්තකෙ යානෙ වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති පරිබ්භමන්ති. දිසා භන්ති විරොවමානාති තෙසං පරිබ්භමනෙනෙව තා තා දිසා පහස්සරා හුත්වා විරොවන්ති. අථ වා දිසාති උපයොගබ්බවචනං, තස්මා සයං විරොවමානා වන්දිමසුරියා යත්තකා දිසා භන්ති සොහෙත්ති ඔභාසයන්තීති අත්ථො. තාව සහස්සධා ලොකොති තත්තකෙන පමාණෙන සහස්සප්පකාරො ඔකාසලොකො, සහස්සලොකධාතුයොති අත්ථො. “තාවසහස්සවා”ති වා පායො, තාව තත්තකං සහස්සං අස්ස අත්ථීති තාවසහස්සවා. එත්ථාති සහස්සලොකධාතුසඬ්ඛානෙ ලොකෙ.

තමපීති තිට්ඨමපි ලොකං. සබ්බථා අවෙදීති සබ්බප්පකාරතො පටිච්ඡ්ඤා. කථං පටිච්ඡ්ඤාති ආහ “තථා හී”තිආදි. තථා හිස්සාති ඉමස්ස “සබ්බථා විදිතො”ති එතෙන සම්බන්ධො. අස්සාති අනෙක භගවතා. එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආභාරට්ඨිකාති යාය පුග්ගලාධිට්ඨානාය කථාය සබ්බෙසං සඬ්ඛාරානං පච්චයායත්තචුත්තිතා චුත්තා, තාය සබ්බො සඬ්ඛාරලොකො එකච්ඤො පකාරන්තරස්ස අභාවතො. ද්වෙ ලොකාතිආදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. නාමග්ගහණෙන චෙත්ථ නිබ්බානස්ස අග්ගහණං තස්ස අලොකසභාවත්තා. නනු ව “ආභාරට්ඨිකා”ති එත්ථ පච්චයායත්තචුත්තිතාය මග්ගඵලධම්මානමපි ලොකතා ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති පරිඤ්ඤෙය්‍යානං දුක්ඛසච්චධම්මානං ඉධ ලොකොති අධිප්පෙතත්තා. අථ වා න ලුප්ජති න පලුප්ජතිති යො ගතීතො තථා න හොති, සො ලොකොති තංගහණරහිතානං ලොකුත්තරානං නත්ථී ලොකතා.

තිස්සො වෙදනාති සුබදුක්ඛඋපෙක්ඛාවසෙන. වත්තාරො ආභාරාති කබ්බිකාරාභාරො එස්සාභාරො මනොසඤ්චෙනනාභාරො විඤ්ඤාණාභාරොති වත්තාරො ආභාරා. තත්ථ කබ්බිකාරාභාරො ඔපට්ඨමකං රූපං ආහරතීති ආභාරො. එස්සො තිස්සො වෙදනා ආහරතීති ආභාරො. මනොසඤ්චෙනනා තිසු භවෙසු පටිසන්ධිං ආහරතීති ආභාරො. විඤ්ඤාණං පටිසන්ධික්ඛණෙන නාමරූපං ආහරතීති ආභාරො. උපාදානානං ආරම්භණභූතා ඛන්ධා උපාදානක්ඛන්ධා. ඡ අප්ඤ්ඤාතිතිකාති ආයතනානීති වක්ඛායතනාදිමනායතනපරියන්තාති. සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියොති නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො, නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤිතො, එකත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො, එකත්තකායා එකත්තසඤ්ඤිතො, හෙට්ඨිමා ව තයො ආරුප්පාති ඉමා සත්ත “විඤ්ඤාණං තිට්ඨති එත්ථාති විඤ්ඤාණට්ඨිතියො”ති චුච්චන්ති. තත්ථ නානත්තං කායො එතෙසං, නානත්තො වා කායො එතෙසන්ති නානත්තකායා, නානත්තසඤ්ඤා එතෙසං අත්ථීති නානත්තසඤ්ඤිතො. ඉමිනා නයෙන සෙසපදෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො.

සබ්බෙ මනුස්සා (දී. නි. අට්ඨ. 2.127; අ. නි. අට්ඨ. 3.7.44-45) ඡකාමාවචරා ව දෙවා එකච්චෙ ව විනිපාතිකා “නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො”ති චුච්චන්ති. අපරිමාණෙසු හි වක්කවාලෙසු අපරිමාණානං මනුස්සානං වණ්ණසණ්ඨානාදිවසෙන ද්වෙපි එකසදිසා නත්ථී. යෙපි කත්ථවි යමකභාතරො වණ්ණෙන වා සණ්ඨානෙන වා එකසදිසා හොන්ති, තෙසමපි ආලොකිතවිලොකිතකථිතභසිතගමනාදිහි විසෙසො හොතියෙව, පටිසන්ධිසඤ්ඤා ව නෙසං තිහෙතුකාපි දුහෙතුකාපි අහෙතුකාපි හොති, තස්මා සබ්බෙපි මනුස්සා නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො. ඡකාමාවචරදෙවෙසු ව කෙසඤ්චි කායො නිලො හොති, කෙසඤ්චි පීනාදිවණ්ණො, පටිසන්ධිසඤ්ඤා ව නෙසං දුහෙතුකාපි තිහෙතුකාපි හොති, තස්මා තෙපි නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො. එකච්චෙ විනිපාතිකා පන චතුඅපායවිනිමුත්තකා උත්තරමාතා යක්ඛිනී, පියඬ්කරමාතා, ධම්මගුත්තාති එවමාදයො දට්ඨබ්බා. එතෙසඤ්චි ඔදාතකආලමඬ්ගුරව්ඡ්චිසාමවණ්ණාදිවසෙන වෙව කිසපුලුරස්සදිසාදිවසෙන ව කායො නානා හොති, මනුස්සානං විය තිහෙතුකදුහෙතුකාහෙතුකවසෙන පටිසන්ධිසඤ්ඤාපි, තෙ පන දෙවා විය න මහෙසක්ඛා, කපණමනුස්සා විය අප්පෙසක්ඛා දුල්ලභසාසව්ඡාදනා දුක්ඛපිළිතා විහරන්ති, එකච්චෙ කාලපක්ඛෙ දුක්ඛිතා පුණ්හපක්ඛෙ සුඛිතා හොන්ති, තස්මා සුඛසමුස්සයතො විනිපතිතත්තා සුඛසමුස්සයතො විනිපාතො එතෙසං අත්ථීති විනිපාතිකාති චුත්තා සතිපි දෙවභාවෙ දිබ්බසම්පත්තියා අභාවතො. යෙ පනෙත්ථ තිහෙතුකා, තෙසං ධම්මාභිසමයොපි හොති. පියඬ්කරමාතා හි යක්ඛිනී පච්චුසසමයෙ අනුරුද්ධත්ථෙරස්ස ධම්මං සප්ඤ්ඤායතො සුත්වා –

“මා සද්දං කරි පියඬ්කර, හික්ඛු ධම්මපදානි භාසති;
අපිව ධම්මපදං විජානිය, පටිපජ්ජෙම හිතාය නො සියා.

“පාණෙසු ව සංයමාමසෙ, සම්පජානමුසා න භණාමසෙ;
සික්ඛෙම සුසිලාමත්තතො, අපි මුච්චෙම පිසාවයොනියා”ති. (සං. නි. 1.240) –

එවං පුත්තකං සඤ්ඤාපෙත්වා තං දිවසං සොනාපන්තිඵලං පත්තා. උත්තරමාතා පන භගවතො ධම්මං සුත්වා ව සොනාපන්තා ජාතා. එවමිමෙපි කායස්ස වෙව පටිසන්ධිසඤ්ඤාය ව නානත්තා “නානත්තකායා නානත්තසඤ්ඤිතො”ත්ථෙව සඬ්ඛාං ගච්ඡන්ති.

නව සත්තාවාසානි හෙට්ඨං චුත්තසත්තවිඤ්ඤානංථිතියො එව අසඤ්ඤසත්තචතුත්ථාරූප්පෙහි සද්ධං “නව සත්තාවාසා”ති චූච්චන්ති. සත්තා ආවසන්ති එතෙසුති සත්තාවාසා, නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤීආදිහෙදා

සත්තනිකායා. තෙ හි සත්තනිකායා තප්පරියාපන්නානං සත්තානං තාය ඵල තප්පරියාපන්නතාය ආධාරො විය වත්තබ්බතං අරහන්ති සමුදායාධාරතාය අවයවස්ස යථා “රුක්ඛෙ සාධා”ති. සුද්ධාවාසානම්පි සත්තාවාසග්ගහණෙ කාරණං හෙට්ඨා වුත්තමෙව.

දසායනනානීති අරුපසභාවං මනායතනං රුපාරුපාදිමිස්සකං ධම්මායතනඤ්ච යපෙන්වා කෙවලං රුපධම්මානංයෙව වසෙන වක්ඛායතනාදයො පඤ්ච, රුපායතනාදයො පඤ්චාති දසායනනානි වුත්තාති, මනායතනධම්මායතනෙහි පන සද්ධිං තානියෙව “ද්වාදසායනනානී”ති වුත්තාති.

කස්මා පනෙත්ථ වක්ඛාදයො “ආයතනානී”ති වුච්චන්ති? ආයතනතො (විභ. අට්ඨ. 154) ආයානං වා තනනතො ආයතස්ස ව නයනතො ආයතනානි. වක්ඛුරුපාදිසු හි තංතංද්වාරාරම්මණා චිත්තවෙතසිකා ධම්මා සෙන සෙන අනුභවනාදිනා කිච්චෙන ආයතනීති උට්ඨහන්ති සටන්ති වායමන්ති, තෙ ව පන ආයතනෙ ධම්මෙ එතානි තනොන්ති චිත්ථාරෙන්ති, ඉදඤ්ච අනමතග්ගෙ සංසාරෙ පවත්තං අතිවිය ආයතං සංසාරදුක්ඛං යාච න නිවත්තති, තාව නයන්ති පවත්තයන්ති, තස්මා “ආයතනානී”ති වුච්චන්ති. අපි ව නිවාසට්ඨානට්ඨෙත ආකරට්ඨෙත සමොසරණට්ඨෙත සඤ්ජාතිදෙසට්ඨෙත කාරණට්ඨෙත ව ආයතනානි. තථා හි ලොකෙ “ඉස්සරායතනං වාසුදෙවායතන”න්තිආදිසු නිවාසට්ඨානං ආයතනන්ති වුච්චති. “සුවණ්ණායතනං රජතායතන”න්තිආදිසු ආකරො. සාසනෙ පන “මනොරමෙ ආයතනෙ, සෙවන්ති නං විභඩ්ගමා”තිආදිසු (අ. නි. 5.38) සමොසරණට්ඨානං. “දක්ඛිණාපථො ගුන්තං ආයතන”න්තිආදිසු සඤ්ජාතිදෙසො. “තත්ත තත්තෙව සක්ඛිහබ්බතං පාපුණාති සති සතිආයතනෙ”තිආදිසු (ම. නි. 3.158; අ. නි. 3.102; 5.23) කාරණං ආයතනන්ති වුච්චති. වක්ඛුආදිසු ව තෙ තෙ චිත්තවෙතසිකා ධම්මා නිවසන්ති තදායත්තවුත්තිතායාති වක්ඛාදයො තෙසං නිවාසට්ඨානං. වක්ඛාදිසු ව තෙ ආකිණ්ණා තන්තිස්සිතත්තා තදාරම්මණත්තා වාති වක්ඛාදයොව නෙසං ආකරො. තත්ථ තත්ථ වත්ථුද්වාරාරම්මණවසෙන සමොසරණතො වක්ඛාදයොව නෙසං සමොසරණට්ඨානං. තන්තිස්සයාරම්මණභාවෙන තත්ථෙව උප්පත්තිතො වක්ඛාදයොව නෙසං සඤ්ජාතිදෙසො. වක්ඛාදිනං අභාවෙ අභාවතො වක්ඛාදයොව නෙසං කාරණන්ති යථාවුත්තෙනත්ථෙත වක්ඛු ව තං ආයතනඤ්චාති වක්ඛායතනං. ඵලං සෙසානිපි.

ඉමානෙව පන ද්වාදසායනනානි වක්ඛුච්ඤ්ඤාණාදිප්ච්ඤ්ඤාණෙහි සද්ධිං අට්ඨාරස විදහනාදිතො “ධාතුයො”ති වුච්චන්ති. තථා හි වක්ඛාදිසු එකෙකො ධම්මො යථාසම්භවං විදහති, ධියතෙ, විධානං, විධියතෙ එතාය, එත්ථ වා ධියතීති ධාතුති වුච්චති. ලොකියා හි ධාතුයො කාරණභාවෙන වචන්තීතාව හුත්වා සුවණ්ණරජතාදිධාතුයො විය සුවණ්ණරජතාදිං, අනෙකප්පකාරං සංසාරදුක්ඛං විදහන්ති, භාරභාරෙහි ව භාරො විය සත්තෙහි ධියන්ති ධාරියන්ති, දුක්ඛවිධානමත්තමෙව වෙතා අවසවත්තනතො. එතාහි ව කාරණභූතාහි සංසාරදුක්ඛං සත්තෙහි අනුච්චියති, තථාච්චිතඤ්ච තං එතාස්ථෙව ධියති යපියති, තස්මා “ධාතුයො”ති වුච්චන්ති. අපි ව යථා තිත්ථියානං අත්තා නාම සභාවතො නත්ථි, න ඵලමෙනා, එතා පන අත්තතො සභාවං ධාරෙන්තීති ධාතුයො. යථා ව ලොකෙ චිචිත්තා හරිතාලමනොසිලාදයො සෙලාවයවා “ධාතුයො”ති වුච්චන්ති, ඵලමෙනාපි ධාතුයො විය ධාතුයො. චිචිත්තා හෙතා ඤාණඤ්ඤායාවයවාති. යථා වා සරිරසඛිබාතස්ස සමුදායස්ස අවයවභූතෙසු රසසොණිතාදිසු අඤ්ඤමඤ්ඤවිසභාගලක්ඛණපරිච්ඡින්නෙසු ධාතුසමඤ්ඤා, ඵලමෙනෙසුපි පඤ්චක්ඛන්ධසඛිබාතස්ස අත්තභාවස්ස අවයවෙසු ධාතුසමඤ්ඤා වෙදිතබ්බා. අඤ්ඤමඤ්ඤවිසභාගලක්ඛණපරිච්ඡින්නා හෙතෙ වක්ඛාදයොති. අපි ව ධාතුති නිජ්ජීවමත්තස්සෙතං අධිවචනං. තථා හි හගවා “ජධාතුරො අයං හික්ඛු පුරිසො”තිආදිසු (ම. නි. 3.343) ජීවසඤ්ඤාසමුහනනත්ථං ධාතුදෙසනමකාසි. තස්මා නිජ්ජීවට්ඨෙතපි ධාතුයොති වුච්චන්ති.

එත්ථ ව “ආභාරට්ඨිතිකා”ති පච්චයායත්තවුත්තිතාවචනෙන සඛිබාරානං අනිච්චතා, තාය ව “යදනිච්චං තං දුක්ඛං, යං දුක්ඛං තදනත්තා”ති (සං. නි. 3.15) වචනතො දුක්ඛානත්තතා ව පකාසිතා හොන්තීති තිණ්පි සාමඤ්ඤලක්ඛණානි ගහිතාති. නාමන්ති වත්තාරො අරුපිතො ඛන්ධා, තෙ ව අත්ථතො පස්සාදයො. රුපන්ති භූතූපාදායරුපානි, තානි ව අත්ථතො පථ්විආදයොති අවිසෙසෙනෙව සලක්ඛණතො සඛිබාරා ගහිතා. තග්ගහණෙනෙව යෙ තෙ සවිසෙසා කුසලාදයො හෙතුආදයො ව, තෙපි ගහිතා ඵල හොන්තීති ආහ “ඉති අයං සඛිබාරලොකොපි සබ්බථා විදිතො”ති.

ඵලං සඛිබාරලොකස්ස සබ්බථා විදිතභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි සත්තලොකස්සපි සබ්බථා විදිතභාවං දස්සෙන්තො “යස්මා පනෙසා”තිආදිමාහ. තත්ථ ආසයං ඡානානීති ආගම්ම චිත්තං සෙති එත්ථාති ආසයො මිගාසයො විය. යථා මිගො ගොවරාය ගන්ත්වා පච්චාගන්ත්වා තත්ථෙව වනගහනෙ සයනීති සො තස්ස ආසයො, ඵලං අඤ්ඤථා පවත්තිත්ථාපි චිත්තං ආගම්ම යත්ථ සෙති, සො තස්ස ආසයොති වුච්චති. සො පන සස්සතදිට්ඨිආදිවසෙන වතුබ්බිධො. වුත්තඤ්ච –

“සස්සතුවිජෙදදිට්ඨි ව, ඛන්ති වෙවානුලොමිකා;
යථාභූතඤ්ච යං ඤාණං, එතං ආසයසද්දිත”න්ති.

තත්ථ සබ්බදිට්ඨිතං සස්සතුවිජෙදදිට්ඨිති සඬගහිතත්තා සබ්බෙපි දිට්ඨිගතිකා සත්තා ඉමා ඵල ද්වෙ දිට්ඨියො සන්තිස්සිතා. යථාහ “ද්වයනිස්සිතො බ්බායං කච්චාන ලොකො යෙභුයොන අත්ථිතඤ්චෙව තත්ථිතඤ්චා”ති (සං. නි. 2.15). අත්ථිතාති හි සස්සතග්ගාහො අධිප්පෙනො, තත්ථිතාති උච්ඡෙදග්ගාහො. අයං තාව වට්ටනිස්සිතානං

පුපුර්වජනානං ආසයො, විවට්ටනිස්සිතානං පන සුද්ධසත්තානං අනුලොමිකා ඛන්ති යථාභූතඤ්ඤාණන්ති දුට්ඨො ආසයො. තත්ථ “අනුලොමිකා ඛන්ති විපස්සනාඤ්ඤාණං, යථාභූතඤ්ඤාණං පන මග්ගඤ්ඤාණං”න්ති සම්මොභවිතොදනියා විහඬගට්ඨකථායං (විහ. අට්ඨ. 815) චූත්තං . තං චතුබ්බිධමිපි සත්තානං ආසයං ජානාති, ජානන්තො ච තෙසං දිට්ඨිගතානං තෙසඤ්ච ඤ්ඤාණානං අප්පචන්තික්ඛණෙපි ජානාති. චූත්තඤ්ඤාණං –

“කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො කාමගරුකො කාමාසයො කාමාධිමුත්තො’ති, කාමං සෙවන්තඤ්ඤෙව ජානාති ‘අයං පුග්ගලො නෙක්ඛම්මගරුකො නෙක්ඛම්මාසයො නෙක්ඛම්මාධිමුත්තො’”තිආදි (පටි. ම. 1.113).

අනුසයං ජානාතීති අනු අනු සයන්තීති අනුසයා, අනුරූපං කාරණං ලභිත්වා උප්පජ්ජන්තීති අත්ථො. එතෙන තෙසං කාරණලාභෙ උප්පජ්ජනාරහතං දස්සෙති. අප්පභීතා හි කිලෙසා කාරණලාභෙ සති උප්පජ්ජන්ති. කෙ පන තෙ? කාමරාගාදයො සත්ත අනාගතා කිලෙසා, අතීතා පච්චුප්පන්තා ච තංසභාවත්තා තථා චූච්චන්ති. න හි ධම්මානං කාලභෙදෙන සභාවභෙදො අත්ථී, තං සත්තවිධං අනුසයං තස්ස තස්ස සත්තස්ස සත්තානෙ පරොපරභාවෙන පචත්තමානං ජානාති.

වරිතං ජානාතීති එත්ථ වරිතන්ති සුවරිතදූවරිතං. තඤ්ඤි විහඬගෙ (විහ. 814 ආදයො) වරිතනිද්දෙසෙ නිද්දිට්ඨං. අථ චා වරිතන්ති වරියා වෙදිතබ්බො. තා පන රාගදොසමොභසද්ධාබුද්ධිචිත්තක්කවසෙන ඡ මූලවරියා, තාසං අපරියන්තො අන්තරභෙදො, සංසග්ගභෙදො පන තෙසට්ඨිවිධො. තං වරිතං සභාවතො සංකිලෙසතො වොදානතො සමුට්ඨානතො ඵලතො නිස්සන්දතොති ඵවමාදිනා පකාරෙන ජානාති.

අධිමුත්තිං ජානාතීති එත්ථ අධිමුත්තිති අප්ඤ්ඤාසයධාතු. සා දුට්ඨා භීතාධිමුත්ති පණීතාධිමුත්තිති. යාය භීතාධිමුත්තිකා සත්තා භීතාධිමුත්තිකෙයෙව සෙවන්ති, පණීතාධිමුත්තිකා ච පණීතාධිමුත්තිකෙ ඵව. සචෙ හි ආවරියුපජ්ඣායා න සීලචන්තො භොන්ති, සද්ධිවිහාරිකා සීලචන්තො භොන්ති, තෙ අත්තනො ආවරියුපජ්ඣායෙපි න උපසඬකමන්ති, අත්තනා සදිසෙ සාරුප්පභික්ඛුයෙව උපසඬකමන්ති. සචෙ ආවරියුපජ්ඣායා සාරුප්පභික්ඛු, ඉතරෙ අසාරුප්පා, තෙපි න ආවරියුපජ්ඣායෙ උපසඬකමන්ති, අත්තනා සදිසෙ භීතාධිමුත්තිකෙ ඵව උපසඬකමන්ති. තිපිටකවුළුභයන්තරො කිර නාගදීපෙ වෙතියවන්දනාය පඤ්චභි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ගච්ඡන්තො එකස්මිං ගාමෙ මනුස්සෙහි නිමන්තිතො ථෙරෙන ච සද්ධිං එකො අසාරුප්පභික්ඛු අත්ථී, ධුරවිහාරෙපි එකො අසාරුප්පභික්ඛු අත්ථී, භික්ඛුසඬසෙසු ගාමං ඔසරන්තෙසු තෙ උභො ජනා කිඤ්චාපි ආගන්තුකෙන නෙවාසිකො, නෙවාසිකෙන චා ආගන්තුකො න දිට්ඨසුබ්බො, ඵවං සත්තෙහි එකතො හුත්වා හසිත්වා හසිත්වා කථයමානා අට්ඨංසු. ථෙරො දිස්වා “සම්මාසම්බුද්ධෙන ජාතිත්වා ධාතුසංයුත්තං (සං. නි. 2.85 ආදයො) කථීත”න්ති ආභ. ඵවමයං භීතාධිමුත්තිකාදීනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාපසෙවනාදිනියාමිකා අප්ඤ්ඤාසයධාතු අප්ඤ්ඤාසයභාවො අධිමුත්තිති චූච්චති, තං අධිමුත්තිං ජානාති. “ඉමස්ස අධිමුත්ති භීතා, ඉමස්ස පණීතා. තත්ථාපි ඉමස්ස මුදු, ඉමස්ස මුදුතරා, ඉමස්ස මුදුතමා”තිආදිනා පටිච්ඡෙදකි. අධිමුත්තියා පන තික්ඛමුදුභාවාදිකො ඉන්ද්‍රියානං තික්ඛමුදුභාවාදිනා වෙදිතබ්බො.

අප්පරජක්ඛෙති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්මිති අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොභරජං එතෙසන්ති අප්පරජක්ඛා, අප්පං චා රාගාදිරජං එතෙසන්ති අප්පරජක්ඛා, අනුස්සදරාගාදිරජා සත්තා. තෙ අප්පරජක්ඛෙ. මහාරජක්ඛෙති එත්ථාපි එසෙව නයො, උස්සදරාගාදිරජා මහාරජක්ඛා. ජානාතීති “ඉමස්ස රාගරජො අප්පො, ඉමස්ස දොසරජො අප්පො”තිආදිනා අප්පරජක්ඛාදිකෙ ජානාති.

තික්ඛන්ද්‍රියෙති තික්ඛණෙහි සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතෙ. මුදිත්ද්‍රියෙති මුදුකෙහි සද්ධාදිති ඉන්ද්‍රියෙහි සමන්තාගතෙ. උභයත්ථාපි උපනිස්සයභූතින්ද්‍රියානි අධිප්පෙතානි. ස්වාකාරෙති සුන්දරාකාරෙ, කල්‍යාණපකතිකෙ විවට්ටජ්ඣාසයෙති අත්ථො. යෙසං චා ආසයාදයො ආකාරා කොට්ඨාසා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. විපරිතා ද්වාකාරා. සුවිඤ්ඤාපයෙති සම්මන්තනියාමං විඤ්ඤාපෙතං සුකරෙ සද්ධෙ පඤ්ඤවන්තෙ ච, යෙ චා කථීතං කාරණං සල්ලක්ඛෙත්ති, සුඛෙන සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙතං, තෙ සුවිඤ්ඤාපයා. විපරිතා දුවිඤ්ඤාපයා. හබ්බෙ අභබ්බෙති එත්ථ යෙ අරියමග්ගප්පට්ඨෙධස්ස අනුච්ඡවිකා උපනිස්සයසම්පන්නා කම්මාවරණකිලෙසාවරණවිපාකාවරණරහිතා, තෙ හබ්බා. විපරිතා අභබ්බා. තස්මාති යස්මා හගවා අපරිමාණෙ සත්තෙ ආසයාදිතො අනවසෙසෙත්වා ජානාති, තස්මා අස්ස හගවතො සත්තලොකොපි සබ්බථා විදිතො.

නනු ච සත්තෙසු පමාණාදිපි ජාතිතබ්බො අත්ථීති? අත්ථී, තස්ස පන ජානනං න නිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධායාති ඉධ න ගහිතං, හගවතො පන තම්පි සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතමෙව, පයොජනාභාවා දෙසනං නාරුල්ලං. තෙන චූත්තං –

“අථ බො හගවා පරිත්තං නබ්බිබ්බායං පංසුං ආරොපෙත්වා භික්ඛු ආමන්තෙසි – ‘තං කිං මඤ්ඤං, භික්ඛවෙ, කතමං නු බො බහුතරං යො වායං මයා පරිත්තො නබ්බිබ්බායං පංසු ආරොපිතො, අයං චා මහාපට්ඨී’”තිආදි (සං. නි. 5.1121).

එවං සත්තලොකස්සපි සබ්බථා විදිතභාවං දස්සෙන්වා ඉදානි ඔකාසලොකස්සපි තථෙව විදිතභාවං දස්සෙන්තො ආහ “යථා ව සත්තලොකො”ති ආදි . ඔකාසලොකොපි සබ්බථා විදිතොති සම්බන්ධො. චක්කවාළන්ති ලොකධාතු. සා හි නෙමීමණ්ඩලසදිසෙන චක්කවාළපබ්බතෙන සමන්තතො පරික්ඛින්නත්තා “චක්කවාළ”න්ති වුවිති. අභිච්ඡාදිභානීති උපධිස්වතුත්ථානි, තිණි සතානි පඤ්ඤාසඤ්චානි අත්ථො. නහුතානීති දසසහස්සානි. සඬබ්බාතානි කථිතා. යස්මා පථවී නාමායං තිරියං අපරිච්ඡින්නා, තස්මා “එත්තකං බහලත්තෙන, සඬබ්බාතායං වසුන්ධරා”ති බහලතොයෙව පරිච්ඡේදො වුත්තො. නහු චක්කවාළපබ්බතෙහි තංතංචක්කවාළපථවී පරිච්ඡින්නානි? න තදඤ්ඤචක්කවාළපථවියා එකාබද්ධභාවතො. තිණිණං තිණිණඤ්ඤි පත්තානං අන්තරාලසදිසෙ තිණිණං තිණිණං ලොකධාතූනං අන්තරෙයෙව පථවී නත්ථි ලොකන්තරතිරයභාවතො, චක්කවාළපබ්බතානං පන චක්කවාළපබ්බතන්තරෙහි සම්බද්ධධාතො පථවී එකාබද්ධාව, විචට්ටකාලෙ සණ්ඨගමානාපි පථවී යථාසණ්ඨිතපථවියා එකාබද්ධාව සණ්ඨගති.

සණ්ඨිතීති හෙට්ඨා උපරිතො වානි සබ්බසො ධීති. එවං සණ්ඨිතෙති එවං අවට්ඨිතෙ. එත්ථානි චක්කවාළෙ. අජ්ඣොගාල්හොති ඔගාහිත්වා අනුපවිසිත්වා ධීතො. අච්චුග්ගතො තාවදෙව්නි තත්තකමෙව චතුරාසීති යොජනසහස්සානියෙව උග්ගතො. න කෙවලඤ්ඤෙත්ථ උබ්බෙධොව, අථ බො ආයාමචිත්ථාරාපිස්ස තත්තකායෙව. වුත්තඤ්ඤෙනං –

“සිනෙරු, හික්ඛෙව, පබ්බතරාජා චතුරාසීති යොජනසහස්සානි ආයාමෙන, චතුරාසීති යොජනසහස්සානි විත්ථාරෙනා”ති (අ. නි. 7.66).

සිනෙරුපබ්බතූත්තමොති පබ්බතෙසු උත්තමො, පබ්බතොයෙව වා උත්තමො පබ්බතූත්තමො, සිනෙරුසඬබ්බාතො පබ්බතූත්තමො සිනෙරුපබ්බතූත්තමො, සිනෙරුපබ්බතරාජානි වුත්තං හොති. තස්ස ව පාචිනපස්සං රජතමයං, තස්මා තස්ස පභාය අජ්ඣොත්ථරත්තියා පාචිනදිසාය සමුද්දොදකං බීරං විය පඤ්ඤායති. දක්ඛිණපස්සං පන ඉන්දනීලමණිමයං, තස්මා දක්ඛිණදිසාය සමුද්දොදකං යෙභුයොන නීලවණිණං හුත්වා පඤ්ඤායති, තථා ආකාසං. පච්ඡිමපස්සං ඵලිකමයං. උත්තරපස්සං සුවණිණමයං. චත්තාරො සමුද්දොදි සිනෙරුරස්මිති එව පරිච්ඡින්නා. තථා හි පුබ්බදක්ඛිණපස්සෙහි නික්ඛන්තා රජතමණිරස්මියො එකතො හුත්වා මහාසමුද්දපිට්ඨෙයන ගන්ත්වා චක්කවාළපබ්බතං ආභවිව තිට්ඨන්ති, දක්ඛිණපච්ඡිමපස්සෙහි නික්ඛන්තා මණිඵලිකරස්මියො, පච්ඡිමුත්තරපස්සෙහි නික්ඛන්තා ඵලිකසුවණිණරස්මියො, උත්තරපාචිනපස්සෙහි නික්ඛන්තා සුවණිණරජතරස්මියො එකතො හුත්වා මහාසමුද්දපිට්ඨෙයන ගන්ත්වා චක්කවාළපබ්බතං ආභවිව තිට්ඨන්ති, තාසං රස්මීනං අන්තරෙසු චත්තාරො මහාසමුද්දො හොන්ති.

තතොති සිනෙරුස්ස හෙට්ඨා උපරි ව වුත්තප්පමාණතො. උපධිච්ඡුපධිස්වේනානි උපධිස්වේන උපධිස්වේන. ඉදං වුත්තං හොති – ද්වාචත්තාලීස යොජනසහස්සානි සමුද්දෙ අජ්ඣොගාල්හො තත්තකමෙව උපරි උග්ගතො යුගන්ධරපබ්බතො, එකච්ඡති යොජනසහස්සානි මහාසමුද්දෙ අජ්ඣොගාල්හො තත්තකමෙව ව උපරි උග්ගතො ඊසධරො පබ්බතොති ඉමිතා නයෙන සෙසෙසුපි උපධිච්ඡුපධිස්වේනානා වෙදිතබ්බා. යථා මහාසමුද්දො යාව චක්කවාළපාදමූලා අනුපුබ්බන්තින්තො, එවං යාව සිනෙරුපාදමූලානි හෙට්ඨා සිනෙරුප්පමාණතො උපධිස්වේනාණොපි යුගන්ධරපබ්බතො පථවියං සුප්පතිට්ඨිතො, එවං ඊසධරාදයොපිති දට්ඨබ්බං. වුත්තඤ්ඤෙනං “මහාසමුද්දො, හික්ඛෙව, අනුපුබ්බන්තින්තො අනුපුබ්බපොණො අනුපුබ්බපබ්බතාරො”ති (වුළුව. 184; උදා. 45). සිනෙරුයුගන්ධරාදීනං අන්තරෙ සිදන්තරසමුද්දා නාම හොන්ති. තත්ථ කිර උදකං සුබ්බමං මොරපත්තමත්තමිපි පක්ඛිත්තං පතිට්ඨාතුං න සක්කොති සිදතෙව, තස්මා තෙ සිදසමුද්දා නාම වුවිවන්ති. තෙ පන විත්ථාරතො යථාක්කමං සිනෙරුආදීනං අච්චුග්ගමසමානපආමාණානි වදන්ති. අජ්ඣොගාල්හුග්ගතානි අජ්ඣොගාල්හා ව උග්ගතා ව. බ්‍රහ්මාති මහන්තා.

සිනෙරුස්ස සමන්තතොති පරික්ඛිපනවසෙන සිනෙරුස්ස සමන්තතො ධීතා. සිනෙරුං තාව පරික්ඛිපිත්වා ධීතො යුගන්ධරො, තං පරික්ඛිපිත්වා ඊසධරො. එවං තං තං පරික්ඛිපිත්වා ධීතා “සිනෙරුස්ස සමන්තතො”ති වුත්තා. කත්ථවි පන “සිනෙරුං පරික්ඛිපිත්වා අස්සකණ්ණො නාම පබ්බතො පතිට්ඨිතො, තං පරික්ඛිපිත්වා චිත්තකො නාම පබ්බතො”ති එවං අඤ්ඤොයෙව අනුක්කමො ආගතො. තථා හි නිමිජාතකෙ –

“සහස්සයුත්තං භයවාහිං, දිබ්බයානමධිට්ඨිතො;
යායමානො මහාරාජා, අද්දා සිදන්තරෙ නගෙ;
දිස්වානාමන්තසි සුතං, ඉමෙ කෙ නාම පබ්බතා”ති. (ජා. 2.22.566)

එවං නිමිමහාරාජෙන පුට්ඨෙයන මාතලිදෙවපුත්තෙන –

“සුදස්සනො කරවිකො, ඊසධරො යුගන්ධරො;
නෙමින්ධරො චිත්තකො, අස්සකණ්ණො ගිරි බ්‍රහ්මා.

“එතෙ සිදන්තරෙ නගා, අනුපුබ්බසමුග්ගතා;
මහාරාජානමාවාසා, යානි ත්වං රාජ පස්සසි”ති. (ජා. 2.22.568-569)

වුත්තං.

තත්ථ අට්ඨකථායං ඉදං වුත්තං –

“අයං, මහාරාජ, එතෙසං සබ්බඛාරො සුදස්සනො පබ්බතො නාම, තදනන්තරෙ කරවිකො නාම, සො සුදස්සනතො උච්චතරො. උභින්නමිපි පන තෙසං අන්තරෙ එකොපි සිදන්තරමභාසමුද්දො. කරවිකස්ස අනන්තරෙ ඊසධරො නාම, සො කරවිකතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. ඊසධරස්ස අනන්තරෙ යුගන්ධරො නාම, සො ඊසධරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. යුගන්ධරස්ස අනන්තරෙ නෙමිත්ඨරො නාම, සො යුගන්ධරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. නෙමිත්ඨරස්ස අනන්තරෙ විනතකො නාම, සො නෙමිත්ඨරතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. විනතකස්ස අනන්තරෙ අස්සකණ්ණො නාම, සො විනතකතො උච්චතරො. තෙසමිපි අන්තරෙ එකො සිදන්තරමභාසමුද්දො. එතෙ සිදන්තරමභාසමුද්දෙ සත්ත පබ්බතා අනුපට්ඨායා සමුග්ගතා සොපානසද්ධා හුත්වා යීතා”ති (ජා. අට්ඨ. 6.22.569).

යොජනානං සතානුවචො, හිමවා පඤ්ච පබ්බතොති හිමවා පබ්බතො පඤ්ච යොජනසතානි උච්චො, උබ්බෙධොති අත්ථො. තත්ථ හිමවාති හිමපාතසමයෙ හිමයුත්තතාය හිමං අස්ස අත්ථිති හිමවා, ගිම්හකාලෙ හිමං වමනීති හිමවා. පබ්බතොති සෙලො. සෙලො හි සන්ධිසඬ්ඛාතෙහි පබ්බතෙහි සහිත්තා “පබ්බතො”ති වුවචති, පසවනාදිවසෙන ජලස්ස සාරභූතානං භෙසජ්ජාදිනං වත්ථුනඤ්ච ගිරණතො “ගිරි”ති ව වුවචති. යොජනානං සහස්සානි, තිණ්ණ ආයතවිත්ථතොති යොජනානං තිණ්ණ සහස්සානි ආයාමතො ව විත්ථාරතො වාති අත්ථො, ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව තිණ්ණ යොජනසහස්සානිති වුත්තං හොති.

චතුරාසිතිසහස්සෙහි, කුට්ඨෙහි පටිමණ්ඩිතොති සුදස්සනකුට්ඨිත්‍රකුටාදීනි චතුරාසිතිකුට්ඨසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතො, සොහිතොති අත්ථො. අපිචෙත්ථ අවුත්තොපි අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො (ම. නි. අට්ඨ. 2.31; අ. නි. අට්ඨ. 3.8.19; සු. නි. අට්ඨ. සෙලසුත්තවණ්ණනා) – අයං හිමවා නාම පබ්බතො සමන්තතො සන්දමානපඤ්චසතනදිවිචිත්තො, යත්ථ ආයාමවිත්ථාරෙන වෙච ගම්භීරතාය ව පණ්ණාස පණ්ණාස යොජනා දියඬ්ඪයොජනසතපරිමණ්ඩලා අනොතත්තදහො කණ්ණමුණ්ණිදහො රථකාරදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහො මන්දාකිනීදහො සීහප්පපාතදහොති සත්ත මහාසරා පතිට්ඨිතා. තෙසු අනොතත්තො සුදස්සනකුට්ඨං චිත්‍රකුට්ඨං කාලකුට්ඨං ගන්ධමාදනකුට්ඨං කෙලාසකුට්ඨති ඉමෙහි පඤ්චති පබ්බතෙහි පරික්ඛිත්තො. තත්ථ සුදස්සනකුට්ඨං සොචණ්ණමයං ද්වියොජනසතබ්බෙධං අන්තොවඬ්ඪං කාකමුඛසණ්ඨානං තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතං. චිත්‍රකුට්ඨං සබ්බරතනමයං. කාලකුට්ඨං අඤ්ජනමයං. ගන්ධමාදනකුට්ඨං සානුමයං අබ්බන්තරෙ මුග්ගවණ්ණං කාලානුසාරියාදිමූලගන්ධො වන්දනාදිසාරගන්ධො සරලාදිචේග්ගගන්ධො ලවඩගාදිතවගන්ධො කපිට්ඨාදිපපටිකගන්ධො සජ්ජාදිරසගන්ධො තමාලාදිපත්තගන්ධො නාගකුඩකුමාදිපුප්ඵගන්ධො ජාතිඵලාදිඵලගන්ධො සබ්බථා ගන්ධභාවතො ගන්ධගන්ධොති ඉමෙහි දසහි ගන්ධෙහි උස්සන්තං නානප්පකාරඔසධසඤ්ජන්තං කාලපක්ඛලපොසථදිවසෙ ආදිත්තමිව අඬ්ඨාරං ජලන්තං තිට්ඨති.

තත්ථෙව නන්දමූලකං (සු. නි. අට්ඨ. 1.35) නාම පබ්භාරං පච්චෙකබුද්ධානං වසනොකාසො. තිස්සො ගුහායො සුවණ්ණගුහා මණ්ණගුහා රජතගුහාති. තත්ථ මණ්ණගුහාද්වාරෙ මඤ්ජුසකො නාම රුක්ඛො යොජනං උබ්බෙධෙන, යොජනං විත්ථාරෙන, සො යත්තකානි උදකෙ වා ථලෙ වා පුප්ඵානි, සබ්බානි පුප්ඵති විසෙසෙන පච්චෙකබුද්ධාගමනදිවසෙ, තස්සුපරිතො සබ්බරතනමාලො හොති. තත්ථ සම්මජ්ජනකවාතො කවචරං ඡඩ්ඬෙති, සමකරණවාතො සබ්බරතනමයං වාලිකං සමං කරොති, සිඤ්චනකවාතො අනොතත්තදහතො ආනෙන්වා උදකං සිඤ්චති, සුගන්ධකරණවාතො සබ්බෙසං ගන්ධරුක්ඛානං ගන්ධෙ ආනෙති, ඔව්නකවාතො පුප්ඵානි ඔව්නිත්වා පානෙති, සන්ථරණකවාතො සබ්බත්ථ සන්ථරති, සදා පඤ්ඤත්තානෙව චෙන්ථ ආසනානි හොන්ති. යෙසු පච්චෙකබුද්ධුප්පාදදිවසෙ උපොසථදිවසෙ ව සබ්බපච්චෙකබුද්ධා සන්නිපතිත්වා නිසීදන්ති, අයං තත්ථ පකති. අභිසම්බුද්ධපච්චෙකබුද්ධො තත්ථ ගන්ත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදති. තතො සවෙ තස්මිං කාලෙ අඤ්ඤෙපි පච්චෙකබුද්ධා සංචිජ්ජන්ති, තෙපි තඬ්ඨණං සන්නිපතිත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදන්ති, නිසීදිත්වා කිඤ්චිදෙව සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨහන්ති. තතො සඬ්ඝත්ථෙරො අධුනාගතං පච්චෙකබුද්ධං සබ්බෙසං අනුමොදනත්ථාය “කථමධිගත”න්ති කම්මට්ඨානං පුච්ඡති, තදා සො අත්තනො උදානඛ්‍යාකරණගාථං භාසති. එවමිදං ගන්ධමාදනකුට්ඨං පච්චෙකබුද්ධානං ආවාසට්ඨානං හොතිති වෙදිතබ්බං.

කෙලාසකුට්ඨං පන රජතමයං. සබ්බානි චෙතානි චිත්‍රකුටාදීනි සුදස්සනෙන සමානුබ්බෙධසණ්ඨානානි තමෙව සරං පටිච්ඡාදෙන්වා යීතානි. සබ්බානි පන පුච්චලතො පඤ්ඤාසයොජනානි, ආයාමතො පන උබ්බෙධතො විය ද්වියොජනසතානෙවාති වදන්ති. තානි සබ්බානි දෙවානුභාවෙන නාගානුභාවෙන ව යස්සන්ති, නදියො ව තෙසු සන්දන්ති, තං සබ්බමිපි උදකං අනොතත්තමෙව පටිසති, වන්දිමසුරියා දක්ඛිණෙන වා උත්තරෙන වා ගච්ඡන්තා පබ්බතන්තරෙන තත්ථ ඕහාසං කරොන්ති, උජුං ගච්ඡන්තා න කරොන්ති, තෙනෙවස්ස “අනොතත්ත”න්ති සඬ්ඛා උදපාදි. තත්ථ රතනමයමනුඤ්ඤසොපානසිලාතලානි නිම්මච්ඡකච්ඡපානි ඵලිකසද්ධසනිම්මලූදකානි න්භානතිත්ථානි තදුපභොගීසත්තානං සාධාරණකම්මිත්‍රාව සුප්පටියත්තානි සුසණ්ඨිතානි හොන්ති, යෙසු බුද්ධපච්චෙකබුද්ධබ්බිණ්ණසවා ව ඉද්ධිමන්තො ව ඉසයො න්භායන්ති, දෙවසක්ඛාදයො උය්‍යානකීලං කීලන්ති.

තස්ස චතුසු පස්සෙසු සිහමුබං හත්ථිමුබං අස්සමුබං උසහමුබන්ති චත්තාරි මුබානි හොන්ති, යෙහි චතස්සො නදියො සන්දන්ති. සිහමුබෙන නික්ඛන්තනදීතීරෙ සීහා බහුතරා හොන්ති, හත්ථිමුබාදිහි හත්ථිඅස්සඋසහා. පුරත්ථිමදිසතො නික්ඛන්තනදී අනොතත්තං කික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා ඉතරා තිස්සො නදියො අනුපගම්ම පාවිනහිමවන්තෙනෙව අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසති. පච්ඡිමදිසතො ච උත්තරදිසතො ච නික්ඛන්තනදියොපි තථෙව පදක්ඛිණං කත්වා පච්ඡිමහිමවන්තෙනෙව උත්තරහිමවන්තෙනෙව ච අමනුස්සපථං ගන්ත්වා මහාසමුද්දං පවිසන්ති. දක්ඛිණදිසතො නික්ඛන්තනදී පන තං කික්ඛන්තුං පදක්ඛිණං කත්වා දක්ඛිණෙන උජුකං පාසාණපිට්ඨෙයෙනෙව සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා පබ්බතං පහරිත්වා වුට්ඨාය පරික්ඛෙපෙන තිගාවුතප්පමාණා උදකධාරා හුත්වා ආකාසෙන සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා තියග්ගලො නාම පාසාණෙ පතිතා, පාසාණො උදකධාරාවෙගෙන හින්තො. තත්ථ පඤ්ඤාසයොජනප්පමාණා තියග්ගලො නාම මහාපොක්ඛරණි ජාතා, මහාපොක්ඛරණියා කුලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨි යොජනානි ගතා, තතො සනපථං හින්දිත්වා උමඬිගෙන සට්ඨි යොජනානි ගන්ත්වා විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා හත්ථතලෙ පඤ්චඩ්ගුලිපදිසා පඤ්චධාරා හුත්වා පචත්තති. සා තික්ඛන්තුං අනොතත්තං පදක්ඛිණං කත්වා ගතට්ඨානෙ “ආචට්ටගඬිගා”ති වුව්චති, උජුකං පාසාණපිට්ඨෙයෙන සට්ඨි යොජනානි ගතට්ඨානෙ “කණ්ඨගඬිගා”ති, ආකාසෙන සට්ඨි යොජනානි ගතට්ඨානෙ “ආකාසගඬිගා”ති, තියග්ගලොපාසාණෙ පඤ්ඤාසයොජනොකාසෙ ධීතා “තියග්ගලොපොක්ඛරණි”ති, කුලං හින්දිත්වා පාසාණං පවිසිත්වා සට්ඨි යොජනානි ගතට්ඨානෙ “බහලගඬිගා”ති, උමඬිගෙන සට්ඨි යොජනානි ගතට්ඨානෙ “උමඬිගඬිගා”ති වුව්චති. විඤ්ඤං නාම තිරච්ඡානපබ්බතං පහරිත්වා පඤ්චධාරා හුත්වා පචත්තට්ඨානෙ පන ගඬිගා යමුනා අචිරවති සරභු මහීති පඤ්චධා සඬ්ඛාං ගතා. එවමෙන පඤ්ච මහානදියො හිමවන්තතො පභවන්ති.

ඡද්දන්තදහස්ස පන (ජා. අට්ඨ. 5.16.ඡද්දන්තජාතකචණ්ණනා) මජ්ඣෙ ද්වාදසයොජනප්පමාණෙ යානෙ සෙවාලො වා පණකං වා නත්ථි, මණික්ඛන්ධවණ්ණං උදකමෙව සන්තිට්ඨති, තදනන්තරං යොජනචිත්ථතං සුද්ධකල්ලභාරවනං තං උදකං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං, තදනන්තරං යොජනචිත්ථතමෙව සුද්ධතීලුප්පලවනං තං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං, යොජනොජනචිත්ථතානෙව රත්තූප්පලසෙතූප්පලරත්තපදුමසෙතපදුමකුමුදවනානි පුරිමං පුරිමං පරික්ඛිපිත්වා ධීතානි, ඉමෙසං පන සත්තන්තං වනානං අනන්තරං සබ්බෙසමිපි කල්ලභාරාදීනං වසෙන වොම්ස්සකචනං යොජනචිත්ථතමෙව තානි පරික්ඛිපිත්වා ධීතං, තදනන්තරං නාගානං කට්ඨප්පමාණෙ උදකෙ යොජනචිත්ථතමෙව රත්තසාලිවනං, තදනන්තරං උදකපරියන්තෙ නීලපීතලොහිතොදාතසුරහිසුමුකුසුමසමාකිණ්ණං බුද්දකගච්ඡවනන්ති ඉමානි දස වනානි යොජනොජනචිත්ථතානෙව. තතො බුද්දකරාජමාසමහාරාජමාසමුග්ගවනං, තදනන්තරං තිපුසඵලාලුකඅලාබුකුමිහණ්ඩවල්ලිවනානි, තතො පුගරුක්ඛප්පමාණං උච්ඡ්වනං, තතො හත්ථිදන්තප්පමාණඵලං කදලිවනං, තතො සාලවනං, තදනන්තරං වාට්ඨප්පමාණඵලං පනසවනං, තතො මධුරඵලං අම්බවනං, තතො විඤ්චවනං, තතො කපිට්ඨවනං, තතො වොම්ස්සකො මහාවනසණ්ඩො, තතො වෙණුවනං, වෙණුවනං පන පරික්ඛිපිත්වා සත්ත පබ්බතා ධීතා, තෙසං බාහිරන්තතො පට්ඨාය පඨමො වුළුකාලපබ්බතො නාම, දුතියො මහාකාලපබ්බතො නාම, තතො උදකපස්සපබ්බතො නාම, තතො චන්ද්‍රපස්සපබ්බතො නාම, තතො සූරියපස්සපබ්බතො නාම, තතො මණිපස්සපබ්බතො නාම, සත්තමො සුවණ්ණපස්සපබ්බතො නාම. සො උබ්බෙධතො සත්තයොජනිකො ඡද්දන්තදහං පරික්ඛිපිත්වා පත්තස්ස මුඛවට්ටි විය ධීතො. තස්ස අබ්භන්තරිමපස්සං සුවණ්ණවණ්ණං, තතො නික්ඛන්තෙන ඔහාසෙන ඡද්දන්තදහො සමුග්ගතබාලසූරියො විය හොති. බාහිරිමපබ්බතෙසු පන එකො උබ්බෙධතො ඡ යොජනානි, එකො පඤ්ච, එකො චත්තාරි, එකො තීණි, එකො ද්වෙ, එකො යොජනං.

එවං සත්තපබ්බතපරික්ඛිත්තස්ස පන තස්ස දහස්ස පුබ්බන්තරකණ්ණෙ උදකචාතප්පහරණොකාසෙ මහානිග්‍රොධරුක්ඛො, තස්ස ඛන්ධො පරික්ඛෙපතො පඤ්චයොජනිකො, උබ්බෙධතො සත්තයොජනිකො. චතුසු දිසාසු චතස්සො සාධායො ඡ්ඡයොජනිකා, උද්ධං උග්ගතසාධාපි ඡයොජනිකාව. ඉති සො මූලතො පට්ඨාය උබ්බෙධෙන තෙරසයොජනිකො සාධානං ඔරිමන්තතො යාව පාරිමන්තා ද්වාදසයොජනිකො අට්ඨති පාරොහසහස්සෙහි පටිමණ්ඩිතො මුණ්ඩමණිපබ්බතො විය විලාසමානො තිට්ඨති. ඡද්දන්තදහස්ස පන පච්ඡිමදිසාහාගෙ සුවණ්ණපබ්බතෙ ද්වාදසයොජනිකා කඤ්චනගුහා. ඡද්දන්තො නාගරාජා වස්සාරත්තෙ අට්ඨසහස්සනාගපරිවුතො කඤ්චනගුහායං වසති, ගිම්හකාලෙ උදකචාතං සම්පට්ඨිමානො මහානිග්‍රොධමූලෙ පාරොහන්තරෙ තිට්ඨති.

මන්දාකිනියා පන මජ්ඣෙ පඤ්චවිසතියොජනමත්තෙ යානෙ සෙවාලො වා පණකං වා නත්ථි, ඵලිකවණ්ණං උදකමෙව හොති, තතො පරං පන නාගානං කට්ඨප්පමාණෙ උදකෙ අඬ්ඨයොජනචිත්ථතං සෙතපදුමවනං තං උදකං පරික්ඛිපිත්වා ධීතං. තත්ථ මූලාලං නඬිගලසිසමත්තං හොති, හිසං මහාහෙරිපොක්ඛරප්පමාණං හොති. තස්ස එකෙකස්මිං පබ්බතන්තරෙ ආජ්ඣකප්පමාණං ධීරං හොති. පදුමානං පූප්පසමයෙ වාතො රෙණුවට්ටි උට්ඨාපෙත්වා පදුමීනිපත්තෙසු යපෙති, තත්ථ උදකචුසිතානි පතන්ති, තතො ආදිච්චපාකෙන පච්චිත්වා පක්කඅයොසට්ඨිකා විය පොක්ඛරමධු තිට්ඨති, තදනන්තරං තාවමහන්තමෙව රත්තපදුමවනං, තදනන්තරං රත්තකුමුදවනං, තදනන්තරං සෙතකුමුදවනං, තදනන්තරං නීලුප්පලවනං, තදනන්තරං රත්තූප්පලවනං, තදනන්තරං සුගන්ධසාලිවනං, තදනන්තරං ඵලාලුකඅලාබුකුමිහණ්ඩාදීනි මධුරරසානි වල්ලිඵලානි, තදනන්තරං අඬ්ඨයොජනචිත්ථතමෙව උච්ඡ්වනං, තත්ථ පුගරුක්ඛක්ඛන්ධප්පමාණං උච්ඡ්ව. තදනන්තරං කදලිවනං, යතො දුචෙ පක්කානි බාදන්තා කිලමන්ති. තදනන්තරං වාට්ඨප්පමාණඵලං පනසවනං, තදනන්තරං අම්බවනං, පථිබ්බවනං, කපිට්ඨවනන්ති සබ්බෙපතො තස්මිං දහෙ බාදිතබ්බයුත්තකං ඵලං නාම නත්ථිති න චත්තබ්බං. ඉති ඉමස්මිං හිමවති විජ්ජමානකසත්තමහාසරප්පභූතීනං පමාණසණ්ඨානාදිහෙදං සබ්බමෙව විසෙසං භගවා සබ්බථා අවෙදි අඤ්ඤාසි පටිවිජ්ඣියෙවාති දට්ඨබ්බං.

නිපඤ්චයොජනක්ඛන්ධපරික්ඛේපානි පන්තරසයොජනප්පමාණක්ඛන්ධපරික්ඛේපා, ඛන්ධස්ස පරිණාහො පන්තරසයොජනප්පමාණොති චූත්තං හොති. නගච්ඡයාති නගසද්දෙන අච්ඡාතඛිබ්බා, රුක්ඛාභිධානාති අත්ථො. රුක්ඛො හි න ගච්ඡති නගොති චූච්චති. නගච්ඡයා ජම්බුති යොජෙනඛ්බං. පඤ්ඤාසයොජනක්ඛන්ධසාධායාමාති උඛ්බේධතො පඤ්ඤාසයොජනප්පමාණක්ඛන්ධායාමා උඛ්බේධතො සමන්තතො ව පඤ්ඤාසයොජනසාධායාමා ව. තතො එව සතයොජනච්ඡිණ්ණා, තාවදෙව ව උග්ගතා. ජම්බුරුක්ඛස්ස හි මූලතො පට්ඨාය යාව සාධාච්චපා, තාව පණ්ණාස යොජනාති, තතො පරමිපි උජුකං උග්ගතසාධා පණ්ණාස යොජනාති, සමන්තතො ව එකෙකා සාධා පණ්ණාස පණ්ණාස යොජනාති වඩ්ඪිතාති. තාසු පන මහන්තා මහන්තා නදියො සන්දන්ති, තාසං නදීනං උභයතිරෙ ජම්බුපක්කානං පතිතට්ඨානෙ සුවණ්ණඛිකුරා උට්ඨහන්ති, තෙ නදීපලෙන වුය්හමානා අනුපුඛ්බෙන මහාසමුද්දං පටිසන්ති, තතොයෙව ජම්බුනදියං නිඛන්තත්තා “ජම්බුනද”න්ති තං සුවණ්ණං චූච්චති.

යස්සානුභාවෙනාති යස්සා මහන්තතා කප්පට්ඨායිකාදිප්පකාරෙන පභාවෙන. යඤ්චෙනං ජම්බුයා පමාණං, එතදෙව අසුරානං චිත්තපාටලියා, ගරුළානං සිම්බලිරුක්ඛස්ස, අපරගොයානෙ කදම්බස්ස, උත්තරකුරුසු කප්පරුක්ඛස්ස, පුඛ්බවිදෙහෙ සිරිසස්ස, තාවතිංසෙසු පාරිච්ඡත්තකස්සාති. තෙනාහු පොරාණා –

“පාටලි සිම්බලි ජම්බු, දෙවානං පාරිඡත්තකො;
කදම්බො කප්පරුක්ඛො ව, සිරිසෙන හවති සත්තම”න්ති. (විසුද්ධි. 1.137; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.322);

එත්ථ සිරිසෙන හවති සත්තමන්ති එත්ථ සිරිසෙනාති පච්චත්තෙ කරුණුවචනං. සත්තමන්ති ලිඛිතපල්ලාසෙන චූත්තං, සිරිසො හවති සත්තමොති අත්ථො.

චක්කවාළසිලුවවයොති චක්කවාළපඛිබ්බතො. පරික්ඛිපිත්වා තං සඛ්බං, ලොකධාතුමයං ධීතොති හෙට්ඨා චූත්තං සඛ්බමිපි තං පරික්ඛිපිත්වා චක්කවාළසිලුවවයො පතිට්ඨිතො, අයං එකා ලොකධාතු නාමාති අත්ථො. ම-කාරො පදසන්ධිවසෙන ආගතො. “තං සඛ්බං ලොකධාතුං පරික්ඛිපිත්වා අයං චක්කවාළසිලුවවයො ධීතො”ති එවම්පෙත්ථ සම්බන්ධං වදන්ති, එවං චූත්තෙපි චක්කවාළපඛිබ්බතොපි ලොකධාතුයෙවාති වෙදිතඛිබ්බං.

තත්ථාති තිස්සං ලොකධාතුයං. චන්දමණ්ඩලං එකුනපඤ්ඤාසයොජනන්ති උජුකං ආයාමතො චිත්ථාරතො උඛ්බේධතො ව එකුනපඤ්ඤාසයොජනං, පරිමණ්ඩලතො පන තිහි යොජනෙහි උනදියඛිඪසතයොජනං. සූරියමණ්ඩලං පඤ්ඤාසයොජනන්ති එත්ථාපි චන්දමණ්ඩලෙ චූත්තනයෙනෙව උජුකං පඤ්ඤාසයොජනන්ති වෙදිතඛිබ්බං, පරිමණ්ඩලතො පන දියඛිඪසතයොජනං.

තෙසු පන චන්දමණ්ඩලං (දී. නි. අට්ඨ. 3.121) හෙට්ඨා, සූරියමණ්ඩලං උපරි, අත්තරා නෙසං යොජනං හොති. චන්දස්ස හෙට්ඨිමන්තතො සූරියස්ස උපරිමන්තං යොජනසතං හොති, චන්දවිමානං අත්තො මණ්ණමයං, ඛති රජතෙන පරික්ඛිත්තං, අත්තො ව ඛති ව සීතලමෙව හොති. සූරියවිමානං අත්තො කනකමයං, ඛතිරං එලිකපරික්ඛිත්තං හොති, අත්තො ව ඛති ව උණ්හමෙව. චන්දො උජුකං සණ්ඨකං ගච්ඡති. සො හි අමාවාසියං සූරියෙන සද්ධිං ගච්ඡන්තො දිවසෙ දිවසෙ ථොකං ථොකං ඔභියන්තො පුණ්ණමාසියං උපඛිඪග්ගතො ඔභියති, තිරියං පන සීසං ගච්ඡති. තථා හෙස එකස්මිං මාසෙ කදාව දක්ඛිණතො, කදාව උත්තරතො දිස්සති, චන්දස්ස උභොසු පස්සෙසු නක්ඛන්තතාරකා ගච්ඡන්ති, චන්දො ධෙනු විය වච්ඡං තං තං නක්ඛන්තං උපසඬකමති, නක්ඛන්තාති පන අත්තතො ගමනට්ඨානං න විජහන්ති, අත්තතො වීරියාව ගච්ඡන්ති. සූරියස්ස පන උජුකං ගමනං සීසං, තිරියං ගමනං දන්ධං. තිරියං ගමනං නාම දක්ඛිණදිසතො උත්තරදිසාය, උත්තරදිසතො දක්ඛිණදිසාය ගමනං, තං දන්ධං ඡති ඡති මාසෙහි ඉජ්ඣන්තො.

සූරියො කාලපක්ඛලපොසට්ඨෙව චන්දෙන සහෙව ගන්ත්වා තතො පරං පාටිපදදිවසෙ යොජනානං සතසහස්සං චන්දමණ්ඩලං ඔභාය ගච්ඡති අත්තතො සීසගාමිතාය තස්ස ව දන්ධගාමිතාය, අථ චන්දො ලෙඛා විය පඤ්ඤායති. තතො පරමිපි පක්ඛස්ස දුතියාය යොජනානං සතසහස්සං චන්දමණ්ඩලං ඔභාය ගච්ඡති. එවං දිවසෙ දිවසෙ යාව සුක්කපක්ඛලපොසට්ඨෙවසා සතසහස්සං සතසහස්සං ඔභාය ගච්ඡති, අථ චන්දො අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා උපොසට්ඨෙවසෙ පරිපුණ්ණො හොති. අනුක්කමෙන වඩ්ඪනඤ්චෙත්ථ උපරිභාගතො පතිතසූරියාලොකතාය හෙට්ඨතො පචන්තාය සූරියස්ස දුරභාවෙන දිවසෙ දිවසෙ අනුක්කමෙන පරිභායමානාය අත්තතො ඡායාය වසෙන අනුක්කමෙන චණ්ඩමණ්ඩලප්පදෙසස්ස වඩ්ඪමානස්ස විය දිස්සමානතායාති වෙදිතඛිබ්බං, තස්මා අනුක්කමෙන වඩ්ඪිත්වා විය උපොසට්ඨෙවසෙ පුණ්ණමාසං පරිපුණ්ණමණ්ඩලො හුත්වා දිස්සති. අථ සූරියො පාටිපදදිවසෙ යොජනානං සතසහස්සං ධාවිත්වා පුන චන්දමණ්ඩලං ගණ්හාති චන්දස්ස දන්ධගතිතාය අත්තතො ව සීසගතිතාය, තථා දුතියාය සතසහස්සන්ති එවං යාව උපොසට්ඨෙවසා සතසහස්සං සතසහස්සං ධාවිත්වා ගණ්හාති. අථ චන්දො අනුක්කමෙන භාගිත්වා කාලපක්ඛලපොසට්ඨෙවසෙ සඛ්බසො න පඤ්ඤායති, අනුක්කමෙන භායමානතා වෙත්ථ අනුක්කමෙන වඩ්ඪමානතාය චූත්තනයෙන වෙදිතඛිබ්බා. තත්ථ පන ඡායාය භායමානතාය මණ්ඩලං වඩ්ඪමානං විය දිස්සති, ඉධ ව ඡායාය වඩ්ඪමානතාය මණ්ඩලං භායමානං විය දිස්සති, තස්මා අනුක්කමෙන භාගිත්වා විය උපොසට්ඨෙවසෙ සඛ්බසො න පඤ්ඤායති. චන්දං හෙට්ඨා කත්වා සූරියො උපරි හොති, මහතියා පාතියා බුද්දකභාජනං විය චන්දමණ්ඩලං පිටියති, මජ්ඣන්තිකෙ ගෙහවිජායා විය චන්දස්ස ඡායා න පඤ්ඤායති. සො ඡායාය අපඤ්ඤායමානාය දුරෙ ධීතානං දිවා පදිපො විය සයම්පි න පඤ්ඤායති.

ඉමෙසං පන අපච්චි නාගච්චි ගොච්චි තිස්සො ගමනච්චියො භොන්ති. තත්ථ අජානං උදකං පටිකුලං භොති, භත්ථිනාගානං මනාපං, ගුත්තං සීතුණ්භසමතාය ඵාසු භොති. තථා ව යාය චීටියා සූරියෙ ගච්ඡන්තෙ වස්සවලාභකදෙවපුත්තා සූරියාභිතාපසන්තත්තා අත්තනො විමානතො න නික්ඛමන්ති, කීළාපසුතා හුත්වා න විවරන්ති, තදා කිර සූරියවිමානං පකතිමග්ගතො අධො ඔතරිත්වා විවරති, තස්ස ඔරුය්භ වරණෙනෙව වන්දවිමානම්පි අධො ඔරුය්භ වරති තග්ගතිකත්තා, තස්මා සා චීටී උදකාභාවෙන අජානුරූපතාය “අපච්චි”ති සමඤ්ඤා ගතා. යාය පන චීටියා සූරියෙ ගච්ඡන්තෙ වස්සවලාභකදෙවපුත්තා සූරියාභිතාපාභාවතො අභිණ්භං අත්තනො විමානතො ඛභි නික්ඛමිත්වා කීළාපසුතා හුත්වා ඉතො විතො ව විවරන්ති, තදා කිර සූරියවිමානං පකතිමග්ගතො උද්ධං ආරුහිත්වා විවරති, තස්ස උද්ධං ආරුය්භ වරණෙනෙව වන්දවිමානම්පි උද්ධං ආරුය්භ වරති තග්ගතිකත්තා, තග්ගතිකතා ව සමානගති නාම වාතමණ්ඩලෙන විමානස්ස ඵෙල්ලිතඛබ්බත්තා, තස්මා සා චීටී උදකබහුභාවෙන නාගානුරූපතාය “නාගච්චි”ති සමඤ්ඤා ගතා. යදා සූරියො උද්ධං අනාරොහන්තො අධො ව අනොතරන්තො පකතිමග්ගෙනෙව ගච්ඡති, තදා වස්සවලාභකා යථාකාලං යථාරුච්ඤ්ච විමානතො නික්ඛමිත්වා සුඛෙන විවරන්ති, තෙන කාලෙන කාලං වස්සනතො ලොකෙ උතුසමතා භොති, තාය උතුසමතාය හෙතුභූතාය සා වන්දිමසූරියානං ගති ගවානුරූපතාය “ගොච්චි”ති සමඤ්ඤා ගතා. තස්මා යං කාලං වන්දිමසූරියා අපච්චිං ආරුහන්ති, තදා දෙවො එකබ්බිදුම්පි න වස්සති. යදා නාගච්චිං ආරොහන්ති, තදා භින්තං විය නභං පග්ගරති. යදා ගොච්චිං ආරොහන්ති, තදා උතුසමතා සම්පජ්ජති.

යදා පන රාජානො අධම්මිකා භොන්ති, තෙසං අධම්මිකතාය උපරාජසෙනාපතිජ්ජභූතයො සබ්බෙ දෙවා බ්‍රහ්මානො ව අධම්මිකා භොන්ති, තදා තෙසං අධම්මිකතාය විසමං වන්දිමසූරියා පරිවත්තන්ති. තදා හි බහ්වාබාධනාදිඅතිට්ඨප්ලපනිස්සයභූතස්ස යථාචුත්තස්ස අධම්මිකතාසඤ්ඤිතස්ස සාධාරණස්ස පාපකම්මස්ස බලෙන විසමං වායන්තෙන වායුතා ඵෙල්ලියමානා වන්දිමසූරියා සිනෙරුං පරික්ඛිපන්තා විසමං පරිවත්තන්ති, යථාමග්ගෙන න පවත්තන්ති. වාතො යථාමග්ගෙන න වායති, අයථාමග්ගෙන වායති, අයථාමග්ගෙන වායන්තො ආකාසට්ඨවිමානාති බොහෙති, විමානෙසු බොහිතෙසු දෙවතානං කීළනත්ථාය විත්තාති න නමන්ති, විත්තෙසු අනමන්තෙසු සීතුණ්භහෙදො උතු යථාකාලෙන න සම්පජ්ජති, තස්මිං අසම්පජ්ජන්තෙ න සම්මා දෙවො වස්සති, කදාචි වස්සති, කදාචි න වස්සති, කත්ථචි වස්සති, කත්ථචි න වස්සති. වස්සන්තොපි වජ්ජකාලෙ අඬ්ඤාකාලෙ නාළකාලෙ පූජ්ඵකාලෙ ඛිරග්ගභණ්ඩකාලෙසු යථා යථා සස්සානං උපකාරො න භොති, තථා තථා වස්සති ව විගච්ඡති ව. තෙන සස්සාති විසමපාකාති භොන්ති විගතගන්ධරසාදිසම්පදාති, එකභාජනෙ පක්ඛිත්තතණ්ඩුලෙසුපි එකස්මිං පදෙසෙ හත්තං උත්තණ්ඩුලං භොති, එකස්මිං අතිකිලින්නං, එකස්මිං සමපාකං. තං පරිභූත්තං කුච්ඡියම්පි සබ්බසො අපරිණතං, එකදෙසෙන පරිණතං, සුපරිණතන්ති එවං තිභියෙව පකාරෙහි පච්චති, පක්කාසයං න සම්මා උපගච්ඡති. තෙන සත්තා බහ්වාබාධා වෙව භොන්ති අජ්ජායුකා ව.

ධම්මිකානං පන රාජුතං කාලෙ චුත්තවිපරියායෙන වන්දිමසූරියා සමං පරිවත්තන්ති, යථාමග්ගෙන පවත්තන්ති, උතුසමතා ව සම්පජ්ජති, වන්දිමසූරියා ඡ මාසෙ සිනෙරුතො ඛභි නික්ඛමන්ති, ඡ මාසෙ අත්තො විවරන්ති. තථා හි සිනෙරුසම්පෙන තං පදක්ඛිණං කත්වා ගච්ඡන්තා ඡ මාසෙ තතො ගමනච්චිතො ඛභි අත්තනො තිරියං ගමනෙන වක්කවාළාහිමුඛා නික්ඛමන්ති. එවං ඡ මාසෙ බණෙ බණෙ සිනෙරුතො අපසක්කනවසෙන තතො නික්ඛමිත්වා වක්කවාළසම්පං පත්තා. තතොපි ඡ මාසෙ බණෙ බණෙ අපසක්කනවසෙන නික්ඛමිත්වා සිනෙරුසම්පං පාපුණන්තා අත්තො විවරන්ති. තෙ හි ආසාල්හිමාසෙ සිනෙරුසම්පෙන වරන්ති, තතො ද්වෙ මාසෙ නික්ඛමිත්වා ඛභි වරන්ති. පඨමකත්තිකමාසෙ මජ්ඣෙක ගච්ඡන්ති, තතො වක්කවාළාහිමුඛා ගන්ත්වා තයො මාසෙ වක්කවාළසම්පෙන විවරිත්වා පුන නික්ඛමිත්වා චිත්‍රමාසෙ මජ්ඣෙක ගන්ත්වා තතො පරෙ ද්වෙ මාසෙ සිනෙරුඅභිමුඛා පක්ඛන්දිත්වා පුන ආසාල්හෙ සිනෙරුසම්පෙන වරන්ති. එත්ථ ව සිනෙරුස්ස වක්කවාළස්ස ව යං යානං වෙමජ්ඣං, තස්ස සිනෙරුස්ස ව යං යානං වෙමජ්ඣං, තෙන ගච්ඡන්තා සිනෙරුසම්පෙන වරන්තිති වෙදිතබ්බං, න සිනෙරුස්ස අග්ගාලින්නං අල්ලිනා, වක්කවාළසම්පෙන වරණම්පි ඉමිනාව නයෙන වෙදිතබ්බං. යදා පන සිනෙරුස්ස වක්කවාළස්ස උජුකං වෙමජ්ඣෙක ගච්ඡන්ති, තදා වෙමජ්ඣෙක විවරන්තිති වෙදිතබ්බං.

එවං විවරන්තා ව එකජ්ජභාරෙන තිසුපි දීපෙසු ආලොකං කරොන්ති. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසතසහස්සාති අත්ඨකාරං විධමිත්වා ආලොකං දස්සෙන්නි. කථං? ඉමස්මිඤ්ඤි දීපෙ සූරියුග්ගමනකාලො පුබ්බවිදෙහෙ මජ්ඣන්තිකො භොති, උත්තරකුරුසු අත්ථඬගමනකාලො, අපරගොයානෙ මජ්ඣමයාමො, පුබ්බවිදෙහමිති උග්ගමනකාලො උත්තරකුරුසු මජ්ඣන්තිකො, අපරගොයානෙ අත්ථඬගමනකාලො, ඉධ මජ්ඣමයාමො, උත්තරකුරුසු උග්ගමනකාලො අපරගොයානෙ මජ්ඣන්තිකො, ඉධ අත්ථඬගමනකාලො, පුබ්බවිදෙහෙ මජ්ඣමයාමො, අපරගොයානදීපෙ උග්ගමනකාලො ඉධ මජ්ඣන්තිකො, පුබ්බවිදෙහදීපෙ අත්ථඬගමනකාලො, උත්තරකුරුසු මජ්ඣමයාමො. ඉමස්මිඤ්ඤි දීපෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලායං පුබ්බවිදෙහවාසිනං අත්ථඬගමනවසෙන උපධිඨං සූරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, අපරගොයානවාසිනං උග්ගමනවසෙන උපධිඨං පඤ්ඤායති. එවං සෙසදීපෙසුපි. ඉති ඉමිනාව පකාරෙන තිසු දීපෙසු එකජ්ජභාරෙනෙව වන්දිමසූරියා ආලොකං දස්සෙන්නිති වෙදිතබ්බං.

ඉතො අඤ්ඤා පන ද්විසු එව දීපෙසු එකජ්ජභාරෙනෙව ආලොකං දස්සෙන්නි. යස්මිඤ්ඤි දීපෙ අත්ථඬගමනවසෙන උපධිඨං සූරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායති, අත්ථඬගමිතෙ තත්ථ න පඤ්ඤායති, ආලොකං න දස්සෙති, ද්විසු එව දීපෙසු එකජ්ජභාරෙන උභයං. එකෙකාය දිසාය නව නව යොජනසතසහස්සාති අත්ඨකාරවිධමනම්පි ඉමිනාව නයෙන දට්ඨබ්බං. ඉමස්මිඤ්ඤි දීපෙ ධීතමජ්ඣන්තිකවෙලායං පුබ්බවිදෙහවාසිනං අත්ථඬගමනවසෙන උපධිඨං

සූරියමණ්ඩලං පඤ්ඤායනීති පුබ්බවිදෙහෙ නවයොජනසහසස්පමාණෙ යානෙ අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලෝකං දස්සෙති, තථා අපරගොයානෙ උග්ගමනවසෙන තත්ථාපි උපඩ්ඨස්සෙව පඤ්ඤායමානත්තා. පුබ්බවිදෙහානං පන අත්ථභිගමිතෙ න පඤ්ඤායනීති ද්විසු දීපෙසු සබ්බත්ථ අන්ධකාරං විධමිත්වා ආලෝකං දස්සෙති අපරගොයානෙපි උග්ගතෙ සූරියෙ සබ්බත්ථ අන්ධකාරවිධමනතො.

පාතුභවන්තා ව චන්දිමසූරියා එකතොව ලොකෙ පාතුභවන්ති, තෙසු සූරියො පයමතරං පඤ්ඤායති. පයමකප්පිකානඤ්ඤි සත්තානං සයංපභාය අන්තරහිතාය අන්ධකාරො අහොසි. තෙ හීතතසිතා “භද්දකං චතස්ස, සවෙ අඤ්ඤො ආලෝකො භවෙය්‍යා”ති වින්තයිංසු. තතො මහාජනස්ස සුරභාවං ජනයමානං සූරියමණ්ඩලං උට්ඨති, තෙනෙවස්ස “සූරියො”ති නාමං අහොසි. තස්මිං දිවසං ආලෝකං කත්වා අත්ථභිගමිතෙ පුන අන්ධකාරො අහොසි. තෙ හීතතසිතා “භද්දකං චතස්ස, සවෙ අඤ්ඤො ආලෝකො උප්පජ්ජෙය්‍යා”ති වින්තයිංසු. අථ නෙසං ඡන්දං ඤත්වා විය චන්දමණ්ඩලං උට්ඨති, තෙනෙවස්ස “චන්දො”ති නාමං අහොසි. එවං චන්දිමසූරියෙසු පාතුභූතෙසු නක්ඛත්තානි තාරකරූපානි පාතුභවන්ති, තතො පභූති රත්තින්දිවා පඤ්ඤායන්ති. අනුක්කමෙන ව මාසඩ්ඨමාසඋතුසංවච්ඡරා ජායන්ති. චන්දිමසූරියානං පන පාතුභූතදිවසෙයෙව සිනෙරුවක්කවාළහිමචන්තපබ්බතා චත්තාරො ව දීපා පාතුභවන්ති, තෙ ව බො අපුබ්බං අවරිමං එග්ගුණපුණ්ණමදිවසෙයෙව පාතුභවන්තිති වෙදිතබ්බං.

යස්මා චෙත්ථ “එකං චක්කවාළං ආයාමතො ව විත්ථාරතො ව යොජනානං ද්වාදස සතසහස්සානි තීණි සහස්සානි චත්තාරි සතානි පඤ්ඤාසඤ්ච යොජනානී”ති අට්ඨකථායං (පාරා. අට්ඨ. 1.1 වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා) චූත්තං, තස්මා චූත්තප්පමාණතො ඉමස්ස චක්කවාළස්ස සිනෙරුවනිට්ඨිතොකාසෙ චතුරාසීති යොජනසහස්සානි පරතො යාව චක්කවාළපබ්බතා උත්තරදිසාභාගප්පමාණඤ්ච පභාය ඉමිස්සා දක්ඛිණදිසාය –

සිනෙරුවක්කවාළානං, අන්තරං පරිමාණතො;
පඤ්ච සතසහස්සානි, සහස්සානුනසට්ඨි ව.

සතානි සත්ත ඤෙය්‍යානි, පඤ්චවිසුත්තරානි ව;
මජ්ඣවිට්ඨතො නාම, තත්ථ වෙමජ්ඣගො රථි.

මජ්ඣතො යාව මෙරුමිහා, චක්කවාළානමන්තරෙ;
වෙමජ්ඣගො යදා හොති, උභයන්තගතො තදා.

මජ්ඣතො යාව මෙරුමිහා, චක්කවාළා ව පබ්බතා;
දූවෙ සතසහස්සානි, සහස්සානුනසීති ව.

අට්ඨසතං දූවෙ සට්ඨි, යොජනානි ද්විගාචූතං;
උභතො අන්තතො මෙරු-චක්කවාළානමන්තරෙ.

එකං සතසහස්සඤ්ච, සහස්සානුනතාලිසං;
නවසතානෙකතිංස, යොජනානි ව ගාචූතං.

පමාණතො සමන්තා ව, මණ්ඩලං මජ්ඣවිට්ඨා;
සතසහස්සානුනවිස, සහස්සානෙකතිංස ව.

සතමෙකඤ්ච විඤ්ඤෙය්‍යං, පඤ්චසත්තති උත්තරං;
දක්ඛිණං උත්තරඤ්චාපි, ගච්ඡන්තො පන භාණුමා.

මජ්ඣවිට්ඨප්පමාණෙන, මණ්ඩලෙනෙව ගච්ඡති;
ගච්ඡන්තො ව පනෙවං සො, ඔරුය්භොරුය්භ හෙට්ඨතො.

ආරුය්භාරුය්භ උද්ධඤ්ච, යතො ගච්ඡති සබ්බදා;
තතො ගතිවසෙනස්ස, දුරමද්ධානමාසි තං.

තිංස සතසහස්සානි, යොජනානි පමාණතො;
තස්මා සො පරිතො යාති, තත්තකංව දිනෙ දිනෙ.

සහස්සමෙකං පඤ්චසතං, චතුපඤ්ඤාසයොජනං;
තිගාචූතං තෙරසුසහං, තෙත්තිංස රතනානි ව.

අට්ඨභිගුලානි ව තිරියං, ගච්ඡතෙකදිනෙ රථි;

ජනාලියසහස්සානි, ජ සතානි තිගාචුතං.

යොජනානං තිකාලීසං, මාසෙනෙකෙන ගච්ඡති;
තෙනචුතිසහස්සානි, ද්විසතං සත්තසීති ව.

ගාචුතානි දුචෙ වාපි, ද්විති මාසෙහි ගච්ඡති;
ඉමාය ගතියා අන්ත-විටිතො විටිඅන්තිමං.

ගච්ඡති ඡහි මාසෙහි, තිමාසෙහි ව මජ්ඣිමං;
සිනෙරුසන්තිකෙ අන්ත-විටිතො පන භාණ්ඩාමා;
ආගච්ඡන්තො ද්විමාසෙහි, අස්ස දිපස්ස මජ්ඣිමො.

තස්මා සිහළදිපස්ස, මජ්ඣිමො මෙරුඅන්තරං;
දුචෙ සතසහස්සානි, ද්විසතෙනාධිකානි තු.

තෙත්තිංසඤ්ච සහස්සානි, අට්ඨාරස තිගාචුතං;
චක්කවාලන්තරඤ්චස්ස, දිපස්සෙව ව මජ්ඣිමො.

තිණි සතසහස්සානි, සහස්සානි ඡවිසති;
ජ උත්තරානි පඤ්චෙව, සතානෙකඤ්ච ගාචුතන්ති.

එවමෙත්ථ අයම්පි විසෙසො වෙදිතබ්බො.

තාවතිංසහවනං දසසහස්සයොජනන්ති එත්ථ තෙත්තිංස සහපුඤ්ඤකාරිනො එත්ථ නිබ්බත්තානි
තංසහවරිතට්ඨානං තෙත්තිංසං, තදෙව තාවතිංසං, තං නිවාසො එතෙසන්ති තාවතිංසා, දෙවා, තෙසං භවනං
තාවතිංසහවනං. තථා හි මසෙන මාණුවෙන සද්ධිං මචලගාමකෙ කාලං කත්වා තත්ථ උප්පන්නෙ තෙත්තිංස
දෙවපුත්තෙ උපාදාය අස්ස දෙවලොකස්ස අයං පණ්ණාස්ති ජාතානි වදන්ති. අථ වා යස්මා සෙසවක්කවාලෙසුපි ඡ
කාමාවචරදෙවලොකා අත්ථි. චුත්තම්පි වෙතං “සහස්සං වාතුමහාරාජිකානං සහස්සං තාවතිංසාන”න්ති. තස්මා
නාමපණ්ණාස්තියෙවෙසා තස්ස දෙවලොකස්සානි වෙදිතබ්බා. දසසහස්සයොජනන්ති ඉදං පන සක්කපුරං සන්ධාය
චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. තථා හි තාවතිංසකායිකා දෙවා අත්ථි පබ්බතට්ඨකා, අත්ථි ආකාසට්ඨකා, තෙසං පරම්පරා
චක්කවාලපබ්බතං පත්තා, තථා වාතුමහාරාජිකානං යාමාදිනඤ්ච. එකදෙවලොකෙපි හි දෙවානං පරම්පරා
චක්කවාලපබ්බතං අප්පත්තා නාම නත්ථි. ඉදං පන තාවතිංසහවනං සිනෙරුස්ස උපරිමතලෙ දසසහස්සයොජනිකෙ
යානෙ පතිට්ඨිතන්ති වෙදිතබ්බං. තස්ස පාචිතපච්ඡිමද්වාරානං අන්තරා දසයොජනසහස්සං හොති, තථා
දක්ඛිණුත්තරද්වාරානං. තං බො පන නගරං ද්වාරසහස්සයුත්තං අහොසි ආරාමපොක්ඛරණිපටිමණ්ඩිතං.

තස්ස මජ්ඣෙ (ධ. ප. අට්ඨ. 1.29 මසවත්ථු) තියොජනසතුබ්බෙධෙනි, ධජෙහි පටිමණ්ඩිතො සත්තරතනමයො
සත්තයොජනසතුබ්බෙධො සක්කස්ස වෙජයන්තො නාම පාසාදො. තත්ථ සුවණ්ණයට්ඨිසු මණ්ඩපා අහෙසුං,
මණ්ඩයට්ඨිසු සුවණ්ණධජා, පවාලයට්ඨිසු මුත්තධජා, මුත්තයට්ඨිසු පවාලධජා, සත්තරතනමයාසු යට්ඨිසු සත්තරතනමයා
ධජා.

දියඩ්ඪයොජනසතායාමො වෙජයන්තරථො (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.249 ආදයො). තස්ස හි පච්ඡිමන්තො
පණ්ණාසයොජනො, මජ්ඣෙ රථපඤ්ජරො පණ්ණාසයොජනො, රථසන්ධිතො යාව රථසීසා පණ්ණාසෙව
යොජනානි. තදෙව පමාණං දිගුණං කත්වා “තියොජනසතායාමො”තිපි වදන්තියෙව. තස්මිං යොජනිකපල්ලඬිකො
අත්ථතො තිට්ඨති. තත්ථ තියොජනිකං සෙතච්ඡන්තං, එකස්මිංයෙව යුගෙ සහස්සආජඤ්ඤයුත්තං. සෙසාලඬිකාරස්ස
පමාණං නත්ථි. ධජො පනස්ස අඩ්ඨනියානි යොජනසතානි උග්ගතො, යස්ස වාතාහතස්ස පඤ්චඩ්ඨිකතුරියස්සෙව
සද්දො නිච්ඡරති.

සක්කස්ස පන එරාවණො නාම හත්ථි දියඩ්ඪයොජනසතිකො, සොපි දෙවපුත්තොයෙව. න හි දෙවලොකස්මිං
තිරච්ඡානගතා හොන්ති, තස්මා සො උයානකිලාය නික්ඛමනකාලෙ අත්තභාවං විජිත්වා දියඩ්ඪයොජනසතිකො
එරාවණො නාම හත්ථි හොති. සො තෙත්තිංසකුම්භෙ මාපෙති ආවට්ටෙන ගාචුතඅඩ්ඪයොජනප්පමාණෙ, සබ්බෙසං
මජ්ඣෙ සක්කස්ස අත්ථාය සුදස්සනං නාම තිංසයොජනිකං කුම්භං මාපෙති. තස්ස උපරි ද්වාදසයොජනිකො
රතනමණ්ඩපො හොති. තත්ථ අන්තරන්තරා සත්තරතනමයා යොජනුබ්බෙධා ධජා උට්ඨහන්ති. පරියන්තෙ
කිඩ්ඪිණිකජාලා ඔලම්බන්ති, යස්ස මන්දවාතෙරිතස්ස පඤ්චඩ්ඨිකතුරියසද්දසදිසො දිබ්බගිතසද්දො විය රථො
නිච්ඡරති. මණ්ඩපමජ්ඣෙ සක්කස්ස යොජනිකො මණිපල්ලඬිකො පඤ්ඤන්තො හොති, තත්ථ සක්කො නිසීදති.
තෙත්තිංසාය කුම්භානං එකෙකස්මිං කුම්භෙ සත්ත සත්ත දන්තෙ මාපෙති, තෙසු එකෙකො පණ්ණාසයොජනායාමො.
එකෙකස්මිඤ්චෙත්ථ දන්තෙ සත්ත සත්ත පොක්ඛරණියො හොන්ති, එකෙකාය පොක්ඛරණියා සත්ත සත්ත
පදුම්නිගච්ඡා, එකෙකස්මිං ගච්ඡෙ සත්ත සත්ත පුප්ඵානි හොන්ති, එකෙකස්ස පුප්ඵස්ස සත්ත සත්ත පත්තානි,

එකෙකස්මිං පත්තෙ සත්ත සත්ත දෙවධිතරො නව්වන්ති. එවං සමන්තා පණ්ණාසයොජනට්ඨානෙ හත්ථිදන්තෙසුයෙව නව්වනට්ඨමජ්ජො හොති.

නන්දා නාම පන පොක්ඛරණී පඤ්ඤාසයොජනා. “පඤ්චසතයොජනිකා”තිපි වදන්ති.

චිත්තලතාවනං පන සට්ඨියොජනිකං. “පඤ්චයොජනසතික”න්තිපි වදන්ති. තං පන දිබ්බරුක්ඛසහස්සපට්මණ්ඩිතං, තථා නන්දනවනං චාරුසකවනඤ්ච. සක්කො පනෙත්ථ අවිජරාසඬ්ඨපරිවුතො සට්ඨියොජනිකං සුවණ්ණමහාවීථිං ඔතරිත්වා නක්ඛන්තං කිලන්තො නන්දනවනාදිසු විවරති.

පාරිච්ඡත්තකො පන කොවිළාරො සමන්තා තියොජනසතපරිමණ්ඩලො පඤ්චදසයොජනපරිණාහක්ඛන්ධො යොජනසතුබ්බෙධො. තස්ස මූලෙ සට්ඨියොජනායාමා පඤ්ඤාසයොජනචිත්ථාරා පඤ්චදසයොජනබ්බෙධො ජයසුමනපුප්ඵකවණ්ණා පණ්ඩුකම්බලසිලා, යස්සා මුදුනාය සක්කස්ස නිසීදතො උපඬ්ඨිකායො අනුපවිසති, උට්ඨිතකාලෙ උභං පරිපූරති.

සුධම්මා නාම දෙවසභා ආයාමතො ච චිත්ථාරතො ච තියොජනසතිකා, පරික්ඛෙපතො නවයොජනසතිකා, උබ්බෙධතො පඤ්චයොජනසතිකා, තස්සා ඵලිකමයා භූමි, ථම්හතුලාසඬ්ඨසාටාදිසු වාළුරුපාදිසඬ්ඨසට්ඨනකආණ්ඩො මණ්ඩයා, සුවණ්ණමයා ථම්හා, රජතමයා ථම්හසට්ඨකා ච සඬ්ඨසාටඤ්ච, පවාලමයානි වාළුරුපානි, සත්තරතනමයා ගොපානසියො ච පක්ඛපාසා ච මුඛවට්ටි ව, ඉන්දනීලඉට්ඨකාහි ඡදනං, සොවණ්ණමයං ඡදනවිධං, රජතමයා ථූපිකා.

ආසාවතී නාම එකා ලතා අත්ථි, “සා පුප්ඵස්සති”ති දෙවා වස්සසහස්සං උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති, පාරිච්ඡත්තකෙ පුප්ඵමානෙ එකං වස්සං උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තෙ තස්ස පණ්ඩුපලාසාදිභාවතො පට්ඨාය අත්තමනා හොන්ති. යථාහ –

“යස්මිං, භික්ඛවෙ, සමයෙ දෙවානං තාවතිංසානං පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො පණ්ඩුපලාසො හොති, අත්තමනා, භික්ඛවෙ, දෙවා තාවතිංසා තස්මිං සමයෙ හොන්ති ‘පණ්ඩුපලාසො දානි පාරිච්ඡත්තකො කොවිළාරො, න විරස්සෙව දානි පන්තපලාසො භවිස්සති’”තිආදි (අ. නි. 7.69).

සබ්බපාලිචුල්ලස්ස පන පාරිච්ඡත්තකස්ස කොවිළාරස්ස සමන්තා පඤ්ච යොජනසතානි ආහා ඵරති, අනුවානං යොජනසතං ගන්ධො ගච්ඡති. පුප්ඵිතෙ පාරිච්ඡත්තකෙ ආරොහණකිව්චං වා අඬ්ඨකුසං ගහෙත්වා නාමනකිව්චං වා පුප්ඵාහරණත්ථං වඬ්ඨකොටකකිව්චං වා නත්ථි. කන්තනකවාතො උට්ඨහිත්වා පුප්ඵානි වණ්ටතො කන්තති, සම්පට්චිජනකවාතො සම්පට්චිජති, පච්චෙසනකවාතො සුධම්මදෙවසභං පච්චෙසෙති, සම්මජ්ජනකවාතො පුරාණපුප්ඵානි නිහරති, සන්ථරණකවාතො පත්තකණ්ණිකකෙසරානි රචෙත්තො සන්ථරති, මජ්ඣධානෙ ධම්මාසනං හොති යොජනප්පමාණො රතනපල්ලඬ්ඨකො, තස්ස උපරි ධාරියමානං තියොජනිකං සෙතච්ඡත්තං, තදනන්තරං සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤො ආසනං අත්ථරියති, තතො බාත්තිංසාය දෙවපුත්තානං, තතො අඤ්ඤෙසං මහෙසක්ඛදෙවතානං. අඤ්ඤෙසං දෙවතානං පන පුප්ඵකණ්ණිකාව ආසනං හොති. දෙවා දෙවසභං පවිසිත්වා නිසීදන්ති. තතො පුප්ඵෙහි රෙණුවට්ටි උග්ගන්ත්වා උපරි කණ්ණිකං ආහව්ව නිපතමානා දෙවතානං තිගාචුතප්පමාණං අත්තභාවං ලාබාපරිකම්මසජ්ජිතං විය කරොති, තෙසං සා කිලා වතුහි මාසෙහි පරියොසානං ගච්ඡති. ඉති ඉමාහි සම්පත්තිහි සමන්තාගතං තාවතිංසභවනං භගවා සබ්බථා අවෙදිති වෙදිතබ්බං.

තථා අසුරභවනන්ති එත්ථ දෙවා විය න සුරන්ති න ඊසරන්ති න විරොවන්තිති අසුරා. සුරා නාම දෙවා, තෙසං පටිපක්ඛාති වා අසුරා. සක්කො කිර මචලගාමකෙ මසො නාම මාණවො හුත්වා තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණකම්මං කරොන්තො සත්ත වත්තපදානි පුරෙත්වා තත්ථ කාලකතො දෙවලොකෙ නිබ්බන්ති සද්ධිං පරිසාය. තතො පුබ්බදෙවා “ආගන්තුකදෙවපුත්තා ආගතා, සක්කාරං නෙසං කරොමා”ති වත්වා දිබ්බපදුමානි උපනාමෙසු, උපඬ්ඨිඨරජ්ජෙන ව නිමන්තෙසු. සක්කො උපඬ්ඨිඨරජ්ජෙන අසන්තුට්ඨො අහොසි, අථ නෙවාසිකා “ආගන්තුකදෙවපුත්තානං සක්කාරං කරොමා”ති ගන්ධපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො සකපරිසාය සඤ්ඤං අදාසි “මාරිසා මා ගන්ධපානං පිවිත්ථ, පිවමානාකාරමත්තමෙව දස්සෙථා”ති. තෙ තථා අකංසු. නෙවාසිකදෙවතා සුවණ්ණසරකෙහි උපනිතං ගන්ධපානං යාවදන්ථං පිවිත්වා මත්තා තත්ථ තත්ථ සුවණ්ණපට්ඨියං පතිත්වා සයිංසු. සක්කො “ගණ්ඨථ ධුත්තෙ, හරථ ධුත්තෙ”ති තෙ පාදෙසු ගාහාපෙත්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි. සක්කස්ස පුඤ්ඤතෙපෙන තදනුවත්තකාපි සබ්බෙ තත්ථෙව පතිංසු. අථ නෙසං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ දසයොජනසහස්සං අසුරභවනං නිබ්බන්ති පාරිච්ඡත්තකපට්චිජන්තභූතාය චිත්‍රපාටලියා උපසොහිතං. සක්කො තෙසං නිවත්තිත්වා අනාගමනත්ථාය ආරක්ඛං යපෙසි. යං සන්ධාය වුත්තං –

“අන්තරා ද්වින්නං අයුජ්ඣපුරානං, පඤ්චවිධා යපිතා අභිරක්ඛා;
උරගකරොට්පයස්ස ව භාරි, මදනයුතා වතුරො ව මහත්ථා”ති. (සං. නි. අට්ඨ. 1.1.247; ඡා. අට්ඨ. 1.1.31);

තත්ථ ද්වින්නං අයුජ්ඣපුරානන්ති ද්වින්නං දෙවාසුරනගරානං අන්තරාති අත්ථො. ද්වෙ කිර නගරානි යුද්ධෙතා ගහෙතුං අසක්කුණෙයානාය අයුජ්ඣපුරානි නාම ජානාති. යදා හි අසුරා බලවන්තො හොන්ති, අථ දෙවෙහි පලායිත්වා දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වාරෙ පිහිතෙ අසුරානං සතසහස්සමිපි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. යදා දෙවා බලවන්තො

හොන්නි, අප අසුරෙහි පලායින්වා අසුරනගරං පවිසින්වා ද්වාරෙ පිහිනෙ සක්කානං සතසහස්සමපි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. ඉති ඉමානි ද්වෙ නගරානි අයුජ්ඣාපුරානි නාම. තෙසං අන්තරා එතෙසු උරගාදිසු පඤ්චසු යානෙසු සක්කෙන ආරක්ඛා යපිතා. තත්ථ උරගසද්දෙන නාගා ගහිතා. තෙ උදකෙ මහබ්බලා හොන්නි, තස්මා සිනෙරුස්ස පයමාලින්දෙ එතෙසං ආරක්ඛා. සිනෙරුස්ස කිර සමන්තතො බහලතො පුටුලතො ව පඤ්චයොජනසහස්සපරිමාණානි චත්තාරි පරිහණ්ඩානි තාවතිංසභවනස්ස ආරක්ඛාය නාගෙහි ගරුලෙහි කුම්භණ්ඩෙහි යක්ඛෙහි ව අධිට්ඨිතානි. තෙහි කිර සිනෙරුස්ස උපඩ්ඨං පරියාදින්තං, එතානියෙව ව සිනෙරුස්ස ආලින්දානි මෙබ්බානි ව වුවුවන්ති. කරොට්ඨසද්දෙන සුපණ්ණා ගහිතා. තෙසං කිර කරොටි නාම පානභොජනං, තෙන නාමං ලභිංසු, දුතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. පයස්සභාරිසද්දෙන කුම්භණ්ඩා ගහිතා. දානවරක්ඛසා කිර තෙ, තතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. මදනසුතසද්දෙන යක්ඛා ගහිතා. විසමවාරිතො කිර තෙ යුද්ධසොණ්ඩා, චතුත්ථාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. චතුරො ව මහත්ථානි චත්තාරො මහාරාජානො වුත්තා. තෙ හි සිනෙරුස්ස තස්මිං තස්මිං පස්සෙ යුගන්ධරාදිසු පඤ්චසහපරිත්තදීපපරිවාරෙ මහාදීපෙ ව සාසිතබ්බස්ස මහතො අත්ථස්ස වසෙන “මහත්ථා”ති වුවුවන්ති, පඤ්චමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා.

තෙ පන අසුරා ආයුචණ්ණසසඉස්සරියසම්පත්තිති තාවතිංසසදියාව. තස්මා අන්තරා අත්තානං අජානිත්වා පාටලියා පුජ්ඣිතාය “නයිදං දෙවනගරං, තත්ථ පාරිච්ඡත්තකො පුජ්ඣති, ඉධ පන චිත්තපාටලී, ජරසක්කෙන මයං සුරං පායෙත්වා වඤ්චිතා, දෙවනගරඤ්ච නො ගහිතං, ගව්ජාම තෙන සද්ධිං යුජ්ඣස්සාමා”ති හත්ථිඅස්සරථෙ ආරුය්හ සුවණ්ණරජනමණිඵලකානි ගහෙන්වා යුද්ධසජ්ජා හුත්වා අසුරහෙරියො වාදෙන්තා මහාසමුද්දෙ උදකං ද්විධා හින්දින්වා උටියහන්ති. තෙ දෙවෙ වුවයෙ වම්මිකමක්ඛිකා වම්මිකං විය සිනෙරුං අභිරුහිතුං ආරහන්ති. අප්ප තෙසං පයමං නාගෙහි සද්ධිං යුද්ධං හොති. තස්මිං බො පන යුද්ධෙ න කස්සචි ඡවි වා වම්මං වා ඡප්පති, න ලොහිතං උජ්ජප්පති, කෙවලං කුමාරකානං දාරුමෙණ්ඩකයුද්ධං විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්තාසනමත්තමෙව හොති. කොට්ඨසනාපි කොට්ඨසහස්සාපි නාගා තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣස්සිතා අසුරපුරංයෙව පවෙසෙන්වා නිවත්තන්ති. සවෙ පන අසුරා බලවන්තො හොන්නි, අප් නාගා ඔසක්කිත්වා දුතියෙ ආලින්දෙ සුපණ්ණෙහි සද්ධිං එකතො හුත්වා යුජ්ඣන්ති. එස නයො සුපණ්ණාදිසුපි. යදා පන තානි පඤ්චවපි යානානි අසුරා මද්දන්ති, තදා එකතො සම්පිණ්ඩිතානිපි තානි පඤ්ච බ්බානි ඔසක්කන්ති. අප් චත්තාරො මහාරාජානො ගන්ත්වා සක්කස්ස පවත්ති. ආරොවෙන්ති. සක්කො තෙසං වචනං සුත්වා දියඩ්ඨයොජනසතිකං වෙජයන්තරථං ආරුය්හ සයං වා නික්ඛමති, එකං වා පුත්තං පෙසෙති. එකස්මිං පන දිවසෙ එවං නික්ඛමිත්වා අසුරෙ යුද්ධෙන අබ්බුග්ගන්ත්වා සමුද්දෙ පක්ඛිපින්වා චතුසු ද්වාරෙසු අත්තනා සදියා පටිමා මාපෙන්වා යපෙති, තස්මා අසුරා නාගාදයො ජීනින්වා ආගතාපි ඉන්දපට්ඨා දිස්වා “සක්කො නික්ඛන්තො”ති පලායන්ති. ඉති සුරානං පටිපක්ඛානි අසුරා, වෙපචින්තිපහාරාදාදයො, තෙසං හචනං අසුරහචනං. තං පන ආයාමතො ව චිත්ථාරතො ව දසසහස්සයොජනන්ති දස්සෙතුං “තථා අසුරහචන”න්ති වුත්තං.

අවිච්චිමහානිරයො ජම්බුදීපො වානි එත්ථාපි තථා-සද්දො යොජෙනබ්බො, අවිච්චිමහානිරයො ජම්බුදීපො ව තථා දසසහස්සයොජනමෙවානි අත්ථො. එත්ථ ව අවිච්චිමහානිරයස්ස අබ්හන්තරං ආයාමෙන ව චිත්ථාරතෙ ව යොජනසතං හොති, ලොහපථවී ලොහඡදනං එකෙකා ව හිත්ති නවනවයොජනිකා හොති. පුරත්ථිමාය හිත්තියා අවිච් උටියහින්වා පච්ඡිමං හිත්තිං ගහෙන්වා තං විනිවිජ්ඣින්වා පරතො යොජනසතං ගච්ඡති. සෙසදියාසුපි එසෙව නයො. ඉති ජාලපරියන්තවසෙන ආයාමචිත්ථාරතො අට්ඨාරසයොජනාධිකානි තිණි යොජනසතානි හොන්නි, පරික්ඛෙපෙන නව යොජනසතානි චතුපණ්ණාසඤ්ච යොජනානි. සමන්තා පන උස්සදෙහි සද්ධිං දසයොජනසහස්සං හොති. කස්මා පනෙස නරකො “අවිච්”ති සඬ්ඛං ගතොති? විචි නාම අන්තරං වුවුවති, තත්ථ ව අග්ගිජාලානං වා සත්තානං වා දුක්ඛස්ස වා අන්තරං නත්ථි, තස්මා සො “අවිච්”ති සඬ්ඛං ගතො. තස්ස හි පුරත්ථිමහිත්තිතො ජාලා උටියහින්වා සංසිබ්බමානයොජනසතං ගන්ත්වා හිත්තිං විනිවිජ්ඣින්වා පරතො යොජනසතං ගච්ඡති. සෙසදියාසුපි එසෙව නයො. එවං ජාලානං නිරන්තරතාය අවිච්. අබ්හන්තරෙ පනස්ස යොජනසතිකෙ යානෙ නාළියං කොට්ටෙන්වා පුරිතතිපුට්ඨං විය සත්තා නිරන්තරා, “ඉමස්මිං යානෙ සත්තො අත්ථි, ඉමස්මිං යානෙ නත්ථි”ති න චත්තබ්බං, ගච්ඡන්තානං ධීතානං නිසින්තානං නිපන්තානඤ්ච පච්චමානානං අන්තො නත්ථි, ගච්ඡන්තා ධීතෙ වා නිසින්තෙ වා නිපන්තෙ වා න බාධෙන්ති. එවං සත්තානං නිරන්තරතාය අවිච්. කායද්වාරෙ පන ඡ උපෙක්ඛාසහගතානි චිත්තානි උජ්ජප්පන්ති, එකං දුක්ඛසහගතං. එවං සත්තෙපි යථා ජීව්හග්ගෙ ඡ මුඛිනිදුති යපෙන්වා එකස්මිං තම්බලොහබිත්තමිති යපිතෙ අනුදහනබලවතාය තදෙව පඤ්ඤායති, ඉතරානි අබ්බොහාරිකානි හොන්නි, එවං අනුදහනබලවතාය දුක්ඛමෙවෙන්ථ නිරන්තරං, ඉතරානි අබ්බොහාරිකානි එවං දුක්ඛස්ස නිරන්තරතාය අවිච්චි වුවුවති. “අයඤ්ච අවිච්චිමහානිරයො ජම්බුදීපස්ස හෙට්ඨා පතිට්ඨිතො”ති වදන්ති.

ජම්බුදීපො පන ආයාමතො ව චිත්ථාරතො ව දසසහස්සයොජනපරිමාණො. තත්ථ ව චතුසහස්සයොජනප්පමාණො පදෙසො තදුපහොගිසත්තානං පුඤ්ඤක්ඛයා උදකෙන අජ්ඣාන්ථට්ටො “සමුද්දො”ති සඬ්ඛං ගතො. තිසහස්සයොජනප්පමාණො මනුස්සා වසන්ති, තිසහස්සයොජනප්පමාණො හිමවා පතිට්ඨිතොති වෙදිතබ්බො.

අපරගොයානං සත්තසහස්සයොජනන්තිආදිසු ආයාමතො ව චිත්ථාරතො ව පමාණං දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. තත්ථ ජම්බුදීපො සකට්ඨණ්ඩානො, ඡන්තවුතියා පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙහි ඡපණ්ණාසරතනාගාරෙහි නවනවුතියා දොණමුඛසතසහස්සෙහි තික්ඛන්තුං තෙසට්ඨියා නගරසහස්සෙහි ව සමන්තාගතො. ජම්බුදීපෙ කිර ආදිතො තෙසට්ඨිමත්තානි නගරසහස්සානි උජ්ජන්තානි, තථා දුතියං, තථා තතියං. තානි පන සම්පිණ්ඩෙන්වා සතසහස්සං, තතො පරං අසීති සහස්සානි ව නව සහස්සානි ව හොන්නි. දොණමුඛන්ති ව මහානගරස්ස ආයුජ්ජන්තිට්ඨානභූතං

පධානසරං වුවිවති. අපරගොයානො ආදාසසණ්ඨානො, පුබ්බවිදෙහො අඛස්සන්දසණ්ඨානො, උත්තරකුරු පියසණ්ඨානො. “තංතංතිවාසිනං තංතංපරිවාරදීපවාසිනස්ස ච මනුස්සානං මුඛමපි තංතංසණ්ඨානං”න්ති වදන්ති.

අපි වෙන්ට උත්තරකුරුකානං පුඤ්ඤානුභාවසිද්ධො අයමපි විසෙසො වෙදිතබ්බො. තත්ථ කිර තෙසු තෙසු පදෙසෙසු සනතිචිතපත්තසඤ්ජන්තසාධාපසාධා කුටාගාරුපමා මනොරමා රුක්ඛා තෙසං මනුස්සානං නිවෙසනකිව්වං සාධෙන්නි. යත්ථ සුඛං නිවසන්ති, අඤ්ඤෙපි තත්ථ රුක්ඛා සුජාතා සබ්බදාපි පුජ්චිතග්ගා තිට්ඨන්ති. ජලාසයාපි විකසිතපදුමපුෂ්පධරිකසොගන්ධිකාදිපුජ්ථසඤ්ජන්තා සබ්බකාලං පරමසුගන්ධා සමන්තතො පවායන්තා තිට්ඨන්ති.

සරිරමපි තෙසං අතිදීපතාදිදොසරහිතං ආරොහපරිණාහසම්පන්නං ජරාය අනභිභූතත්තා වලිතපලිතාදිදොසවිරහිතං යාවතායුකං අපරික්ඛිණ්ණජවබලපරක්කමසොහමෙව හුත්වා තිට්ඨති. අනුට්ඨානඵලපථිවිතාය න ච තෙසං කසිවණ්ණිජාදිවසෙන ආහාරපරියෙට්ඨිවසෙන දුක්ඛං අත්ථී, තතො ඵච න දාසදාසිකම්මකරාදිපරිග්ගහො අත්ථී. න ච තත්ථ සීතුණ්හධංසමකසවාතාතපසරිසපවාළාදිපරිස්සයො අත්ථී. යථා නාමෙත්ථ ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ පච්චුසවෙලායං සමසීතුණ්හො උතු හොති, ඵචමෙව සබ්බකාලං තත්ථ සමසීතුණ්හොව උතු හොති, න ච තෙසං කොච උපසාතො විහෙසා වා උප්පජ්ජති.

අකට්ඨපාකිමමෙව සාලිං අකණං අචුසං සුද්ධං සුගන්ධං තණ්ඩුලඵලං නිද්ධුමඛගාරොන අග්ගිනා පචිත්වා පරිභුඤ්ජන්ති. තත්ථ කිර ජොතිකපාසාණා නාම හොන්ති, අථ තෙ තයො පාසාණෙ යපෙත්වා තත්ථ උක්ඛලිං ආරොපෙන්නි, පාසාණෙහි තෙජො සමුට්ඨන්තිවා තං පාචෙති, අඤ්ඤො සුපො වා බාඤ්ජනො වා න හොති, භුඤ්ජන්තානං චිත්තානුකූලොයෙවස්ස රසො හොති. තං පන භුඤ්ජන්තානං තෙසං කුට්ඨං ගණ්ඨො කිලාසො සොසො කාසො අපමාරො ජරොති ඵචමාදිකො න කොච රොගො උප්පජ්ජති. තෙ තං යානං සම්පත්තානං දෙන්තියෙව, මච්ඡරියචිත්තං නාම නෙව හොති, බුද්ධපච්චෙකබුද්ධාදයොපි මහිද්ධිකා තත්ථ ගන්ත්වා පිණ්ඩපාතං ගණ්හන්ති. න ච තෙ බුජ්ජා වා වාමනා වා කාණා වා කුණී වා බඤ්ජා වා පක්ඛනතා වා විකලඛිගා වා විකලින්ද්‍රියා වා හොන්ති.

ඉත්ථීයොපි තත්ථ නාතිදීසා නාතිරස්සා නාතිකිසා නාතිචුලා නාතිකාළිකා නාව්වොදාතා සොහග්ගජ්ජන්තරූපා හොන්ති. තථා හි දීසඛිගුලී තම්බනබා අලම්බන්තා තනුමජ්ඣා පුණ්ණවන්දමුඛි විසාලක්ඛි මුදුගත්තා සහිහොරු ඔදාතදන්තා ගම්භිරනාහි තනුජඩ්ඝා දීසතිලවෙල්ලිතකෙසි පුචුලසුස්සොණි නාතිලොමා නාලොමා සුභගා උතුසුඛසම්ඵස්සා සණ්හා සබ්බසම්භාසා නානාහරණවිභූසිතා විවරන්ති, සබ්බදාපි සොළසවස්සුද්දෙසිකා විය හොන්ති.

පුරිසාපි පඤ්චවිසතිවස්සුද්දෙසිකා විය, න පුත්තා මාතාදිසු රජ්ජන්ති, අයං තත්ථ ධම්මතා. සත්තාහිකමෙව ච තත්ථ ඉත්ථීපුරිසා කාමරතියා විහරන්ති, තතො චිතරාගා විය යථාසුඛං ගච්ඡන්ති, න තත්ථ ඉධ විය ගබ්භොක්කන්තිමුලකං ගබ්භපරිහරණමුලකං වා දුක්ඛං විජායනමුලකං වා දුක්ඛං හොති, රත්තකඤ්චුකතො කඤ්චනපටිමා විය දාරකා මාතුකුච්ඡිතො අමක්ඛිතා ඵච සෙම්භාදිනා සුඛෙනෙව නික්ඛමන්ති, අයං තත්ථ ධම්මතා. මාතා පන පුත්තං වා ධීතරං වා විජායිත්වා තෙසං විවරණකප්පදෙසෙ යපෙත්වා අනපෙක්ඛා යථාරුචි ගච්ඡති. තෙසං තත්ථ සයිතානං යෙ පස්සන්ති පුරිසා වා ඉත්ථීයො වා, තෙ අත්තතො අඛිගුලියො උපනාමෙන්නි, තෙසං කම්මබලෙන තතො ධීරං පච්ඡන්ති, තෙන තෙ දාරකා යාපෙන්නි. ඵචං පන වඩ්ඪන්තා කතිපයදිවසෙයෙව ලද්ධබලා හුත්වා දාරිකා ඉත්ථීයො උපගච්ඡන්ති, දාරකා පුරිසෙ.

කප්පරුක්ඛතො ඵච ච තෙසං තත්ථ වත්ථාහරණානි නිජ්ථජ්ජන්ති. නානාවිරාගවණ්ණවිචිත්තානි හි වත්ථානි සුබ්බානි මුදුසුඛසම්ඵස්සානි තත්ථ තත්ථ කප්පරුක්ඛෙසු ඔලම්බන්තානි තිට්ඨන්ති. නානාවිධරංසිජාලසමුජ්ජලවිවිධවණ්ණරතනවිනද්ධානි අනෙකවිධමාලාකම්මලතාකම්මභිත්තිකම්මවිචිත්තානි සිසුපගගිචුපගකචුපගහත්ථුපගපාදුපගානි සොවණ්ණමයානි ආහරණානි ච කප්පරුක්ඛතො ඔලම්බන්ති. තථා විණාමුදිඛිගපණ්ණවසම්මතාළසඛිබ්බංසවෙනාළපරිවාරාදීනි වල්ලකිපහඋතිකානි තුරියභණ්ඩානිපි තතො ඔලම්බන්ති. තත්ථ ච බහු ඵලරුක්ඛා කුම්භමත්තානි ඵලානි ඵලන්ති, මධුරරසානි යානි පරිභුඤ්ජන්වා තෙ සත්තාහමපි බුජ්ජිපාසාහි න බාධියන්ති.

නජ්ජොපි තත්ථ සුවිසුද්ධජලා සුපතිත්ථා රමණියා අකද්දමා වාලුකතලා නාතිසිතා නාතිඋණ්හා සුරහිගන්ධිහි ජලජපුජ්ජෙහි සඤ්ජන්තා සබ්බකාලං සුරහි වායන්තියො සන්දන්ති, න තත්ථ කණ්ටකිනා කක්ඛලගච්ජලතා හොන්ති, අකණ්ටකා පුජ්ජඵලසවිජන්තා ඵච හොන්ති, වන්දනනාගරුක්ඛා සයමෙව රසං පග්ගරන්ති. නභායිතුකාමා ච නදිතිත්ථෙ ඵකජ්ඣං වත්ථාහරණානි යපෙත්වා නදිං ඔතරිත්වා නභායිත්වා උත්තිණ්ණා උත්තිණ්ණා උපරිට්ඨිමං උපරිට්ඨිමං වත්ථාහරණං ගණ්හන්ති, න තෙසං ඵචං හොති “ඉදං මම, ඉදං පරස්සා”ති. තතො ඵච න තෙසං කොච විග්ගහො වා විවාදො වා, සත්තාහිකා ඵච ච තෙසං කාමරතිකිලා හොති, තතො චිතරාගා විය විවරන්ති. යත්ථ ච රුක්ඛෙ සයිතුකාමා හොන්ති, තත්ථෙව සයනං උපලබ්භති.

මතෙ ච සත්තෙ න රොදන්ති න සොවන්ති, තඤ්ච මණ්ඩයිත්වා නික්ඛිපන්ති. තාවදෙව ච තථාරූපා සකුණා උපගන්ත්වා මතං දීපන්තරං නෙන්නි, තස්මා සුසානං වා අසුචිට්ඨානං වා තත්ථ නත්ථී, න ච තතො මතා නිරයං වා තිරච්ඡානායොනිං වා පෙත්තිවිසයං වා උපපජ්ජන්ති. “ධම්මතාසිද්ධස්ස පඤ්චසීලස්ස ආනුභාවෙන තෙ දෙවලොකෙ

නිබ්බත්තන්ති” ති වදන්ති. වස්සසහස්සමෙව ව නෙසං සබ්බකාලං ආයුප්පමාණං, සබ්බමෙතං නෙසං පඤ්චසීලං විය ධම්මතාසිද්ධමෙවාති වෙදිතබ්බං.

තදන්තරෙසුති තෙසං චක්කවාළානං අන්තරෙසු. ලොකන්තරිකතිරයාති ලොකානං ලොකධාතුනං අන්තරො විවරො ලොකන්තරො, තත්ථ භවා ලොකන්තරිකා, තිරයා. තිණ්ණඤ්ඤි සකටචක්කානං පත්තානං වා අඤ්ඤමඤ්ඤං ආසන්නභාවෙන යපිතානං අන්තරසදිසෙසු තිණ්ණං තිණ්ණං චක්කවාළානං අන්තරෙසු එකෙකො ලොකන්තරිකතිරයො. සො පන පරිමාණතො අට්ඨයොජනසහස්සප්පමාණො හොති නිව්ච්චිටො හෙට්ඨා උපරි ව කෙනවි න පිහිතො. යථා හි හෙට්ඨා උදකස්ස පිට්ඨකා පට්ඨි තත්ථිති අසංවුතා ලොකන්තරිකතිරයා, එවං උපරි චක්කවාළෙසු විය දෙවච්චිමානානං අභාවතො අසංවුතා අපිහිතා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණසමත්ථො ව අන්ධකාරෙන සමන්තාගතා. තත්ථ කිර චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං න ජායති ආලොකස්ස අභාවතො. තිසු දිපෙසු එකප්පභාරෙන ආලොකකරණසමත්ථාපි වන්දිමසුරියා තත්ථ ආලොකං න දස්සෙන්නි. තෙ හි යුගන්ධරසමප්පමාණෙ ආකාසප්පදෙසෙ විවරණතො චක්කවාළපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙකන විවරන්ති, චක්කවාළපබ්බතඤ්ච අතික්කම්ම ලොකන්තරිකතිරයා, තස්මා තෙ තත්ථ ආලොකං න දස්සෙන්නිති චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං නුප්පජ්ජති. යදා පන සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තස්ස පටිසන්ධිග්ගහණාදිසු ඔභාසො උප්පජ්ජති, තදා චක්ඛුච්ඤ්ඤාණං උප්පජ්ජති. “අඤ්ඤෙපි කිර හො සන්නි සත්තා ඉධුපපන්නා” ති තං දිවසං අඤ්ඤමඤ්ඤං පස්සන්ති. අයං පන ඔභාසො එකං යාගුපානමත්තම්පි න තිට්ඨති, අවිජරාසඬ්ඝාටමත්තමෙව විජ්ජොභාසො විය නිවිජරිත්වා “කිං ඉද්”න්ති භණන්තානංයෙව අන්තරධායති.

කිං පන කම්මං කත්වා තත්ථ සත්තා නිබ්බත්තන්ති? භාරියං දාරුණං ගරුකං මාතාපිතුනං ධම්මිකසමණබ්‍රාහ්මණානඤ්ච උපරි අපරාධං අඤ්ඤඤච දිවසෙ දිවසෙ පාණවධාදිං සාහසිකකම්මං කත්වා උප්පජ්ජන්ති තම්බපණ්ණිදිපෙ අභයවොරනාගවොරාදයො විය. තෙසං අත්තභාවො තිගාචුතිකො හොති, වග්ගුලිනං විය දීඝනඛා හොන්ති. තෙ රුක්ඛෙ වග්ගුලියො විය නබෙහි චක්කවාළපාදෙ ලග්ගන්ති, යදා සංසප්පන්නා අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාසගතා හොන්ති, අප් “භක්ඛො නො ලද්ධො” ති මඤ්ඤමානා බාදනත්ථං ගණන්තුං උපක්කමන්තා විපරිවත්තිත්වා ලොකසන්ධාරකෙ උදකෙ පතන්ති, වාතෙ පහරන්තෙපි මධුකඵලානි විය ජිජ්ජිත්වා උදකෙ පතන්ති, පතිතමත්තාව අවිචන්තබ්බාරෙ උදකෙ පිට්ඨපිණ්ඩං විය විලියන්ති අතිසීතලභාවතො ආතපසන්නාපාභාවෙන. අතිසීතලභාවමෙව හි සන්ධාය අවිචන්තබ්බාරතා වුත්තා. න හි තං කප්පසණ්ඨහනඋදකං සම්පත්තිකරමභාමෙසවුට්ඨං පට්ඨසන්ධාරකං කප්පවිනාසකඋදකං විය බාරං භවිතුං අරහති. තථා හි සති පට්ඨි විලියෙය්‍ය, තෙසං වා පාපකම්මබලෙන පෙතානං පකතිඋදකස්ස පුබ්බබෙලභාවාපත්ති විය තස්ස උදකස්ස තදා බාරභාවප්පත්ති හොතිති වුත්තං “අවිචන්තබ්බාරෙ උදකෙ පිට්ඨපිණ්ඩං විය විලියන්ති” ති.

අනන්තානීති අපරිමාණානි, “එත්තකානී” ති අඤ්ඤෙහි මිනිතුං අසක්කුණෙය්‍යානි. තානි ව භගවා අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදි “අනන්තො ආකාසො, අනන්තො සත්තනිකායො, අනන්තානි චක්කවාළානී” ති. තිව්ධම්පි හි අනන්තං බුද්ධඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡින්නද්ධි සයම්පි අනන්තන්තා. යාවතකඤ්ඤි ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං. යාවතකං ඤාණං, තාවතකමෙව ඤෙය්‍යං. ඤෙය්‍යපරියන්තිකං ඤාණං, ඤාණපරියන්තිකං ඤෙය්‍යන්ති. තෙන වුත්තං “අනන්තෙන බුද්ධඤ්ඤාණෙන අවෙදි” තිආදි. අනන්තතා වස්ස අනන්තඤ්ඤාප්පට්ඨිජ්ඣානෙනෙව වෙදිතබ්බා තත්ථ අප්පට්ඨතවාරන්තා. ඉදානි යථාචුත්තමත්ථං නිගමෙන්නො ආහ “එවමස්ස ඔකාසලොකොපි සබ්බථා විදිතො” ති.

අපි චෙත්ථ විච්චාදිතම්පි විදිතතා චත්තබ්බා, තස්මා විච්චාදයොපි ආදිතො පභුති එවං වෙදිතබ්බා – සංවට්ටො සංවට්ටට්ඨායි විච්චිටො විච්චට්ටට්ඨායිති කප්පස්ස චත්තාරි අසඬ්ඛොය්‍යානි. තත්ථ සංවට්ටනං විනස්සනං සංවට්ටො, විනස්සමානො අසඬ්ඛොය්‍යකප්පො. සො පන අත්ථතො කාලොයෙව, තදා පචත්තමානසඬ්ඛාරවසෙනස්ස විනාසො වෙදිතබ්බො. සංවට්ටතො උද්ධං තථායායිකාලො සංවට්ටට්ඨායි. විච්චටනං නිබ්බත්තනං වඩ්ඪනං වා විච්චිටො, වඩ්ඪමානො අසඬ්ඛොය්‍යකප්පො. සොපි අත්ථතො කාලොයෙව, තදා පචත්තමානසඬ්ඛාරවසෙනස්ස වඩ්ඪි වෙදිතබ්බො. විච්චිටතො උද්ධං තථායායිකාලො විච්චට්ටට්ඨායි. තත්ථ තයො සංවට්ටා තෙජොසංවට්ටො ආපොසංවට්ටො වායොසංවට්ටොති. තිස්සො සංවට්ටස්මා ආභස්සරා සුභකිණ්ණා වෙහප්ඵලානි. යදා කප්පො තෙජෙන සංවට්ටති, තදා ආභස්සරතො හෙට්ඨා අග්ගිනා ඩස්භති. යදා ආපෙන සංවට්ටති, තදා සුභකිණ්ණතො හෙට්ඨා උදකෙන විලියති. යදා වායුනා සංවට්ටති, තදා වෙහප්ඵලතො හෙට්ඨා වාතෙන විද්ධංසති.

චිත්ථාරතො පන තිසුපි සංවට්ටකාලෙසු එකං බුද්ධක්ඛේත්තං විනස්සති. බුද්ධක්ඛේත්තං නාම තිව්ධං හොති ජාතික්ඛේත්තං ආණාක්ඛේත්තං විසයක්ඛේත්තඤ්ච. තත්ථ ජාතික්ඛේත්තං දසසහස්සචක්කවාළපරියන්තං හොති, යං තථාගතස්ස පටිසන්ධිග්ගහණාදිසු කම්පති. යත්තකෙ හි යානෙ තථාගතස්ස පටිසන්ධිඤ්ඤාණාදිඤ්ඤාණානුභාවො පුඤ්ඤඵලසමුත්තෙජිතො සරසෙනෙව පටිච්ඡම්භති, තං සබ්බම්පි බුද්ධඬකුරස්ස නිබ්බත්තනක්ඛේත්තං නාමාති බුද්ධක්ඛේත්තන්ති වුවවති. ආණාක්ඛේත්තං පන කොට්ඨසතසහස්සචක්කවාළපරියන්තං, යත්ථ රතනසුත්තං (බු. පා. 6.1 ආදයො; සු. නි. 224 ආදයො) බන්ධපරිත්තං (අ. නි. 4.67; ජා. 1.2.105-106; වුළුව. 251 ආදයො) ධජග්ගපරිත්තං (සං. නි. 1.249) ආටානාටියපරිත්තං (දී. නි. 3.275 ආදයො) මොරපරිත්තන්ති (ජා. 1.2.17-18) ඉමෙසං පරිත්තානං ආනුභාවො චත්තති. ඉද්ධිමා හි චෙතොවසිප්පත්තො ආණාක්ඛේත්තපරියාපන්නෙ යත්ථ කත්ථි චක්කවාළෙ යත්ථා අත්තතො අත්ථාය පරිත්තං කත්ථා තත්ථෙව අඤ්ඤං චක්කවාළං ගතොපි කතපරිත්තො එව හොති. එකචක්කවාළෙ යත්ථා සබ්බසත්තානං අත්ථාය පරිත්තෙ කතෙ ආණාක්ඛේත්තෙ සබ්බසත්තානම්පි අභිසම්භුණාතෙව පරිත්තානුභාවො තත්ථ දෙවතාහි පරිත්තානං සම්පට්චිජ්ජිතබ්බතො, තස්මා තං ආණාක්ඛේත්තන්ති වුවවති. විසයක්ඛේත්තං පන අනන්තං

අපරිමාණ. අනන්තාපරිමාණෙහි වක්කවාලෙසු යං යං තථාගතො ආකඬ්ඛති, තං තං ජානාති ආකඬ්ඛප්පිඤ්ඤාප්පිකාය චුද්ධඤ්ඤාණස්ස. එවමෙනෙසු තීසු චුද්ධක්ඛේතෙනෙසු එකං ආණාක්ඛේතං විනස්සති, තස්මිං පන විනස්සන්තෙ ජාතික්ඛේතං විනට්ඨමෙව හොති. විනස්සන්තමපි එකතොව විනස්සති, සණ්ඨහන්තමපි එකතොව සණ්ඨහති, තස්සෙවං විනාසො සණ්ඨහනඤ්ඤා වෙදිතබ්බං.

යස්මිං සමයෙ කප්පො අග්ගිනා නස්සති, ආදිතොව කප්පවිනාසකමහාමෙසො උට්ඨන්තිවා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලෙ එකං මහාවස්සං වස්සති, මනුස්සා තුට්ඨා සබ්බඛිජාති නිහරිත්වා වපන්ති, සස්සෙසු පන ගොඛායිතමත්තෙසු ජාතෙසු ගද්දහරවං රවන්තො එකබ්බද්විතී න වස්සති, තදා පච්ඡන්තපච්ඡන්තමෙව හොති වස්සං. ඉදං සන්ධාය හි භගවතා “හොති සො, භික්ඛවෙ, සමයො යං ඛණ්ණි වස්සාති ඛණ්ණි වස්සසතාති ඛණ්ණි වස්සසහස්සාති ඛණ්ණි වස්සසහස්සාති දෙවො න වස්සති”ති (අ. නි. 7.66) චුත්තං. වස්සුපථිවිනොපි සත්තා කාලං කත්වා පරිත්තාභාදිබ්බමලොකෙ නිබ්බන්තන්ති, පුප්ඵප්පුප්ඵවිනියො ව දෙවතා. එවං දිසෙ අද්ධානෙ විතිවත්තෙ තත්ථ තත්ථ උදකං පරික්ඛයං ගච්ඡති, අථානුපුබ්බෙන මච්ඡකච්ඡපාපි කාලං කත්වා බ්බුමලොකෙ නිබ්බන්තන්ති නෙරයිකසත්තාපි. තත්ථ නෙරයිකා සත්තමසුරියපාතුභාවෙ විනස්සන්තිති එකෙ.

ඤානං පන විනා නත්ථි බ්බුමලොකෙ නිබ්බන්ති, එතෙසඤ්ඤා කෙවි දුබ්භික්ඛපිළිතා, කෙවි අභබ්බා ඤානාධිගමාය, තෙ කථං තත්ථ නිබ්බන්තන්ති? දෙවලොකෙ පටිලද්ධජ්ඣානවසෙන. තදා හි “වස්සසහස්සස්ස අච්චයෙන කප්පවුට්ඨානං භවිස්සති”ති ලොකබ්බුහා නාම කාමාවචරදෙවා මුත්තසිරා විකිණ්ණකෙසා රුද්ධමුඛා අස්සුති භත්තෙහි පුඤ්ජමානා රත්තවත්ථනිවත්ථා අතිවිය විරූපවෙසධාරිනො හුත්වා මනුස්සපථෙ විවරන්තා එවං ආරොචන්ති “මාරිසා මාරිසා ඉතො වස්සසහස්සස්ස අච්චයෙන කප්පවුට්ඨානං භවිස්සති, අයං ලොකො විනස්සිස්සති, මහාසමුද්දොපි උස්සුස්සිස්සති, අයඤ්ඤා මහාපථවි සිනෙරු ව පබ්බතරාජා ධස්භිස්සන්ති විනස්සිස්සන්ති, යාව බ්බුමලොකා ලොකවිනාසො භවිස්සති, මෙත්තං මාරිසා භාවෙථ, කරුණං, මුදිතං, උපෙක්ඛං මාරිසා භාවෙථ, මාතරං උපට්ඨහථ, පිතරං උපට්ඨහථ, කුලෙ ජෙට්ඨාපවායිනො හොථා”ති. තෙ පන දෙවා ලොකං බ්බුහෙන්ති සමපිණ්ඩෙන්ති “ලොකබ්බුහා”ති වුච්චන්ති. තෙ කිර දිස්වා මනුස්සා යත්ථ කත්ථවි ධීනාපි නිසින්නාපි සංවෙගජාතා සමභමප්පත්තාව හුත්වා තෙසං ආසන්නෙ යානෙ සන්තිපතන්ති.

කථං පනෙතෙ කප්පවුට්ඨානං ජානන්ති? “ධම්මතාය සඤ්ඤාදිතා”ති ආවරියා. “තාදිසනිමිත්තදස්සනෙනා”ති එකෙ. “බ්බුමදෙවතාහි උයොජිතා”ති අපරෙ. තෙසං පන වචනං සුත්වා යෙභුයොන මනුස්සා ව භූමිමදෙවතා ව සංවෙගජාතා අඤ්ඤාමඤ්ඤා මුදුචිත්තා හුත්වා මෙත්තාදීනි පුඤ්ඤාති කරිත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තන්ති. තත්ථ දිබ්බසුඛාගොජනං භුඤ්ජන්වා තතො වායොකසිණෙ පරිකම්මං කත්වා ඤානං පටිලහන්ති. දෙවතාං කිර සුඛසම්ඵස්සවාතග්ගහපඤ්ඤායෙන වායොකසිණෙ ඤානාති සුඛෙනෙව ඉජ්ඣන්ති. තදඤ්ඤා පන ආපායිකා සත්තා අපරාපරියවෙදනියෙන කම්මෙන දෙවලොකෙ නිබ්බන්තන්ති. අපරාපරියවෙදනියකම්මරහිතො හි සංසාරෙ සංසරන්තො නාම සත්තො නත්ථි. තෙපි තත්ථ තථෙව ඤානං පටිලහන්ති. එවං දෙවලොකෙ පටිලද්ධජ්ඣානවසෙන සබ්බෙපි බ්බුමලොකෙ නිබ්බන්තන්ති. ඉදඤ්ඤා යෙභුයාවසෙන චුත්තං.

කෙවි පන “අපායසත්තා සංවට්ඨමානලොකධාතුහි අඤ්ඤාසු ලොකධාතුසුපි නිබ්බන්තන්ති. න හි සබ්බෙ අපායසත්තා තදා රූපාරූපහවෙසු උප්පජ්ජන්තිති සක්කා විඤ්ඤාතුං අපායෙසු දිසායුකානං දෙවලොකුපපත්තියා අසම්භවතො. නියතමිච්ඡාදිට්ඨිකො පන විනස්සමානෙපි කප්පෙ නිරයතො න මුච්චතියෙව, තස්මා සො තත්ථ අනිබ්බන්තිත්වා පිට්ඨිවක්කවාලෙ නිබ්බන්තති. නියතමිච්ඡාදිට්ඨියා හි සමන්තාගතස්ස භවතො වුට්ඨානං නාම නත්ථි. තාය හි සමන්තාගතස්ස නෙව සග්ගො අත්ථි, න මග්ගො, තස්මා සො සංවට්ඨමානවක්කවාලතො අඤ්ඤාත්ථ නිරයෙ නිබ්බන්තිත්වා පච්චති. කිං පන පිට්ඨිවක්කවාලං න ඤායතීති? ඤායති. තස්මිං ඤායමානෙපි එස ආකාසෙ එකස්මිං පදෙසෙ පච්චති”ති වදන්ති.

වස්සුපච්ඡෙදතො පන උද්ධං දිසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන දුතියො සූරියො පාතුභවති, පාතුභුතෙ පන තස්මිං නෙව රත්තිපරිච්ඡෙදො, න දිවාපරිච්ඡෙදො පඤ්ඤායති. එකො සූරියො උට්ඨෙති, එකො අත්ථං ගච්ඡති, අච්චිජින්නසූරියසත්තාපොව ලොකො හොති. යථා ව කප්පවුට්ඨානකාලතො පුබ්බෙ උප්පන්තසූරියවිමානෙ සූරියදෙවපුත්තො හොති, එවං කප්පවිනාසකසූරියෙ නත්ථි. කප්පවුට්ඨානකාලෙ පන යථා අඤ්ඤා කාමාවචරදෙවා, එවං සූරියදෙවපුත්තොපි ඤානං නිබ්බන්තන්වා බ්බුමලොකං උපපජ්ජති. සූරියමණ්ඩලං පන පහස්සරතරඤ්ඤාවෙ තෙජවත්තතරඤ්ඤා හුත්වා පවත්තති. තං අන්තරධායිත්වා අඤ්ඤාමෙව උප්පජ්ජති අපරෙ. තත්ථ පකතිසූරියෙ වත්තමානෙ ආකාසෙ වලාහකාපි දුමසිබාපි වත්තන්ති, කප්පවිනාසකසූරියෙ වත්තමානෙ විගතදුමවලාහකං ආදාසමණ්ඩලං විය නිම්මලං නහං හොති. යපෙත්වා පඤ්ඤා මහානදියො සෙසකුන්තදිආදිසු උදකං සුස්සති.

තතොපි දිසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන තතියො සූරියො පාතුභවති, යස්ස පාතුභාවා මහානදියොපි සුස්සන්ති. තතොපි දිසස්ස අද්ධුනො අච්චයෙන වතුත්ථො සූරියො පාතුභවති, යස්ස පාතුභාවා හිමවති මහානදිනං පහවා සිහප්පපාතදහො මන්දාකිනීදහො කණ්ණමුණ්ඩදහො රථකාරදහො අනොතත්තදහො ඡද්දන්තදහො කුණාලදහොති ඉමෙ සත්ත මහාසරා සුස්සන්ති.

තනොපි දිසස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන පඤ්චමො සූරියො පාතුභවති, යස්ස පාතුභාවා අනුපුබ්බෙන මහාසමුද්දෙ අඬුලිපබ්බතෙමනමත්තම්පි උදකං න සංස්යාති.

තනොපි දිසස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන ඡට්ඨො සූරියො පාතුභවති, යස්ස පාතුභාවා සකලවක්කවාලං එකධුමං හොති පරියාදින්නසිනෙහං ධුමෙන. යාය හි ආපොධාතුයා තත්ථ තත්ථ පථව්ධාතු ආබන්ධන්තා සම්පිණ්ඩිතා හුන්වා තිට්ඨති, සා ඡට්ඨසූරියපාතුභාවෙන පරික්ඛයං ගච්ඡති. යථා විදං, එවං කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලානිපි.

තනොපි දිසස්ස අද්ධුනො අව්වයෙන සත්තමො සූරියො පාතුභවති, යස්ස පාතුභාවා සකලවක්කවාලං එකජාලං හොති සද්ධිං කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙහි, යොජනසතිකාදිභෙදානි සිනෙරුකුටානි පලුප්ථිත්වා ආකාසෙයෙව අන්තරධායන්ති. සා අග්ගිජාලා උට්ඨන්තිවා වාතුමහාරාජිකෙ ගණ්භාති. තත්ථ කනකවිමානරතනවිමානමණ්ඩිමානානි කොපෙන්වා තාවතිංසභවනං ගණ්භාති. එතෙනෙවුපායෙන යාව පට්ඨමජ්ඣානභූමිං ගණ්භාති, තත්ථ තයොපි බ්‍රහ්මලොකෙ කොපෙන්වා ආභස්සරෙ ආභව්ව තිට්ඨති. සා යාව අණුමත්තම්පි සඬ්ඛාරගතං අත්ථි, තාව න නිබ්බායති. සබ්බසඬ්ඛාරපරික්ඛයා පන සප්පිතෙලප්ඣාපනග්ගිසිඛා විය ඡාරිකම්පි අනවසෙසෙන්වා නිබ්බායති. හෙට්ඨාආකාසෙන සහ උපරිආකාසො එකො හොති මහන්ධකාරො.

එවං එකමසඬ්ඛොයාං එකඬ්ගණං හුන්වා යීතෙ ලොකසන්නිවාසෙ ලොකස්ස සංස්යානත්ථාය දෙවො වස්සිතුං ආරභති, ආදිනොව අන්තරට්ඨකෙ හිමපානො විය හොති. තනො කණමත්තා තණ්ඩුලමත්තා මුග්ගමාසබ්දරආමලකඵලාලුකකුම්භණ්ඩලාබ්‍රමත්තා උදකධාරා හුන්වා අනුක්කමෙන උසහද්වෙඋසහඅඬ්ඞගාබ්‍රහ්මගාබ්‍රහ්මඅඬ්ඞයොජනයොජනද්වියොජනං...පෙ.... යොජනසතයොජනසහස්සමත්තා හුන්වා කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලගඬ්භන්තරං යාව අවිනට්ඨබ්‍රහ්මලොකා පුරන්වා අන්තරධායති. තං උදකං හෙට්ඨා ව තිරියඤ්ච වානො සමුට්ඨන්තිවා සනං කරොති පරිවට්ඨමං පදුමිනීපත්තෙ උදකබින්නද්වයං.

කථං තාවමහන්තං උදකරාසිං සනං කරොතිති වෙ? විවරසම්පදානතො වාතස්සාති. තඤ්ඤිස්ස තභිං තභිං විවරං දෙති. තං එවං වාතෙන සම්පිණ්ඩියමානං සනං කරියමානං පරික්ඛයමානං අනුපුබ්බෙන හෙට්ඨා ඔතරති. ඔතිණ්ණෙ ඔතිණ්ණෙ උදකෙ බ්‍රහ්මලොකට්ඨානෙ බ්‍රහ්මලොකො, උපරිවතුකාමාවචරදෙවලොකට්ඨානෙ ව දෙවලොකා පාතුභවන්ති. වාතුමහාරාජිකතාවතිංසභවනානි පන පථවීසම්බන්ධතාය න තාව පාතුභවන්ති. පුරිමපථවිට්ඨානං ඔතිණ්ණෙ පන බලවවාතා උප්පජ්ජන්ති, තෙ තං පිහිතද්වාරෙ ධම්මකරණෙ යීතඋදකම්ච නිරුස්සාසං කත්වා රුමිහන්ති . මධුරොදකං පරික්ඛයං ගච්ඡමානං උපරි රසපථවිං සමුට්ඨාපෙති, උදකපිට්ඨෙ උප්පලිනීපත්තං විය පථවි සංස්යාති. සා වණ්ණසම්පන්නා වෙව හොති ගන්ධරසසම්පන්නා ව නිරුද්ධකපායාසස්ස උපරි පටලං විය. එත්ථ පන මහාබොධිපල්ලඬ්ඞකට්ඨානං විනස්සමානෙ ලොකෙ පච්ඡා විනස්සති, සංස්යමානෙ පට්ඨං සංස්යමතිති වෙදිතබ්බං.

තදා ව ආභස්සරබ්‍රහ්මලොකෙ පට්ඨකරාහිනිබ්බන්තා සත්තා ආයුක්ඛයා වා පුඤ්ඤක්ඛයා වා තනො වචිත්වා ඔපපාතිකා හුන්වා ඉධුපපජ්ජන්ති, තෙ හොන්ති සයංපභා අන්තලික්ඛවරා, තෙ තං රසපථවිං සායිත්වා තණ්භාහිභුතා ආලුප්පකාරකං පරිභුඤ්ඡිතුං උපක්කමන්ති. අථ තෙසං සයංපභා අන්තරධායති, අන්ධකාරො හොති. තෙ අන්ධකාරං දිස්වා භායන්ති. තනො තෙසං භයං නාසෙන්වා සූරභාවං ජනයන්තං පරිපුණ්ණපඤ්ඤාසයොජනං සූරියමණ්ඩලං පාතුභවති. තෙ තං දිස්වා “ආලොකං පටිලම්භිතා”ති හට්ඨතුට්ඨා හුන්වා “අම්භාකං භීතානං භයං නාසෙන්වා සූරභාවං ජනයන්තො උට්ඨිතො, තස්මා සූරියො හොතු”ති සූරියොත්ථෙවස්ස නාමං කරොන්ති.

අථ සූරියෙ දිවසං ආලොකං කත්වා අත්ථඬ්ගතෙ “යම්පි ආලොකං ලභිමිහ, සොපි නො නට්ඨො”ති පුන භීතා හොන්ති. තෙසං එවං හොති “සාධු වතස්ස, සවෙ අඤ්ඤං ආලොකං ලභෙය්‍යාමා”ති. තෙසං චිත්තං ඤත්වා විය එකුනපඤ්ඤාසයොජනං වන්දිමණ්ඩලං පාතුභවති. තෙ තං දිස්වා භියොසො මත්තාය හට්ඨතුට්ඨා හුන්වා “අම්භාකං ඡන්දං ඤත්වා විය උට්ඨිතො, තස්මා වන්දො හොතු”ති වන්දොත්ථෙවස්ස නාමං කරොන්ති.

එවං වන්දිමසූරියෙසු පාතුභුතෙසු නක්ඛන්තානි තාරකරූපානි පාතුභවන්ති, තනො පභුති රත්තින්දිවා පඤ්ඤායන්ති, අනුක්කමෙන ව මාසඬ්ඞමාසඋතුසංවච්ඡරා, වන්දිමසූරියානං පාතුභුතදිවසෙයෙව සිනෙරුකුට්ඨාලහිමවන්තපබ්බතා දීපසමුද්දා ව පාතුභවන්ති. තෙ ව බො අපුබ්බං අවරිමං එග්ගුණපුණ්ණමදිවසෙයෙව පාතුභවන්ති. කථං? යථා නාම කඬ්ඞගතත්තෙ පච්චිමානෙ එකප්පහාරෙතෙව පුබ්බුළුකා උට්ඨහන්ති, එකෙ පදෙසා උප්පුපා හොන්ති, එකෙ නින්තනින්තා, එකෙ සමසමා, එවමෙව උප්පුපට්ඨානෙ පබ්බතා හොන්ති, නින්තනින්තට්ඨානෙ සමුද්දා, සමසමට්ඨානෙ දීපාති.

අථ තෙසං සත්තානං රසපථවිං පරිභුඤ්ජන්තානං කම්මෙන එකච්චෙ වණ්ණවන්තො හොන්ති, එකච්චෙ දුබ්බණ්ණා හොන්ති. තත්ථ වණ්ණවන්තො දුබ්බණ්ණෙ අතිමඤ්ඤන්ති, තෙසං අතිමානපච්චයා සාපි රසපථවි අන්තරධායති, භූමිපජ්ජකො පාතුභවති. අථ තෙසං තෙනෙව නයෙන සොපි අන්තරධායති, අථ පදාලකා පාතුභවති. තෙනෙව නයෙන සාපි අන්තරධායති, අකට්ඨපාකො සාලි පාතුභවති අකණො අපුසො සුගන්ධො තණ්ඩුලඵලො. තනො තෙසං භාජනානි උප්පජ්ජන්ති. තෙ සාලිං භාජනෙ ය්‍යපෙන්වා පාසාණපිට්ඨියං ය්‍යපෙන්ති, සයමෙව ජාලසිඛා උට්ඨන්තිවා තං පවති. සො හොති ඔදනො සුමනජාතිපුප්පසදිසො, න තස්ස සුපෙන වා බ්‍යඤ්ජනෙන වා කරණියං අත්ථි, යං යං රසං භුඤ්ජිතුකාමා හොන්ති, තංතංරසොව හොති. තෙසං තං ඔළාරිකං ආහාරං ආහරයනං තනො පභුති

මුත්තකරිසං සඤ්ජායති. තථා හි රසපථවි භූමිපජ්ජටකො පදාලතානි ඉමෙ තාව පරිභුක්තා සුධාහාරො විය බුදුං විනොදෙන්වා රසහරණිති රසමෙව පරිබ්බුතොත්තා තිට්ඨන්ති වත්ථුනො සුබ්බමහාවෙන, න නිස්සන්දා, සුබ්බමහාවෙනෙව ගහණින්ධනමෙව ව හොති. ඔදනො පන පරිභුක්තො රසං වඩ්ඪෙත්තොපි වත්ථුනො ඔලාරිකහාවෙනෙව නිස්සන්දං විස්සජ්ජෙන්තො පස්සාවං කරිසඤ්ච උප්පාදෙති.

අථ තෙසං නික්ඛමනත්ථාය වණ්ණමුඛානි පහිජ්ජන්ති. පුරිසස්ස පුරිසභාවො, ඉත්ථියා ඉත්ථිභාවො පාතුහවති. පුරිමත්තභාවෙසු හි පවත්නඋපචාරජ්ඣානානුභාවෙන යාව සත්තසත්තානෙසු කාමරාගො වික්ඛම්භනවෙගෙන සමිතො , න තාව බහලකාමරාගූපනිස්සයානි ඉත්ථිපුරිසින්ද්‍රියානි පාතුරහෙසුං. යදා පනස්ස විච්ඡින්නතාය බහලකාමරාගො ලද්ධාවසරො අහොසි, තදා තදුපනිස්සයානි තානි සත්තානං අත්තභාවෙසු සඤ්ජායිංසු, තදා ඉත්ථි පුරිසං, පුරිසො ව ඉත්ථි අතිවෙලං උපනිජ්ඣායති. තෙසං අතිවෙලං උපනිජ්ඣායනපච්චයා කාමපරිලාහො උප්පජ්ජති, තතො මෙථුනං ධම්මං පටිසෙවන්ති. තෙ අසද්ධම්මපටිසෙවනපච්චයා විඤ්ඤාහි ගරහියමානා විහෙයියමානා තස්ස අසද්ධම්මස්ස පටිච්ඡාදනහෙතු අගාරානි කරොන්ති. තෙ අගාරං අජ්ඣාචසමානා අනුක්කමෙන අඤ්ඤතරස්ස අලසජාතිකස්ස සත්තස්ස දිට්ඨානුගතිං ආපජ්ජන්තා සන්තිධිං කරොන්ති. තතො පභූති කණොපි ථුසොපි තණ්ඩුලං පරියොනන්ධන්ති, ලායිතට්ඨානම්පි න පටිවිරුහති.

තෙ සන්තිපතිත්වා අනුත්ථුනන්ති “පාපකා වත හො ධම්මා සත්තෙසු පාතුභූතා, මයඤ්ඤි පුබ්බෙ මනොමයා අහුම්භා”ති, අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ (දී. නි. 3.128) චුත්තනයෙන විත්ථාරෙතබ්බං. තතො මරියාදං යපෙන්ති, අථඤ්ඤතරො සත්තො අඤ්ඤස්ස භාගං අදින්තං ආදියති, තං ද්වික්ඛන්තුං පරිභාසෙන්වා තතියවාරෙ පාණ්ණෙඤ්ඤිඤ්ඤෙහි පහරන්ති. තෙ එවං අදින්තාදානෙ කලහමුසාවාදදණ්ඩාදානෙසු උප්පන්නෙසු ව සන්තිපතිත්වා විත්තයන්ති “යන්තූන මයං එකං සත්තං සම්මන්තෙය්‍යාම, යො නො සම්මා බ්බිතබ්බං බ්බියෙය්‍ය, ගරහිතබ්බං ගරහෙය්‍ය, පබ්බාපෙතබ්බං පබ්බාපෙය්‍ය, මයං පනස්ස සාලිතං භාගමනුප්පදස්සාමා”ති. එවං කතසන්තිට්ඨානෙසු පන සත්තෙසු ඉමස්මිං තාව කප්පෙ අයමෙව භගවා බොධිසත්තභූතො තෙන සමයෙන තෙසු සත්තෙසු අභිරුපතරො ව දස්සනියතරො ව මහෙසක්ඛතරො ව බුද්ධිසම්පන්නො පටිබලො නිග්ගහපග්ගහං කාතුං. තෙ තං උපසඩ්ධකම්මිත්වා යාවිත්වා සම්මන්තිංසු. සො තෙන මහාජනෙන සම්මතොති මහාසම්මතො, ඛෙත්තානං අධිපතීති ඛත්තියො, ධම්මෙන සමෙන පරෙසං රඤ්ජෙතීති රාජානි තිහි නාමෙහි පඤ්ඤායිත්ථ. යඤ්ඤි ලොකෙ අච්ඡරියට්ඨානං, බොධිසත්තොව තත්ථ ආදිපුරිසොති එවං බොධිසත්තං ආදිං කත්වා ඛත්තියමණ්ඩලෙ සණ්ඨිතෙ අනුපුබ්බෙන බ්‍රාහ්මණාදයොපි වණ්ණා සණ්ඨහිංසු.

තත්ථ කප්පවිනාසකමහාමෙසතො යාව ජාලොපවිජ්ජෙදො, ඉදමෙකමසඩ්ඛොය්‍යං සංවට්ටොති වුව්වති. කප්පවිනාසකජාලොපවිජ්ජෙදතො යාව කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළපරිපූරකො සම්පත්තිමහාමෙසො, ඉදං දුතියමසඩ්ඛොය්‍යං සංවට්ටට්ඨායීති වුව්වති. සම්පත්තිමහාමෙසතො යාව චන්දිමසූරියපාතුභාවො, ඉදං තතියමසඩ්ඛොය්‍යං විවට්ටොති වුව්වති. චන්දිමසූරියපාතුභාවතො යාව පුන කප්පවිනාසකමහාමෙසො, ඉදං චතුත්ථමසඩ්ඛොය්‍යං විවට්ටට්ඨායීති වුව්වති. විවට්ටට්ඨායීඅසඩ්ඛොය්‍යං චතුසට්ඨිඅන්තරකප්පසඩ්ගහං. “විසතිඅන්තරකප්පසඩ්ගහ”න්ති කෙවි. සෙසාසඩ්ඛොය්‍යානි කාලතො තෙන සමප්පමාණානෙව. ඉමානි චත්තාරි අසඩ්ඛොය්‍යානි එකො මහාකප්පො හොති. එවං තාව අග්ගිනා විනාසො ව සණ්ඨහනඤ්ච වෙදිතබ්බං.

යස්මිං පන සමයෙ කප්පො උදකෙන නස්සති, ආදිතොව කප්පවිනාසකමහාමෙසො වුට්ඨහිත්වාති පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. අයං පන විසෙසො – යථා තත්ථ දුතියසූරියො, එවමිධ කප්පවිනාසකො බාරුදකමහාමෙසො වුට්ඨාති. සො ආදිතො සුබ්බං සුබ්බං වස්සන්තො අනුක්කමෙන මහාධාරාහි කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාළානං පුරෙන්නො වස්සති. බාරුදකෙන වුට්ඨවුට්ඨා පථවිපබ්බතාදයො විලියන්ති, උදකං සමන්තතො වාතෙහි ධාරියති. පථවියා හෙට්ඨිමන්තතො පභූති යාව දුතියජ්ඣානභූමිං උදකං ගණ්හාති. තෙන හි බාරුදකෙන වුට්ඨවුට්ඨා පථවිපබ්බතාදයො උදකෙ පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය විලියන්තෙව, තස්මා පථවිසන්ධාරකඋදකෙන සද්ධිං එකුදකමෙව තං හොතිති කෙවි. අපරෙ පන “පථවිසන්ධාරකඋදකං තං සන්ධාරකවායුක්ඛන්ධඤ්ච අනවසෙසතො විනාසෙන්වා සබ්බන්ථ සයමෙව එකො සනභූතො තිට්ඨති”ති වදන්ති, තං යුත්තං. උපරි පන ජපි බ්‍රහ්මලොකෙ විලියාපෙන්වා සුභකිණ්හෙ ආභවිව තිට්ඨති, තං යාව අණුමන්තම්පි සඩ්ධාරගතං අත්ථි, තාව න වුපසම්මති, උදකානුගතං පන සබ්බං සඩ්ධාරගතං අභිභවිත්වා සහසා වුපසම්මති, අන්තරධානං ගච්ඡති. හෙට්ඨාආකාසෙන සහ උපරිආකාසො එකො හොති මහන්ධකාරොති සබ්බං චුත්තසද්ධිං. කෙවලං පනිධ ආභස්සරබ්‍රහ්මලොකං ආදිං කත්වා ලොකො පාතුහවති. සුභකිණ්හතො චට්ඨ්වා ආභස්සරට්ඨානාදිසු සත්තා නිබ්බන්තන්ති. තත්ථ කප්පවිනාසකමහාමෙසතො යාව කප්පවිනාසකබාරුදකොපවිජ්ජෙදො, ඉදමෙකමසඩ්ඛොය්‍යං . උදකුපවිජ්ජෙදතො යාව සම්පත්තිමහාමෙසො, ඉදං දුතියමසඩ්ඛොය්‍යං. සම්පත්තිමහාමෙසතො යාව චන්දිමසූරියපාතුභාවො, ඉදං තතියමසඩ්ඛොය්‍යං. චන්දිමසූරියපාතුභාවතො යාව කප්පවිනාසකමහාමෙසො, ඉදං චතුත්ථමසඩ්ඛොය්‍යං. ඉමානි චත්තාරි අසඩ්ඛොය්‍යානි එකො මහාකප්පො හොති. එවං උදකෙන විනාසො ව සණ්ඨහනඤ්ච වෙදිතබ්බං.

යස්මිං සමයෙ කප්පො වාතෙන නස්සති, ආදිතොව කප්පවිනාසකමහාමෙසො වුට්ඨහිත්වාති පුබ්බෙ චුත්තනයෙනෙව විත්ථාරෙතබ්බං. අයං පන විසෙසො – යථා තත්ථ දුතියසූරියො, එවමිධ කප්පවිනාසනත්ථං වාතො සමුට්ඨාති. සො පඨමං ථුලරජං උට්ඨාපෙති, තතො සණ්භරජං සුබ්බවාලිකං ථුලවාලිකං සක්ඛරපාසාණාදයොති යාවකුටාගාරමන්තෙ පාසාණෙ විසමට්ඨානෙ ධීතමහාරුක්ඛෙ උට්ඨාපෙති. තෙ පථවිතො නහමුග්ගතා න පුන

පතන්ති, තත්පෙව වුණ්ණවිවුණ්ණා හුත්වා අභාවං ගච්ඡන්ති. අපානුක්කමෙන හෙට්ඨා මහාපට්ඨයා වාතො සමුට්ඨගිත්වා පට්ඨං පරිවත්තෙන්වා උද්ධං මූලං කත්වා ආකාසෙ බිපති. යොජනසතස්පමාණාපි පට්ඨප්පදෙසා ද්වියොජනති යොජනවතු යොජනපඤ්ච යොජනජයොජනසත්ත යොජනස්පමාණාපි පභිජ්ජිත්වා වාතවෙගුක්ඛිත්තා ආකාසෙ යෙව වුණ්ණවිවුණ්ණා හුත්වා අභාවං ගච්ඡන්ති. වක්කවාළපබ්බතමිපි සිනෙරුපබ්බතමිපි වාතො උක්ඛිපිත්වා ආකාසෙ බිපති. තෙ අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිගන්ත්වා වුණ්ණවිවුණ්ණා හුත්වා විනස්සන්ති. එතෙනෙවුපායෙන භුමට්ඨකවිමානානි ව ආකාසට්ඨකවිමානානි ව විනාසෙන්තො ඡකාමාවචරදෙවලොකෙ විනාසෙන්වා කොට්ඨසහස්සවක්කවාළානි විනාසෙති. තත්ප වක්කවාළා වක්කවාළෙහි, හිමවන්තා හිමවත්තෙහි, සිනෙරු සිනෙරුහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සමාගන්ත්වා වුණ්ණවිවුණ්ණා හුත්වා විනස්සන්ති. පට්ඨතො යාව තතියජ්ඣානභූමි වාතො ගණ්හාති, නවපි බ්‍රහ්මලොකෙ විනාසෙන්වා වෙහස්ඵලෙ ආභවිව තිට්ඨති. එවං පට්ඨසන්ධාරකඋදකෙන තංසන්ධාරකවාතෙන ව සද්ධිං සබ්බසංඛාරගතං විනාසෙන්වා සයමිපි විනස්සති අවට්ඨානස්ස කාරණාභාවතො. හෙට්ඨාආකාසෙන සහ උපරිආකාසො එකො හොති මහන්ධකාරොති සබ්බං චුත්තසදිසං. ඉධ පන සුභකිණ්ණබ්‍රහ්මලොකං ආදිං කත්වා ලොකො පාතුභවති. වෙහස්ඵලතො චචිත්වා සුභකිණ්ණවිට්ඨානාදිසු සත්තා නිබ්බත්තන්ති. තත්ප කප්පවිනාසකමහාමෙසතො යාව කප්පවිනාසකවාතුපච්ඡෙදො, ඉදමෙකමසංඛිංයොයං. වාතුපච්ඡෙදතො යාව සම්පත්තිමහාමෙසො, ඉදං දුතියමසංඛිංයොයන්ති ආදි චුත්තනයමෙව. එවං වාතෙන විනාසො ව සංශ්ඨහනඤ්ච වෙදිතබ්බං.

අප් කිංකාරණා එවං ලොකො විනස්සති. යදිපි හි සංඛාරානං අහෙතුකො සරසනිරොධො විනාසකාභාවතො, සන්තානනිරොධො පන හෙතුචිරහිතො තත්ථි. යථා තං සත්තනිකායෙසුති භාජනලොකස්සපි සහෙතුකෙන විනාසෙන භවිතබ්බං, තස්මා කිමෙවං ලොකවිනාසෙ කාරණන්ති? අකුසලමූලං කාරණං. යථා හි තත්ප නිබ්බත්තනකසත්තානං පුඤ්ඤබලෙන පයමං ලොකො විවට්ටති, එවං තෙසං පාපකම්මබලෙන සංවට්ටති, තස්මා අකුසලමූලෙසු උස්සන්තෙසු එවං ලොකො විනස්සති. යථා හි රාගදොසමොහානං අධිකභාවෙන යථාක්කමං රොගන්තරකප්පො සත්පන්තරකප්පො දුබ්බික්ඛන්තරකප්පොති ඉමෙ තිවිධා අන්තරකප්පා විවට්ටට්ඨායිමිහි අසංඛිංයොයාකප්පෙ ජායන්ති. එවමෙනෙ යථාචුත්තා තයො සංවට්ටා රාගාදීනං අධිකභාවෙනෙව හොන්ති.

තත්ප රාගෙ උස්සන්තතරෙ අග්ගිනා විනස්සති, දොසෙ උස්සන්තතරෙ උදකෙන විනස්සති. දොසෙ හි උස්සන්තතරෙ අධිකතරෙන දොසෙන විය තික්ඛතරෙන බාරුදකෙන විනාසො යුත්තොති. කෙච් පන “දොසෙ උස්සන්තතරෙ අග්ගිනා, රාගෙ උදකෙන”ති වදන්ති, තෙසං කිර අයමධිජ්ජායො – පාකට්ඨසත්තුසදිසස්ස දොසස්ස අග්ගිසදිසතා, අපාකට්ඨසත්තුසදිසස්ස රාගස්ස බාරුදකසදිසතා ව යුත්තාති. මොහෙ පන උස්සන්තතරෙ වාතෙන විනස්සති. එවං විනස්සන්තොපි ව නිරන්තරමෙව සත්ත වාරෙ අග්ගිනා නස්සති, අට්ඨමෙ වාරෙ උදකෙන, පුන සත්ත වාරෙ අග්ගිනා, අට්ඨමෙ උදකෙනාති එවං අට්ඨමෙ අට්ඨමෙ වාරෙ විනස්සන්තො සත්තක්ඛන්තුං උදකෙන විනස්සිත්වා පුන සත්ත වාරෙ අග්ගිනා නස්සති. එත්තාවතා තෙසට්ඨි කප්පා අතිතා හොන්ති. එත්පන්තරෙ උදකෙන නස්සනවාරං සම්පත්තමිපි පටිබාහිත්වා ලද්ධොකාසො වාතො පරිපුණ්ණවතුසට්ඨිකප්පායුකෙ සුභකිණ්ණෙ විද්ධංසෙන්තො ලොකං විනාසෙති. එත්ප පන රාගො සන්තානං බහුලං පවත්තනීති අග්ගිවසෙන බහුසො ලොකවිනාසො වෙදිතබ්බො. ඉති එවං ඉමෙහි කාරණෙහි විනස්සිත්වා සංශ්ඨහන්තං සංශ්ඨහිත්වා ධීතඤ්ච ඕකාසලොකං භගවා යථාවතො අවෙදීති එවමිපිස්ස සබ්බථා ඕකාසලොකො විදිතොති දට්ඨබ්බං.

යං පන හෙට්ඨා චුත්තං “සබ්බථා විදිතලොකත්තා ලොකවිදු”ති, ඉදානි තං නිගමෙන්තො ආහ “එවං සබ්බථා විදිතලොකත්තා ලොකවිදු”ති. තත්ප සබ්බථාති ලක්ඛණාදිජ්ජහෙදතො සංඛාරලොකස්ස, ආසයාදිජ්ජහෙදතො සත්තලොකස්ස, පරිමාණසංශ්ඨානාදිජ්ජහෙදතො ඕකාසලොකස්සාති එවං සබ්බස්පකාරෙන විදිතලොකත්තාති අත්ථො.

ඉදානි අනුත්තරොති පදස්ස අත්ථං සංචණ්ණෙන්තො ආහ “අත්තනො පන ගුණෙහි”ති ආදි. තත්ප අත්තනොති නිස්සක්කත්පෙ සාම්ච්චනමෙනං, අත්තනොති අත්ථො. ගුණෙහි අත්තනො විසිට්ඨතරස්සාති සම්බන්ධො. තරග්ගහණඤ්චෙන්ප “අනුත්තරො”ති පදස්ස අත්පනිද්දෙසනාය කතං, න විසිට්ඨස්ස කස්සචි අත්ථිතාය. සදෙවකෙ හි ලොකෙ සදිසකප්පොපි නාම කොචි තථාගතස්ස නත්ථි, කුතො සදිසො, විසිට්ඨෙ පන කා කථා. කස්සචීති කස්සචිපි. අභිභවතීති සීලසම්පදාය උපනිස්සයභුතානං හිරොත්තප්පමෙන්තාකරුණානං විසෙසපච්චයානං සද්ධාසතිවීරියපඤ්ඤානඤ්ච උක්කංසප්පත්තියා සමුදාගමතො පට්ඨාය න අඤ්ඤසාධාරණො සවාසනපට්ඨකස්ස පභිනත්තා උක්කංසපාරමිජ්ජන්තො සත්ථු සීලගුණො, තෙන භගවා සදෙවකං ලොකං අඤ්ඤදත්ථු අභිභූයා පවත්තති, න සයං කෙනචි අභිභූයාතීති අධිජ්ජායො. එවං සමාධිගුණාදිසුපි යථාරහං වත්තබ්බං. සීලාදයො වෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකා වෙදිතබ්බා, විමුත්තිඤ්ඤාදස්සනං පන ලොකියං කාමාවචරමෙව.

යදි එවං කප්පං තෙන සදෙවකං ලොකං අභිභවතීති? තස්සපි ආනුභාවතො අසදිසත්තා. තමිපි හි විසයතො පවත්තිතො පවත්තිආකාරතො ව උත්තරිතරමෙව. තඤ්ඤි අනඤ්ඤසාධාරණං සත්ථු විමුත්තිගුණං ආරබ්භ පවත්තති, පවත්තමානඤ්ච අනක්කාවචරං පරමගම්හිරං සංභං සුබ්බමං සාතිසයං පටිපක්ඛධම්මානං සුප්පභිනත්තා සුචුද්ධ පාකට්ඨ විභූතතරං කත්වා පවත්තති, සම්මදෙව ව වසීභාවස්ස පාපකත්තා භවඛිගපරිවාසස්ස ව අතිපරිත්තකත්තා ලහු ලහු පවත්තතීති.

එවං සීලාදිගුණෙහි භගවතො උත්තරිතරස්ස අභාවං දස්සෙත්වා ඉදානි සද්ධස්සපි අභාවං දස්සෙතුං “සීලගුණෙනපි අසමො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ අසමොති එකස්මිං කාලෙ නත්ථි එතස්ස සීලාදිගුණෙන සමො සද්ධොති අසමො. තථා අසමෙහි සමො අසමසමො. අසමා වා සමා එතස්සාති අසමසමො. සීලාදිගුණෙන නත්ථි එතස්ස පටිමාති අප්පටිමො. සෙසපදද්වයෙපි එසෙව නයො. තත්ථ උපමාමත්තං පටිමා, සද්ධුපමා පටිභාගො, යුගග්ගාභවසෙන ධීතො පටිපුග්ගලොති වෙදිතබ්බො.

න බො පනාහං භික්ඛවෙ සමනුපස්සාමීතිආදීසු මම සමන්තවක්ඛුනා භත්ථතලෙ ආමලකං විය සබ්බං ලොකං පස්සන්තොපි තත්ථ සදෙවකෙ...පෙ.... පජාය අත්තනො අත්තනො සීලසම්පන්නතරං සම්පන්නතරසීලං කඤ්චපි පුග්ගලං න බො පන පස්සාමි තාදිසස්ස අභාවතොති අධිප්පායො.

අග්ගප්පසාදසුත්තාදීනීති එත්ථ –

“යාවතා, භික්ඛවෙ, සත්තා අපදා වා ද්විපදා වා චතුප්පදා වා ඛහුප්පදා වා රුපිනො වා අරුපිනො වා සඤ්ඤිනො වා අසඤ්ඤිනො වා නෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිනො වා, තථාගතො තෙසං අග්ගමක්ඛායති අරහං සම්මාසම්බුද්ධො. යෙ, භික්ඛවෙ, බුද්ධෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා. අග්ගෙ බො පන පසන්නානං අග්ගො විපාකො භොති”ති (අ. නි. 4.34; ඉතිවු. 90) –

ඉදං අග්ගප්පසාදසුත්තං. ආදි-සද්දෙන –

“සදෙවකෙ, භික්ඛවෙ, ලොකෙ...පෙ.... සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභූ අනභිභූතො අඤ්ඤත්ථු දසො වසවත්තී, තස්මා තථාගතොති වුවිච්ඡි”ති (අ. නි. 4.23; දී. නි. 3.188) –

එවමාදීනි සුත්තපදානි වෙදිතබ්බානි. ආදිකා ගාථායොති –

“අභඤ්ඤි අරහා ලොකෙ, අහං සත්ථා අනුත්තරො;
එකොමිහි සම්මාසම්බුද්ධො, සීතිභූතොස්මි නිබ්බුතො. (මහාව. 11; ම. නි. 1.285; 2.341);

“දන්තො දමයනං සෙට්ඨො, සන්තො සමයනං ඉසි;
මුත්තො මොවයනං අග්ගො, තිණ්ණො තාරයනං වරො. (ඉතිවු. 112)

“නයිමස්මිං ලොකෙ පරස්මිං වා පන,
බුද්ධෙන සෙට්ඨො සද්ධො ව විජ්ජති;
ආහුනෙය්‍යානං පරමාහුතිං ගතො,
පුඤ්ඤත්ථිකානං විපුලප්ඵලෙසින”න්ති. (වි. ව. 1047; කථා. 799) –

එවමාදිකා ගාථා විත්ථාරෙතබ්බා.

පුරිසදම්මසාරථීතිආදීසු දම්මතබ්බාති දම්මා, දම්තුං අරහරූපා. පුරිසා ව තෙ දම්මා වාති පුරිසදම්මා. විසෙසනස්ස වෙන්ථ පරනිපාතං කත්වා නිද්දෙසො, දම්මපුරිසාති අත්ථො. “සතිපි මාතුගාමස්සපි දම්මභාවෙ පුරිසග්ගහණං උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙනා”ති වදන්ති. සාරෙතීති ඉමස්ස අත්ථං දස්සෙන්නො ආහ “දමෙතී”තිආදි. තත්ථ දමෙතීති සමෙති, කායසමාදිහි යොජෙතීති අත්ථො. තං පන කායසමාදිහි යොජනං යථාරහං තදඛිගචිතයාදීසු පතිට්ඨාපනං භොතීති ආහ “විනෙතීති වුත්තං භොති”ති. අදන්තාති ඉදං සබ්බෙන සබ්බං දමනං අනුපගතා පුරිසදම්මාති වුත්තාති කත්වා වුත්තං. යෙ පන විජ්ජකතදම්මභාවා සබ්බථා දමෙතබ්බතං නාතිවත්තා, තෙපි පුරිසදම්මා එව, යතො තෙ සත්ථා දමෙති. භගවා හි විසුද්ධසීලස්ස පට්ඨප්පකානං ආචික්ඛති, පට්ඨප්පකානලාභිනො දුතියප්පකානන්තිආදිනා තස්ස තස්ස උපරුපරි විසෙසං ආචික්ඛන්තො එකදෙසෙන දන්තෙපි සමෙති. තෙනෙව වුත්තං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.139) “අපි ව සො භගවා විසුද්ධසීලාදීනං පට්ඨප්පකානාදීනි සොනාපන්නාදීනඤ්ච උත්තරිමග්ගප්පට්ඨපදං ආචික්ඛන්තො දන්තෙපි දමෙතියෙවා”ති. අථ වා සබ්බෙන සබ්බං අදන්තා එකදෙසෙන දන්තා ව ඉධ අදන්තග්ගහණෙනෙව සඛිගහිතාති වෙදිතබ්බං. දමෙතුං යුත්තාති දමනාරහා.

තිරච්ඡානපුරිසාතිආදීසු උද්ධං අනුග්ගන්ත්වා තිරියං අඤ්චිතා ගතා වඩ්ඪිතාති තිරච්ඡානා, දෙවමනුස්සාදයො විය උද්ධං දීසං අනුත්ථා තිරියං දීසාති අත්ථො. තිරච්ඡානායෙව පුරිසා තිරච්ඡානපුරිසා. මනස්ස උස්සන්නාය මනුස්සා. සතිසුරභාවබ්‍රහ්මවරියයොග්‍යාතාදිගුණවසෙන උපචිතමානසා උක්කට්ඨගුණවිත්තා. කෙ පන තෙ? ජම්බුදීපවාසීනො සත්තවිසෙසා. තෙනාහ භගවා –

“තීහි, භික්ඛවෙ, යානෙහි ජම්බුදීපකා මනුස්සා උත්තරකුරුකෙ ව මනුස්සෙ අධිග්ගණන්ති දෙවෙ ව තාවතියෙ. කතමෙහි තීහි? සුරා සතිමන්තො ඉධ බ්‍රහ්මවරියවාසො”ති (අ. නි. 9.21).

තථා හි බුද්ධා භගවත්තො පච්චෙක්ඛබුද්ධා අග්ගසාවකා මහාසාවකා චක්ඛවත්තිනො අඤ්ඤෙ ව මහානුභාවා සත්තා තත්තෙව උප්පජ්ජන්ති. තෙහි සමානරූපාදියා පන සද්ධිං පරිත්තදීපවාසීහි ඉතරමහාදීපවාසීනොපි මනුස්සාත්තෙව පඤ්ඤායිංසුති එකෙ. අපරෙ පන භණන්ති – ලොභාදීහි ව අලොභාදීහි ව සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්නතාය මනුස්සා. යෙ හි සත්තා මනුස්සජාතිකා, තෙසු විසෙසනො ලොභාදයො අලොභාදයො ව උස්සන්නා, තෙ ලොභාදිඋස්සන්නතාය අපායමග්ගං, අලොභාදිඋස්සන්නතාය සුගතිමග්ගං නිබ්බානගාමිමග්ගඤ්ච පුරෙන්නි, තස්මා ලොභාදීහි අලොභාදීහි ව සහිතස්ස මනස්ස උස්සන්නතාය පරිත්තදීපවාසීහි සද්ධිං චතුමහාදීපවාසීනො සත්තවිසෙසා මනුස්සාති වුවුවන්ති. ලොකියා පන “මනුනො අපච්චභාවෙන මනුස්සා”ති වදන්ති. මනු නාම පයමකජ්ජිකො ලොකමරියාදාය ආදිභූතො භිතාහිතවිධායකො සත්තානං පිතුට්ඨානියො, යො සාසනෙ මහාසම්මතොති වුවුවති, පච්චක්ඛතො පරම්පරාය ව තස්ස ඔවාදානුසාසනියං යිතා තස්ස පුත්තසදිසතාය මනුස්සා මානුසාති ව වුවුවන්ති. තතො එව හි තෙ මාණවා “මනුජා”ති ව වොභරියන්ති, මනුස්සා ව තෙ පුරිසා වාති මනුස්සපුරිසා.

අමනුස්සපුරිසාති එත්ථ න මනුස්සාති අමනුස්සා. තංසදිසතා එත්ථ ජොතියති. තෙන මනුස්සත්තමත්තං නත්ථි, අඤ්ඤං සමානන්ති යක්ඛාදයො අමනුස්සාති අධිප්පෙනා. න යෙ කෙච් මනුස්සෙහි අඤ්ඤෙ, තථා තිරච්ඡානපුරිසානං විසුං ගහණං කතං. යක්ඛාදයො එව ව නිද්දිට්ඨා. අපලාලො හිමවත්තවාසී, වුළොදරමහොදරා නාගදීපවාසීනො, අග්ගිසිඛුමසිඛා සිහලදීපවාසීනො නිබ්බිසා කතා දොසවිසස්ස විනොදනෙන. තෙනාහ “සරණෙසු ව සීලෙසු ව පතිට්ඨාපිතා”ති. කුට්ටන්තාදයොති ආදි-සද්දෙන සොරමුලඋපාලිගහපතිආදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. සක්කාදයොති ආදි-සද්දෙන අපකලාපයක්ඛකඛුමාදීනං සඬගහො දට්ඨබ්බො. එතෙසං පන දමනං තත්ථ තත්ථ වුත්තනයෙනෙව සක්කා විඤ්ඤාතුන්ති අතිජ්ජපඤ්චභාවතො ඉධ න වුවුවති. ඉදඤ්චෙත්ථ සුත්තං විත්ථාරෙතබ්බන්ති ඉදං කෙසිසුත්තං “විනිතා විචිත්රෙහි විනයනුපායෙහි”ති එතස්මිං අත්තෙව විත්ථාරෙතබ්බං යථාරහං සණ්භාදීහි උපායෙහි විනයනස්ස දීපනතො.

අත්ථපදන්ති අත්ථාහිබ්බාඤ්ජනකං පදං, වාක්‍යන්ති අත්ථො. වාක්‍යෙන හි අත්ථාහිබ්බන්ති, න නාමාදිපදමත්තෙන, එකපදභාවෙන ව අනඤ්ඤසාධාරණො සත්ථු පුරිසදම්මසාරථිභාවො දස්සිතො භොති. තෙනාහ “භගවා හී”තිආදි. අට්ඨ දිසාති අට්ඨ සමාපත්තියො. තා හි අඤ්ඤමඤ්ඤං සම්බන්ධාපි අසංකිණ්ණභාවෙන දිස්සන්ති අපදිස්සන්ති, දිසා වියාති වා දිසා. අසජ්ජමානාති න සජ්ජමානා වසිභාවජ්ජත්තියා නිස්සඬගවාරා. ධාවන්තීති ජවනවුත්තියොගතො ධාවන්ති. එකංයෙව දිසං ධාවතීති අත්තතො කායං අපරිචත්තන්තොති අධිප්පායො, සත්ථාරා පන දම්තා පුරිසදම්මා එකිරියාපටෙනෙව අට්ඨ දිසා ධාවන්ති. තෙනාහ “එකපල්ලඬකෙනෙව නිසින්තා”ති. අට්ඨ දිසාති ව නිදස්සනමත්තමෙතං ලොකියෙහි අගතපුබ්බං නිරොධසමාපත්තිදිසං අමතදිසඤ්ච පක්ඛන්දනතො.

දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්තෙහිආදිසු දිට්ඨධම්මො වුවුවති පච්චක්ඛො අත්තභාවො, තත්ථ නියුත්තොති දිට්ඨධම්මිකො, ඉධලොකත්ථො. කම්මකිලෙසවසෙන සම්පරෙතබ්බතො සම්මා ගන්තබ්බතො සම්පරායො, පරලොකො. තත්ථ නියුත්තොති සම්පරායිකො, පරලොකත්ථො. පරමො උත්තමො අත්ථො පරමත්ථො, නිබ්බානං. තෙහි දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකපරමත්තෙහි. යථාරහන්ති යථානුරූපං, තෙසු තෙසු අත්තෙසු යො යො පුග්ගලො යං යං අරහති, තදනුරූපං. අනුසාසනීති විනෙති තස්මිං තස්මිං අත්තෙව පතිට්ඨාපෙති. සහ අත්තෙව වත්තන්ති සත්ථො, භණ්ඩමුලෙන වණ්ජ්ජාය දෙසන්නරං ගච්ඡන්තො ජනසමුහො. හිතුපදෙසාදිවසෙන පරිපාලෙතබ්බො සාසිතබ්බො සො එතස්ස අත්ථිති සත්ථා සත්ථවාහො නිරුත්තියෙන. සො විය භගවාති ආහ “සත්ථා වියාති සත්ථා, භගවා සත්ථවාහො”ති.

ඉදානි තමත්ථං නිද්දෙසපාළිනයෙන දස්සෙතුං “යථා සත්ථවාහො”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සත්තෙති සත්ථිකෙ ජනෙ. කං උදකං තාරෙන්නි එත්ථාති කන්තාරො, නිරුදකො අරඤ්ඤජ්ජදෙසො. රුළුච්චසෙන පන ඉතරොපි අරඤ්ඤජ්ජදෙසො තථා වුවුවති. වොරකන්තාරන්ති වොරෙහි අධිට්ඨිතකන්තාරං, තථා වාළකන්තාරං. දුබ්භික්ඛකන්තාරන්ති දුල්ලභහික්ඛං කන්තාරං. තාරෙතීති අබෙමන්තට්ඨානං අතික්කාමෙති. උත්තාරෙතීතිආදි උපසග්ගෙන පදං වඩ්ඪෙත්ථා වුත්තං. අථ වා උත්තාරෙතීති බෙමන්තභූමිං උපනෙන්නො තාරෙති. නිත්තාරෙතීති අබෙමන්තට්ඨානතො නික්ඛාමෙන්නො තාරෙති. පතාරෙතීති පරිග්ගහෙත්ථා තාරෙති, හත්තෙව පරිග්ගහෙත්ථා තාරෙති විය තාරෙතීති අත්තො. සබ්බම්පෙතං තාරණුත්තාරණාදි බෙමට්ඨානෙ යපනමෙවාති ආහ “බෙමන්තභූමිං සම්පාපෙති”ති. සත්තෙති වෙනෙයාසත්තෙ. මහාගහනතාය මහානත්ථතාය දුන්නිත්ථරතාය ව ජාතියෙව කන්තාරො ජාතිකන්තාරො, තං ජාතිකන්තාරං.

උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදවසෙනාති උක්කට්ඨසත්තපරිච්ඡෙදවසෙන. දෙවමනුස්සා එව හි උක්කට්ඨසත්තා, න තිරච්ඡානාදයො. එතන්ති “දෙවමනුස්සාන”න්ති එතං වචනං. භබ්බසුග්ගලපරිච්ඡෙදවසෙනාති සම්මත්තනියාමොක්කමනස්ස යොග්‍යපුග්ගලස්ස පරිච්ඡින්නවසෙන. භගවතොති නිස්සක්කෙ සාම්චවනං යථා “උපජ්ඣායතො අජ්ඣෙති”ති. භගවතො සන්නිකෙ වාති අත්තො. උපනිස්සයසම්පත්තින්ති තිහෙතුකපටිසන්ධිආදිකං මග්ගචලාධිගමස්ස බලවකාරණං. ගග්ගරායාති ගග්ගරාය නාම රඤ්ඤො දෙවියා, තාය වා කාරිත්තා “ගග්ගරා”ති ලද්ධනාමාය. සරෙ නිමිත්තං අග්ගහෙසිති “ධම්මො එසො වුවුවති”ති ධම්මසඤ්ඤාය සරෙ නිමිත්තං ගණ්හි, ගණ්හන්තො ව පසන්නවත්තො පරිසපරියන්තෙ නිපජ්ජී. සන්නිරුමිහිත්ථා අට්ඨාසීති තස්ස සීසෙ දණ්ඩස්ස යපිතභාවං අපස්සන්තො තත්ථ දණ්ඩං උප්පිලෙත්ථා අට්ඨාසී. මණ්ඩුකොපි දණ්ඩෙ යපිතෙපි උප්පිලිතෙපි ධම්මගතෙන පසාදෙන

විස්සරමකරොන්නොව කාලමකාසි. දෙවලොකෙ නිබ්බත්තසත්තානං අයං ධම්මතා, යා “කුතොහං ඉධ නිබ්බත්තො, තත්ථ කින්නු බො කම්මමකාසි”න්ති ආවජ්ජනා. තස්මා අත්තනො පුරිමභවස්ස දිට්ඨත්තා ආහ “අරෙ අභම්පි නාම ඉධ නිබ්බත්තො”ති. භගවතො පාදෙ සිරසා වන්දිති කතඤ්ඤානාසංවඩ්ඪිතෙන පෙමගාරවබ්භුමානෙන වන්දි.

ජානන්තොව පුච්ඡීති මහාජනස්ස කම්මඵලං බුද්ධානුභාවඤ්ච පච්චක්ඛං කාතුකාමො භගවා “කො මෙ වන්දති”ති ගාථාය පුච්ඡි. තත්ථ (වි. ව. අට්ඨ. 857) කොති දෙවනාගයක්ඛගන්ධබ්බාදීසු කො, කතමොති අත්ථො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය ඵවරුපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා ඵදිසෙන යසෙන ව පරිවාරෙන ව. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තෙනාති අතිවිය කන්තෙන කාමනීයෙන සුන්දරෙන. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන සරිරවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති සබ්බා දසපි දිසා පභාසෙන්තො, වන්දො විය සුරියො විය ව එකොභාසං එකාලොකං කරොන්නොති අත්ථො.

එවං පන භගවතා පුච්ඡිතො දෙවපුත්තො අත්තානං පච්චෙදෙන්තො “මණ්ඩුකොහං පුරෙ ආසි”න්ති ගාථමාහ. තත්ථ පුරෙති පුරිමජාතියං. උදකෙති ඉදං තදා අත්තනො උජ්ජත්තිට්ඨානදස්සනං. උදකෙ මණ්ඩුකොති තෙන උද්ධුමායිකාදිකස්ස ඵලෙ මණ්ඩුකස්ස නිවත්තනං කතං හොති. ගාවො වරන්ති එත්ථාති ගොවරො, ගුන්තං සාසෙසනට්ඨානං. ඉධ පන ගොවරො වියාති ගොවරො, වාරි උදකං ගොවරො එතස්සාති වාරිගොවරො. උදකවාරිපි හි කොචි කච්ඡපාදි අවාරිගොවරොපි හොතිති “වාරිගොවරො”ති විසෙසෙත්වා චුත්තං. තව ධම්මං සුඤ්ඤාත්තස්සාති බ්‍රහ්මස්සරෙන කරච්ඡිකරුතමඤ්ජුනා දෙසෙන්තස්ස තව ධම්මං “ධම්මො එසො චුච්චති”ති සරෙ නිමිත්තග්ගාභවසෙන සුඤ්ඤාත්තස්ස. අනාදරෙ චෙතං සාම්ච්චනං. අවධි වච්ඡපාලකොති වච්ඡෙ රක්ඛන්තො ගොපාලකදාරකො මම සම්පං ආගන්ත්වා දණ්ඩමොලුබ්භ නිට්ඨන්තො මම සීසෙ දණ්ඩං සන්තිරුම්භිත්වා මං මාරෙසීති අත්ථො.

සිතං කත්වාති “තථා පරිත්තරෙනපි පුඤ්ඤානුභාවෙන එවං අතිවිය උළාරා ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො ලබ්භන්ති”ති පිතිසොමනස්සජාතො භාසුරතරධවළුච්ඡ්ථුරන්තදසනබ්බිරුණාවළිහි හියොයොසො මත්තාය තං පදෙසං ඔභාසෙන්තො සිතං කත්වා. පිතිසොමනස්සවසෙන හි සො –

“මුහුත්තං චිත්තපසාදස්ස, ඉද්ධිං පස්ස යසඤ්ච මෙ;
ආනුභාවඤ්ච මෙ පස්ස, වණ්ණං පස්ස ජුතිඤ්ච මෙ.

“යෙ ව තෙ දීඝමද්ධානං, ධම්මං අස්සොසුං ගොතම;
පත්තා තෙ අවලට්ඨානං, යත්ථ ගන්ත්වා න සොවරෙ”ති. (වි. ව. 859-860) –

ඉමා ද්වෙ ගාථා වත්වා පක්කාමි.

යං පන කිඤ්චිති එත්ථ යන්ති අනියමිතවචනං, තථා කිඤ්චිති. පනාති වචනාලඬිකාරමත්තං. තස්මා යං කිඤ්චිති ඤෙයාස්ස අනවසෙසපරියාදානං කතං හොති. පනාති වා විසෙසත්ථදීපකො නිපාතො. තෙන “සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා සඬ්ඛෙපතො විත්ථාරතො ව සත්ථු වතුසච්චාභිසම්බොධො චුත්තො. බුද්ධොති පන ඉමිනා තදඤ්ඤස්සපි ඤෙයාස්ස අවබොධො. පුරිමෙන වා සත්ථු පටිච්චෙධඤ්ඤානුභාවො, පච්ඡිමෙන දෙසනාඤ්ඤානුභාවො. පී-ති උපරි චුච්චමානො විසෙසො ජොතියති. විමොක්ඛන්තිකඤ්ඤාණවසෙනාති එත්ථ සබ්බසො පටිපක්ඛෙහි විමුච්චන්ති විමොක්ඛො, අග්ගභග්ගො, තස්ස අත්තො, අග්ගඵලං, තස්මිං ලද්ධෙ ලද්ධබ්බතො තත්ථ භවං විමොක්ඛන්තිකං, ඤාණං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සබ්බම්පි බුද්ධඤ්ඤාණං.

එවං පවත්තොති එත්ථ –

“සබ්බඤ්ඤානාය බුද්ධො, සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධො, අනඤ්ඤනෙයානාය බුද්ධො, විසවිතාය බුද්ධො, බිණ්ණසච්චසඬ්ඛානෙන බුද්ධො, නිරුපලෙපසඬ්ඛානෙන බුද්ධො, එකන්තච්ඡිතරාගොති බුද්ධො, එකන්තච්ඡිතදොසොති බුද්ධො, එකන්තච්ඡිතමොහොති බුද්ධො, එකන්තනික්කිලෙසොති බුද්ධො, එකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධො, එකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධො, අබුද්ධිවිහත්තා බුද්ධිපටිලාභා බුද්ධො. බුද්ධොති නෙතං නාමං මාතරා කතං, න පිතරා කතං, න භාතරා කතං, න භග්නියා කතං, න මිත්තාමච්චෙහි කතං, න ඤාතිසාලොභිතෙහි කතං, න සමණබ්‍රාහ්මණෙහි කතං, න දෙවතාහි කතං, විමොක්ඛන්තිකමෙන බුද්ධානං භගවත්තානං බොධියා මූලෙ සහ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස පටිලාභා සච්ඡිකා පඤ්ඤන්ති යදිදං බුද්ධො”ති (මහානි. 192) –

අයං නිද්දෙසපාළිනෙයො. යස්මා චෙත්ථ තස්සා පටිසම්භිදාපාළියා (පටි. ම. 1.162) හෙදො නත්ථි, තස්මා ද්විසු එකෙනපි අත්ථසිද්ධිති දස්සනත්ථං “පටිසම්භිදානෙයො වා”ති අනියමත්ථො වාසද්දො චුත්තො.

තත්ථ (පටි. ම. අට්ඨ. 2.1.162; මහානි. අට්ඨ. 192) යථා ලොකෙ අවගන්තා “අවගතො”ති චුච්චති, එවං බුද්ධිකා සච්චානීති බුද්ධො සුද්ධකත්තුවසෙන. යථා පණ්ණසොසා වාතා “පණ්ණසුසා”ති චුච්චන්ති, එවං බොධෙනා පජායාති

බුද්ධෝ හෙතුකත්තුවසෙන. හෙතුඅත්ථො චෙත්ථ අන්තොනිතො . සබ්බඤ්ඤානාය බුද්ධොති සබ්බධම්මබුද්ධානසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති අත්ථො. සබ්බදස්සාවිතාය බුද්ධොති සබ්බධම්මබොධනසමත්ථාය බුද්ධියා බුද්ධොති අත්ථො. අනඤ්ඤනෙය්‍යනාය බුද්ධොති අඤ්ඤෙන අබොධිතො සයමෙව බුද්ධත්තා බුද්ධොති අත්ථො. විසවිතාය බුද්ධොති නානාගුණවිසවනතො පදුමමිව විකසනට්ඨෙන බුද්ධොති අත්ථො. ඛිණ්ණසවසඬ්ඛානෙන බුද්ධොති ඵවමාදිති ඡහි පදෙහි විත්තසඬ්ඛකොවකරධම්මප්පභානෙන නිද්දාක්ඛයවිබුද්ධො පුරිසො විය සබ්බකිලෙසනිද්දාක්ඛයවිබුද්ධත්තා බුද්ධොති චුත්තං හොති. තත්ථ සඬ්ඛා සඬ්ඛාතත්ති අත්ථතො ඵකත්තා සඬ්ඛානෙනාති වචනස්ස කොට්ඨාසෙනාති අත්ථො. තණ්හාලෙපදිට්ඨිලෙපාභාවෙන නිරුපලෙපසඬ්ඛානෙන. සවාසනානං සබ්බකිලෙසානං පහිනත්තා ඵකත්තවචනෙනෙව විසෙසෙත්වා “ඵකත්තවිතරාගො”තිආදි චුත්තං. ඵකත්තනික්කිලෙසොති රාගදොසමොභාවසෙසෙහි සබ්බකිලෙසෙහි නික්කිලෙසො. ඵකායනමග්ගං ගතොති බුද්ධොති ගමනත්ථානං බුද්ධිඅත්ථතා විය බුද්ධිඅත්ථානමපි ගමනත්ථතා ලබ්භතිති ඵකායනමග්ගං ගතත්තා බුද්ධොති චුච්චතිති අත්ථො. ඵකො අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධොති බුද්ධොති න පරෙහි බුද්ධත්තා බුද්ධො, අථ බො සයමෙව අනුත්තරං සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධත්තා බුද්ධොති අත්ථො. අබුද්ධිවිහතත්තා බුද්ධිපට්ලාභා බුද්ධොති බුද්ධි බුද්ධං බොධොති අනත්ථත්තරං. තත්ථ යථා රත්තගුණයොගතො රත්තො පටො, ඵවං බුද්ධගුණයොගතො බුද්ධොති ඤාපනත්ථං චුත්තං. තතො පරං බුද්ධොති නෙතං නාමන්තිආදි අත්ථානුගතායං පඤ්ඤත්තිති බොධනත්ථං චුත්තත්ති ඵවමෙත්ථ ඉමිනාපි කාරණෙන භගවා බුද්ධොති වෙදිතබ්බො.

ඉදාති භගවාති ඉමස්ස අත්ථං දස්සෙත්තො ආහ “භගවාති ඉදං පනස්සා”තිආදි. තත්ථ අස්සාති භගවතො. ගුණවිසිට්ඨසත්තත්තමගරුගාරවාධිවචනත්ති සබ්බෙහි සිලාදිගුණෙහි විසිට්ඨස්ස තතො ඵව සබ්බසත්තෙහි උත්තමස්ස ගරුතො ගාරවචසෙන චුච්චමානවචනමෙතං භගවාති. තථා හි ලොකනාථො අපරිමිතනිරුපමප්පභාවසිලාදිගුණවිසෙසසමඬ්ඛිතාය සබ්බානත්ථපරිභාරපුබ්බධිගමාය නිරවසෙසහිතසුඛවිධානනප්පරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අච්චන්තුපකාරිතාය ව අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං උත්තමං ගාරවට්ඨානත්ති.

භගවාති වචනං සෙට්ඨන්ති සෙට්ඨවාචකං වචනං සෙට්ඨගුණසභවරණතො “සෙට්ඨ”න්ති චුත්තං. අථ වා චුච්චතිති වචනං, අත්ථො, තස්මා යො “භගවා”ති වචනෙන වචනියො අත්ථො, සො සෙට්ඨොති අත්ථො. භගවාති වචනමුත්තමන්ති ඵත්ථාපි ඵසෙව නයො. ගාරවයුත්තොති ගරුභාවයුත්තො ගරුගුණයොගතො. ගරුකරණං වා සාතිසයං අරභතිති ගාරවයුත්තො, ගාරවාරභොති අත්ථො. “සිප්පාදිසික්ඛාපකා ගරු හොන්ති, න ව ගාරවයුත්තා, අයං පන තාදිසො න හොති, තස්මා ‘ගරු’ති වත්වා ‘ගාරවයුත්තො’ති චුත්ත”න්ති කෙචි.

ගුණවිසෙසහෙතුකං “භගවා”ති ඉදං භගවතො නාමන්ති සඬ්ඛෙපතො චුත්තමත්ථං විත්ථාරතො විභජිතුකාමො නාමංයෙව තාව අත්ථුද්ධාරවසෙන දස්සෙත්තො “චතුබ්බිධඤ්ඤි නාම”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ආචන්ඪිකත්ති අචන්ථාය විදිතං තං තං අචන්ථං උපාදාය පඤ්ඤත්තං වොහරිතං. තථා ලිඬ්ඛිකං තෙන තෙන ලිඬ්ඛගෙන වොහරිතං. නෙමිත්තිකන්ති නිමිත්තතො ආගතං. අධිවචසමුප්පන්නන්ති යදිච්ඡාය පචන්තං, යදිච්ඡාය ආගතං යදිච්ඡකං. ඉදාති ආචන්ඪිකාදිති නාමාති සරුපතො දස්සෙත්තො ආහ “තත්ථ වචණො දම්මො බලිබද්දො”තිආදි. තත්ථ පයමෙන ආදි-සද්දෙන බාලො යුවා චුඬ්ඬොති ඵවමාදිං සඬ්ඛගණාති, දුතියෙන මුණ්ඬි පටිති ඵවමාදිං, තතියෙන බහුස්සුතො ධම්මකට්ඨකො කුමාරිති ඵවමාදිං, චතුත්ථෙන අසපදිපනං පාවචනන්ති ඵවමාදිං සඬ්ඛගණාති. නෙමිත්තිකන්ති චුත්තමත්ථං බාතිරෙකවසෙන පතිට්ඨාපෙන “න මහාමායායා”තිආදි චුත්තං. විමොක්ඛන්තිකන්ති ඉමිනා පන ඉදං නාමං අරියාය ජාතියා ජාතක්ඛණෙයෙව ජාතන්ති දස්සෙති. යදි විමොක්ඛන්තිකං, අථ කස්මා අඤ්ඤෙහි ඛිණ්ණසවෙහි අසාධාරණන්ති ආහ “සහ සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස පට්ලාභා”ති. බුද්ධානඤ්ඤි අරභත්තඵලං නිප්පජ්ජමානං සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණාදිහි සබ්බෙහි බුද්ධගුණෙහි සද්ධිංයෙව නිප්පජ්ජති. තෙන චුත්තං “විමොක්ඛන්තික”න්ති. සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තිති සබ්බධම්මානං සච්ඡිකිරියාය නිමිත්තා පඤ්ඤත්ති. අථ වා සච්ඡිකා පඤ්ඤත්තිති පච්චක්ඛසිද්ධා පඤ්ඤත්ති. යංගුණනිමිත්තා හි සා, තෙ සත්ථු පච්චක්ඛන්තා, තංගුණා විය සාපි සච්ඡිකතා ඵව නාම හොති, න පරෙසං වොහාරමත්තෙනාති අධිප්පායො.

වදන්තිති මහාථෙරස්ස ගරුභාවතො බහුවචනෙනාහ, සඬ්ඛිතිකාරෙහි වා කතමනුවාදං සන්ධාය. ඉස්සරියාදිහෙදො භගො අස්ස අත්ථිති හගී. මග්ගඵලාදිඅරියධම්මරතනං අරඤ්ඤවනපත්ථාති පත්තාති සෙනාසනාති අප්පසද්දාදිගුණයුත්තාති හජි සෙචි සිලෙනාති හජි, හජනසිලොති අත්ථො. භාගීති විවරපිණ්ඩසානාදිනං චතුත්තං පච්චයානඤ්ඤෙව අත්ථධම්මවිමුත්තිරසස්ස ව අධිසිලාදිනඤ්ඤි භාගීති අත්ථො. විහජි පච්චජි ධම්මරතනන්ති විහත්තවා. අකාසි හග්ගන්ති රාගාදිපාපධම්මං හග්ගං අකාසිති භගවාති අත්ථො. ගරුපි ලොකෙ භගවාති චුච්චතිති ආහ “ගරු”ති. යස්මා ගරු, තස්මාපි භගවාති චුත්තං හොති. හෙතුඅත්ථො හි ඉති-සද්දො. සො ව යත්ථ ඉති-සද්දො තත්ථි හගීතිආදිසු, තත්ථ පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. භාග්‍යමස්ස අත්ථිති භාග්‍යවා. බහුහි ඤායෙහිති කායභාවනාදිකෙහි අනෙකෙහි භාවනාක්කමෙහි. සුභාවිතත්තෙනාති සම්මදෙව භාවිතසභාවස්ස. පච්චත්තෙ වෙතං සාම්ච්චනං, තෙන සුභාවිතත්තාති චුත්තං හොති, සුභාවිතසභාවොති අත්ථො. මහාගණ්ඨිපදෙ පන “සුභාවිතත්තෙනා සුභාවිතකායො”ති චුත්තං. භවානං අත්තං නිබ්බානං ගතොති භවත්තගො.

“හගවානි ගාරවාධිවචනමෙනං. අපිව හග්ගරාගොති හගවා, හග්ගදොසොති හගවා, හග්ගමොහොති හගවා, හග්ගමානොති හගවා, හග්ගදිට්ඨිති හගවා, හග්ගතණ්හොති හගවා, හග්ගකිලෙසොති හගවා, හජි විහජි පච්ඡිනජි ධම්මරතනනති හගවා, හවානං අත්තකරොති හගවා, භාවිතකායො භාවිතසිලො භාවිතචිත්තො භාවිතපඤ්ඤොති හගවා, හජි වා හගවා අරඤ්ඤවනපත්ථානි පන්තානි සෙනාසනානි අප්පසද්දානි අප්පනිග්ගොසානි විජනවාතානි මනුස්සරාහස්සෙයාකානි පටිසල්ලානසාරුප්පානිති හගවා. භාගී වා හගවා විවරපිණ්ඩපාතසෙනාසනගිලානපච්චයහෙසජ්ජපරික්ඛාරානනති හගවා. භාගී වා හගවා අත්ථරසස්ස ධම්මරසස්ස විමුත්තිරසස්ස අධිසිලස්ස අධිවිත්තස්ස අධිපඤ්ඤායානි හගවා. භාගී වා හගවා චතුත්තං ඤානානං චතුත්තං අප්පමඤ්ඤානං චතුත්තං අරුපසමාපත්තිනනති හගවා. භාගී වා හගවා අට්ඨන්තං විමොක්ඛානං අට්ඨන්තං අභිභායතනානං නවත්තං අනුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිනනති හගවා. භාගී වා හගවා දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං දසන්තං කසිණසමාපත්තිනං ආනාපානස්සතිසමාධිස්ස අසුභසමාපත්තියානි හගවා. භාගී වා හගවා චතුත්තං සතිපට්ඨානානං චතුත්තං සම්මප්පධානානං චතුත්තං ඉද්ධිපාදානං පඤ්චන්තං ඉන්ද්‍රියානං පඤ්චන්තං බලානං සත්තන්තං බොජ්ඣංගිගානං අරියස්ස අට්ඨංගිකස්ස මග්ගස්සානි හගවා. භාගී වා හගවා දසන්තං තථාගතබලානං චතුත්තං වෙසාරජ්ජානං චතුත්තං පටිසම්භිදානං ඡන්තං අභිඤ්ඤානං ඡන්තං බුද්ධධම්මානනති හගවා. හගවානි තෙනං නාමං...පෙ.... සච්ඡිකා පඤ්ඤත්ති යදිදං හගවා”ති (මහානි. 84).

එත්ථ ව “ගාරවාධිවචන”න්තිආදීනි යදිපි ගාථායං ආගතපදානුක්කමෙන න නිද්දිට්ඨානි, යථාරහං පන තෙසං සබ්බෙසම්භි නිද්දෙසභාවෙන වෙදිතබ්බානි. තත්ථ ගාරවාධිවචනනති ගරුතං ගරුභාවවාචකං වචනං. හජිති භාගසො කට්ඨෙසි. තෙනාහ “විහජි පච්ඡිනජි ධම්මරතන”න්ති. මග්ගඵලාදි අරියධම්මොයෙව ධම්මරතනං. පුන හජිති ඉමස්ස සෙවිති අත්ථො. භාගීති භාගාහිධෙයාවා. පුන භාගීති එත්ථ හජනසිලොති අත්ථො. අත්ථරසස්සානි අත්ථසන්තිස්සයස්ස රසස්ස. විමුත්තායතනසිසෙ හි යත්වා ධම්මං කට්ඨන්තස්ස සුඤ්ඤානස්ස ව තදත්ථං ආරබ්භ උප්පජ්ජනකපිතිසොමනස්සං අත්ථරසො. ධම්මං ආරබ්භ ධම්මරසො. යං සන්ධාය වුත්තං “ලහති අත්ථවෙදං, ලහති ධම්මවෙද”න්ති (අ. නි. 6.10). විමුත්තිරසස්සානි විමුත්තිභූතස්ස විමුත්තිසන්තිස්සයස්ස වා රසස්ස. සඤ්ඤාභාවනානනති අනිවචසඤ්ඤාදිනං දසන්තං සඤ්ඤාභාවනානං. ඡන්තං බුද්ධධම්මානනති ඡ අසාධාරණඤාණානි සන්ධාය වුත්තං. තත්ථ තත්ථ හගවානිසද්දසිද්ධි නිරුත්තිතයෙනෙව වෙදිතබ්බා.

යදිපි “භාග්‍යවා”තිආදීනි පදෙහි වුවිචමානො අත්ථො “හගී හජි”ති (මහානි. 84) නිද්දෙසගාථාය සඬගහිතො එව, තථාපි පදසිද්ධිඅත්ථවිභාගඅත්ථයොජනාදිසහිතො සංවණ්ණනානසො තතො අඤ්ඤාකාරොති වුත්තං “අයං පන අපරො නයො”ති. වණ්ණවිපරියායොති එතන්ති එත්ථ ඉතිසද්දො ආදිඅත්ථො, තෙන වණ්ණවිකාරො වණ්ණලොපො ධාතුඅත්ථෙත නියොජනඤ්චාති ඉමං නිවිධං ලක්ඛණං සඬගණ්හානි. සද්දනසෙනානි සද්දලක්ඛණනසෙන. පිසොදරාදිනං සද්දානං ආකතිගණභාවතො වුත්තං “පිසොදරාදිපක්ඛෙපලක්ඛණං ගහෙත්වා”ති. පක්ඛිපනමෙව ලක්ඛණං. තප්පරියාපන්නතාකරණඤ්චි පක්ඛිපනං. පාරජ්ජත්තන්ති පරමුක්කංසගතං පාරමිභාවජ්ජත්තං. භාග්‍යන්ති කුසලං. තත්ථ මග්ගකුසලං ලොකුත්තරසුඛනිබ්බත්තකං, ඉතරං ලොකියසුඛනිබ්බත්තකං, ඉතරම්පි වා විචට්ඨපනිස්සයං පරියායතො ලොකුත්තරසුඛනිබ්බත්තකං සියා.

ඉදානි හගවානි ඉමස්ස අත්ථං විහජිත්වා දස්සෙන්නො ආහ “යස්මා පනා”තිආදි. තත්ථ ලොභාදයො එකකවසෙන ගහිතා, තථා විපරිතමනසිකාරො විපල්ලාසභාවසාමඤ්ඤෙන, අභිරිකාදයො දුකවසෙන. තත්ථ කුජ්ඣනලක්ඛණො කොධො, සො නවවිධආසාතවත්ථුසම්භවො. “අක්කොච්ඡි මං අවධි ම”න්තිආදිනා (ධ. ප. 3-4) පුනප්පුනං කුජ්ඣනවසෙන චිත්තපරියොනන්ධනො උපනාහො. උභයම්පි පටිසොයෙව, සො පවත්තිනානත්තතො හින්දිත්වා වුත්තො. සකිං උප්පන්නො කොධො කොධොයෙව, තදුත්තරි උපනාහො. වුත්තඤ්චෙන “පුබ්බකාලෙ කොධො, අපරකාලෙ උපනාහො”ති (විහ. 891). අගාරියස්ස (ම. නි. අට්ඨ. 1.71) අනගාරියස්ස වා සුකතකරණවිනාසනො මක්ඛො. අගාරියොපි හි කෙනවි අනුකම්පකෙන දලිද්දො සමානො උච්චෙ යානෙ යපිතො අපරෙන සමයෙන “කිං තයා මය්හං කත”න්ති තස්ස සුකතකරණං විනාසෙති. අනගාරියොපි සාමණෙරකාලතො පහුති ආවරියෙන වා උපජ්ඣායෙන වා චතුති පච්චයෙහි උද්දෙසපරිපුච්ඡාදීනි ව අනුග්ගහෙත්වා ධම්මකථානසප්පකරණකොසල්ලාදීනි සික්ඛාපිතො අපරෙන සමයෙන රාජරාජමහාමත්තාදීනි සක්කතො ගරුකතො ආවරිපුප්ඣායෙසු අවිත්තිකතො වරමානො “අයං අම්භෙහි දහරකාලෙ එවං අනුග්ගහිතො සංවඩ්ඪිතො ව, අථ ව පනිදානි නිස්සිනෙහො ජාතො”ති වුවිචමානො “කිං මය්හං තුම්භෙහි කත”න්ති තෙසං සුකතකරණං විනාසෙති, තස්සෙසො පුබ්බකාරිකාලක්ඛණස්ස ගුණස්ස විනාසනො උදකපුඤ්ජනියා විය සරිරානුගතං උදකං නිපුඤ්ජන්තො මක්ඛො. තථා හි සො පරෙසං ගුණානං මක්ඛනට්ඨෙන “මක්ඛො”ති වුවිචති. පළාසතිති පළාසො, පරස්ස ගුණෙ දස්සෙත්වා අත්තතො ගුණෙහි සමෙ කරොතිති අත්ථො. සො පන බහුස්සුතෙපි පුග්ගලෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා “රිද්ධස්ස ව බහුස්සුතස්ස අනියතා ගති, තව වා මම වා කො විසෙසො”ති, රත්තඤ්ඤා විරපබ්බජිතෙ පුග්ගලෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා “ත්වම්පි ඉමස්මිං සාසනෙ පබ්බජිතො, අහම්පි පබ්බජිතො, ත්වම්පි සීලමත්තෙ ධීතො, අහම්පි”තිආදිනා නයෙන උප්පජ්ජමානො යුගග්ගාහො. යුගග්ගාහලක්ඛණො හි පළාසො.

පරෙසං සක්කාරාදීනි ඛියමානා උසුයමානා ඉස්සා. අත්තනො සම්පත්තියා නිගුහනං පරෙහි සාධාරණභාවං අසහමානං මච්ඡරියං. වඤ්චනිකවරියභූතා මායා, සා සකදොසපටිච්ඡාදනලක්ඛණා. තථා හි සා අත්තනො විජ්ජමානදොසපටිච්ඡාදනතො වක්ඛුමොහනමායා වියාති “මායා”ති වුච්චති. අත්තනො අවිජ්ජමානගුණප්පකාසනලක්ඛණං කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සායේය්‍යං. අසත්තගුණදීපනඤ්ඤි “කෙරාටිය”න්ති වුච්චති. කෙරාටිකො හි පුග්ගලො ආයනමච්ඡො විය හොති. ආයනමච්ඡො නාම සප්පමුඛමච්ඡවාලා එකා මච්ඡජාති. සො කිර මච්ඡානං නඩ්ගුට්ඨං දස්සෙති, සප්පානං සීසං “තුම්භාකං සදිසො අහ”න්ති ඡානාපෙතුං, එවමෙව කෙරාටිකො පුග්ගලො යං යං සුත්තන්තිකං වා ආභිධම්මිකං වා උපසඬකමති, තං තං එවං වදති “අහං තුම්භාකං අත්තෙවාසී, තුම්භෙ මය්හං අනුකම්පකා, නාහං තුම්භෙ මුඤ්ඤාමි”ති. එවමෙන “සගාරවො අයං අම්භෙසු සප්පතිස්සො”ති මඤ්ඤස්සන්ති, තස්සෙවං කෙරාටිකභාවෙන උප්පජ්ජමානං සායේය්‍යං.

සබ්බසො මද්දවාහාවෙන වාතහරිතහස්තසදිසස්ස ථද්ධභාවස්ස අනොනම්මදණ්ඩසදිසතාය පග්ගහිතසිරිඅනිවාතවුත්තිකායස්ස ව කාරකො ඵම්භො. තදුත්තරිකරණො සාරම්භො. සො දුට්ඨෙන ලබ්භති අකුසලවසෙන වෙව කුසලවසෙන ව. තත්ථ අගාරියස්ස පරෙන කතං අලඬිකාරාදිං දිස්වා තද්දිගුණතද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ව යත්තකං යත්තකං පරො පරියාපුණාති වා කප්පති වා, මානවසෙන තද්දිගුණතද්දිගුණකරණෙන උප්පජ්ජමානො අකුසලො. තෙන හි සමන්තාගතො පුග්ගලො තද්දිගුණං තද්දිගුණං කරොති. අගාරියො සමානො එකෙනෙකස්මිං සරවත්ථුස්මිං සප්පිතෙ අපරො ද්වෙ වත්ථුනි සප්පෙති, අපරො චත්තාරො, අපරො අට්ඨ, අපරො සොළස. අනගාරියො සමානො එකෙනෙකස්මිං නිකායෙ ගහිතෙ “නාහං එතස්ස හෙට්ඨා භවිස්සාමි”ති අපරො ද්වෙ ගණ්භාති, අපරො තයො, අපරො චත්තාරො, අපරො පඤ්ච. සාරම්භවසෙන හි ගණ්භිතුං න වට්ටති. අකුසලපක්ඛො හෙස නිරයගාමිමග්ගො. අගාරියස්ස පන පරං එකං සලාකහත්තං දෙන්තං දිස්වා අත්තනො ද්වෙ වා තීණි වා දාතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො, අනගාරියස්ස ව පරෙන එකනිකායෙ ගහිතෙ මානං අනිස්සාය කෙවලං තං දිස්වා අත්තනො ආලසියං අභිභූයා ද්වෙ නිකායෙ ගහෙතුකාමතාය උප්පජ්ජමානො කුසලො. කුසලපක්ඛවසෙන හි එකස්මිං එකං සලාකහත්තං දෙන්තෙ ද්වෙ, ද්වෙ දෙන්තෙ චත්තාරි දාතුං වට්ටති. භික්ඛුනාපි පරෙන එකස්මිං නිකායෙ ගහිතෙ “ද්වෙ නිකායෙ ගහෙත්වා සප්කායන්තස්ස මෙ එාසු හොති”ති විචට්ටපක්ඛෙ යත්වා තදුත්තරි ගණ්භිතුං වට්ටති, ඉධ පන අකුසලපක්ඛියො තදුත්තරිකරණො “සාරම්භො”ති වුත්තො.

ජාතිආදීනි නිස්සාය සෙය්‍යස්ස “සෙය්‍යොහමස්මි”තිආදීනා උන්නතිවසෙන පග්ගණ්භනවසෙන පවත්තො මානො. අබ්භුන්නතිවසෙන පවත්තො අතිමානො. පුබ්බෙ කෙනචි අත්තානං සදිසං කත්වා පච්ඡා තතො අධිකතො දහතො උප්පජ්ජමානකො අතිමානොති වෙදිතබ්බො. ජාතිආදිං පටිච්ච මජ්ජනාකාරො මදො, සොපි අත්ථතො මානො එව. සො පන ජාතිමදො ගොත්තමදො ආරොග්‍යමදො යොබ්බනමදො ජීවිතමදො ලාභමදො සක්කාරමදො ගරුකාරමදො පුරෙක්ඛාරමදො පරිවාරමදො භොගමදො වණ්ණමදො සුතමදො පටිභානමදො රත්තඤ්ඤුමදො පිණ්ඩපාතිකමදො අනවඤ්ඤත්තිමදො ඉරියාපට්ඨමදො ඉද්ධිමදො යසමදො සීලමදො ඤානමදො සිප්පමදො ආරොහමදො පරිණාහමදො සණ්ඨානමදො පාරිසුරිමදොති අනෙකවිධො.

තත්ථ (විභ. අට්ඨ. 843-844) ජාතිං නිස්සාය උප්පන්නො මජ්ජනාකාරප්පවත්තො මානො ජාතිමදො, සො ඛත්තියාදීනං චතුන්නම්පි වණ්ණානං උප්පජ්ජති. ජාතිසම්පන්නො හි ඛත්තියො “මාදිසො අඤ්ඤො නත්ථි, අවසෙසා අත්තරා උට්ඨාය ඛත්තියා ජාතා, අහං පන වංසාගතඛත්තියො”ති මානං කරොති. බ්‍රාහ්මණාදීසුපි එසෙව නයො. ගොත්තං නිස්සාය උප්පන්නො මජ්ජනාකාරප්පවත්තො මානො ගොත්තමදො, සොපි ඛත්තියාදීනං චතුන්නම්පි වණ්ණානං උප්පජ්ජති. ඛත්තියොපි හි “අහං කොණ්ඩඤ්ඤගොත්තො, අහං ආදිච්චගොත්තො”ති මානං කරොති. බ්‍රාහ්මණොපි “අහං කස්සපගොත්තො, අහං භාරද්වාපගොත්තො”ති මානං කරොති. වෙස්සොපි සුද්දොපි අත්තනො අත්තනො කුලගොත්තං නිස්සාය මානං කරොති. ආරොග්‍යමදාදීසුපි “අහං අරොගො, සෙසා රොගබ්‍රලා, කණ්ඩුවනමත්තම්පි මය්හං බ්‍යාධි නාම නත්ථි”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො ආරොග්‍යමදො නාම. “අහං තරුණො, අවසෙසසත්තානං අත්තභාවො පපාතෙ ධීතරුක්ඛසදිසො, අහං පන පය්මවයෙ ධීතො”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො යොබ්බනමදො. “අහං චිරං ජීවිං, චිරං ජීවාමි, චිරං ජීවිස්සාමි, සුඛං ජීවිං, සුඛං ජීවාමි, සුඛං ජීවිස්සාමි”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො ජීවිතමදො නාම. “අහං ලාභී, අවසෙසා සත්තා අප්පලාභා, මය්හං පන ලාභස්ස පමාණං නත්ථි”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො ලාභමදො නාම.

“අවසෙසා සත්තා යං වා තං වා ලභන්ති, අහං පන සුකකං පණ්ණිකං විවරාදිපච්චයං ලභාමි”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො සක්කාරමදො නාම. “අවසෙසභික්ඛුනං පාදපිට්ඨියං අක්කමිත්වා ගච්ඡන්තා මනුස්සා ‘අයං සමණො’තිපි න වන්දන්ති, මං පන දිස්වා වන්දන්ති, පාසාණච්ඡත්තං විය ගරුකං කත්වා අග්ගික්ඛන්ධං විය ව දුරාසදං කත්වා මඤ්ඤන්ති”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො ගරුකාරමදො නාම. “උප්පන්නො පඤ්ඤො මය්හමෙව මුඛෙන ජීජ්ජති, භික්ඛාචාරං ගච්ඡන්තාපි ආගච්ඡන්තාපි මමෙව පුරතො කත්වා පරිවාරෙන්වා ගච්ඡන්ති”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො පුරෙක්ඛාරමදො නාම. අගාරියස්ස තාව මහාපරිවාරස්ස “පුරිසසතම්පි පුරිසසහස්සම්පි මං පරිවාරෙති”ති, අනගාරියස්ස “සමණසතම්පි සමණසහස්සම්පි මං පරිවාරෙති, සෙසා අප්පපරිවාරා, අහං මහාපරිවාරො වෙව සුචිපරිවාරො වා”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො පරිවාරමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා අත්තනො පරිභොගමත්තකම්පි න ලභන්ති, මය්හං පන නිධානගතස්සෙව ධනස්ස පමාණං නත්ථි”ති මජ්ජනවසෙන උප්පන්නො මානො භොගමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා දුබ්බණ්ණා දුරුපා, අහං අභිරුපො

පාසාදිකො” තිපි “අවසෙසසත්තා නිග්ගුණා පත්ථටඤ්ඤිත්තිනො, මය්හං පන කිත්තිසද්දො දෙවමනුස්සෙසු පාකටො ‘ඉතිපි ථෙරො ඛුස්සුතො, ඉතිපි සීලවා, ඉතිපි ධුතගුණයුත්තො”” ති, එවං සරිට්ඨාණං ගුණවණ්ණඤ්ච පටිච්ච මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො වණ්ණමදො නාම.

“අවසෙසා සත්තා අප්පස්සුතා, අහං පන ඛුස්සුතො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො සුතමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා අප්පට්ඨානා, මය්හං පන පට්ඨානස්ස පමාණං නත්ථි” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො පට්ඨානමදො නාම. “අහං රත්තඤ්ඤා අසුකං බුද්ධවංසං රාජවංසං ජනපදවංසං ගාමවංසං රත්තින්දිවපරිච්ඡේදං නක්ඛන්තමුත්තයොගං ජානාමි” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො රත්තඤ්ඤාමදො නාම. “අවසෙසා හික්ඛු අන්තරා පිණ්ඩපාතිකා ජාතා, අහං පන ජාතිපිණ්ඩපාතිකො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො පිණ්ඩපාතිකමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා උඤ්ඤානා අවඤ්ඤානා, අහං පන අනවඤ්ඤානො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො අනවඤ්ඤාත්තිමදො නාම. “අවසෙසානං සත්තානං ඉරියාපටො අපාසාදිකො, මය්හං පන පාසාදිකො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො ඉරියාපටමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා ජින්නපක්ඛකාසදිසා, අහං පන මහිද්ධිකො මහානුභාවො” ති වා “අහං යං යං කම්මං කරොමි, තං තං ඉප්ඤ්ඤාමි” ති වා මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො ඉද්ධිමදො නාම.

යසමදො පන අගාරිකොපි අනගාරිකොපි දිපෙනබ්බො. අගාරිකොපි හි එකච්චො අට්ඨාරසසු සෙණ්ණසු එකිස්සා ජෙට්ඨිකො හොති, තස්ස “අවසෙසෙ පුරිසෙ අහං පට්ඨපෙමි, අහං විචාරෙමි” ති, අනගාරිකොපි එකච්චො කත්ථවි ජෙට්ඨිකො හොති, තස්ස “අවසෙසා හික්ඛු මය්හං ඔවාදෙ වත්තන්ති, අහං ජෙට්ඨිකො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො යසමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා දුස්සීලා, අහං පන සීලවා” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො සීලමදො නාම. “අවසෙසානං සත්තානං කුක්කුටස්ස උදකපානමත්තෙපි කාලෙ චිත්තෙකග්ගතා නත්ථි, අහං පන උපචාරප්පනානං ලාභී” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො ඤානමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා නිස්සිප්පා, අහං සිප්පවා” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො සිප්පමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා රස්සා, අහං දිසො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො ආරොහමදො නාම. “අවසෙසා සත්තා රස්සා වා හොන්ති දිසා වා, අහං නිග්‍රොධපරිමණ්ඩලො” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො පරිණාහමදො නාම. “අවසෙසානං සත්තානං සරිරසණ්ඨානං විරූපං බිහවිණං, මය්හං පන මනාපං පාසාදික” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො සණ්ඨානමදො නාම. “අවසෙසානං සත්තානං සරිරෙ ඛු දොසා, මය්හං පන සරිරෙ කෙසග්ගමත්තමිපි වජ්ජං නත්ථි” ති මජ්ඣනිමසෙන උප්පන්නො මානො පාරිසුරිමදො නාම. එවමයං සබ්බොපි ජාතිආදිං නිස්සාය මජ්ඣනාකාරවසප්පවත්තො මානො ඉධ “මදො” ති චුත්තො. කාමගුණෙසු චිත්තස්ස වොස්සග්ගො පමාදො, පඤ්චසු කාමගුණෙසු සතියා අනිග්ගණ්ණිත්වා චිත්තස්ස වොස්සප්පනං, සතිවිරහොති චුත්තං හොති. තණ්හාවිජ්ජා පාකටායෙව.

ලොභාදයො ව පුන තිව්ධාකුසලමූලන්ති තිකවසෙන ගහිතා. දුච්චරිතාදියුපි තිව්ධ-සද්දො පච්චෙකං යොජෙනබ්බො. තත්ථ කායදුච්චරිතාදීනි තිව්ධදුච්චරිතානි. තණ්හාසංකිලෙසාදයො තිව්ධසංකිලෙසා. රාගමලාදයො මලිනභාවකරත්තා තිව්ධමලානි. රාගාදයො හි චිත්තං මලිනං කරොන්ති, මලං ගාභාපෙන්ති, තස්මා “මලානි” ති චුච්චන්ති. “රාගො විසමං, දොසො විසමං, මොහො විසම” ති (විභ. 924) එවං චුත්තා රාගාදයො “කායවිසමං වච්චිසමං මනොවිසම” ති (විභ. 924) එවමාගතා කායදුච්චරිතාදයො ව තිව්ධවිසමානි. තානි පන යස්මා රාගාදියු වෙව කායදුච්චරිතාදියු ව සත්තා පක්ඛලන්ති, පක්ඛලිතා ව සාසනතොපි සුගතිතොපි පනන්ති, තස්මා පක්ඛලනපාතහෙතුභාවතො “විසමානි” ති චුච්චන්ති. “කාමසඤ්ඤා බ්‍යාපාදසඤ්ඤා විහිංසාසඤ්ඤා” ති (විභ. 911) එවමාගතා කාමාදිපටිසංයුත්තා සඤ්ඤා තිව්ධසඤ්ඤා. තථා “කාමචිතක්කො බ්‍යාපාදචිතක්කො විහිංසාචිතක්කො” ති එවමාගතා තිව්ධචිතක්කා. තණ්හාපපඤ්චො දිට්ඨිපපඤ්චො මානපපඤ්චොති ඉමෙ තිව්ධපපඤ්චො. වට්ඨස්මිං සත්තෙ පපඤ්චෙන්ති ති තණ්හාදයො “පපඤ්චා” ති චුච්චන්ති.

චතුබ්බධවිපරියෙසානිආදියු චතුබ්බධ-සද්දො පච්චෙකං යොජෙනබ්බො. තත්ථ අනිච්චාදීනි වත්ථුනි නිච්චන්තිආදිනා නයෙන විපරිතතො එසන්තිති විපරියෙසා. “අනිච්චෙ නිච්චන්ති සඤ්ඤාවිපරියෙසො චිත්තවිපරියෙසො දිට්ඨිවිපරියෙසො , දුක්ඛෙ සුඛන්ති සඤ්ඤාවිපරියෙසො චිත්තවිපරියෙසො දිට්ඨිවිපරියෙසො, අසුභෙ සුභන්ති සඤ්ඤාවිපරියෙසො චිත්තවිපරියෙසො දිට්ඨිවිපරියෙසො , අනත්තනි අත්තානි සඤ්ඤාවිපරියෙසො චිත්තවිපරියෙසො දිට්ඨිවිපරියෙසො” ති එවමාගතා ද්වාදස විපල්ලාසා චතුත්තං අනිච්චාදිවත්ථුනං වසෙන “චතුබ්බධවිපරියෙසා” ති චුත්තා. එත්ථ පන චිත්තකිච්චස්ස දුබ්බලට්ඨානෙ දිට්ඨිවිරහිතාය අකුසලසඤ්ඤාය සකකිච්චස්ස බලවකාලෙ සඤ්ඤාවිපල්ලාසො වෙදිතබ්බො, දිට්ඨිවිරහිතස්සෙව අකුසලචිත්තස්ස සකකිච්චස්ස බලවකාලෙ චිත්තවිපල්ලාසො, දිට්ඨිසම්පයුත්තචිත්තෙ දිට්ඨිවිපල්ලාසො. තස්මා සබ්බදුබ්බලො සඤ්ඤාවිපල්ලාසො, තතො බලවතරො චිත්තවිපල්ලාසො, සබ්බබලවතරො දිට්ඨිවිපල්ලාසො. අජාතබුද්ධිදාරකස්ස කභාපණ්දස්සනං විය සඤ්ඤා ආරම්මණස්ස උපට්ඨානාකාරමත්තගගණතො. ගාමිකපුරිසස්ස කභාපණ්දස්සනං විය චිත්තං ලක්ඛණප්පට්ඨෙධස්සපි සම්පාදනතො. කම්මාරස්ස මහාසණ්ඩාසෙන අයොගගණං විය දිට්ඨි අහිනිවෙසපරාමසනතො. තත්ථ වත්තාරො දිට්ඨිවිපල්ලාසා, අනිච්චානත්තෙසු නිච්චන්තිආදිවසප්පවත්තා වත්තාරො සඤ්ඤාචිත්තවිපල්ලාසානි ඉමෙ අට්ඨ විපල්ලාසා සොතාපත්තිමග්ගෙන පභියන්ති. අසුභෙ සුභන්ති සඤ්ඤාචිත්තවිපල්ලාසා සකදාගාමිමග්ගෙන තනුකා හොන්ති, අනාගාමිමග්ගෙන පභියන්ති. දුක්ඛෙ සුඛන්ති සඤ්ඤාචිත්තවිපල්ලාසා අරහත්තමග්ගෙන පභියන්තිති වෙදිතබ්බො.

“කාමාසවො භවාසවො දිට්ඨාසවො අවිජ්ජාසවො”ති (චූළනි. ජතුකණ්ණිමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 69) එවමාගතා කාමතණ්හාදයො චත්තාරො ආසවන්ති චක්ඛුආදිතො සන්දන්ති පවත්තන්තිති ආසවා. කිඤ්චාපි චක්ඛුආදිතො කුසලාදීනම්පි පවත්ති අත්ථි, කාමාසවාදයො එව පන වණ්ණො යුසං විය පග්ගරණකඅසුච්ඡානවෙන සන්දන්ති, තස්මා තෙ එව “ආසවා”ති චූළවන්ති. තත්ථ හි පග්ගරණකඅසුච්ඡානි නිරුල්ලො ආසවසද්දොති. අථ වා ධම්මතො යාව ගොත්‍රභුං, ඔකාසතො යාව භවග්ගං සවන්ති ගච්ඡන්ති ආරම්මණකරණවසෙන පවත්තන්තිති ආසවා, එතෙ ධම්මෙ එතඤ්ච ඔකාසං අන්තොකරිත්වා පවත්තන්තිති අත්ථො. අවධිඅත්ථො හි ආ-කාරො. අවධි ව මරියාදාහිවිධිභෙදතො දුට්ඨො. තත්ථ මරියාදං කිරියං බහිකත්වා පවත්තති යථා “ආපාටලිපුත්තං චූට්ඨො දෙවො”ති, අභිවිධි පන කිරියං බ්‍යාපෙත්වා පවත්තති යථා “ආභවග්ගං භගවතො යසො පවත්තති”ති, අභිවිධිඅත්ථො වායං ආ-කාරො ඉධ ගහිතො, තස්මා තෙ ධම්මෙ තඤ්ච ඔකාසං අන්තොකරිත්වා ආරම්මණකරණවසෙන සවන්තිති “ආසවා”ති චූළවන්ති. චිරපාරිවාසියට්ඨෙන මදිරාදයො ආසවා වියාතිපි ආසවා. ලොකස්මිඤ්චි චිරපාරිවාසිකා මදිරාදයො “ආසවා”ති චූළවන්ති. යදි ව චිරපාරිවාසියට්ඨෙන ආසවා, එතෙයෙව භවිතුමරහන්ති. චුත්තඤ්ඤෙන “පුරිමා, හික්ඛවෙ, කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි”තිආදි (අ. නි. 10.61). අඤ්ඤෙසු පන යථාචුත්තෙ ධම්මෙ ඔකාසඤ්ච ආරම්මණං කත්වා පවත්තමානෙසු මානාදීසු ව විජ්ජමානෙසු අත්තත්තනියාදිග්ගභවසෙන අභිබ්‍යාපනං මදනකරණවසෙන ආසවසදිසතා ව එතෙසංයෙව, න අඤ්ඤෙසන්ති ද්විසුපි අත්ථවිකප්පෙසු එතෙසුයෙව ආසවසද්දො නිරුල්ලොති දට්ඨබ්බො. ආයතං වා සංසාරදුක්ඛං සවන්ති පසවන්තිතිපි ආසවා. න හි තං කිඤ්චි සංසාරදුක්ඛං අත්ථි, යං ආසවෙහි විනා උප්පජ්ජෙය්‍යා.

“අභිජ්ඣා කායගන්තො බ්‍යාපාදො කායගන්තො සීලබ්බතපරාමාසො කායගන්තො ඉදංසච්චාහිනිවෙසො කායගන්තො”ති (සං. නි. 5.175; මහානි. 29, 147) එවමාගතා අභිජ්ඣාදයො චත්තාරො යස්ස සංචිජ්ජන්ති, තං චුතිපටිසන්ධිවසෙන වට්ටස්මිං ගන්තොති සට්ඨන්තිති ගන්තා. “කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසො”ති (සං. නි. 5.172; මහානි. 14; චූළනි. මෙත්තගුමාණවසුච්ඡානිද්දෙස 21) එවමාගතා චත්තාරො කාමතණ්හාදයො යස්ස සංචිජ්ජන්ති, තං වට්ටස්මිං ඔහනන්ති ඔසීදාපෙත්තිති ඔසා. තෙයෙව “කාමයොගො භවයොගො දිට්ඨියොගො අවිජ්ජායොගො”ති (සං. නි. 5.173; අ. නි. 4.10) එවමාගතා වට්ටස්මිං යොපෙත්තිති යොගා. අරියා එතාය න ගච්ඡන්තිති අගති, සා ඡන්දාදිවසෙන චතුබ්බිධා. “විචරහෙතු වා හික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති, පිණ්ඩපාත, සෙනාසන, ඉතිභවාභවහෙතු වා හික්ඛුනො තණ්හා උප්පජ්ජමානා උප්පජ්ජති”ති (අ. නි. 4.9) එවමාගතා චත්තාරො තණ්හුප්පාදා. තත්ථ ඉතිභවාභවහෙතුති එත්ථ ඉතීති නිදස්සනෙ නිපාතො, යථා විචරාදිහෙතු, එවං භවාභවහෙතුපිති අත්ථො. භවාභවොති චෙත්ථ පණිතපණිතතරාති තෙලමධුපාණිතාදීනි අධිප්පෙතාති. කාමුපාදානාදීනි චත්තාරි උපාදානාති.

පඤ්ච වෙනොබ්බාතිආදීසු “බුද්ධෙ කඨිබ්බති, ධම්මෙ, සඬ්ඝෙ, සික්ඛාය කඨිබ්බති, සබ්බමචාරිසු කුපිතො හොති අනත්තමනො ආහතචිත්තො බිලජාතො”ති (ම. නි. 1.185; දී. නි. 3.319) එවමාගතානි පඤ්ච වෙනොබ්බාති, වෙනො බිලයති ථද්ධභාවං ආපජ්ජති එතෙහිති වෙනොබ්බාති. විනිබන්ධාදීසුපි පඤ්ච-සද්දො පච්චෙකං යොජෙතබ්බො. “කාමෙ අචිතරාගො හොති, කායෙ අචිතරාගො, රූපෙ අචිතරාගො, යාවදන්ථං උදරාවදෙනකං භුඤ්ජිත්වා සෙය්‍යසුඛං පස්සසුඛං මිද්ධසුඛං අනුයුත්තො විහරති, අඤ්ඤතරං දෙවනිකායං පණ්ඩාය බ්‍රහ්මචරියං වරති”ති (ම. නි. 1.186; දී. නි. 3.320) ආගතා පඤ්ච චිත්තං බන්ධන්වා මුට්ඨියං කත්වා විය ගණ්හන්තිති වෙනොචිනිබන්ධා. එතෙ හි තණ්හාප්පවත්තිභාවතො කුසලප්පවත්තියා අවසරාප්පදානවසෙන චිත්තං බන්ධං විය සමොරොධෙන්වා ගණ්හන්ති. සද්දන්තො පන වෙනො විරූපං නිබන්ධියති සංයමියති එතෙහිති වෙනොචිනිබන්ධා. කාමච්ඡන්දාදීනි පඤ්ච කුසලධම්මෙ නිවාරන්ති ආවරන්තිති නිවරණාති. රූපාහිනන්දනාදයො පඤ්චාහිනන්දනා.

ඡ විවාදමූලාතිආදීසු කොධො මක්ඛො ඉස්සා සාධෙය්‍යං පාපිච්ඡතා සන්දිට්ඨිපරාමාසොති ඉමානි ඡ විවාදමූලානි. යස්මා කුද්ධො වා කොධවසෙන...පෙ.... සන්දිට්ඨිපරාමාසි වා සන්දිට්ඨිපරාමසිතාය කලහං විග්ගහං විවාදං ආපජ්ජති, තස්මා කොධාදයො “ඡ විවාදමූලාති”ති චූළවන්ති. රූපතණ්හාසද්දතණ්හාදයො ඡ තණ්හාකායා. කාමරාගපටිසදිට්ඨිවිච්චිකිච්ඡාභවරාගමානාවිජ්ජා සත්තානුසයා. ථාමගතට්ඨෙන අප්පහිනට්ඨෙන ව අනුසෙත්තිති අනුසයා. මිච්ඡාදිට්ඨිමිච්ඡාසඬ්ඤාප්පමිච්ඡාවාමිච්ඡාකම්මන්තමිච්ඡාආජීවමිච්ඡාවායාමමිච්ඡාසතිමිච්ඡාසමාධි අට්ඨ මිච්ඡක්කා.

“තණ්හං පටිච්ච පරියෙසනා, පරියෙසනං පටිච්ච ලාභො, ලාභං පටිච්ච විනිච්ඡයො, විනිච්ඡයං පටිච්ච ඡන්දරාගො, ඡන්දරාගං පටිච්ච අප්පෙකාසානං, අප්පෙකාසානං පටිච්ච පරිග්ගහො, පරිග්ගහං පටිච්ච මච්ඡරියං, මච්ඡරියං පටිච්ච ආරක්ඛො, ආරක්ඛාධිකරණං දණ්ඩාදානසත්ථාදානකලහවිග්ගහවිවාදකුචංකුචංපෙසුඤ්ඤමුසාවාදා අනෙකෙ පාපකා අකුසලා ධම්මා සම්භවන්ති”ති (දී. නි. 2.103; 3.359) එවමාගතා පරියෙසනාදයො නව තණ්හාමූලකා. තත්ථ (දී. නි. අට්ඨ. 2.103) තණ්හං පටිච්චාති තණ්හං නිස්සාය. පරියෙසනාති රූපාදිආරම්මණපරියෙසනා. සා හි තණ්හාය සති හොති. ලාභොති රූපාදිආරම්මණපටිලාභො. සො හි පරියෙසනාය සති හොති. විනිච්ඡයොති ඉධ විතක්කො අධිප්පෙතො. ලාභං ලභිත්වා හි ඉට්ඨානිට්ඨං සුන්දරාසුන්දරඤ්ච විතක්කෙනෙව විනිච්ඡිනති “එත්තකං මෙ රූපාරම්මණත්ථාය භවිස්සති, එත්තකං සද්දාදිආරම්මණත්ථාය, එත්තකං මය්ගං භවිස්සති, එත්තකං පරස්ස, එත්තකං පරිභුඤ්ජිස්සාමි, එත්තකං නිදහිස්සාමි”ති. තෙන චුත්තං “ලාභං පටිච්ච විනිච්ඡයො”ති. ඡන්දරාගොති එවං අකුසලචිතක්කෙන විතක්කිතෙ චත්ථස්මිං දුබ්බලරාගො ව බලවරාගො ව උප්පජ්ජති. ඡන්දොති හි

ඉඬ දුබ්බලාගස්සාධිවචනං. අප්ඤ්ඤාසානන්ති අහං මමන්ති බලවසන්තිට්ඨානං. පරිග්ගහොති තණ්හාදිට්ඨිවසෙන පරිග්ගහකරණං. මච්ඡරියන්ති පරෙහි සාධාරණභාවස්ස අසහනතා. තෙනෙවස්ස පොරාණා එවං වචනත්ථං වදන්ති “ඉදං අච්ඡරියං මය්ගමෙව හොතු, මා අඤ්ඤස්ස අච්ඡරියං හොතුති පවත්තත්තා මච්ඡරියන්ති චුච්චති” ති. ආරක්ඛොති ද්වාරපිදහනමඤ්ඡුසගොපනාදිවසෙන සුචුල්ල රක්ඛණං. අධිකරොතිති අධිකරණං, කාරණස්සෙනං නාමං. ආරක්ඛාධිකරණන්ති භාවනාපුංසකං, ආරක්ඛහෙතුති අත්ථො. දණ්ඩාදානාදීසු පරනිසෙධනත්ථං දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං. එකතොධාරාදිනො සත්ථස්ස ආදානං සත්ථාදානං. කලහොති කායකලහොපි වාචාකලහොපි. පුරිමො පුරිමො විරොධො විග්ගහො. පච්ඡිමො පච්ඡිමො විවාදො. තුවං තුවන්ති අගාරවචනං, ත්වං ත්වන්ති අත්ථො.

පාණාතිපාතඅදින්තාදානකාමෙසු මිච්ඡාචාරමුසාවාදපිසු ණවාචාචරුසවාචාසම්ඵප්පලාපඅභිජ්ඣාඛාපාදමිච්ඡාදිට්ඨි දස අකුසලකම්මපථා. චත්තාරො සස්සතවාදා චත්තාරො එකච්චසස්සතවාදා චත්තාරො අන්තානන්තිකා චත්තාරො අමරාවික්ඛෙසිකා ද්වෙ අධිච්චසමුප්පන්තිකා සොළස සඤ්ඤවාදා අට්ඨ අසඤ්ඤවාදා අට්ඨ තෙවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤවාදා සත්ත උච්ඡෙදවාදා පඤ්ච පරමදිට්ඨිමනිබ්බානවාදාති එතාති ද්වාසට්ඨි දිට්ඨිගතාති. රූපතණ්හාදිජතණ්හායෙව පච්චෙකං කාමතණ්හාභවතණ්හාවිභවතණ්හාවසෙන අට්ඨාරස හොන්ති. තථා හි රූපාරම්මණා තණ්හා, රූපෙ වා තණ්හාති රූපතණ්හා, සා කාමරාගභාවෙන රූපං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා කාමතණ්හා, සස්සතදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන “රූපං නිච්චං ධූවං සස්සත”න්ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා භවතණ්හා, උච්ඡෙදදිට්ඨිසහගතරාගභාවෙන “රූපං උච්ඡිජ්ජති විනස්සති පෙච්ච න භවති”ති එවං අස්සාදෙන්ති පවත්තමානා විභවතණ්හාති එවං නිවිධා හොති. යථා ව රූපතණ්හා, එවං සද්දතණ්හාදයොපිති එතාති අට්ඨාරස තණ්හාවිචරිතාති හොන්ති, තාති අප්ඤ්ඤාත්රපාදීසු අට්ඨාරස, ඛනිද්ධාරූපාදීසු අට්ඨාරසාති ඡත්තිංස, ඉති අතිතාති ඡත්තිංස, අනාගතාති ඡත්තිංස, පච්චුප්පන්තාති ඡත්තිංසාති අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතාති, අට්ඨත්තරසතතණ්හාවිචරිතාතිති අත්ථො. පහෙද-සද්දො පච්චෙකං සම්බන්ධිතබ්බො. තත්ථායං යොජනා “ලොභප්පහෙදො දොසප්පහෙදො යාව අට්ඨසතතණ්හාවිචරිතප්පහෙදො”ති. සබ්බදරුපරිලාභනිලෙසසතසහස්සානීති සබ්බාති සත්තානං දරුපරිලාභකරාති කිලෙසානං අනෙකාති සතසහස්සාති. ආරම්මණාදිවිභාගතො හි පවත්තිආකාරවිභාගතො ව අනන්තප්පහෙදා කිලෙසා.

සඬ්ඛෙපතො වාතිආදීසු සම්පති ආයතිඤ්ඤ සත්තානං අනත්ථාවහන්තා මාරණට්ඨෙත විබාධනට්ඨෙත කිලෙසාව මාරොති කිලෙසමාරො. වධකට්ඨෙත බන්ධාව මාරොති බන්ධමාරො. තථා හි චුත්තං “වධකං රූපං, වධකං රූපන්ති යථාභූතං නප්පජානාති”තිආදි. ජාතිජරාදිමහාබ්‍යසනනිබ්බන්තෙන අභිසඬ්ඛාරොව මාරො අභිසඬ්ඛාරමාරො. සංකිලෙසනිමිත්තං හුත්වා ගුණමාරණට්ඨෙත දෙවපුත්තොව මාරොති දෙවපුත්තමාරො. සත්තානං ජීවිතස්ස ජීවිතපරික්ඛාරානඤ්ඤ ජාතිකරණෙන මහාබාධරූපත්තා මච්චු එව මාරොති මච්චුමාරො. තත්ථ සමුච්ඡෙදප්පහනවසෙන සබ්බසො අප්පවත්තිකරණෙන කිලෙසමාරං, සමුදයප්පහනපරිඤ්ඤාවසෙන බන්ධමාරං, සහායවෙකල්ලකරණවසෙන සබ්බසො අප්පවත්තිකරණෙන අභිසඬ්ඛාරමාරං, බලවිධමනවිසයාතික්කමනවසෙන දෙවපුත්තමච්චුමාරඤ්ඤ අභඤ්ඡි, භග්ගෙ අකාසීති අත්ථො. පරිස්සයානන්ති උපද්දවානං.

සතපුඤ්ඤප්පලක්ඛණධරස්සාති අනෙක සත පුඤ්ඤ නිබ්බන්තමහා පුරිසලක්ඛණධරස්ස. එත්ථ හි “කෙවලං සතමත්තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන එකෙකලක්ඛණං නිබ්බන්ත”න්ති ඉමමත්ථං න රොවයිංසු අට්ඨකථාවරියා “එවං සන්තෙ යො කොචි බුද්ධො භවෙය්‍යා”ති, අනන්තාසු පන ලොකධාතුසු යත්තකා සත්තා, තෙහි සබ්බෙහි පච්චෙකං සතක්ඛන්තුං කතාති දානාදීනි පුඤ්ඤකම්මානි යත්තකානි, තතො එකෙකං පුඤ්ඤකම්මං මහාසත්තෙන සතගුණං කතං සතන්ති අධිප්පෙනන්ති ඉමමත්ථං රොවයිංසු. තස්මා ඉධ සත-සද්දො බහුභාවපරියායො, න සඬ්ඛාච්චෙසසවවනොති දට්ඨබ්බො “සතග්ගං සතං දෙවමනුස්සා”තිආදීසු විය. රූපකායසම්පත්ති දීපිතා හොති ඉතරාසං ඵලසම්පදානං මූලභාවතො අධිට්ඨානභාවතො ව. දීපිතා හොතිති ඉදං ධම්මකායසම්පත්තිආදීසුපි යොජෙතබ්බං. තත්ථ පහනසම්පදාපුබ්බකත්තා ඤාණසම්පදාදීනං ධම්මකායසම්පත්ති දීපිතා හොතිති වෙදිතබ්බං. ලොකීයසරික්ඛකානං බහුමතභාවොති එත්ථ භාග්‍යවත්තතාය ලොකීයානං බහුමතභාවො, භග්ගදොසතාය සරික්ඛකානං බහුමතභාවොති යොජෙතබ්බං. එවං ඉතො පරෙසුපි යථාක්කමං යොජනා වෙදිතබ්බා.

පුඤ්ඤචන්තං ගහට්ඨා බත්තියාදයො අභිගච්ඡන්ති, පභීනදොසං දොසචිතයාය ධම්මං දෙසෙතිති පබ්බජිතා තාපසපරිබ්බාජකාදයො අභිගච්ඡන්තිති ආහ “ගහට්ඨපබ්බජිතෙහි අභිගමනීයතා”ති. අභිගතානඤ්ඤ තෙසං කායචිත්තදුක්ඛාපනායෙන පටිබලභාවො ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරසම්භාවතො රූපකායං තස්ස පසාදවක්ඛුනා, ධම්මකායං පඤ්ඤාවක්ඛුනා දිස්වා දුක්ඛද්වයස්ස පටිප්පස්සම්භනතොති වෙදිතබ්බො. භාග්‍යවත්තතාය උපගතානං ආමිසදානං දෙති, භග්ගදොසතාය ධම්මදානං දෙතිති ආහ “ආමිසදානධම්මදානෙහි උපකාරිතා”ති. ලොකීයලොකුත්තරසුබ්බෙහි ව සංයොජනසමත්ථතා දීපිතා හොතිති “පුබ්බෙ ආමිසදානධම්මදානෙහි මයා අයං ලොකග්ගභාවො අධිගතො, තස්මා තුම්හෙහිපි එවමෙව පටිප්පජිතබ්බ”න්ති එවං සම්මාපටිපත්තියං නියොජනෙන අභිගතානං ලොකීයලොකුත්තරසුබ්බෙහි සංයොජනසමත්ථතා ව දීපිතා හොති.

සකච්ඡන්තෙ ඉස්සරියං නාම අත්තතො චිත්තස්ස වසිභාවාපාදනංයෙව, පටිකුලාදීසු අප්පටිකුලසඤ්ඤිතාදිභාරසිද්ධි, අධිට්ඨානිද්ධිආදිකො ඉද්ධිවිධොපි චිත්තිස්සරියමෙව චිත්තභාවනාය වසිභාවප්පත්තියා ඉප්ඤ්ඤානො. අණ්ණාලසිමාදිකන්ති ආදි-සද්දෙන මහිමා පත්ති පාකම්මං ඊසිතා වසිතා යත්ථකාමාවසායිතාති ඉමෙ ඡපි සඬ්ඛනිතා. තත්ථ කායස්ස අණුභාවකරණං අණ්ණමා. ආකාසෙ පදසා ගමනාදීනං

අරභභාවෙන ලභුභාවො ලසිමා. මහත්තං මහිමා කායස්ස මහත්තතාපාදනං. ඉට්ඨදෙසස්ස පාපුණනං පත්ති. අධිට්ඨානාදිවසෙන ඉච්ඡිතනිප්පාදනං පාකම්මං. සංචරිතා ඉස්සරභාවො ඊසිතා. ඉද්ධිවිධෙ වසිභාවො වසිතා. ආකාසෙන වා ගච්ඡතො අඤ්ඤං වා කිඤ්චි කරොතො යත්ථ කත්ථවි වොසානප්පත්ති යත්ථකාමාවසායිතා . “කුමාරකරුපාදිදස්සන” න්තිපි වදන්ති. එවමීදං අට්ඨවිධං ලොකියසම්මතං ඉස්සරියං. තං පන භගවතො ඉද්ධිවිධන්තොගධං අනඤ්ඤසාධාරණඤ්චාති ආහ “සබ්බකාරපරිපූරං අත්ථී” ති. තථා ලොකුත්තරො ධම්මො අත්ථීති සම්බන්ධො. එවං යසාදිසුපි අත්ථී-සද්දො යොජෙතබ්බො.

කෙසඤ්චි යසො පදෙසවුත්ති අයථාභූතගුණසන්තිස්සයත්තා අපරිසුද්ධො ච හොති, න එවං තථාගතස්සාති දස්සෙතුං “ලොකත්තයඛ්‍යාපකො” ති වුත්තං. තත්ථ ඉධ අධිගතසන්තුවුගුණානං ආරුප්පෙ උප්පන්නානං “ඉතිපි සො භගවා” ති ආදිනා භගවතො යසො පාකටො හොතිති ආහ “ලොකත්තයඛ්‍යාපකො” ති. යථාභූතවගුණාධිගතොති යථාභූතගුණෙහි අධිගතො. අතිවිය පරිසුද්ධොති යථාභූතගුණාධිගතත්තා එව අවිචන්තපරිසුද්ධො. සබ්බකාරපරිපූරාති අනවසෙසලක්ඛණානුඛ්‍යාඤ්ජනාදිසම්පත්තියා සබ්බකාරෙහි පරිපුණ්ණා. සබ්බධිගපච්චධිගසිරිති සබ්බෙසං අධිගපච්චධිගානං සොභා. යං යං එතෙන ඉච්ඡිතං පත්ථිතන්ති “තිණ්ණො තාරෙය්‍ය” න්ති ආදිනා යං යං එතෙන ලොකනාටේන මනොවච්ඡිණ්ණිකානවසෙන ඉච්ඡිතං කායපණ්ණිකානවසෙන පත්ථිතං. තට්ථාති පණ්ණිකානානුරූපමෙව. සම්මාචායාමසඬ්ඛාතො පයත්තොති විරියපාරම්භාවප්පත්තො අරියමග්ගපරියාපන්නො ච සම්මාචායාමසඬ්ඛාතො උස්සාහො.

කුසලාදීහි භෙදෙහිති සබ්බත්තිකදුකපදසඬ්ඛිතෙහි කුසලාදිප්පභෙදෙහි. පටිච්චසමුප්පාදාදීහි ආදි-සද්දෙන න කෙවලං විභවිගපාලියං ආගතා සතිපට්ඨානාදයොව සඬ්ඛිතා, අථ බො සඬ්ඛිතාදයො සමයවිමුත්තාදයො ය්‍යනාදයො තිකපට්ඨානාදයො ච සඬ්ඛිතාති වෙදිතබ්බං. පිළනසඬ්ඛිතසන්තාපවිපරිණාමට්ඨෙත වා දුක්ඛමරියසච්චන්ති ආදිසු පිළනට්ඨො තංසමඬ්ඛිතො සන්තස්ස හිංසනං අවිප්පාරිකතාකරණං. සඬ්ඛිතට්ඨො සමෙච්ච සඬ්ඛිතම සම්භූය පච්චයෙහි කතභාවො. සන්තාපට්ඨො දුක්ඛදුක්ඛතාදීහි සන්තාපනං පරිදහනං. විපරිණාමට්ඨො ජරාය මරණෙන වාති ද්විධා විපරිණාමෙතබ්බතා. සමුදයස්ස ආයුහනට්ඨො දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තනවසෙන සම්පිණ්ඩනං. නිදානට්ඨො “ඉදං තං දුක්ඛ” න්ති නිදස්සෙත්තස්ස විය සමුට්ඨාපනං. සංයොගට්ඨො සංසාරදුක්ඛෙන සංයොජනං. පලිබොධට්ඨො මග්ගාධිගමස්ස නිවාරණං. නිරොධස්ස නිස්සරණට්ඨො සබ්බුපධිතං පටිනිස්සග්ගසභාවත්තා තතො විනිස්සට්ඨා, තංනිස්සරණනිමිත්තතා වා. විචෙකට්ඨො සබ්බසඬ්ඛාරවිසංයුත්තතා. අසඬ්ඛිතට්ඨො කෙනවිපි පච්චයෙන අනභිසඬ්ඛිතතා. අමතට්ඨො නිච්චසභාවත්තා මරණභාවො, සන්තානං මරණභාවහෙතුතා වා. මග්ගස්ස නිය්‍යානට්ඨො වට්ටදුක්ඛතො නික්කමනට්ඨො. හෙතුඅත්ථො නිබ්බානස්ස සම්පාපකභාවො. දස්සනට්ඨො අවිචන්තසුබ්බස්ස නිබ්බානස්ස සච්ඡිකරණං. ආධිපතෙය්‍යට්ඨො චතුසච්චදස්සනෙ සම්පයුත්තානං ආධිපච්චකරණං, ආරම්මණාධිපතිභාවො වා විසෙසතො මග්ගාධිපතිවචනතො . සතිපි හි කුමාරාදීනං ආරම්මණාධිපතිභාවෙ “කුමාරාධිපතිතො ධම්මා” ති එවමාදිං අවත්වා “මග්ගාධිපතිතො ධම්මා” ඉච්චෙව වුත්තං, තස්මා විඤ්ඤායති “අත්ථී මග්ගස්ස ආරම්මණාධිපතිභාවෙ විසෙසො” ති. එතෙයෙව ච පිළනාදයො සොළසාකාරාති වුවචන්ති.

දිබ්බබ්‍රහ්මඅරියවිභාරෙති ආදිසු කසිණාදි ආරම්මණාති රූපාවචරජ්ඣානාති දිබ්බවිභාරො. මෙත්තාදිජ්ඣානාති බ්‍රහ්මවිභාරො. එලසමාපත්ති අරියවිභාරො. කාමෙහි විචෙකට්ඨකායතාවසෙන එකිභාවො කායවිචෙකො. පයමජ්ඣානාදිනා නිවරණාදීහි විචිත්තවිත්තතා විත්තවිචෙකො. උපධිවිචෙකො නිබ්බානං. උපධිති චෙත්ථ චත්තාරො උපධි කාමුපධි බන්ධුපධි කිලෙසුපධි අභිසඬ්ඛාරූපධිති. කාමාපි හි “යං පඤ්ච කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො” ති (ම. නි. 1.166) එවං වුත්තස්ස සුඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො උපධියති එත්ථ සුඛන්ති ඉමිනා චචනත්ථෙත “උපධි” ති වුවචන්ති, බන්ධාපි බන්ධමුලකස්ස දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, කිලෙසාපි අපායදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, අභිසඬ්ඛාරාපි භවදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො වුත්තනයෙන “උපධි” ති වුවචන්ති. ඉමෙහි පන චතුහි උපධිහි විචිත්තතාය නිබ්බානං “උපධිවිචෙකො” ති වුවචති.

සුඤ්ඤතාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තො අරියමග්ගො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛො. සො හි සුඤ්ඤතාය ධාතුයා උප්පන්නත්තා සුඤ්ඤතො, කිලෙසෙහි ච විමුත්තත්තා විමොක්ඛො. එතෙනෙව නයෙන අප්පණ්ණිකාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තො අප්පණ්ණිකවිමොක්ඛො. අනිමිත්තාකාරෙන නිබ්බානං ආරම්මණං කත්වා පවත්තො අනිමිත්තවිමොක්ඛො. අථ වා සුඤ්ඤතානුපස්සනාසඬ්ඛාතාය අනත්තානුපස්සනාය වසෙන පටිලද්ධො අරියමග්ගො ආගමනවසෙන “සුඤ්ඤතවිමොක්ඛො” ති වුවචති. තථා අප්පණ්ණිකානුපස්සනාසඬ්ඛාතාය දුක්ඛානුපස්සනාය වසෙන පටිලද්ධො අප්පණ්ණිකවිමොක්ඛො. අනිමිත්තානුපස්සනාසඬ්ඛාතාය අනිච්චානුපස්සනාය වසෙන පටිලද්ධො “අනිමිත්තවිමොක්ඛො” ති වෙදිතබ්බො. වුත්තඤ්ඤෙනං -

“අනිච්චතො මනසිකරොන්තො අධිමොක්ඛබ්‍රහ්මලො අනිමිත්තවිමොක්ඛං පටිලහති, දුක්ඛතො මනසිකරොන්තො පස්සද්ධිබ්‍රහ්මලො අප්පණ්ණිකවිමොක්ඛං පටිලහති, අනත්තතො මනසිකරොන්තො වෙදබ්‍රහ්මලො සුඤ්ඤතවිමොක්ඛං පටිලහති” ති (පටි. ම. 1.223).

අඤ්ඤෙති ලොකියඅභිඤ්ඤාදිකෙ.

කිලෙසාහිසඩ්ධාරවසෙන භවෙසු පරිබ්භතං, තඤ්ච තණ්හාපධානන්ති ආහ “තණ්හාසඩ්ධාතං ගමන”න්ති. වන්තන්ති අරියමග්ගමුඛෙන උග්ගිරිතං පුන අපච්චාගමනවසෙන ඡඩ්ඛිතං. භගවාති චූච්චති නිරුත්තිනසෙනාති දස්සෙන්තො ආහ “යථා ලොකෙ”තිආදි. යථා ලොකෙ නිරුත්තිනසෙන එකෙකපදතො එකෙකමක්ඛරං ගහෙන්වා “මෙඛලා”ති චුත්තං, එවමිධාපීති අත්ථො. මෙහනස්සාති ගුය්හප්පදෙසස්ස. ඛස්සාති ඔකාසස්ස.

අපරො නයො (ඉතිචු. අට්ඨ. නිදානවණ්ණනා) – භාගවාති භගවා. හතවාති භගවා. භාගෙ වතීති භගවා. භගෙ වතීති භගවා. හත්තවාති භගවා. භගෙ වමීති භගවා. භාගෙ වමීති භගවා.

භාගවා හතවා භාගෙ, භගෙ ව වතී හත්තවා;
භගෙ වමී තථා භාගෙ, වමීති භගවා ජිනො.

තත්ථ කථං භාගවාති භගවා? යෙ තෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා ගුණකොට්ඨාසා, තෙ අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා තථාගතස්ස අත්ථි උපලබ්භන්ති. තථා හිස්ස සීලං සමාධි පඤ්ඤා විමුත්ති විමුත්තිඤ්ඤාඤස්සනං, හිරි ඔත්තප්පං, සද්ධා වීරියං, සති සම්පජ්ඤ්ඤං, සීලවිසුද්ධි දිට්ඨිවිසුද්ධි, සමථො විපස්සනා, තිණි කුසලමූලානි, තිණි සුචරිතානි, තයො සම්මාවිතක්කා, තිස්සො අනවජ්ජසඤ්ඤා, තිස්සො ධාතුයො, වත්තාරො සතිපට්ඨානා, වත්තාරො සම්මජ්ජධානා, වත්තාරො ඉද්ධිපාදා, වත්තාරො අරියමග්ගා, වත්තාරි අරියඵලානි, වතස්සො පටිසම්භිදා, චතුයොනිපරිච්ඡේදකඤ්ඤාණානි, වත්තාරො අරියවංසා, වත්තාරි වෙසාරජ්ජඤ්ඤාණානි, පඤ්ච පධානියඩ්ගානි, පඤ්චඩ්ගිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චඤ්ඤාණිකො සම්මාසමාධි, පඤ්චන්ද්‍රියානි, පඤ්ච ඛලානි, පඤ්ච නිස්සාරණියා ධාතුයො, පඤ්ච විමුත්තායතනඤ්ඤාණානි, පඤ්ච විමුත්තිපරිපාචනියා සඤ්ඤා, ඡ අනුස්සතිට්ඨානානි, ඡ ගාරවා, ඡ නිස්සාරණියා ධාතුයො, ඡ සතතච්ඡාරා, ඡ අනුත්තරියානි, ඡනිබ්බෙධභාගියා සඤ්ඤා, ඡ අභිඤ්ඤා, ඡ අසාධාරණඤ්ඤාණානි, සත්ත අපරිභානියා ධම්මා, සත්ත අරියධනානි, සත්ත බොජ්ඣංගිකානි, සත්ත සප්පුරිසධම්මා, සත්ත නිජ්ජරවත්ථුනි, සත්ත සඤ්ඤා, සත්තදක්ඛිණෙය්‍යාපුග්ගලදෙසනා, සත්තඛිණාසවබලදෙසනා, අට්ඨපඤ්ඤාපටිලාභහෙතුදෙසනා, අට්ඨ සම්මත්තානි, අට්ඨලොකධම්මානික්කමො, අට්ඨ ආරම්භවත්ථුනි, අට්ඨඅක්ඛණදෙසනා, අට්ඨ මහාපුරිසවිතක්කා, අට්ඨඅභිභායතනදෙසනා, අට්ඨ විමොක්ඛා, නව යොනිසොමනසිකාරමූලකා ධම්මා, නව පාරිසුද්ධිපධානියඩ්ගානි, නවසත්තවාසදෙසනා, නව ආඝාතප්පට්චිනියා, නව සඤ්ඤා, නව නානත්තා, නව අනුපුබ්බච්ඡාරා, දස නාථකරණා ධම්මා, දස කසිණායතනානි, දස කුසලකම්මපථා, දස සම්මත්තානි, දස අරියවාසා, දස අසෙක්ඛධම්මා, දස තථාගතඛලානි, එකාදස මෙන්තානිසංසා, ද්වාදස ධම්මවක්කාකාරා, තෙරස ධුතගුණා, චූද්දස බුද්ධඤ්ඤාණානි, පඤ්චදස විමුත්තිපරිපාචනියා ධම්මා, සොළසවිධා ආනාපානස්සති, සොළස අපරන්තපනියා ධම්මා, අට්ඨාරස බුද්ධධම්මා, එකුනවිසති පච්චවෙක්ඛණඤ්ඤාණානි, චතුර්වතාලිස ඤ්ඤාණවත්ථුනි, පඤ්ඤාස උදයබ්බයඤ්ඤාණානි, පරොපණ්ණාස කුසලධම්මා, සත්තසත්තති ඤ්ඤාණවත්ථුනි, චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසමාපත්තිසඤ්චාරම්භාවජීරඤ්ඤාණං, අනන්තනයසමන්තපට්ඨානපට්චයපට්චවෙක්ඛණදෙසනාඤ්ඤාණානි, තථා අනන්තාසු ලොකධාතුසු අනන්තානං සත්තානං ආසයාදිච්ඡාවනඤ්ඤාණානි වාති එවමාදයො අනන්තාපරිමාණහෙදා අනඤ්ඤසාධාරණා නිරතිසයා ගුණභාගා ගුණකොට්ඨාසා සංචිජ්ජන්ති උපලබ්භන්ති, තස්මා යථාචුත්තච්ඡාගා ගුණභාගා අස්ස අත්ථිති භාගවාති වන්තබ්බෙ ආකාරස්ස රස්සත්තං කත්වා “භගවා”ති චුත්තො. එවං තාව භාගවාති භගවා.

යස්මා සීලාදයො සබ්බෙ, ගුණභාගා අසෙසතො;
චිජ්ජන්ති සුගතෙ තස්මා, භගවාති පචුච්චති.

කථං හතවාති භගවා? යෙ තෙ සබ්බලොකහිතාය උස්සුක්කමාපන්නෙහි මනුස්සත්තාදිකෙ අට්ඨ ධම්මෙ සමොධානෙන්වා සම්මාසම්බොධියා කතමභාහිනිභාරෙහි මහාබොධිසත්තෙහි පරිපුරෙතබ්බා දානපාරම් සීලතෙක්ඛම්මපඤ්ඤාවීරියබන්තිසච්චඅධිට්ඨානමෙන්තාඋපෙක්ඛාපාරම්ති දස පාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ථපාරමියොති සමතිංස පාරමියො, දානාදීනි වත්තාරි සඬගභවත්ථුනි, වත්තාරි අධිට්ඨානානි, අත්තපරිච්චාගො නයනධනරජ්ජපුත්තදාරපරිච්චාගොති පඤ්ච මහාපරිච්චාගා, පුබ්බයොගො, පුබ්බවරියා, ධම්මක්ඛානං, ඤාතත්ථවරියා, ලොකත්ථවරියා, බුද්ධත්ථවරියාති එවමාදයො සඬබ්බෙපතො වා පුඤ්ඤසම්භාරඤ්ඤාණසම්භාරා බුද්ධකරා ධම්මා, තෙ මහාහිනිභාරතො පට්ඨාය කප්පානං සතසහස්සාධිකානි වත්තාරි අසඬබ්බෙය්‍යානි යථා භානභාගියා සංකිලෙසභාගියා ඨිතිභාගියා වා න හොන්ති, අථ බො උත්තරුත්තරි විසෙසභාගියාව හොන්ති, එවං සක්කච්චං නිරන්තරං අනවසෙසතො හතා සම්භතා අස්ස අත්ථිති හතවාති භගවා නිරුත්තිනසෙන ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා. අථ වා හතවාති තෙයෙව යථාචුත්තෙ බුද්ධකරෙ ධම්මෙ චුත්තනසෙන හරි සම්භරි, පරිපුරෙසීති අත්ථො. එවමිපි හතවාති භගවා.

යස්මා සම්බොධියා සබ්බෙ, දානපාරමිආදිකෙ;
සම්භාරෙ හතවා නාථො, තස්මාපි භගවා මතො.

කථං භාගෙ වතීති භගවා? යෙ තෙ චතුර්විසතිකොට්ඨසතසහස්සසඩ්ධා දෙවසිකං චළඤ්ජනකසමාපත්තිභාගා, තෙ අනවසෙසතො ලොකහිතත්ථං අත්තතො ව දිට්ඨධම්මසුඛච්ඡාරත්ථං නිව්චකප්පං වනි හප්පි සෙවි බහුලමකාසීති භාගෙ වතීති භගවා. අථ වා අභිඤ්ඤෙය්‍යධම්මෙසු කුසලාදීසු බන්ධාදීසු ව යෙ තෙ පරිඤ්ඤෙය්‍යාදිවසෙන සඬබ්බෙපතො වා චතුර්බ්බා අභිසමයභාගා, විත්ථාරතො පන “චක්ඛු පරිඤ්ඤෙය්‍යං, සොතං පරිඤ්ඤෙය්‍යං...පෙ.... ජරාමරණං

පරිඤ්ඤායා” නිදාදිනා (පටි. ම. 1.21) අනෙකෙ පරිඤ්ඤායාහා, “වක්ඛස්ස සමුදයො පහාතබ්බො...පෙ.... ජරාමරණස්ස සමුදයො පහාතබ්බො” නිදාදිනා නයෙන පහාතබ්බොහා, “වක්ඛස්ස නිරොධො...පෙ.... ජරාමරණස්ස නිරොධො සච්ඡිකාතබ්බො” නිදාදිනා සච්ඡිකාතබ්බොහා, “වක්ඛස්ස නිරොධගාමීති පටිපදා” නිදාදිනා “වත්තාරො සතිපට්ඨානා” නිදාදිනා ව අනෙකහෙදා භාවෙතබ්බොහා ව ධම්මා වුත්තා, තෙ සබ්බෙ වනි හථි යථාරහං ගොවරභාවනාසෙවනානං වසෙන සෙවි. එවම්පි භාගෙ වනිති හගවා. අප් වා යෙ ඉමෙ සීලාදයො ධම්මක්ඛන්ධා සාවකෙහි සාධාරණා ගුණකොට්ඨාසා ගුණහාගා, කින්නි නු ඛො තෙ විනෙයාසන්නානෙසු පතිට්ඨපෙයාන්ති මහාකරුණාය වනි අභිපත්ථයි, සා වස්ස අභිපත්ථනා යථාධිප්පෙතඵලාවහා අහොසි. එවම්පි භාගෙ වනිති හගවා.

යස්මා ඤෙයාසමාපත්ති-ගුණභාගෙ තථාගතො;
හථි පත්ථයි සත්තානං, හිතාය හගවා තතො.

කථං හගෙ වනිති හගවා? සමාසතො තාව කතපුඤ්ඤෙහි පයොගසම්පන්නෙහි යථාච්ඡවං හථියන්තිති හගා, ලොකියලොකුත්තරසම්පත්තියො. තත්ථ ලොකියෙ තාව තථාගතො සම්බොධිතො පුබ්බෙ බොධිසත්තභූතො පරමුක්කංසගතෙ වනි හථි සෙවි, යත්ථ පතිට්ඨාය නිරවසෙසතො බුද්ධකරධම්මෙ සමන්තානෙන්නො බුද්ධධම්මෙ පරිපාවෙසි. බුද්ධභූතො පන තෙ නිරවජ්ජසුබ්බසංහිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ ලොකුත්තරෙපි වනි හථි සෙවි. විත්තාරතො පන පදෙසරජ්ජග්ගස්සරියවක්කවත්තිසම්පත්තිදෙවරජ්ජසම්පත්තිආදිවසෙන ඤානවිමොක්ඛසමාධිසමාපත්තිඤාණදස්සනමග්ගභාවනාඵලසච්ඡිකිරියාදිඋත්තරිමනුස්සධම්මවසෙන ව අනෙකවිතිතෙ අනඤ්ඤසාධාරණෙ හගෙ වනි හථි සෙවි. එවං හගෙ වනිති හගවා.

යා තා සම්පත්තියො ලොකෙ, යා ව ලොකුත්තරා පුට්ඨ;
සබ්බා තා හථි සම්බුද්ධො, තස්මාපි හගවා මතො.

කථං හත්තවාති හගවා? හත්තා දළ්භහත්තිකා අස්ස බහු අත්ථිති හත්තවා. තථාගතො හි මහාකරුණාසබ්බඤ්ඤාඤාණාදිඅපරිමිතනිරුපමජ්ජභාවගුණවිසෙසසමඛිගීභාවතො සබ්බසත්තාඋත්තමො, සබ්බානත්ථපරිභාරපුබ්බඛිගමාය නිරවසෙසහිතසුබ්බවිධානනජ්ජරාය නිරතිසයාය පයොගසම්පත්තියා සදෙවමනුස්සාය පජාය අවිචන්තුපකාරිතාය ද්විත්තිංස මහාපුරිසලක්ඛණාසීති අනුබ්බාඤ්ජන බ්‍යාමජ්ජභාදි අනඤ්ඤසාධාරණවිසෙසපටිමණ්ඩිතරුපකායතාය යථාභූවිචගුණාධිගතෙන “ඉතිපි සො හගවා” නිදාදිනායජ්ජවත්තෙන ලොකත්තයබ්බාපිනා සුචිපුලෙන සුචිසුද්ධෙන ව ට්ඨතිසොසෙන සමන්තාගතත්තා උක්කංසපාරමිජ්ජත්තාසු අජ්ජිවිජ්ජනාසත්තුට්ඨිතාආදියු සුජ්ජතිට්ඨිතභාවතො දසබලවතුචෙසාරජ්ජාදිනිරතිසයගුණවිසෙසසමඛිගීභාවතො ව රුපජ්ජමාණො රුපජ්ජසන්නො, සොසජ්ජමාණො සොසජ්ජසන්නො, ලුඛජ්ජමාණො ලුඛජ්ජසන්නො, ධම්මජ්ජමාණො ධම්මජ්ජසන්නොති එවං වතුජ්ජමාණකෙ ලොකසන්නිවාසෙ සබ්බථාපි පසාදාවහභාවෙන සමන්තපාසාදිකත්තා අපරිමාණානං සත්තානං සදෙවමනුස්සානං ආදරබහුමානගාරවායතනතාය පරමපෙමසම්භත්තිට්ඨානං. යෙ වස්ස ඔවාදෙ පතිට්ඨිතා අවෙච්චජ්ජසාදෙන සමන්තාගතා හොන්ති, කෙනවි අසංහාරියා තෙසං සම්භත්ති සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා දෙවෙන වා මාරෙන වා බ්‍රහ්මිනා වාති. තථා හි තෙ අත්තතො ජීවිතපඅව්වාගෙපි තත්ථ පසාදං න පරිච්චජන්ති තස්ස වා ආණං දළ්භහත්තිභාවතො. තෙනෙවාහ –

“යො වෙ කතඤ්ඤා කතවෙදි ධිරො,
කල්‍යාණමිත්තො දළ්භහත්ති ව හොති” ති. (ජා. 2.17.78);

“සෙය්‍යථාපි, හික්ඛෙව, මහාසමුද්දො ධීතධම්මො වෙලං නාතිවත්තති, එවමෙව ඛො, හික්ඛෙව, යං මයා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤත්තං, තං මම සාවකා ජීවිතහෙතුපි නාතික්කමන්ති” ති (උදා. 45; වුළුව. 385) ව.

එවං හත්තවාති හගවා නිරුත්තිනයෙන ඵකස්ස ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා ඉතරස්ස ත-කාරස්ස ග-කාරං කත්වා.

ගුණාතිසයයුත්තස්ස, යස්මා ලොකහිතෙසිතො;
සම්භත්තා බහවො සත්ථු, හගවා තෙන වුවිති.

කථං හගෙ වම්භි හගවා? යස්මා තථාගතො බොධිසත්තභූතොපි පුරිමාසු ජාතියු පාරමියො පුරෙන්නො හගසඛිතානං සිරි. ඉස්සරියං යසඤ්ච වම් උග්ගිරි, බෙළපිණ්ඩං විය අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි. තථා හිස්ස සොමනස්සකුමාරකාලෙ(ජා. 1.15.211 ආදයො) හත්ථිපාලකුමාරකාලෙ (ජා. 1.15.337 ආදයො) අයොසරපණ්ඩිතකාලෙ(ජා. 1.15.363 ආදයො) මුග්ගපක්ඛපණ්ඩිතකාලෙ (ජා. 2.22.1 ආදයො) වුළුසුතසොමකාලෙති (ජා. 2.17.195 ආදයො) එවමාදියු නෙක්ඛම්මපාරමීපුරුණවසෙන දෙවරජ්ජසදිසාය රජ්ජසිරියා පරිච්චත්තත්තභාවානං පමාණං නත්ථි, වරිමත්තභාවෙපි හත්ථගතං වක්කවත්තිසිරි. දෙවලොකාධිපච්චසඅසං වතුදිපිස්සරියං වක්කවත්තිසම්පත්තිසන්නිස්සයං සත්තරතනසමුජ්ජලං යසඤ්ච තිණායපි අමඤ්ඤමානො නිරපෙක්ඛො පහාය අභිනික්ඛමත්වා සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුද්ධො, තස්මා ඉමෙ සිරිආදිකෙ හගෙ වම්භි හගවා. අප් වා භානි නාම නක්ඛත්තානි, තෙහි සමං ගච්ඡන්ති පවත්තන්තිති හගා,

සිනෙරුයුගන්ධරඋත්තරකුරුම්වන්තාදිභාජනලොකවිසෙසසන්තිස්සයා සොහා කප්පට්ඨායිභාවතො, තෙපි භගවා වම් තංනිවාසිසත්තවාසසමතික්කමනතො තප්පට්ඨද්ධන්දරාගප්පහානෙන පජහීති. එවම්පි භගෙ වම්ති භගවා.

වක්කවත්තිසිරිං යස්මා, යසං ඉස්සරියං සුඛං;
පහාසි ලොකවිත්තඤ්ච, සුගතො භගවා තතො.

කථං භාගෙ වම්ති භගවා? භාගා නාම සභාගධම්මකොට්ඨාසා, තෙ ඛන්ධායතනධාතාදිවසෙන, තත්ථාපි රූපවෙදනාදිවසෙන අතීතාදිවසෙන ව අනෙකවිධා, තෙ ව භගවා සබ්බං පපඤ්චං සබ්බං යොගං සබ්බං ගන්ථං සබ්බං සංයොජනං සමුච්ඡින්නිදිත්වා අමතධාතුං සමධගච්ඡන්තො වම් උග්ගිරි, අනපෙක්ඛො ඡඩ්ඛයි න පච්චාගම්. තථා හෙස සබ්බත්ථකමෙව පථවිං ආපං තෙජං වායං, වක්ඛුං සොතං සානං ජීව්හං කායං මනං, රූපෙ සද්දෙ ගන්ධෙ රසෙ ඵොට්ඨබ්බෙ ධම්මෙ, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණං...පෙ.... මනොච්ඤ්ඤාණං, වක්ඛුසම්ඵස්සං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සං, වක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙදනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙදනං, වක්ඛුසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං සඤ්ඤං, වක්ඛුසම්ඵස්සජං වෙනනං...පෙ.... මනොසම්ඵස්සජං වෙනනං, රූපතණ්හං...පෙ.... ධම්මතණ්හං, රූපචිතක්කං...පෙ.... ධම්මචිතක්කං, රූපච්චාරං...පෙ.... ධම්මච්චාරන්තිආදිනා අනුපදධම්මවිභාගවසෙනපි සබ්බෙව ධම්මකොට්ඨාසෙ අනවසෙසතො වම් උග්ගිරි, අනපෙක්ඛපරිච්චාගෙන ඡඩ්ඛයි. චුත්තඤ්ඤෙතං “යං තං, ආනන්ද, වත්තං වන්තං මුත්තං පහිනං පටිනිස්සට්ඨං, තං තථාගතො පුන පච්චාගම්ස්සතීති තෙනං යානං විජ්ජති”ති (දී. නි. 2.183). එවම්පි භාගෙ වම්ති භගවා. අථ වා භාගෙ වම්ති සබ්බෙපි කුසලාකුසලෙ සාවජ්ජානවජ්ජෙ හීනපණ්ණෙ කණ්හසුක්කසප්පභාගෙ ධම්මෙ අරියමග්ගඤ්ඤාණමුඛෙන වම් උග්ගිරි, අනපෙක්ඛො පරිච්චජී පජහී, පරෙසඤ්ච තථත්තාය ධම්මං දෙසෙසි. චුත්තම්පි වෙන “ධම්මාපි වො, හික්ඛවෙ , පහාතබ්බා පගෙව අධම්මා (ම. නි. 240). කුල්ලපමං වො, හික්ඛවෙ, ධම්මං දෙසෙස්සාමි නිත්ථරණත්ථාය, නො ගහණත්ථායා”තිආදි (ම. නි. 1.240). එවම්පි භාගෙ වම්ති භගවා.

ඛන්ධායතනධාතාදි ධම්මහෙදා මහෙසිනා;
කණ්හා සුක්කා යතො වන්තා, තතොපි භගවා මතො.

තෙන චුත්තං -

“භාගවා භතවා භාගෙ, භගෙ ව වති භත්තවා;
භගෙ වම් තථා භාගෙ, වම්ති භගවා ජීනො”ති.

එත්ථ ව යස්මා සබ්බෙපතො අත්තහිතසම්පත්තිපරහිතපටිපත්තිවසෙන දුට්ඨා බුද්ධගුණා, තාසු අත්තහිතසම්පත්ති පහානසම්පදාඤ්ඤාණසම්පදාහෙදතො දුට්ඨා ආනුභාවසම්පදාදීනං තදවිනාභාවෙන තදන්තොගධන්තා. පරහිතපටිපත්ති පයොගාසයහෙදතො දුට්ඨා. තත්ථ පයොගතො ලාභසක්කාරාදිතිරපෙක්ඛවිත්තස්ස සබ්බදුක්ඛනියානිකධම්මුපදෙසො, ආසයතො පටිච්චරුද්ධෙසුපි නිව්චං හිතෙසිනා ඤාණපරිපාකකාලාගමනාදිපරහිතප්පටිපත්ති. ආමිසපටිග්ගහණාදිනාපි අත්ථවරියා පරහිතපඅපත්ති හොතියෙව, තස්මා තෙසම්පි විභාවනවසෙන පාළියං “අරහ”න්තිආදීනං පදානං ගහණං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ අරහන්ති ඉමිනා පදෙන පහානසම්පදාවසෙන භගවතො අත්තහිතසම්පත්ති විභාවිතා, සම්මාසම්බුද්ධො ලොකචිද්ධති ව ඉමෙහි පදෙහි ඤාණසම්පදාවසෙන. නනු ව “ලොකචිද්ධ”ති ඉමිනාපි සම්මාසම්බුද්ධතා විභාවියතීති? සච්චං විභාවියති, අත්ථී පන විසෙසො “සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණානුභාවො විභාවිතො, “ලොකචිද්ධ”ති පන ඉමිනා ආසයානුසයඤ්ඤාණාදිනම්පි ආනුභාවො විභාවිතොති. විජ්ජාවරණසම්පන්නොති ඉමිනා සබ්බාපි භගවතො අත්තහිතසම්පත්ති විභාවිතා. සුගතොති පන ඉමිනා සමුදාගමතො පට්ඨාය භගවතො අත්තහිතසම්පත්ති පරහිතපටිපත්ති ව විභාවිතා. අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානන්ති ඉමෙහි පදෙහි භගවතො පරහිතපටිපත්ති විභාවිතා. බුද්ධොති ඉමිනා භගවතො අත්තහිතසම්පත්ති පරහිතපටිපත්ති ව විභාවිතා. එවඤ්ච කත්වා “සම්මාසම්බුද්ධො”ති වත්වා “බුද්ධො”ති වචනං සමත්ථිතං හොති. තෙනෙවාහ “අත්තනාපි බුද්ධා, අඤ්ඤෙපි සත්තෙ බොධෙසී”තිආදි . භගවාති ව ඉමිනාපි සමුදාගමතො පට්ඨාය භගවතො සබ්බා අත්තහිතසම්පත්ති පරහිතපටිපත්ති ව විභාවිතා.

අපරො නයො - හෙතුඵලසත්තූපකාරවසෙන සබ්බෙපතො තිව්ධා බුද්ධගුණා. තත්ථ අරහං සම්මාසම්බුද්ධො විජ්ජාවරණසම්පන්නො ලොකචිද්ධති ඉමෙහි පදෙහි ඵලසම්පත්තිවසෙන බුද්ධගුණා විභාවිතා. අනුත්තරො පුරිසදම්මසාරථී සත්ථා දෙවමනුස්සානන්ති ඉමෙහි සත්තූපකාරවසෙන බුද්ධගුණා පකාසිතා. බුද්ධොති ඉමිනා ඵලවසෙන සත්තූපකාරවසෙන ව බුද්ධගුණා විභාවිතා. සුගතො භගවාති පන ඉමෙහි පදෙහි හෙතුඵලසත්තූපකාරවසෙන බුද්ධගුණා විභාවිතාති වෙදිතබ්බං.

සො ඉමං ලොකන්තිආදිසු සො භගවාති යො “අරහ”න්තිආදිනා කිත්තිතගුණො, සො භගවා. ඉමං ලොකන්ති නයිදං මහාජනස්ස සම්මුඛාමත්තං සන්ධාය චුත්තං, අථ බො අනවසෙසං පරියාදායාති දස්සෙතුං “සදෙවක”න්තිආදි

වුත්තං. තෙනාහ “ඉදානි වත්තබ්බං නිදස්සෙති”ති. පජාතත්තානි යථාසකං කම්මකිලෙසෙහි නිබ්බන්තත්තා. සදෙවකච්චනෙන පඤ්චකාමාවචරදෙවග්ගණං පාරිසෙසඤ්ඤායෙනානි වෙදිතබ්බං ඉතරෙසං පදන්තරෙහි සඬග්ගිතත්තා. සදෙවකන්ති ච අවයවෙන විග්ගහො සමුදායො සමාසත්ථො. සමාරකච්චනෙන ඡට්ඨකාමාවචරදෙවග්ගණං පච්චාසන්තිඤ්ඤායෙනානි දට්ඨබ්බං. තත්ථ හි සො ඡාතො තංනිවාසී ව. සමුග්ගකච්චනෙන බ්‍රහ්මකායිකාදිබ්‍රහ්මග්ගණන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. පච්චත්ථිකා...පෙ.... සමණබ්‍රාහ්මණග්ගණන්ති නිදස්සනමත්තමෙන අපච්චත්ථිකානං අසමිතාබාහිතපාපානඤ්ච සමණබ්‍රාහ්මණානං සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන ගහිතත්තා. කාමං “සදෙවක”න්තිආදිවිසෙසනානං වසෙන සත්තවිසයො ලොකසද්දොති විඤ්ඤායති තුල්‍යයොගවිසයත්තා තෙසං, “සලොමකො සපක්ඛකො”තිආදියු පන අතුල්‍යයොගෙහි අයං සමාසො ලබ්හතිති බාහිවාරදස්සනතො පජාගහණන්ති ආහ “පජාවචනෙන සත්තලොකග්ගණං”න්ති. සදෙවකාදිච්චනෙන උපපත්තිදෙව්‍යානං, සස්සමණබ්‍රාහ්මණිච්චනෙන විසුද්ධිදෙව්‍යානඤ්ච ගහිතත්තා ආහ “සදෙවමනුස්සවචනෙන සම්මුතිදෙවඅවසෙසමනුස්සග්ගණං”න්ති. තත්ථ සම්මුතිදෙව්‍යා රාජානො. අවසෙසමනුස්සග්ගණන්ති සමණබ්‍රාහ්මණෙහි අවසෙසමනුස්සග්ගණං. තිහි පදෙහිති සදෙවකසමාරකසබ්ථ්‍රමකච්චනෙහි. ද්විහිති සස්සමණබ්‍රාහ්මණං සදෙවමනුස්සග්ගණං ඉමෙහි ද්විහි පදෙහි.

අරුපී සත්තා අත්තනො ආනෙඤ්ජවිහාරෙත විහරන්තා දිබ්බන්තිති දෙව්‍යානි ඉමං නිබ්බවනං ලහන්තිති ආහ “සදෙවකග්ගණණෙන අරුපාවචරලොකො ගහිතො”ති. තෙනෙවාහ භගවා “ආකාසානඤ්චායනනුපගානං දෙව්‍යානං සහබ්‍යත”න්තිආදි (අ. නි. 3.117). ඡකාමාවචරදෙවලොකස්ස සවිසෙසං මාරස්ස වසෙ වත්තනතො ආහ “සමාරකග්ගණණෙන ඡකාමාවචරදෙවලොකො”ති. අරුපීබ්‍රහ්මලොකස්ස විසුං ගහිතත්තා ආහ “රුපී බ්‍රහ්මලොකො”ති. චතුපරිසවසෙනානි බත්තියපරිසා, බ්‍රාහ්මණගහපතිසමණවාතුමහාරාජිකතාවතිංසමාරබ්‍රහ්මපරිසාති ඉමාසු අට්ඨසු පරිසාසු බත්තියාදිචතුපරිසවසෙන. ඉතරා පන වතස්සො පරිසා සමාරකග්ගණණෙන ගහිතා එවාති.

කථං පනෙත්ථ චතුපරිසවසෙන මනුස්සලොකො ගහිතො? “සස්සමණබ්‍රාහ්මණි”න්ති ඉමිනා සමණපරිසා බ්‍රාහ්මණපරිසා ව ගහිතා හොන්ති, “සදෙවමනුස්ස”න්ති ඉමිනා බත්තියපරිසා ගහපතිපරිසා ව ගහිතා, “පජ”න්ති ඉමිනා පන ඉමායෙව වතස්සො පරිසා වුත්තා, චතුපරිසසඬබ්‍යානං පජන්ති වුත්තං හොති, කථං පන සම්මුතිදෙවෙහි සහ මනුස්සලොකො ගහිතො? එත්ථාපි “සස්සමණබ්‍රාහ්මණි”න්ති ඉමිනා සමණබ්‍රාහ්මණා ගහිතා, “සදෙවමනුස්ස”න්ති ඉමිනා සම්මුතිදෙවසඬබ්‍යානා බත්තියා, ගහපතිසුද්දසඬබ්‍යානා අවසෙසමනුස්සා ව ගහිතා හොන්ති. ඉතො පන අඤ්ඤෙසං මනුස්සසත්තානං අභාවතො “පජ”න්ති ඉමිනා චතුහි පකාරෙහි ධීතා එතෙයෙව මනුස්සසත්තා වුත්තානි දට්ඨබ්බං. එවං විකප්පද්වයෙපි පජාග්ගහණෙන චතුපරිසාදිවසෙන ධීතානං මනුස්සානංයෙව ගහිතත්තා ඉදානි “පජ”න්ති ඉමිනා අවසෙසසත්තෙ සඬගහෙත්ථා දස්සෙතුකාමො ආහ “අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වා”ති. තත්ථ නාගගරුළාදිවසෙන අවසෙසසත්තලොකො වෙදිතබ්බො. එත්ථාපි චතුපරිසවසෙන සම්මුතිදෙවෙහි වා සහ අවසෙසසබ්බසත්තලොකො වාති යොජෙතබ්බං. චතුපරිසසහිතො අවසෙසසුද්ධනාගසුපණ්ණෙනරයිකාදිසත්තලොකො, චතුධා ධීතමනුස්සසහිතො වා අවසෙසනාගසුපණ්ණෙනරයිකාදිසත්තලොකො ගහිතොති වුත්තං හොති.

එත්තාවතා භාගසො ලොකං ගහෙත්ථා යොජනං දස්සෙත්ථා ඉදානි තෙන තෙන විසෙසෙන අභාගසො ලොකං ගහෙත්ථා යොජනං දස්සෙතුං “අපිචෙත්ථා”තිආදි වුත්තං. තත්ථ උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතොති උක්කංසගතිවිජානනෙන. පඤ්චසු හි ගතිසු දෙවගතිපරියාපන්නාව සෙට්ඨා, තත්ථාපි අරුපිනො දුරසමුස්සාරිතකිලෙසදුක්ඛතාය සත්තපණ්ණආනෙඤ්ජවිහාරසමඬගිතාය අතිවිය දිසායුකතායානි එවමාදිහි විසෙසෙහි අතිවිය උක්කට්ඨා. බ්‍රහ්මා මහානුභාවොති දසසහස්සියං මහාබ්‍රහ්මනො වසෙන වදති. “උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදතො”ති හි වුත්තං. අනුත්තරන්ති සෙට්ඨං නවලොකුත්තරං. අනුසන්ධික්කමොති අත්ථානඤ්චෙව පදානඤ්ච අනුසන්ධානුක්කමො. පොරාණා පනෙත්ථ එවං වණ්ණයන්ති – සදෙවකන්ති දෙවතාහි සද්ධිං අවසෙසං ලොකං. සමාරකන්ති මාරෙන සද්ධිං අවසෙසං ලොකං. සමුග්ගකන්ති බ්‍රහ්මෙහි සද්ධිං අවසෙසං ලොකං. එවං සබ්බෙහි තිහවුපගෙ සත්තෙ දෙවමාරබ්‍රහ්මසහිතතාසඬබ්‍යානෙහි තිහි පකාරෙහි “සදෙවක”න්තිආදියු තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්ථා පුන ද්විහි පදෙහි පරියාදියන්තො “සස්සමණබ්‍රාහ්මණං පජං සදෙවමනුස්ස”න්ති ආහ. එවං පඤ්චහිපි පදෙහි සදෙවකත්තාදිනා තෙන තෙන පකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදින්නන්ති.

අභිඤ්ඤානි යකාරලොපෙනායං නිද්දෙසො, අභිජානිත්ථානි අයමෙත්ථ අත්ථොති ආහ “අභිඤ්ඤාය අධිකෙන ඤාණෙන ඤත්ථා”ති. අනුමානාදිපටික්ඛෙපොති අනුමානඋපමානඅත්ථාපන්තිආදිපටික්ඛෙපො එකප්පමාණත්තා. සබ්බත්ථ අප්පටිහතඤ්ඤාණවාරතාය හි සබ්බපච්චක්ඛා බුද්ධා භගවන්තො. අනුත්තරං විචෙකසුබන්ති ඵලසමාපත්තිසුබං. තෙන විචිම්භසාපි කදාච භගවතො ධම්මදෙසනා හොතිති හින්වාපීති පිසද්දග්ගහණං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙන්නො යස්මිං බණෙ පරිසා සාධුකාරං වා දෙති, යථාසුතං වා ධම්මං පච්චචෙක්ඛති, තං බණං පුබ්බභාගෙන පරිච්ඡින්නිත්ථා ඵලසමාපත්තිං සමාපජ්ජති, යථාපරිච්ඡෙදඤ්ච සමාපත්තිතො වුට්ඨාය ධීතට්ඨානතො පට්ඨාය ධම්මං දෙසෙති. අප්පං වා බහුං වා දෙසෙන්නොති උග්ගට්ඨකඤ්ඤස්ස වසෙන අප්පං වා, විපඤ්චිතඤ්ඤස්ස නෙයායස්ස වා වසෙන බහුං වා දෙසෙන්නො. ආදිකල්‍යාණාදිප්පකාරමෙව දෙසෙතිති ආදිමිහිපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්ථා දෙසෙති. මජ්ඣිමනිකායෙ පරියොසානෙපි කල්‍යාණං හද්දකං අනවජ්ජමෙව කත්ථා දෙසෙතිති වුත්තං හොති. ධම්මස්ස හි කල්‍යාණතා නියායානිකතාය නියායානිකතා ව සබ්බසො අනවජ්ජභාවෙන.

සමන්තභද්දකත්තාති සබ්බභාගෙහි සුන්දරත්තා. ධම්මස්සාති පරියත්තිධම්මස්ස. කිඤ්චාපි අවයවවිනිමුත්තො සමුදායො නාම පරමත්ථතො කොච්ඡි නත්ථි, යෙසු පන අවයවෙසු සමුදායරූපෙන අපෙක්ඛිතෙසු ගාථාති සමඤ්ඤා, තං තතො භින්නං විය කත්වා සංසාමිචොභාරං ආරොපෙත්වා දස්සෙත්තො “පට්ඨපාදෙන ආදිකල්‍යාණං”ති ආදිමාහ. එකානුසන්ධිකත්ති ඉදං නාතිබ්‍රවිභාගං යථානුසන්ධිතා එකානුසන්ධිකං සන්ධාය චුත්තං. ඉතරස්ස පන තෙනෙව දෙසෙනබ්බධම්මවිභාගෙන ආදිමජ්ඣපරියොසානභාගා ලබ්භන්තිති. නිදානෙනාති ආනන්දත්ථෙරෙන යපිතකාලදෙසදෙසකපරිසාදිඅපදිසනලක්ඛණෙන නිදානගත්ථෙන. නිගමෙනාති “ඉදමවොවා”ති ආදිකෙන “ඉති යං තං චුත්තං, ඉදමෙනං පටිච්ච චුත්ත”න්ති වා යථාචුත්තත්ථනිගමෙනෙන. සඬ්භිතිකාරකෙහි යපිතාතිපි හි නිදානනිගමෙනාති දස්සෙත්වා තිණි පිටකාති සත්ථු දෙසනාය අනුචිධානතො තදන්තොගධානෙව. තෙනෙව දීඝනිකායට්ඨකථායං “එකානුසන්ධිකස්ස සුත්තස්ස නිදානං ආදි, ඉදමවොවාති පරියොසානං, උභින්නමත්තරා මජ්ඣ”න්ති (දී. නි. අට්ඨ. 1.190) චුත්තං.

එවං සුත්තන්තපිටකවසෙන ධම්මස්ස ආදිකල්‍යාණාදිතං දස්සෙත්වා ඉදාති තිණි පිටකාති එකජ්ඣං ගහෙත්වා තං දස්සෙතුං “සකලොපි”ති ආදි චුත්තං. තත්ථ සාසනධම්මොති –

“සබ්බපාපස්ස අකරණං, කුසලස්ස උපසම්පදා;
සචිත්තපරියොදපනං, එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති. (දී. නි. 2.90; ධ. ප. 183; නෙත්ති. 30, 50) –

එවං චුත්තස්ස සත්ථුසාසනස්ස පකාසකො පරියත්තිධම්මො. සීලමූලකත්තා සාසනස්ස “සීලෙන ආදිකල්‍යාණො”ති චුත්තං. සමථාදිතං සාසනසම්පත්තියා වෙමජ්ඣභාවතො ආහ “සමථවිපස්සනාමග්ගඵලෙහි මජ්ඣකල්‍යාණො”ති. නිබ්බානාධිගමතො උත්තරි කරණියාභාවතො චුත්තං “නිබ්බානෙන පරියොසානකල්‍යාණො”ති. සාසනෙ සම්මාපටිපත්ති නාම පඤ්ඤාය හොති, තස්සා ව සීලං සමාධි ව මූලන්ති ආහ “සීලසමාධිති වා ආදිකල්‍යාණො”ති. පඤ්ඤා පන අනුබොධපථෙධවසෙන දුට්ඨාති තදුභයමපි ගණ්හන්තො “විපස්සනාමග්ගෙහි මජ්ඣකල්‍යාණො”ති ආහ. තස්සා නිප්ඵත්තිඵලකිච්චං නිබ්බානසච්ඡිකිරියා, තතො පරං කත්තබ්බං නත්ථිති දස්සෙත්තො ආහ “ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො”ති. ඵලග්ගහණෙන වා සඋපාදිසෙසං නිබ්බානමාහ, ඉතරෙන ඉතරං තදුභයඤ්ඤා සාසනසම්පත්තියා ඔසානන්ති ආහ “ඵලනිබ්බානෙහි පරියොසානකල්‍යාණො”ති.

බුද්ධසුබ්බොධිතාය වා ආදිකල්‍යාණොති බුද්ධස්ස සුබ්බොධිතා සම්මාසම්බුද්ධතා, තාය ආදිකල්‍යාණො තප්පහවත්තා. සබ්බසො සංකිලෙසප්පහානං වොදානපාරිසුරි ව ධම්මසුධම්මතා, තාය මජ්ඣකල්‍යාණො තංසරීරත්තා. සත්ථාරා යථානුසිට්ඨං තථා පටිපත්ති සඬ්ඝසුප්පටිපත්ති, තාය පරියොසානකල්‍යාණො තාය සාසනස්ස ලොකෙ සුප්පතිට්ඨිතභාවතො. තන්ති සාසනධම්මං. තථත්තායාති යථත්තාය භගවතා ධම්මො දෙසිතො, තථත්තාය තථභාවාය. සො පන අභිසම්බොධි පච්චෙකබොධි සාවකබොධිති තිවිධො ඉතො අඤ්ඤා භාවනාධිගමස්ස අභාවතො. තත්ථ සබ්බගුණෙහි අග්ගභාවතො ඉතරබොධිද්වයමූලතාය ව පට්ඨාය බොධියා ආදිකල්‍යාණතා, ගුණෙහි වෙමජ්ඣභාවතො දුතියාය මජ්ඣකල්‍යාණතා, තදුභයතාය වා වොසානතාය ව සාසනධම්මස්ස තතියාය පරියොසානකල්‍යාණතා චුත්තා.

එසොති සාසනධම්මො. නිවරණවික්ඛම්භනතොති විමුත්තායතනසීසෙ යත්වා සද්ධම්මං සුණන්තස්ස නිවරණානං වික්ඛම්භනසබ්භාවතො. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යථා යථාචුසො, භික්ඛුනො සත්ථා වා ධම්මං දෙසෙති, අඤ්ඤතරො වා ගරුට්ඨානීයො සබ්බමචාරී, තථා තථා සො තත්ථ ලභති අත්ථවෙදං ලභති ධම්මවෙද”න්ති.

“යස්මිං , භික්ඛවෙ, සමයෙ අරියසාවකො ඔභිතසොතො ධම්මං සුණාති, පඤ්චස්ස නිවරණානි තස්මිං සමයෙ පභිනානි හොන්ති”ති –

ව ආදි. සමථවිපස්සනාසුඛාවහනතොති සමථසුඛස්ස විපස්සනාසුඛස්ස ව සම්පාපනතො. චුත්තමපි වෙතං “සො විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි සචිතක්කං සචිචාරං විචෙකජං පිතිසුඛ”න්ති ආදි, තථා –

“යතො යතො සම්මසති, බන්ධානං උදයබ්බයං;
ලභති පිතිපාමොජ්ජං, අමතං තං විජානතං.
අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති ව. (ධ. ප. 374-373);

තථා පටිපත්තොති යථා සමථවිපස්සනාසුඛං ආවහති, යථා වා සත්ථාරා අනුසිට්ඨං, තථා පටිපත්තො සාසනධම්මො. තාදිභාවාවහනතොති ඡළධිගුපෙක්ඛාවසෙන ඉට්ඨාදීසු තාදිභාවස්ස ලොකධම්මෙහි අනුපලෙපස්ස ආවහනතො. නාථප්පහවත්තාති පහවති එකස්මාති පහවො, උප්පත්තිට්ඨානං, නාථොව පහවො එකස්සාති නාථප්පහවො, තස්ස භාවො නාථප්පහවත්තං, තස්මා සාසනධම්මස්ස නාථහෙතුකත්තාති අත්ථො. අත්ථසුද්ධියා මජ්ඣකල්‍යාණොති නිරුපක්කිලෙසතාය නියානිකතා අත්ථසුද්ධි, තාය මජ්ඣකල්‍යාණො. කිච්චසුද්ධියා පරියොසානකල්‍යාණොති

සුප්පට්ඨපත්තිසංඛ්‍යාතකිවචස්ස සුද්ධියා පරියොසානකල්‍යාණො සුප්පට්ඨපත්තිපරියොසානත්තා සාසනධම්මස්ස.
යථාචුත්තමත්ථං නිගමෙන්නො ආහ “තස්මා”තිආදි.

සාසනබ්‍රහ්මවරියන්තිආදියු අවිසෙසෙන තිස්සො සික්ඛා සකලො ච තන්තිධම්මො සාසනබ්‍රහ්මවරියං. යං සන්ධාය
චුත්තං “කතමෙසානං ඛො, හන්තෙ, බුද්ධානං භගවත්තානං බ්‍රහ්මවරියං න විරට්ඨිතිකමහොසි”තිආදි (පාරා. 18).
අරියො අට්ඨකිතිකො මග්ගො මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. යං සන්ධාය චුත්තං “බිණා ජාති, වුසිතං බ්‍රහ්මවරියං, කතං
කරණිය”න්ති (පාරා. 14). යථානුරූපන්ති යථාරහං. සික්ඛත්තයසංඛගඤ්ඤි සාසනබ්‍රහ්මවරියං අත්ථසම්පත්තියා
සාත්ථං, තථා මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. ඉතරං පන තන්තිධම්මසංඛ්‍යාතං සාසනබ්‍රහ්මවරියං යථාචුත්තෙනත්ථෙපන සාත්ථං
සංඛ්‍යාඤ්ජනඤ්ච. අත්ථසම්පත්තියාති සම්පන්නත්ථතාය. සම්පත්තිඅත්ථො හි ඉධ සහසද්දො. ඛාඤ්ජනසම්පත්තියාති
එත්ථාපි එසෙව නයො. යස්ස හි යාගුහත්තාදිඉත්ථිපුරිසාදිවණ්ණනානිස්සිතා දෙසනා හොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති
නියානාත්ථවිරහතො තස්සා දෙසනාය. භගවා පන තථාරූපං දෙසනං පභාය චතුසතිපට්ඨානාදිනිස්සිතං දෙසනං
දෙසෙති, තස්මා “අත්ථසම්පත්තියා සාත්ථං දෙසෙති”ති වුවිචති. යස්ස පන දෙසනා සිථිලධනිතාදිහෙදෙසු
ඛාඤ්ජනෙසු එකප්පකාරෙනෙව ද්විප්පකාරෙනෙව චා ඛාඤ්ජනෙන යුත්තතාය එකඛාඤ්ජනාදියුත්තා චා දම්මභාසා
විය, විවට්ඨකරණතාය ඔට්ඨෙ අප්පසාපෙත්ථා උච්චාරෙනබ්බතො සබ්බනිරොට්ඨඛාඤ්ජනා චා කිරාතභාසා විය,
සබ්බත්ථෙව විස්සජ්ජනියයුත්තතාය සබ්බවිස්සට්ඨඛාඤ්ජනා චා යවනභාසා විය, සබ්බත්ථෙව සානුසාරතාය
සබ්බනිග්ගහිතඛාඤ්ජනා චා පාදසිකාදි මිලක්ඛුභාසා විය, තස්ස ඛාඤ්ජනපාරිසුරියා අභාවතො අඛාඤ්ජනා නාම
දෙසනා හොති. සබ්බාපි හි එසා ඛාඤ්ජනකදෙසවසෙනෙව පවත්තියා අපරිපුණ්ණඛාඤ්ජනාති කත්ථා
“අඛාඤ්ජනා”ති වුවිචති. භගවා පන –

“සිථිලං ධනිතඤ්ච දීසරස්සං, ගරුකං ලහුකඤ්ච නිග්ගහිතං;
සම්බන්ධං වචන්තීතං විමුත්තං, දසධා ඛාඤ්ජනබුද්ධියා පහෙදො”ති. (දී. නි. අට්ඨ. 1.190; ම. නි. අට්ඨ.
1.291; පරි. අට්ඨ. 485) –

එවං චුත්තං දසවිධං ඛාඤ්ජනං අමක්ඛෙත්ථා පරිපුණ්ණඛාඤ්ජනමෙව කත්ථා ධම්මං දෙසෙති, තස්මා
“ඛාඤ්ජනසම්පත්තියා සංඛ්‍යාඤ්ජනං දෙසෙති”ති වුවිචති.

ඉදානි “සාත්ථං සංඛ්‍යාඤ්ජන”න්ති එත්ථ තෙත්තිනයෙනපි අත්ථං දස්සෙතුං “සංඛ්‍යාසනං...පෙ....
සංඛ්‍යාඤ්ජන”න්ති චුත්තං. තත්ථ යදිපි තෙත්තියං “ඛාඤ්ජනමුඛෙන ඛාඤ්ජනත්ථග්ගහණං හොතිති අක්ඛරං
පද”න්තිආදිනා ඛාඤ්ජනපදානි පඨමං උද්දිට්ඨානි, ඉධ පන පාළියං “සාත්ථං සංඛ්‍යාඤ්ජන”න්ති ආගතත්තා
අත්ථපදානියෙව පඨමං දස්සෙතුං “සංඛ්‍යාසනපකාසනා”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සඨිබ්බෙපතො කාසනං දීපනං සංඛ්‍යාසනං.
කාසනන්ති ච කාසියති දීපියති විභාවියතිති අත්ථො. “මඤ්ඤමානො ඛො භික්ඛු බද්ධො මාරස්ස අමඤ්ඤමානො
මුත්තො”තිආදියු විය සඨිබ්බෙපෙන දීපනං සංඛ්‍යාසනං නාම. තත්තකෙන හි තෙන භික්ඛුනා පටිවිද්ධං. තෙනාහ
“අඤ්ඤාතං භගවා”තිආදි. පඨමං කාසනං පකාසනං. “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති එවමාදියු පච්ඡා
කථිතබ්බමත්ථං පඨමං වචනෙන දීපනං පකාසනං නාම. ආදිකම්මස්මිඤ්ඤි අයං ප-සද්දො “පඤ්ඤපෙති
පට්ඨපෙති”තිආදියු විය. තික්ඛිත්ථියාපෙක්ඛඤ්චෙන පදද්වයං උද්දෙසභාවතො. තික්ඛිත්ථියො හි සඨිබ්බෙපතො
පඨමඤ්ච චුත්තමත්ථං පටිපජ්ජති. සංඛිත්තස්ස විත්ථාරවචනං සකිං චුත්තස්ස පුන වචනඤ්ච විවරණවිභජනානි, යථා
“කුසලා ධම්මා”ති සඨිබ්බෙපතො සකිංයෙව ච චුත්තස්ස අත්ථස්ස “කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං
කුසලං විත්ත”න්තිආදිනා විත්ථාරතො විවරණවසෙන විභජනවසෙන ච පුන වචනං. මජ්ඣිමනිද්දියාපෙක්ඛමෙන
පදද්වයං නිද්දෙසභාවතො. විවට්ඨස්ස විත්ථාරතරාහිධානං විභන්තස්ස ච පකාරෙහි ඤාපනං විනෙයානං
විත්තපරිනොසනං උත්තානිකරණපඤ්ඤාපනානි, යථා “එස්සො හොති”තිආදිනා විවට්ඨභන්තස්ස අත්ථස්ස “කතමො
තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති? යො තස්මිං සමයෙ එස්සො චුසනා සංචුසනා”තිආදිනා උත්තානිකිරියා පඤ්ඤාපනා ව.
මුදිත්ථියාපෙක්ඛමෙන පදද්වයං පටිනිද්දෙසභාවතො.

අථ චා “සබ්බං, භික්ඛවෙ, ආදිත්ත”න්ති එවං පඨමං දීපිතමත්ථං පුන පාකටං කත්ථා දීපනෙන “කිඤ්ච, භික්ඛවෙ,
සබ්බං ආදිත්තං? වක්ඛු, භික්ඛවෙ, ආදිත්තං, රූපා ආදිත්තා”ති එවමාදිනා සංඛිත්තස්ස විත්ථාරාහිධානෙන සකිං
චුත්තස්ස පුනපි අභිධානෙන විත්ථාරෙත්ථා දෙසනං විවරණං නාම. “කුසලා ධම්මා”ති සඨිබ්බෙපෙන තික්ඛිත්තස්ස
“කතමෙ ධම්මා කුසලා? යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං විත්තං උප්පන්නං හොති”ති නිද්දෙසවසෙන විවරිතෙ
කුසලෙ ධම්මෙ “තස්මිං සමයෙ එස්සො හොති වෙදනා හොති”ති විභාගකරණං විභජනං නාම. විවට්ඨස්ස
විත්ථාරාහිධානෙන විභන්තස්ස ච උපමාහිධානෙන උත්තානික කරොතිති විවරණෙන විවරිතත්ථස්ස “කතමො තස්මිං
සමයෙ එස්සො හොති? යො තස්මිං සමයෙ එස්සො චුසනා සංචුසනා”ති අතිවිවරිත්ථා කථනං, විභජනෙන විභන්තස්ස
“සෙය්‍යාපාපි, භික්ඛවෙ, ගාවී නිව්චම්මා, එවමෙව බ්බායං භික්ඛවෙ එස්සාභාරො දට්ඨබ්බොති වදාමි”ති
එවමාදිඋපමාකථනඤ්ච උත්තානිකරණං නාම. ධම්මං සුණන්තානං ධම්මදෙසනෙන විචිත්තෙන අනෙකවිධෙන
සොමනස්සස්ස උප්පාදනං අතිබිණබුද්ධිනං අනෙකවිධෙන ඤාණනිබ්ණකරණඤ්ච පඤ්ඤත්ති නාම සොතුනං
විත්තතොසනෙන විත්තනිසානෙන ච පඤ්ඤාපනං පඤ්ඤත්තිති කත්ථා. අත්ථපදසමායොගතො සාත්ථන්ති
පරියත්තිඅත්ථස්ස සංඛ්‍යාසනාදිඅත්ථපදරූපත්තා යථාචුත්තඡඅත්ථපදසමායොගතො සාත්ථං. සංඛ්‍යාසනපකාසනාදියො

හි අත්පාකාරත්තා “අත්පදානි”නි වුවවන්ති. අත්පොයෙව හි බ්‍යක්ෂනපදෙහි සඬකාසියති පකාසියති විවරියති විහජියති උත්තානි කරියති පක්ඛ්‍යාපියති.

අක්ඛරපදබ්‍යක්ෂනාකාරනිරුත්තිනිද්දෙසසම්පත්තියානි එත්ථ “සට්ඨි වස්සසහස්සානි”නි එවමාදිසු ස-කාර දු-කාර සො-කාරාදි විය උච්චාරණවෙලාය අපරියොසිතෙ පදෙ වණ්ණො අක්ඛරං පරියායවසෙන අක්ඛරණතො අවෙච්චනතො. න හි වණ්ණස්ස පරියායො විජ්ජති. යථා හි පදං සවෙච්චනතාය අත්ථවසෙන පරියායං වරන්තං සක්ඛ්වරන්තං විය හොති, න එවං වණ්ණො අවෙච්චනත්තා. එකක්ඛරං වා පදං අක්ඛරං “මා එවං කිරි ත”න්තිආදිසු මා-කාරාදයො විය. කෙච් පන “නිසු ද්වාරෙසු පරිසුද්ධපයොගභාවෙන විසුද්ධකරණට්ඨානානං චිත්තෙන පචත්තිතදෙසනාවාචාහි අක්ඛරණතො අවෙච්චනතො අකථිතත්තා අක්ඛරන්ති සක්ඛ්ඤ්ඤා. තං පාරායනිකත්‍රාග්මණානං මනසා සුච්ඡිතපක්ඛ්භානං වසෙන භගවතා රතනසරෙ නිසිදිත්වා සම්මසිතපට්ඨානමභාපකරණවසෙන ව ගහෙනබ්බ”න්ති වදන්ති. විහත්තියන්තං අත්ථස්ස ඤාපනතො පදං. පජ්ජති අත්පො එතෙනානි හි පදං. තං නාමපදං ආබ්‍යාතපදං උපසග්ගපදං නිපාතපදන්ති චතුබ්බිධං. තත්ථ එස්සො වෙදනා චිත්තන්ති එවමාදිකං දබ්බපධානං නාමපදං. නාමපදෙහි දබ්බමාවිභුතරූපං, කිරියා අනාවිභුතරූපා. ඵ්ඤ්ඤා වෙදයති විජානාතීති එවමාදිකං කිරියාපධානං ආබ්‍යාතපදං. ආබ්‍යාතපදෙහි කිරියා ආවිභුතරූපා, දබ්බමනාවිභුතරූපං. යථා “විරජ්ජවාසි”න්ති එත්ථ ප-සද්දො වසනකිරියාය වියොගවිසිට්ඨතං දිපෙති, එවං කිරියාවිසෙසදීපනතො කිරියාවිසෙසාවබොධනිමිත්තං. ප-ඉති එවමාදිකං උපසග්ගපදං. කිරියාය දබ්බස්ස ව සරූපවිසෙසප්පකාසනාභෙතුභුතං එවන්ති එවමාදිකං නිපාතපදං. “එවං මනසි කරොථ, මා එවං මනසාකත්ථා”තිආදිසු හි කිරියාවිසෙසදීපනතො කිරියාවිසෙසස්ස ජොතකො එවංසද්දො, “එවංසිලා එවංධම්මා”තිආදිසු දබ්බවිසෙසස්ස. සඬබෙපතො චුත්තං පදාභිතිතං අත්ථං බ්‍යක්ෂෙතීති බ්‍යක්ෂනං, වාක්‍යං. “චත්තාරො ඉද්ධිපාදා”නි සඬබෙපෙන කථිතමත්ථං “කතමෙ චත්තාරො? ඉධ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු ඡන්දසමාධිපධානසඬබාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති, වීරිය, චිත්ත, විමංසසමාධිපධානසඬබාරසමන්තාගතං ඉද්ධිපාදං භාවෙති”තිආදිනා පාකට්ඨං කරොතීති වාක්‍යමෙව බ්‍යක්ෂනං, තං පන අත්ථතො පදසමුදායොති දට්ඨබ්බං. සආබ්‍යාතං සනිපාතං සකාරකං සවිසෙසනං වාක්‍යන්ති හි වදන්ති. නනු ව පදෙනපි අත්පො බ්‍යක්ෂෙතීති පදම්පි බ්‍යක්ෂනන්ති ආපජ්ජතිති? තං න. පදමත්තසවනෙහි හි අධිකාරාදිවසෙන උබ්භමානෙහි පදන්තරෙහි අනුසන්ධානං කත්ථාව අත්ථසම්පට්පත්ති හොතීති වාක්‍යමෙව අත්ථං බ්‍යක්ෂෙතීති.

පකාරතො වාක්‍යවිභාගො ආකාරො. “තත්ථ කතමො ඡන්දො? යො ඡන්දො ඡන්දිකතා කත්තුකම්‍යතා”නි එවමාදිසු කථිතස්සෙව වාක්‍යස්ස අනෙකවිධෙන විභාගකරණං ආකාරො නාම. ආකාරාභිතිතං නිබ්බවනං නිරුත්ති. “එස්සො වෙදනා”නි එවමාදිසු ආකාරෙන කථිතං “චුසතීති එස්සො, වෙදයතීති වෙදනා”නි නිභරන්වා චිත්ථාරවචනං නිරුත්ති නාම. “නිබ්බානං මග්ගති, නිබ්බානන්තීකෙහි වා මග්ගියති, කිලෙසෙ වා මාරෙන්තො ගච්ඡතීති මග්ගො”තිආදිනා නිබ්බවනචිත්ථාරො නිරවසෙසදෙසනත්තා නිද්දෙසො. අථ වා වෙදයතීති වෙදනාති නිබ්බවනලද්ධපදෙසු සුඛදුක්ඛඅදුක්ඛමසුඛාසු සුඛයතීති සුඛා, දුක්ඛයතීති දුක්ඛා, නෙව දුක්ඛයති න සුඛයතීති අදුක්ඛමසුඛාති අත්ථචිත්ථාරො නිරවසෙසෙන කථිතත්තා නිද්දෙසො නාම. එතෙසං අක්ඛරාදිනං බ්‍යක්ෂනපදානං සම්පත්තියා සම්පන්නතාය සබ්‍යක්ෂනං.

එවං පනස්ස අත්ථපදසමායොගො බ්‍යක්ෂනපදසම්පත්ති ව වෙදිතබ්බො. තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති, පදෙහි පකාසෙති, බ්‍යක්ෂනෙහි විවරති, ආකාරෙහි විහජති, නිරුත්තිහි උත්තානිං කරොති, නිද්දෙසෙහි පක්ඛ්ඤ්ඤාපෙති. තථා හි පදාවයවග්ගහණමුඛෙන පදග්ගහණං, ගතිතෙන ව පදෙන පදන්ථාවබොධො ගතිතපුබ්බසඬකෙතස්ස හොතීති භගවා අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති. යස්මා පන අක්ඛරෙහි සංඛිත්තෙන දීපියමානො අත්පො පදපරියොසානෙ වාක්‍යස්ස අපරියොසිතත්තා පදෙන පඨමං පකාසිතො දීපිතො හොති, තස්මා පදෙහි පකාසෙති. වාක්‍යපරියොසානෙ පන සො අත්පො විවරිතො විවටො කතො හොතීති බ්‍යක්ෂනෙහි විවරති. යස්මා ව පකාරෙහි වාක්‍යභෙදෙ කතෙ තදත්පො විහත්තො නාම හොති, තස්මා ආකාරෙහි විහජති. තථා වාක්‍යාවයවානං පච්චෙකං නිබ්බවනවිභාගෙ කතෙ සො අත්පො පාකට්ඨො හොතීති නිරුත්තිහි උත්තානිං කරොති. කතනිබ්බවනෙහි පන වාක්‍යාවයවෙති චිත්ථාරවසෙන නිරවසෙසතො දෙසිතෙහි වෙනෙය්‍යානං චිත්තපරිනොසනං බුද්ධිනිසානක්ඛ්ච කතං හොතීති නිද්දෙසෙහි පක්ඛ්ඤ්ඤාපෙති. අපිච භගවා අක්ඛරෙහි උග්ගට්ඨන්වා පදෙහි විනෙති උග්ගට්ඨකක්ඛ්ඤං, බ්‍යක්ෂනෙහි විපක්ඛ්චෙන්වා ආකාරෙහි විනෙති විපක්ඛ්චිතක්ඛ්ඤං, නිරුත්තිහි නෙත්වා නිද්දෙසෙහි විනෙති නෙය්‍යං. එවක්ඛ්චායං ධම්මො උග්ගට්ඨයමානො උග්ගට්ඨකක්ඛ්ඤං විනෙති, විපක්ඛ්චියමානො විපක්ඛ්චිතක්ඛ්ඤං, නියමානො නෙය්‍යං. තත්ථ උග්ගට්ඨනා ආදි, විපක්ඛ්චනා මජ්ඣෙකං, නයනං අන්තෙ. එවං තිසු කාලෙසු තිධා දෙසිතො දොසත්තයවිධමනො ගුණත්තයාවහො තිවිධවිනෙය්‍යවිනයනොති එවම්පි තිවිධකල්‍යාණොයං ධම්මො අත්ථබ්‍යක්ෂනපාරිපුරියා සාත්පො සබ්‍යක්ෂනොති වෙදිතබ්බො. චුත්තක්ඛ්ඤෙන නෙත්තිපකරණෙ (නෙත්ති. 9) –

“තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි සඬකාසෙති, පදෙහි පකාසෙති, බ්‍යක්ෂනෙහි විවරති, ආකාරෙහි විහජති, නිරුත්තිහි උත්තානිං කරොති, නිද්දෙසෙහි පක්ඛ්ඤ්ඤාපෙති. තත්ථ භගවා අක්ඛරෙහි ව පදෙහි ව උග්ගට්ඨෙති, බ්‍යක්ෂනෙහි ව ආකාරෙහි ව විපක්ඛ්චෙන්ති, නිරුත්තිහි ව නිද්දෙසෙහි ව චිත්ථාරෙති. තත්ථ උග්ගට්ඨනා ආදි, විපක්ඛ්චනා මජ්ඣෙකං, චිත්ථාරනා පරියොසානං. සොයං ධම්මවිනයො උග්ගට්ඨන්තො උග්ගට්ඨකක්ඛ්ඤං පුග්ගලං විනෙති, තෙන නං ආහු ආදිකල්‍යාණොති. විපක්ඛ්චියන්තො විපක්ඛ්චිතක්ඛ්ඤං පුග්ගලං විනෙති, තෙන නං ආහු මජ්ඣෙකකල්‍යාණොති. චිත්ථාරියන්තො නෙය්‍යං පුග්ගලං විනෙති, තෙන නං ආහු පරියොසානකල්‍යාණොති”ති.

අත්ප්‍රමාණිකතාදීප්‍ර අත්ප්‍රමාණ නාම තත්ත්වය. ධම්මො තත්ත්වය. පටිච්චෙදො තත්ත්වය තත්ත්වය අත්ප්‍රමාණය ව යථාභූතාවබෝධො. දෙසනා නාම මනසා වචන්ටාපිතාය තත්ත්වය දෙසනා. තෙ පනෙනෙ අත්ප්‍රමාණය යස්මා සසාදිති විය මහාසමුද්දො මන්දබුද්ධිති දුක්ඛොගාහා අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. අප් වා අත්ප්‍රමාණ නාම හෙතුඵලං. ධම්මො හෙතු. දෙසනා පඤ්ඤාත්ති, යථාධම්මං ධම්මාහිලාපො. අනුලොමපටිලොමසංඛිඛෙපචිත්ථාරාදිවසෙන වා කප්ථං. පටිච්චෙදො අභිසංයො, අත්ප්‍රමාණාරූපං ධම්මෙසු, ධම්මානුරූපං අත්ප්‍රමාණෙසු, පඤ්ඤාත්තිප්‍රමාණාරූපං පඤ්ඤාත්තිසු අවබෝධො. තෙසං තෙසං වා ධම්මානං පටිච්චිකිත්තං උක්ඛණ්ඩානො අවිපරිනසභාවො. තෙපි වෙනෙ අත්ප්‍රමාණය යස්මා අනුපවිතකුසලසම්භාරෙහි දුප්පඤ්ඤාති සසාදිති විය මහාසමුද්දො දුක්ඛොගාහා අලබ්භනෙයාපතිට්ඨා ව, තස්මා ගම්භීරා. තෙසු පටිච්චෙදස්සපි අත්ප්‍රමාණස්සිතත්තා චුත්තං “අත්ප්‍රමාණිකතාපටිච්චෙදගම්භීරතාහි සාත්ප්‍ර”න්ති අත්ප්‍රමාණාරූපනො. තාසං ධම්මදෙසනානං බාහුද්වයාසත්තිස්සිතත්තා චුත්තං “ධම්මගම්භීරතාදෙසනාගම්භීරතාහි සබාහුද්වයා”න්ති තාසං බාහුද්වයාසම්පත්තිදීපනතො. අත්ප්‍රමාණෙසු පහෙදගතං ඤාණං අත්ප්‍රමාණසම්පතිදා, අත්ප්‍රමාණමනිරුත්තිපටිසම්පතිදාසු පහෙදගතං ඤාණං පටිභානපටිසම්පතිදාහි ඉම්ප්පාපි පටිසම්පතිදාය අත්ප්‍රමාණස්සිතත්තා ආහ “අත්ප්‍රමාණනපටිසම්පතිදාවිසයනො සාත්ප්‍ර”න්ති අත්ප්‍රමාණසම්පත්තියා අසති තදභාවතො. ධම්මොති තත්ත්වය. නිරුත්තිති තත්ත්වයදානං නිද්ධාරෙත්වා වචනං. තත්ප්‍ර පහෙදගතානි ඤාණානි ධම්මනිරුත්තිපටිසම්පතිදාහි ආහ “ධම්මනිරුත්තිපටිසම්පතිදාවිසයනො සබාහුද්වයා”න්ති අසති බාහුද්වයාසම්පත්තියා තදභාවතො.

පරික්ඛන්ධප්‍රමාණප්‍රමාණාදිකත්ති ඵත්ප්‍ර ඉති-සද්දො හෙතුඅත්ප්‍රමාණය. යස්මා පරික්ඛන්ධප්‍රමාණානං කිංකුසලගවෙසිනං පසාදාවහං, තස්මා සාත්ප්‍ර. අත්ප්‍රමාණසම්පත්තිනි ඵලෙන හෙතුනො අනුමානං නදිපුරෙන විය උපරි චුට්ඨිපවත්තියා. සාත්ප්‍රකතා පනස්ස පණ්ඩිතවෙදනීයතාය, සා පරමගම්භීරසණ්ඩසුබ්බමානවතො වෙදිතබ්බා. චුත්තඤ්ඤාතො “ගම්භීරො දුද්දො”තිආදි. ලොකියජනප්‍රමාණාදිකත්ති සබාහුද්වයානි යස්මා ලොකියජනස්ස පසාදාවහං, තස්මා සබාහුද්වයානං. ලොකියජනො හි බාහුද්වයාසම්පත්තියා කුස්සති. ඉධාපි ඵලෙන හෙතුනො අනුමානං. සබාහුද්වයානං පනස්ස සද්ධෙය්‍යතාය, සා ආදිකලාණාදිභාවතො වෙදිතබ්බා. අප් වා පණ්ඩිතවෙදනීයතො සාත්ප්‍රන්ති පඤ්ඤාපදට්ඨානතාය අත්ප්‍රමාණසම්පත්තිනං ආහ, තතො පරික්ඛන්ධප්‍රමාණප්‍රමාණාදිකත්ති සද්ධෙය්‍යතො සබාහුද්වයානි සද්ධාපදට්ඨානතාය බාහුද්වයාසම්පත්තිනං, තතො ලොකියජනප්‍රමාණාදිකත්ති ඵලමත්ප්‍ර අත්ප්‍රමාණ දට්ඨබ්බො. ගම්භීරාධිප්පායනො සාත්ප්‍රන්ති අධිප්පායනො අගාධාපාරතාය අත්ප්‍රමාණසම්පත්තිනං අඤ්ඤාතො තදභාවතො. උත්තානපදනො සබාහුද්වයානි සුබොධසද්දකතාය බාහුද්වයාසම්පත්තිනං පරමගම්භීරස්සපි අත්ප්‍රමාණස්ස විනෙයානං සුචිඤ්ඤායාභාවාපාදනතො. සබ්බොපෙස අත්ප්‍රමාණසම්පත්තියා සාත්ප්‍ර, බාහුද්වයාසම්පත්තියා සබාහුද්වයානි සබ්බපට්ඨං චුත්තස්සෙව අත්ප්‍රමාණස්ස පපඤ්චොති දට්ඨබ්බො. තථා වෙව තත්ප්‍ර තත්ප්‍ර සංවණ්ණිකං. තථා හෙත්ප්‍ර විකප්පස්ස සමුච්චයස්ස වා අග්ගහණං. උපනෙතබ්බස්ස අභාවතොති පක්ඛිපිතබ්බස්ස වොදානත්ප්‍රස්ස අචුත්තස්ස අභාවතො. කෙවලසද්දො සකලාධිවචනන්ති ආහ “සකලපරිපුණ්ණභාවෙනා”ති, සබ්බභාගෙහි පරිපුණ්ණතායාති අත්ප්‍රමාණය. අපනෙතබ්බස්සාති සංකිලෙසධම්මස්ස.

බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති ඵත්ප්‍ර පන අයං බ්‍රහ්මවරිය-සද්දො දානෙ වෙය්‍යාවච්චෙ පඤ්චස්සික්ඛාපදස්සිලෙ අප්‍රමාණඤ්ඤාසු මෙථුනවරිතියං සදාරසන්තොසෙ වීරියෙ උපොසථධිගෙසු අරියමග්ගෙ සාසනෙති ඉමෙසු අත්ප්‍රමාණ දිස්සති.

“කිං තෙ වතං කිං පන බ්‍රහ්මවරියං,
කිස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි පුත්ති බලවීරියපපත්ති,
ඉද්ධිව තෙ නාගමභාවිමානං.

“අභඤ්ච හරියා ව මනුස්සලොකෙ,
සද්ධා උභො දානපති අහුමිහා;
ඔපානභූතං මෙ සරං තදාසි,
සන්තප්පිතා සමණබ්‍රාහ්මණා ව.

“තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං,
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො;
ඉද්ධි පුත්ති බලවීරියපපත්ති,
ඉද්ධිව මෙ ධීර මභාවිමාන”න්ති. —

ඉමස්මිඤ්චි පුණ්ණකපාතකෙ (ඡා. 2.22.1592-1593, 1595) දානං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති චුත්තං.

“කෙන පාණි කාමදදො, කෙන පාණි මධුස්සවො;
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිති ඉජ්ඣති.

“තෙන පාණි කාමදදො, තෙන පාණි මධුස්සවො;
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන, පුඤ්ඤං පාණිමිහි ඉප්ඤ්ඤි”ති. —

ඉමස්මිං අභිකුරපෙනවත්ථුමිහි (පෙ. ව. 275, 277) වෙය්‍යාවච්චං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. “ඵචං බො තං භික්ඛවෙ තිත්තිරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අහොසි”ති (වුළුව. 311) ඉමස්මිං තිත්තිරජාතකෙ පඤ්චසික්ඛාපදසීලං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. “තං බො පන මෙ පඤ්චසික්ඛ බ්‍රහ්මවරියං නෙව නිබ්බිදාය න විරාගාය න නිරොධාය යාවදෙව බ්‍රහ්මලොකුපපත්තියා”ති ඉමස්මිං මහාගොවින්දසුත්තෙ (දී. නි. 2.329) වතස්සො අප්පමඤ්ඤායො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා. “පරෙ අබ්‍රහ්මචාරි භවිස්සන්ති, මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මචාරි භවිස්සාමා”ති ඉමස්මිං සල්ලෙබ්බසුත්තෙ (ම. නි. 1.83) මෙටුනවිරති “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තා.

“මයඤ්ච හරියා නාතික්කමාම,
අම්හෙ ව හරියා නාතික්කමන්ති;
අඤ්ඤානු තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම,
තස්මා හි අම්හං දහරා න මියරෙ”ති. —

මහාධම්මපාලජාතකෙ (ජා. 1.10.97) සදාරසන්තොසො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. “අභිජානාමි බො පනාහං, සාරිපුත්ත, චතුරඨගසමන්තාගතං බ්‍රහ්මවරියං වරිතා, තපස්සි සුදං හොමි”ති ලොමහංසනසුත්තෙ (ම. නි. 1.155) වීරියං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං.

“භිනෙන බ්‍රහ්මවරියෙන, බත්තියෙ උපපජ්ජති;
මජ්ඣිමෙන ව දෙවත්තං, උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති. —

ඵචං (ජා. 2.22.429) නිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අට්ඨඨිගිකො උපොසථො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. “ඉදං බො පන මෙ, පඤ්චසික්ඛ, බ්‍රහ්මවරියං ඵකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය...පෙ.... අයමෙව අරියො අට්ඨඨිගිකො මග්ගො”ති මහාගොවින්දසුත්තස්මිංයෙව (දී. නි. 2.329) අරියමග්ගො “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තො. “තයිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉද්ධඤ්චෙව ජීතඤ්ච විත්ථාරිකං බාහුජඤ්ඤං පුටුභුතං යාවදෙව මනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”න්ති පාසාදිකසුත්තෙ (දී. නි. 3.174) සික්ඛත්තයසඨගහං සකලසාසනං “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති වුත්තං. ඉමස්මිමිපි යානෙ ඉදමෙව “බ්‍රහ්මවරිය”න්ති අධිප්පෙතන්ති ආහ “සික්ඛත්තයපරිග්ගහිතත්තා”තිආදි. සෙට්ඨෙහීති බුද්ධාදිහි සෙට්ඨෙහි. සෙට්ඨට්ඨෙත බ්‍රහ්මභුතං වා වරියං බ්‍රහ්මවරියං.

සනිදානන්ති හෙට්ඨා වුත්තලක්ඛණෙන නිදානෙන සනිදානං. සඋප්පත්තිකන්ති සඅට්ඨුප්පත්තිකං. වෙනෙය්‍යානං අනුරූපතොති වෙනෙය්‍යානං වරියාදිඅනුරූපතො. අත්ථස්සාති දෙසියමානස්ස සීලාදිඅත්ථස්ස. හෙතුදාහරණසුත්තතොති “තං කිස්ස හෙතු සෙය්‍යාථාපි, භික්ඛවෙ”ති ව ආදිනා තත්ථ තත්ථ හෙතුපමග්ගහණෙන හෙතුදාහරණෙහි යුත්තතො. සද්ධාපට්ටලාභෙනාති “තෙ තං ධම්මං සුත්වා තථාගතෙ සද්ධං පට්ටලනන්ති”තිආදිනා වුත්තසද්ධාපට්ටලාභෙන. පට්පත්තියාති සීලවිසුද්ධියාදිසම්මාපට්ටපත්තියා, පට්පත්තිනිමිත්තන්ති අත්ථො. අධිගමබ්‍යත්තිතොති සච්චප්පට්ටෙධෙන අධිගමවෙය්‍යත්තියසබ්භාවතො සාත්ථං කපිලමතාදි විය තුව්ඡං නිරත්ථකං අහුත්වා අත්ථසම්පන්නන්ති කත්වා. පරියත්තියාති පරියත්තිධම්මපරිවයෙන. ආගමබ්‍යත්තිතොති දුරක්ඛාතධම්මෙසු පරිවයං කරොන්තස්ස විය සම්මොහං අජනෙත්වා බාහුසච්චවෙය්‍යත්තියසබ්භාවතො සබ්‍යඤ්ජනං. බ්‍යඤ්ජනසම්පත්තියා හි සති ආගමබ්‍යත්තිති. සීලාදිපඤ්චධම්මක්ඛන්ධයුත්තතොති සීලාදිහි පඤ්චහි ධම්මකොට්ඨාසෙහි අවිරහිතත්තා. කෙවලපරිපුණ්ණන්ති අනවසෙසෙන සමන්තතො පුණ්ණං පුරිතං. නිරුපක්කිලෙසතොති දිට්ඨිමානාදිඋපක්කිලෙසාභාවතො. නිත්ථරණත්ථායාති වට්ටදුක්ඛතො නිස්සරණාය. ලොකාමිසනිරපෙක්ඛතොති කථඤ්චිපි තණ්හාසන්තිස්සයස්ස අනිස්සයතො පරිසුද්ධං. ඉදං වුත්තං හොති — යො “ඉමං ධම්මදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමි”ති දෙසෙති, තස්ස අපරිසුද්ධා දෙසනා හොති. හගවා පන ලොකාමිසනිරපෙක්ඛො භිතථරණෙන මෙත්තාභාවනාය මුදුහදයො උල්ලම්පනසභාවසණ්ඨිතෙන විත්තෙන දෙසෙති, තස්මා තස්ස දෙසනා පරිසුද්ධාති.

සාධුති අයං සද්දො “සාධු මෙ භන්තෙ හගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු”තිආදිසු (සං. නි. 4.95) ආයාවනෙ දිස්සති. “සාධු භන්තෙති බො සො භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිනන්දිත්වා අනුමොදිත්වා”තිආදිසු (ම. නි. 3.86) සම්පට්ච්ඡනෙ. “සාධු සාධු සාරිපුත්තා”තිආදිසු (දී. නි. 3.349) සම්පහංසනෙ. “තෙන හි බ්‍රාහ්මණ සාධුකං සුභොහි”තිආදිසු (ම. නි. 5.192) දල්භිකම්මෙ ආණත්තියඤ්ච දිස්සති.

“සාධු ධම්මරුචි රාජා, සාධු පඤ්ඤාණවා නරො;
සාධු මිත්තානමද්දුබ්බො, පාපස්සාකරණං සුඛ”න්ති. —

ආදිසු (ජා. 2.18.101) සුන්දරෙ. ඉධාපි සුන්දරෙයෙව දට්ඨබ්බොති ආහ “සාධු බො පනාති සුන්දරං බො පනා”ති. තත්ථ සුන්දරන්ති හද්දකං. හද්දකතා ව පස්සන්තස්ස භිතසුඛාවහභාවෙනාති ආහ “අත්ථාවහං සුඛාවහ”න්ති. තත්ථ

අත්ථාවහන්ති දිට්ඨධම්මකසම්පරාධිකපරමත්ථසඤ්ඤිතනිචං. සුඛාවහන්ති යථාචුත්තතිවිධසුඛාවහං. තථාරූපානන්ති තාදිසානං. යාදිසෙහි පන ගුණෙහි භගවා සමන්තාගතො, තෙහි චතුප්පමාණිකස්ස ලොකස්ස සබ්බකාලෙපි අවිචන්තාය පසාදනීයො තෙසං යථාභුතසභාවත්තාති දස්සෙන්නො “යථාරූපො”තිආදිමාහ. තත්ථ යථාභවිව...පෙ.... අරහතන්ති ඉමිනා ධම්මප්පමාණානං ලුඛප්පමාණානාඤ්ච සත්තානං භගවතො පසාදාවහනං දස්සෙති, තංදස්සනෙන ච ඉතරෙසමිපි රූපප්පමාණසොසප්පමාණානං පසාදාවහනා දස්සිතා හොතිති දට්ඨබ්බං තදවිනාභාවතො. බ්‍රහ්මවරියං පකාසෙතිති කිත්තිසද්දො අබ්‍රහ්මගතොති එවමෙත්ථ සම්බන්ධොති ආහ “දස්සනමත්තමපි සාධු හොතිති එවමප්ඤ්ඤාසයං කත්වා”තිආදි. තත්ථ දස්සනමත්තමපි සාධු හොතිති එත්ථ කොසියසකුණවත්ථු කට්ඨෙතබ්බං.

2. යෙන වා කාරණෙනාති හෙතුමිහි ඉදං කරණවචනං. හෙතුඅත්ථො හි කිරියාකාරණං, න කරණං විය කිරියත්ථො, තස්මා නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමත්ථා ඉධ උපසඬකමනකිරියාති “අන්තෙන වසති”තිආදිසු විය හෙතුඅත්ථමෙවෙනං කරණවචනං යුත්තං, න කරණත්ථං තස්ස අයුප්පමානත්තාති චුත්තං “යෙන වා කාරණෙනා”ති. අවිභාගතො හි සත්තප්පවත්තනිරතියසාදුච්ඡුලාමතරසසද්ධම්මඵලතායස්ස සාදුඵලනිච්චඵලිතමහාරුක්ඛෙන භගවා උපමිතො. සාදුඵලපභොගාධිප්පායග්ගහණෙනෙව හි මහාරුක්ඛස්ස සාදුඵලතා ගහිතාති. උපසඬකමිති උපසඬකමත්තො. සම්පත්තකාමතාය හි කිඤ්චි යානං ගච්ඡන්තො තංතංපදෙසාතික්කමනෙන උපසඬකමි උපසඬකමත්තොති වත්තබ්බතං ලභති. තෙනාහ “ගතොති චුත්තං හොති”ති, උපගතොති අත්ථො. උපසඬකමිත්වාති පුබ්බකාලකිරියාතිද්දෙසොති ආහ “උපසඬකමනපරියොසානදීපන”න්ති. තතොති යං යානං පත්තො උපසඬකමිති චුත්තො, තතො උපගතට්ඨානතො. ආසන්නතරං යානන්ති පඤ්ඤං වා පුච්ඡිතුං ධම්මං වා සොතුං සක්කුණෙයාට්ඨානං.

යථා බමනීයාදීනි පුච්ඡන්තොති යථා භගවා “කච්චි තෙ බ්‍රාහ්මණ බමනීයං, කච්චි යාපනීය”න්තිආදිනා බමනීයාදීනි පුච්ඡන්තො තෙන බ්‍රාහ්මණෙන සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසි. පුබ්බභාසිතාය තදනුකරණෙන එවං සොපි බ්‍රාහ්මණො භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසිති යොජනා. තං පන සමප්පවත්තමොදනං උපමාය දස්සෙතුං “සීතොදකං වියා”තිආදි චුත්තං. සම්මොදිතන්ති සංසන්දිතං. එකිභාවන්ති සම්මොදනකිරියාය සමානතං එකරූපතං. බමනීයන්ති “ඉදං චතුරක්කං නවද්වාරං සරිරයන්තං දුක්ඛබ්‍රුලතාය සභාවතො දුස්සහං, කච්චි බමිතුං සක්කුණෙයාන්ති පුච්ඡති. යාපනීයන්ති පච්චයායත්තචුත්තිකං විරජ්ජබන්ධසඬබාතාය යාපනාය කච්චි යාපෙතුං සක්කුණෙයාං. සීසරොගාදිආබාධාභාවෙන කච්චි අප්පාබාධං. දුක්ඛජීවිකාභාවෙන කච්චි අප්පාතඬකං. තංතංකිච්චකරණෙ උට්ඨානසුඛතාය කච්චි ලභ්‍යට්ඨානං. තදනුරූපබලයොගතො කච්චි බලං. සුබ්බිභාරසම්භවෙන කච්චි එසුච්චාතො අත්ථිති තත්ථ තත්ථ කච්චිසද්දං යොජෙත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. බලප්පත්තා පිති පිතියෙව. තරුණපිති පාමොජ්ජං. සම්මොදං ජනෙති කරොතිති සම්මොදනිකං, තදෙව සම්මොදනීයන්ති ආහ “සම්මොදප්පනතො”ති. සම්මොදිතබ්බතො සම්මොදනීයන්ති ඉදං පන අත්ථං දස්සෙන්නො “සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො”ති ආහ. සරිතබ්බභාවතොති අනුස්සරිතබ්බභාවතො. “සරණිය”න්ති වත්තබ්බෙ දීඝං කත්වා “සාරණිය”න්ති චුත්තං. සුයාමානසුඛතොති ආපාට්ඨධුරතමාහ. අනුස්සරියමානසුඛතොති විමද්දරමණියතං. බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතායාති සභාවනිරුත්තිභාවෙන තස්සා කථාය වචනවාතුරියමාහ. අත්ථපරිසුද්ධතායාති අත්ථස්ස නිරූපක්කිලෙසතං. අනෙකෙහි පරියායෙහිති අනෙකෙහි කාරණෙහි.

අතිදුරඅව්වාසන්නපටික්ඛෙපෙන නාතිදුරනාව්වාසන්නං නාම ගහිතං, තං පන අවකංසතො උභින්නං පසාරිතහත්ථාසඬසට්ටනෙන දට්ඨබ්බං. ගීවං පසාරෙත්වාති ගීවං පරිවත්තනවසෙන පසාරෙත්වා. මෙති කත්තුඅත්ථෙ සාම්ච්චනන්ති ආහ “මයා සුත”න්ති. ජාතිබ්‍රාහ්මණෙති ජාතියා බ්‍රාහ්මණෙ, න බාහිතපාපතායාති චුත්තං හොති. ඛණ්ඩිව්වාදිභාවං ආපාදිතෙති ඛණ්ඩිතදන්තපලිතකෙසාදිභාවං සම්පාපිතෙ. වුඩ්ඪිමරියාදප්පත්තෙති වුඩ්ඪිපරිච්ඡේදං සම්පත්තෙ, වුඩ්ඪිපරියන්තප්පත්තෙති චුත්තං හොති. ජාතිමහල්ලකතායාති උප්පත්තියා මහල්ලකභාවෙන. මහත්තං ලාති ගණ්භාතිති මහල්ලකො, ජාතියා මහල්ලකො, න විභවාදිනාති ජාතිමහල්ලකො. අද්ධානන්ති දීඝකාලං. කිත්තකො පන සොති ආහ “ද්වෙ තයො රාජපරිච්චට්ටෙ”ති, ද්වින්නං තිණ්ණං රාජුතං රජ්ජපසාසනපටිපාටියොති අත්ථො. “අද්ධගතෙ”ති වත්ථා කථං වයොගහණං ඔසානවයාපෙක්ඛන්ති ආහ “පච්ඡිමවයං අනුප්පත්තෙ”ති. පච්ඡිමො තතියභාගොති සත්තසට්ඨිතො පට්ඨාය පච්ඡිමවයො කොට්ඨාසො.

දුතියෙ අත්ථවිකප්පෙ ජිණ්ණෙති නායං ජිණ්ණතා වයොමත්තෙන, අථ බො කුලපරිච්චට්ටෙන පුරාණතායාති ආහ “ජිණ්ණෙති පොරාණෙ”තිආදි. තෙන තෙසං බ්‍රාහ්මණානං කුලවසෙන උදිතොදිතභාවමාහ. “වයොඅනුප්පත්තෙ”ති ඉමිනා ජාතිවුඩ්ඪියා වක්ඛමානත්තා ගුණවුඩ්ඪියා තතො සාතිසයත්තා ව “වුඩ්ඪිමෙති සීලාචාරාදිගුණවුඩ්ඪියුත්තෙ”ති ආහ. තථා ජාතිමහල්ලකතායපි තෙනෙව වක්ඛමානත්තා මහල්ලකෙති පදෙන විභවමහත්තතා යොජිතා. මග්ගපටිපත්තෙති බ්‍රාහ්මණානං පටිපත්තිවිධිං උපගතෙ තං අවොක්කමිම වරණතො. අන්තිමවයන්ති පච්ඡිමවයං.

පච්චිට්ඨානං නාම ආසනා වුට්ඨානන්ති ආහ “නාසනා වුට්ඨහති”ති, නිසින්නාසනතො න වුට්ඨාතිති අත්ථො. එත්ථ ව ජිණ්ණෙ...පෙ.... වයොඅනුප්පත්තෙති උපයොගවචනං ආසනා වුට්ඨානකිරියාපෙක්ඛං න හොති, තස්මා ජිණ්ණෙ...පෙ.... වයොඅනුප්පත්තෙ දිස්වාති අප්ඤ්ඤාභාරං කත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො. අථ වා පච්චුග්ගමනකිරියාපෙක්ඛං උපයොගවචනං, තස්මා න පච්චිට්ඨෙති උට්ඨාය පච්චුග්ගමනං න කරොතිති අත්ථො.

වෙදිතබ්බො. පච්චුග්ගමනමිති පච්චුට්ඨානන්ති වුවිවති. චුත්තඤ්ඤානං “ආවරියං පන දුරතොව දිස්වා පච්චුට්ඨාය පච්චුග්ගමනකරණං පච්චුට්ඨානං නාමා”ති. නාසනා වුට්ඨානීති ඉමිනා පන පච්චුග්ගමනාභාවස්ස උපලක්ඛණමත්තං දස්සිතන්ති දට්ඨබ්බං. විභාවනෙ නාම අත්ථෙති පකතිවිභාවනසංඛාරානෙ අත්ථෙ, න අභිවාදෙති වාති න අභිවාදෙතබ්බන්ති සල්ලක්ඛෙතිති චුත්තං හොති.

තං අඤ්ඤාණන්ති “අයං මම අභිවාදනාදිති කාතුං අරහරුපො න හොති”ති අජානනවසෙන පචත්තං අඤ්ඤාණං. ඔලොකෙත්තොති “දුක්ඛං ඛො අගාරවො විහරති අප්පතිස්සො, කිං නු ඛො අහං සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා සක්කරෙය්‍යං, ගරුං කරෙය්‍යා”න්තිආදියුත්තවසෙන (අ. නි. 4.21) ඤාණවක්ඛුනා ඔලොකෙත්තො. නිපච්චකාරාරහන්ති පණිපාතාරහං. සම්පතිජාතොති මුහුත්තජාතො, ජාතසමනන්තරමෙවාති චුත්තං හොති. උත්තරෙන මුඛොති උත්තරාභිමුඛො, උත්තරදිසාභිමුඛොති චුත්තං හොති. සත්තපදවිතිභාරෙන ගත්තවා සකලං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙසිත්ති ඉදං “ධම්මතා එසා, භික්ඛවෙ, සම්පතිජාතො ඛොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පතිට්ඨන්තිවා උත්තරාභිමුඛො සත්තපදවිතිභාරෙන ගච්ඡති, සෙතමිති ඡත්තෙ අනුධාරියමානෙ සබ්බා දිසා විලොකෙති, ආසභිඤ්ච වාවං භාසති”ති එවං පාළියං (දී. නි. 2.31) සත්තපදවිතිභාරුපරිට්ඨිතස්ස විය සබ්බදිසානුවිලොකනස්ස කට්ඨකත්තා චුත්තං, න පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං, සත්තපදවිතිභාරතො පගෙව දිසාවිලොකනස්ස කතත්තා. මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්ථතො මුච්චිත්වා පුරත්ථිමදිසං ඔලොකෙසි, අනෙකානි වක්ඛවාලසහස්සානි එකඛිගණානි අහෙසුං. තත්ථ දෙවමනුස්සා ගත්ථමාලාදිහි පූජයමානා “මහාපුරිස ඉධ තුම්හෙහි සදිසොපි නත්ථි, කුතො උත්තරිතරො”ති ආහංසු. එවං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා හෙට්ඨා උපරිති දසපි දිසා අනුවිලොකෙත්වා අත්තනො සදිසං අදිස්වා “අයං උත්තරා දිසා”ති සත්තපදවිතිභාරෙන අගමාසිති වෙදිතබ්බො. ඔලොකෙසිත්ති මම පුඤ්ඤානුභාවෙන ලොකවිවරණපාටිභාරියෙ ජාතෙ පඤ්ඤායමානං දසසහස්සිලොකධාතුං මංසවක්ඛුනාව ඔලොකෙසිත්ති අත්ථො.

මහාපුරිසොති ජාතිගොත්තකුලප්පදෙසාදිවසෙන මහත්තපුරිසො. අග්ගොති ගුණෙහි සබ්බපධානො. ඡෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං වුඩ්ඪිතමො, ගුණෙහි මහල්ලකතමොති චුත්තං හොති. සෙට්ඨොති ගුණවසෙනෙව සබ්බෙසං පසත්ථතමො. අත්ථතො පන පච්ඡිමානි ද්වෙ පුරිමස්සෙව වෙච්චනානීති වෙදිතබ්බං. තයාති නිස්සක්කෙ කරණවචනං. උත්තරිතරොති අධිකතරො. පතිමානෙසිති පුපෙසි. ආසභිත්ති උත්තමං. මස්භං අභිවාදනාදිරහො පුග්ගලොති මස්භං අභිවාදනාදිකිරියාය අරහො අනුච්ඡවිකො පුග්ගලො. නිව්චසාපෙක්ඛනාය පනෙත්ථ සමාසො දට්ඨබ්බො. තථාගතානි තථාගතතො, තථාගතස්ස සන්තිකානි චුත්තං හොති. එවරුපන්ති අභිවාදනාදිසභාවං. පරිපාකසිට්ඨිලන්ධනන්ති පරිපාකෙන සිට්ඨිලන්ධනං.

3. තං වචනන්ති “නාහං තං බ්‍රාහ්මණා”තිආදිවචනං. “නාහං අරසරුපො, මාදිසා වා අරසරුපා”ති චුත්තෙ බ්‍රාහ්මණො ථද්ධො භවෙය්‍ය. තෙන චුත්තං “චිත්තමුදුභාවජනනත්ථ”න්ති. අයඤ්ඤි පරියායසද්දො දෙසනාවාරකාරණෙසු වත්තනීති එත්ථ පරියායෙති දෙසෙනබ්බමත්ථං අවගමෙති බොධෙතිති පරියායො, දෙසනා. පරියායති අපරාපරං පරිවත්තෙතිති පරියායො, වාරො. පරියායති අත්තනො එලං පරිග්ගහෙත්වා වත්තති, තස්ස වා කාරණභාවං ගච්ඡතිති පරියායො, කාරණන්ති එවං පරියායසද්දස්ස දෙසනාවාරකාරණෙසු පචත්ති වෙදිතබ්බො. අඤ්ඤාය සණ්ඨහෙය්‍යානි අරහත්තෙ පතිට්ඨහෙය්‍ය. කතමො පන සොති පරියායාපෙක්ඛො පුල්ලිඪගනිද්දෙසො, කතමො සො පරියායොති අත්ථො. ජාතිවසෙනාති බත්තියාදිජාතිවසෙන. උපපත්තිවසෙනාති දෙවෙසු උපපත්තිවසෙන. සෙට්ඨසම්මතානමිති අපි-සද්දෙන පගෙව අසෙට්ඨසම්මතානන්ති දස්සෙති. අභිනන්දන්තානන්ති සප්පිතිකතණ්භාවසෙන පමොදමානානං. රජ්ජන්තානන්ති බලවරාගවසෙන රජ්ජන්තානං. රූපාදිපරිභොගෙන උප්පන්නතණ්භායුත්තසොමනස්සවෙදනා රූපතො නිබ්බන්තිත්වා හදයතප්පනතො අම්බරසාදයො විය “රූපරසා”ති වුවිවන්ති. ආච්ඤ්ජන්තිති ආකඛිස්සන්ති. වත්ථාරම්මණාදිසාමග්ගියන්ති වත්ථුආරම්මණාදිකාරණසාමග්ගියං. අනුක්ඛිපන්තොති අත්තුක්කංසනවසෙන කට්ඨෙ බ්‍රාහ්මණස්ස අසප්පායභාවතො අත්තානං අනුක්ඛිපන්තො අනුක්කංසෙත්තො.

එතස්මිං පනත්ථෙ කරණෙ සාම්ච්චනන්ති “ජහිතා”ති එතස්මිං අත්ථෙ. තථාගතස්සානි කරණෙ සාම්ච්චනං, තථාගතෙන ජහිතානි අත්ථො. මූලන්ති භවමූලං. “තාලවත්ථුචත්ථුකතා”ති වත්තබ්බෙ “ඔට්ඨමුඛො”තිආදියු විය මජ්ඣිමනිකායෙ කත්වා අකාරඤ්ච දිසං කත්වා “තාලවත්ථුකතා”ති චුත්තන්ති ආහ “තාලවත්ථු විය නෙසං වත්ථු කතන්ති තාලවත්ථුකතා”ති. තත්ථ තාලස්ස වත්ථු තාලවත්ථු. යථා ආරාමස්ස වත්ථුභූතපුබ්බො පදෙසො ආරාමස්ස අභාවෙ “ආරාමවත්ථු”ති වුවිවති, එවං තාලස්ස පතිට්ඨිතොකාසො සමූලං උද්ධරිතෙ තාලෙ පදෙසමත්තෙ ධීතෙ තාලස්ස වත්ථුභූතපුබ්බත්තා “තාලවත්ථු”ති වුවිවති. නෙසන්ති රූපරසාදිනං. කථං පන තාලවත්ථු විය නෙසං වත්ථු කතන්ති ආහ “යථා හි”තිආදි. රූපාදිපරිභොගෙන උප්පන්නතණ්භායුත්තසොමනස්සවෙදනාසංඛාරාරූපරසාදිනං චිත්තසන්තානස්ස අධිට්ඨානභාවතො චුත්තං “තෙසං පුබ්බෙ උප්පන්නපුබ්බභාවෙන වත්ථුමත්තෙ චිත්තසන්තානෙ කතෙ”ති. තත්ථ පුබ්බෙති පුරෙ, සරාගකාලෙති චුත්තං හොති. තාලවත්ථුකතානි වුවිවන්තිති තාලවත්ථු විය අත්තනො වත්ථුස්ස කතත්තා රූපරසාදයො “තාලවත්ථුකතා”ති වුවිවන්ති. එතෙන පහිනකිලෙසානං පුන උප්පත්තියා අභාවො දස්සිතො.

අවිරුළුම්මත්තානි අවිරුළුභිසභාවතාය. මත්ථකච්ඡින්නො තාලො පත්තඵලාදීනං අවත්ථුභුතො තාලාවත්ථුති ආහ “මත්ථකච්ඡින්නතාලො විය කතා”ති. එතෙන “තාලාවත්ථු විය කතානි තාලාවත්ථුකතා”ති අයං විග්ගහො දස්සිතො. එත්ථ පන අවත්ථුභුතො තාලො විය කතානි අවත්ථුතාලාකතානි වත්තබ්බෙ විසෙසනස්ස පදස්ස පරනිපාතං කත්වා “තාලාවත්ථුකතා”ති වුත්තන්ති දට්ඨබ්බං. ඉමිනා පනත්ථෙන ඉදං දස්සෙති – රූපරසාදිවචනෙන විපාකධම්මධම්මා හුත්වා පුබ්බෙ උප්පන්නා කුසලාකුසලධම්මා ගහිතා, තෙ උප්පන්නාපි මත්ථකසදිසානං තණ්හාවිජ්ජානං මග්ගසත්ථෙන ඡින්නත්තා ආයතිං තාලපත්තසදිසෙ විපාකක්ඛන්ධෙ නිබ්බන්තෙතුං අසමත්ථා ජාතා, තස්මා තාලාවත්ථු විය කතානි තාලාවත්ථුකතා රූපරසාදියොති. ඉමස්මිඤ්ඤි අත්ථෙ “අභිනන්දන්තාන”න්ති ඉමිනා පදෙන කුසලසොමනස්සමපි සඬගහිතන්ති වදන්ති.

අනභාවංකතානි එත්ථ අනු-සද්දො පච්ඡා-සද්දෙන සමානත්ථොති ආහ “යථා නෙසං පච්ඡාභාවො න භොති”තිආදි. අනුඅභාවං ගතානි පච්ඡා අනුප්පත්තිධම්මතාවසෙන අභාවං ගතා විනාසමුපගතා, පහීනානි අත්ථො. “ඉමා අනච්ඡරියා ගාථායො පටිභංසු”ති (මහාව. 7, 8) එත්ථ අනච්ඡරියසද්දං උදාහරණවසෙන දස්සෙන්නො ආහ “යථා අනුඅච්ඡරියා අනච්ඡරියා”ති. තත්ථ අනුඅච්ඡරියානි සවනකාලෙ උපරුපරි විමිභයකරානි අත්ථො.

යඤ්ච ඛො ත්වං වදෙසි, සො පරියායො න භොතීති යං වන්දනාදිසාමග්ගිරසාභාවසඬබ්බාතං කාරණං අරසරූපතාය වදෙසි, තං කාරණං න භොති, න විජ්ජතිති අත්ථො. නනු ච බ්‍රාහ්මණො යං වන්දනාදිසාමග්ගිරසාභාවසඬබ්බාතං පරියායං සන්ධාය “අරසරූපො භවං ගොතමො”ති ආහ, සො පරියායො නත්ථීති වුත්තෙ වන්දනාදීනි භගවා කරොතීති ආපජ්ජතිති ඉමං අනිට්ඨප්පසඬගං දස්සෙන්නො ආහ “කස්මා පන භගවා එවමාහා”තිආදි.

4. සබ්බපරියායෙසුති සබ්බවාරෙසු. සන්ධාය භාසිතමත්තන්ති යං සන්ධාය බ්‍රාහ්මණො “නිබ්භොගො භවං ගොතමො”තිආදිමාහ, භගවා ච යං සන්ධාය නිබ්භොගතාදිං අත්තති අනුජානාති, තං සන්ධාය භාසිතමත්තං . ඡන්දරාගපරිභොගොති ඡන්දරාගවසෙන පරිභොගො. අපරං පරියායන්ති අඤ්ඤං කාරණං.

5. කුලසමුදාවාරකම්මන්ති කුලාවාරසඬබ්බාතං කම්මං, කුලවාරිත්තන්ති වුත්තං භොති. අකිරියන්ති අකරණභාවං. දුට්ඨු වරිතං දුට්ඨවරිතං, කායද්වාරෙ බාහුල්ලවුත්තිතො කායතො පවත්තං දුට්ඨවරිතන්ති කායදුට්ඨවරිතං. තං සරූපතො දස්සෙන්නො “තත්ථ වා”තිආදිමාහ. පාණාතිපාතඅදින්නාදානම්මිඡාචාරවෙනනා වෙදිතබ්බාති එත්ථ (ඉතිවු. අට්ඨ. 74) පාණොති පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං, වොහාරතො සත්තො. ජීවිතින්ද්‍රියඤ්චෙත්ථ රූපාරූපවසෙන වෙදිතබ්බං. රූපජීවිතින්ද්‍රියෙ හි විකොපිතෙ ඉතරම්පි තංසම්බන්ධතාය විනස්සති. සත්තොති ච බන්ධසන්නාතො ගහෙතබ්බො. තත්ථ හි සත්තපඤ්ඤත්ති. සරසෙනෙව පනනසභාවස්ස අන්තරා එව අතීව පාතනං අතිපාතො, සණ්ඨං පතිතුං අදත්වා සිසං පාතනන්ති අත්ථො. අතික්කම්ම වා සත්ථාදිහි අභිභවිත්වා පාතනං අතිපාතො, පාණස්ස අතිපාතො පාණාතිපාතො, පාණවධො පාණසාතොති වුත්තං භොති. අත්ථතො පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො පරස්ස ජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකපයොගසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡිද්ධාරානමඤ්ඤතරප්පවත්තා වධකවෙනනා. යාය හි වෙනනාය වත්තමානස්ස ජීවිතින්ද්‍රියස්ස නිස්සයභුතෙසු මහාභුතෙසු උපක්කමකරණහෙතුකමහාභුතපච්චයා උප්පජ්ජනකමහාභුතා නුප්පජ්ජස්සන්ති, සා තාදිසප්පයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනනා පාණාතිපාතො. ලද්ධුපක්කමානි හි භූතානි ඉතරභූතානි විය න විසදානීති සමානජාතියානං කාරණානි න භොන්ති.

එත්ථාහ – බණෙ බණෙ නිරුජ්ඣනසභාවෙසු සඬබ්බාරෙසු කො භන්තා, කො වා හඤ්ඤති, යදි චිත්තවෙනසිකසන්නාතො, සො අරූපතාය න ඡෙදනහෙදනාදිවසෙන විකොපනසමත්ථො, නපි විකොපනියො. අථ රූපසන්නාතො, සො අවෙනනතාය කට්ඨකලිඬගරූපමොති න තත්ථ ඡෙදනාදිනා පාණාතිපාතො ලබ්භති යථා මතසරිරෙ. පයොගොපි පාණාතිපාතස්ස පහරණප්පහාරාදි අතීතෙසු වා සඬබ්බාරෙසු භවෙයා අනාගතෙසු වා පච්චුප්පන්නෙසු වා, තත්ථ න තාව අතීතානාගතෙසු සම්භවති තෙසං අභාවතො, පච්චුප්පන්නෙසු ව සඬබ්බාරානං බණ්ඨකත්තා සරසෙනෙව නිරුජ්ඣනසභාවතාය විනාසාහිමුඛෙසු නිප්පයොජනො පයොගො සියා, විනාසස්ස ච කාරණරහිතත්තා න පහරණප්පහාරාදිප්පයොගහෙතුකං මරණං, නිරිහකතාය ච සඬබ්බාරානං කස්ස සො පයොගො, බණ්ඨකත්තා වධාධිප්පායසමකාලභිජ්ජනතො කස්ස කිරියා, පරියොසානකාලානවට්ඨානතො කස්ස වා පාණාතිපාතකම්මබද්ධොති?

වුච්චතෙ – යථාචුත්තවධකවෙනනාසහිතො සඬබ්බාරානං පුඤ්ජො සත්තසඬබ්බාතො භන්තා. තෙන පවත්තිතවධප්පයොගනිමිත්තං අපගතුස්මාචිඤ්ඤාණජීවිතින්ද්‍රියො මතවොහාරප්පවත්තිනිබන්ධනො යථාචුත්තවධප්පයොගකරණෙ උප්පජ්ජනාරහො රූපාරූපධම්මසමුහො හඤ්ඤති, කෙවලො වා චිත්තවෙනසිකසන්නාතො. වධප්පයොගාවිසයභාවෙපි තස්ස පඤ්චවොකාරභවෙ රූපසන්නානාධිනවුත්තිතාය රූපසන්නානෙ පරෙන පයොජිතජීවිතින්ද්‍රියපච්ඡෙදකපයොගවසෙන තත්තිබ්බන්තිවිනිබන්ධකවිසදිසරූප්පත්තියා විහතෙ විච්ඡෙදො භොතීති න පාණාතිපාතස්ස අසම්භවො, නපි අහෙතුකො පාණාතිපාතො, න ච පයොගො නිප්පයොජනො. පච්චුප්පන්නෙසු සඬබ්බාරෙසු කතපයොගවසෙන තදනන්තරං උප්පජ්ජනාරහස්ස සඬබ්බාරකලාපස්ස තථා අනුප්පත්තිතො බණ්ඨකානං සඬබ්බාරානං බණ්ඨකමරණස්ස ඉධ මරණභාවෙන අනධිප්පෙතත්තා සන්නතිමරණස්ස ච යථාචුත්තනයෙන සහෙතුකභාවතො න අහෙතුකං මරණං, න ච කත්තුරහිතො පාණාතිපාතපයොගො නිරිහකෙසුපි සඬබ්බාරෙසු සන්නිභිතතාමත්තෙන උපකාරකෙසු අත්තතො අත්තතො අනුරූපඵලප්පාදතියතෙසු කාරණෙසු

කත්තුවොහාරසිද්ධිකො යථා “පදිපො පකාසෙති, නිසාකරොව චන්දිමා”ති. න ව කෙවලස්ස වධාධිප්පායසහභුනො චිත්තවෙනසිකකලාපස්ස පාණාතිපාතො ඉච්ඡිතබ්බො සන්තානාවසෙන අවට්ඨිතස්සෙව පටිජානනතො. සන්තානාවසෙන චත්තමානානඤ්ච පදිපාදිනං අත්ථකිරියා දිස්සතිති අත්ථෙව පාණාතිපාතෙන කම්මබද්ධො. අයඤ්ච විචාරො අදින්නාදානාදිසුපි යථාසම්භවං විභාවෙනබ්බො.

සො (ම. නි. අට්ඨ. 1.89; ධ. ස. අට්ඨ. අකුසලකම්මපට්ඨකථා) ව පාණාතිපාතො ගුණවිරහිතෙසු තිරච්ඡානගතාදිසු පාණෙසු බුද්දකෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහන්තෙ මහාසාවජ්ජො. කස්මා? පයොගමහන්තතාය, පයොගසමත්තෙපි චත්ථුමහන්තතාය. ගුණවත්තෙසු මනුස්සාදිසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවජ්ජො, මහාගුණෙ මහාසාවජ්ජො. සරිරගුණානං පන සමභාවෙ සතිපි කිලෙසානං උපක්කමානඤ්ච මුදුතාය අප්පසාවජ්ජො, තිබ්බතාය මහාසාවජ්ජොති වෙදිතබ්බො.

කායවාචාහි න දින්නන්ති අදින්නං, පරසන්තකං, තස්ස ආදානං අදින්නාදානං. පරස්සහරණං ථෙය්‍යං, වොරිකාති චුත්තං හොති. අත්ථතො පන පරපරිග්ගහෙ පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිකො තදාදායකඋපක්කමසමුට්ඨාපිකා කායවච්ඡිද්ධාරානමඤ්ඤතරද්ධාරප්පචත්තා ථෙය්‍යවෙනතා. තං හීනෙ පරසන්තකෙ අප්පසාවජ්ජං, පණිතෙ මහාසාවජ්ජං. කස්මා? චත්ථුසණිතතාය. චත්ථුසමත්තෙ සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ චත්ථුස්මිං මහාසාවජ්ජං, තංගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හීනගුණස්ස සන්තකෙ චත්ථුස්මිං අප්පසාවජ්ජං.

මිච්ඡා චරණං මිච්ඡාවාරො, මෙටුනසමාවාරෙසු එකන්තනින්දිතො ලාමකාවාරො. සො පන ලක්ඛණතො අසද්ධම්මාධිප්පායෙන කායද්ධාරප්පචත්තා අගමනියට්ඨානචිත්තකමවෙනතා. සො පනෙස මිච්ඡාවාරො සීලාදිගුණවිරහිතෙ අගමනියට්ඨානෙ අප්පසාවජ්ජො, සීලාදිගුණසම්පන්නෙ මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා – අගමනියචත්ථු, තස්මිං සෙවනචිත්තං, සෙවනපයොගො, මග්ගෙනමග්ගප්පටිපත්තිඅධිවාසනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකො එව.

වච්ඡිද්ධාරෙ බාහුල්ලචුත්තිතො වාවතො පචත්තං දුච්චරිතන්ති වච්ඡිච්චරිතං. තං සරුපතො දස්සෙන්තො ආහ “මුසාවාදපිසුණවාචාචරුසවාචාසම්ඵප්පලාපවෙනතා වෙදිතබ්බා”ති. තත්ථ මුසාති අභුතං අතච්ඡං චත්ථු. මුසා වදියති චුච්චති එතායාති මුසාවාදො, අතථං චත්ථුං තථතො පරං විඤ්ඤාපෙතුකාමස්ස තථාවිඤ්ඤන්තිසමුට්ඨාපිකා වෙනතා. සො යමත්ථං හඤ්ජති, තස්ස අප්පතාය අප්පසාවජ්ජො, මහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. අපිව ගහට්ඨානං අත්තතො සන්තකං අදාතුකාමතාය නත්ථිති ආදිනායප්පචත්තො අප්පසාවජ්ජො, සක්ඛිනා හුත්වා අත්ථහඤ්ජනත්ථං චුත්තො මහාසාවජ්ජො. පබ්බජිතානං අප්පකම්පි තෙලං වා සප්පිං වා ලභිත්වා හසාධිප්පායෙන “අප්ප ගාමෙ තෙලං නදී මඤ්ඤෙ සන්දති”ති පුරණකථානායෙන පචත්තො අප්පසාවජ්ජො, අදිට්ඨංයෙව පන දිට්ඨන්තිආදිනා නායෙන වදන්තානං මහාසාවජ්ජො. තස්ස චත්තාරො සම්භාරා හොන්ති – අතථං චත්ථු, විසංවාදනචිත්තං, තප්පො වායාමො, පරස්ස තදත්ථවිඤ්ඤාපනන්ති. එකො පයොගො සාහත්ථිකොව. සො කායෙන වා කායපට්ඨෙද්ධෙන වා වාචාය වා පරවිසංවාදකකිරියාකරණෙ දට්ඨබ්බො. තාය වෙ කිරියාය පරො තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියාසමුට්ඨාපිකවෙනතාක්ඛණෙයෙව මුසාවාදකම්මනා බප්ඤ්ඤති. යස්මා පන යථා කායකායපට්ඨෙද්ධවාචාහි පරං විසංවාදෙති, තථා “ඉදමස්ස හණාහි”ති ආණාපෙන්තොපි, පණ්ණං ලිබ්බිවා පුරතො නිස්සප්පන්තොපි, “අයං අත්ථෙට්ඨං වෙදිතබ්බො”ති කුට්ඨාදිසු ලිබ්බිවා යපෙන්තොපි, තස්මා එත්ථ ආණන්තිකනිස්සග්ගියථාවරාපි පයොගා යුජ්ජන්ති. අට්ඨකථාසු පන අනාගතත්තා විමංසිත්වා ගහෙනබ්බා.

පිසතිති පිසුණා, සමග්ගෙ සත්තෙ අවයවභූතෙ වග්ගෙ හින්තෙ කරොතිති අත්ථො. නිරුත්තිනායෙන වා පියසුඤ්ඤකරණතො පිසුණා. යාය හි වාචාය යස්ස තං වාවං භාසති, තස්ස හදයෙ අත්තතො පියභාවං, පරස්ස ව පියසුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණවාචා. ලක්ඛණතො පන සංකිලිට්ඨචිත්තස්ස පරෙසං වා හෙදාය අත්තතො පියකමායතාය වා කායවච්ඡපයොගසමුට්ඨාපිකා වෙනතා පිසුණවාචා පිසුණං වදති එතායාති කත්වා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා චත්තාරො සම්භාරා – හින්දිතබ්බො පරො, “ඉති ඉමෙ නානා භවිස්සන්ති විනා භවිස්සන්ති”ති හෙදපුරෙක්ඛාරතා වා “ඉති අහං පියො භවිස්සාමි විස්සාසිකො”ති පියකමායා වා, තප්පො වායාමො, තස්ස තදත්ථවිජානනන්ති. පරෙ පන අහින්තෙ කම්මපට්ඨහෙදො නත්ථි, හින්තෙ එව හොති.

ඵරුසයනීති ඵරුසා, වාවා. යාය හි වාචාය අත්තනාමිපි පරමිපි ඵරුසං සිනෙභාභාවෙන ලුඛං කරොති, සා ඵරුසවාචා. අථ වා සයම්පි ඵරුසා දොමනස්සසමුට්ඨිකත්තා සභාවෙනපි කක්කසා නෙව කණ්ණසුඛා න හදයසුඛාති ඵරුසවාචා. එත්ථ පන පරෙසං මම්මච්ඡෙදනවසෙන පචත්තියා එකන්තනිට්ඨුරතාය සභාවෙන කාරණවොභාරෙන ව වාචාය ඵරුසසද්දප්පචත්ති දට්ඨබ්බො. තං ඵරුසං වදති එතායාති ඵරුසවාචා, පරස්ස මම්මච්ඡෙදකකායවච්ඡපයොගසමුට්ඨාපිකා එකන්තඵරුසා වෙනතා. තස්සා ආචිභාවත්ථමිදං චත්ථු – එකො කිර දාරකො මාතු වචනං අනාදිශ්ඨවා අරඤ්ඤං ගච්ජති, තං මාතා නිවත්තෙතුං අසක්කොන්ති “වණ්ඩා තං මහිංසි අනුබන්ධතු”ති අක්කොසි. අථස්ස තථෙව අරඤ්ඤෙ මහිංසි උට්ඨාසි. දාරකො “යං මම මාතා මුඛෙන කථෙසි, තං මා හොතු. යං චිත්තෙන චිත්තෙසි, තං හොතු”ති සච්චකිරියමකාසි. මහිංසි තත්ථෙව බද්ධා විය අට්ඨාසි . එවං මම්මච්ඡෙදකොපි පයොගො චිත්තසණ්ඨතාය ඵරුසවාචා න හොති. මාතාපිතරො හි කදාවි පුත්තකෙ එවමිපි වදන්ති “වොරා වො බණ්ඩාබණ්ඩිකං කරොන්තු”ති, උප්පලපත්තමිපි ව නෙසං උපරි පතන්තං න ඉච්ජන්ති. ආවරියුපජ්ඣායා ව කදාවි

නිස්සිතකෙ එවං වදන්ති “කිං ඉමෙ අභිරිකා අනොත්තප්පිනො වරන්ති, නිද්ධමප්ප නෙ”ති. අප්ච නෙසං ආගමාධිගමසම්පන්නිං ඉච්ඡන්ති, යථා චිත්තසංශ්භතයා ඵරුසවාචා න හොති, එවං වචනසංශ්භතයා අඵරුසවාචාපි න හොති. න හි මාරාපෙක්කාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං අඵරුසවාචා හොති, චිත්තඵරුසතාය පන එසා ඵරුසවාචා ව. සා යං සන්ධාය පචත්තිතා, තස්ස අප්පගුණතාය අප්පසාවජ්ජා, මහාගුණතාය මහාසාවජ්ජා. තස්සා තයො සම්භාරා – අක්කොසිතබ්බො පරො, කුපිතචිත්තං, අක්කොසනාති.

සං සුඛං හිතඤ්ඤි ඵලති විසරති විනාසෙතිති සම්මං, අත්තනො පරෙසඤ්ඤි අනුපකාරකං යං කිඤ්චි, සම්මං පලපති එතායාති සම්මප්පලාපො, අනත්ථවිඤ්ඤාපිකකායවච්ඡයොගසමඋට්ඨාපිකා අකුසලවෙනනා. සො ආසෙවනමන්දතාය අප්පසාවජ්ජො, ආසෙවනමහන්තතාය මහාසාවජ්ජො. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා – භාරතයුද්ධසිතාභරණාදිතිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපිකථාකථනඤ්ච. පරෙ පන තං කථං අගණ්හන්තෙ කම්මපථහෙදො නත්ථි, පරෙන පන සම්මප්පලාපෙ ගහිතෙයෙව හොති.

අභිජ්ඣාධ්මාපාදම්චජාදිට්ඨියොති එත්ථ පරසම්පන්නිං අභිමුඛං ඥායතිති අභිජ්ඣා, පරසම්පන්නියු ලොභො. සා පන “අභො වත ඉදං මමස්සා”ති එවං පරහණ්ඩාභිජ්ඣායනලක්ඛණා. අදින්නාදානං විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. තස්සා ද්වෙ සම්භාරා – පරහණ්ඩං, අත්තනො පරිණාමනඤ්ච. පරහණ්ඩවත්ථුකෙ හි ලොභෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථහෙදො හොති, යාව “අභො වත ඉදං මමස්සා”ති අත්තනො න පරිණාමෙති.

හිතසුඛං ධ්මාපාදෙති විනාසෙතිති ධ්මාපාදො, පටිසො. සො පරචිනාසාය මනොපදොසලක්ඛණො . සො ඵරුසවාචා විය අප්පසාවජ්ජො මහාසාවජ්ජො ව. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා – පරසත්තො, තස්ස ව විනාසනචිත්තා. පරසත්තවත්ථුකෙ හි කොධෙ උප්පන්නෙපි න තාව කම්මපථහෙදො හොති, යාව “අභො වතායං උච්ඡිජ්ජෙය්‍යා විනස්සෙය්‍යා”ති තස්ස විනාසනං න චිත්තෙති.

යථාභූව්වගහණාභාවෙන මිච්ඡා පස්සතිති මිච්ඡාදිට්ඨි. සා “නත්ථි දින්න”න්තිආදිනා නයෙන විපරිතදස්සනලක්ඛණා. සම්මප්පලාපො විය අප්පසාවජ්ජා මහාසාවජ්ජා ව. අපිච අනියතා අප්පසාවජ්ජා, නියතා මහාසාවජ්ජා. තස්ස ද්වෙ සම්භාරා – වත්ථුනො ගහිතාකාරවිපරිතතා, යථා ව තං ගණ්හාති, තථාභාවෙන තස්සුපට්ඨානන්ති. තත්ථ නත්ථිකාහෙතුකඅභිරියදිට්ඨිහි එව කම්මපථහෙදො හොති.

“අනෙකච්ඡිතානං පාපකානං අකුසලානං ධම්මාන”න්ති සාමඤ්ඤවචනෙපි පාරිසෙසඤ්ඤායනො චුත්තාවසෙසා අකුසලා ධම්මා ගහෙතබ්බාති ආහ “යපෙත්වා තෙ ධම්මෙ”තිආදි. තෙ යථාචුත්තකායදුච්චරිතාදිකෙ අකුසලධම්මෙ යපෙත්වාති අත්ථො. අනෙකච්ඡිතාති අනෙකප්පකාරා.

6. අයං ලොකතන්තීති අයං වුඩ්ඨානං අභිවාදනාදිකිරියාලක්ඛණා ලොකප්පවෙණි. අනාගාමිබ්‍රහ්මානං අලඬිකාරාදියු අනාගාමිභික්ඛුනඤ්ච විචරාදියු නිකන්තිවසෙන රාගුප්පන්ති හොතිති අනාගාමිමග්ගෙන පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සෙව පහානං වෙදිතබ්බන්ති ආහ “පඤ්චකාමගුණිකරාගස්සා”ති. රූපාදියු පඤ්චසු කාමගුණෙසු වත්ථුකාමකොට්ඨාසෙසු උප්පජ්ජමානො රාගො “පඤ්චකාමගුණිකරාගො”ති වෙදිතබ්බො. කොට්ඨාසවචනො හෙත්ථ ගුණසද්දො “වයොගුණා අනුපුබ්බං ජහන්ති”තිආදියු (සං. නි. 1.4) විය. ද්වියු අකුසලචිත්තෙසුති දොමනස්සසහගතෙසු ද්වියු අකුසලචිත්තෙසු. මොහස්ස සබ්බාකුසලසාධාරණත්තා ආහ “සබ්බාකුසලසම්භවස්සා”ති. අවසෙසානන්ති සක්කායදිට්ඨිආදිනං.

7. ජිගුච්ඡති මඤ්ඤෙති “අභමභිජානො රූපවා පඤ්ඤවා, කථං නාම අඤ්ඤෙසං අභිවාදනාදිං කරෙය්‍යා”න්ති ජිගුච්ඡති විය ජිගුච්ඡතිති වා සල්ලක්ඛෙමි. අකොසල්ලසම්භුතට්ඨෙතාති අඤ්ඤාණසම්භුතට්ඨෙතා. අකුසලෙ ධම්මෙ ජිගුච්ඡමානො තෙසං සමඬ්භිහාවම්පි ජිගුච්ඡතිති චුත්තං “අකුසලානං ධම්මානං සමාපන්නි”ති. සමාපන්නිති එතස්සෙව වෙච්චනං සමාපජ්ජනා සමඬ්භිහාවොති. මණ්ඩනකජාතියොති මණ්ඩනසභාවො, මණ්ඩනසිලොති අත්ථො. ජෙගුච්ඡිතන්ති ජිගුච්ඡනසිලනං.

8. ලොකපෙට්ඨකකම්මන්ති ලොකෙ පෙට්ඨකානං කත්තබ්බකම්මං, ලොකෙ වා සෙට්ඨසම්මතං කම්මං. තත්‍රාති යථාචුත්තෙසු ද්වියුපි අත්ථවිකප්පෙසු. පදාභිහිතො අත්ථො පදත්ථො, ධ්මාසන්නත්ථොති චුත්තං හොති. විනයං වා අරහතීති එත්ථ විනයනං විනයො, නිග්ගණ්හනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “නිග්ගහං අරහතීති චුත්තං හොති”ති. නනු ව පයමං චුත්තෙසු ද්වියුපි අත්ථවිකප්පෙසු සකත්ථෙ අරහත්ථෙ ව හද්ධිතපච්චයො සද්දලක්ඛණතො දිස්සති, න පන “විනයාය ධම්මං දෙසෙති”ති ඉමස්මිං අත්ථෙ, තස්මා කථමෙත්ථ තද්ධිතපච්චයොති ආහ “විචිත්‍රා හි තද්ධිතචුත්තී”ති. විචිත්‍රතා වෙත්ථ ලොකප්පමාණතො වෙදිතබ්බා. තථා හි යස්මිං යස්මිං අත්ථෙ තද්ධිතප්පයොගො ලොකස්ස, තත්ථ තත්ථ තද්ධිතචුත්තී ලොකතො සිද්ධාති විචිත්‍රා තද්ධිතචුත්තී. තස්මා යථා “මා සද්දමකාසී”ති වදන්තො “මාසද්දිකො”ති වුච්චති, එවං විනයාය ධම්මං දෙසෙතිති වෙනයිකොති වුච්චතිති අධිප්පායො.

9. කපණුරියොති ගුණවිරහිතතාය දිනමනුස්සො. ධ්මාසන්නාති අච්චාරොත්ථාති නිස්සද්ධත්තාදිසද්දෙසු විය “ඉමස්මිං අත්ථෙ අයං නාම පච්චයො”ති එවං ධ්මාසන්නං විචාරං අකත්ථා, අනිප්ථන්තපාටිපදිකවසෙනාති චුත්තං

හොති.

10. දෙවලොකගබ්භසම්පත්තියානි වත්වා යපෙන්වා භූමිමදෙවෙ සෙසෙසු දෙවෙසු ගබ්භග්ගහණස්ස අභාවතො පටිසන්ධියෙවෙත්ථ ගබ්භසම්පත්තීති වෙදිතබ්බාති චුත්තමෙවත්ථං විවරිත්වා දස්සෙන්තො ආහ “දෙවලොකපටිසන්ධිපට්ඨාභාය සංවත්තති”ති. අස්සාති අභිවාදනාදියාමිච්ඡාමමස්ස. මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිග්ගහණෙ දොසං දස්සෙන්තොති මානිතො අපරිසුද්ධභාවං දස්සෙන්තො, අක්කොසිතුකාමස්ස දාසියා පුත්තොති දාසිකුච්ඡිස්මිං නිබ්බත්තභාවෙ දොසං දස්සෙන්වා අක්කොසනං විය හගවතො මාතුකුච්ඡිස්මිං පටිසන්ධිග්ගහණෙ දොසං දස්සෙන්වා අක්කොසන්තොපි එවමාහාති අධිප්පායො. ගබ්භතොති දෙවලොකපටිසන්ධිතො. තෙනෙවාහ “අභබ්බො දෙවලොකුපපත්තිං පාපුණ්ණුත්ති අධිප්පායො”ති. භීනො වා ගබ්භො අස්සාති අපගබ්භොති ඉමස්ස විග්ගහස්ස එකෙන පරියායෙන අධිප්පායං දස්සෙන්තො ආහ “දෙවලොකගබ්භපරිබාහිරත්තා ආයතිං භීනගබ්භපට්ඨාභාගීති”ති. ඉති-සද්දා එ හෙතුඅත්ථො, යස්මා ආයතිමිපි භීනගබ්භපට්ඨාභාගී, තස්මා භීනො වා ගබ්භො අස්සාති අපගබ්භොති අධිප්පායො.

පුන තස්සෙව විග්ගහස්ස කොධවසෙන...පෙ.... දස්සෙන්තොති හෙට්ඨා චුත්තනයස්ස අනුරූපං කත්වා අධිප්පායං දස්සෙන්තො ආහ “භීනො වාස්ස මාතුකුච්ඡිස්මිං ගබ්භවාසො අභොසීති අධිප්පායො”ති. ගබ්භ-සද්දො අත්ථි මාතුකුච්ඡිපරියායො “ගබ්භෙ වසති මාණවො”තිආදියු (ජා. 1.15.363) විය . අත්ථි මාතුකුච්ඡිස්මිං නිබ්බත්තසත්තපරියායො “අන්තමසො ගබ්භපාතනං උපාදායා”තිආදියු (මහාව. 129) විය. තත්ථ මාතුකුච්ඡිපරියායං ගහෙන්වා අත්ථං දස්සෙන්තො ආහ “අනාගතෙ ගබ්භසෙය්‍යා”ති. ගබ්භෙ සෙය්‍යා ගබ්භසෙය්‍යා. අනුත්තරෙන මග්ගෙනාති අග්ගමග්ගෙන. කම්මකිලෙසානං මග්ගෙන විහතත්තා ආහ “විහතකාරණත්තා”ති. ඉතරා තිස්සොපිති අණ්ඩපසංසෙදප්ඵපපාතිකා. එත්ථ ව යදිපි “අපගබ්භො”ති ඉමස්ස අනුරූපතො ගබ්භසෙය්‍යා එව වත්තබ්බා, පසඬගතො පන ලබ්භමානං සබ්බමිපි වත්තුං වට්ටතීති පුනබ්භවාහිතිබ්බත්තිපි චුත්තාති වෙදිතබ්බා.

ඉදානි සත්තපරියායස්ස ගබ්භසද්දස්ස වසෙන විග්ගහනානත්තං දස්සෙන්තො ආහ “අපිවා”තිආදි. ඉමස්මිං පන විකප්පෙ ගබ්භසෙය්‍යා පුනබ්භවාහිතිබ්බත්තිති උභයමිපි ගබ්භසෙය්‍යාවසෙනෙව චුත්තන්තිපි වදන්ති. නනු ව “ආයතිං ගබ්භසෙය්‍යා පභීනා”ති (පාරා. 10) චුත්තත්තා ගබ්භස්ස සෙය්‍යා එව පභීනා, න පන ගබ්භොති ආපජ්ජතිති ආහ “යථා වා”තිආදි. අප “අභිනිබ්බත්ති”ති එත්තකමෙව අවත්වා පුනබ්භවග්ගහණං කිමත්ථන්ති ආහ “අභිනිබ්බත්ති ව නාමා”තිආදි. අපුනබ්භවභූතාති බණ බණ උප්පජ්ජමානානං ධම්මානං අභිනිබ්බත්ති.

11. ධම්මොදාතුන්ති එත්ථ ධම්මෙ අනවසෙසෙ ධාරෙති යාථාවතො උපධාරෙතිති ධම්මොදාතු, ධම්මානං යථාසභාවතො අවබුද්ධාසභාවො, සබ්බඤ්ඤාඤාණස්සෙතං අධිවචනං. පටිච්ඡික්ඛිත්වාති සච්ඡිකත්වා, පටිලභිත්වාති අත්ථො, පටිලාභහෙතුති චුත්තං හොති. දෙසනාවිලාසප්පත්තො හොතීති රුචිවසෙන පරිවත්තෙන්වා දෙසෙතුං සමත්ථතා දෙසනාවිලාසො, තං පත්තො අධිගතොති අත්ථො. කරුණාවිජ්ජාරන්ති සබ්බසත්තෙසු මහාකරුණාය ඵරණං. තාදිගුණලක්ඛණමෙව පුන උපමාය විභාවෙන්වා දස්සෙන්තො ආහ “පට්ඨිසමචිත්තත”න්ති. යථා පට්ඨි සුවිආසුචිතික්ඛෙපසෙදනාදනාදියු න විකම්පති, අනුරොධවිරොධං න පාපුණාති, එවං ඉට්ඨානිට්ඨෙසු ලාභාලාභාදියු අනුරොධවිරොධප්පහානතො අවිකම්පිතචිත්තතාය පට්ඨිසමචිත්තතන්ති අත්ථො. අකුප්පධම්මතන්ති එත්ථ “අකුප්පධම්මො නාම ඵලසමාපත්ති”ති තිසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. “පරෙසු පන අක්කොසන්තෙසුපි අත්තනො පට්ඨිසමචිත්තතාලක්ඛණං අකුප්පකුසාසභාවතන්ති එවමෙත්ථ අත්ථො ගහෙන්බ්බො”ති අම්භාකං බන්ති. ජරාය අනුසටන්ති ජරාය පලිවෙය්‍යිතං. වට්ටබාණුභූතන්ති අනෙකෙසං අනයබ්‍යාසනානං නිපාතලක්ඛණත්ථම්මභූතතාය සංසාරබාණුභූතං. බ්‍රාහ්මණස්ස වුඩ්ඪතාය ආසන්නචුත්තිමරණන්ති සම්භාවනවසෙන “අප්ප මරිත්වා”තිආදි චුත්තං. මහත්තෙන බො පන උස්සාහෙනාති “සාධු බො පන තථාරූපානං අරහතං දස්සනං හොති”ති එවං සඤ්ජාතමහුස්සාහෙන. අප්පට්ඨිසමං පුරෙජාතභාවන්ති අනඤ්ඤාසාධාරණං පුරෙජාතභාවං. නත්ථි එතස්ස පටිසමොති අප්පට්ඨිසමො, පුරෙජාතභාවො.

“අපි”ති අවත්වා “පි”ති වදන්තො පි-සද්දොපි විසුං අත්ථි නිපාතොති දස්සෙති. සම්භාවනත්ථොති “අපි නාමෙවං සියා”ති විකප්පනත්ථො සම්භාවනත්ථො, තස්මිං ජොතකතාය පිසද්දො වත්තති. වචනසිලිට්ඨතායාති වචනස්ස මධුරභාවත්ථං, මුදුරභාවත්ථන්ති අත්ථො. එවඤ්ඤි ලොකෙ සිලිට්ඨවචනං හොතීති එවං එකමෙව ගණනං අවත්වා අපරාය ගණනාය සද්ධිං වචනං ලොකෙ සිලිට්ඨවචනං හොති යථා “ද්වෙ වා තිණි වා උදකචුසිතානි”ති. සම්මා අධිසයිනානිති පාදාදිහි අත්තනා නෙසං කිඤ්චි උපසානං අකරොන්තියා බහිවාතාදිපරිස්සයපරිහාරත්ථං සම්මදෙව උපරි සයිනානි. උපරිඅත්ථො හෙත්ථ අධි-සද්දො. උතුං ගණ්ඨාපෙන්තියාති තෙසං අල්ලසිනෙහපරියාදානත්ථං අත්තනො කායුස්මාවසෙන උතුං ගණ්ඨාපෙන්තියා. තෙනාහ “උස්මිකතානි”ති. සම්මා පරිභාවිතානිති සම්මදෙව සබ්බසො කුක්කුටවාසනාය වාසිතානි. තෙනාහ “කුක්කුටගන්ධං ගාභාපිතානි”ති.

එත්ථ ව සම්මා පරිසෙදනං කුක්කුටගන්ධපරිභාවනඤ්ච සම්මා අධිසයනනිප්ඵත්තියා ආනුභාවනිප්ඵාදිතන්ති දට්ඨබ්බං. සම්මා අධිසයනෙනෙව හි ඉතරද්වයං ඉප්ඤ්ඤිති . න හි සම්මා අධිසයනතො විසුං සම්මා පරිසෙදනස්ස සම්මා පරිභාවනස්ස ව කරුණං අත්ථි, තෙන පන සද්ධිංයෙව ඉතරෙසං ද්විත්තමිපි ඉප්ඤ්ඤානො චුත්තං “එවං තිහි පකාරෙහි

තානි අණ්ඩානි පරිපාලියමානානි”ති. නබසිබානි නබග්ගානි. මුබතුණ්ඩකන්ති මුබග්ගං. කපාලස්ස තනුකත්තානි එත්ථ යථා කපාලස්ස තනුනා ආලෝකස්ස අන්තො පඤ්ඤායමානස්ස කාරණං, තථා කපාලස්ස තනුතාය නබසිබාමුබතුණ්ඩකානං බරතාය ව අල්ලසිනෙහපරියාදානං කාරණවචනන්ති දට්ඨබ්බං. සඨකුට්ඨහත්ථපාදානි එත්ථ හත්ථානි පක්ඛා. න හි කුක්කුටානං පක්ඛතො අඤ්ඤො හත්ථො නාම අත්ථී. එත්ථානි ආලෝකට්ඨානෙ. පක්ඛෙ විධුනන්තානි පක්ඛෙ වාලෙන්තා. නික්ඛමන්තානන්ති නිද්ධාරණෙ සාමිවචනං, නික්ඛමන්තෙසුති අත්ථො.

සො ජෙට්ඨො ඉති අස්ස වචනියොති යො පට්ඨමතරං අණ්ඩකොසතො නික්ඛන්තො කුක්කුටපොතකො, සොයෙව ජෙට්ඨොති වචනියො අස්ස, හවෙය්‍යානි අත්ථො. සම්පට්පාදෙන්තොති සංසන්දෙන්තො. තිභූමකපරියාපන්නාපි සත්තා අවිජ්ජාකොසස්ස අන්තො පට්ටියා තත්ථ තත්ථ අප්පනියාය අවිජ්ජාය වෙධිතත්තානි ආහ “අවිජ්ජාකොසස්ස අන්තො පට්ටියෙසු සත්තෙසු”ති. අණ්ඩකොසන්ති ඛිජ්කපාලං. ලෝකසන්තිවාසෙති ලෝකො එව ලෝකසන්තිවාසො. සම්මාසම්බොධිනිති එත්ථ සම්මානි අවිපරිත්තත්ථො, සං-සද්දො සාමන්ති ඉමමත්ථං දිපෙති, තස්මා සම්මා අවිපරිත්තතාකාරෙන සයමෙව වත්තාරි සච්චානි බුද්ධකම් පටිවිජ්ඣානිති සම්මාසම්බොධිති මග්ගො වුවිච්චි. තෙනාහ “සම්මා සාමඤ්ච බොධි”න්ති, සම්මා සයමෙව ව බුද්ධකතන්ති අත්ථො. සම්මානි වා පසත්ථවචනො, සං-සද්දො සුන්දරවචනොති ආහ “අථ වා පසත්ථං සුන්දරඤ්ච බොධි”න්ති. බොධිසද්දස්ස අනෙකත්ථනං දස්සෙත්ථා ඉධාධිජ්ජෙතමත්ථං නිද්ධාරෙන්වා දස්සෙතුකාමො ආහ “බොධිති රුක්ඛොපි මග්ගොපි”තිආදි. තත්ථ අබුද්ධානි එත්ථානි රුක්ඛො බොධි. සයං බුද්ධකම්, බුද්ධකම්නි වා තෙන අරියානි මග්ගො බොධි. සබ්බධම්මෙ සබ්බාකාරතො බුද්ධකම් පටිවිජ්ඣානිති සම්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං බොධි. බුද්ධකම්නි සම්මානිති නිබ්බානං බොධි. අන්තරා ව බොධිනි දුතියමුද්‍රාහරණං විනාපි රුක්ඛසද්දෙන බොධිසද්දස්ස රුක්ඛෙ පවත්තිදස්සනත්ථං වුත්තං. වරහුරිමෙධසොති මහාපට්ඨ විය පත්ථවචනපඤ්ඤොති අත්ථො. අසබ්බගුණදායකත්තානි සබ්බගුණානං අදායකත්තා. සබ්බගුණො න දදාතිති හි අසබ්බගුණදායකො, අසුත්තසමාසොයං ගමකත්තා යථා “අසුරියංපස්සානි මුබානි”ති.

තිස්සො විජ්ජානි උපතිස්සයවතො සහෙව අරහත්තඵලෙන තිස්සො විජ්ජා දෙති. නනු වෙන්ථ තිස්ස විජ්ජාසු ආසවක්ඛයඤ්ඤාණස්ස මග්ගපරියාපන්නත්තා කථමෙනං යුජ්ජති “මග්ගො තිස්සො විජ්ජා දෙති”ති? නායං දොසො. සතිපි ආසවක්ඛයඤ්ඤාණස්ස මග්ගපරියාපන්නභාවෙ අට්ඨඨගිකෙ මග්ගෙ සති මග්ගඤ්ඤාණෙන සද්ධිං තිස්සො විජ්ජා පරිපුණ්ණා භොන්තිති “මග්ගො තිස්සො විජ්ජා දෙති”ති වුවිච්චි. ජ අභිඤ්ඤානි එත්ථාපි එසෙව නයො. සාවකපාරමිඤ්ඤාණන්ති අග්ගසාවකෙහි පටිලභිතබ්බං සබ්බමෙව ලෝකියලෝකුත්තරඤ්ඤාණං. පටිච්චෙකබොධිඤ්ඤාණන්ති එත්ථාපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අබ්හඤ්ඤාසින්නි ජානිං. ජානනඤ්ච න අනුස්සවාදිවසෙනානි ආහ “පටිවිජ්ඣ”න්ති, පටිච්චක්ඛමකාසින්නි අත්ථො. පටිච්චෙධොපි න දුරෙ ධීතස්ස ලක්ඛණස්පටිච්චෙධො වියානි ආහ “පත්තොම්හි”ති, පාපුණන්ති අත්ථො. පාපුණනඤ්ච න සයං ගන්ත්වානි ආහ “අධිගතොම්හි”ති, සකසන්නානෙ උප්පාදනවසෙන පටිලභින්නි අත්ථො.

ඔපම්මසම්පට්පාදනන්ති ඔපම්මත්ථස්ස උපමෙයොන සම්මදෙව පට්පාදනං. අත්ථොනානි උපමෙයාත්ථෙන. යථා කුක්කුටියා අණ්ඩෙසු තිව්ධකිරියාකරණං කුක්කුට්ඨජාපකානං අණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණං, එවං බොධිසත්තභූතස්ස භගවතො තිව්ධානුපස්සනාකරණං අවිජ්ජණ්ඩකොසතො නික්ඛමනස්ස මූලකාරණන්ති ආහ “යථා හි තස්සා කුක්කුටියා...පෙ.... තිව්ධානුපස්සනාකරණ”න්ති. “සන්නානෙ”ති වුත්තත්තා අණ්ඩසද්ධිතා සන්නානස්ස බහි නික්ඛන්තකුක්කුට්ඨජාපකසද්ධිතා බුද්ධගුණානං, බුද්ධගුණානි ව අත්ථතො බුද්ධොයෙව “තථාගතස්ස බො එතං, වාසෙට්ඨ, අධිවචනං ධම්මකායො ඉතිපි”ති වචනතො. අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවොති බලවච්චපස්සනාවසෙන අවිජ්ජණ්ඩකොසස්ස තනුභාවො, පටිච්ජාදනසාමඤ්ඤෙන ව අවිජ්ජාය අණ්ඩකොසසද්ධිතා. මුදුභූතස්සපි බරභාවාපත්ති භොතිති තන්තිවත්තනත්ථං “ථද්ධබරභාවො”ති වුත්තං. තික්ඛබරවිජ්ජසන්නසුරභාවොති එත්ථ පරිග්ගස්භමානෙසු සඨකාරෙසු විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස සමාධිත්ථියවසෙන සුබානුප්පවෙසො තික්ඛතා, අනුප්පිසිත්ථාපි සතිත්ථියවසෙන අනතික්ඛමනතො අකුණ්ඨතා බරභාවො. තික්ඛොපි හි එකච්චො සරො ලක්ඛං පත්ථා කුණ්ඨො භොති, න තථා ඉදං. සතිපි බරභාවෙ සුබුමස්පවත්තිවසෙන කිලෙසසමුදාචාරසඨිබොහරහිතතාය සද්ධිත්ථියවසෙන පසන්නභාවො, සතිපි ව පසන්නභාවෙ අන්තරා අනොසක්කිත්ථා කිලෙසපවිච්චන්ටිකානං සුට්ඨ අභිභවනතො විරිධිත්ථියවසෙන සුරභාවො වෙදිතබ්බො. එවම්මෙහි පකාරෙහි සඨිබාරුපෙක්ඛාඤ්ඤාණමෙව ගහිතන්ති දට්ඨබ්බං. විපස්සනාඤ්ඤාණස්ස පරිණාමකාලොති විපස්සනාය වුට්ඨානගාමිනිභාවස්පත්ති, තදා ව සා මග්ගඤ්ඤාණගබ්භං ධාරෙන්ති විය භොතිති ආහ “ගබ්භග්ගහණකාලො”ති. ගබ්භං ගණ්භාපෙත්ථානි සඨිබාරුපෙක්ඛාය අනන්තරං සිබාස්පත්තඅනුලෝමවිපස්සනාවසෙන මග්ගවිජ්ජානත්ථං ගබ්භං ගණ්භාපෙත්ථා. අනුපුබ්බාධිගතෙනානි පට්ඨමග්ගපට්පාටියා අධිගතෙන. අභිඤ්ඤාපක්ඛෙති ලෝකියාභිඤ්ඤාපක්ඛෙ. ලෝකුත්තරාභිඤ්ඤා හි අවිජ්ජණ්ඩකොසං පදාලිතා. පොත්ථකෙසු පන කත්ථවි “ජඅභිඤ්ඤාපක්ඛෙ”ති ලිබන්ති, සො අපායොති වෙදිතබ්බො. ජෙට්ඨො සෙට්ඨොති වුද්ධතමත්තා ජෙට්ඨො, සබ්බගුණෙහි උත්තමත්තා පසත්ථතමොති සෙට්ඨො.

ඉදානි “ආරද්ධං බො පන මෙ බ්‍රාහ්මණ වීරිය”න්තිආදිකාය දෙසනාය අනුසන්ධිං දස්සෙන්නො ආහ “එවං භගවා”තිආදි. තත්ථ පුබ්බභාගතො පභූතීති භාවනාය පුබ්බභාගියවීරියාරම්භාදිතො පට්ඨාය. චිත්තමෙවමුප්පන්නන්ති එවං උපරි වක්ඛමානපරිච්ඡක්කවසෙන චිත්තමුප්පන්නන්ති අත්ථො. “චිත්තමෙව උප්පන්න”න්තිපි පායො, තත්ථ චිත්තමෙව උප්පන්නං, න තාව භගවති පසාදොති අත්ථො. මුට්ඨස්සතිනානි විනට්ඨස්සතිනා, සතිවිරහිතෙනානි අත්ථො.

සාරද්ධකායෙනාති සදරට්ඨකායෙන. බොධිමණ්ඩෙති බොධිසම්බන්ධාත්මය ඤාණස්ස මණ්ඩනාවජ්ජන්තෙ යානෙ. බොධිති භි පඤ්ඤා චුච්චති, සා එත්ථ මණ්ඩා පසන්නා ජානාති සො පදෙසො “බොධිමණ්ඩො”ති පඤ්ඤානො. චතුරඨගසමන්තාගතන්ති “කාමං තවො ච න්භාරු ච අට්ඨි ච අවසිස්සතු, සරිරෙ උපසුස්සතු මංසලොහිත”න්ති (ම. නි. 2.184; සං. නි. 2.22; අ. නි. 2.5; මහානි. 196) එවං චුත්තචතුරඨගසමන්තාගතං චිරියං. තත්ථ තවොති එකං අඨගං න්භාරු එකං අඨගං අට්ඨි එකං අඨගං මංසලොහිතං එකං අඨගන්ති වෙදිතබ්බං. තවො එකං අඨගන්ති ච තවෙ නිරපෙක්ඛනාවො එකං අඨගන්ති ගහෙතබ්බං. පධානං අනුසුඤ්ජන්තස්ස භි තවෙ පලුප්පමානෙපි තංතිමිත්තං අවොසානාපජ්ජනං තස්ස චිරියස්ස එකං අඨගං එකං කාරණං. එවං සෙසෙසුපි අත්ථො වෙදිතබ්බො. පග්ගහිතන්ති ආරම්භං සිථිලං අකත්වා දළ්භපරක්කමසම්බාතුස්සාහනනාවෙන ගහිතං. තෙනාහ “අසිථිලප්පවත්තිතන්ති චුත්තං හොති”ති.

අසල්ලීනන්ති අසඬිකුචිතං කොසජ්ජවසෙන සඬිකොචං අනාපන්නං. උපට්ඨිතාති ඔගාහනසම්බාතෙන අපිලාපනාවෙන ආරම්භණං උපගන්ත්වා යිතා. තෙනාහ “ආරම්භණාභිමුඛිභාවෙනා”ති. සම්මොසස්ස විද්ධංසනවසෙන පවත්තියා න සම්මුට්ඨාති අසම්මුට්ඨා. කිඤ්චාපි චිත්තපස්සද්ධිවසෙනෙව චිත්තමෙව පස්සද්ධං, කායපස්සද්ධිවසෙනෙව ච කායො පස්සද්ධො හොති, තථාපි යස්මා කායපස්සද්ධි උප්පජ්ජමානා චිත්තපස්සද්ධියා සහෙව උප්පජ්ජති, න විනා, තස්මා චුත්තං “කායචිත්තපස්සද්ධිවසෙනා”ති. කායපස්සද්ධියා උභයෙසම්පි කායානං පස්සම්භනාවහන්තා චුත්තං “රූපකායොපි පස්සද්ධොයෙව හොති”ති. සො ච බොති සො ච බො කායො. විගතදරුථොති විගතකිලෙසදරුථො. නාමකායෙ භි විගතදරුථෙ රූපකායොපි චූපසන්තදරුථපරිලාභො හොති. සම්මා ආහිතන්ති නානාරම්භණෙසු විධාවනසම්බාතං වික්ඛෙපං විචින්නදිත්වා එකස්මිංයෙව ආරම්භණෙ අවික්ඛිත්තභාවාපාදනෙන සම්මදෙව ආහිතං යපිතං. තෙනාහ “සුචුට්ඨ යපිත”න්තිආදි. චිත්තස්ස අනෙකග්ගභාවො වික්ඛෙපවසෙන චඤ්චලතා, සා සති එකග්ගතාය න හොතිති ආහ “එකග්ගං අචලං නිජ්ජන්දන”න්ති. එත්තාවතාති “ආරද්ධං බො පනා”තිආදිනා චිරියසතිපස්සද්ධිසමාධිතං කිච්චසිද්ධිදස්සනෙන.

නනු ච සද්ධාපඤ්ඤානම්පි කිච්චසිද්ධි ඤානස්ස පුබ්බපට්ඨපදාය ඉච්ඡිතබ්බාති? සච්චං ඉච්ඡිතබ්බා, සා පන නානන්තරිකභාවෙන අචුත්තසිද්ධාති න ගහිතා. අසති භි සද්ධාය චිරියාරම්භාදිනං අසම්භවොයෙව, පඤ්ඤාපරිග්ගහෙ ච නෙසං අසති ඤායාරම්භාදිභාවො න සියා, තථා අසල්ලීනාසම්මොසතාදයො චිරියාදිනන්ති අසල්ලීනතාදිග්ගහණෙනෙවත්ථ පඤ්ඤාකිච්චසිද්ධි ගහිතාති දට්ඨබ්බං. ඤානභාවනායං චා සමාධිකිච්චං අධිකං ඉච්ඡිතබ්බන්ති දස්සෙතුං සමාධිපරියොසානාව ඤානස්ස පුබ්බපට්ඨපදා කට්ඨතාති දට්ඨබ්බං.

පට්ඨමජ්ඣානකථා

ඉදාති “විච්චිවෙච කාමෙහි”තිආදිනායජ්ජවත්තාය පාළියා ඤානවිභව්ගෙ (විභ. 508) චුත්තම්පි අත්ථං අට්ඨකථානායෙනෙව සංචණ්ණෙකුකාමො විභව්ගපාළියං චුත්තනායෙන අවචනෙ කාරණං දස්සෙතුං “කිඤ්චාපි තත්ථ කකමෙ කාමා”තිආදිමාහ . තත්ථ පත්ථනාකාරෙන පවත්තො දුබ්බලො ලොභො ඡන්දනට්ඨෙන ඡන්දො, තතො බලවා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, තතොපි බලවතරො බහලරාගො ඡන්දරාගො. නිමිත්තානුබ්බාසඤ්ජනාති සඬිකජ්ජෙති එතෙනාති සඬිකජ්ජො, තථාපවත්තො ලොභො. තත්ථ නිමිත්තසඬිකජ්ජනා නාම අවයවෙ සමොධානෙන්වා “ඉත්ථි පුරිසො”තිආදිනා එකජ්ඣං කත්වා උපරුපරි කිලෙසුප්පත්තියා නිමිත්තස්ස කජ්ජනා. අනුබ්බාසඤ්ජනසඬිකජ්ජනා පන “හත්ථා සොහනා, පාදා සොහනා”ති එවං අනුබ්බාසඤ්ජනවසෙන විභජිත්වා කජ්ජනාති. කිලෙසානඤ්ඤි අනු අනු බ්බාසඤ්ජනතො පරිබ්බාසඤ්ජනතො පරිබ්බාසත්තිවසෙන උප්පත්තියා පච්චයභාවතො අනුබ්බාසඤ්ජනං හත්ථපාදාදිඅවයවා චුච්චන්ති. තතො බලවා රඤ්ජනට්ඨෙන රාගො, සඬිකජ්ජවසෙනෙව පවත්තො තතොපි බලවතරො සඬිකජ්ජරාගො. ස්වායං පහෙදො එකස්සෙව ලොභස්ස පවත්තිආකාරවසෙන අවත්ථාගෙදවසෙන ච වෙදිතබ්බො යථා “වච්ඡො දම්මො බලිබ්බද්දො”ති. කාමාති කිලෙසකාමා, කාමෙන්තිති කාමා, කාමෙන්ති එතෙහිති වා.

සෙය්‍යථිදන්ති ඉමස්ස තං කතමං, තං කථන්ති වා අත්ථො. විච්චිචිත්ථාති විසුං හුත්ථා. තෙනාහ “විනා හුත්ථා අපසක්කිත්ථා”ති, පජ්භනවසෙන අපක්කමිත්ථාති අත්ථො. විච්චිවෙච කාමෙහිති එත්ථ විච්චිචාති ඉමිනා විවෙචනං ඤානක්ඛණෙ කාමානං අභාවමත්තං චුත්තං. විච්චිවෙචාති පන ඉමිනා එකංසතො කාමානං විවෙචනබ්බතාදීපනෙන තජ්ජට්ඨකථා ඤානස්ස කාමවිවෙකජ්ජනාස්ස ච ඤානාධිගමුපායතා දස්සිතා හොතිති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “පට්ඨමජ්ඣාන”න්තිආදි. වත්ථා තමෙවත්ථං පාකට්ඨරං කාතුං “කථ”න්තිආදි චුත්තං. අන්ධකාරෙ සති පදීපො වියාති එතෙන යථා පදීපාභාවෙන රත්තියං අන්ධකාරාහිභවො, එවං ඤානාභාවෙන චිත්තසන්තතියං කාමාහිභවොති දස්සෙති.

එතන්ති පුබ්බපදෙයෙව අවධාරණවචනං, න බො පන එවං දට්ඨබ්බං “කාමෙහි එවා”ති අවධාරණස්ස අකතත්තා. තත්තිස්සරණතොති නිස්සරන්ති නිග්ගවිජන්ති එතෙන, එත්ථ වාති නිස්සරණං. කෙ නිග්ගවිජන්ති? කාමා. තෙසං කාමානං නිස්සරණං පහානං තත්තිස්සරණං, තතො කාමනිස්සරණතොති අත්ථො. කථං පන සමානෙ වික්ඛම්භනෙ කාමානමෙවෙන නිස්සරණං, න බ්‍යාපාදාදිනන්ති වොදනං යුත්තිතො ආගමතො ච සාධෙතුං “කාමධාතු”තිආදි චුත්තං. තත්ථ කාමධාතුසමතික්කමනතොති සකලස්සපි කාමභවස්ස සමතික්කමපට්ඨපදාභාවතො. තෙන ඉමස්ස ඤානස්ස කාමපරිඤ්ඤාභාවමාහ . කාමරාගපට්ඨකතොති “ඡන්දො කාමො”තිආදිනා (මහානි. 1) චුත්තවිභාගස්ස

කිලෙසකාමස්ස පව්වත්ථිකභාවතො. තෙන යථා මෙත්තා ඛ්‍යාපාදස්ස, කරුණා විහිංසාය, එවමිදං ඤානං කාමරාගස්ස උජුච්චව්වතිකභුතන්ති දස්සෙති. විපාකෙන චෙත්ථ කාමධාතුසමතික්කමො අත්තනො පවත්තික්කමෙණ කාමරාගපට්ඨකතා ව චෙදිතබ්බා. එවමත්තනො පවත්තියා විපාකප්පවත්තියා ව කාමරාගතො කාමධාතුතො ව විනිවත්තසභාවත්තා ඉදං ඤානං විසෙසතො කාමානමෙව නිස්සරණං, ස්වායමත්ථො පාඨාගතො එවාති ආහ “යථාහ”තිආදි. නෙක්ඛම්මන්ති පට්ඨමස්ස ඤානං.

කාමඤ්චෙත්ථ තමත්ථං දීපෙනුං පුරිමපදෙයෙව අවධාරණං ගතිනං, උත්තරපදෙපි පන තං ගහෙතබ්බමෙව තථා අත්ථසම්භවතොති දස්සෙනුං “උත්තරපදෙපි”තිආදි චුත්තං. ඉතොති කාමච්ඡන්දනො. එස දට්ඨබ්බොති එස නියමො දට්ඨබ්බො. සාධාරණවචනෙනාති සබ්බවිචෙකසාධාරණවචනෙන. තදඬගවික්ඛම්භනසමුච්ඡෙදපට්ඨපස්සද්ධිනිස්සරණවිචෙකා තදඬගවිචෙකාදයො. කායචිත්තඋපධිවිචෙකා කායවිචෙකාදයො. තයො එව ඉධ දට්ඨබ්බොති තයො එව ඉධ ඤානකථායං දට්ඨබ්බා සමුච්ඡෙදවිචෙකාදීනං අසම්භවතො. නිද්දෙසෙති මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 1). තත්ථ හි “උද්දානතො ද්වෙ කාමා වත්ථුකාමා කිලෙසකාමා වා”ති උද්දිස්සිත්වා තත්ථ “කතමෙ වත්ථුකාමා මනාපියා රූපා...පෙ... මනාපියා ථොට්ඨබ්බා”තිආදීනා වත්ථුකාමා නිද්දිට්ඨා. තෙ පන කාමීයන්තිති කාමාති චෙදිතබ්බා. තත්ථෙවාති නිද්දෙසෙයෙව. විභඬගෙති ඤානවිභඬගෙ. එවඤ්ඤි සතීති එවං උභයෙසමිපි කාමානං සඬගහෙ සති. වත්ථුකාමෙහිපීති වත්ථුකාමෙහි විචිච්චෙවාතිපි අත්ථො යුජ්ජතිති එවං යුජ්ජමානත්ථත්තරසමුච්චයත්ථො පි-සද්දො, න කිලෙසකාමසමුච්චයත්ථො. කස්මා? ඉමස්මිං අත්ථෙ කිලෙසකාමෙහි විචෙකස්ස දුතියපදෙන චුත්තත්තා. තෙනාති වත්ථුකාමවිචෙකෙන. කායවිචෙකො චුත්තො භොතීති පුත්තදාරාදිපරිග්ගභවිචෙකදීපනතො කායවිචෙකො චුත්තො භොති.

පුරිමෙනාති කායවිචෙකෙන. එත්ථාති “විචිච්චෙව කාමෙහි විචිච්ච අකුසලෙහි ධම්මෙහි”ති එතස්මිං පදද්වයෙ. ඉතො වා නිද්ධාරිතෙ විචෙකද්වයෙ, අකුසලසද්දෙන යදි කිලෙසකාමා, සබ්බාකුසලාපි වා ගතිනා, සබ්බථා කිලෙසකාමෙහි විචෙකො චුත්තොති ආහ “දුතියෙන කිලෙසකාමෙහි විචෙකවචනතො”ති. දුතියෙනාති ව චිත්තවිචෙකෙනාති අත්ථො. එතෙසන්ති යථාචුත්තානං ද්විත්තං පදානං. නිද්ධාරණෙ චෙතං සාමිච්චනං. තණ්හාදිසංකිලෙසානං වත්ථුතො පහානං සංකිලෙසවත්ථුජ්ජපහානං. ලොලභාවො නාම තත්ථ තත්ථ රූපාදීසු තණ්හුජ්ජපාදො, තස්ස හෙතු වත්ථුකාමා එව චෙදිතබ්බා. බාලභාවස්ස හෙතුපරිච්චාගොති සම්බන්ධො. බාලභාවො නාම අවිජ්ජා, දුචිත්තිතචිත්තිතාදි වා, තස්ස අයොනිසොමනසිකාරො, සබ්බෙපි වා අකුසලා ධම්මා හෙතු. කාමගුණාධිගමහෙතු පාණාතිපාතාදිඅසුද්ධප්පයොගො භොතීති තබ්බිචෙකෙන පයොගසුද්ධි විභාවිතා. තණ්හාසංකිලෙසසොධනෙන විචට්ටුපනිස්සයසංවඬිඨනෙන ව අප්ඤ්ඤාසයවිසොධනං ආසයපොසනං. ආසයපොසනන්ති ව ඤානභාවනාය පච්චයභුතා පුබ්බයොගාදිවසෙන සිද්ධා අප්ඤ්ඤාසයමිපදා, සා පන තණ්හුපතාපවිගමෙන භොති. තෙන චුත්තං “තණ්හාසංකිලෙසවිසොධනෙනා”ති. කාමෙසුති නිද්ධාරණෙ භුමිමං.

අනෙකහෙදොති කාමාසවකාමරාගසංයොජනාදිවසෙන රූපතණ්හාදිවසෙන ව අනෙකප්පහෙදො. කාමච්ඡන්දොයෙවාති කාමසභාවොයෙව ඡන්දො, න කත්තුකම්‍යතාඡන්දො නපි කුසලච්ඡන්දොති අධිජ්ජායො. අකුසලපරියාපන්තොපීති “විචිච්ච අකුසලෙහි”ති එත්ථ චුත්තඅකුසලෙසු අන්තොගධොපි. ඤානපට්ඨකතොති ඤානස්ස පට්ඨකතභාවතො තංහෙතු තංනිමිත්තං විසුං චුත්තො, අකුසලභාවසාමඤ්ඤෙන අග්ගහෙත්වා විසුං සරූපෙන ගතිතො. යදි කිලෙසකාමොව පුරිමපදෙ චුත්තො, තං කථං බහුවචනන්ති ආහ “අනෙකහෙදතො”තිආදි. අඤ්ඤෙසමිපිති දිට්ඨිමානඅභිරිකානොත්තප්පාදිනං තංසහිතථස්සාදීනඤ්ච. උපරිඤ්ඤානඬගපච්චනීකපට්ඨකතොති “සවිතක්කං සවිචාර”න්තිආදීනා උපරි චුච්චමානාති ඤානඬගාති උපරිඤ්ඤානඬගාති, තෙසං අත්තනො පච්චනීකානං පට්ඨකතභාවදස්සනතො තප්පච්චනීකනීවරණවචනං. “උපරිඤ්ඤානඬගානං පච්චනීකපට්ඨකතභාවදස්සනතො”තිපි පාඨො. තත්ථ පච්චනීකපට්ඨකතභාවදස්සනතොති උපරි චුච්චමානඤ්ඤානඬගානං උජුච්චව්වතිකවසෙන පට්ඨකතභාවදස්සනතොති අත්ථං වදන්ති. ඤානඬගපච්චනීකානීති ඤානඬගානං පවත්තිනීවරණතො ඤානඬගපච්චනීකානී. විද්ධංසකානීති විඝාතකානී. සමාධි කාමච්ඡන්දස්ස පට්ඨකතොති රාගපණ්ඩියා උජුච්චව්වතිකභාවතො නානාරම්මණෙහි පලොභිතස්ස පරිබ්භමන්තස්ස චිත්තස්ස සමාධානතො කාමච්ඡන්දස්ස සමාධි පට්ඨකතො. පීති ඛ්‍යාපාදස්සාති පාමොජ්ජෙන සමානගොගක්ඛෙමත්තා ඛ්‍යාපාදස්ස පීති පට්ඨකතො. විතක්කො ටීනමිද්ධස්සාති යොනිසො සඬකප්පනවසෙන සවිජ්ජාරප්පවත්තිතො විතක්කො ටීනමිද්ධස්ස පට්ඨකතො. සුඛං උද්ධව්වකුක්කුච්චවස්සාති සුඛං චූපසන්තසීතලසභාවත්තා අචූපසමානුතාපසභාවස්ස උද්ධව්වකුක්කුච්චවස්ස පට්ඨකතො. විචාරො විචිකිච්ඡායාති විචාරො ආරම්මණෙ අනුමජ්ජනවසෙන පඤ්ඤාපතිරූපසභාවත්තා විචිකිච්ඡාය පට්ඨකතො. මහාකව්චානත්ථෙරෙන දෙසිතා පිටකානං සංවණ්ණනා පෙට්ඨකං, තස්මිං පෙට්ඨකෙ.

පඤ්චකාමගුණහෙදවිසයස්සාති රූපාදිපඤ්චකාමගුණවිසෙසවිසයස්ස. ආභාතවත්ථුහෙදාදිවිසයානන්ති ඛ්‍යාපාදවිචෙකවචනෙන “අනත්ථං මෙ අවරී”තිආදිආභාතවත්ථුහෙදවිසයස්ස දොසස්ස, මොහාධිකෙහි ටීනමිද්ධාදීහි විචෙකවචනෙන පට්චිඡාදනවසෙන දුක්ඛාදිපුබ්බන්තාදිහෙදවිසයස්ස මොහස්ස වික්ඛම්භනවිචෙකො චුත්තො. කාමරාගඛ්‍යාපාදතදෙකට්ඨිතමිද්ධාදිවික්ඛම්භකඤ්චෙතං සබ්බාකුසලපට්ඨකතභාවත්තා සබ්බකුසලානං, තෙන

සභාවෙන් සබ්බකුසලප්පභායකං භොන්තම්පි කාමරාගාදිවික්ඛම්භනසභාවමෙව භොති තංසභාවන්තාති අවිසෙසෙන්වා නිවරණාකුසලමූලාදීනං වික්ඛම්භනවිවෙකො චුත්තො භොතිති ආහ.

යථාපච්චයං පවත්නමානානං සභාවධම්මානං නත්ථි කාචි වසවත්තිතාති වසවත්තිභාවනිවාරණත්ථං “විතක්කනං විතක්කො”ති චුත්තං. විතක්කනන්ති හි විතක්කනකිරියා, සා ව විතක්කස්ස අත්තනො පච්චයෙහි පවත්තිමත්තමෙවාති භාවනිද්දෙසො වසවත්තිභාවනිවාරණාය භොති. තයිදං විතක්කනං “රිදිසමිද්”න්ති ආරම්මණපරිකප්පනන්ති ආහ “ඌහනන්ති චුත්තං භොති”ති. යස්මා විත්තං විතක්කඛලෙන ආරම්මණං අභිනිරුළ්භං විය භොති, තස්මා සො ආරම්මණාභිනිරොපනලක්ඛණො චුත්තො. යථා හි කොචි රාජවල්ලභං ඤාතිං වා මිත්තං වා නිස්සාය රාජගෙහං ආරොහති අනුපවිසති, එවං විතක්කං නිස්සාය විත්තං ආරම්මණං ආරොහති. යදි එවං කථං අවිතක්කං විත්තං ආරම්මණං ආරොහති? විතක්කඛලෙනෙව. යථා හි සො පුරිසො පරිවයෙන තෙන විනාපි නිරාසඬිකො රාජගෙහං පවිසති, එවං පරිවයෙන විතක්කෙන විනාපි අවිතක්කං විත්තං ආරම්මණං ආරොහති. පරිවයෙනාති ව සන්තානෙ පවත්තවිතක්කභාවනාසඬිකානෙන පරිවයෙන. විතක්කස්ස හි සන්තානෙ අභිණ්භං පවත්තස්ස වසෙන විත්තස්ස ආරම්මණාභිරුහනං චිරපරිචිතං, තෙන තං කදාචි විතක්කෙන විනාපි තත්ථ පවත්තනෙව. යථා තං ඤාණසහිතං හුත්වා සම්මසනවසෙන චිරපරිචිතං කදාචි ඤාණරහිතම්පි සම්මසනවසෙන පවත්තති, යථා වා කිලෙසසහිතං හුත්වා පවත්තං සබ්බසො කිලෙසරහිතම්පි පරිවයෙන කිලෙසවාසනාවසෙන පවත්තති, එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං.

ආහනනපරියාහනනරසොති ආදිතො, අභිමුඛං වා හනනං ආහනනං. පරිතො, පරිවත්තිත්වා වා ආහනනං පරියාහනනං. “රුපං රුපං, පථවි පථවි”ති ආකොටෙන්තස්ස විය පවත්ති ආහනනං පරියාහනනන්ති ව වෙදිතබ්බං. යස්මිඤ්ඤි ආරම්මණෙ විත්තං අභිනිරොපෙති, තං තස්ස ගහණයොග්ගං කරොන්තො විතක්කො ආකොටෙන්තො විය භොති. යදි එවං නාගසෙනත්ථෙරෙන “ආකොටනලක්ඛණො විතක්කො. යථා, මහාරාජ, භෙරි ආකොටිතා අථ පච්ඡා අනුරවති අනුසද්දායති, එවමෙව බො, මහාරාජ, යථා ආකොටනා, එවං විතක්කො දට්ඨබ්බො. අථ පච්ඡා අනුරවනා අනුසද්දනා, එවං විචාරො දට්ඨබ්බො”ති ආකොටනලක්ඛණතා විතක්කස්ස කස්මා චුත්තා? නායං විරොධො. ථෙරෙන හි කිච්චසන්තිස්සිතං කත්වා ලක්ඛණං චුත්තං. ධම්මානඤ්ඤි සභාවචනිමුත්තා කාචි කිරියා නාම නත්ථි තථා ගහෙතබ්බාකාරො ව. බොධනෙයාජනානුරොධෙන පන පරමත්ථතො එකිභාවොපි සභාවධම්මො පරියායවචනෙහි විය සමාරොපිතරුපෙහි බහුහි පකාරෙහි පකාසියති. එවඤ්ඤි සො සුට්ඨු පකාසිතො භොති. ආනයනපච්චුපට්ඨානොති එත්ථ ආනයනං විත්තෙ ආරම්මණස්ස උපනයනං, ආකඬ්ඨනං වා.

අනුසඤ්චරණං අනුපරිබ්භමනං. ස්වායං විසෙසො සන්තානම්හි ලබ්භමානො එව සන්තානෙ පාකටො භොතිති දට්ඨබ්බො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. අනුමප්පනන්ති ආරම්මණෙ විත්තස්ස අනුමසනං, පරිමප්පනන්ති අත්ථො. තථා හි “විචාරො පරිමප්පනහත්ථො විය සඤ්චරණහත්ථො වියා”ති ව චුත්තො. තත්ථාති ආරම්මණෙ. සහජානානං අනුයොජනං ආරම්මණෙ අනුවචරණසඬිකානඅනුමප්පනවසෙනෙව වෙදිතබ්බං. අනුප්පබන්ධනං ආරම්මණෙ විත්තස්ස අවිච්ඡින්නස්ස විය පවත්ති. තථා හි සො “අනුප්පබන්ධනතා”ති නිද්දිට්ඨො. තෙනෙව ව “සණ්ඨානුරවො විය, පරිබ්භමනං වියා”ති ව චුත්තො. කත්ථවිති පට්ඨමප්පකානෙ පරිත්තවිත්තප්පාදෙසු ව. ඔළාරිකට්ඨෙනාති විචාරතො ඔළාරිකට්ඨෙන. යථා සණ්ඨානිසාතසද්දො පට්ඨානිනිපාතො භොති, එවං ආරම්මණාභිමුඛනිරොපනට්ඨෙන විතක්කො වෙනසො පට්ඨානිනිපාතො විය භොතිති ආහ “සණ්ඨානිසාතසද්දො වියා”තිආදි. විප්ථාරවාති එත්ථ විප්ථාරො නාම විතක්කස්ස ථිතමිද්ධපටිපක්ඛො ආරම්මණෙ අනොලීනතා අසඬිකොවො, සො පන අභිනිරොපනභාවෙන චලනං විය භොතිති අධිප්පායෙනාහ “පරිප්ථන්දනභාවො විත්තස්සා”ති. පරිබ්භමනං වියාති එත්ථ පරිස්සයාභාවචිමංසනත්ථං පරිබ්භමනන්ති වෙදිතබ්බං. දුකනිපාතට්ඨකථායං පන –

“ආකාසෙ ගච්ඡතො මහාසකුණස්ස උභොති පක්ඛෙහි වාතං ගහෙත්වා පක්ඛෙ සන්තිසිද්ධාපෙන්වා ගමනං විය ආරම්මණෙ වෙනසො අභිනිරොපනභාවෙන පවත්තො විතක්කො, වාතග්ගහණත්ථං පක්ඛෙ එන්දාපයමානස්ස ගමනං විය අනුමප්පනභාවෙන පවත්තො විචාරො”ති –

චුත්තං, තං අනුප්පබන්ධනෙන පවත්තියං යුජ්ජති. තථා හි උපවාරෙ වා අප්පනායං වා සන්තානෙන පවත්තියං විතක්කො නිවචලො හුත්වා ආරම්මණං අනුපවිසිත්වා විය පවත්තති, න පට්ඨානිනිපාතෙ පාකටො භොති. යථා හි අපුබ්බාරම්මණෙ පට්ඨානිනිපාතභූතො විතක්කො විප්ථාරවා භොති, න තථා එකස්මිංයෙව ආරම්මණෙ නිරන්තරං අනුප්පබන්ධවසෙන පවත්තියං, නාතිවිප්ථාරවා පන තත්ථ භොති සන්තිසින්නභාවතො. පට්ඨදුකියප්පකානෙසු පාකටො භොතිති විතක්කස්ස විසෙසො අභිනිරොපනාකාරො ඔළාරිකත්තා පට්ඨමප්පකානෙ පාකටො භොති, තදභාවතො පඤ්චකනයෙ දුකියප්පකානෙ විචාරස්ස විසෙසො අනුමප්පනාකාරො පාකටො භොති.

අයං පනෙත්ථ අපරො නයො – මලග්ගහිතං කංසභාජනං එකෙන හත්ථෙත දළ්භං ගහෙත්වා ඉතරෙන හත්ථෙත චුණ්ණතෙලප්පකලොමාදිකතචුම්ඛටකෙන පරිමප්පන්නස්ස දළ්භං ගහණහත්ථො විය විතක්කො, පරිමප්පනහත්ථො විය විචාරො. තථා කුම්භකාරස්ස දණ්ඩප්පහාරෙන වක්කං හමයිත්වා භාජනං කරොන්තස්ස පිණ්ඩස්ස උප්පිළනහත්ථො විය විතක්කො, තස්සෙව ඉතො විතො ව සඤ්චරණහත්ථො විය විචාරො. තථා කංසභාජනාදියු කිඤ්චි මණ්ඩලං වට්ටලෙබ්බං කරොන්තස්ස මප්පකො සන්තිරුමිහිත්වා ධීතකණ්ටකො විය අභිනිරොපනො විතක්කො, බහි පරිබ්භමනකණ්ටකො විය අනුමප්පනො විචාරොති වෙදිතබ්බං.

යථා පුප්ඵළසාධාදිඅවයවවිනිමුත්තො අවිජ්ජමානොපි රුක්ඛො “සපුප්ඵො සඵලො”ති වොහරියති, එවං විතක්කාදිඅභිධවිනිමුත්තං අවිජ්ජමානමපි කුමානං “සවිතක්කං සඵලාර”න්ති වොහරියතිති දස්සෙතුං “රුක්ඛො වියා”තිආදි චුත්තං. විභඪගෙ පනාතිආදිසු කුමානභාවනාය පුග්ගලවසෙන දෙසෙනබ්බත්තා “ඉධ භික්ඛු විචිච්චෙව කාමෙහි”තිආදිනා (විභ. 508) පුග්ගලාධිපානෙන කුමානාති උද්දිට්ඨානීති. යදිපි විභඪගෙ පුග්ගලාධිපානා දෙසනා කතා, අත්ථො පන තත්ත්ව විභඪගෙපි යථා ඉධ “ඉමිනා ව විතක්කෙනා”තිආදිනා ධම්මවසෙන චුත්තො, එවමෙව දට්ඨබ්බො, පරමත්ථතො පුග්ගලස්සෙව අභාවතොති අධිප්පායො. අථ වා කුමානසමභිගිනො විතක්කච්චාරසමභිගිනාදස්සෙන කුමානස්සෙව සවිතක්කසච්චාරතා චුත්තාති ආහ “අත්ථො පන තත්ත්ව ඵවමෙව දට්ඨබ්බො”ති.

විවෙකසද්දස්ස භාවසාධනතං සන්ධායාහ “තස්මා විවෙකා”ති. හෙතුඅත්ථෙ වෙතං නිස්සක්කවචනං, තස්මා විවෙකා හෙතුභූතාති අත්ථො. විවෙකසද්දස්ස කත්තුසාධනතං කම්මසාධනතං වා සන්ධායාහ “තස්මිං වා විවෙකෙ”ති. “විචිත්තො”ති හි ඉමිනා නිවරණෙහි විනාභූතො තෙහි විවෙචිතොති ව සාධනද්වයමිපි සභිගහිතමෙවාති. පිනයනීති තප්පෙති වඩ්ඪෙති වා. සම්පියායනලක්ඛණාති පරිතුස්සනලක්ඛණා. පිනනරසාති පරිවුහනරසා. ඵරණරසාති පණ්ණරූපෙහි කායස්ස ඛ්‍යාපනරසා. උදග්ගභාවො ඔදග්ගං. සුඛයනීති සුඛං, අත්තනා සම්පයුත්තධම්මෙ ලද්ධස්සාදෙ කරොතිති අත්ථො. ස්වායං කත්තුනිද්දෙසො පරියායලද්ධො ධම්මතො අඤ්ඤස්ස කත්තුනිවත්තනත්ථො, නිප්පරියායෙන පන භාවසාධනමෙව ලබ්භතීති “සුඛනං සුඛ”න්ති චුත්තං. සාතලක්ඛණන්ති ඉට්ඨසභාවත්තා තංසමභිගිපුග්ගලං, සම්පයුත්තධම්මෙ වා අත්තනි සාදයනීති සාතං ද-කාරස්ස ත-කාරං කත්වා. සාතං මධුරන්ති වදන්ති, සාතං ලක්ඛණං එතස්සාති සාතලක්ඛණං. උපවුහනරසන්තිආදිසු උපවුහනං සම්පයුත්තධම්මානං සංවද්ධනං, දුක්ඛං විය අවිස්සජ්ජෙත්වා අදුක්ඛමසුඛං විය අනප්ඤ්ඤපෙක්ඛිත්වා අනු අනු ගණ්හනං උපකාරිතා වා අනුග්ගහො. කත්ථවීති පඨමජ්ඣානාදිකෙ. පටිලාභතුට්ඨීති පටිලාභවසෙන උප්පජ්ජනකතුට්ඨී. පටිලද්ධරසානුභවනන්ති පටිලද්ධස්ස ආරම්මණරසස්ස අනුභවනං. එතෙන පිතිසුඛාති සභාවතො විභජිත්වා දස්සිතාති. යත්ථ පිති, තත්ථ සුඛන්ති විතක්කස්ස විය විචාරෙන පිතියා සුඛෙන අවිචන්තසංයොගගාහ. යත්ථ සුඛං, තත්ථ න නියමතො පිතීති විචාරස්ස විය විතක්කෙන, සුඛස්ස පිතියා අනවිචන්තසංයොගං. තෙන අවිචන්තානවිචන්තසංයොගිතාය පිතිසුඛානං විසෙසං දස්සෙති.

කං උදකං තාරෙත්ති එත්ථාති කත්තාරං, නිරුදකමරුට්ඨානං. වනමෙව වනන්තං. වනච්ඡායප්පවෙසනඋදකපරිභොගෙසු විය සුඛන්ති යථා හි පුරිසො මහාකත්තාරමග්ගං පටිපන්නො සම්මපරෙතො තසිතො පිපාසිතො පටිපථෙ පුරිසං දිස්වා “කත්ථ පානියං අත්ථී”ති පුච්ඡෙය්‍ය, සො “අට්ඨං උත්තරිත්ථාව ජාතස්සරවනසණ්ඩො අත්ථී, තත්ථ ගන්ත්වා ලභිස්සසි”ති වදෙය්‍ය, සො තස්ස කථං සුත්ථාව භට්ඨපභට්ඨො භවෙය්‍ය, තතො ගච්ඡන්තො භූමියං පතිතාති උප්පලදලනාලපත්තාදීනි දිස්වා සුට්ඨතරං භට්ඨපභට්ඨො හුත්වා ගච්ඡන්තො අල්ලවත්ථෙ අල්ලකෙසෙ පුරිසෙ පස්සෙය්‍ය, වනකුක්කුට්ඨනමොරාදීනං සද්දං සුභෙය්‍ය, ජාතස්සරපරියන්තෙ ජාතමණිජාලසදිසං නිලවනසණ්ඩං පස්සෙය්‍ය, සරෙ ජාතාති උප්පලපදුමකුමුදාති පස්සෙය්‍ය, අවිජං විජ්ජසන්නං උදකමිපි පස්සෙය්‍ය, සො හියො හියො භට්ඨපභට්ඨො හුත්වා ජාතස්සරං ඔතරිත්වා යථාරුචි ත්භත්වා ව පිචිත්වා ව පස්සද්ධරුථො භිසමුළාලපොක්ඛරාදීනි බාදිත්වා නිලුප්පලාදීනි පිළන්ධිත්වා මන්දාලවමුලාති බන්ධෙ බිපිත්වා උත්තරිත්වා සාටකං නිවාසෙත්වා උදකසාටකං ආතපෙ කත්වා සීතච්ඡායාය මන්දමන්දෙ වාතෙ පහරන්තෙ නිපන්නොව “අහො සුඛං අහො සුඛ”න්ති වදෙය්‍ය, එවංසම්පදමිදං දට්ඨබ්බං. තස්ස හි පුරිසස්ස ජාතස්සරවනසණ්ඩසවනතො පට්ඨාය යාව උදකදස්සනා භට්ඨපභට්ඨකාලො විය පුබ්බභාගාරම්මණෙ භට්ඨපභට්ඨකාරා පිති, ත්භාසිත්වා ව පිචිත්වා ව සීතච්ඡායාය මන්දමන්දෙ වාතෙ පහරන්තෙ “අහො සුඛං අහො සුඛ”න්ති වදන්තො නිපන්නකාලො විය බලප්පත්තං ආරම්මණරසානුභවනාකාරසණ්ඨිතං සුඛං.

තස්මිං තස්මිං සමයෙහි ඉට්ඨාරම්මණස්ස පටිලාභසමයෙ පටිලද්ධස්ස රසානුභවනසමයෙ වනච්ඡායාදීනං සවනදස්සනසමයෙ පරිභොගසමයෙ ව. පාකට්ඨාවතොති යථාක්කමං පිතිසුඛානං විභූතභාවතො. විවෙකජං පිතිසුඛන්ති එත්ථ පුරිමස්මිං අත්ථෙ විවෙකජන්ති කුමානං චුත්තං. පිතිසුඛසද්දෙනො ව අත්ථීඅත්ථවිසෙසවතො අස්ස කුමානස්ස, අස්මිං වා කුමානෙහි එත්ථ අකාරො දට්ඨබ්බො යථා අරිසසොති. දුතියෙ පිතිසුඛමෙව විවෙකජං, විවෙකජංපිතිසුඛන්ති ව අඤ්ඤපදත්ථසමාසො පච්චන්තනිද්දෙසස්ස ව අලොපො කතො, ලොපෙ වා සති “විවෙකජපිතිසුඛ”න්ති පාඨොති අයං විසෙසො.

ගණනානුපුබ්බතො පඨමන්ති ඉමිනා දෙසනාක්කමං උල්ලිඪගෙහි. “ගණනානුපුබ්බතා පඨම”න්තිපි පාඨො, තත්ථාපි ගණනානුපුබ්බතායාති අත්ථො, ගණනානුපුබ්බතාමත්තං වා පඨමන්ති ඉදං වචනන්ති අත්ථො. පඨමං සමාපජ්ජතීති පඨමන්ති ඉදං පන න එකත්තලක්ඛණං. විණ්ණවසිභාවො හි අට්ඨසමාපත්තිලාභී ආදිතො පට්ඨාය මත්ථකං පාපෙන්තොපි සමාපජ්ජිතුං සක්කොති, මත්ථකතො පට්ඨාය ආදිං පාපෙන්තොපි සමාපජ්ජිතුං සක්කොති, අන්තරන්තරා ඔක්කමන්තොපි සක්කොති. එවං පුබ්බුප්පත්තියට්ඨෙන පන පඨමං උප්පන්නන්තිපි පඨමං. තෙනෙව විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.75) “ගණනානුපුබ්බතා පඨමං, පඨමං උප්පන්නන්තිපි පඨම”න්ති එත්තකමෙව චුත්තං. පච්චනිකධම්මෙ කුමාපෙතීති නිවරණාදිපච්චනිකධම්මෙ දහති, වික්ඛම්භනවසෙන පජ්ජතීති අත්ථො. ගොවරන්ති කසිණාදිආලම්භනං. තන්ති තං ගොවරං. උපනිජ්ඣායනීති පස්සති. සහ උපචාරොනාති සද්ධිං උපචාරජ්ඣානෙන. කසිණාරම්මණුපනිජ්ඣායනතොති පට්ඨකසිණාදිතො අත්තතො ආරම්මණස්ස රූපං විය වක්ඛුනා උපනිජ්ඣායනතො. ලක්ඛණුපනිජ්ඣායනතොති යථාසම්භවං අනිච්චාදිලක්ඛණත්තයස්ස නිබ්බානධාතුයා

තථ්‍යාත්මකත්වය ව උපනිෂ්ඨායනතො. තෙනෙවාහ “එත්ථ භී”තිආදි. නිව්වාදිවිපල්ලාසප්පභානෙන මග්ගො අසම්මොහතො අනිව්වාදිලක්ඛණානි උපනිෂ්ඨායනීති ලක්ඛණුපනිෂ්ඨානන්ති ආහ “විපස්සනාය උපනිෂ්ඨායනකිව්ව”න්තිආදි. තථ්‍යාත්මකත්වය අවිනාසධම්මස්ස නිබ්බානස්ස අනඤ්ඤාභාවතො අවිපරිතසභාවො තථ්‍යාත්මකං, මග්ගස්සපි වා නිබ්බානාරම්මණතො තථ්‍යාත්මකුපනිෂ්ඨානතා යොජෙතබ්බා.

විසදිසොදාහරණං තාව දස්සෙන්නො ආහ “යථා සධනො”තිආදි. අඤ්ඤො අපදෙසාරහො හොතීති ධනතො පරිජනතො ව අඤ්ඤො ධනවා පරිජනවා ව පුරිසො සහ ධනෙන වත්තති පරිජනෙන වානි සධනො සපරිජනොති අපදෙසං අරහතීති අපදෙසාරහො හොති , අපදිසිතබ්බො හොතීති වුත්තං හොති. සෙනඬගෙසු එව සෙනාසම්මුතීති රථාදිසෙනඬගෙවිතිමුත්තාය සෙනාය අභාවෙපි රථෙහි පත්තීති ව සහ වත්තනතො සරථා සපත්ති සෙනාති රථාදිසෙනඬගෙසුයෙව සෙනාවොහාරොති අත්ථො. කස්මා පනෙත්ථ ඤානපායෙ අග්ගතිතා විත්තෙකග්ගතා ගතිතාති අනුයොගං සන්ධායාහ “අවුත්තත්තා”තිආදි. එවං වුත්තායෙවානි එවං සරුපතො විහඬගෙ වුත්තායෙව. සවිත්තෙකග්ගතන්ති ඉධ අවුත්තෙපිති “සවිත්තෙකග්ගත”න්ති එවං සරුපතො ඉමස්මිං ඤානපායෙ අවුත්තෙපිති අත්ථො, සාමඤ්ඤතො පන ඤානග්ගහණෙන ගතිතා එව. තෙනෙවාහ “යෙන භී”තිආදි . ඉදං වුත්තං හොති – යෙන විතක්කාදිති සහ වත්තබ්බං, තං ධම්මං දීපෙනුං තස්ස පකාසනාධිප්පායෙන “සවිතක්කං සවිචාර”න්තිආදිනා උද්දෙසො කතො, සො එව අධිප්පායො තෙන භගවතා විහඬගෙ (විහ. 569) “විත්තස්සෙකග්ගතා”ති නිද්දිසන්නෙන පකාසිතො, තස්මා සා ඤානපායෙ අග්ගතිතාති න විත්තෙතබ්බන්ති.

උපසම්පජ්ජානි එත්ථ උප-සංසද්දා “උපලබ්භති”තිආදිසු විය නිරත්ථකාති දස්සෙනුං “උපගන්ත්වා”තිආදිං වත්වා පුන තෙසං සාත්ථකභාවං දස්සෙනුං “උපසම්පාදයිත්වා”තිආදි වුත්තං, තස්මා උපසම්පජ්ජානි එත්ථ පත්වා සාධෙත්වානි වා අත්ථො. ඉරියන්ති කිරියං. වුත්තින්තිආදිති තස්සෙව වෙච්චනානි. එකං ඉරියාපට්ඨාධනං ඉරියාපට්ඨන්තරෙහි රක්ඛණං පාලනං. සබ්බබුද්ධානං ආවිණ්ණන්තා ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානමෙව වුත්තං. තඤ්ඤි සබ්බබුද්ධානං ආවිණ්ණන්ති වදන්ති.

පඨමජ්ඣානකථා නිට්ඨිතා.

දුතියජ්ඣානකථා

වූපසමානි වූපසමහෙතු. වූපසමොති වෙත්ථ පභානං අධිප්පෙනං, තඤ්ච විතක්කවිචාරානං අතික්කමො අත්ථතො දුතියජ්ඣානක්ඛණෙ අනුප්පාදොති ආහ “සමතික්කමා”තිආදි. කතමෙසං පනෙත්ථ විතක්කවිචාරානං වූපසමො අධිප්පෙනො, කිං පඨමජ්ඣානිකානං, උදාහු දුතියජ්ඣානිකානන්ති, කිඤ්චෙත්ථ – යදි පඨමජ්ඣානිකානං, තත්ථී තෙසං වූපසමො. න භි කදාචි පඨමජ්ඣානං විතක්කවිචාරරහිතං අත්ථී. අප් දුතියජ්ඣානිකානං, එවම්පි තත්ථෙව වූපසමො සබ්බෙන සබ්බං තෙසං තත්ථ අභාවතොති ඉමං අනුයොගං සන්ධායාහ “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි. යස්මා දිට්ඨාදීනවස්ස තංතංඤානක්ඛණෙ අනුප්පත්තිධම්මතාපාදනං වූපසමනං අධිප්පෙනං, විතක්කාදයො එව ව ඤානඬගහුතා තථා කරියන්ති, න තංසම්පයුත්තා එස්සාදයො, තස්මා විතක්කාදීනංයෙව වූපසමාධිවචනං ඤානෙ ආගතං. යස්මා පන විතක්කාදීනං විය තංසම්පයුත්තධම්මානම්පි “එතෙන එතං ඔළාරික”න්ති ආදීනවදස්සනං සුත්තෙ ආගතං, තස්මා අවිසෙසෙන විතක්කාදීනං තංසහගතනාඤ්ච වූපසමාදිකෙ වත්තබ්බෙ විතක්කාදීනංයෙව වූපසමො වූච්චමානො අධිකච්චනං අඤ්ඤමත්ථං බොධෙතීති කත්වා කඤ්චි විසෙසං දීපෙතීති දස්සෙන්නො “ඔළාරිකස්ස පනා”තිආදිමාහ. අයඤ්ඤෙත්ථ අධිප්පායො – යෙහි විතක්කවිචාරෙහි පඨමජ්ඣානස්ස ඔළාරිකතා, තෙසං සමතික්කමා දුතියජ්ඣානස්ස සමධිගමො, න සභාවතො අනොළාරිකානං එස්සාදීනං සමතික්කමාති අයමත්ථො “විතක්කවිචාරානං වූපසමා”ති එතෙන දීපිතො , තස්මා “කිං පඨමජ්ඣානිකානං විතක්කවිචාරානං වූපසමො ඉධාධිප්පෙනො, උදාහු දුතියජ්ඣානිකාන”න්ති එදිසි වොදනා අනොකාසාව. “පිතියා ව විරාගා”තිආදිසුපි එසෙව නයො. තස්මා විතක්කවිචාරපිතිසුඛසමතික්කමච්චනානි ඔළාරිකොළාරිකඬගසමතික්කමා දුතියාදිඅධිගමදීපකානීති තෙසං එකදෙසහුතං විතක්කවිචාරසමතික්කමච්චනං අවයවෙන සමුදායොපලක්ඛණනයෙන තං දීපකං වුත්තං. විසුං විසුං ධීතෙපි හි විතක්කවිචාරසමතික්කමච්චනාදිකෙ පභෙයාඬගනිද්දෙසනාසාමඤ්ඤෙන විත්තෙන සමුහතො ගතිතෙ විතක්කවිචාරවූපසමච්චනස්ස තදෙකදෙසනා හොතීති. අප් වා විතක්කවිචාරවූපසමච්චනෙනෙව තංසමතික්කමා දුතියාදිඅධිගමදීපකෙන පිතිවිරාගාදිච්චනානං පිතිආදිසමතික්කමා තතියාදිඅධිගමදීපකතා දීපිතා හොතීති තස්ස තංදීපකතා වුත්තා. එවඤ්ඤි අවයවෙන සමුදායොපලක්ඛණං විනා විතක්කවිචාරවූපසමච්චනෙන පිතිවිරාගාදිච්චනානං සවිසයෙ සමානබ්‍යාපාරතා දස්සිතා හොති.

අජ්ඣත්තන්ති නියකජ්ඣත්තං අධිප්පෙනං, න අජ්ඣත්තජ්ඣත්තාදිති දස්සෙන්නො ආහ “අජ්ඣත්තන්ති නියකජ්ඣත්තං අධිප්පෙන”න්ති. තත්ථ කාරණමාහ “විහඬගෙ පනා”තිආදි. පන-සද්දොපි අපිසද්දත්ථො, විහඬගෙපිති අත්ථො. අයමෙව වා පායො.

නීලවණ්ණයොගතො නීලවත්ථං වියානි නීලයොගතො වත්ථං නීලං වියානි අධිප්පායො. ඉමස්මිඤ්ච අත්ථවිකප්පෙති “වෙතො සම්පසාදයති”ති එතස්මිං පක්ඛෙ. වෙතසොති ව උපයොගත්ථෙ සාම්ච්චනං. පුරිමස්මිත්ති “සම්පසාදනයොගතො ඤානම්පි සම්පසාදන”න්ති වුත්තපක්ඛෙ. වෙතසොති සම්බන්ධෙ සාම්ච්චනං. “යාව න පරෙ

එකගතෙ කරොමි” තිආදිසු සෙට්ටුවවනොපි එකසද්දො ලොකෙ දිස්සනිති ආහ “සෙට්ටොපි හි ලොකෙ එකොති වුවවනි” ති. “එකකිහි බුද්දකෙහි ජිත” ති තිආදිසු අසභායත්ටොපි එකසද්දො දිට්ටොති ආහ “එකො අසභායො හුත්වා” ති. සද්ධාදයොපි කාමං සම්පයුත්තධම්මානං සාධාරණතො ව අසාධාරණතො ව පච්චයා භොන්තියෙව, සමාධි පන ඝානක්ඛණෙ සම්පයුත්තධම්මානං අවික්ඛෙපලක්ඛණෙ ඉන්ද්‍රියධරණෙන සාතිසයං පච්චයො භොතිති දස්සෙන්නො “සම්පයුත්තධම්මෙ...පෙ.... අධිවචන” ති ආහ.

“සම්පසාදනං චෙතසො එකොදිභාව” ති විසෙසනද්වයං ඝානස්ස අතිසයවචනිච්ඡාවසෙන ගතිතං. ස්වායමතිසයො යථා ඉමස්මිං ඝානෙ ලබිතති, න තථා පට්ඨප්පාදනෙති ඉමං විසෙසං දස්සෙතුං “නනු වා” තිආදි වුත්තං. ආරම්මණෙ ආහනනපරියාහනනවසෙන අනුමප්පනඅනුයුප්පනවසෙන ව පවත්තමානා ධම්මා සතිපි නිවරණප්පහානෙන කිලෙසකාලුස්සියාපගමෙ සම්පයුත්තානං කිඤ්චි බොහං කරොන්තා විය තෙහි ව තෙ න සන්තිසින්නා භොන්තිති වුත්තං “චිතක්කච්චාරක්ඛොහෙන...පෙ.... න සුප්පසන්න” ති. තත්ථ බුද්දිකා උඡ්ඡයො විචියො, මහතියො තරඬගා. සමාධිපි න සුචුද්ධ පාකටොති සතිපි ඉන්ද්‍රියසමත්තෙ විරියසමත්තය ව තෙනෙව බොතෙන සම්පසාදාභාවෙන ව බහලෙ විය ජලෙ මච්ඡො සමාධිපි න සුචුද්ධ පාකටො. චිතක්කච්චාරපලිබොධාභාවෙනාති එත්ථ යථාචුත්තබොහො එව පලිබොධො. එවං චුත්තෙනාති යස්සා සද්ධාය වසෙන සම්පසාදනං, යස්සා ව චිත්තෙකල්ගත්තය වසෙන එකොදිභාවන්ති ව ඝානං වුත්තං, තාසං එව “සද්දහනා” තිආදිනා (විභ. 574) පවත්තිආකාරවිසෙසච්චාවනවසෙන චුත්තෙන තෙන විභවිගපායෙන. අයං අත්ථවණ්ණනාති “සම්පසාදනයොගතො, සම්පසාදනතො වා සම්පසාදනං. එකොදිං භාවෙතිති එකොදිභාවන්ති ඝානං වුත්ත” ති එවං පවත්තා අයං අත්ථවණ්ණනා. අඤ්ඤාදන්ත්‍ර සංසන්දනි වෙව සමෙති ව, එවං වෙදිතබ්බාති කථං පනායං අත්ථවණ්ණනා තෙන විභවිගපායෙන සද්ධිං සංසන්දනි සමෙති, නනු ඝානවිභවිගෙ “සම්පසාදන” ති පදං උද්ධරිත්වා “යා සද්ධා සද්දහනා” තිආදිනා (විභ. 574) සද්ධායෙව වුත්තා, “චෙතසො එකොදිභාව” ති ව පදං උද්ධරිත්වා “යා චිත්තස්ස ධීති සණ්ඨිති අවට්ඨිති” තිආදිනා සමාධිස්සෙව නිද්දෙසො කතො, අවට්ඨකථායං පන “සම්පසාදනං එකොදිභාව” ති ඝානමෙව වුත්තන්ති අවට්ඨකථාය විභවිගපායෙන සද්ධිං විරොධො ආපජ්ජතිති? නාපජ්ජති විභවිගෙපි ඉමිනාව අධිප්පායෙන නිද්දෙසස්ස කතන්තා. තථා හි යෙන සම්පසාදනෙන යොගා ඝානං “සම්පසාදන” ති වුවවනි, තස්මිං “යා සද්ධා සද්දහනා” තිආදිනා දස්සිතෙ සම්පසාදනං ඝානන්ති සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙව තංයොගා ඝානෙ තංසද්දප්පවත්ති දස්සිතා භොති. “එකොදිභාව” ති ව පදං උද්ධරිත්වා එකොදිමිති දස්සිතෙ එකොදිභාවං ඝානන්ති සමානාධිකරණනිද්දෙසෙනෙව ඝානස්ස එකොදිවච්ඡින්නා වුත්තාව භොතිති ඉමිනා අධිප්පායෙන බ්‍යඤ්ජනවිචාරං අකත්වා ධම්මමත්තමෙව නිද්දිට්ඨන්ති අවිරොධො යුත්තො.

යං පන වුත්තං ටිකාකාරෙහි ආචරියධම්මපාලත්ටොදිති “යදි එකොදිති සමාධිස්ස ගහණං අධිප්පෙනං, තදා ‘එකොදිභාව’ ති පදං උද්ධරිත්වා සමාධිස්ස නිද්දෙසො න කත්තබ්බො සියා. තස්මා එකොදිභාවසද්දො එව සමාධිමිති පවත්තො සම්පසාදනසද්දො විය ඝානෙ පවත්තතිති යුත්ත” ති, තං අවට්ඨකථාය විරුප්ඤ්ඤිති. තස්මා සො අවට්ඨකථානිරපෙක්ඛො විසුංයෙවෙකො අත්ථවිකප්පොති ගහෙනබ්බං. අයඤ්ඤි තෙසං අධිප්පායො – චිතක්කච්චාරෙහි අනප්ඤ්ඤාදිභවත්තා එකං උදෙතිති එකොදිති තථාවිධසමාධියුත්තං ඝානවිත්තමෙව ගහෙත්වා එකොදිස්ස භාවො එකොදිභාවොති සමාධිස්ස ගහණං සක්කා වත්තුන්ති. යො පනායං තෙසමහිතිවෙසො “එකොදිති සමාධිස්ස ගහණෙ සති ‘එකොදිභාව’ ති පදං උද්ධරිත්වා සමාධිස්ස නිද්දෙසො න කත්තබ්බො සියා” ති , සො අනෙකන්තිකත්තා අයුත්තො. අඤ්ඤාත්ථි හි බ්‍යඤ්ජනවිචාරං අකත්වා අත්ථමත්තස්සෙව බ්‍යඤ්ජලෙන විභවිගෙ නිද්දෙසො දිස්සති.

සන්නාති සමං නිරොධං ගතා. සම්මාති භාවනාය සමං ගම්මා නිරොධිතා. වූපසන්නාති තතො එව සුචුද්ධ උපසන්නා. අත්ථචගතාති අත්ථං විනාසං ගතා. අබ්භත්ථචගතාති උපසග්ගෙන පදං වඬ්ඨෙත්වා වුත්තං. අප්පිතාති ගම්මා විනාසං ගතා. සොසිතාති පවත්තිසඬ්ඛාතස්ස සන්නාතස්ස අභාවෙන සොසං සුක්ඛභාවං ගතා. බ්‍යන්තිකතාති විගතන්තා කතා.

අයමත්ටොති භාවනාය පහිනන්තා චිතක්කච්චාරානං අභාවසඬ්ඛාතො අත්ටො. වොදකෙන වුත්තමත්ථං සම්පට්චිත්තවා පරිහරිතුං “එවමෙතං සිද්ධොවායමත්ටො” ති වත්වා “න පනෙත” තිආදි වුත්තං. තත්ථ එතන්ති “චිතක්කච්චාරානං වූපසමා” ති එතං වචනං. තදත්ථදීපකන්ති තස්ස චිතක්කච්චාරාභාවමත්තසඬ්ඛාතස්ස අත්ථස්ස දීපකං. න කිලෙසකාලුස්සියස්සාති උපචාරක්ඛණෙ විය නිවරණසඬ්ඛාතස්ස කිලෙසසඬ්ඛාතස්ස වූපසමා න සම්පසාදනන්ති අත්ටො. නනු ව “පුරිමං වත්වාපි වත්තබ්බමෙවා” ති ඉදං කස්මා වුත්තං. තථා හි දුතියප්ඤ්ඤාදිඅධිගමුපායදීපකෙන අප්ඤ්ඤාතං සම්පසාදනත්තය චෙතසො එකොදිභාවත්තය ව හෙතුදීපකෙන අචිතක්කච්චාරභාවහෙතුදීපකෙන ව චිතක්කච්චාරවූපසමවචනෙනෙව චිතක්කච්චාරාභාවො දීපිතොති, කිං පුන අචිතක්කච්චාරවචනෙන කතෙනාති? න, අදීපිතන්තා. න හි චිතක්කච්චාරවූපසමවචනෙන චිතක්කච්චාරානං අප්පවත්ති වුත්තා භොති. චිතක්කච්චාරෙසු හි තණ්හාප්පහානං එතෙසං වූපසමනං. ඔළාරිකඬිගමුබෙන හි තංතංඝානනිකන්තියා වික්ඛම්භනං චිතක්කච්චාරවූපසමවචනාදිහි පකාසිතං. යතො චිතක්කච්චාරෙසු චරත්තභාවදීපකං චිතක්කච්චාරවූපසමවචනං, යෙ ව සඬ්ඛාරෙසු තණ්හාප්පහානං කරොන්ති, තෙසු මග්ගෙසු පහිනතණ්හෙසු ව එලෙසු සඬ්ඛාරප්පවත්ති භොති, එවම්ධාපි වික්ඛම්භිතචිතක්කච්චාරතණ්හස්ස දුතියප්ඤ්ඤාතස්ස චිතක්කච්චාරසම්පයොගො පුරිමෙන න නිවාරිතො සියාති තන්තිවාරණත්ථං ආවජ්ජිතුකාමතාදිඅතික්කමො ව තෙසං.

වූපසමොති දස්සනත්ථඤ්ච “අවිතක්කං අවිචාර”න්ති වුත්තං. පටමජ්ඣානං දුතියජ්ඣානස්ස උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයො හොතිති ආහ “පටමජ්ඣානසමාධිතො”ති. පටමමිපිති පටමජ්ඣානමිපි.

ගණනානුසුඛබ්බොතිආදි හෙට්ඨා වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං. එත්ථාපි “දුතියං උප්පන්නන්තිපි දුතිය”න්ති වත්තුං වට්ඨතිසෙව. වුත්තමෙවත්ථං විහඬිගපායෙන සාධෙන්නො ආහ “යථාහ”තිආදි. යං පන විහඬිගෙ (විහ. 580) “ඤානන්ති සම්පසාදො පිති සුඛං චිත්තස්සෙකග්ගතා”ති වුත්තං, තං සපරික්ඛාරං ඤානං දස්සෙතුං පරියායෙන වුත්තං. රථස්ස පණ්ඩුකම්බලං විය හි සම්පසාදො ඤානස්ස පරික්ඛාරො, න ඤානඬිගන්ති ආහ “පරියායොයෙව වෙසො”ති. නිප්පරියායතො පන උපනිජ්ඣානලක්ඛණප්පත්තානං අඬිගානං වසෙන තිවඬිගිකමෙවෙනං හොතිති ආහ “සම්පසාදනං පන යපෙත්වා”තිආදි.

දුතියජ්ඣානකථා නිවර්තනා.

තතියජ්ඣානකථා

විරජ්ජනං විරාගො. තං පන විරජ්ජනං නිබ්බන්දනමුඛෙන හීළනං වා තප්පට්ඨද්ධරාගප්පහානං වාති දස්සෙතුං “තස්සා පිතියා ජිගුච්ජනං වා සමතික්කමො වා”ති වුත්තං. උභින්නමත්තරාති පිතියා විරාගාති ඉමෙසං ද්වින්නං පදානං අන්තරා, මජ්ඣෙති අත්ථො. සමිපිණ්ඩනං සමුච්චයො. මග්ගොති උපායො. දුතියජ්ඣානස්ස හි පටිලාහං විනා තතියජ්ඣානස්ස අධිගමො න හොතිති විතක්කවිචාරානං වූපසමො තතියජ්ඣානාධිගමස්ස උපායො. තදධිගමායාති තතියමග්ගාධිගමාය.

උපපත්තිතොති සමවාහිතභාවෙන පතිරූපතො ඤානුපෙක්ඛාපි සමවාහිතමෙව අන්තොනිතං කත්ථා පවත්තතිති ආහ “සමං පස්සති”ති. විසදායාති සංකිලෙසවිගමෙන පරිබ්බත්තාය. විපුලායාති සාතිසයං මහග්ගහවප්පත්තිතො මහතියා. ථාමගතායාති පිතිවිගමෙන ථීරභාවප්පත්තාය. නනු චෙත්ථ උපෙක්ඛාවෙදනාව න සම්භවති, තස්මා කථමයං තතියජ්ඣානසමඬිගි උපෙක්ඛාය සමන්තාගතත්තා “උපෙක්ඛකො”ති වුච්චතිති වෙ? න කෙවලං වෙදනුපෙක්ඛාව උපෙක්ඛාති වුච්චති, අථ බො අඤ්ඤාපි උපෙක්ඛා විජ්ජන්තිති දස්සෙන්නො ආහ “උපෙක්ඛා පන දසවිධා හොති”තිආදි. තත්ථ (ධ. ස. අට්ඨ. 163; විසුද්ධි. 1.84) “ඉධ, භික්ඛවෙ, භික්ඛු වක්ඛුනා රූපං දිස්වා නෙව සුමනො හොති න දුම්මනො, උපෙක්ඛකො විහරති සතො සම්පජානො”ති (අ. නි. 6.1) එවමාගතා බිණ්ණසවස්ස ඡසු ද්වාරෙසු ඉට්ඨානිට්ඨජළාරම්මණාපාථෙ පරිසුද්ධපකතිභාවාච්ඡහනාකාරභූතා උපෙක්ඛා ඡළඬිගුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “උපෙක්ඛාසහගතෙන චෙතසා එකං දිසං ඵරිත්ථා විහරති”ති (දී. නි. 3.308) එවමාගතා සත්තෙසු මජ්ඣත්තාකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්ඛා නාම.

යා “උපෙක්ඛාසම්බොජ්ඣකම්බලං භාවෙති විවෙකනිස්සිත”න්ති (ම. නි. 1.27; සං. නි. 5.182, 190-191) එවමාගතා සහජාතධම්මානං මජ්ඣත්තාකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං බොජ්ඣකඬිගුපෙක්ඛා නාම.

යා පන “කාලෙන කාලං උපෙක්ඛානිමිත්තං මනසි කරොති”ති (අ. නි. 3.103) එවමාගතා අනච්චාරද්ධනානිසිටිලච්චිරියසඬිබානා උපෙක්ඛා, අයං චිරියුපෙක්ඛා නාම.

යා —

“කති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති, කති සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති? අට්ඨ සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති, දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති.

“කතමා අට්ඨ සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති? පටමජ්ඣානපටිලාහත්ථාය නිවරණෙ පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, දුතියජ්ඣානපටිලාහත්ථාය විතක්කවිචාරෙ පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, තතියජ්ඣානපටිලාහත්ථාය පිතිං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, චතුත්ථජ්ඣානපටිලාහත්ථාය සුඛදුක්ඛෙ පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, ආකාසානඤ්ඤායතනසමාපත්තිපටිලාහත්ථාය රූපසඤ්ඤා පටිසසඤ්ඤා නානත්තසඤ්ඤා පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසමාපත්තිපටිලාහත්ථාය ආකාසානඤ්ඤායතනසඤ්ඤා පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, ආකිඤ්ඤායතනසමාපත්තිපටිලාහත්ථාය විඤ්ඤාණඤ්ඤායතනසඤ්ඤා පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිපටිලාහත්ථාය ආකිඤ්ඤායතනසඤ්ඤා පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, ඉමා අට්ඨ සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා සමථවසෙන උප්පජ්ජන්ති.

“කතමා දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති? සොතාපත්තිමග්ගපටිලාභත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං ගතිං නිබ්බන්තිං උපපත්තිං ජාතිං ජරං ඛ්‍යාධිං මරණං සොකං පරිදෙවං උපායාසං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, සකදාගාමිමග්ගපලාභත්ථාය...පෙ.... සකදාගාමිඵලසමාපත්තත්ථාය...පෙ.... අනාගාමිමග්ගපටිලාභත්ථාය...පෙ.... අනාගාමිඵලසමාපත්තත්ථාය...පෙ.... අරහත්තමග්ගපටිලාභත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං ගතිං නිබ්බන්තිං උපපත්තිං ජාතිං ජරං ඛ්‍යාධිං මරණං සොකං පරිදෙවං උපායාසං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, අරහත්තඵලසමාපත්තත්ථාය... පෙ.... සුඤ්ඤතවිහාරසමාපත්තත්ථාය...පෙ.... අනිමිත්තවිහාරසමාපත්තත්ථාය උප්පාදං පවත්තං නිමිත්තං ආයුහනං පටිසන්ධිං පටිසඬ්ඛා සන්තිට්ඨනා පඤ්ඤා සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසු ඤාණං, ඉමා දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා විපස්සනාවසෙන උප්පජ්ජන්ති” (පටි. ම. 1.57) –

එවමාගතා නිවරණාදිපටිසඬ්ඛාසන්තිට්ඨනාකාරභූතා උපෙක්ඛා, අයං සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා නාම.

තත්ථ නිවරණෙ පටිසඬ්ඛාති පඤ්ච නිවරණානි පහාතබ්බභාවෙන පටිසඬ්ඛාය, පරිග්ගහෙත්වාති අත්ථො. සන්තිට්ඨනාති නිවරණානං පහානාභිමුඛිභූතත්තා තෙසං පහානෙපි අඛ්‍යාපාරභාවූපගමනෙන මජ්ඣන්තකාය සන්තිට්ඨනා. සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාසුති නිවරණප්පහානෙ ඛ්‍යාපාරාකරණෙන නිවරණසඬ්ඛාතානං සඬ්ඛාරානං උපෙක්ඛනාසුති අත්ථො. එස නයො විතක්කවිචාරාදීසු උප්පාදාදීසු ව. තත්ථ උප්පාදන්ති පුරිමකම්මපච්චයා ඛන්ධානං ඉධ උප්පත්තිමාහ. පවත්තන්ති තථාඋප්පන්නස්ස පවත්තිං. නිමිත්තන්ති සබ්බමපි තෙභූමකං සඬ්ඛාරගතං නිමිත්තභාවෙන උපට්ඨානතො. ආයුහනන්ති ආයතිං පටිසන්ධිහෙතුභූතං කම්මං. පටිසන්ධිත්ති ආයතිං උපපත්තිං. ගතින්ති යාය ගතියා සා පටිසන්ධි හොති. නිබ්බන්තින්ති ඛන්ධානං නිබ්බන්තනං. උපපත්තින්ති විපාකප්පවත්තිං. ජාතින්ති ජරාදීනං පච්චයභූතං භවපච්චයා ජාතිං. ජරාමරණාදයො පාකටා එව.

එත්ථ ව උප්පාදාදයො පඤ්චෙව සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාඤාණස්ස විසයවසෙන චූත්තා, සෙසා තෙසං වෙච්චනවසෙන. නිබ්බන්ති ජාතිති ඉදං උප්පාදස්ස වෙච්ච පටිසන්ධියා ව වෙච්චනං. ගති උපපත්ති වාති ඉදං ද්වයං පවත්තස්ස, ජරාදයො නිමිත්තස්සාති වෙදිතබ්බං. නනු වෙත්ථ වතුසු මග්ගවාරෙසු “උප්පාද”න්තිආදීනි පඤ්ච මූලපදානි, “ගති”න්තිආදීනි දස වෙච්චනපදානි පන්නරස පදානි චූත්තානි, ඡසු පන ඵලසමාපත්තිවාරෙසු පඤ්ච මූලපදානෙව චූත්තානි, තං කස්මාති වෙ? සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාය තික්ඛභාවෙ සති කිලෙසප්පහානසමත්ථස්ස මග්ගස්ස සබ්භාවතො තස්සා තික්ඛභාවදස්සනත්ථං වෙච්චනපදෙහි සහ දළ්ඨං කත්වා මූලපදානි චූත්තානි, ඵලස්ස නිරුස්සාහභාවෙන සත්තසභාවත්තා මග්ගායත්තත්තා ව මන්දභූතාපි සඬ්ඛාරුපෙක්ඛා ඵලස්ස පච්චයො හොතිති දස්සනත්ථං මූලපදානෙව චූත්තානිති වෙදිතබ්බානි.

තත්ථ “සොතාපත්තිමග්ගපටිලාභත්ථායා”න්තිආදීසු වතුසු මග්ගවාරෙසු සුඤ්ඤතානිමිත්තප්පණිහිතමග්ගානං අඤ්ඤතරො චූත්තො. “සොතාපත්තිඵලසමාපත්තත්ථායා”න්තිආදීසු වතුසු ඵලවාරෙසු පන අප්පණිහිතඵලසමාපත්ති වෙදිතබ්බා. කස්මා? සුඤ්ඤතවිහාරසමාපත්තත්ථාය අනිමිත්තවිහාරසමාපත්තත්ථායාති ඉතරාසං ද්විත්තං ඵලසමාපත්තිනං විසුං චූත්තත්තා. අනිව්චානුපස්සනාච්චිට්ඨානවසෙන හි අනිමිත්තමග්ගො, තථෙව ඵලසමාපත්තිකාලෙ අනිමිත්තඵලසමාපත්ති, දුක්ඛානුපස්සනාච්චිට්ඨානවසෙන අප්පණිහිතමග්ගඵලසමාපත්තියො, අනත්තානුපස්සනාච්චිට්ඨානවසථන සුඤ්ඤතමග්ගඵලසමාපත්තියො සුත්තන්තනයෙන වෙදිතබ්බා. එවඤ්ච කත්වා සුඤ්ඤතාදිවිමොක්ඛවසෙන මග්ගප්පත්තිහෙතුභූතා වතස්සො, තථා අප්පණිහිතඵලසමාපත්තියා වතස්සො, සුඤ්ඤතවිහාරඅනිමිත්තවිහාරවසෙන ද්වෙති දස සඬ්ඛාරුපෙක්ඛාවිපස්සනාපඤ්ඤා චූත්තා, සමථසඬ්ඛාරුපෙක්ඛා පන අප්පනාවච්චියා ආසන්නපුබ්බභාගෙ බලප්පත්තං භාවනාමයඤාණං.

යා පන “යස්මිං සමයෙ කාමාවචරං කුසලං චිත්තං උප්පන්නං හොති උපෙක්ඛාසහගත”න්ති (ධ. ස. 150) එවමාගතා අදුක්ඛමසුබසඤ්ඤිතා උපෙක්ඛා, අයං වෙදනුපෙක්ඛා නාම.

යා “යදන්තී යං භූතං, තං පජහති, උපෙක්ඛං පටිලහති”න්ති (ම. නි. 3.71; අ. නි. 7.55) එවමාගතා විචිනනෙ මජ්ඣන්තභූතා උපෙක්ඛා, අයං විපස්සනුපෙක්ඛා නාම.

තත්ථ යදන්තී යං භූතන්ති ඛන්ධපඤ්චකං, තං මුඤ්චිතුකමානාඤාණෙන පජහති. උපෙක්ඛං පටිලහතිති දිට්ඨසොවත්තිකත්තයස්ස සප්පස්ස ලක්ඛණවිචිනනෙ විය දිට්ඨලක්ඛණත්තයස්ස ඛන්ධපඤ්චකස්ස සඬ්ඛාරලක්ඛණවිචිනනෙ උපෙක්ඛං පටිලහතිති අත්ථො.

යා පන ඡන්දාදීසු යෙවාපනකෙසු ආගතා සහජාතානං සමප්පවත්තිහෙතුභූතා උපෙක්ඛා, අයං තත්ත්වමජ්ඣන්තපෙක්ඛා නාම.

යා “උපෙක්කො ව විහරති”ති (දී. නි. 1.230; ධ. ස. 163) එවමාගතා අග්ගසුඛෙපි තස්මිං අපක්ඛපාතජනනී උපෙක්කො, අයං ඤානුපෙක්කො නාම.

යා පන “උපෙක්කොසතිපාරිසුද්ධං චතුත්ථං ඤාන”න්ති (දී. නි. 1.232; ධ. ස. 165) එවමාගතා සබ්බපච්චනිකපරිසුද්ධා පච්චනිකචූපසමනෙපි අබ්බාපාරභූතා උපෙක්කො, අයං පාරිසුද්ධපෙක්කො නාම.

තත්ථ ඡළඬගුපෙක්කො ව බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්කො ව බොජ්ඣංගධගුපෙක්කො ව තත්ත්වජ්ඣාත්තපෙක්කො ව ඤානුපෙක්කො ව පාරිසුද්ධපෙක්කො ව අත්ථතො එකා තත්ත්වජ්ඣාත්තපෙක්කොව හොති. තෙන තෙන අවත්ථාහෙදෙන පනස්සා අයං හෙදො එකස්සපි සතො සත්තස්ස කුමාරයුවටරසෙනාපතිරාජාදිවසෙන හෙදො විය. තස්මා තාසු යත්ථ ඡළඬගුපෙක්කො, න තත්ථ බොජ්ඣංගධගුපෙක්කොදයො. යත්ථ වා පන බොජ්ඣංගධගුපෙක්කො, න තත්ථ ඡළඬගුපෙක්කොදයො හොන්තිති වෙදිතබ්බො. යථා වෙනාසං අත්ථතො එකිභාවො, එවං සඬබාරුපෙක්කොවිපස්සනුපෙක්කොනම්පි. පඤ්ඤා එව හි සා කිච්චවසෙන ද්විධා භින්නා. යථා හි පුරිසස්ස සායං ගෙහං පච්චයං සප්පං අප්පදදණ්ඩං ගහෙන්වා පරියෙසමානස්ස තං ථුසකොට්ඨකෙ නිපන්නං දිස්වා “සප්පො නු බො, නො”ති අවලොකෙන්තස්ස සොවත්තිකත්තයං දිස්වා නිබ්බේමතිකස්ස “සප්පො, න සප්පො”ති විචින්නො මජ්ඣාත්තතා හොති, එවමෙව යා ආරද්ධවිපස්සකස්ස විපස්සනාඤාණෙන ලක්ඛණත්තයෙ දිට්ඨෙ සඬබාරානං අනිච්චභාවාදිවිචින්නො මජ්ඣාත්තතා උප්පජ්ජති, අයං විපස්සනුපෙක්කො. යථා පන තස්ස පුරිසස්ස අප්පදෙන දණ්ඩෙන ගාල්හං සප්පං ගහෙන්වා “කිත්තාහං ඉමං සප්පං අවිහෙයෙන්නො අත්තානඤ්ච ඉමිනා අඩංසාපෙන්තො මුඤ්චෙයා”න්ති මුඤ්චනාකාරමෙව පරියෙසතො ගහණෙ මජ්ඣාත්තතා හොති, එවමෙව යා ලක්ඛණත්තයස්ස දිට්ඨත්තා ආදිත්තෙ විය තයො භවෙ පස්සතො සඬබාරග්ගහණෙ මජ්ඣාත්තතා, අයං සඬබාරුපෙක්කො. ඉති විපස්සනුපෙක්කො සිද්ධො සඬබාරුපෙක්කොපි සිද්ධාව හොති. ඉමිනා පනෙසා විචින්නගහණෙසු මජ්ඣාත්තසඬබාතෙන කිච්චෙන ද්විධා භින්නා. වීරියපෙක්කො පන වෙදනුපෙක්කො ව අඤ්ඤාමඤ්ඤාඤ්ච අවසෙසාහි ව අත්ථතො භින්නා එවාති.

ඉමාසං පන දසන්තම්පි උපෙක්කොනං භූමිපුග්ගලාදිවසෙන විභාගො තත්ථ තත්ථ චූත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බොති දස්සෙන්තො ආහ “එවමයං දසවිධාපී”තිආදි. තත්ථ භූමිපුග්ගලවිත්තාරමමණතොති “ඡළඬගුපෙක්කො කාමාවචරා, බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්කො රූපාවචරා”ති එවමාදිනා භූමිතො. “ඡළඬගුපෙක්කො ඛිණ්ණසවස්සෙව, බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්කො තිණ්ණමපි පුපුර්ජනසෙක්කොසෙක්කොන”න්ති එවමාදිනා පුග්ගලතො. “ඡළඬගුපෙක්කො සොමනස්සුපෙක්කොසහගතවිත්තසම්පයුත්තා”තිආදිනා විත්තතො. “ඡළඬගුපෙක්කො ඡළාරමමණා, බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්කො ධම්මාරමමණා”තිආදිනා ආරමමණතො. ඛන්ධසඬගහඑකක්ඛණකුසලත්තිකසඬබේපවසෙනාති “වෙදනුපෙක්කො වෙදනාක්ඛන්ධෙන සඬගහිතා, ඉතරා නව සඬබාරක්ඛන්ධෙනා”ති ඛන්ධසඬගහවසෙන. ඡළඬගුපෙක්කො බ්‍රහ්මවිහාරබොජ්ඣංගධගුකාපාරිසුද්ධිතත්ත්වජ්ඣාත්තපෙක්කො ව අත්ථතො එකා, තස්මා එකක්ඛණෙ තාසු එකාය සති න ඉතරා, තථා සඬබාරුපෙක්කොවිපස්සනුපෙක්කොපි වෙදිතබ්බො, වෙදනාවීරියපෙක්කොනං එකක්ඛණෙ සියා උප්පත්තිති එවං එකක්ඛණවසෙන. ඡළඬගුපෙක්කො අබ්බාකතා, බ්‍රහ්මවිහාරුපෙක්කො කුසලාබ්බාකතා, තථා සෙසා, වෙදනුපෙක්කො පන සියා අකුසලාපිති එවං කුසලත්තිකවසෙන. දසපෙනා සඬබේපතො වත්තාරොව ධම්මා වීරියවෙදනාතත්ත්වජ්ඣාත්තතාඤාණවසෙනාති එවං සඬබේපවසෙන.

ඉදානි ඉධාධිප්පෙනාය ඤානුපෙක්කොය ලක්ඛණාදිං නිද්ධාරෙන්වා දස්සෙන්තො ආහ “ලක්ඛණාදිතො පනා”තිආදි. තත්ථ අනාභොගරසාති පණ්ණසුඛෙපි තස්මිං අවනතිපටිපක්ඛකිච්චාති අත්ථො. අබ්බාපාරපච්චුපට්ඨානාති සතිපි සුඛපාරමිප්පත්තියං තස්මිං සුඛෙ අබ්බාවටා හුත්වා පච්චුපතිට්ඨති, සම්පයුත්තානං වා තත්ථ අබ්බාපාරං පච්චුපට්ඨපෙතිති අත්ථො. සම්පයුත්තධම්මානං බොහං උප්පිලවඤ්ච ආවහන්තෙහි විතක්කාදිහි අභිභූතත්තා අපරිබ්බත්තං තත්ථ තත්ත්වජ්ඣාත්තතාය කිච්චං, තදභාවතො ඉධ පරිබ්බත්තන්ති ආහ “අපරිබ්බත්තකිච්චතො”ති. තෙනෙවාහ “අපරිබ්බත්තං හී”තිආදි.

ඉදානි සතො ව සම්පජානොති එත්ථ “චූච්චති”ති අප්ඤානරිතබ්බං. සරතීති ඉමිනා “සතො”ති පදස්ස කත්තුසාධනතමාහ. සම්පජානාතීති සම්මදෙව පජානාති. පුග්ගලෙනාති පුග්ගලාධිට්ඨානෙන. සරණං විත්තනං උපට්ඨානං ලක්ඛණමෙතිස්සාති සරණලක්ඛණා. සම්මුස්සනපටිපක්ඛො අසම්මුස්සනං කිච්චං එතිස්සාති අසම්මුස්සනරසා. කිලෙසෙහි ආරක්කො හුත්වා පච්චුපතිට්ඨති, තතො වා ආරක්කං පච්චුපට්ඨපෙතිති ආරක්ඛපච්චුපට්ඨානා. අසම්මුස්සනං සම්මදෙව පජානනං, සම්මොහපටිපක්ඛො වා අසම්මොහො ලක්ඛණමෙතිස්සාති අසම්මොහලක්ඛණං. තීරණං කිච්චස්ස පාරගමනං. පච්චයො වීමංසා. කාමං උපචාරජ්ඣානාදිං උපාදාය පඨමදුතියජ්ඣානාතිපි සුබ්බමානෙව, ඉමං පන උපරිමජ්ඣානං උපාදාය “ඔළාරිකත්තා පන තෙසං ඤානාන”න්ති චූත්තං, සා ව ඔළාරිකතා විතක්කාදිපුලඬගතාය වෙදිතබ්බො. කෙච්චි “බහුවෙතසිකතායා”ති ව වදන්ති. භූමියං විය පුරිසස්සාති පුරිසස්ස භූමියං ගති වියාති චූත්තං හොති. ගති සුඛා හොතීති තෙසු ඤානෙසු ගති සුඛා හොති. අබ්බත්තං තත්ථ සතිසම්පජඤ්ඤාකිච්චන්ති “ඉදං නාම දුක්කරං කරියති”ති වත්තබ්බස්ස අභාවතො චූත්තං. ඔළාරිකඬග්ගප්පහානෙන පන සුබ්බමත්තාති අයමත්ථො කාමං දුතියජ්ඣානෙපි සම්භවති, තථාපි යෙභුයොන අවිප්පයොගිභාවෙන වත්තමානෙසු පීතිසුඛෙසු පීතිසඬබාතස්ස ඔළාරිකඬගස්ස පහානෙන සුබ්බමාය ඉධ සාතිසයො සතිපඤ්ඤාබ්බාපාරොති චූත්තං “පුරිසස්සා”තිආදි. ධෙත්තං පිච්චිති ධෙත්තපගො, ධෙත්තයා බීරං පිච්චන්තොති චූත්තං.

හොති. පුනඳෙව පිතිං උපගච්ඡෙය්‍යාති භානභාගියං ඤානං සියා , දුතියජ්ඣානමෙව සම්පජ්ජෙය්‍යාති අත්ථො. තෙනාහ “පිතිසම්පයුත්තමෙව සියා”ති. ඉදඤ්ච අතිමධුරං සුඛන්ති තතියජ්ඣානෙන සුඛං සන්ධායාහ, අතිමධුරතා වස්ස පභාසොදග්‍රාසභාවාය පිතියා අභාවෙනෙව වෙදිතබ්බා. ඉදන්ති “සතො සම්පජානො”ති පදද්වයං.

සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙසින්ති එත්ථ කථමාහොගෙන විනා සුඛපටිසංවෙදනාති ආහ “කිඤ්චාපි”තිආදි. යස්මා තස්ස නාමකායෙන සම්පයුත්තං සුඛං, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙන්තො “සුඛඤ්ච කායෙන පටිසංවෙදෙසි”න්ති ආහාති යොජෙතබ්බං. අයං පනෙත්ථ සඞ්ඛෙපත්ථො – “සුඛං වෙදයාමී”ති එවමාහොගෙ අසතිපි නාමකායෙන වෙනසිකසුඛං, කායිකසුඛහෙතුරූපසමුට්ඨාපනෙන කායිකසුඛඤ්ච ඤානසමඞ්චිති පටිසංවෙදෙතිති වුවිචතිති. තස්සාති ඤානසමඞ්චිතො. යං වා තත්ති යං වා තං යථාචුත්තං නාමකායසම්පයුත්තං සුඛං. තංසමුට්ඨානෙනාති තතො සමුට්ඨිතෙන අතිපණ්ණෙන රූපෙන අස්ස ඤානසමඞ්චිතො රූපකායො යස්මා චුටො, තස්මා එතමත්ථං දස්සෙන්තොති සම්බන්ධිතබ්බං. යස්සාති රූපකායස්ස. චුටත්තාති ඛ්‍යාපිතත්තාති අත්ථො. යථා හි උදකෙන චුට්ඨසරිරස්ස තාදිසෙ ථොට්ඨබ්බෙ චුට්ඨෙ සුඛං උප්පජ්ජති, එවං එතෙහි ඤානචිත්තසමුට්ඨිතෙහි රූපෙහි චුට්ඨසරිරස්ස. ඤානා වුට්ඨිතොපිති ඤානමිභා වුට්ඨිතොපි. සුඛං පටිසංවෙදෙය්‍යාති චිත්තසමුට්ඨිතරූපෙහි අවසෙසතිසමුට්ඨිතරූපසඞ්චිතෙන උප්පන්නකායවිඤ්ඤාණෙන කායිකං සුඛං පටිසංවෙදෙය්‍ය. එතමත්ථන්ති චුත්තනායෙන වෙනසිකකායිකසුඛපටිසංවෙදනසඞ්ඛාතං අත්ථං.

යන්ති හෙතුඅත්ථෙ නිපාතො, යස්මාති අත්ථො. තෙනාහ “යංඤානහෙතු”ති. ආචික්ඛන්තිතිආදිති පදානි කිත්තනත්ථානීති අධිප්පායෙනාහ “පසංසන්තිති අධිප්පායො”ති. කිත්තිති පසංසනාකාරපුච්ඡා. සුඛපාරම්ප්පත්තෙති සුඛස්ස පරමං පරියන්තං පත්තෙ. සුඛාභිසඞ්ගෙනාති සුඛස්මිං ආලයෙන. එදිසෙසු යානෙසු සතිග්ගහණෙනෙව සම්පජ්ඤ්ඤමිපි ගතිතං හොතිති ඉධ පාළියං සතියා එව ගතිතත්තා එවං උපට්ඨිතස්සතිතාය සතිමා ඉච්චෙව චුත්තං, සම්පජානොති හෙට්ඨා චුත්තත්තා වා. අසංකිලිට්ඨන්ති කිලෙසෙහි අසම්මිස්සත්තා අසංකිලිට්ඨං. ඤානක්ඛණෙ නිප්පරියායතො වෙනසිකසුඛමෙව ලබ්භන්ති “සුඛං නාමකායෙන පටිසංවෙදෙති”ති චුත්තං. තතියන්ති ගණනානුපුබ්බතො තතියන්තිආදි හෙට්ඨා චුත්තනායානුසාරෙන වෙදිතබ්බං.

තතියජ්ඣානකථා නිට්ඨිතා.

චතුත්ථජ්ඣානකථා

“පුබ්බෙවා”ති චුත්තත්තා “කදා පන තෙසං පභානං හොති”ති වොදනං සමුට්ඨාපෙන්වා ආහ “චතුත්තං ඤානානං උපචාරක්ඛණෙ”ති. එවං වෙදිතබ්බන්ති සම්බන්ධො. පභානක්ඛමෙන අචුත්තානන්ති එත්ථ පභානක්ඛමො නාම පභායකධම්මානං උප්පත්තිපටිපාටි. තෙන පන වුවිචමානෙ “දුක්ඛං දොමනස්සං සුඛං සොමනස්සං”න්ති වත්තබ්බං සියා, කස්මා ඉතො අඤ්ඤථා වචනන්ති ආහ “ඉන්ද්‍රියවිභවිගෙ”තිආදි . උද්දෙසක්ඛමෙනාති “සුඛින්ද්‍රියං දුක්ඛින්ද්‍රියං සොමනස්සින්ද්‍රියං දොමනස්සින්ද්‍රියං”න්ති එවං පවත්තඋද්දෙසක්ඛමෙන.

අථ කස්මා ඤානෙස්වෙව නිරොධො චුත්තොති සම්බන්ධො. කත්ථ චුප්පන්නං දුක්ඛින්ද්‍රියන්ති අත්තතො පච්චයෙහි උප්පන්නං අචික්ඛමිති. දුක්ඛින්ද්‍රියං. කත්ථ ච අපරිසෙසං නිරුජ්ඣන්ති නිරොධට්ඨානං නිරොධකාරණං පුච්ඡති. තෙන කත්ථාති පුච්ඡාය එත්ථාති විස්සජ්ජනෙපි හෙතුමිති භුම්මවචනං දට්ඨබ්බං. ඤානානුභාවනිමිත්තඤ්චි අනුප්පජ්ජන්තං දුක්ඛින්ද්‍රියං අපරිසෙසං නිරුජ්ඣන්ති චුත්තං. අභිසයනිරොධො සුට්ඨු පභානං උජුපටිපක්ඛෙන චුපසමො. නිරොධො පභානමත්තං. නානාවජ්ජනෙති යෙන ආවජ්ජනෙන අප්පනාවිථි, තතො භින්නාවජ්ජනෙ අනෙකාවජ්ජනෙ වා. අප්පනාවිථියඤ්චි උපචාරො එකාවජ්ජනො, ඉතරො අනෙකාවජ්ජනො අනෙකක්ඛන්තුං පවත්තනතො. විසමතිසජ්ජාය උප්පන්නකිලමථො විසමාසනුපතාපො. පිතිඵරණෙනාති පිතියා ඵරණරසත්තා පිතිසමුට්ඨානානං වා පණ්ණරූපානං කායස්ස ඛ්‍යාපනතො චුත්තං. තෙනාහ “සබ්බො කායො සුඛොක්කන්තො හොති”ති. පණ්ණරූපචුට්ඨසරිරස්ස සුඛොක්කන්තකායන්තා කුතො දුක්ඛුප්පත්ති විසමාසනුපතාපාදිනාති ආහ “පටිපක්ඛෙන අවිභතත්තා”ති. විතක්ඛවිචාරපච්චයෙපිති පි-සද්දො අට්ඨානප්පයුත්තො, සො “පභිනස්සා”ති එත්ථ ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බො. පභිනස්සපි දොමනස්සින්ද්‍රියස්සාති ඉදඤ්ච “සියා උප්පත්ති”ති ඉමිනා සම්බන්ධිතබ්බං. එතන්ති දොමනස්සින්ද්‍රියං. “උප්පජ්ජති”ති ඉමිනා සම්බන්ධො. “තස්ස මය්හං අතිවිරං විතක්කයතො විචාරයතො කායොපි කිලමි, චිත්තමපි ඌහඤ්ඤි”ති වචනතො කායචිත්තබ්බෙදානං විතක්ඛවිචාරපච්චයනා වෙදිතබ්බා. විතක්ඛවිචාරභාවෙති එත්ථ “උප්පජ්ජති දොමනස්සින්ද්‍රියං”න්ති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. තත්ථස්ස සියා උප්පත්තිති තත්ථ දුතියජ්ඣානුපචාරෙ අස්ස පභිනස්සපි දොමනස්සින්ද්‍රියස්ස උප්පත්ති භවෙය්‍ය.

එත්ථ ච යදෙකෙ වදන්ති “තත්ථස්ස සියා උප්පත්තිති වදන්තෙන ඤානලාභිනමිපි දොමනස්සුප්පත්ති අත්ථිති දස්සිතං හොති, තෙන ච අනිවරණසභාවො ලොභො විය දොසොපි අත්ථිති දීපෙති. න හි දොසෙන විනා දොමනස්සං පවත්තති, න වෙන්ථ පට්ඨානපාළියා විරොධො චිත්තෙනබ්බො. යස්මා තත්ථ පරිහිනජ්ඣානං ආරම්මණං කත්ථා පවත්තමානං දොමනස්සං දස්සිතං, අපරිහිනජ්ඣානං ආරම්මණං කත්ථා උප්පජ්ජමානස්ස දොමනස්සස්ස අසම්භවතො ඤානලාභිනං සබ්බසො දොමනස්සං නුප්පජ්ජන්ති ච න සක්කා වත්තුං අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අපි තස්ස උප්පන්නත්තා, න හෙව බො සො පරිහිනජ්ඣානො අහොසි”ති, තං අයුත්තං අනිවරණසභාවස්ස දොමනස්සස්ස

අභාවතො. යදි සියා, රූපාරූපාවචරසත්තානම්පි උප්පජ්ජෙය්‍යා, න ච උප්පජ්ජති. තථා හි ආරූප්පෙ කාමච්ඡන්දනීවරණං පටිච්ච ටීනමිද්ධනීවරණං උද්ධච්චනීවරණං අවිජ්ජානීවරණන්තිආදීසු බ්‍යාපාදකුක්කුච්චනීවරණානි අනුද්ධටානි, න චෙත්ථ අනීවරණතාපරියායො කාමච්ඡන්දාදීනම්පි අනීවරණානංයෙව නීවරණසදිසතාය නීවරණපරියායස්ස චුත්තත්තා. යං පන චුත්තං “අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො අපි තස්ස උප්පත්තත්තා”ති, තම්පි අකාරණං උප්පජ්ජමානෙන ච දොමනස්සෙන ඝානතො පරිභායනතො. ලහුකෙන පන පච්චයෙන පරිභීනං තාදිසා නං අප්පකසිරෙනෙව පටිපාකතිකං කරොන්තිති දට්ඨබ්බං. “තත්ථස්ස සියා උප්පත්ති”ති ඉදං පන පරිකප්පනවචනං උපචාරක්ඛණෙ දොමනස්සස්ස අප්පභීනභාවදස්සනත්ථං. තථා හි චුත්තං “න ත්වෙව අන්තොඅප්පනාය”න්ති. යදි පන තදා දොමනස්සං උප්පජ්ජෙය්‍යා, පට්ඨමජ්ඣානම්පිස්ස පරිභීනමෙවාති දට්ඨබ්බං. පභීනම්පි සොමනස්සින්ද්‍රියං පීති විය න දුරෙති කත්වා “ආසන්නත්තා”ති චුත්තං. නානාවජ්ජනුපචාරෙ පභීනම්පි පභානඨගං පටිපක්ඛෙන අවිභතත්තා අන්තරන්තරා උප්පජ්ජෙය්‍යා වාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො “අප්පනාප්පත්තායා”තිආදිමාහ. තාදිසාය ආසෙවනාය ඉච්ඡිතබ්බත්තා යථා මග්ගචීටිනො පුබ්බෙ ද්වෙ තයො ජවනචාරා සදිසානුපස්සනාව පවත්තන්ති, ඵලමිධාපි අප්පනාවාරතො පුබ්බෙ ද්වෙ තයො ජවනචාරා උපෙක්ඛාසහගතාව පවත්තන්තිති වදන්ති.

සමාහරීති සමානෙසි, සඨගහෙත්වා අභාසීති අත්ථො. සුචුමාති සුබදුක්ඛානි විය අනොලාරිකත්තා අවිභුතතාය සුචුමා, තතො ඵල අනුමිතිතබ්බසභාවත්තා දුබ්බිඤ්ඤෙය්‍යා. දුට්ඨස්සාති දුට්ඨපයොගස්ස, දුද්දමස්සාති අත්ථො. සක්කා හොති එසා ගාහයිතුන්ති අඤ්ඤාපොහනනෙයෙන සක්කා ගාහයිතුන්ති අධිප්පායො. අදුක්ඛමසුබාය වෙනොච්චුත්තියාති ඉදමෙව චතුත්ථං ඝානං දට්ඨබ්බං. පච්චයදස්සනත්ථන්ති අධිගමස්ස උපායභූතපච්චයදස්සනත්ථං. තෙනාහ “දුක්ඛප්පභානාදයො හි තස්සා පච්චයා”ති. දුක්ඛප්පභානාදයොති ව සොපචාරා පට්ඨමජ්ඣානාදයොචෙත්ථ අධිප්පෙනා. පභීනාති චුත්තාති “පඤ්චන්තං ඔරම්භාගියානං සංයොජනානං පරික්ඛයා”ති (ම. නි. 3.147; සං. නි. 5.1021) චුත්තත්තා. එතාති සුබාදයො වෙදනා. සුබං සොමනස්සස්ස පච්චයොති වසනගන්ධාලෙපනපුප්ඵාහරණසමාලෙපනාදිනිබ්බත්තං කායිකසුබං සොමනස්සස්ස පච්චයො. “සුබාය බො, ආවුසො විසාබ වෙදනාය, රාගානුසයො අනුසෙති”ති (ම. නි. 1.465) වචනතො ආහ “සොමනස්සං රාගස්ස පච්චයො”ති. “දුක්ඛාය බො, ආවුසො විසාබ, වෙදනාය පටිසානුසයො අනුසෙති”ති වචනතො චුත්තං “දොමනස්සං දොසස්ස පච්චයො”ති. සුබාදිසාතෙනාති සුබාදීනං පභානෙන.

අදුක්ඛමසුබන්ති එත්ථ න දුක්ඛන්ති අදුක්ඛං, දුක්ඛවිදුරං. යස්මා තත්ථ දුක්ඛං නත්ථී, තස්මා චුත්තං “දුක්ඛාභාවෙනා”ති. අසුබන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. එතෙනාති දුක්ඛසුබපටික්ඛෙපවචනෙන. පටිපක්ඛභූතන්ති ඉදං ඉධ තතියවෙදනාය දුක්ඛාදීනං සමතික්කමවසෙන පත්තබ්බත්තා චුත්තං, න කුසලාකුසලානං විය උපුට්ඨවිච්චිකතාය. ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතානුභවනලක්ඛණාති ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතස්ස මජ්ඣිමනිකායෙහි, ඉට්ඨානිට්ඨවිපරිතං වා මජ්ඣිමනිකාකාරෙන අනුභවනලක්ඛණා. තතො ඵල මජ්ඣිමනිකරසා. අවිභූතපච්චුප්පට්ඨානාති සුබදුක්ඛානි විය න විභූතාකාරා පිට්ඨිපාසාණෙ මිගගතමග්ගො විය තෙහි අනුමාතබ්බාවිභූතාකාරොපට්ඨානා. සුබනිරොධො නාම ඉධ චතුත්ථජ්ඣානුපචාරො, සො පදට්ඨානං එතිස්සාති සුබනිරොධපදට්ඨානා. උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධින්ති පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙනෙනං සමාසපදන්ති ආහ “උපෙක්ඛාය ජනිතසනිපාරිසුද්ධි”න්ති. සබ්බපච්චනිකමිමපරිසුද්ධාය පච්චනිකසමනෙපි අබ්‍යාවටාය පාරිසුද්ධිපෙක්ඛාය වත්තමානාය චතුත්ථජ්ඣානෙන සති සමිපභංසනපඤ්ඤා විය සුපරිසුද්ධා සුචිසදා ව හොතිති ආහ “සතියා පාරිසුද්ධි, සා උපෙක්ඛාය කතා න අඤ්ඤානා”ති. යදි තත්ථමජ්ඣිමනිකා ඉධ “උපෙක්ඛා”ති අධිප්පෙනා, කථං සතියෙව පාරිසුද්ධාති චුත්තාති ආහ “න කෙවල”න්තිආදි. සතිසීසෙනාති සතිං උත්තමඨගං කත්වා, පධානං කත්වාති චුත්තං හොති.

ඵලමපි කස්මා ඉධෙව සති “උපෙක්ඛාසනිපාරිසුද්ධි”ති චුත්තාති අනුයොගං සන්ධාය “තත්ථ කිඤ්චාපි”තිආදි චුත්තං. තත්ථ හෙට්ඨා තීසු ඝානෙසු විජ්ජමානායපි තත්ථමජ්ඣිමනිකාය පච්චනිකාභිභවනතො සභායපච්චයවෙකල්ලතො ව අපාරිසුද්ධි, තථා තංසමිපයුත්තානං තදභාවතො ඉධ පාරිසුද්ධිති ඉමමත්ථං උපමාවසෙන දස්සෙතුං “යථා පනා”තිආදි චුත්තං. සූරියප්පභාභිභවාති සූරියප්පභාය අභිභූයාමානත්තා. අතික්ඛතාය වන්දලෙඛා විය රත්තිපි සොම්මසභාවා සභාගාය රත්තියමෙව ව වන්දලෙඛා සමුජ්ජලතිති සා තස්සා සඨගය්හනීති දස්සෙන්නො “සොම්මභාවෙන ව අත්තෙනා උපකාරකත්තෙන වා සභාගාය රත්තියා”ති ආහ. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථමෙව.

චතුත්ථජ්ඣානකථා නිට්ඨිතා.

පුබ්බෙතිවාසකථා

12. රූපවිරාගභාවනාවසෙන පවත්තං චතුබ්බධම්පි අරූපජ්ඣානං චතුත්ථජ්ඣානසඨගහමෙවාති ආහ “චත්තාරි ඝානානි”ති. යුත්තං තාව චිත්තෙකග්ගතා භවොක්කමනත්ථතා විය විපස්සනාපාදකතාපි චතුත්තං ඝානානං සාධාරණාති තෙසං වසෙන “චත්තාරි ඝානානි”ති වචනං, අභිඤ්ඤාපාදකතා පන නිරොධපාදකතා ව චතුත්ථස්සෙව ඝානස්ස ආවෙණිකා, සා කථං චතුත්තං ඝානානං සාධාරණා චුත්තාති? පරම්පරාධිට්ඨානභාවතො. පදට්ඨානපදට්ඨානම්පි හි පදට්ඨානත්තත්ථෙව චුච්චති, කාරණකාරණම්පි කාරණන්ති යථා “තිණෙහි භත්තං සිද්ධ”න්ති. ඵලඤ්ච කත්වා පයොජනනිද්දෙසෙ අට්ඨසමාපත්තිග්ගහණං සමත්ථිතං හොති. චිත්තෙකග්ගතත්ථානීති ඉත්තසමාධන්ථානි, දිට්ඨධම්මසුබවිභාරත්ථානීති අත්ථො. චිත්තෙකග්ගතාසීසෙන හි දිට්ඨධම්මසුබවිභාරො චුත්තො,

සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවවසෙන වෙන වුත්තං. තෙනාහ “එකග්ගචිත්තා සුඛං දිවසං විහරිස්සාමා”ති. හවොක්කමනත්ථානීති හවෙසු නිබ්බන්තිඅත්ථානී. සත්තාහං නිරොධසමාපත්තියා සමාපජ්ජනතො ආහ “සත්තාහං අචිත්තකා හුත්වා”ති. කස්මා පන සත්තාහමෙව නිරොධං සමාපජ්ජන්තිති? තථාකාලපරිච්ඡේදකරණතො, තඤ්ච යෙභුයොන ආහාරූපජීවිනං සත්තානං උපාදින්නකප්පවත්තස්ස එකදිවසං භුත්තාහාරස්ස සත්තාහමෙව යාපනතො.

කා (විසුද්ධි. 2.867-868) පනායං නිරොධසමාපත්ති නාම, කෙ තං සමාපජ්ජන්ති, කෙ න සමාපජ්ජන්ති, කත්ථ සමාපජ්ජන්ති, කස්මා සමාපජ්ජන්ති, කථංඤ්චස්සා සමාපජ්ජනං හොතිති? වුවවනෙ – තත්ථ කා පනායං නිරොධසමාපත්ති නාමාති යා අනුපුබ්බනිරොධවසෙන චිත්තවෙනසිකානං ධම්මානං අප්පවත්ති. කෙ තං සමාපජ්ජන්ති, කෙ න සමාපජ්ජන්ති සබ්බෙසි පුපුජ්ජනසොතාපන්නසකදාගාමිනො සුක්ඛවිපස්සකා ව අනාගාමීඅරහත්තො න සමාපජ්ජන්ති, අට්ඨසමාපත්තිලාභිනො පන අනාගාමිනො බිණ්ණසවා ව සමාපජ්ජන්ති. කත්ථ සමාපජ්ජන්ති පඤ්චවොකාරහවෙ. කස්මා? අනුපුබ්බසමාපත්තිසබ්භාවතො. චතුරවොකාරහවෙ පන පට්ඨස්සානාදිනං උප්පත්තියෙව නත්ථි, තස්මා න සක්කා තත්ථ සමාපජ්ජිතුං. කස්මා සමාපජ්ජන්ති සඬ්ඛාරානං පවත්තිහෙදෙ උක්කණ්ඨිත්වා “දිට්ඨධම්මෙ අචිත්තකා හුත්වා නිරොධං නිබ්බානං පත්වා සුඛං විහරිස්සාමා”ති. කථංඤ්චස්සා සමාපජ්ජනං හොතිති සමථවිපස්සනාවසෙන උස්සක්කිත්වා කතපුබ්බකිව්චස්ස නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං නිරොධයතො එවමස්සා සමාපජ්ජනං හොති. යො හි සමථවසෙනෙව උස්සක්කති, සො නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පත්වා තිට්ඨති. යොපි විපස්සනාවසෙනෙව උස්සක්කති, සො ඵලසමාපත්තිං පත්වා තිට්ඨති. යො පන උභයවසෙනෙව උස්සක්කිත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං නිරොධෙති, සො තං සමාපජ්ජන්ති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො.

අයං පන විත්ථාරො – ඉධ භික්ඛු නිරොධං සමාපජ්ජිතුකාමො පට්ඨස්සානං සමාපජ්ජිත්වා වුවධාය තත්ථ සඬ්ඛාරෙ අනිව්චතො දුක්ඛතො අනත්තතො විපස්සති. විපස්සනා ව පනෙසා තිව්ධා සඬ්ඛාරපරිග්ගණ්ණනකවිපස්සනා ඵලසමාපත්තිවිපස්සනා නිරොධසමාපත්තිවිපස්සනාති. තත්ථ සඬ්ඛාරපරිග්ගණ්ණනකවිපස්සනා මන්දා වා තික්ඛා වා මග්ගස්ස පදට්ඨානං හොතියෙව. ඵලසමාපත්තිවිපස්සනා තික්ඛාව වට්ටති මග්ගභාවනාසද්ධිං. නිරොධසමාපත්තිවිපස්සනා පන නාතිමන්දනාතිතික්ඛා වට්ටති, තස්මා එස නාතිමන්දාය නාතිතික්ඛාය විපස්සනාය තෙ සඬ්ඛාරෙ විපස්සති. තතො දුතියජ්ඣානං...පෙ.... තතො විඤ්ඤාණඤ්චායතනං සමාපජ්ජිත්වා වුවධාය තත්ථ සඬ්ඛාරෙ තථෙව විපස්සති. අථ ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා වුවධාය චතුබ්බිධං පුබ්බකිව්චං කරොති නානාබද්ධඅවිකොපනං සඬ්ඝපතිමානනං සත්ථුපක්කොසනං අද්ධානපරිච්ඡේදන්ති.

තත්ථ නානාබද්ධඅවිකොපනන්ති යං ඉමිනා භික්ඛුනා සද්ධිං එකාබද්ධං න හොති, නානාබද්ධං හුත්වා යිතං පත්තව්චරං වා මඤ්චපීඨං වා නිවාසගෙහං වා අඤ්ඤං වා පන යං කිඤ්චි පරික්ඛාරජානං, තං යථා න චිකුප්පති, අග්ගිඋදකවාතවොරඋන්දුරාදිනං වසෙන න විනස්සති, එවං අධිට්ඨාතබ්බං. තත්ත්වං අධිට්ඨානවිධානං “ඉදඤ්චිදඤ්ච ඉමස්මිං සත්තාහබ්බන්තරෙ මා අග්ගිනා ඤායතු, මා උදකෙන වුස්සතු, මා වාතෙන විද්ධංසතු, මා වොරෙහි හරියතු, මා උන්දුරාදීහි බජ්ජතු”ති. එවං අධිට්ඨිතෙ තං සත්තාහං තස්ස න කොචි පරිස්සයො හොති, අනධිට්ඨහතො පන අග්ගිආදීහි නස්සති, ඉදං නානාබද්ධඅවිකොපනං නාම. යං පන එකාබද්ධං හොති නිවාසනපාරූපනං වා නිසින්නාසනං වා, තත්ථ විසුං අධිට්ඨානකිව්චං නත්ථි, සමාපත්තියෙව නං රක්ඛති.

සඬ්ඝපතිමානනන්ති භික්ඛුසඬ්ඝස්ස පතිමානනං උදික්ඛනං, යාව සො භික්ඛු ආගච්ඡති, තාව සඬ්ඝකම්මස්ස අකරණන්ති අත්ථො. එත්ථ ව පතිමානනං එතස්ස න පුබ්බකිව්චං, පතිමානනාවජ්ජනං පන පුබ්බකිව්චං. තස්මා එවං ආවජ්ජිතබ්බං “සවෙ මයි සත්තාහං නිරොධං සමාපජ්ජිත්වා නිසින්නෙ සඬ්ඝො අපලොකනකම්මාදීසු කිඤ්චිදෙව කම්මං කත්තුකාමො හොති, යාව මං කොචි භික්ඛු ආගන්ත්වා න පක්කොසති, තාවදෙව වුවධ්විස්සාමි”ති. එවං කත්වා සමාපන්නො හි තස්මිං සමයෙ වුවධ්වනියෙව. යො පන එවං න කරොති, සඬ්ඝො වෙ සන්නිපතිත්වා තං අපස්සන්තො “අසුකො භික්ඛු කුහි”න්ති පුච්ඡිත්වා “නිරොධං සමාපන්නො”ති වුත්තෙ කඤ්චි භික්ඛුං පෙසෙති “තං පක්කොසාහි”ති, අථස්ස තෙන භික්ඛුනා සවනුපවාරෙ යත්වා “සඬ්ඝො තං ආවුසො පතිමානෙති”ති වුත්තමත්තෙයෙව වුවධානං හොති. එවං ගරුකා හි සඬ්ඝස්ස ආණා නාම, තස්මා තං ආවජ්ජිත්වා යථා පට්ඨමෙව වුවධාති, එවං සමාපජ්ජිතබ්බං.

සත්ථුපක්කොසනන්ති ඉධාපි සත්ථුපක්කොසනාවජ්ජනමෙව ඉමස්ස පුබ්බකිව්චං, තස්මා තමපි එවං ආවජ්ජිතබ්බං. සෙසං පුරිමනෙයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

අද්ධානපරිච්ඡේදොති ජීවිතද්ධානස්ස පරිච්ඡේදො. ඉමිනා භික්ඛුනා අද්ධානපරිච්ඡේදෙසු කුසලෙන භවිතබ්බං, “අත්තතො ආයුසඬ්ඛාරා සත්තාහං පවත්තිස්සන්ති න පවත්තිස්සන්ති”ති ආවජ්ජිත්වා ව සමාපජ්ජිතබ්බං. සවෙ හි සත්තාහබ්බන්තරෙ නිරුජ්ඣනකෙ ආයුසඬ්ඛාරෙ අනාවජ්ජිත්වා ව සමාපජ්ජති, තස්ස නිරොධසමාපත්ති මරණං පටිබාහිතුං න සක්කොති, අත්තොනිරොධෙ මරණස්ස නත්ථිතාය අත්තරාව සමාපත්තිතො වුවධාති, තස්මා එතං ආවජ්ජිත්වා ව සමාපජ්ජිතබ්බං. අවසෙසඤ්චි අනාවජ්ජිතුමපි වට්ටති, ඉදං පන ආවජ්ජිතබ්බමෙවාති වුත්තං. සො එවං ආකිඤ්චඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජිත්වා වුවධාය ඉදං පුබ්බකිව්චං කත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජති, අපෙකං වා ද්වෙ වා විත්තවාරෙ අතික්කම්මිත්වා අචිත්තකො හොති, නිරොධං චුස්සති. කස්මා පනස්ස ද්විත්තං විත්තානං උපරි විත්තානි න පවත්තන්තිති? නිරොධස්ස පයොගත්තා. ඉදඤ්චි ඉමස්ස භික්ඛුනො ද්වෙ සමථවිපස්සනාධම්මෙ

යුගනද්ධෙ කත්වා අට්ඨසමාපත්තිආරොහනං අනුපුබ්බනිරොධස්ස පයොගො, න නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායනනසමාපත්තියාති නිරොධස්ස පයොගත්තා ද්විත්තං චිත්තානං උපරි චිත්තානි න පවත්තන්ති.

යස්මා බොධිසත්තෙන බොධිමණ්ඩුපසඨකමනතො පුබ්බෙපි වර්මභවෙ චතුත්ථස්සානං නිබ්බත්තිතපුබ්බං, තදා පන තං නිබ්බත්තිතමත්තමෙව අහොසි, න විපස්සනාදිපාදකං. තස්මා “බොධිරුක්ඛමුලෙ නිබ්බත්තිත”න්ති තතො විසෙසෙත්වා චුත්තං. විපස්සනාපාදකන්ති විපස්සනාරම්භෙ විපස්සනාය පාදකං. අභිඤ්ඤාපාදකන්ති එත්ථාපි එසෙව නයො. බුද්ධානඤ්ඨි පට්ඨාරම්භෙ එව පාදකස්සානෙන පයොජනං අහොසි, න තතො පරං උපරිමග්ගාධිගමඵලසමාපත්තිඅභිඤ්ඤාවලඤ්ජනාදිඅත්ථං. අභිසම්බොධිසමධිගමනො පට්ඨාය හි සබ්බං ඤාණසමාධිකිච්චං ආකඨ්ඨාමත්තපට්ඨද්ධමෙවාති. සබ්බකිච්චසාධකන්ති අනුපුබ්බවිහාරාදිසබ්බකිච්චසාධකං. සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණදායකන්ති එත්ථ විපස්සනාභිඤ්ඤාපාදකත්තා එව චතුත්ථස්ස ඤානස්ස භගවතො සබ්බලොකියලොකුත්තරගුණදායකතා වෙදිතබ්බා. සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණපදට්ඨානඤ්ඨි මග්ගඤාණං තංපදට්ඨානඤ්ඨිව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං අභිසම්බොධි, තදධිගමසමකාලමෙව ච භගවතො සබ්බෙ බුද්ධගුණා භත්ථගතා අහෙසුං, චතුත්ථස්සානසත්තිස්සයො ච මග්ගාධිගමොති.

“චතුත්ථං ඤානං උපසම්පජ්ජ විහාසි”න්ති වත්වා “සො”ති චුත්තත්තා ආහ “සො අහ”න්ති. එවං සමාහිතෙති එත්ථ එවං-සද්දො භෙට්ඨා ඤානත්තයාධිගමපටිපාටිසිද්ධස්ස චතුත්ථස්සානසමාධානස්ස නිදස්සනත්ථොති ආහ “එවන්ති චතුත්ථස්සානක්කමනිදස්සනමෙත”න්ති. චතුත්ථස්සානස්ස තස්ස ච අධිගමමග්ගස්ස නිදස්සනං, යෙන සමාධානානුක්කමෙන චතුත්ථස්සානසමාධි ලද්ධො, තදුභයනිදස්සනන්ති අත්ථො. තෙනාහ “ඉමිනා...පෙ.... චුත්තං හොති”ති. තත්ථ ඉමිනා කමෙනාති ඉමිනා පට්ඨස්සානාධිගමාදිනා කමෙන. යදිපි “එව”න්ති ඉදං ආගමනසමාධිනා සද්ධිං චතුත්ථස්සානසමාධානං දීපෙති, සතිපාරිසුද්ධිසමාධි එව පන ඉද්ධියා අධිට්ඨානභාවතො පධානන්ති ආහ “චතුත්ථස්සානසමාධිනා සමාහිතෙ”ති. සබ්බපච්චනීකධම්මපක්කිලෙසපරිසුද්ධාය පච්චනීකසමනෙපි අබ්බාවට්ඨාය පාරිසුද්ධපෙක්ඛාය වත්තමානාය චතුත්ථස්සානං තංසම්පයුත්තා ච ධම්මා සුපරිසුද්ධා සුවිසදා ච හොන්ති, සතිසීසෙන පන තත්ථ දෙසනා කතාති ආහ “උපෙක්ඛාසතිපාරිසුද්ධිභාවෙන පරිසුද්ධෙ”ති, උපෙක්ඛාය ජනිතසතිපාරිසුද්ධිසම්භවෙනාති අත්ථො. පරිසුද්ධියා එව පච්චයවිසෙසෙන පවත්තිවිසෙසො පරියොදානතා සුධන්තසුවණ්ණස්ස නිසංසනෙන පහස්සරතා වියාති ආහ “පරිසුද්ධත්තායෙව පරියොදානෙ, පහස්සරෙති චුත්තං හොති”ති.

සුබාදීනං පච්චයානං සාතෙනාති සුබසොමනස්සානං දුක්ඛදොමනස්සානඤ්ච යථාක්කමං රාගදොසපච්චයානං වික්ඛම්භනෙන. “සුබං සොමනස්සස්ස පච්චයො, සොමනස්සං රාගස්ස, දුක්ඛං දොමනස්සස්ස පච්චයො, දොමනස්සං දොසස්සා”ති චුත්තං. යථා රාගාදයො වෙනසො මලාසුවිභාවෙන “අභිගණානී”ති වුව්චන්ති, එවං උපගන්ත්වා කිලෙසනට්ඨෙන උපක්කිලෙසාති ආහ “අනභිගණත්තා එව ච විගතූපක්කිලෙසෙ”ති. තෙනාහ “අභිගණෙන හි චිත්තං උපක්කිලිස්සති”ති, විබාධියති උපතාපියතිති අත්ථො. සුභාවිතත්තාති පගුණභාවාපාදනෙන සුචුට්ඨ භාවිතත්තා. තෙනාහ “වසීභාවප්පත්තෙ”ති, ආවජ්ජනාදිනා පඤ්චධා වුද්දසවිධෙන වා පරිදමනෙන වසං වත්තිතුං උපගතෙති අත්ථො. වසෙ වත්තමානඤ්ඨි චිත්තං මුදුනි වුව්චන්ති වසෙ වත්තමානං චිත්තං පගුණභාවාපත්තියා සුපරිමද්දිතං විය වම්මං. සුපරිකම්මකතා විය ව ලාබා මුදුනි වුව්චති. කම්මක්ඛමෙති විකුබ්බනාදිඉද්ධිකම්මක්ඛමෙ. තදුභයන්ති මුදුනාකම්මනියද්ධයං.

නාහන්තිආදිසු (අ. නි. අට්ඨ. 1.1.1) න-කාරො පටිසෙධන්ථො. අහන්ති සත්ථා අත්තානං නිද්දිසති. භික්ඛවෙති භික්ඛු ආලපති. අඤ්ඤන්ති ඉදානි වුව්චමානචිත්තතො අඤ්ඤං. එකධම්මමිති එකමිපි සභාවධම්මං. න සමනුපස්සාමිති සම්බන්ධො. අයඤ්ඤෙත්ථ අත්ථො – අහං, භික්ඛවෙ, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන ඔලොකෙන්තොපි අඤ්ඤං එකධම්මමිපි න සමනුපස්සාමි, යං වසීභාවාපාදනෙන භාවිතං තථා පුනස්පුනං කරණෙන බහුලිකතං එවං සවිසෙසමුදුභාවප්පත්තියා මුදු කම්මක්ඛමතාය කම්මනියඤ්ච හොති යථා ඉදං චිත්තන්ති. ඉදං චිත්තන්ති ව අත්තතො තෙසඤ්ච පච්චක්ඛතාය එවමාහ.

යථා යථාචුත්තා පරිසුද්ධතාදයො න විගච්ඡන්ති, එවං සුභාවිතං චිත්තං තත්ථ අවට්ඨිතං ඉධ “ධීතං ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”න්ති ව චුත්තන්ති ආහ “එතෙසු පරිසුද්ධභාවාදිසු ධීතත්තා ධීතෙ, ධීතත්තායෙව ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති. යථා මුදුකම්මඤ්ඤාතා වසීභාවප්පත්තියා ලක්ඛියති, එවං වසීභාවප්පත්තිපි මුදුකම්මඤ්ඤාතාහි ලක්ඛියති “මුදුකම්මඤ්ඤාතාවෙන වා අත්තතො වසෙ ධීතත්තා ධීතෙ”ති චුත්තං. යථා හි කාරණෙන ඵලං නිද්ධාරියති, එවං ඵලෙනපි කාරණං නිද්ධාරියතිති නිව්චලතාවෙන අවට්ඨානං ආනෙඤ්ජප්පත්තියා ව සම්පයුත්තධම්මෙසු ථීරභාවෙන පටිපක්ඛෙති අකම්මනියතාය ව සම්භවතං සද්ධාදිබලානං ආනුභාවෙන හොතිති ආහ “සද්ධාදිහි පරිග්ගහිතත්තා ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති.

ඉදානි සඨ්ඨෙපතො චුත්තමෙවත්ථං විවරිතුං “සද්ධාපරිග්ගහිතං හී”තිආදි චුත්තං. තත්ථ සද්ධාපරිග්ගහිතන්ති එවං සුභාවිතං වසීභාවප්පත්තං චිත්තං එකංසෙන අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකරණියානං ධම්මානං අභිඤ්ඤාසවිජ්ජකිරියාය සංවත්තන්ති එවං පවත්තාය සද්ධාය පරිග්ගහිතං යථාචුත්තසද්ධාබලෙන උපත්ථමිති. අස්සද්ධියෙනාති

තප්පට්ඨකේතන අස්සද්ධියෙන හෙතුනා. න ඉඤ්ජනීති න වලති න කම්පනී, අඤ්ඤාදත්ථු උපරිවිසෙසාවහභාවෙනෙව තිට්ඨති. වීරියපරිග්ගහිතන්තිආදීසුපි ඉමිනාව නයෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො. අයං පන විසෙසො – වීරියපරිග්ගහිතන්ති වසිභාවාපාදනපරිදම්මනසාධනෙන වීරියෙන උපත්ථම්භිතං. සතිපරිග්ගහිතන්ති යථාචුත්තෙ භාවනාබහුලීකාරෙ අසම්මොසාදිකාය කුසලානඤ්ච ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානාය සතියා උපත්ථම්භිතං. සමාධිපරිග්ගහිතන්ති තත්ථෙව අවික්ඛෙපසාධනෙන සමාධානෙන උපත්ථම්භිතං. පඤ්ඤාපරිග්ගහිතන්ති තස්සා එව භාවනාය උපකාරානුපකාරධම්මානං පජානනලක්ඛණාය පඤ්ඤාය උපත්ථම්භිතං. ඔභාසගතන්ති ඤාණොභාසසහගතං. ඔභාසභුතෙන හි යථාචුත්තසමාධානසංවද්ධිතෙන ඤාණෙන සංකිලෙසපක්ඛං යථාවතො පස්සන්තො තතො උත්‍රාසන්තො ඔත්තප්පන්තො තං අභිභවති, න තෙන අභිභුයාති. තෙනාහ “කිලෙසන්ධකාරෙන න ඉඤ්ජනී”ති. එතෙන ඤාණපරිග්ගහිතං හිරොත්තප්පබලං දස්සෙති. අට්ඨඨගසමන්තාගතන්ති චතුත්ථජ්ඣානසමාධිනා සමාහිතතා පරිසුද්ධතා පරියොදාතතා අනඨගණතා විගතපක්කිලෙසතා මුද්දාභො කම්මනියතා ආනෙඤ්ජප්පත්තියා ධීතතාති ඉමෙහි අට්ඨහි අඨගෙහි සමන්තාගතං. අප්ථ වා සමාහිතස්ස චිත්තස්ස ඉමානි අඨගානීති “සමාහිතෙ”ති ඉමං අඨගභාවෙන අග්ගභෙත්වා ධීතිආනෙඤ්ජප්පත්තියො විසුං ගභෙත්වා යථාචුත්තෙහි අට්ඨහි අඨගෙහි සමන්තාගතන්ති අත්ථො දට්ඨබ්බො. අභිනිහාරක්ඛමන්ති ඉද්ධිවිධාදිඅත්ථං අභිනිහාරක්ඛමං තදභිමුඛකරණයොග්ගං. තෙනාහ “අභිඤ්ඤාසවිජිකරණියානං ධම්මානං අභිඤ්ඤාසවිජිකිරියායා”ති.

කාමං නිවරණානි වික්ඛම්භෙත්වා එව පයමජ්ඣානසමධිගමො, විතක්කාදිවූපසමා එව ව දුතියජ්ඣානාදිසමධිගමො, තථාපි න තථා තෙ තෙහි දුරිභුතා, අපෙනා වා යථා චතුත්ථජ්ඣානතො, තස්මා වෙනසො මලිනභාවසබ්බොහඋප්පිලාභාවකරෙහි නිවරණාදීහි සුට්ඨු විමුත්තියා තස්ස පරිසුද්ධිපරියොදාතතා ව චුත්තාති ආහ “නිවරණ...පෙ.... පරියොදාතෙ”ති. ඥානපටිලාභපච්චනීකානන්ති එත්ථ ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන “ඥානපටිලාභපච්චයාන”න්ති පාඨං ගභෙත්වා “ඥානපටිලාභපච්චනීකාන”න්ති අයං පාඨො පටික්ඛිත්තො. චුත්තඤ්ඤා තෙන –

“ඥානපටිලාභපච්චයානන්ති ඥානපටිලාභහෙතුකානං ඥානපටිලාභං නිස්සාය උප්පජ්ජනකානං. පාපකානන්ති ලාමකානං. ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං. ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං ‘අහො වත මමෙව සත්ථා පටිපුච්ඡිත්වා භික්ඛූනං ධම්මං දෙසෙය්‍යා’තිආදිනායප්පවත්තානං මානමායාසායෙය්‍යාදීනං. අභිජ්ඣාදීනන්ති ආදි-සද්දෙනපි තෙසංයෙව සඨගහො. අභිජ්ඣා වෙන්ථ පයමජ්ඣානෙන අවික්ඛම්භනෙය්‍යා මානාදයො ව තදෙකට්ඨා දට්ඨබ්බො ඥානපටිලාභපච්චයානන්ති අනුචත්තමානන්තා. වික්ඛම්භනෙය්‍යා පන නිවරණග්ගහණෙන ගහිතා. කප්ථං පන පයමජ්ඣානෙන අවික්ඛම්භනෙය්‍යා ඉධ විගච්ඡන්තිති? ‘සබ්බෙ කුසලා ධම්මා සබ්බාකුසලානං පටිපක්ඛා’ති සල්ලෙඛපට්ඨත්තිවසෙන එවං චුත්තං ඥානස්ස අපරාමට්ඨභාවදස්සනතො. යෙ පනෙත්ථ ‘ඉච්ඡාවචරානං අභිජ්ඣාදීන’න්ති ඉමෙහි පදෙහි කොපඅප්පච්චයකාමරාගඛ්‍යාපාදාදයො ගහිතාති අධිප්පායෙන ‘ඥානපටිලාභපච්චයාන’න්ති පාඨං පටික්ඛිපිත්වා ‘ඥානපටිලාභපච්චනීකාන’න්ති පාඨොති වදන්ති, තං තෙසං මතිමත්තං තථා පාඨස්සෙව අභාවතො, ඥානපටිලාභපච්චනීකා ව නිවරණා වෙව තදෙකට්ඨා ව, තෙසං දුරිභාවං වත්වා පුන තෙසංයෙව අභාවවිගමවොදනාය අසුජ්ජමානන්තා. නනු ව අනඨගණසුත්තවත්ථසුත්තෙසු අයමත්ථො ලබ්භති ඔළාරිකානංයෙව පාපධම්මානං තත්ථ අධිප්පෙතන්තාති. සච්චමෙනං, ඉධ පන අධිගතචතුත්ථජ්ඣානස්ස වසෙන චුත්තන්තා සුබ්බමායෙව තෙ ගහිතා, අඨගණුපක්කිලෙසතාසාමඤ්ඤෙන පනෙත්ථ සුත්තානං අපදිසනං. තථා හි ‘සුත්තානුසාරෙනා’ති චුත්තං, න පන සුත්තවසෙනා”ති.

අවස්සඤ්ඤාවෙතමෙවං සම්පට්ඨිතබ්බං අධිගතජ්ඣානානම්පි කෙසඤ්චි ඉච්ඡාවචරානං පවත්තිසබ්භාවතොති . තෙනෙව ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන “ඥානපටිලාභපච්චයාන”න්ති පාඨං ගභෙත්වා “ඥානපටිලාභපච්චනීකාන”න්ති අයං පාඨො පටික්ඛිත්තො. මහගණ්ඨීපදෙ විසුද්ධිග්ගස්ස සිහළගණ්ඨීපදෙපි ව “ඥානපටිලාභපච්චයාන”න්ති ඉමස්සෙව පාඨස්ස අත්ථො චුත්තො, තස්මා අයමෙව පාඨො ගභෙතබ්බො, අත්ථොපි වෙන්ථ යථාචුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බො. තෙන “ඉච්ඡාවචරානන්ති ඉච්ඡාය අවචරානං. ඉච්ඡාවසෙන ඔතිණ්ණානං පවත්තානං නානප්පකාරානං කොපඅප්පච්චයානන්ති අත්ථො”ති අයම්පි පාඨො අයුත්තොයෙවාති ගභෙතබ්බං, තතොයෙව ව විසුද්ධිග්ගෙ අයං පාඨො සබ්බෙන සබ්බං න දස්සිතොති.

ඉද්ධිපාදකභාවූපගමනෙනාති ඉද්ධියා පාදකභාවස්ස පදට්ඨානභාවස්ස උපගමනෙන. භාවනාපාරිසුරියාති ඉතො පරං කත්තබ්බස්ස අභාවවසෙන අභිනිහාරක්ඛමභාවනාය පරිපුණ්ණන්තා. පණිතභාවූපගමනෙනාති තතො එව පටානභාවං නිතතාය උත්තමට්ඨෙත අතිත්තිකරට්ඨෙත ව පණිතභාවස්ස උපගමනෙන. උභයඤ්ඤෙතං භාවනාය ධීතියා කාරණවචනං, පරිපුණ්ණාය භාවනාය පණිතභාවප්පත්තියා ධීතෙති. ආනෙඤ්ජප්පත්තෙති ඉදං ධීතියා විසෙසනං. තෙනාහ “යථා ආනෙඤ්ජප්පත්තං හොති, එවං ධීතෙ”ති. ඉමස්මිං පක්ඛෙ “ධීතෙ ආනෙඤ්ජප්පත්තෙ”ති උභයමෙකං අඨගං, “සමාහිතෙ”ති පන ඉදම්පි එකමඨගං. තෙනෙවස්ස පයමචිකප්පතො විසෙසං සන්ධායාහ “එවම්පි අට්ඨඨගසමන්තාගත”න්ති.

පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරති, තස්ස වා අනුස්සරණං පුබ්බෙතිවාසානුස්සති තංනිස්සයාදිපච්චයභූතං පටිච්ච උප්පජ්ජනතො. පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිම්භි යං ඤාණං තදත්ථායාති සඨබ්බෙපෙන චුත්තමත්ථං විවරන්තො

පුබ්බෙනිවාසං තාව දස්සෙත්වා තත්ථ සතිඤ්ඤාණානි දස්සෙතුං “පුබ්බෙනිවාසො”ති ආදිමාහ. තත්ථ “පුබ්බෙ”ති ඉදං පදං “එකමිපි ජාති”න්ති ආදිවචනතො අනිත්තභවවිසයං ඉධාධිප්පෙතන්ති ආහ “අනිත්තජාතීසු”ති. නිවාසසද්දො කම්මසාධනො, බන්ධවිනිවුත්තො ච නිවසිතධම්මො නත්ථිති ආහ “නිවුත්ථත්තත්තං”ති. නිවුත්ථත්තා චෙත්ථ සන්තානෙ පචත්තතා, තථාභූතා ච තෙ අනු අනු භූතා ජාතා පචත්තතා, තත්ථ උප්පජ්ජිත්වා විගතා ච භොන්තිති ආහ “නිවුත්ථාති අප්ඣායුත්ථා අනුභූතා අත්තතො සන්තානෙ උප්පජ්ජිත්වා නිරුද්ධා”ති. එවං.

සසන්තතිපරියාපන්තධම්මවසෙන නිවාසසද්දස්ස අත්ථං වත්වා ඉදානි අවිසෙසෙන වත්තුං “නිවුත්ථධම්මා චා නිවුත්ථා”ති වත්වා තං විවරිතුං. “ගොවරනිවාසෙනා”ති ආදි වුත්තං. ගොවරභූතාපි හි ගොවරාසෙවනාය ආසෙවිතා ආරම්මණකරණවසෙන අනුභූතා නිවුත්ථා නාම භොන්ති. තෙ පන දුට්ඨා සපරවිඤ්ඤාණගොවරනායාති උභයෙපි තෙ දස්සෙතුං “අත්තතො”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ “අත්තතො විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා”ති වත්වා “පරිච්ඡින්නා”ති වචනං යෙ තෙ ගොවරනිවාසෙන නිවුත්ථධම්මා, න තෙ කෙවලං විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතමත්තා, අථ බො යථා පුබ්බෙ නාමගොත්තවණ්ණලිඛිතාභාරාදිහි විසෙසෙහි පරිච්ඡෙදකාරිකාය පඤ්ඤාය පරිච්ඡිජ්ජ ගතිතා, තථෙවෙනං ඤාණං පරිච්ඡිජ්ජ ගණ්ණාතිති ඉමස්ස අත්ථස්ස දීපනත්ථං වුත්තං. පරවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතාපි චා නිවුත්ථාති සම්බන්ධො. න කෙවලං අත්තතොව විඤ්ඤාණෙන, අථ බො පරෙසං විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතාපිති අත්ථො. ඉධාපි “පරිච්ඡින්නා”ති පදං ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං, පරෙසමිපි චා විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා පරිච්ඡින්නාති. තස්ස ච ගහණෙ පයොජනං වුත්තනයෙනෙව වත්තබ්බං.

තෙ ච බො යස්මා අනිත්තාසු එව ජාතීසු අඤ්ඤෙහි විඤ්ඤාතා පරිච්ඡින්නා, තෙ ච පරිනිබ්බතාපි භොන්ති, යෙහි තෙ විඤ්ඤාතා, තෙසං තදා වත්තමානසන්තානානුසාරෙන තෙසමිපි අනිත්තෙ පචත්ති විඤ්ඤායතිති සිඛාප්පත්තං. පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිඤ්ඤාණස්ස විසයභූතං පුබ්බෙනිවාසං දස්සෙතුං “ඡින්නවටුමකානුස්සරණාදීසු”ති වුත්තං. ඡින්නවටුමකා සම්මාසම්බුද්ධා, තෙසං අනුස්සරණං ඡින්නවටුමකානුස්සරණං. “ආදිසද්දෙන පච්චෙකබුද්ධබුද්ධසාවකානුස්සරණානි ගස්භන්ති”ති කෙච්චි වදන්ති. ඡින්නවටුමකා පන සබ්බෙව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බානධාතුයා පරිනිබ්බතා ඡින්නසංසාරමග්ගත්තා, තෙසං අනුස්සරණං නාම තෙසං පටිපත්තියා අනුස්සරණං. සා පන පටිපත්ති සබ්බෙපතො ජළාරම්මණග්ගණලක්ඛණානි තානි ඉධ පරවිඤ්ඤාණවිඤ්ඤාතග්ගහණෙන ගතිතාති. තස්මා පුරිමාසු ජාතීසු අත්තතො විඤ්ඤාණෙන අවිඤ්ඤාතානං පරිනිබ්බතානං සබ්බෙසමිපි බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකානං අනුස්සරණං ඡින්නවටුමකානුස්සරණන්ති වෙදිතබ්බං. ආදි-සද්දෙන පනෙත්ථ පුරිමාසු ජාතීසු අත්තතො විඤ්ඤාණෙන අවිඤ්ඤාතානං අපරිනිබ්බතානමිපි වත්තමානත්තත්තධ්වනිපාටියා අගන්ත්වා සිභොක්කන්තිකවසෙන අනුස්සරණං ගතිතං, ඉමෙ පන යථාචුත්තඡින්නවටුමකානුස්සරණාදයො බුද්ධානංයෙව ලබ්භන්ති. න හි අනිත්තෙ බුද්ධා භගවන්තො එවං විපස්සිංසු, එවං මග්ගං භාවෙසු, ඵලනිබ්බානානි සච්ඡාකංසු, එවං වෙනෙයො විනෙසුන්ති එත්ථ සබ්බා අඤ්ඤෙසං ඤාණස්ස ගති අත්ථිති. යෙ පන පුරිමාසු ජාතීසු අත්තතොව විඤ්ඤාණෙන විඤ්ඤාතා, තෙ පරිනිබ්බතෙපි බන්ධපට්ඨාද්ධත්තා සාවකා අනුස්සරන්තියෙව. යාය සතියා පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරති, සා පුබ්බෙනිවාසානුස්සතිති ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බං. අභිනිභරිත්ති වත්තං ඤානාරම්මණතො අපනෙත්වා පුබ්බෙනිවාසාහිමුඛං පෙසෙසිං, පුබ්බෙනිවාසනින්තං පුබ්බෙනිවාසපොණං පුබ්බෙනිවාසපභිභාරං අකාසින්ති අත්ථො.

පාළියං “අභිනින්නාමෙසි”න්ති උත්තමපුරිසප්පයොගත්තා “සො”ති එත්ථ අභංසද්දො ආනෙත්වා වුවිචමානො තදත්ථො පාකටො භොතිති “සො අහ”න්ති වුත්තං. අනෙකවිධන්ති නානාභවයොනිගතිවිඤ්ඤාණට්ඨිතිසන්තාවාසාදිවසෙන ඛුට්ඨං. පකාරෙහිති නාමගොත්තාදිආකාරෙහි සද්ධිං. සහයොගෙ වෙනං කරණවචනං. පචත්තිතන්ති දෙසනාවසෙන පචත්තිතං. තෙනාහ “සංවණ්ණික”න්ති, විත්ථාරිතන්ති අත්ථො. නිවාසන්ති අන්තොගධ්වෙදසාමඤ්ඤවචනමෙතන්ති තෙ භෙදෙ බ්‍යාපනිවිජාවසෙන සබ්බගහන්වා දස්සෙන්නො “තත්ථ තත්ථ නිවුත්ථස්සන්තාන”න්ති ආහ. අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වාති ඤාණගතියා අනුගන්ත්වා අනුගන්ත්වා. අනුදෙවති අනු එව, ද-කාරො පදසන්ධිවසෙන ආගතො. “අභිනින්නාමෙසි”න්ති වත්වා “අනුස්සරාමි”ති වුත්තත්තා විත්තස්ස අභිනිභාරසමනන්තරභාවසරණං අනුසද්දො දීපෙතිති ආහ “විත්තෙ අභිනින්නාමිතමත්තෙ එව සරාමිති දස්සෙති”ති. පරිකම්මං වත්තබ්බං සියාති “පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරිතුකාමෙන ආදිකම්මිකෙන භික්ඛුනා පච්ඡාභන්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෙන රහොගතෙන පටිසල්ලිතෙන පටිපාටියා වත්තාරි ඤානානි සමාපජ්ජිත්වා අභිඤ්ඤාපාදකචතුත්ථජ්ඣානතො වුට්ඨාය සබ්බපච්ඡිමා නිසජ්ජා ආවජ්ජිතබ්බා”ති එවමාදිනා පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණස්ස පරිකම්මභූතං පුබ්බකරණං වත්තබ්බං භවෙයා.

ආරද්ධප්පකාරදස්සනත්ථෙති අනුස්සරිතුං ආරද්ධස්ස පුබ්බෙනිවාසස්ස පභෙදදස්සනත්ථෙ. එකමිපි ජාතින්ති එකමිපි භවං. සො හි එකකම්මනිබ්බත්තො ආදානනික්ඛෙපපරිච්ඡින්නො අන්තොගධ්වෙදමිප්පභෙදො බන්ධප්පබන්ධො ඉධ “ජාතී”ති අධිප්පෙතො ජායතිති ජාතීති කත්වා. තෙනාහ “එකමිපි...පෙ.... බන්ධස්සන්තාන”න්ති. පරිභායමානොති ඛියමානො විනස්සමානො. කප්පොති අසබ්බොයාකප්පො. සො පන අත්ථතො කාලො, තදා පචත්තමානසබ්බාරවසෙනස්ස පරිභානි වෙදිතබ්බා. වඩ්ඪමානො විචට්ඨකප්පොති එත්ථාපි එසෙව නයො. යො පන “කාලං බෙපෙති, කාලො සසති භූතානි, සබ්බානෙව සහත්තනා”ති (ජා. 1.2.190) ආදීසු කාලස්සපි බයො වුවිචති, සො ඉධ නාධිප්පෙතො අනිට්ඨප්පසබ්බගතො. සංවට්ඨනං විනස්සනං සංවට්ඨො, සංවට්ඨතො උද්ධං තථායාසි සංවට්ඨට්ඨාසි. තම්මුලකත්තාති තංපුබ්බකත්තා. විචට්ඨනං නිබ්බත්තනං, වඩ්ඪනං චා විචට්ඨො.

තෙජෙන සංවිධාන තෙජොසංවිධාන, සංවිධානීන් සංවිධානමරියාදා, සංවිධානීන් විනාශය. සදාති සබ්බකාලං, තිසුපි සංවිධානලෙසුති අත්ථො. එකං බුද්ධක්ඛේතන්ති ඉධ යං සන්ධාය වුත්තං, තං නියමේත්වා දස්සෙතුං “බුද්ධක්ඛේතං නාම තිව්ධ”න්තිආදි වුත්තං. යත්තකෙ යානෙ තථාගතස්ස පටිසන්ධිඤාණාදිඤාණානුභාවො පුඤ්ඤඵලසමුත්තේතො සරසෙනෙව පරිජම්භති, තං සබ්බමපි බුද්ධභිකුරස්ස නිබ්බන්තනක්ඛේතං නාමාති ආහ “ජාතික්ඛේතං දසසහස්සවක්කවාළපරියන්ත”න්ති. ආනුභාවො පවත්තතීති ඉධ ඉද්ධිමා වෙනොවසිප්පත්තො ආණාක්ඛේතපරියාපන්නො යත්ථ කත්ථවි වක්කවාළෙ යත්වා අත්තනො අත්ථාය පරිත්තං කත්වා තත්ථෙව අඤ්ඤං වක්කවාළං ගතොපි කතපරිත්තො එව භොතීති කත්වා වුත්තං. අථ වා තත්ථ එකස්මිං වක්කවාළෙ යත්වා සබ්බසත්තානං අත්ථාය පරිත්තෙ කතෙ ආණාක්ඛේතෙ සබ්බසත්තානං අභිසම්මුඤ්ඤාත්ථෙව පරිත්තානුභාවො තත්ථ දෙවතාහි පරිත්තානං සම්පට්ඨිතබ්බතොති වුත්තං “ආනුභාවො පවත්තතී”ති. යං යාවතා වා පන ආකඨබ්බෙය්‍යාති වුත්තන්ති යං විසයක්ඛේතං සන්ධාය එකස්මිංයෙව බණ්ණෙ සරෙන අභිවිඤ්ඤාපනං අත්තනො රූපදස්සනඤ්ඤං පටිජානන්තෙන භගවතා “යාවතා වා පන ආකඨබ්බෙය්‍යා”ති වුත්තං. යත්ථාති යස්මිං පදෙසෙ අනන්තාපරිමාණෙ විසයක්ඛේතෙ. යං යං ආකඨබ්බති, තං තං අනුස්සරතීති ආකඨබ්බත්තපට්ඨිවුත්තිතාය බුද්ධඤාණස්ස යං යං අනුස්සරිතුං ඉච්ඡති, තං තං අනුස්සරති. එකං ආණාක්ඛේතං විනාශයතීති ඉමිනා තිරියතො සංවට්ඨානපරිච්ඡේදො වුත්තො. සණ්ඨහන්තන්ති විවට්ඨානං ජායමානං. තස්ස විනාශො ව සණ්ඨහනඤ්ඤං විසුද්ධිමග්ගෙ වුත්තන්ති අමිහෙහිපි හෙට්ඨා “ලොකවිදු”ති ඉමස්ස අත්ථසංවණ්ණනාධිකාරෙ පසඨගතො වුත්තන්තා ඉධ න වුවිච්ඡති.

එවං පසඨගෙන සංවට්ඨාදිකෙ පකාසෙන්වා ඉදාති යථාධිගතං තෙසං අනුස්සරණාකාරං දස්සෙතුං “යෙ පනෙන සංවට්ඨවිවට්ඨා වුත්තා”තිආදිමාහ. තත්ථ එතෙසුති නිද්ධාරණෙ භුමිමං සංවට්ඨවිවට්ඨකප්පසමුදායනො අනෙකෙසං සංවට්ඨකප්පාදිනං නිද්ධාරියමානන්තා. අමුමිහි සංවට්ඨකප්පෙති එත්ථ වා-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො දට්ඨබ්බො. තෙන ච අතියමත්ථෙන ඉතරාසං අසඨබ්බෙය්‍යානම්පි සඨගහො සිද්ධොති. අථ වා අමුමිහි සංවට්ඨකප්පෙති ඉදං සංවට්ඨකප්පස්ස ආදිතො පාළියං ගහිතන්තා වුත්තං. තත්ථාපි හි ඉමස්ස කතිපයකාලං භවාදිසු සංසරණං උපලබ්භතීති. සංවට්ඨකප්පෙ වා වත්තමානෙ යෙසු භවාදිසු ඉමස්ස උපපත්ති අහොසි, තංදස්සනමෙන දට්ඨබ්බං. භවෙ වාතිආදිසු කාමාදිභවෙ වා අණ්ඩජාදියොනියා වා දෙවාදිගතියා වා නානත්තකායනානත්තසඤ්ඤිආදිවිඤ්ඤාණට්ඨිතියා වා සත්තාවාසෙ වා ඛත්තියාදිසත්තනිකායෙ වා. යස්මා ඉදං භගවතො වසෙන පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණං ආගතං, තස්මා තස්සෙව නාමාදිවසෙන අත්ථං යොජෙත්වා දස්සෙන්තො ආහ “එවංනාමොති වෙස්සන්තරො වා ජොතිපාලො වා”තිආදි. සාලිමංසොදනාභාරො වාති ගිහිකාලං සන්ධාය වුත්තං. පවත්තඵලභොජනො වාති තාපසාදිකාලං සන්ධාය. පවත්තඵලභොජනොති සයම්පතිතඵලාභාරො. සාමිසනිරාමිසාදිප්පභෙදානන්ති එත්ථ සාමිසා ගෙහස්සිතසොමනස්සාදයො, නිරාමිසා නෙක්ඛම්මස්සිතසොමනස්සාදයො. ආදි-සද්දෙන විවෙකප්පමාධිප්පුබ්බාදිනං සඨගහො.

හෙට්ඨා සාමඤ්ඤතො වුත්තමෙවත්ථං විහජිත්වා දස්සෙතුකාමො “අථ වා”තිආදිමාහ. තත්ථ අමුත්තාසින්නි සාමඤ්ඤනිද්දෙසොයං, බ්‍යාපනිච්ඡාලොපො වා, අමුත්ත අමුත්ත ආසින්නි වුත්තං හොති. අනුපුබ්බෙන ආරොහන්තස්ස යාවදිච්ඡකං අනුස්සරණන්ති එත්ථ ආරොහන්තස්සාති පටිලොමතො ඤාණෙන පුබ්බෙතිවාසං ආරොහන්තස්ස. පටිනිවත්තන්තස්සාති පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරණවසෙන යාවදිච්ඡකං ගන්ත්වා පටිවාගච්ඡන්තස්ස. පටිවචෙක්ඛණන්ති අනුස්සරිතානුස්සරිතස්ස පටිවචෙක්ඛණං. තස්මාති වුත්තස්සෙවත්ථස්ස කාරණභාවෙන පටිවාමසනං, පටිනිවත්තන්තස්ස පටිවචෙක්ඛණභාවතොති වුත්තං හොති. ඉධුපපත්තියාති ඉධ වරිමභවෙ උපපත්තියා. අනන්තරන්ති අතීතානන්තරමාහ. අමුත්තාති අමුකස්මිං භවෙති අත්ථො. උද්පාදින්නි උප්පජ්ජී. තාහි දෙවතාහීති තුසිතදෙවතාහි. එකගොත්තොති තුසිතගොත්තෙන එකගොත්තො. මහාබොධිසත්තානං සත්තානස්ස පරියොසානාවත්ථායං දෙවලොකුපපත්තිජනකං නාම අකුසලෙන කම්මිත්තා අනුපද්දුතමෙව හොතීති අධිප්පායෙන “දුක්ඛං පන සඨබ්බාරදුක්ඛමත්තමෙවා”ති වුත්තං. මහාපුඤ්ඤානම්පි පන දෙවපුත්තානං පුබ්බතිමිත්තූප්පත්තිකාලාදිසු අනිට්ඨාරම්මණසමායොගො හොතියෙවාති “කදාව දුක්ඛදුක්ඛස්සපි සම්භවො නත්ථි”ති න සක්කා වත්තුං, ධම්මානං උප්පාදනිරොධසඨබ්බාරදුක්ඛන්ති වෙදිතබ්බං. සත්තපඤ්ඤාස...පෙ.... පරියන්තොති ඉදං මනුස්සවස්සගණනාවසෙන වුත්තං. තත්ථ දෙවතානං වස්සගණනාය පන වතුසහස්සමෙව.

ඉතීති වුත්තත්ථනිදස්සනමෙන, තඤ්ච බො යථාරහතො, න යථානුපුබ්බතොති දස්සෙන්තො “නාමගොත්තවසෙනා”තිආදිමාහ. උද්දිසියතීති දිස්වාච අවිඤ්ඤෙය්‍යාත්තා “අයං කො නාමො”ති ප්‍රච්ඡිතෙ “තිස්සො ගොතමො”ති නාමගොත්තෙන උද්දිසියති. වණ්ණාදිහීති වණ්ණාභාරවෙදියිතායුපරිච්ඡේදෙහි. සාමොතිති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා. තෙන එවමාදිඑවංපකාරනානත්තතොති දස්සිතං හොති. නාමගොත්තං උද්දෙසොති උද්දිසියති සත්තො එතෙනාති උද්දෙසො නාමගොත්තං. ඉතරෙ ආකාරාති ආකාරියති දිස්වාච සත්තො විඤ්ඤායති එතෙහීති ඉතරෙ වණ්ණාදයො ආකාරා. “නො ව බො අවිසෙසෙනා”ති සඨබ්බෙපතො වුත්තමෙවත්ථං විත්ථාරෙන දස්සෙන්තො ආහ “තිත්ථියා හී”තිආදි. තත්ථ තිත්ථියාති අඤ්ඤතිත්ථියා. තෙ පන කම්මවාදිනො කිරියවාදිනො තාපසාදයො. යස්මා තිත්ථියානං බ්‍රහ්මජාලාදිසු වත්තාලියාය එව සංවට්ඨවිවට්ඨානං අනුස්සරණං ආගතං, තස්මා “න තතො පර”න්ති වත්වා තත්ථ කාරණං වදන්තො “දුබ්බලපඤ්ඤත්තා”තිආදිමාහ. තෙන විපස්සනාහියොගො පුබ්බෙතිවාසානුස්සතිඤාණස්ස විසෙසකාරණන්ති දස්සෙති. තතොයෙව ච බලවපඤ්ඤත්තා

යටපත්වා අග්ගසාවකමහාසාවකෙ ඉතරෙ පකතිසාවකා කප්පසනම්පි කප්පසහස්සම්පි අනුස්සරන්තියෙවාති දට්ඨබ්බං. තෙනෙව චුත්තං විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.402) “පකතිසාවකා කප්පසනම්පි කප්පසහස්සම්පි අනුස්සරන්තියෙව බලවපඤ්ඤත්තා”ති. එත්තකො හි තෙසං අභිනිභාරොති කප්පානං සහසහස්සම්පි තද්ධිකං එකං ද්වෙව අසඬ්ඛොය්‍යානීති කාලවසෙන එවංපරිමාණො යථාක්කමං තෙසං මහාසාවකඅග්ගසාවකපච්චෙකබුද්ධානං පුඤ්ඤඤාණාභිනිභාරො, සාවකපච්චෙකබොධිපාරමිතා සිද්ධා. යදි බොධිසම්භාරසම්භරණකාලපරිච්ඡින්නො තෙසං තෙසං අරියානං අභිඤ්ඤාඤාණවිභවො, එවං සත්තෙ බුද්ධානම්පිස්ස පරිච්ඡෙදනා ආපන්නාති ආහ “බුද්ධානං පන පරිච්ඡෙදො නත්ථි”ති. “යාවතකං ඤෙය්‍යං, තාවතකං ඤාණං”න්ති (පටි. ම. 3.5) වචනතො සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස විය බුද්ධානං අභිඤ්ඤාඤාණානම්පි සවිසයෙ පරිච්ඡෙදො නාම නත්ථිති තත්ථ යං යං ඤාතුං ඉච්ඡන්ති, තං තං ජානන්ති එව. අප්ච වා සතිපි කාලපරිච්ඡෙදෙ කාරණුපායකොසල්ලපරිගහාදිනා සාතිසයත්තා මහාබොධිසම්භාරානං පඤ්ඤාපාරමිතාය පවත්තිආනුභාවස්ස පරිච්ඡෙදො නාම නත්ථි, කුතො තංතිබ්බත්තානං අභිඤ්ඤාඤාණානන්ති ආහ “බුද්ධානං පන පරිච්ඡෙදො නත්ථි”ති. අතීතෙ “එත්තකානං කප්පානං අසඬ්ඛොය්‍යානී”ති එවං කාලපරිච්ඡෙදො නත්ථි අනාගතෙ අනාගතංසඤාණස්ස විය. තෙනාහ “යාව ඉච්ඡන්ති තාව සරන්ති”ති.

එවං පඤ්චන්තං ජනානං පුබ්බෙතිවාසානුස්සරණං කාලවිභාගතො දස්සෙත්වා ඉදානි ආරම්මණග්ගණවසෙනස්ස පවත්තිවිසෙසං දස්සෙත්තො “කිත්ථියා වා”තිආදිමාහ. බන්ධපටිපාටිමෙව සරන්තිති එත්ථ බන්ධපටිපාටි බන්ධානං අනුක්කමො, සා ව බො චුතිතො පට්ඨාය උප්පටිපාටිවසෙන. කෙච්චි පනෙත්ථ “ඉරියාපට්පටිපාටි බන්ධපටිපාටි”ති වදන්ති. චුත්තමෙවත්ථං බ්‍යතිරෙකතො විභාවෙන්තො ආහ “පටිපාටිං මුඤ්චිත්වා”තිආදි. තත්ථ චුතිපටිසන්ධිවසෙනාති අත්තතො පරස්ස වා තස්මිං තස්මිං අත්තභාවෙ චුතිං දිස්වා අත්තරා කිඤ්චි අනාමසිත්වා පටිසන්ධියා එව ගහණවසෙන. යථා පන අන්ධා යට්ඨිං අමුඤ්චිත්වා ගච්ඡන්ති, එවං තෙ බන්ධපටිපාටිං අමුඤ්චිත්වාච සරන්තිති ආහ “තෙසඤ්චි අන්ධානං විය ඉච්ඡිතප්පදෙසොක්කමනං නත්ථි”ති. සාවකාති පකතිසාවකාපි මහාසාවකාපි අග්ගසාවකාපි සාමඤ්ඤතො චුත්තා. පකතිසාවකාපි හි බන්ධපටිපාටියාපි අනුස්සරන්ති, චුතිපටිසන්ධිවසෙනපි සඬ්ඛමන්ති බලවපඤ්ඤත්තා, තථා අසීතිමහාසාවකා. ද්විත්තං පන අග්ගසාවකානං බන්ධපටිපාටිකිච්චං නත්ථි. එකස්ස අත්තභාවස්ස චුතිං දිස්වා පටිසන්ධිං පස්සන්ති, පුන අපරස්ස චුතිං දිස්වා පටිසන්ධිත්ති එවං චුතිපටිසන්ධිවසෙනපි සඬ්ඛමන්තා ගච්ඡන්ති. යථා නාම සරදසමයෙ ධීතමප්ඤ්ඤානිකවෙලායං චතුරතතිකෙ ගෙහෙ වක්ඛුමතො පුරිසස්ස රූපගතං සුපාකට්මෙව හොතීති ලොකසිද්ධමෙතං. සියා පන තස්ස සුබ්බුමතරතිරොකුට්ඨාදිභෙදස්ස රූපගතස්ස අගොචරතා, න ත්වෙව බුද්ධානං ඤාතුං ඉච්ඡිතස්ස ඤෙය්‍යස්ස අගොචරතා, අප්ච බො තං ඤාණාලොකෙන ඔභාසිතං හත්ථතලෙ ආමලකං විය සුපාකට්මෙව හොති, තථා ඤෙය්‍යාවරණස්ස සුප්පභිනත්තාති ආහ “බුද්ධා පනා”තිආදි.

තත්ථ සීහොක්කන්තවසෙනාති සීහගතිපතනවසෙන. යං යං යානං ආකඬ්ඛන්තිති යස්මිං කප්පෙ යස්මිං භවෙ යං යං යානං ජානිතුං ඉච්ඡන්ති. තං සබ්බං සරන්තියෙවාති ඤාතුං ඉච්ඡිතං තං සබ්බං සරන්තියෙව, න න සරන්ති. බුද්ධානඤ්චි තෙව බන්ධපටිපාටිකිච්චං, න ච චුතිපටිසන්ධිවසෙන සඬ්ඛමනකිච්චං අත්ථි. තෙසඤ්චි අනෙකාසු කප්පකොට්ඨු භෙට්ඨා වා උපරි වා යං යං යානං ඉච්ඡන්ති, තං තං පාකට්මෙව හොති. තස්මා යථා පෙය්‍යාලපාළිං පඨන්තා “පඨමං කුමානං...පෙ.... පඤ්චමං කුමානං”න්තිආදිපරියොසානමෙව ගණ්හන්තා සබ්බිපිත්වා සප්ඤ්ඤායන්ති, න අනුපදං, එවං අනෙකාපි කප්පකොට්ඨො පෙය්‍යාලපාළිං විය සබ්බිපිත්වා යං යං ඉච්ඡන්ති, තත්ථ තත්ථෙව ඤාණෙන ඔක්කමන්තා සීහොක්කන්තවසෙන ගච්ඡන්ති. එවං ගච්ඡන්තානඤ්ච තෙසං ඤාණං යථා නාම කතවාලවෙධිපරිවයස්ස සරභග්ගසදිසස්ස ධනුග්ගහස්ස බිත්තො සරො අත්තරන්තරා රුක්ඛලතාදිසු අසප්පමානො ලක්ඛෙයෙව පතති න සප්පති න වීරජ්ඣති, එවං අත්තරන්තරාසු ජානිසු න සප්පති න වීරජ්ඣති, අසප්පමානං අවීරජ්ඣමානං ඉච්ඡිතිච්ඡිතට්ඨානංයෙව ගණ්හාති.

අතීතභවෙ බන්ධා තප්පට්ඨිකාමගොත්තානි ව සබ්බං පුබ්බෙතිවාසන්ත්වෙව සඬ්ඛගිතානීති ආහ “කිං විදිතං කරොති? පුබ්බෙතිවාස”න්ති. මොහො පටිච්ඡාදකට්ඨෙත තමො විය තමොති ආහ “ස්වෙව මොහො”තිආදි. ඔභාසකරණට්ඨෙතාති කාතබ්බතො කරණං, ඔභාසොච කරණං ඔභාසකරණං, අත්තතො පච්චයෙහි ඔභාසභාවෙන නිබ්බත්තෙතබ්බට්ඨෙතාති අත්ථො. සෙසං පසංසාවචනන්ති පටිපක්ඛවිධමනපවත්තිවිසෙසානං බොධනතො චුත්තං. අවිජ්ජා විභතාති එතෙන විජානනට්ඨෙත විජ්ජාති අයම්පි අත්ථො දීපිතොති දට්ඨබ්බං. කස්මා? යස්මා විජ්ජා උප්පන්නාති එතෙන විජ්ජාපටිපක්ඛා අවිජ්ජා, පටිපක්ඛතා වස්සා පහාතබ්බභාවෙන විජ්ජාය ව පහායකභාවෙනාති දස්සෙති. එස නයො ඉතරස්මිම්පි පදද්වයෙහි ඉමිතා තමො විභතො විනට්ඨො. කස්මා? යස්මා ආලොකො උප්පන්නොති ඉමමත්ථං අතිදිසති. කිලෙසානං ආතාපනපරිතාපනට්ඨෙත වීරියං ආතාපොති ආහ “වීරියාතාපෙන ආතාපිතො”ති, වීරියවතොති අත්ථො. පෙසිතචිත්තස්සාති යථාධිප්පෙතත්ථසිද්ධිං පතිවිස්සට්ඨචිත්තස්ස. යථා අප්පමන්තස්ස ආතාපිතො පහිතත්තස්ස විභරතොති අඤ්ඤස්සපි කස්සවි මාදිසස්සාති අධිප්පායො. පධානානුයොගස්සාති සම්මප්පධානමනුයුත්තස්ස. සෙසමෙත්ථ උත්තානත්තා චුත්තනායත්තා ව සුච්ඤ්ඤෙය්‍යමෙව.

පුබ්බෙතිවාසකථා නිට්ඨිතා.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථා

13. වුනිසානි වවනෙ. උපපාතෙති උපපජ්ජනෙ. සමීපත්ථෙ වෙනං භූමිමවචනං, වුනික්ඛණ්ණසාමන්තා උපපත්තික්ඛණ්ණසාමන්තා වානි වුත්තං හොති. තථා හි වක්ඛති “යෙ පන ආසන්නවුනිකා”තිආදි. යෙන ඤාණෙනාති යෙන දිබ්බවක්ඛුඤාණෙන. දිබ්බවක්ඛුඤාණෙනෙව හි සත්තානං වුනි ව උපපත්ති ව ඤායති. පරිකමිමං වත්තබ්බං සීයාති “දිබ්බවක්ඛුඤාණං උපපාදෙනුකාමෙන ආදිකමිමිකෙන කුලපුත්තෙන කසිණාරම්මණං අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සබ්බාකාරෙන අභිනිභාරක්ඛමං කත්වා තෙජොකසිණං ඔදාතකසිණං ආලොකකසිණන්ති ඉමෙසු තිසු කසිණෙසු අඤ්ඤතරං ආසන්නං කාතබ්බං, උපචාරජ්ඣානගොචරං කත්වා වඩ්ඪෙත්වා යපෙනබ්බ”න්තිආදිනා දිබ්බවක්ඛුඤාණස්ස පරිකමිමං වත්තබ්බං භවෙය්‍යා.

සො අහන්ති සො කතවිත්තාභිනිභාරො අහං. දිබ්බසදිසත්තානි දිවි භවන්ති දිබ්බං, දෙව්‍යානං පසාදවක්ඛු, තෙන දිබ්බෙන වක්ඛුනා සදිසත්තානි අත්ථො. දිබ්බසදිසත්තානි ව හීනුපමාදස්සනං දෙවතානං දිබ්බවක්ඛුතොපි ඉමස්ස මහානුභාවත්තා. ඉදානි තං දිබ්බසදිසත්තං විභාවෙතුං “දෙවතානඤ්ඡී”තිආදි වුත්තං. තත්ථ සුවරිතකමිමතිබ්බත්තන්ති සද්ධාබහුලතාවිසුද්ධදිට්ඨිතාආනිසංසදස්සාවිතාදිසම්පත්තියා සුචුට්ඨ වරිතත්තා සුවරිතෙන දෙවුපපත්තිජනකෙන පුඤ්ඤකමිමෙන නිබ්බත්තං. පිත්තසෙමිහරුහිරාදිහීනි ආදි-සද්දෙන වාතරොගාදීනං සඬගහො. අපලිබුද්ධන්ති අනුපද්ද්‍යනං. පිත්තාදිහි අනුපද්ද්‍යත්තා කමිමස්ස ව උළාරතාය උපක්කිලෙසවිමුත්ති වෙදිතබ්බා. උපක්කිලෙසදොසරහිතඤ්ඡි කමිමං තිණාදිදොසරහිතං විය සස්සං උළාරඵලං අනුපක්කිලිට්ඨං හොති. කාරණුපචාරෙන වස්ස ඵලං තථා වොහරියති යථා “සුක්කං සුක්කවිපාක”න්ති. දුරෙපිති පි-සද්දෙන සුබ්බමස්සපි ආරම්මණස්ස සම්පට්ච්ඡනසමත්ථතං සඬගණ්හාති. පසාදවක්ඛුති චතුත්තං මහාභූතානං පසාදලක්ඛණං වක්ඛු. වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තන්ති වීරියාරම්භවසෙනෙව ඉජ්ඣානතො සබ්බාපි කුසලභාවනා වීරියභාවනා, පධානසඬබාරසමන්තාගතා වා ඉද්ධිපාදභාවනා විසෙසතො වීරියභාවනා, තස්සා ආනුභාවෙන නිබ්බත්තං වීරියභාවනාබලනිබ්බත්තං. ඤාණමයං වක්ඛු ඤාණවක්ඛු. තාදිසමෙවානි උපක්කිලෙසවිමුත්තතාය දුරෙපි සුබ්බමස්සපි ආරම්මණස්ස සම්පට්ච්ඡනසමත්ථතාය ව තංසදිසමෙව.

දිබ්බවිහාරවසෙන පටිලද්ධත්තානි දිබ්බවිහාරසඬබාතානං චතුත්තං ඥානානං වසෙන පටිලද්ධත්තා. ඉමිනා කාරණවසෙනස්ස දිබ්බභාවමාහ. දිබ්බවිහාරසන්තිස්සිතත්තානි අට්ඨංඬගසමන්තාගමෙන උක්කංසගතං පාදකජ්ඣානසඬබාතං දිබ්බවිහාරං සන්තිස්සාය පවත්තත්තා, දිබ්බවිහාරපරියාපන්නං වා අත්තනා සම්පයුත්තං රූපාවචරචතුත්ථජ්ඣානං නිස්සාය පටිවයභූතං සන්තිස්සිතත්තානි ඵවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨංඬබො. ආලොකපරිග්ගහෙන මහාජුතිකත්තාපි දිබ්බන්ති කසිණාලොකානුග්ගහෙන පත්තබ්බත්තා සයං ඤාණාලොකඵරණභාවෙන ව මහාජුතිකභාවතොපි දිබ්බන්ති අත්ථො. මහාජුතිකමිපි හි දිබ්බන්ති වුවචති “දිබ්බමිදං බාමහ”න්තිආදියු. මහාගතිකත්තානි මහනියගමනත්තා, විමහයනියප්පවත්තිකත්තානි අත්ථො. විමහයනියා හිස්ස පවත්ති තිරොකුට්ටාදිගතරූපදස්සනතො. තං සබ්බන්ති “හෙට්ඨා වුත්තං අත්ථපඤ්චකමපෙක්ඛිත්වා වුත්ත”න්ති වදන්ති. කෙච් පන “ජුතිගතිඅත්ථෙසුපි සද්දවිදු දිවුසද්දං ඉච්ඡන්තිති මහාජුතිකත්තා මහාගතිකත්තානි ඉදමෙව ද්වයං සන්ධාය වුත්තං, තස්මා ‘සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බ’න්ති ඉදං දිබ්බති ජොතයනීති දිබ්බං, දිබ්බති ගච්ඡති අසජ්ජමානං පවත්තතිති දිබ්බන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං වුත්ත”න්ති වදන්ති. ආචරියධම්මපාලත්ථෙරො පන –

“දිබ්බවක්ඛුලාභාය යොගිනො පරිකමිමකරණං තප්පටිපක්ඛාහිභවස්ස අත්ථතො තස්ස විජයිවිජා නාම හොති, දිබ්බවක්ඛුලාහී ව ඉද්ධිමා දෙවතානං වචනගහණක්ඛමනධම්මදානවසෙන මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරාදයො විය දානග්ගහණලක්ඛණෙ වොහාරෙ ව පවත්තෙය්‍යානි ඵවා විහාරවිජයිවිජාවොහාරජුතිගතිසඬබාතානං අත්ථානං වසෙන ඉමස්ස අභිඤ්ඤාඤාණස්ස දිබ්බවක්ඛුභාවසිද්ධිතො සද්දවිදු ව තෙසු ඵව අත්ථෙසු දිවුසද්දං ඉච්ඡන්තිති ‘තං සබ්බං සද්දසත්ථානුසාරෙන වෙදිතබ්බ’න්ති වුත්ත”න්ති –

ආහ.

දස්සනට්ඨෙතානි රූපදස්සනභාවෙන. වක්ඛුනා හි සත්තා රූපං පස්සන්ති. යථා මංසවක්ඛු විඤ්ඤාණාධිට්ඨිතං සමච්ඡිමං ආවික්ඛන්තං විය පවත්තති, න තථා ඉදං. ඉදං පන සයමෙව තතො සාතිසයං වක්ඛුකිච්චකාරිති ආහ “වක්ඛුකිච්චකරණෙන වක්ඛුමිවානිපි වක්ඛු”ති. දිට්ඨිවිසුද්ධිහෙතුත්තානි සඬබෙපතො වුත්තමත්ථං විවරිතුං “යො හී”තිආදි වුත්තං. උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාතීති පරතො උප්පත්තියා අදස්සනතො “ඵත්ථෙ වායං සත්තො උච්ඡින්නො, ඵවමිතරෙපි”ති උච්ඡෙදදිට්ඨිං ගණ්හාති. නවසත්තපාතුභාවදිට්ඨිං ගණ්හාතීති ඥානලාභී අධිච්චසමුප්පන්නිකො විය ගණ්හාති. යථා හි සො අසඤ්ඤසත්තා වචිත්වා ඉධුපපන්නො පබ්බජිතො සමානො අභිඤ්ඤාලාභී හුත්වා පුබ්බෙතිවාසං අනුස්සරන්නො ඉධුපපත්තිමෙව දිස්වා තතො පරං අසඤ්ඤභවෙ උප්පත්තිං අනුස්සරිතුමසක්කොන්තො “අහං අධිච්චසමුප්පන්නො පුබ්බෙ නාහොසිං, සොමහී ඵතරහි අහුත්වා සත්තතාය පරිණතො, සෙසාපි සත්තා තාදිසායෙවා”ති අභිනවසත්තපාතුභාවදිට්ඨිං ගණ්හාති, ඵවමයමිපි උපපාතමත්තමෙව දිස්වා වුනිං අපස්සන්තො නවසත්තපාතුභාවදිට්ඨිං ගණ්හාති.

ඉදානි අඤ්ඤථාපි විසුද්ධිකාරණං දස්සෙන්නො ආහ “ඵකාදසඋපක්කිලෙසවරහතො වා”තිආදි. යථාහානි උපක්කිලෙසසුත්තෙ ආගතපාළිං නිදස්සෙති. තත්ථ හි අනුරුද්ධො නන්දියො කිමිලොති ඉමෙ තයො කුලපුත්තෙ

ආමන්තෙත්වා ධම්මං දස්සෙන්තෙන “අනුරුද්ධා තුම්හෙ කිං ඉමෙහි න ආලුළුස්සන්ති, අහම්පි ඉමෙහි උපාදාය එකාදසහි උපක්කිලෙසෙහි ආලුළුතපුබ්බො”ති දස්සෙතුං –

“අහම්පි සුදං අනුරුද්ධා පුබ්බෙව සම්බොධා අනභිසම්බුද්ධො බොධිසත්තොව සමානො ඔභාසඤ්චෙව සඤ්ජානාමි දස්සනඤ්ච රූපානං, සො බො පන මෙ ඔභාසො න චිරස්සෙව අන්තරධායති දස්සනඤ්ච රූපානං. තස්ස මය්හං අනුරුද්ධා එතදහොසි ‘කො නු බො හෙතු, කො පච්චයො, යෙන මෙ ඔභාසො අන්තරධායති දස්සනඤ්ච රූපාන’න්ති. තස්ස මය්හං අනුරුද්ධා එතදහොසි ‘විච්චිච්ඡා බො මෙ උදපාදි, විච්චිච්ඡාධිකරණඤ්ච මෙ සමාධි වට්ඨි, සමාධිමිති චුතෙ ඔභාසො අන්තරධායති දස්සනඤ්ච රූපානං, සොහං තථා කරිස්සාමි, යථා මෙ පුන න විච්චිච්ඡා උප්පජ්ජිස්සති’ති.

“සො බො අහං අනුරුද්ධා අප්පමත්තො ආතාපි පහිත්තො විහරන්තො ඔභාසඤ්චෙව සඤ්ජානාමි දස්සනඤ්ච රූපානං, සො බො පන මෙ ඔභාසො න චිරස්සෙව අන්තරධායති දස්සනඤ්ච රූපානං. තස්ස මය්හං අනුරුද්ධා එතදහොසි ‘කො නු බො හෙතු, කො පච්චයො, යෙන මෙ ඔභාසො අන්තරධායති දස්සනඤ්ච රූපාන’න්ති. තස්ස මය්හං අනුරුද්ධා එතදහොසි ‘අමනසිකාරො බො මෙ උදපාදි, අමනසිකාරාධිකරණඤ්ච පන මෙ සමාධි වට්ඨි, සමාධිමිති චුතෙ ඔභාසො අන්තරධායති දස්සනඤ්ච රූපානං, සොහං තථා කරිස්සාමි, යථා මෙ පුන න විච්චිච්ඡා උප්පජ්ජිස්සති න අමනසිකාරො’”ති –

ආදිනා (ම. නි. 3.241) දෙසනං ආරභිත්වා ඉදං චුත්තං “සො බො අහං අනුරුද්ධා විච්චිච්ඡා චිත්තස්ස උපක්කිලෙසොති ඉති විදිත්වා”තිආදි.

තත්ථ (ම. නි. අට්ඨ. 3.241) විච්චිච්ඡාති මහාසත්තස්ස ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දිබ්බවක්ඛුනා නානාවිධාති රූපාති පස්සන්තස්ස “ඉදං නු බො කි”න්ති උප්පන්නා විච්චිච්ඡා. මනසිකාරවසෙන පන මෙ රූපාති උපට්ඨතිංසු, රූපාති පස්සන්තො විච්චිච්ඡා උප්පජ්ජති, තස්මා ඉදාති කිඤ්චි න මනසි කරිස්සාමිති තුණ්හි භවති, තං තුණ්හිභාවප්පත්තිං සන්ධායාහ “අමනසිකාරො”ති. ටීනමිද්ධන්ති කිඤ්චි අමනසිකරොත්තස්ස උප්පන්නං ටීනමිද්ධං. තථාභුතස්ස හි සවිප්ථාරිකමනසිකාරස්ස අභාවතො ටීනමිද්ධං උප්පජ්ජති. ඡම්භිතත්තන්ති ටීනමිද්ධං විනොදෙන්වා යථාරද්ධමනසිකාරවසෙන හිමවන්තාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දානවරක්ඛසඅජගරාදයො පස්සන්තස්ස උප්පන්නං ඡම්භිතත්තං. උප්පිලන්ති “මයා දිට්ඨංසං පකතියා වක්ඛුච්ඤ්ඤාණෙන ඔලොකියමානං න පස්සති, අදිට්ඨෙ පරිකප්පිතසදිසෙ කිංනාම භය”න්ති භයස්ස විනොදනවසෙන චිත්තෙන්තස්ස අත්තනො පච්චචෙක්ඛණාකොසල්ලං නිස්සාය උප්පන්නං උප්පිලාචිතත්තං. දුට්ඨුල්ලන්ති කායාලසියං. “මයා ටීනමිද්ධං ඡම්භිතත්තානං චූපසමනත්ථං ගාල්හං චිරියං පග්ගහිතං, තෙන මෙ උප්පිලසඬ්ඛාතා චිත්තසමාධිදුස්සිතා ගෙහස්සිතා බලවපිති උප්පන්නා”ති චිරියං සිටීලං කරොත්තස්ස හි කායදුට්ඨුල්ලං කායදරථො කායාලසියං උදපාදි.

අව්චාරද්ධවිරියන්ති “මම චිරියං සිටීලං කරොතො දුට්ඨුල්ලං උප්පන්න”න්ති පුන චිරියං පග්ගණ්හතො උප්පන්නං අව්චාරද්ධවිරියං. අතිලීනවිරියන්ති “මම චිරියං පග්ගණ්හතො එවං ජාත”න්ති පුන චිරියං සිටීලයතො උප්පන්නං අතිලීනවිරියං. අභිජ්ජාති දෙවලොකාහිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා දෙවසඬ්ඪං පස්සන්තො උප්පන්නා තණ්හා. “එවං මෙ හොතු”ති හි අභිනිවිසනවසෙන ජප්පතීති අභිජ්ජා, තණ්හා. නානත්තසඤ්ඤාති “මය්හං එකජාතිකං රූපං මනසිකරොත්තස්ස අභිජ්ජා උප්පන්නා, නානාවිධං රූපං මනසිකාරං කරිස්සාමි”ති කාලෙන දෙවලොකාහිමුඛං කාලෙන මනුස්සලොකාහිමුඛං වඩ්ඪෙත්වා නානාවිධාති රූපාති මනසිකරොතො උප්පන්නා නානත්තසඤ්ඤා, නානත්තෙ නානාසභාවෙ සඤ්ඤාති නානත්තසඤ්ඤා. අතිනිජ්ඣායිතත්තන්ති “මය්හං නානාවිධාති රූපාති මනසිකරොත්තස්ස නානත්තසඤ්ඤා උදපාදි, ඉට්ඨං වා අනිට්ඨං වා එකජාතිකමෙව රූපං මනසි කරිස්සාමි”ති තථා මනසිකරොතො උප්පන්නං රූපානං අතිනිජ්ඣායිතත්තං, අතිට්ඨ උත්තරි කත්වා නිජ්ඣානං පෙක්ඛනං අතිනිජ්ඣායිතත්තං. ඔභාසන්ති පරිකම්මසමුට්ඨිතං ඔභාසං. න ව රූපාති පස්සාමිති පරිකම්මොභාසමනසිකාරප්පසුත්තාය දිබ්බවක්ඛුනා රූපාති න පස්සාමි. රූපාති හි බො පස්සාමිති තෙන පරිකම්මොභාසෙන එරිත්වා යිත්ථානෙන දිබ්බවක්ඛුනො විසයභූතාති රූපගතාති පස්සාමි.

එවමාදීති ආදි-සද්දෙන –

“කෙවලම්පි රත්තිං කෙවලම්පි දිවං කෙවලම්පි රත්තින්දිවං තස්ස මය්හං අනුරුද්ධා එතදහොසි ‘කො නු බො හෙතු, කො පච්චයො, ය්වාහං ඔභාසඤ්චි බො සඤ්ජානාමි, න ව රූපාති පස්සාමි, රූපාති බො පස්සාමි, න ව ඔභාසං සඤ්ජානාමි කෙවලම්පි රත්තිං කෙවලම්පි දිවං කෙවලම්පි රත්තින්දිව’න්ති. තස්ස මය්හං අනුරුද්ධා එතදහොසි ‘යස්මිඤ්චි බො අහං සමයෙ රූපනිමිත්තං අමනසිකරිත්වා ඔභාසනිමිත්තං මනසි කරොමි. ඔභාසඤ්චි බො තස්මිං සමයෙ සඤ්ජානාමි, න ව රූපාති පස්සාමි. යස්මිං පනාහං සමයෙ ඔභාසනිමිත්තං අමනසිකරිත්වා රූපනිමිත්තං මනසි කරොමි. රූපාති හි බො තස්මිං සමයෙ පස්සාමි, න ව ඔභාසං සඤ්ජානාමි කෙවලම්පි රත්තිං කෙවලම්පි දිවං කෙවලම්පි රත්තින්දිව’න්ති (ම. නි. 3.243) –

එවමාදිපාළිං සඬ්ගණ්හාති.

මනුස්සානං ඉදන්ති මානුසකං, මනුස්සානං ගොවරහුනං රූපාරම්මණං. තදඤ්ඤස්ස පන දිබ්බතිරොකුට්ඨසුබ්බාදිභෙදස්ස රූපස්ස දස්සනතො අතික්කන්තමානුසකං. එවරූපං තඤ්ච මනුස්සුපචාරං අතික්කන්තං නාම භොතිති ආහ “මනුස්සුපචාරං අතික්කමිත්වා රූපදස්සනෙනා”ති. තත්ථ මනුස්සුපචාරන්ති මනුස්සෙහි උපවර්තබ්බට්ඨානං, පකතියා වක්ඛ්වද්වාරෙන ගහෙනබ්බං විසයන්ති අධිප්පායො. එවං විසයමුඛෙන දස්සෙත්වා ඉදානි විසයිමුඛෙන දස්සෙතුං “මානුසකං වා”තිආදි චුත්තං. තත්ථාපි මංසවක්ඛාතික්කමො තස්ස කිව්වාතික්කමෙනෙව දට්ඨබ්බො. දිබ්බෙන වක්ඛ්වනානි දිබ්බවක්ඛ්වඤ්ඤාණෙනපි දට්ඨං න සක්කා ඛණස්ස අතිඉත්තරතාය අතිසුබ්බතාය කෙසඤ්චි රූපස්ස, අපිච දිබ්බවක්ඛ්වස්ස පච්චුප්පන්තං රූපාරම්මණං, තඤ්ච පුරෙජාතපච්චයභුතං, න ච ආවජ්ජනපරිකම්මෙහි විනා මහග්ගතස්ස පචත්ති අත්ථි, නාපි උප්පජ්ජමානමෙව රූපං ආරම්මණපච්චයො භවිතුං සක්කොති, හිප්පමානං වා, තස්මා චුතුපපාතක්ඛණෙ රූපං දිබ්බවක්ඛ්වනා දට්ඨං න සක්කාති සුචුත්තමෙනං.

යදි දිබ්බවක්ඛ්වඤ්ඤාණං රූපාරම්මණමෙව, අථ කස්මා “සත්තෙ පස්සාමි”ති චුත්තන්ති? යෙභුයොන සත්තසන්තානගතරූපදස්සනතො එවං චුත්තං. සත්තගහණස්ස වා කාරණභාවතො වොභාරවසෙන චුත්තන්තිපි වදන්ති. තෙ වචමානාති අධිප්පෙනාති සම්බන්ධො. එවරූපෙති න චුතුපපාතක්ඛණසම්භිතොති අධිප්පායො. මොහුපනිස්සයං නාම කම්මං නිහිනං නිහිනඵලං භොතිති ආහ “මොහනිස්සන්දයුත්තත්තා”ති. මොහුපනිස්සයනා ච කුසලකම්මස්ස පුබ්බභාගෙ මොහප්පවත්තිඛුලතාය වෙදිතබ්බා. තාය පන මොහප්පවත්තියා සංකිලිට්ඨං කුසලකම්මං නිහිනමෙව ජාතිආදිං නිප්පාදෙතිති නිහිනජාතිආදයො මොහස්ස නිස්සන්දඵලානීති ආහ “භීනානං ජාතිකුලභොගාදීන”න්තිආදි. භීළිතෙති ගරහිතෙ. ඔභීළිතෙති විසෙසතො ගරහිතෙ. උඤ්ඤාතෙති ලාමකභාවෙන ඤාතෙ. අවඤ්ඤාතෙති විසෙසතො ලාමකභාවෙන විදිතෙ. අමොහනිස්සන්දයුත්තත්තාති එත්ථ අමොහො සම්පයුත්තවසෙන පුබ්බභාගවසෙන ච පචත්තො කට්ඨො, තෙන ච තිහෙතුකපට්ඨසන්ධිකෙ දස්සෙති. තබ්බිපරිතෙති තස්ස භීළිතාදිභාවස්ස විපරිතෙ, අභීළිතෙ අනොභීළිතෙ අනුඤ්ඤාතෙ අනවඤ්ඤාතෙ චිත්තිකතෙති අත්ථො.

සුවණ්ණෙති සුන්දරවණ්ණෙ. දුබ්බණ්ණෙති අසුන්දරවණ්ණෙ. සා පනායං සුවණ්ණදුබ්බණ්ණනා යථාක්කමං කම්මස්ස අදොසදොසුපනිස්සයනාය භොතිති ආහ “අදොසනිස්සන්දයුත්තත්තා”තිආදි. අදොසුපනිස්සයනා ච කම්මස්ස මෙත්තාදිහි පරිභාවිතසන්තානප්පවත්තියා වෙදිතබ්බා. අභිරූපෙ විරූපෙති ඉදං සණ්ඨානවසෙන චුත්තං. සණ්ඨානවචනොපි හි වණ්ණසද්දො භොති “මහන්තං හත්ථිවණ්ණං අභිනිමිමිතිත්වා”තිආදියු (සං. නි. 1.138) විය. පඨමං චුත්තො පන අත්ථො වණ්ණවසෙනෙව චුත්තො. සුන්දරං ගතිං ගතා සුගතාති ආහ “සුගතිගතෙ”ති, සුගතිං උපපන්නෙති අත්ථො. අලොභජ්ඣාසයා සත්තා වදඤ්ඤා විගතමච්ඡෙරා අලොභුපනිස්සයෙන කම්මුනා සුගතා සමිද්ධා භොන්තිති ආහ “අලොභනිස්සන්දයුත්තත්තා වා අභිසෙ මහද්ධනෙ”ති. දුක්ඛං ගතිං ගතා දුග්ගතාති ආහ “දුග්ගතිගතෙ”ති. ලොභජ්ඣාසයා සත්තා ලුද්ධා මච්ඡරිතො ලොභුපනිස්සයෙන කම්මුනා දුග්ගතා දුරූපා භොන්තිති ආහ “ලොභනිස්සන්දයුත්තත්තා වා දලිද්දෙ අප්පන්නපානෙ”ති. උපචිතන්ති ඵලාවහභාවෙන කතං. යථා කතඤ්චි කම්මං ඵලදානසමත්ථං භොති, තථා කතං උපචිතං. වචමානෙතිආදිහි දිබ්බවක්ඛ්වකිව්වං චුත්තන්ති විසයමුඛෙන විසයිඛ්‍යාපාරමාහ. පුරිමෙහිති “දිබ්බෙන වක්ඛ්වනා”තිආදිනි පදානි සන්ධාය චුත්තං. ආදිහිති එත්ථ ව-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨො, තස්මා “දිබ්බෙන...පෙ.... පස්සාමි”ති ඉමෙහි “වචමානෙ”තිආදිහි ව දිබ්බවක්ඛ්වකිව්වං චුත්තන්ති අත්ථො. ඉමිනා පන පදෙනාති “යථාකම්මුපගෙ සත්තෙ පජානාමි”ති ඉමිනා වාකොන. පජ්ජති ඤායති අත්ථො ඉමිනාති හි පදං වාකායං.

මහන්තං දුක්ඛමනුභවමානෙති එත්ථ දිබ්බවක්ඛ්වඤ්ඤාණෙන රූපං දිස්වා තෙසං දුක්ඛානුභවනං කාමාවචරචිත්තෙනෙව ජානාතිති වෙදිතබ්බං. සොති නෙරයිකසත්තෙ පච්චක්ඛතො දිස්වා ධීතො දිබ්බවක්ඛ්වඤ්ඤාණලාභී. එවං මනසි කරොතිති තෙසං නෙරයිකානං නිරයසංවත්තනිකස්ස කම්මස්ස ඤාතුකාමතාවසෙන පාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨාය පරිකම්මවසෙන මනසි කරොති. කිං නු බොතිආදි මනසිකාරවිධිදස්සනං. එවං පන පරිකම්මං කත්වා පාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා චුට්ඨිතස්ස තං කම්මං ආරම්මණං කත්වා ආවජ්ජනං උප්පජ්ජති, තස්මිං නිරුද්ධෙ වත්තාරි පඤ්ච වා ජවනානි ජවන්ති. යෙසං පුරිමානි තීණි වත්තාරි වා පරිකම්මඋපපාරානුලොමගොත්‍රභුනාමකානි කාමාවචරානි, වතුත්ථං පඤ්චමං වා අප්පනාවිත්තං රූපාවචරං වතුත්ථජ්ඣානිකං, තත්ථ යං තෙන අප්පනාවිත්තෙන සද්ධිං උප්පන්තං ඤාණං, තං යථාකම්මුපගඤ්ඤාණන්ති වෙදිතබ්බං. “විසුං පරිකම්මං නත්ථි”ති ඉදං පන දිබ්බවක්ඛ්වඤ්ඤාණෙන විනා යථාකම්මුපගඤ්ඤාණස්ස විසුං පරිකම්මං නත්ථිති අධිප්පායෙන චුත්තං. එවඤ්චෙන ඉච්ඡිතබ්බං, අඤ්ඤථා යථාකම්මුපගඤ්ඤාණස්ස මහග්ගතභාවො එව න සියා. දෙවානං දස්සනෙපි එසෙව නයො. නෙරයිකදෙවග්ගහණඤ්චෙත්ථ නිදස්සනමත්තං දට්ඨබ්බං. ආකඬ්ඛමානො හි දිබ්බවක්ඛ්වලාභී අඤ්ඤගතිකෙසුපි එවං පටිපජ්ජතියෙව. තථා හි වක්ඛති “අපායග්ගහණෙන තිරච්ඡානයොනිං දිපෙති”තිආදි, “සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬගය්හති”ති ව. තං නිරයසංවත්තනියකම්මං ආරම්මණමෙතස්සාති තංකම්මාරම්මණං. ථාරුසකවනාදියුති ආදි-සද්දෙන චිත්තලතාවනාදීනං සඬගහො.

යථා විමස්සාති යථා ව ඉමස්ස යථාකම්මුපගඤ්ඤාණස්ස විසුං පරිකම්මං නත්ථි, එවං අනාගතංසඤ්ඤාණස්සපිති විසුං පරිකම්මාභාවඤ්ච නිදස්සෙති. තත්ථ කාරණමාහ “දිබ්බවක්ඛ්වපාදකානෙව හි ඉමානී”ති. තත්‍රායමධිප්පායො – යථා දිබ්බවක්ඛ්වලාභී නිරයාදිඅභිමුඛං ආලොකං වඩ්ඪෙත්වා නෙරයිකාදිකෙ සත්තෙ දිස්වා තෙහි පුබ්බෙ ආයුහිතං නිරයසංවත්තනියාදිකං කම්මං තාදිසෙන සමාදානෙන තජ්ජෙන ව මනසිකාරෙන පරික්ඛතෙ චිත්තෙ යථාවතො ජානාති, එවං යස්ස යස්ස සත්තස්ස සමනන්තරං අනාගතං අත්තභාවං ඤාතුකාමො, තං තං ඔදිස්ස ආලොකං

වඩාදේවන තෙන තෙන අතීතෙ එතරහි වා ආයුහිනං තස්ස නිබ්බන්තකං කම්මං යථාකම්මපගඤාණෙන දිස්වා තෙන තෙන නිබ්බන්තෙතබ්බං අනාගතං අත්තභාවං ඤාතුකාමො තාදිසෙන සමාදානෙන තප්පෙන ව මනසිකාරෙන පරික්ඛතෙ චිත්තෙ යාථාවතො ජානාති. එස නයො තතො පරෙස්සපි අත්තභාවෙසු. එතං අනාගතංසඤාණං නාම. යස්මා එතං ද්වයං දිබ්බවක්ඛුඤාණෙ සති එව සිජ්ඣති, නාසති. තෙන චුත්තං “ඉමානි දිබ්බවක්ඛුනා සභෙව ඉජ්ඣන්ති”ති.

කායෙන දුච්චරිතං, කායතො වා උප්පන්නං දුච්චරිතන්ති කායෙන දුට්ඨ චරිතං, කායතො වා උප්පන්නං කිලෙසසුතිකත්තා දුට්ඨ චරිතං කායදුච්චරිතන්ති එවං යථාක්කමං යොජෙතබ්බං. කායොති වෙන්ථ වොපනකායො අධිප්පෙනො. කායවිඤ්ඤත්තිවසෙන පවත්තං අකුසලං කායකම්මං කායදුච්චරිතං. යස්මිං සන්තානෙ කම්මං කතුපචිතං, අසති ආභාරුපච්ඡෙදෙ විපාකාරභසභාවස්ස අවිගච්ඡන්තො සො තෙන සහිතොයෙවාති වත්තබ්බොති ආහ “සමන්තාගතාති සමධීභිභූතා”ති. අනත්ථකාමා හුත්වාති එතෙන මාතෘපිතරො විය පුත්තානං, ආචරියුපජ්ඣායා විය ව නිස්සිතකානං අත්ථකාමා හුත්වා ගරභකා උපවාදකා න භොන්තිති දස්සෙති. ගුණපරිධංසනෙනාති විජ්ජමානානං ගුණානං විද්ධංසනෙන, විනාසනෙනාති අත්ථො. නනු ව අත්තිමචත්ථුනාපි උපවාදො ගුණපරිධංසනමෙවාති? සච්චමෙතං, ගුණාති පනෙත්ථ ක්කානාදිවිසෙසා උත්තරිමනුස්සධම්මා අධිප්පෙනාති සීලපරිධංසනං විසුං ගහිතං. තෙනාහ “නත්ථී ඉමෙසං සමණධම්මො”තිආදි. සමණධම්මොති ව සීලසංයමං සන්ධාය වදති. ජානං වාති යං උපවදති, තස්ස අරියභාවං ජානන්තො වා. අජානං වාති අජානන්තො වා. ජානනාජානනඤ්චෙන්ථ අප්පමාණං, අරියභාවො එව පමාණං. තෙනාහ “උභයථාපි අරියුපවාදොව භොති”ති. “අරියොති පන අජානතො අදුට්ඨචිත්තස්සෙව තත්ථ අරියගුණභාවං පචෙදෙන්තස්ස ගුණපරිධංසනං න භොතිති තස්ස අරියුපවාදො නත්ථී”ති වදන්ති. භාරියං කම්මන්ති ආනන්තරියසදිසත්තා භාරියං කම්මං, සතෙකිච්ඡං පන භොති බමාපනෙන, න ආනන්තරියං විය අතෙකිච්ඡං.

තස්ස ව ආචිභාවත්ථන්ති භාරියාදිසභාවස්ස පකාසනත්ථං. තං ජිගුච්ඡිති තං ථෙරං, තං වා කිරියං ජිගුච්ඡි. අතිච්ඡානොති අතිවිය බුදාහිභූතො. මහල්ලකොති සමණානං සාරුප්පමසාරුප්පං, ලොකසමුදාවාරමත්තං වා න ජානාතිති අධිප්පායෙන චුත්තත්තා ගුණපරිධංසනෙන ගරභනීති වෙදිතබ්බං. අම්භාකං ලජ්ජිතබ්බකං අකාසීති “සමණෙන නාම එවං කත”න්ති චුත්තෙ මයං සීසං උක්ඛිපිතුං න සක්කොමාති අධිප්පායො. ජානන්තො එව ථෙරො “අත්ථී තෙ ආවුසො ඉමස්මිං සාසනෙ පතිට්ඨා”ති පුච්ඡි. ඉතරොපි සච්චාහිසමයො සාසනෙ පතිට්ඨාති ආහ “සොතාපන්නො අහ”න්ති. ථෙරො තං කරුණායමානො “ඛිණ්ණසවො තයා උපවදිතො”ති අත්තානං ආවි අකාසි. තෙනස්ස තං පාකතිකං අභොසීති තෙන අස්ස තං කම්මං මග්ගාවරණං නාභොසීති අධිප්පායො. පුබ්බෙව පන සොතාපන්නත්තා අපායගාමීනං සුප්පහිනභාවතො සග්ගාවරණමස්ස කාතුමසමත්ථමෙව තං කම්මං. අත්තනා වුඩ්ඪතරො භොතිති එත්ථ “උක්කුට්ඨකං නිසීදිත්වා බමාපෙතබ්බො”ති විසුද්ධිමග්ගෙ චුත්තං. සොතාපන්නසකදාගාමීනො දොසෙනපි නක්ඛමන්ති, සෙසඅරියා වා තස්ස අත්ථකාමා හුත්වා ආයතිං සංවරණත්ථාය න බමාපෙයුන්ති ආහ “සචෙ සො නක්ඛමති”ති. අත්තනා වුඩ්ඪතරො භොති, සීතකෙනෙවාති එත්ථාපි “උක්කුට්ඨකං නිසීදිත්වා”ති විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 2.411) චුත්තං. එවඤ්ඡි තත්ථ චුත්තං –

“සචෙ දිසාපක්කන්තො භොති, සයං වා ගන්ත්වා සද්ධිවිහාරිකෙ වා පෙසෙත්වා බමාපෙතබ්බො. සචෙ නාපි ගන්තුං, න පෙසෙතුං සක්කා භොති, යෙ තස්මිං විහාරෙ හික්ඛු වසන්ති, තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා සචෙ නවකතරා භොන්ති, උක්කුට්ඨකං නිසීදිත්වා, සචෙ වුඩ්ඪතරා, වුඩ්ඪෙසු චුත්තනායෙනෙව පටිපජ්ජිත්වා ‘අහං, හන්තෙ, අසුකං නාම ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, බමතු මෙ සො ආයස්මා’ති වත්වා බමාපෙතබ්බං. සම්මුඛා අබමන්තෙපි එතදෙව කාතබ්බ”න්ති.

ඉදං පන පරමපි තත්ථ (විසුද්ධි. 2.411) චුත්තං –

“සචෙ එකචාරිකහික්ඛු භොති, නෙවස්ස වසනට්ඨානං, න ගතට්ඨානං පඤ්ඤායති, එකස්ස පණ්ඩිතස්ස හික්ඛුතො සන්තිකං ගන්ත්වා ‘අහං, හන්තෙ, අසුකං නාම ආයස්මන්තං ඉදඤ්චිදඤ්ච අවචං, තං මෙ අනුස්සරතො අනුස්සරතො විජ්ජට්ඨාරො භොති, කිං කරොමී’ති වත්තබ්බං. සො වක්ඛති ‘තුම්භෙ මා චිත්තයිත්ථ, ථෙරො තුම්භාකං බමති, චිත්තං වුපසමෙථා’ති. තෙනපි අරියස්ස ගතදිසාහිමුඛෙන අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා ‘බමතු’ති වත්තබ්බ”න්ති.

පරිනිබ්බුතමඤ්චට්ඨානන්ති පුජාකරණට්ඨානං සන්ධායාහ. පාකතිකමෙව භොතිති එවං කතෙ අත්තනො චිත්තං පසීදිති තං කම්මං සග්ගාවරණං මග්ගාවරණඤ්ච න භොතිති අධිප්පායොති කෙචි වදන්ති. වරියාපිටකෙ මාතඨගචරිතසංවණ්ණනායං (වරියා. අට්ඨ. 2.64) –

“පාරමිතාපරිභාවනසමිද්ධාහි නානාසමාපත්තිවිහාරපරිපූරිතාහි සීලදිට්ඨිසම්පදාහි සුසංඛිතසන්තානෙ මහාකරුණාධිවාසෙ මහාසත්තෙ අරියුපවාදකම්මඅභිසපසඨිකානං ඵරුසවචනං සංයුත්තං මහාසත්තස්ස ඛේත්තවිසෙසභාවතො තස්ස ව අජ්ඣාසයඵරුසතාය දිට්ඨධම්මවෙදනීයං හුත්වා සචෙ සො මහාසත්තං න බමාපෙති, සත්තමෙ දිවසෙ විපච්චිතසභාවං ජානං. බමාපිතෙ පන මහාසත්තෙ පයොගසම්පත්තියා විපාකස්ස පටිබාහිතත්තා අවිපාකධම්මතං ආපජ්ජී අභොසිකම්මභාවතො. අයඤ්ඡි අරියුපවාදපාපස්ස දිට්ඨධම්මවෙදනීයස්ස ව ධම්මතා”ති –

ආවර්ගයටමපාලක්වෙරෙන චූත්තත්තා එවං බමාපිනෙ තං කම්මං පයොගසම්පත්තියා විපාකස්ස පටිබාහිතත්තා අහොසිකම්මභාවෙන අවිපාකධම්මිතං ආපන්නන්ති නෙව සග්ගාවරණං න මොක්ඛාවරණඤ්ච හොතිති එවමෙත්ථ අත්ථො ගහෙනබ්බො.

විපරිතං දස්සනමෙනෙසන්ති විපරිතදස්සනා. සමාදානබ්බට්ඨෙන සමාදානානි, කම්මානි සමාදානානි යෙසං තෙ කම්මසමාදානා, මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන කම්මසමාදානා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා, හෙතුඅත්ථං වා අන්තොගධං කත්වා මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන පරෙ කම්මෙසු සමාදාපකා මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානා. තයිමං අත්ථං දස්සෙන්නො “මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙනා”තිආදිමාහ. යෙ ව...පෙ.... සමාදපෙන්නි, තෙපි මිච්ඡාදිට්ඨිකම්මසමාදානානි යොජෙතබ්බං. සීලසම්පන්නොතිආදි පරිපක්කිත්ථියස්ස මග්ගසමඬ්ඛිතො වසෙන චූත්තං, අග්ගමග්ගට්ඨෙය පන චත්තබ්බමෙව නත්ථී. අථ වා අග්ගමග්ගපරියාපන්නා එව සීලාදයො වෙදිතබ්බා. අග්ගමග්ගට්ඨස්ස හි දිට්ඨෙව ධම්මෙ එකංසිකා අඤ්ඤාරාධනා, ඉතරෙසං අනෙකංසිකා. අඤ්ඤන්ති අරහත්තං. එවංසම්පදමීදන්ති එත්ථ සම්පජ්ජනං සම්පදා, නිජ්ජත්ති, එවං අවිරජ්ඣනකනිජ්ජත්තිකන්ති අත්ථො, යථා තං අවස්සම්භාවී, එවමීදමිජිති චූත්තං හොති . යථා හි මග්ගානන්තරං අවිරජ්ඣත්වාච එලං නිබ්බත්තං, එවමෙතං ඉමස්සපි පුග්ගලස්ස චූතිඅනන්තරං අවිරජ්ඣත්වාච නිරයෙ පටිසන්ධි හොතිති දස්සෙති. සකලස්මිඤ්ඤි බුද්ධවචනෙ න ඉමාය උපමාය ගාල්හතරං කත්වා චූත්තඋපමා අත්ථී. තං වාවං අප්පභායානිආදීසු (ම. නි. අට්ඨ. 1.149) අරියුපවාදං සන්ධාය “පුන එවරුපිං වාවං න චක්ඛාමී”ති වදන්තො වාවං පජ්හති නාම, “පුන එවරුපං චිත්තං න උප්පාදෙස්සාමී”ති චිත්තෙන්තො චිත්තං පජ්හති නාම, “පුන එවරුපිං දිට්ඨිං න ගණ්ඨිස්සාමී”ති පජ්හන්තො දිට්ඨිං පජ්හති නාම. තථා අකරොන්තො නෙව පජ්හති න පටිනිස්සජ්ජති. යථාහතං නික්ඛිත්තො එවං නිරයෙති යථා නිරයපාලෙහි ආහරිත්වා නිරයෙ යපිතො, එවං නිරයෙ යපිතොයෙව, නාස්ස නිරයුපපත්තියා කොචි විබන්ධො. තත්ත්වං යුත්ති – නිරයුපගො අරියුපවාදී තදාදායකස්ස අවිජ්ඣනතො සෙයාථාපි මිච්ඡාදිට්ඨිති. එත්ථ ව “තං වාවං අප්පභායා”ති එවමාදිවචනෙන තදාදායකස්ස අප්පභානෙනෙව අරියුපවාදො අන්තරායිකො අනත්ථාවහොව, පහානෙන පන අවිචයං දෙසෙත්වා බමාපනෙන න අන්තරායිකො අනත්ථාවහො යථා තං චූට්ඨිතා දෙසිතා ව ආපන්නිති දස්සෙති. මිච්ඡාදිට්ඨිවසෙන අකත්තබ්බං නාම පාපං නත්ථී, යතො සංසාරබාණුභාවොපි නාම හොතිති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමානි, භික්ඛවෙ, වජ්ජානී”ති.

“උච්ඡින්නභවනෙන්තිකො, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස කායො තිට්ඨති (දී. නි. 1. 147), අයඤ්චෙව කායො බහිද්ධා ව නාමරුප”න්ති ව එවමාදීසු විය ඉධ කාය-සද්දො ඛන්ධපඤ්චකවිසයොති ආහ “කායස්ස හෙදානි උපාදින්නක්ඛන්ධපරිච්චාගා”ති. අවිතරාගස්ස මරණතො පරං නාම භවන්තරුපාදානමෙවාති ආහ “පරං මරණානි තදනන්තරං අභිනිබ්බත්තක්ඛන්ධග්ගහණෙ”ති. යෙන තිට්ඨති, තස්ස උපච්ඡෙදෙනෙව කායො භිජ්ජතිති ආහ “කායස්ස හෙදානි ජීවිතිත්ථියස්ස උපච්ඡෙදා”ති. එති ඉමස්මා සුබන්ති අයො, පුඤ්ඤන්ති ආහ “පුඤ්ඤසම්මතා අයා”ති. ආයන්ති එතස්මා සුබානිති ආයො, පුඤ්ඤකම්මාදිනං සුබසාධනං. තෙනාහ “සුබානං වා ආයස්ස අභාවා”ති. විවසානි කම්මස්ස වසෙ චත්තනතො අත්තනො වසෙ චත්තිතුං න සක්කොන්තිති විගතො වසො එතෙසන්ති විවසා, අවසචන්තිනොති අත්ථො. ඉයති අස්සාදියතිති අයො, අස්සාදොති ආහ “අස්සාදසඤ්ඤිතො අයො”ති.

නාගරාජාදීනන්ති ආදි-සද්දෙන සුපණ්ණාදිනං සඬ්ගහො. අසුරසදිසන්ති පෙනාසුරසදිසං. සො භීති සො අසුරකායො. සබ්බසමුස්සයෙහීති සබ්බෙහි සම්පත්තිසමුස්සයෙහි, සබ්බසම්පත්තිරාසිතොති චූත්තං හොති. චූත්තවිපරියායෙනාති “සුට්ඨු වරිතං, සොහනං වා වරිතං අනවජ්ජත්තානි සුවරිත”න්තිආදිනා කායදුච්චරිතෙනානිආදිනං පදානං චූත්තස්ස අත්ථස්ස විපරියායෙන. “ඉතො හො සුගතිං ගච්ඡා”ති (ඉතිවු. 83) වචනතො මනුස්සගතිපි සුගතියෙවාති ආහ “සුගතිග්ගහණෙන මනුස්සගතිපි සඬ්ගයහති”ති. සෙසමෙත්ථ චූත්තනයත්තා උත්තානත්ථතො ව සුවිඤ්ඤෙයාමෙව.

දිබ්බවක්ඛුඤාණකථා නිට්ඨිතා.

ආසවක්ඛයඤාණකථා

14. විපස්සනාපාදකන්ති විපස්සනාය පදට්ඨානභූතං. විපස්සනා ව තිව්ධා විපස්සකපුග්ගලභෙදෙන.

මහාබොධිසත්තානාඤ්ඤි පච්චෙකබොධිසත්තානාඤ්ඤි චින්තාමයඤාණසංවද්ධිතත්තා සයම්භුඤාණභූතා, ඉතරෙසං සුත්තමයඤාණසංවද්ධිතත්තා පරොපදෙසසම්භූතා. සා “යපෙත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං අවසෙසරුපාරුපජ්ඣානානං අඤ්ඤතරතො චූට්ඨායා”තිආදිනා අනෙකධා අරුපමුඛවසෙන චතුධාතුච්චත්ථානෙ චූත්තානං තෙසං තෙසං ධාතුපරිග්ගහමුඛානං අඤ්ඤතරමුඛවසෙන අනෙකධා ව විසුද්ධිමග්ගෙ නානානයතො විභාවිතා. මහාබොධිසත්තානං පන චතුච්ඡිකොට්ඨසතසහස්සමුඛෙන පහෙදගමනතො නානානයං සබ්බඤ්ඤාඤාණසන්තිස්සයස්ස අරියමග්ගඤාණස්ස අධිට්ඨානභූතං පුබ්බභාගඤාණගබ්භං ගණ්ඨාපෙන්තං පරිපාකං ගච්ජන්තං පරමගම්ථීරං සණ්ඨසුචුමතරං අනඤ්ඤසාධාරණං විපස්සනාඤාණං හොති. යං අට්ඨකථාසු මහාවජීරඤ්ඤාණන්ති චූච්චිති. යස්ස ව පචන්තිවිභාගෙන චතුච්ඡිකොට්ඨසතසහස්සපහෙදස්ස පාදකභාවෙන සමාපජ්ජියමානා චතුච්ඡිකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා දෙවසිකං සත්ථු වළඤ්ජනකසමාපත්තියො චූච්චන්ති, ස්වායං බුද්ධානං විපස්සනාවාරො පරමත්ථමඤ්ජුසායං විසුද්ධිමග්ගවණ්ණනයං උද්දෙසතො දස්සිතො, අත්ථීකෙහි තතො ගහෙනබ්බො.

ආසවානං බෙජනතො සමුව්ඡින්නෙනො ආසවක්ඛයො අරියමග්ගො, උක්කට්ඨනිද්දෙසවසෙන අරහත්තමග්ගගණං. ආසවානං බයෙ ඤාණං ආසවක්ඛයඤාණන්ති දස්සෙන්නො “තත්‍ර චෙතං ඤාණං”න්ති වත්ථා බයෙති ව ආධාරෙ භූමිමං, න විසයෙති දස්සෙන්නො “තප්පරියාපන්නත්තා”ති ආහ. ඉදං දුක්ඛන්ති දුක්ඛස්ස අරියසච්චස්ස තදා පච්චක්ඛතො ගතිතභාවදස්සනං. එත්තකං දුක්ඛන්ති තස්ස පරිච්ඡිජ්ජ ගතිතභාවදස්සනං. න ඉතො හියොයාති අනවසෙසෙන්වා ගතිතභාවදස්සනං. තෙනාහ “සබ්බමපි දුක්ඛස්සච්ච”න්තිආදි. සරසලක්ඛණපටිච්චෙධෙනාති සභාවසඨ්ඨාතස්ස ලක්ඛණස්ස අසම්මොහතො පටිච්ඡික්කුනෙන. අසම්මොහපටිච්චෙධොති ව යථා තස්මිං ඤාණෙ පවත්තෙ පච්ඡා දුක්ඛස්ස සරුපාදිපරිච්ඡෙදෙ සම්මොහො න හොති, තථා පවත්ති. තෙනාහ “යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති. නිබ්බන්තිකන්ති නිජ්ජාදෙන්තං. යං යානං පත්ථාති යං නිබ්බානං මග්ගස්ස ආරම්භපච්චයට්ඨෙයන කාරණභූතං ආගම්ම. තදුභයවතො හි පුග්ගලස්ස පත්ති තදුභයස්ස පත්තිති චූත්තං. පත්ථාති වා පාපුණනහෙතු. අප්පවත්තින්ති අප්පවත්තිතිමිත්තං. තෙ වා න පවත්තන්ති එත්ථාති අප්පවත්ති, නිබ්බානං. තස්සාති දුක්ඛනිරොධස්ස. සම්පාපකන්ති සච්ඡිකිරියාවසෙන සම්මදෙව පාපකං.

කිලෙසවසෙනාති ආසවසඨ්ඨාතකිලෙසවසෙන. යස්මා ආසවානං දුක්ඛසච්චපරියායො, තප්පරියාපන්නත්තා, සෙසසච්චානඤ්ච තංසමුදයාදිපරියායො අත්ථී, තස්මා චූත්තං “පරියායතො”ති. දස්සෙන්නො සච්චාතීති යොජනා. ආසවානංයෙව චෙත්ථ ගහණං “ආසවානං බයඤාණායා”ති ආරද්ධත්තා. තථා හි ආසවච්චුත්තිසීසෙනෙව සබ්බසංකිලෙසච්චුත්ති චූත්තා. ඉදං දුක්ඛන්ති යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසින්නිආදිනා මිස්සකමග්ගො ඉධ කට්ඨොති “සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කට්ඨං”ති චූත්තං. එත්ථ ව සච්චප්පටිච්චෙධස්ස තදා අතීතකාලිකත්තා “යථාභූතං අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති වත්ථාපි අභිසම්මසාලෙ තස්ස පච්චුප්පන්නතං උපාදාය “එවං ජානතො එවං පස්සතො”ති වත්තමානකාලෙන නිද්දෙසො කතො. සො ව කාමං මග්ගක්ඛණතො පරං යාවජ්ජතනා අතීතකාලිකො එව, සබ්බපට්ඨං පනස්ස අතීතකාලිකත්තං ඵලක්ඛණෙනෙව චෙදිතබ්බන්ති ආහ “ච්චුච්චිත්ථාති ඉමිනා ඵලක්ඛණං දස්සෙති”ති. ජානතො පස්සතොති වා හෙතුනිද්දෙසොයං. ජානනහෙතු දස්සනහෙතු කාමාසවාපි චිත්තං ච්චුච්චිත්ථාති යොජනා. භවාසවග්ගහණෙනෙව චෙත්ථ භවරාගස්ස විය භවදිට්ඨියාපි සම්මරොධොති දිට්ඨාසවස්සපි සඨ්ඨගහො දට්ඨබ්බො.

යස්මා පභීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණෙන විජ්ජමානස්සපි කම්මස්ස ආයතිං අප්පට්ඨසන්ධිකභාවතො “බිණා ජාති”ති ජානාති, යස්මා ව මග්ගපච්චචෙක්ඛණාදිහි චූෂිතං බ්‍රහ්මවරියන්තිආදි පජානාති, තස්මා චූත්තං “බිණා ජාතීති ආදිහි තස්ස භූමි”න්ති. තත්ථ තස්සාති පච්චචෙක්ඛණඤාණස්ස. භූමීන්ති පවත්තිට්ඨානං. යෙනාධිප්පායෙන “කතමා පනා”තිආදිනා වොදනා කතා, තං පකාසෙන්වා පරිහාරං වත්තුකාමො ආහ “න තාවස්සා”තිආදි. න තාවස්ස අතීතා ජාති බිණාති මග්ගභාවනාය න බිණාති අධිප්පායො. තත්ථ කාරණමාහ “පුබ්බෙව බිණත්තා”ති. න අනාගතා අස්ස ජාති බිණාති යොජනා. න අනාගතාති ව අනාගතත්තසාමඤ්ඤං ගහෙන්වා ලෙසෙන වදති. තෙනාහ “අනාගතෙ වායාමාභාවතො”ති. විජ්ජමානෙයෙව හි පයොගො සම්භවති, නාවිජ්ජමානෙති අධිප්පායො. අනාගතවිසෙසො පනෙන්ථ අධිප්පෙනො, තස්ස ව බෙජනෙ වායාමොපි ලබ්භතෙව. තෙනාහ “යා පන මග්ගස්සා”තිආදි. “යා පනා”ති හි ආදිනා මග්ගභාවනාය අනාගතජාතියා එව හෙතුවිනාසන්ද්ථාරෙන් බිණභාවො පකාසීයති. එකචතුපඤ්චවොකාරහවෙසුති භවත්තයග්ගහණං චූත්තනයෙන අනවසෙසතො ජාතියා බිණභාවදස්සනත්ථං. තන්ති යථාචූත්තජාතීං. සොති භගවා.

බ්‍රහ්මවරියවාසො නාම ඉධ මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස නිබ්බන්තනමෙවාති ආහ “නිට්ඨික”න්ති. සම්මාදිට්ඨියා වතුසු සච්චෙසු පරිඤ්ඤාදිකිච්චසාධනවසෙන පවත්තමානාය සම්මාසඨ්ඨිකප්පාදිනම්පි දුක්ඛස්සච්චෙ පරිඤ්ඤාහිසමයානුගුණා පවත්ති, ඉතරසච්චෙසු ව නෙසං පහානාහිසමයාදිවසෙන පවත්ති පාකටා එව. තෙන චූත්තං “වතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියාභාවනාහිසමයවසෙනා”ති. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉමෙ පකාරා ඉත්ථං, තබ්භාවො ඉත්ථත්තං, තදත්ථත්ති චූත්තං හොති. තෙ පන පකාරා අරියමග්ගඛ්‍යාපාරභූතා පරිඤ්ඤාදයො ඉධාධිප්පෙනාති ආහ “එවංසොළසකිච්චභාවායා”ති. තෙ හි මග්ගං පච්චචෙක්ඛතො මග්ගානුභාවෙන පාකටා හුත්වා උපට්ඨහන්ති, පරිඤ්ඤාදීසු ව පහානමෙව පධානං, තදත්ථත්තාය ඉතරෙසන්ති ආහ “කිලෙසක්ඛයාය වා”ති. පභීනකිලෙසපච්චචෙක්ඛණවසෙන වා එතං චූත්තං. “නාපරං ඉත්ථත්තායාති අබ්භඤ්ඤාසි”න්ති එත්ථායමපරො නයො – ඉත්ථත්තායාති නිස්සක්කෙ සම්පදානවචනං. තෙනායමත්ථො – ඉත්ථත්තාය ඉත්ථම්භාවතො ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදාති වත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං අනාගතක්ඛන්ධසන්තානං මය්හං නත්ථී, ඉමෙ පන වර්මත්තභාවසඨ්ඨාතා පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා අප්පනිට්ඨා තිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකා රුක්ඛා විය. අපරිඤ්ඤාතමූලකා හි පනිට්ඨා. යථාහ “කබ්බිකාරෙ වෙ, හික්ඛෙවෙ, ආභාරෙ අත්ථී රාගො අත්ථී නන්දි අත්ථී තණ්හා, පනිට්ඨිතං තත්ථ විඤ්ඤාණං චිරුල්හ”න්තිආදි (සං. නි. 2.64; කථා. 296; මහානි. 7). තෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා වර්මකච්ඤ්ඤාණනිරොධෙන අනුපාදානො විය ජාතවෙදො නිබ්බායිස්සන්තිති අබ්භඤ්ඤාසින්නි.

පච්චචෙක්ඛණඤාණපරිග්ගහිතන්ති න පට්ඨමදුතියඤාණද්වයාධිගමං විය කෙවලන්ති අධිප්පායො. දස්සෙන්නොති නිගමනවසෙන දස්සෙන්නො. සරුපතො හි පුබ්බෙ දස්සිතමෙවාති. සෙසමෙන්ථ චූත්තනයත්තා සුච්ඤ්ඤයාමෙව.

තික්ඛත්තුං ජානොති ඉමිනා පන ඉදං දස්සෙති “අහං, බ්‍රාහ්මණ, පට්ඨච්ඡිජ්ජාය ජානොයෙව පුරෙජාතස්ස සහජාතස්ස වා අභාවතො සබ්බෙසං වුඩ්ධො මහල්ලකො, කිම්ඨිගං පන තිහි විජ්ජාහි තික්ඛත්තුං ජානොති.

ප්‍රබලතාවය සඳහා භාවිත කරන අතීත සංස්කෘතීන් අතීතාරම්භ සහායකයක් නොවන බව ප්‍රබලතාවය සඳහා භාවිත කරන අතීත සංස්කෘතීන් පකාසෙන්වානි යොජන බිං. තත් අතීත සංස්කෘතීන් අතීත ක්වන්ධායන නාමයක් වන අතීත කොට්ඨාසය අප්පට්ඨන සඳහා. දිබ්බවක්ඛු සංස්ස පච්චුප්පන්තාරම්භයන් යථාකම්ම ප්‍රග්‍යාණ සංස්ස අනාගත සංස්ස ව දිබ්බවක්ඛු වසෙනෙව ඉප්ඤ්ඤානො දිබ්බවක්ඛුනො පරිභණ්ඩ සඳහා භාවිතා දිබ්බවක්ඛු මිහියෙව ව ධීතස්ස වෙනොපරිය සඳහා සිද්ධිතො වුත්තං “දිබ්බවක්ඛුනා පච්චුප්පන්තාරාගත සංස්ස” නි. තත් දිබ්බවක්ඛුනාති සපරිභණ්ඩෙන දිබ්බවක්ඛු සඳහා. පච්චුප්පන්තාරාගත සංස්ස ව අනාගත සංස්ස ව පච්චුප්පන්තාරාගත සංස්ස, තත් සඳහා පච්චුප්පන්තාරාගත සංස්ස. ආසවක්ඛය සඳහා ධර්මයෙන් සබ්බසංකප්ප සඳහා සංස්ස විය සෙසා සාධාරණ සඳහා ද සබ්බසංකප්ප ආවේණික බුද්ධ ධර්ම මාදීනම් අනසංකප්ප සාධාරණය වූ ද්විගුණය ඉප්ඤ්ඤානො වුත්තං “ආසවක්ඛයෙන සකල ලොකීය ලොකුත්තරගුණ” නි. තෙනහ “සබ්බෙසි සබ්බසංකප්පගුණ පකාසෙන්වා” නි.

ආසවක්ඛය සඳහා කපා නිවිසිනා.

දෙසනානුමොදන කපා

15. පිතිවිප්ථාරපරිපුණ්ණගත්තවිත්තොති පිතිඵල භූත පරිපුණ්ණකායවිත්තො. අසුඤ්ඤාණන්ති අසුඤ්ඤාණස්සාති අත්ථො. ධිසද්දස්ස යොගතො හි සාමිඅත්ථෙ එතං උපයොගවචනං. අභික්කන්තාති එත්ථ අභික්කන්තා, විගතාති අත්ථොති ආහ “බයෙ දිස්සති” නි. තෙනෙව හි “නික්ඛන්තො පඨමො යාමො” නි වුත්තං. අභික්කන්තතරො වාති අතිවිය කන්තතරො මනොරමො, තාදිසො ව සුන්දරො භද්දකො නාම භොතිති ආහ “සුන්දරෙ දිස්සති” නි. කොති දෙවනාගයක්ඛන්ධ බ්බාදිසු කො කතමො. මෙති මම. පාදානීති පාදෙ. ඉද්ධියාති ඉමාය එවරුපාය දෙවිද්ධියා. යසසාති ඉමිනා එදිසෙන පරිවාරෙන පරිවිජෙදෙන. ජලන්ති විජ්ජොතමානො. අභික්කන්තතොති අතිවිය කන්තෙන කමතියෙන අභිරුපෙන. වණ්ණෙනාති ඡවිවණ්ණෙන සරිවණ්ණනිභාය. සබ්බා ඔභාසයං දිසාති දසපි දිසා පභාසෙන්තො වන්දො විය සුරියො විය ව එකොභාසං එකාලොකං කරොන්තොති ගාථාය අත්ථො. අභිරුපෙති උළාරරුපෙ සම්පන්නරුපෙ.

අභික්කන්තං භො ගොතම, අභික්කන්තං භො ගොතමාති වචනද්වයස්ස “සාධු සාධු භො ගොතමා” නි ආමෙඛිතවසෙන අත්ථං දස්සෙන්වා තස්ස විසයං නිද්ධාරෙන්තො ආහ “භයෙ කොධෙ” නි ආදි. තත් “වොරො වොරො, සප්පො සප්පො” නි ආදිසු භයෙ ආමෙඛිතං. “විජ්ඣා විජ්ඣා, පහර පහරා” නි ආදිසු කොධෙ. “සාධු සාධු” නි ආදිසු පසංසායං. “ගච්ඡ ගච්ඡ, ලුනාහි ලුනාහි” නි ආදිසු තුරිතෙ. “ආගච්ඡ ආගච්ඡා” නි ආදිසු කොතුහලෙ. “බුද්ධො බුද්ධොති වින්තෙන්තො” නි ආදිසු (බු. වං. 2.44) අවිජරෙ. “අභික්කමථායස්මන්තො, අභික්කමථායස්මන්තො” නි ආදිසු (දී. නි. 3.20; අ. නි. 9.11) භාසෙ. “කහං එකපුත්තක, කහං එකපුත්තකා” නි ආදිසු සොකෙ. “අභො සුඛං, අභො සුඛ” නි ආදිසු (උදා. 20; වුළුව. 332) පසාදෙ. ව-සද්දො අවුත්තසමුච්චියත්ථො. තෙන ගරහ අසම්මානාදීනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො. තත් “පාපො පාපො” නි ආදිසු ගරහායං. “අභිරුපක අභිරුපකා” නි ආදිසු අසම්මානෙ දට්ඨබ්බො.

නයිදං ආමෙඛිතවසෙන ද්වික්ඛන්තුං වුත්තං, අථ බො අත්ථද්වයවසෙනාති දස්සෙන්තො “අථ වා” නි ආදිමාහ. අභික්කන්තන්ති වචනං අපෙක්ඛිත්වා නපුංසක ලිඛිතවසෙන වුත්තං. තං පන භගවතො වචනං ධම්මස්ස දෙසනාති කන්වා වුත්තං “යදිදං භොතො ගොතමස්ස ධම්මදෙසනා” නි. අත්ථමන්තදස්සනං වා එතං, තස්මා අත්ථවසෙන ලිඛිතවිහන්ති විපරිණාමො වෙදිතබ්බො. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. දොසනාසනතොති රාගාදිකිලෙසවිද්ධං සනතො. ගුණාධිගමනතොති සීලාදිගුණානං සම්පාපනතො. යෙ ගුණෙ දෙසනා අධිගමෙති, තෙසු පධානභූතා ගුණා දස්සෙන්බ්බාති තෙ පධානභූතෙ ගුණෙ තාව දස්සෙන්තුං “සද්ධාපනනතො පඤ්ඤාපනනතො” නි වුත්තං. සද්ධාපමුඛා හි ලොකියා ගුණා, පඤ්ඤාපමුඛා ලොකුත්තරා. සාත්ථතොති ආදිසු සීලාදිඅත්ථසම්පත්තියා සාත්ථතො, සභාවනිරුත්තසම්පත්තියා සබ්බසංකප්පනතො. සුවිඤ්ඤාසංසද්දප්පයොගතාය උත්තානපදතො, සණ්ඨසුබ්බමභාවෙන දුට්ඨඤ්ඤාසංසත්තාය ගම්භීරත්ථතො. සිනිද්ධමුදුරුසද්දප්පයොගතාය කණ්ණසුඛතො, විපුලවිසුද්ධපමෙතියත්ථතාය භද්දසඛිගමතො. මානාතිමානවිධමනෙන අනන්තුක්කංසනතො, ඵම්භසාරම්භනිම්මද්දෙනෙන අපරවම්භනතො. හිතාධිප්පායප්පවත්තියා පරෙසං රාගපරිලාභාදිවූපසමනෙන කරුණාසීතලතො, කිලෙසන්ධකාරවිධමනෙන පඤ්ඤාවදානතො. කරවිකරුතමඤ්ජුතාය ආපාථරමණියතො, පුබ්බාපරාවිරුද්ධසුවිසුද්ධත්ථතාය විමද්දක්ඛමතො. ආපාථරමණියතාය එව සුයාමානසුඛතො, විමද්දක්ඛමතාය හිතප්ඤ්ඤාසංසත්තාය ව විමංසියමානහිතතොති එවමන්ථො වෙදිතබ්බො. එවමාදීනීති ආදි-සද්දෙන සංසාරවක්කතිවත්තනතො, සද්ධම්මවක්කප්පවත්තනතො, මිථිභවාදවිධමනතො, සම්මාවාදපතිට්ඨාපනතො, අකුසලමූලසමුද්ධරණතො, කුසලමූලසංරොපනතො, අපායද්වාරපිට්ඨානතො, සග්ගමග්ගද්වාරවිවරණතො, පරිසුට්ඨානවූපසමනතො, අනුසයසමුග්ගානනතොති එවමාදීනං සඛිගහො දට්ඨබ්බො.

අධොමුඛධපිතන්ති කෙනවි අධොමුඛං ධපිතං. භෙට්ඨාමුඛජාතන්ති සභාවෙනෙව භෙට්ඨාමුඛං ජාතං. උග්ගාටෙය්‍යාති විවටං කරෙය්‍ය. භන්තෙ ගහෙන්වාති “පුරත්ථාහිමුඛො උත්තරාහිමුඛො වා ගච්ඡා” නි ආදීනි අවත්වා භන්තෙ ගහෙන්වා “නිස්සන්දෙනං එස මග්ගො, එවං ගච්ඡා” නි දස්සෙය්‍ය. කාලපක්ඛවාතුද්දසීති කාලපක්ඛෙ වාතුද්දසී කාලපක්ඛවාතුද්දසී. නික්කුප්පිතං උක්කුප්පෙය්‍යාති ආධෙය්‍යස්ස අනාධාරභූතං භාජනං ආධාරභාවාදනවසෙන

උක්කුප්පේයා. හෙට්ඨාමුඛජාතකාය සද්ධම්මවිමුඛං අධොමුඛයපිතකාය අසද්ධම්මෙ පතිට්ඨිතන්ති එවං පදද්වයං යථාරහං යොජෙතබ්බං, න යථාසඬ්ඛ්‍යං. කාමං කාමච්ඡන්දාදයොපි පටිච්ඡාදකා නිවරණභාවතො, මිච්ඡාදිට්ඨි පන සවිසෙසං පටිච්ඡාදිකා සත්තෙ මිච්ඡාහිනිවෙසනෙනාති ආහ “මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්ත”න්ති. තෙනාහ භගවා – “මිච්ඡාදිට්ඨිපරමාහං, හික්ඛවෙ, චජ්ජං වදාමි”ති. සබ්බො අපායගාමිමග්ගො කුම්මග්ගො කුච්ඡිතො මග්ගොති කත්වා, සම්මාදිට්ඨිආදීනං උජුපටිපක්ඛතාය මිච්ඡාදිට්ඨිආදයො අට්ඨ මිච්ඡන්තධම්මො මිච්ඡාමග්ගො. තෙනෙව හි තදුභයපටිපක්ඛතං සන්ධාය “සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආචික්ඛන්තෙනා”ති වුත්තං. සප්පිආදිසන්තිස්සයො පදිපො න තථා, උජ්ජලො යථා තෙලසන්තිස්සයොති තෙලපජ්ජොතග්ගහං. එතෙහි පරියායෙහීති එතෙහි නික්කුප්පේකුප්පනපටිච්ඡන්තවිවරණාදිඋපමොපමිතබ්බප්පකාරෙහි, එතෙහි වා යථාවුත්තෙහි අරසරූපතාදීනං අත්තති අඤ්ඤා පටිපාදනපරියායෙහි අත්තතො දිබ්බවිහාරවිභාවනපරියායෙහි චිජ්ජන්තයවිභාවනාපදෙසෙන අත්තතො සබ්බඤ්ඤාගුණවිභාවනපරියායෙහි ව. තෙනාහ “අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතො”ති.

දෙසනානුමොදනකථා නිට්ඨිතා.

පසන්නාකාරකථා

පසන්නාකාරන්ති පසන්තෙහි කාතබ්බං සක්කාරං. සරණං ගච්ඡාමිති එත්ථ ඉති-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති ආහ “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති. එත්ථ හි නායං ගම්සද්දො නිසද්දාදයො විය ද්විකම්මකො, තස්මා යථා අජං ගාමං නෙතීති වුවවති, එවං “ගොතමං සරණං ගච්ඡාමි”ති වත්තුං න සක්කා, “සරණන්ති ගච්ඡාමි”ති පන වත්තබ්බං, තස්මා එත්ථ ඉති-සද්දො ලුත්තනිද්දිට්ඨොති වෙදිතබ්බං. සරණන්ති පටිසරණං. තෙනාහ “පරායණ”න්ති. පරායණභාවො ව අනත්ථනිසෙධනෙන අත්ථසම්පටිපාදනෙන ව හොතිති ආහ “අසස්ස තාතා හිතස්ස ව විධාතා”ති. අසස්සාති දුක්ඛතොති වදන්ති, පාපතොති පන අත්ථො යුත්තො, නිස්සක්කෙ වෙතං සාම්ච්චනං. සරණන්ති ගමනඤ්චෙන්ථ තදධිප්පායෙන භජනං තථා ජානනං වාති දස්සෙන්නො “ඉති ඉමිනා අධිප්පායෙනා”තිආදිමාහ. තත්ථ ගච්ඡාමිතිආදිසු පුරිමස්ස පුරිමස්ස පච්ඡිමං පච්ඡිමං අත්ථවචනං. භජනං වා සරණාධිප්පායෙන උපසඬ්ඛිතං, සෙවනා සන්තිකාවචරතා, පයිරූපාසනං වත්තප්පටිවත්තකරණෙන උපට්ඨානන්ති එවං සබ්බථාපි අනඤ්ඤසරණතංයෙව දිපෙති. ගච්ඡාමිති පදස්ස කථං බුජ්ඣාමිති අයමත්ථො ලබ්භන්ති ආහ “යෙසං හි”තිආදි.

අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකතනිරොධෙති පදද්වයෙනපි ඵලට්ඨා එව දස්සිතා, න මග්ගට්ඨාති තෙ දස්සෙන්නො “යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජමානෙ වා”ති ආහ. නනු ව කල්‍යාණපුපුර්ජනොපි යථානුසිට්ඨං පටිපජ්ජන්ති වුවවති? කිඤ්චාපි වුවවති, නිජ්ජපරියායෙන පන මග්ගට්ඨා එව තථා වත්තබ්බං, න ඉතරෙ නියාමොක්කමනාභාවතො. තථා හි තෙ එව “අපායෙසු අපතමානෙ ධාරොති”ති වුත්තා. සම්මත්තනියාමොක්කමනෙන හි අපායවිනිමුත්තසම්භවො. අක්ඛායන්ති එත්ථ ඉති-සද්දො ආදිඅත්ථො, පකාරත්ථො වා. තෙන “යාවතා, හික්ඛවෙ, ධම්මො සඬ්ඛිතා වා අසඬ්ඛිතා වා, විරාගො තෙසං අග්ගමක්ඛායති”ති (ඉතිවු. 90; අ. නි. 4.34) සුත්තපදං සඬ්ඛිතාහි, “චිත්ථාරො”ති වා ඉමිනා. එත්ථ ව අරියමග්ගො නියානිකතාය, නිබ්බානං තස්ස තදත්ථසිද්ධිහෙතුතායාති උභයමෙව නිජ්ජපරියායෙන ධම්මොති වුත්තො. නිබ්බානඤ්ඤි ආරම්මණපච්චයභූතං ලභිත්වා අරියමග්ගස්ස තදත්ථසිද්ධි, තථාපි අරියඵලානං “යස්මා තාය සද්ධාය අවුපසන්තායා”තිආදිවචනතො මග්ගෙන සමුච්ඡින්නානං කිලෙසානං පටිප්පස්සද්ධිප්පහානකිව්චතාය නියානානුගුණතාය නියානපරියොසානතාය ව. පරියත්තිධම්මස්ස පන නියානධම්මසමධිගමහෙතුතායාති ඉමිනා පරියායෙන වුත්තනයෙන ධම්මභාවො ලබ්භති එව, ස්වායමත්ථො පාඨාරුළුහො එවාති දස්සෙන්නො “න කෙවල”න්තිආදිමාහ.

රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතොති කාමරාගො භවරාගොති එවමාදිහෙදො සබ්බොපි රාගො විරජ්ජති පභීයති එතෙනාති රාගවිරාගොති මග්ගො කථිතො. අනෙපමසොකන්ති ඵලන්ති ඵජාසඬ්ඛිතාය තණ්හාය අන්තොනිජ්ඣානලක්ඛණස්ස සොකස්ස ව තදුජ්ජන්තියං සබ්බසො පරික්ඛිණන්තා අනෙපමසොකන්ති ඵලං කථිතං. අජ්ජට්ඨකුලන්ති අවිරොධදිපනතො කෙනවි අවිරුද්ධං, ඉට්ඨං පඤ්ඤන්ති වා අත්ථො. පගුණරූපෙන පවත්තිතත්තා, පකට්ඨගුණවිභාවනතො වා පගුණං. යථාහ “විහිංසසඤ්ඤී පගුණං නහාසිං, ධම්මං පඤ්ඤං මනුෂ්ඨෙසු බ්‍රහ්මෙ”ති (ම. නි. 1.283; මහාව. 9). සබ්බධම්මක්ඛන්ධා කථිතාති යොජනා. දිට්ඨිසීලසඬ්ඛිතතොති “යායං දිට්ඨි අරියා නියානිකා නියානි තක්කරස්ස සම්මා දුක්ඛක්ඛායාය, තථාරූපාය දිට්ඨියා දිට්ඨිසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54) එවං වුත්තාය දිට්ඨියා “යාති තාති සීලාති අධණ්ඩාති අච්ඡිද්දාති අසබ්බාති අකම්මාසාති භුජිස්සාති විඤ්ඤාප්පසන්ථාති අපරාමට්ඨාති සමාධිසංවත්තනිකාති, තථාරූපෙහි සීලෙහි සීලසාමඤ්ඤගතො විහරති”ති (දී. නි. 3.324, 356; ම. නි. 1.492; 3.54; අ. නි. 6.12) එවං වුත්තානං සීලානඤ්ච සංභතභාවෙන, දිට්ඨිසීලසාමඤ්ඤනාති අත්ථො. සංභතොති සට්ඨතො, සමෙතොති අත්ථො. අරියපුත්ගලා හි යත්ථ කත්ථවි දුරෙ යිතාපි අත්තතො ගුණසාමග්ගියා සංභතා එව. අට්ඨ ව පුත්ගලා ධම්මදසා තෙති පුරිසයුගලවසෙන වත්තාරොපි පුත්ගලවසෙන අට්ඨෙව අරියධම්මස්ස පච්චක්ඛදස්සාචිතාය ධම්මදසා. තිණි වත්ථුති සරණන්ති ගමනෙන තික්ඛන්තුං ගමනෙන ව තිණි සරණගමනාති. පටිවෙදෙසීති අත්තතො හදයඬ්ගතං වාචාය පවෙදෙසි.

පසන්නාකාරකථා නිට්ඨිතා.

සරණගමනකථා

සරණගමනස්ථ විසයජ්‍යෙහිදී භික්ෂුවල සංකීර්ණ සහෙදානං විය කත්තු ව විභාවනා තත්ව කොසල්ලාය හොතිති “සරණගමනෙසු කොසල්ලත්ථං සරණං...පෙ.... වෙදිතබ්බො”ති චුත්තං තෙන විනා සරණගමනස්සෙව අසම්භවතො. තත්ව සරණන්ති පදත්ථතො තාව හිංසනීති සරණං. හිංසත්ථස්ස හි සරසද්දස්ස වසෙනෙනං පදං දට්ඨබ්බං, තස්මා සරණගතානං තෙනෙව සරණගමනෙන වට්ටභයං විත්තුත්‍රාසං කාශිකං දුක්ඛං දුග්ගතිපරියාපන්නං සබ්බමිති දුක්ඛං භනති, විනාසෙතිති අත්ථො. රතනත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං . අථ වා හිතෙ පවත්තනෙන “සම්පන්නසීලා, භික්ඛවෙ, විහරො”ති ආදිනා (ම. නි. 1.64) අත්ථෙ නියොජනෙන අභිතා ව නිවත්තනෙන “පාණාතිපාතස්ස බො පන පාපකො විපාකො, පාපකං අභිසම්පරාය”න්ති ආදිනා ආදීනවදස්සනාදිමුඛෙන අනත්ථතො නිවත්තනෙන සත්තානං භයං හිංසනී, හිතාහිතෙසු අප්පචත්තිපචත්තිහෙතුකං ඛ්‍යාසනං අපචත්තිකරණෙන විනාසෙති බුද්ධො. භවකත්තාරඋත්තරණෙන මග්ගසංඛිතො ධම්මො සත්තානං භයං හිංසනී, ඉතරො අස්සාසදානෙන. අප්පකානම්පි දානවසෙන පුජාවසෙන ව උපනීතානං සක්කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සත්තානං භයං හිංසනී සංඝො අනුත්තරදක්ඛිණෙයාභාවතො, තස්මා ඉමිනාපි විහජිත්වා චුත්තපරියායෙන රතනත්තයං සරණං. “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා, ස්වාක්ඛාතො ධම්මො, සුප්පටිපන්නො සංඝො”ති ඵවං පවත්තරතනත්තයපසආදතග්ගරුකතාහි විබුතදිට්ඨිවිචිකිච්ඡාසම්මොහඅස්සද්ධියාදිතාය විහතකිලෙසො තදෙව රතනත්තයං සරණං පරායණං ගති තාණං ලෙණන්ති ඵවං පවත්තියා තප්පරායණකාරප්පවත්තො විත්තුප්පාදො සරණගමනං සරණන්ති ගච්ඡති එතෙනාති කත්වා. තෙන යථාචුත්තවිත්තුප්පාදෙන සමන්තාගතො සත්තො සරණන්ති ගච්ඡති, චුත්තප්පකාරෙන විත්තුප්පාදෙන “එතානි මෙ තීණි රතනානි සරණං, එතානි පරායණං”න්ති ඵවං උපෙති භජති සෙවති පසිරුපාසති, ඵවං වා ජානාති, බුද්ධකීර්ති අත්ථො. ඵවං තාව සරණං, සරණගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡති, ඉදං තයං වෙදිතබ්බං.

සරණගමනජ්‍යෙහිදී පන දුට්ඨං සරණගමනං ලොකුත්තරං ලොකියඤ්ච. තත්ව ලොකුත්තරං දිට්ඨස්ථිවානං මග්ගක්ඛණෙ සරණගමනුපක්කිලෙසසම්ප්‍රවිෂේදනෙන ආරම්මණතො නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා කිව්වතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉප්ප්ඤ්ඤිති. අත්ථතො චතුස්ථිවාධිගමො ඵව හි ලොකුත්තරසරණගමනං. තත්ව හි නිබ්බානධම්මො සච්ඡිකිරියාහිසමයවසෙන, මග්ගධම්මො භාවනාහිසමයවසෙන පටිවිජ්ඣියමානොයෙව සරණගමනත්ථං සාධෙති, බුද්ධගුණා පන සාවකගොචරභූතා පරිඤ්ඤාහිසමයවසෙන, තථා අරියසංඝගුණා. තෙන චුත්තං “කිව්වතො සකලෙපි රතනත්තයෙ ඉප්ප්ඤ්ඤිති”ති . ඉප්ප්ඤ්ඤිති සහෙව ඉප්ප්ඤ්ඤිති, න ලොකියං විය පටිපාටියා අසම්මොහපටිවෙධෙන පටිවිද්ධත්තා. යෙ පන වදන්ති “න සරණගමනං නිබ්බානාරම්මණං හුත්වා පවත්තති, මග්ගස්ස අධිගතත්තා පන අධිගතමෙව හොති එකච්ඡානං තෙවිජ්ජාදිනං ලොකියවිජ්ජාදයො වියා”ති, තෙසං ලොකියමෙව සරණගමනං සියා, න ලොකුත්තරං. තඤ්ච අයුත්තං දුට්ඨස්සපි ඉච්ඡිතබ්බත්තා. ලොකියං පන සරණගමනං පුට්ඨජනානං සරණගමනුපක්කිලෙසවික්ඛම්භනෙන ආරම්මණතො බුද්ධාදිගුණාරම්මණං හුත්වා ඉප්ප්ඤ්ඤිති. තං අත්ථතො බුද්ධාදිසු වත්ථුසු “සම්මාසම්බුද්ධො භගවා”ති ආදිනා සද්ධාපටිලාභො යථාචුත්තසද්ධාපුබ්බිතමා ව සම්මාදිට්ඨි, දසසු පුඤ්ඤකිරියවත්ථුසු දිට්ඨිපුකම්මන්ති චුච්චති. එත්ථ ව “සද්ධාපටිලාභො”ති ඉමිනා මාතාදිහි උස්සාහිතදාරකාදිනං විය ඤාණවිජ්ජයුත්තසරණගමනං දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං. “සම්මාදිට්ඨි”ති ඉමිනා පන ඤාණසම්පයුත්තං සරණගමනං දස්සිතං බුද්ධසුබුද්ධතං ධම්මසුධම්මතං සංඝසුප්පටිපන්නිඤ්ච ලොකියාවබ්බොධවසෙනෙව සම්මා ඤායෙන දස්සනතො.

තයිදං ලොකියසරණගමනං චතුර්ධා පවත්තති අත්තසන්නියාතනෙන තප්පරායණතාය සිස්සභාවූපගමනෙන පණිපාතෙනාති. තත්ව අත්තසන්නියාතනං නාම “අප්ප ආදිං කත්වා අභං අත්තානං බුද්ධස්ස නියාතෙමි, ධම්මස්ස, සංඝස්සා”ති ඵවං බුද්ධාදිනංයෙව සංසාරදුක්ඛන්තර්වරණත්ථං අත්තතො අත්තභාවස්ස පරිච්චජනං. තප්පරායණතා නාම “අප්ප ආදිං කත්වා අභං බුද්ධපරායණො ධම්මපරායණො සංඝපරායණොති මං ධාරො”ති ඵවං තප්පරායණභාවො. සිස්සභාවූපගමනං නාම “අප්ප ආදිං කත්වා ‘අභං බුද්ධස්ස අත්තෙවාසිකො, ධම්මස්ස, සංඝස්සා’ති මං ධාරො”ති ඵවං සිස්සභාවූපගමො. පණිපාතො නාම “අප්ප ආදිං කත්වා ‘අභං අභිවාදනං පච්චිට්ඨානං අඤ්ජලිකම්මං සාමිච්ඡිකම්මං බුද්ධාදිනංයෙව තිණ්ණං වත්ථුනං කරොමි’ති මං ධාරො”ති ඵවං බුද්ධාදිසු පරමනිපච්චිකාරො. ඉමෙසඤ්ඤි චතුත්තං ආකාරානං අඤ්ඤතරම්පි කරොන්තෙන ගහිතංයෙව හොති සරණගමනං.

අපිව “භගවතො අත්තානං පරිච්චජාමි, ධම්මස්ස සංඝස්ස අත්තානං පරිච්චජාමි, ජීවිතං පරිච්චජාමි, පරිච්චත්තොයෙව මෙ අත්තා, පරිච්චත්තංයෙව මෙ ජීවිතං, ජීවිතපරියන්තිකං බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි, බුද්ධො මෙ සරණං ලෙණං තාණං”න්ති ඵම්මපි අත්තසන්නියාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරඤ්ච වතාහං පස්සාමි, භගවත්තමෙව පස්සාමි, සුගතඤ්ච වතාහං පස්සාමි, භගවත්තමෙව පස්සාමි, සම්මාසම්බුද්ධඤ්ච වතාහං පස්සාමි, භගවත්තමෙව පස්සාමි”ති (සං. නි. 2.154) ඵවං මහාකස්සපත්ථෙරස්ස සරණගමනං විය සිස්සභාවූපගමනං දට්ඨබ්බං.

“සො අභං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං පුරා පුරං;
නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ව සුධම්මතං. (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194);

“තෙ මයං විචරිස්සාමි, ගාමා ගාමං නගා නගං...පෙ.... සුධම්මත”න්ති. (සු. නි. 182) –

එවමිපි ආලවකසාතාගිරිහෙමවතාදීනං සරණගමනං විය තප්පරායණකා වෙදිතබ්බො. නනු වෙනෙ ආලවකාදයො මග්ගෙනෙව ආගතසරණගමනා, කථං තෙසං තප්පරායණකාසරණගමනං චුත්තන්ති? මග්ගෙනාගතසරණගමනෙහිපි “සොහං විවරිස්සාමි ගාමා ගාම”න්තිආදීනා (සං. නි. 1.246; සු. නි. 194) තෙහි තප්පරායණකාකාරස්ස පවෙදිතත්තා තථා චුත්තං. අථ බො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උට්ඨායාසනා එකංසං උත්තරාසඬගං කරිත්වා භගවතො පාදෙසු සිරසා නිපතීත්වා භගවතො පාදානි මුඛෙන ව පරිවුම්බති, පාණිහි ව පරිසම්බාහති, නාමඤ්ච සාවෙති “බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං, හො ගොතම, බ්‍රාහ්මණො”ති (ම. නි. 2.394) එවමිපි පණිපාතො දට්ඨබ්බො.

සො පනෙස ඤාතිභයාවරියදක්ඛිණෙයාතාවසෙන චතුබ්බිධො හොති. තත්ථ දක්ඛිණෙයාතාහෙතුකෙන පණිපාතෙන සරණගමනං හොති, න ඉතරෙහි ඤාතිභයාදිවසප්පවත්තෙහි තිහි පණිපාතෙහි. සෙට්ඨවසෙනෙව හි සරණං ගස්හති, සෙට්ඨවසෙන හිප්පති, තස්මා යො සාකියො වා කොලියො වා “බුද්ධො අමිහාකං ඤාතකො”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යො වා “සමණො ගොතමො රාජපුත්තො මහානුභාවො අවන්දියමානො අනත්ථමිපි කරෙය්‍යා”ති භයෙන වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං. යොපි බොධිසත්තකාලෙ භගවතො සන්තිකෙ කිඤ්චි උග්ගහිතං සරමානො බුද්ධකාලෙ වා –

“එකෙන හොගං භුඤ්ජෙය්‍ය, ද්විති කම්මං පයොජයෙ;
චතුත්ථඤ්ච නිධාපෙය්‍ය, ආපදාසු භවිස්සති”ති. (දී. නි. 3.265) –

එවරුපිං දිට්ඨධම්මිකං අනුසාසනං උග්ගහෙත්වා “ආවරියො මෙ”ති වන්දති, අග්ගහිතමෙව හොති සරණං, සම්පරායිකං පන නිය්‍යානිකං වා අනුසාසනං පච්චාසිසන්තො දක්ඛිණෙයාපණිපාතමෙව කරොති. යො පන “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණෙයො”ති වන්දති, තෙනෙව ගහිතං හොති සරණං.

එවං ගහිතසරණස්ස ව උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤාතිත්ථියෙසු පබ්බජිතමිපි ඤාතිං “ඤාතකො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි සරණගමනං න හිප්පති, පගෙව අපබ්බජිතං. තථා රාජානං භයවසෙන වන්දතො. සො හි රට්ඨපුජිතත්තා අවන්දියමානො අනත්ථමිපි කරෙය්‍යාති. තථා යං කිඤ්චි සිප්පසික්ඛාපකං තිත්ථියමිපි “ආවරියො මෙ අය”න්ති වන්දතොපි න හිප්පති. එවං සරණගමනස්ස පහෙදො වෙදිතබ්බො.

සරණගමනකථා නිට්ඨිතා.

සරණගමනඵලකථා

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණගමනස්ස චත්තාරි සාමඤ්ඤඵලානි විපාකඵලං අරියමග්ගස්සෙව ලොකුත්තරසරණගමනන්ති අධිප්පෙතත්තා. සකලස්ස පන වට්ටදුක්ඛස්ස අනුප්පාදනිරොධො ආනිසංසඵලං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යො ව බුද්ධඤ්ච ධම්මඤ්ච, සඬ්ඝඤ්ච සරණං ගතො;
චත්තාරි අරියසච්චානි, සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

“දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං, දුක්ඛස්ස ව අතික්කමං;
අරියඤ්චට්ඨඬ්ඛිකං මග්ගං, දුක්ඛුපසමගාමිතං.

“එතං බො සරණං බෙමං, එතං සරණමුත්තමං;
එතං සරණමාගම්ම, සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති. (ධ. ප. 190-192);

අපිව නිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙන පෙනස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“අට්ඨානමෙනං, භික්ඛවෙ, අනවකාසො, යං දිට්ඨිසම්පන්නො පුග්ගලො කඤ්චි සඬ්ඛාරං නිච්චතො උපගච්ඡෙය්‍ය, සුඛතො උපගච්ඡෙය්‍ය, කඤ්චි ධම්මං අත්තතො උපගච්ඡෙය්‍ය, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පිතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, අරහත්තං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පදුට්ඨචිත්තො තථාගතස්ස ලොහිතං උප්පාදෙය්‍ය, සඬ්ඝං භිත්තෙය්‍ය, අඤ්ඤං සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය, නෙතං යානං විජ්ජති”ති (ම. නි. 3.128; අ. නි. 1.276).

ලොකියස්ස පන සරණගමනස්ස භවසම්පදාපි හොගසම්පදාපි ඵලමෙව. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යෙ කෙච්චි බුද්ධං සරණං ගතාසෙ,
න තෙ ගම්ඝස්සන්ති අපායභූමිං;
පහාය මානුසං දෙහං,
දෙවකායං පරිපුරෙස්සන්ති”ති.(දී. නි. 2.332; සං. නි. 1.37);

අපරම්පි වුත්තං -

“අපං බො සක්කො දෙවනමින්දො අසීතියා දෙවතාසහස්සෙහි සද්ධිං යෙනායස්මා මහාමොග්ගල්ලානො තෙත්තපසඤ්ඤා...පෙ.... එකමන්තං යීතං බො සක්කං දෙවනමින්දං ආයස්මා මහාමොග්ගල්ලානො එතදවොච ‘සාධු බො, දෙවනමින්ද, බුද්ධසරණගමනං හොති, බුද්ධසරණගමනහෙතු බො, දෙවනමින්ද, එවමිධෙකච්චෙ සත්තා කායස්ස හෙදා පරං මරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජන්ති. තෙ අඤ්ඤා දෙවෙ දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්ති දිබ්බෙන ආයුතා දිබ්බෙන චණ්ණෙන සුඛෙන යසෙන ආධිපතෙයොන දිබ්බෙහි රූපෙහි සද්දෙහි ගන්ධෙහි රසෙහි ඵොට්ඨබ්බෙහි””ති (සං. නි. 4.341).

එස නයො ධම්මෙ සඨසෙ ව.

අපිව වෙලාමසුත්තාදිවසෙනපි සරණගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බං. තථා හි වෙලාමසුත්තෙ (අ. නි. 9.20) “කරීසස්ස චතුත්ථභාගප්පමාණානං චතුරාසීතිසහස්සසඬ්ඛානං සුවණ්ණපාතිරූපියපාතිකංසපාතිනං යථාක්කමං රූපියසුවණ්ණභිරුක්ඤ්ඤපුරානං සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතානං චතුරාසීතියා හත්ථිසහස්සානං චතුරාසීතියා අස්සසහස්සානං චතුරාසීතියා රථසහස්සානං චතුරාසීතියා ධෙත්තුසහස්සානං චතුරාසීතියා කඤ්ඤාසහස්සානං චතුරාසීතියා පල්ලඤ්ඤාසහස්සානං චතුරාසීතියා වත්ථකොට්ඨසහස්සානං අපරිමාණස්ස ව ඛජ්ජභොජ්ජාදිභෙදස්ස ආහාරස්ස පරිච්චන්තවසෙන සත්තමාසාධිකානි සත්ත සංච්චිජරානි නිරන්තරං පවත්තවෙලාමමහාදානතො එකස්ස සොතාපන්නස්ස දින්නං මහප්ඵලතරං, තතො සතං සොතාපන්නානං දින්නදානතො එකස්ස සකදාගාමිනො, තතො එකස්ස අනාගාමිනො, තතො එකස්ස අරහතො, තතො එකස්ස පච්චෙකසම්බුද්ධස්ස, තතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස, තතො බුද්ධප්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස දින්නදානං මහප්ඵලතරං, තතො වාතුද්දිසං සඬ්ඝං උද්දිස්ස විහාරකරණං, තතො සරණගමනං මහප්ඵලතර”න්ති පකාසිතං. වුත්තඤ්ඤානං -

“යං, ගහපති, වෙලාමො බ්‍රාහ්මණො දානං අදාසි මහාදානං, යො වෙකං දිට්ඨිසම්පන්නං භොජෙය්‍ය, ඉදං තතො මහප්ඵලතර”න්ති (අ. නි. 9.20) -

ආදි. එවං සරණගමනඵලං වෙදිතබ්බං.

සරණගමනඵලකථා නිට්ඨිතා.

සරණගමනසංකිලෙසභෙදකථා

තත්ථ ව ලොකියසරණගමනං තිස්ස වත්ථුස්ස අඤ්ඤාණසංසයම්ච්ඡාඤ්ඤාණාදිහි සංකිලිස්සති, න මහාජුතිකං, න උජ්ජලං අපරිසුද්ධං අපරියොදානං හොති, න මහාවිජ්ජාරං අනුළාරං. එත්ථ ව අඤ්ඤාණං නාම වත්ථුත්තයස්ස ගුණානං අජානනං තත්ථ සම්මොහො. “බුද්ධො නු බො, න නු බො”තිආදිනා විචිකිච්ඡා සංසයො. මිච්ඡාඤ්ඤාණං නාම තස්ස ගුණානං අගුණභාවපරිකප්පනෙන විපරිතග්ගාහොති වෙදිතබ්බං. ලොකුත්තරස්ස පන සරණගමනස්ස නත්ථි සංකිලෙසො. ලොකියස්ස ව සරණගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො සාවජ්ජො අනවජ්ජො ව. තත්ථ සාවජ්ජො අඤ්ඤාසත්ථාරාදිස්ස අත්තනියානනාදිහි හොති, සො අනිට්ඨඵලො. අනවජ්ජො පන කාලකිරියාය හොති. ලොකියඤ්ඤා සරණගමනං සික්ඛාපදසමාදානං විය අග්ගතිකකාලපරිච්ඡෙදකං ජීවිතපරියන්තමෙව හොති, තස්මා තස්ස ඛන්ධභෙදෙන හෙදො, සො අවිජාකත්තා අඵලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවත්ථි හෙදො. භවත්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤා සත්ථාරං න උද්දිස්සති. එවං සරණගමනස්ස සංකිලෙසො ව හෙදො ව වෙදිතබ්බං.

කස්මා පනෙත්ථ වොදානං න ගහිතං, නනු වොදානවිභාවනාපි තත්ථ කොසල්ලාය හොතිති? සච්චමෙතං, තං පන සංකිලෙසග්ගහණෙන අත්ථනො දීපිතං හොතිති න ගහිතං. යානි හි තෙසං සංකිලෙසකාරණානි අඤ්ඤාණාදිනි , තෙසං සබ්බෙන සබ්බං අනුප්පාදනෙන උප්පන්නානඤ්ඤා පහානෙන වොදානං හොතිති. එවමෙත්ථ “සරණං සරණගමන”න්තිආදිනං පපඤ්චො වෙදිතබ්බං. ඉමස්ස පන යථාචුත්තපපඤ්චස්ස ඉධ අවචනෙ කාරණං දස්සෙන්නො ආහ “සො පන ඉධ වුච්චමානො”තිආදි. තත්ථ සරණවණ්ණනතොති සාමඤ්ඤඵලසුත්තෙ වුත්තසරණවණ්ණනතො.

සරණගමනසංකිලෙසභෙදකථා නිට්ඨිතා.

උපාසකත්තපටිවෙදනාකථා

එවං ධාරෙතුති එවං ජානාතුති අත්ථො. එත්ථ කො උපාසකොති සරූපපුච්ඡා, තස්මා කිංලක්ඛණො උපාසකොති වුත්තං හොති. කස්මාති හෙතුපුච්ඡා. තෙන කෙන පවත්තිනිමිත්තෙන උපාසකසද්දො තස්මිං පුග්ගලෙ නිරුල්භොති දස්සෙති. තෙනාහ “කස්මා උපාසකොති වුච්චති”ති. සද්දස්ස හි අභිධෙය්‍යාපවත්තිනිමිත්තං තදත්ථස්ස තබ්බාවකාරණං. කිමස්ස සීලන්ති කිදිසං අස්ස උපාසකස්ස සීලං, කිත්තකෙන සීලෙනායං සීලසම්පන්නො නාම හොතිති අත්ථො. කො

ආප්තවෙති කො අස්ස සම්මාආප්තවො. සො පන මිච්ඡාප්පස්ස පරිවජ්ජනෙන භොතිති සොපි විහජ්ජයති. කා විපත්තිති කස්ස සීලස්ස ආප්තස්ස වා විපත්ති. අනන්තරස්ස හි විධි වා පටිසෙධො වා. සම්පත්තිති එත්ථාපි එසෙව නයො.

ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බන්ති කථං වෙදිතබ්බං? චූචිවතෙ – කො උපාසකොති ඛත්තියාදිසු යො කොචි තිසරණං ගතො ගහට්ඨො. සරණගමනමෙව හෙත්ථ කාරණං, න ජාතිආදිවිසෙසො. චූත්තඤ්ඤෙනං “යතො ඛො, මහානාම, බුද්ධං සරණං ගතො භොති, ධම්මං, සඬ්ඝං සරණං ගතො භොති. එත්තාවතා ඛො, මහානාම, උපාසකො භොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කස්මා උපාසකොති රතනත්තය උපාසනතො. තෙනෙව සරණගමනෙන තත්ථ ව සක්කච්චකිරියාය ආදරගාරවබ්බුමානාදියොගෙන පයිරුපාසනතොති චූත්තං භොති. සො හි බුද්ධං උපාසතිති උපාසකො. ධම්මං, සඬ්ඝං උපාසතිති උපාසකො.

කිමස්ස සීලන්ති පඤ්ච වෙරමණියො. වෙරමණියොති වෙන්ථ වෙරං චූචිවති පාණාතිපාතාදිසු දුස්සීලාං, තස්ස මනනතො හනනතො විනාසනතො වෙරමණියො පඤ්ච විරතියො විරතිප්පධානත්තා තස්ස සීලස්ස. චූත්තඤ්ඤෙනං “යතො ඛො, මහානාම, උපාසකො පාණාතිපාතා පටිවිරතො භොති, අදින්නාදානා, කාමෙසුමිච්ඡාවාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා පටිවිරතො භොති. එත්තාවතා ඛො, මහානාම, උපාසකො සීලවා භොති”ති (සං. නි. 5.1033).

කො ආප්තවෙති පඤ්ච මිච්ඡාවණිජ්ජා පභාය ධම්මෙන සමෙන ජීවිතකප්පනං. චූත්තඤ්ඤෙනං – “පඤ්චමා, හික්ඛෙවෙ, වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා. කතමා පඤ්ච? සත්ථවණිජ්ජා සත්තවණිජ්ජා මංසවණිජ්ජා මජ්ජවණිජ්ජා විසවණිජ්ජා. ඉමා ඛො, හික්ඛෙවෙ, පඤ්ච වණිජ්ජා උපාසකෙන අකරණියා”ති (අ. නි. 5.177).

එත්ථ ව සත්ථවණිජ්ජාති ආවුධහණ්ඩං කත්වා වා කාරෙත්වා වා යථාකතං වා පටිලභිත්වා තස්ස වික්කයො. සත්තවණිජ්ජාති මනුස්සවික්කයො. මංසවණිජ්ජාති සුනකාරාදියො විය මිගසුකාරාදිකෙ පොසෙත්වා මංසං සම්පාදෙත්වා වික්කයො. මජ්ජවණිජ්ජාති යං කිඤ්චි මජ්ජං යොජෙත්වා තස්ස වික්කයො. විසවණිජ්ජාති විසං යොජෙත්වා සඬගහෙත්වා වා තස්ස වික්කයො. තත්ථ සත්ථවණිජ්ජා පරොපරොධනිමිත්තතාය අකරණියා චූත්තා, සත්තවණිජ්ජා අභුජස්සභාවකරණතො, මංසවිසවණිජ්ජා වධහෙතුතො, මජ්ජවණිජ්ජා පමාදට්ඨානතොති වෙදිතබ්බො.

කා විපත්තිති යා තස්සෙව සීලස්ස ව ආප්තස්ස ව විපත්ති හෙදො කොපො පකොපො ව, අයමස්ස විපත්ති. අපිච යාය එස වණ්ඩාලො වෙව භොති මලඤ්ච පටිකුට්ඨො ව, සාපිස්ස විපත්තිති වෙදිතබ්බො. තෙ ව අත්ථතො අස්සද්ධියාදියො පඤ්ච ධම්මා භොන්ති. යථාහ –

“පඤ්චහි, හික්ඛෙවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකවණ්ඩාලො ව භොති උපාසකමලඤ්ච උපාසකපටිකුට්ඨො ව. කතමෙහි පඤ්චහි? අස්සද්ධො භොති, දුස්සීලො භොති, කොතුහලමඬගලිකො භොති, මඬගලං පච්චෙති, නො කම්මං, ඉතො ව බහිද්ධා දක්ඛිණෙයාං පරියෙසති, තත්ථ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති (අ. නි. 5.175).

එත්ථ ව උපාසකපටිකුට්ඨොති උපාසකානිහිනො. බුද්ධාදිසු කම්මකම්මඵලෙසු ව සද්ධාවිපරියායො අස්සද්ධියං මිච්ඡාධිමොක්ඛො, යථාචූත්තෙන අස්සද්ධියෙන සමන්තාගතො අස්සද්ධො. යථාචූත්තසීලවිපත්තිආප්තවිපත්තිවසෙන දුස්සීලො. “ඉමිනා දිට්ඨාදිනා ඉදං නාම මඬගලං භොති”ති එවං බාලජනපරිකප්පිතකොතුහලසඬ්ඛානෙන දිට්ඨසුතමුත්තමඬගලෙන සමන්තාගතො කොතුහලමඬගලිකො. මඬගලං පච්චෙතිති දිට්ඨමඬගලාදිහෙදං මඬගලමෙව පත්තියායති. නො කම්මන්ති කම්මස්සකතං නො පත්තියායති. ඉතොබහිද්ධාති ඉතො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධසාසනතො බහිද්ධා බාහිරකසමයෙ. දක්ඛිණෙයාං පරියෙසතිති දුජ්ජපිපන්නං දක්ඛිණාරහසඤ්ඤී ගවෙසති. පුබ්බකාරං කරොතිති දානමානනාදිකං කුසලකිරියං පට්ඨතරං කරොති. එත්ථ ව දක්ඛිණෙයාපඅයෙසනපුබ්බකාරෙ එකං කත්වා පඤ්ච ධම්මා වෙදිතබ්බො.

කා සම්පත්තිති සාව තස්ස සීලසම්පදා ව ආප්තසම්පදා ව සම්පත්ති, යෙ වස්ස රතනභාවාදිකරා සද්ධාදියො පඤ්ච ධම්මා. යථාහ –

“පඤ්චහි, හික්ඛෙවෙ, ධම්මෙහි සමන්තාගතො උපාසකො උපාසකරතනඤ්ච භොති උපාසකපදුමඤ්ච උපාසකපුණ්ඩරිකො ව. කතමෙහි පඤ්චහි? සද්ධො භොති, සීලවා භොති, න කොතුහලමඬගලිකො භොති, කම්මං පච්චෙති, නො මඬගලං, න ඉතො බහිද්ධා දක්ඛිණෙයාං පරියෙසති, ඉධ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති.

එත්ථ ව චතුත්තම්පි පරිසානං රතිජනනට්ඨෙන උපාසකොව රතනං උපාසකරතනං, ගුණසොභාකිත්තිසද්දසුගන්ධතාහි උපාසකොව පදුමං උපාසකපදුමං, තථා උපාසකපුණ්ඩරිකො ව වෙදිතබ්බො. සෙසමෙන්ථ විපත්තියං චූත්තවිපරියායෙන විඤ්ඤෙයාං. එවමිදං “කො උපාසකො”තිආදිකං පකිණ්ණකං

විත්ථාරතො වෙදිතබ්බං. ඉමස්ස පන පකිණිකාසස්ස ඉධ විත්ථාරත්වා අවචනෙ කාරණං දස්සෙන්නො ආහ “තං අනිභාරියකරණතො”තිආදි.

ආදිමිහිති ආදිඅත්ථෙ. කොටියන්ති පරියන්තකොටියං. විහාරග්ගෙනාති ඔවරකකොටියාසෙන, “ඉමස්මිං ගබ්භෙ වසන්තානං ඉදං පනසථලං පාපුණාති”තිආදිනා තංතංවසනටියානකොටියාසෙනාති අත්ථො. අප්පනන්ති අප්ප ඉවචෙව අත්ථො. පාණෙහි උපෙනන්ති ඉමිනා තස්ස සරණගමනස්ස ආපාණකොටිකතං දස්සෙන්නො “යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති”තිආදිති වත්වා පුන ජීවිතෙනපහං වත්ථුත්තයං පටිපුපේන්නො සරණගමනඤ්ච රක්ඛමිති උප්පන්නං තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අධිප්පායං විභාවෙන්තො “අහඤ්චි”තිආදිමාහ. පාණෙහි උපෙනන්ති හි යාව මෙ පාණා ධරන්ති, තාව සරණං උපෙනං, උපෙන්නො න වාවාමත්තෙන න එකවාරං විත්තුප්පාදනමත්තෙන, අප්ථං බො පාණානං පරිච්චන්තවසෙන යාවජීවං උපෙනන්ති එවමෙන්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අධිවාසෙතුති සාදියතු, තං පන සාදියනං මනසා සම්පට්ඨග්ගො හොතිති ආහ “සම්පට්ඨජතු”ති. කායභිගන්ති කායමෙව අභිගන්ති වදන්ති, කායස්ස වා අභිගං සීසාදි කායභිගං, සීසාදි සරීරාවයවන්ති වුත්තං හොති. වාවභිගන්ති “හොතු සාධු”ති එවමාදිවාචාය අභිගං අවයවං. වාවභිගස්ස වොපනං වාවාය පවත්තනමෙවාති වෙදිතබ්බං. අබ්භන්තරෙයෙවාති අත්තතො විත්තසන්තානෙයෙව. ඛන්තිං වාරත්ථාති ඛන්තිං පවත්තත්ථා, රුචිං උප්පාදෙත්ථාති වුත්තං හොති. “ඛන්තිං ධාරත්ථා”තිපි පාඨො, උප්පන්නං රුචිං අබ්භන්තරෙයෙව ධාරත්ථා වචිභෙදෙන අපකාසෙත්ථාති වුත්තං හොති.

කථං පන වෙරඤ්ජො බ්‍රාහ්මණො භගවතො අධිවාසනං අඤ්ඤාසී. න හි තෙන සක්කා භගවතො විත්තප්පවත්ති පච්චක්ඛතො විඤ්ඤාතුං, තස්මා “භගවතො අධිවාසනං විදිත්ථා”ති කස්මා වුත්තන්ති චෙ? කිඤ්චාපි තෙන න සක්කා විත්තප්පවත්ති පච්චක්ඛතො විඤ්ඤාතුං, තථාපි ආකාරසල්ලක්ඛණකුසලතාය අන්වයබ්‍යාතිරොක්ඛසෙන අනුමානතො අඤ්ඤාසීති දස්සෙන්නො ආහ “සචෙ මෙ සමණො ගොතමො”තිආදි. ආකාරසල්ලක්ඛණකුසලතායාති විත්තප්පවත්තිආකාරවිජානනෙ ඡෙකතාය, අධිප්පායවිජානනෙ කුසලතායාති වුත්තං හොති. දසනබසමොධානසමුප්පලන්ති ද්විසු භත්ථෙසු දසන්තං නබ්‍යානං සමොධානෙන එකිභාවෙන සමුප්පලන්තං. අඤ්ජලින්ති භත්ථපුටං. පටිමුඛොයෙවාති අභිමුඛොයෙව, න භගවතො පිට්ඨිං දස්සෙත්ථාති අත්ථො. වන්දිත්ථාති පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්ථා.

උපාසකත්තපටිවෙදනාකථා නිට්ඨිතා.

දුබ්භික්ඛකථා

16. සුසස්සකාලෙපිති සම්පන්නසස්සකාලෙපි. අනිසමග්ගෙපිති අනිසයෙන අප්පග්ගෙපි, යදා කිඤ්චිදෙව දත්ථා බහුං පුබ්බණ්ණාපරණ්ණං ගණ්හන්ති, තාදිසෙ කාලෙපිති අත්ථො. සාලිආදි ධඤ්ඤං පුබ්බණ්ණං, මුග්ගමාසාදි අපරණ්ණං. ද්විධා පවත්තං ඊහිතං එත්ථාති ද්විහිතිකාති මජ්ඣිමනිකායෙහි පදලොපිබාහිරත්ථසමාසොයමිති දස්සෙන්නො ආහ “ද්විධා පවත්තර්හිතිකා”ති. ඊහනං ඊහිතන්ති ඊහිතසද්දොයං භාවසාධනොති ආහ “ඊහිතං නාම ඉරියා”ති. තත්ථ ඉරියාති කිරියා. කස්ස පනෙසා කිරියාති ආහ “විත්තඉරියා”ති, විත්තකිරියා විත්තප්පයොගොති අත්ථො. තෙනෙවාහ “විත්තර්හා”ති. කථං පනෙත්ථ ඊහිතස්ස ද්විධා පවත්තිති ආහ “ලච්ඡාම නු බො”තිආදි. තත්ථ ලච්ඡාම නු බොති ඉදං දුග්ගතානං වසෙන වුත්තං. ජීවිතුං වා සක්ඛිස්සාම නු බො, නොති ඉදං පන ඉස්සරානං වසෙන වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. හික්ඛමානාති යාවමානා. “දුහිතිකා”තිපි පාඨො. තත්ථාපි වුත්තනයෙනෙවත්ථො වෙදිතබ්බො. ද්වි-සද්දස්ස හි දු-සද්දාදෙසෙනායං නිද්දෙසො හොති. දුක්ඛං වා ඊහිතං එත්ථ න සක්කා කොච්ඡ පයොගො සුබ්බෙන කාතුන්ති දුහිතිකා, දුක්කරජීවිතප්පයොගොති අත්ථො.

දු-සද්දෙ වා උකාරස්ස වකාරං කත්ථා ද්විහිතිකාති අයං නිද්දෙසොති ආහ “අප්ථ වා”තිආදි. බ්‍යාධි රොගොති එතාති “ආතුරතා”ති ඉමස්ස වෙච්චනාති. තෙන සෙනට්ටිකා නාම එකා රොගජාතීති දස්සෙති. සො පන රොගො පාණකදොසෙන සම්භවති. එකො කිර පාණකො නාලමජ්ඣගතං ගණ්ඨිං විජ්ඣති, යෙන විද්ධන්තා නික්ඛන්තමිපි සාලිසීසං බීරං ගහෙතුං න සක්කොති. තෙනාහ “පච්ඡන්තබීර”න්තිආදි.

වුත්තසස්සන්ති වපිතසස්සං. තත්ථාති වෙරඤ්ජායං. සලාකාමත්තං වුත්තං එත්ථාති සලාකාවුත්තා, පුරිමපදෙ උත්තරපදලොපෙනායං නිද්දෙසො. තෙනාහ “සලාකා එව සම්පජ්ජති”ති. යං තත්ථ වුත්තං වාපිතං, තං සලාකාමත්තමෙව අහොසී, ඵලං න ජායතීති අත්ථො. සම්පජ්ජතීති ව ඉමිනා “සලාකාවුත්තා”ති එත්ථායං වුත්තසද්දො නිප්පත්තිඅත්ථොති දස්සෙති. සලාකායාති වෙච්චලිවතාලපණ්ණාදිහි කතසලාකාය. ධඤ්ඤවික්කයකානං සන්තිකන්ති ධඤ්ඤං වික්කිණන්ති ධඤ්ඤවික්කයකා, තෙසං සම්පන්නි අත්ථො. කයකෙසුති ධඤ්ඤගණ්හනකෙසු. කිණිත්ථාති ගහෙත්ථා. ධඤ්ඤකරණටියානෙති කොටියාගාරස්ස සම්පට්ඨානෙ, ධඤ්ඤමිනනටියානෙති වුත්තං හොති . වණ්ණජ්ඣක්ඛන්ති කභාපණපරික්ඛකං. නසුකරා උඤ්ජෙන පග්ගහෙන යාපෙතුන්ති පග්ගස්හතීති පග්ගහො, පත්තො. තෙන පග්ගහෙන පත්තෙනාති අත්ථො, පත්තං ගහෙත්ථා හික්ඛාවරියාය යාපෙතුං න සක්කාති වුත්තං හොති.

තෙනෙවාහ “පග්ගහෙන යො උඤ්ජො”තිආදි. නසුකරාති සුකරභාවො එත්ථ නත්ථිති නසුකරා. පිණ්ඩාය වරින්වාති පිණ්ඩාය වරණහෙනු. හෙනුඅත්ථෙපි හි ත්වාසද්දමෙකෙ ඉච්ඡන්ති.

උත්තරාපට්ඨො ආගතා, උත්තරාපට්ඨො වා නිවාසො එතෙසන්ති උත්තරාපට්ඨාති වත්තබ්බෙ නිරුත්තිනයෙන “උත්තරාහකා”ති වුත්තං. තෙනාහ “උත්තරාපට්ඨාසිකා”තිආදි. “උත්තරාපට්ඨා”ඉච්චෙව වා පාළිපාඨො වෙදිතබ්බො. කෙච් පන “උත්තරං විසිට්ඨං භණ්ඩං ආභරන්තිති උත්තරාහකා, උත්තරං වා අධිකං අග්ගං නෙත්තිති උත්තරාහකා”තිආදිනා අඤ්ඤෙන පකාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති. අස්සානං උට්ඨානට්ඨානෙනති අස්සානං ආකරට්ඨානෙ. වෙරඤ්ජන්ති වෙරඤ්ජායං. භූමිමත්ථෙ හෙතං උපයොගව්වනං. මන්දිරන්ති අස්සසාලං. අස්සමණ්ඩලිකායොති පඤ්ඤායංසුති පරිමණ්ඩලාකාරෙන කතන්තා අස්සමණ්ඩලිකායොති පාකටා අහෙසුං. එවං කතානාඤ්ච අස්සසාලානං බහුත්තා බහුවචනාදිදෙසො කතො. දසන්තං දසන්තං අස්සානං වසනොකාසො එකෙකා අස්සමණ්ඩලිකාතිපි වදන්ති. අද්ධානක්ඛමා න භොන්තිති දීඝකාලං පවත්තෙනුං බමා න භොන්ති, න විරකාලප්පවත්තිනොති වුත්තං භොති.

ගඬිගාය දක්ඛිණා දිසා අප්පතිරුපදෙසො, උත්තරා දිසා පතිරුපදෙසොති අධිප්පායෙනාහ “න හි තෙ”තිආදි. ගඬිගාය දක්ඛිණාතිරජාතා දක්ඛිණාපට්ඨකුස්සා. “අම්භාකං බුද්ධො”ති එවං බුද්ධං මමායන්තිති බුද්ධමාමකා. එවං සෙසෙසුපි. පටියාදෙනුන්ති සම්පාදෙනුං. නිච්චභත්තසඬ්ඛෙපෙනාති නිච්චභත්තාකාරෙන. පුබ්බණ්ණසමයන්ති ඉදං භූමිමත්ථෙ උපයොගව්වනන්ති ආහ “පුබ්බණ්ණසමයෙති අත්ථො”ති. අච්චන්තසංයොගෙ වා ඉදං උපයොගව්වනන්ති දස්සෙනුං යථා අච්චන්තසංයොගත්ථො සම්භවති, තථා අත්ථං දස්සෙන්තො ආහ “පුබ්බණ්ණෙ වා සමය”න්තිආදි. එවන්ති එවං පච්ඡා වුත්තනයෙන අත්ථෙ වුච්චමානෙ. නනු ව විහාරෙ නිසිදන්තාපි අන්තරවාසකං නිවාසෙත්වාච නිසිදන්ති, තස්මා “නිවාසෙත්වා”ති ඉදං කස්මා වුත්තන්ති ආහ “විහාරනිවාසනපරිවත්තනවසෙනා”තිආදි. විහාරනිවාසනපරිවත්තනඤ්ච විහාරෙ නිසින්නකාලෙ නිවත්ථම්පි පුන ගාමප්පවෙසනසමයෙ වාලෙන්වා ඉතො ටිතො ව සණ්ඨපෙත්වා සක්කච්චං නිවාසනමෙවාති වෙදිතබ්බං. තෙනෙවාහ “න හි තෙ තතො පුබ්බෙ අනිවත්ථා අහෙසු”න්ති. පත්තච්චරමාදායාති පත්තඤ්ච ච්චරඤ්ච ගහෙත්වා. ගහණඤ්චෙන්ථ න කෙවලං හත්ථෙතෙව, අථ බො යෙන කෙනච්ච ආකාරෙන ධාරණමෙවාති දස්සෙන්තො යථාසම්භවමත්ථයොජනං කරොති “පත්තං හත්ථෙහි”තිආදිනා.

ගතගතට්ඨානෙනති අස්සමණ්ඩලිකාසු සම්පත්තසම්පත්තට්ඨානෙ. උදුක්ඛලෙ කොට්ටෙන්වා කොට්ටෙන්වා පරිභුඤ්ජන්තිති එත්ථ කස්මා පන තෙ භික්ඛු සයමෙව එවං කත්වා පරිභුඤ්ජන්ති, කිමෙවං ලද්ධං කප්පියකාරකෙහි යාගුං වා හත්තං වා පවාපෙත්වා සයං වා පචිත්වා පරිභුඤ්ජිතුං න වට්ටන්ති ආහ “ටෙරානං කොච්චි කප්පියකාරකො නත්ථි”තිආදි. කප්පියාකප්පියභාවං අනපෙක්ඛිත්වා භික්ඛුනං එවං කාතුං සාරුප්පං න භොතිති වත්වා පුන අකප්පියභාවම්පි දස්සෙන්තො ආහ “න ව වට්ටති”ති. භාජනාදිපරිහරණවසෙන බහුභණ්ඩිකතාය අභාවතො වුත්තං “සල්ලභුක්ඛවුත්තිකා”ති. සකං සකං පට්ඨිසන්ති අත්තතො අත්තතො කොට්ඨාසං. අප්පොස්සුක්කාති සමණධම්මතො අඤ්ඤත්ථ නිරුස්සාහා. තදුපියන්ති තදනුරුපං. පිසතිති වුණ්ණෙති. පුඤ්ඤඤාණවිසෙසෙහි කත්තබ්බකම්මස්ස මනාපතා භොතිති ආහ “පුඤ්ඤවතා”තිආදි. නන්ති නං පත්ථපුලකං. “න තතො පට්ඨායා”ති වචනතො තතො පුබ්බෙ හගවතො පිණ්ඩාය වරණම්පි දස්සිතන්ති වෙදිතබ්බං.

ලද්ධාති ලභිත්වා. “ලද්ධො”ති වා පාඨො, උපට්ඨාකට්ඨානං නෙව ලද්ධොති අත්ථො. කදා පන ථෙරො උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධොති? වුච්චතෙ (දී. නි. අට්ඨ. 2.11; අ. නි. අට්ඨ. 1.1.219-223) – එකදා කිර හගවා නාගසමාලත්ථෙරෙන සද්ධිං අද්ධානමග්ගප්පට්ඨපන්නො ද්වෙධාපටං පන්නො. ථෙරො මග්ගා උක්කම්ම “හගවා අභං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමි”ති ආහ. අථ නං හගවා “එහි භික්ඛු, ඉමිනා ගච්ඡාමා”ති ආහ. සො “හන්ද හගවා තුම්භාකං පත්තච්චරං ගණ්හථ, අභං ඉමිනා ගච්ඡාමි”ති වත්වා පත්තච්චරං ඡමායං යපෙනුං ආරද්ධො. අථ හගවා “ආභර භික්ඛු”ති වත්වා පත්තච්චරං ගහෙත්වා ගතො. තස්සපි භික්ඛුනො ඉතරෙන මග්ගෙන ගච්ඡතො වොරා පත්තච්චරඤ්චෙව හරිංසු, සිසඤ්ච භින්දිංසු. සො “හගවා දානි මෙ පට්ඨරණං, න අඤ්ඤො”ති චිත්තෙන්වා ලොභිතෙන ගළන්තෙන හගවතො සන්තිකං ආගමී. “කිමිදං භික්ඛු”ති ව වුත්තෙ තං පවත්තිං ආරොවෙසි. අථ නං හගවා “මා චිත්තයි භික්ඛු, එතං කාරණංයෙව තෙ නිවාරයිමිහා”ති වත්වා සමස්සාසෙසි.

එකදා පන හගවා මෙසියත්ථෙරෙන සද්ධිං පාචීනවංසම්ගදායෙ ජන්තුගාමං අගමාසි. තත්තාපි මෙසියො ජන්තුගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා නදීතිරෙ පාසාදිකං අම්බවනං දිස්වා “හගවා තුම්භාකං පත්තච්චරං ගණ්හථ, අභං එතස්මිං අම්බවතෙ සමණධම්මං කරොමි”ති වත්වා හගවතා තික්ඛන්තුං නිවාරියමානොපි ගන්ත්වා අකුසලචිතක්කෙහි අන්වාසත්තො පච්චාගන්ත්වා තං පවත්තිං ආරොවෙසි. තම්පි හගවා “ඉදමෙව තෙ කාරණං සල්ලක්ඛයිත්වා නිවාරයිමිහා”ති වත්වා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං අගමාසි. තත්ථ ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො භික්ඛුසඬ්ඛසපරිවුතො භික්ඛු ආමන්තෙසි – “භික්ඛවෙ, ඉදානිමිහි මහල්ලකො, එකච්චෙ භික්ඛු ‘ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමා’ති වුත්තෙ අඤ්ඤෙන ගච්ඡන්ති, එකච්චෙ මය්හං පත්තච්චරං භූමියං නික්ඛිපන්ති, මය්හං නිබද්ධුපට්ඨාකං භික්ඛුං ජානාමා”ති. භික්ඛුනං ධම්මසංවෙගො උදපාදි. අථායස්මා සාරිපුත්තො උට්ඨාය හගවත්තං වන්දිත්වා “අභං, හන්තෙ, තුම්භෙයෙව පත්ථයමානො සතසභස්සකප්පාධිකං අසඬ්ඛොයාං පාරම්මො පුරෙසිං, නනු මාදිසො මහාපඤ්ඤො උපට්ඨාකො නාම වට්ටති, අභං උපට්ඨානිස්සාමි”ති ආහ. තං හගවා “අලං, සාරිපුත්ත, යස්සං දිසායං ත්වං විහරසි, අසුඤ්ඤායෙව සා දිසා,

තව ඔවාදො බුද්ධානං ඔවාදසදිසො, න මෙ තයා උපට්ඨාකකිව්වං අත්ථි”ති පටික්ඛිපි. එතෙනෙවුපායෙන මහාමොග්ගල්ලානං ආදිං කත්වා අසිතිමහාසාවකා උට්ඨංහිංසු. සබ්බෙ භගවා පටික්ඛිපි.

ආනන්දත්ථෙරො පන තුණ්හියෙව නිසීදි. අප් නං හික්ඛු ආහංසු “ආවුසො, හික්ඛුසඬ්ඨො උපට්ඨාකට්ඨානං යාවති, ත්වම්පි යාවාහි”ති. යාවත්වා ලද්ධට්ඨානං නාම ආවුසො කීදිසං හොති, කිං මං සත්ථා න පස්සති, සවෙ රොවෙස්සති, “ආනන්දො මං උපට්ඨාතු”ති වක්ඛන්ති. අප් භගවා “න, හික්ඛවෙ, ආනන්දො අඤ්ඤෙන උස්සාහෙනබ්බො, සයමෙව ජානිත්වා මං උපට්ඨංහිස්සති”ති ආහ. තතො හික්ඛු “උට්ඨෙහි ආවුසො ආනන්ද, උට්ඨෙහි, ආවුසො ආනන්ද, දසබ්බං උපට්ඨාකට්ඨානං යාවාහි”ති ආහංසු. ථෙරො උට්ඨංහිත්වා වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ ව වතස්සො ව ආයාවනාති අට්ඨ වරෙ යාවි.

වත්තාරො පටික්ඛෙපා නාම “සවෙ මෙ, භන්තෙ භගවා, අත්තනා ලද්ධං පණ්ණං චිවරං න දස්සති, පිණ්ඩපාතං න දස්සති, එකගන්ධකුටියං වසිතුං න දස්සති, නිමන්තනං ගහෙත්වා න ගම්ස්සති, එවාහං භගවන්තං උපට්ඨංහිස්සාමි”ති වත්වා “කං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආදීනවං අද්දසා”ති චුත්තෙ ආහ “සවාහං, භන්තෙ, ඉමානි වත්ථුනි ලභිස්සාමි, භවිස්සන්ති වත්තාරො ‘ආනන්දො දසබ්බෙන ලද්ධං පණ්ණං චිවරං පරිභුඤ්ජති, පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජති, එකගන්ධකුටියං වසති, එකනිමන්තනං ගච්ජති, එතං ලාභං ලභන්තො තථාගතං උපට්ඨාති, කො එවං උපට්ඨහතො භාරො””ති. ඉමෙ වත්තාරො පටික්ඛෙපෙ යාවි.

වතස්සො ආයාවනා නාම “සවෙ, භන්තෙ භගවා, මයා ගහිතං නිමන්තනං ගම්ස්සති, සවාහං තිරොරට්ඨා තිරොජනපදා භගවන්තං දට්ඨුං ආගතපරිසං ආගතක්ඛණෙ එව භගවන්තං දස්සෙතුං ලච්ජාමි, යදා මෙ කඩ්ඛා උප්පජ්ජති, තස්මිංයෙව ඛණෙ භගවන්තං උපසඬ්ඨකමිතුං ලච්ජාමි, තථා යං භගවා මය්හං පරමමුඛං ධම්මං දෙසෙති, තං ආගන්ත්වා මය්හං කට්ඨෙස්සති, එවාහං භගවන්තං උපට්ඨංහිස්සාමි”ති වත්වා “කං පනෙත්ථ, ආනන්ද, ආනිසංසං පස්සාමි”ති චුත්තෙ ආහ “ඉධ, භන්තෙ, සද්ධා කුලපුත්තා භගවතො ඔකාසං අලභන්තා මං එවං වදන්ති ‘ස්වෙව, භන්තෙ ආනන්ද, භගවතා සද්ධිං අම්භාකං සරෙ හික්ඛං ගණ්ඨෙය්‍යාථා’ති. සවෙ භගවා තත්ථ න ගම්ස්සති, ඉච්ඡිතක්ඛණෙයෙව පරිසං දස්සෙතුං කඩ්ඛඤ්ච විනොදෙතුං ඔකාසං න ලච්ජාමි, භවිස්සන්ති වත්තාරො ‘කිං ආනන්දො දසබ්බං උපට්ඨාති, එත්තකම්පිස්ස අනුග්ගහං භගවා න කරොති’ති. භගවතො ව පරමමුඛා මං පුච්ඡිස්සන්ති ‘අයං, ආවුසො ආනන්ද, ගාථා ඉදං සුත්තං ඉදං ජාතකං කත්ථ දෙසිත්’න්ති. සවාහං තං න සම්පායිස්සාමි, භවිස්සන්ති වත්තාරො ‘එත්තකම්පි, ආවුසො, න ජානාසි, කස්මා ත්වං ඡායා විය භගවන්තං න විජහන්තො දීඝරත්තං චිරං විවරි’ති. තෙනාහං පරමමුඛා දෙසිතස්සපි ධම්මස්ස පුත කථනං ඉච්ජාමි”ති. ඉමා වතස්සො ආයාවනා යාවි. භගවාපිස්ස අදාසි. එවං ඉමෙ අට්ඨ වරෙ ගහෙත්වා නිබද්ධුපට්ඨාකො අහොසි.

තස්සෙව යානන්තරස්ස අත්ථාය කප්පසතසහස්සං පූරිතානං පාරමීතං එලං පාපුණ්, පාපුණ්ත්වා ව උපට්ඨාකානං අග්ගො හුත්වා භගවන්තං උපට්ඨති. ථෙරො හි උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධකාලතො පට්ඨාය භගවන්තං දුට්ඨෙත උදකෙන නිව්ඨෙන දන්තකට්ඨෙත පාදපරිකම්මෙන පිට්ඨිපරිකම්මෙන ගන්ධකුටිපරිවෙණසම්මප්පනෙනාති එවමාදිහි කිච්චෙහි උපට්ඨහන්තො “ඉමාය නාම වෙලාය සත්ථු ඉදං නාම ලද්ධුං වට්ටති, ඉදං නාම කාතුං වට්ටති”ති චිත්තෙන්වා තං තං නිජ්ජාදෙන්තො මහති. දණ්ඩදීපිකං ගහෙත්වා එකරත්තිං ගන්ධකුටිපරිවෙණං නව වාරෙ අනුපරියායති. එවඤ්ඤිස්ස අහොසි “සවෙ මෙ ථීනමිද්ධං ඔක්කමෙය්‍ය, භගවති පක්කොසන්තෙ පටිවචනං දාතුං නාහං සක්කුණෙය්‍ය”න්ති. තස්මා සබ්බරත්තිං දණ්ඩදීපිකං හත්ථෙන න මුඤ්චති, එවමෙතස්ස නිබද්ධුපට්ඨාකට්ඨානස්ස අලද්ධභාවං සන්ධාය චුත්තං “තො ව බො උපට්ඨාකට්ඨානං ලද්ධා”ති. නිබද්ධුපට්ඨාකො නාම නත්ථීති නියතුපට්ඨාකො නාම නත්ථී. අනියතුපට්ඨාකා පන භගවතො පට්ඨමොධියං බහු අහෙසුං, තෙ දස්සෙන්තො ආහ “කදාචි නාගසමාලත්ථෙරො”තිආදි. ඤාති ව සො පසත්ථතමගුණයොගතො සෙට්ඨො වාති ඤාතිසෙට්ඨො. එවරුපෙසු යානෙසු අයමෙව පතිරුපොති ආපදාසු ආමිසස්ස අභිසඬ්චරිත්වා දානං නාම ඤාතකෙනෙව කාතුං යුත්තතරන්ති අධිප්පායො.

මාරාවට්ටනායාති මාරෙන කතචිත්තාවට්ටනාය, මාරානුභාවෙන සඤ්ජාතචිත්තසම්මොහෙනාති චුත්තං හොති. තෙනෙවාහ “ආවට්ටෙන්වා මොහෙන්වා”තිආදි. තිට්ඨන්තු...පෙ.... තම්පි මාරො ආවට්ටෙය්‍යාති චුස්සස්ස භගවතො කාලෙ කතුපචිතස්ස අකුසලකම්මස්ස තදා ලද්ධොකාසවසෙන උපට්ඨිතන්තා. චුත්තඤ්ඤෙන අපදානෙ –

“චුස්සස්සාහං පාවචනෙ, සාවකෙ පරිභාසයිං;
යවං බාදථ භුඤ්ජථ, මා ව භුඤ්ජථ සාලයො.

“තෙන කම්මචිපාකෙන, තෙමාසං බාදිතං යවං;
නිමන්තිතො බ්‍රාහ්මණෙන, වෙරඤ්ජායං වසිං තදා”ති. (අප. ථෙර 1.39.88-89);

පරිසුට්ඨිතචිත්තොති පරියොනද්ධචිත්තො, අභිභුතචිත්තොති අත්ථො. ආවට්ටිතපරියොසානෙ ආගමිංසුති මාරෙන ආවට්ටෙන්වා ගතෙ පච්ජා ආගමිංසු. අවිසභතායාති අසක්කුණෙය්‍යතාය. අභිහට්ඨික්ඛායාති පචිත්වා අභිහරියමානභික්ඛාය. නිබද්ධදානස්සාති “එත්තකං කාලං භගවතො දස්සාමා”ති නිච්චහත්තවසෙන පරිච්ඡින්නදිත්වා

යම්තදානස්ස. අප්පිතවත්ථස්සාති “ඉදං බුද්ධස්ස චතුපච්චයපරිභොගත්ථ”න්ති විහාරං නෙත්වා දින්නවත්ථුනො. න විසහති න සක්කොති. අභිභට්ඨික්ඛාසඛිබ්බෙපෙනාති අභිභට්ඨික්ඛානිභාරෙන . ඛ්‍යාමප්පභායාති සමන්තනො ඛ්‍යාමමත්තාය පභාය. එත්ථ ච අනුඛ්‍යාඤ්ජනානං ඛ්‍යාමප්පභාය ච නිප්පභාකරණං අන්තරායොති දට්ඨබ්බං. තෙනෙවාහ “වන්දිමසුරියදෙවබ්‍රහ්මානම්පි හි”තිආදි. අනුඛ්‍යාඤ්ජනානං ඛ්‍යාමප්පභාය එකාබද්ධත්තා වුත්තං “අනුඛ්‍යාඤ්ජනඛ්‍යාමප්පභාප්පදෙසං පත්වා”ති. සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස අන්තරායො නාම ඤෙය්‍යාධම්මෙසු ආවරණං.

අස්සොසි බො භගවා උදුක්ඛලසද්දන්ති කිං සයමෙව උප්පන්නං උදුක්ඛලසද්දං අස්සොසිති වෙති ආහ “පත්ථපත්ථපුලකං කොට්ටෙන්තාන”න්තිආදි. අත්ථසඤ්ඡිතන්ති පයොජනසාධකං. අනත්ථසඤ්ඡිතෙති අනත්ථනිස්සිතෙ වචනෙ. සාතාපෙක්ඛං භුම්මවචනං. යස්මිඤ්ච යෙන සාතො නිප්පාදියති, තස්සෙව තෙන සාතො කතො නාම භොතිති ආහ “මග්ගෙනෙව තාදිසස්ස වචනස්ස සාතො සමුච්ඡෙදොති වුත්තං භොති”ති. සාමීඅත්ථෙ වා භුම්මවචනන්ති මඤ්ඤමානො එවමාහාති දට්ඨබ්බං. වචනස්ස ච සමුග්ගාතො තම්මුලකිලෙසානං සමුග්ගාතෙනාති වෙදිතබ්බං.

ආකරොති අත්තනො අනුරූපතාය සමරියාදං සපරිච්ඡෙදං එලං නිප්පත්තෙතිති ආකාරො කාරණන්ති ආහ “ආකාරෙහීති කාරණෙහී”ති. අට්ඨුප්පත්තිසුත්තන්ති පච්චුප්පන්නවත්ථුං නිස්සාය පවත්තං. තාය පුච්ඡාය චිතික්කමං පාකටං කත්වාති “සච්චං කිර ත්වං භික්ඛු”තිආදිපුච්ඡාය තෙන භික්ඛුනා කතචිතික්කමං පකාසෙත්වා, චිතික්කමප්පකාසනඤ්ච කිමත්ථමීදං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙතිති අනුජානනත්ථං.

නත්ථි කිඤ්චි වත්තබ්බන්ති පුබ්බෙ වුත්තනයත්තා න කිඤ්චි එත්ථ අපුබ්බං වත්තබ්බමත්ථීති දස්සෙති. තෙනාහ “පුබ්බෙ වුත්තමෙව හි”තිආදි. සාධු සාධුති ඉදං පසංසායං ආමෙඨිතවචනන්ති ආහ “ආයස්මන්තං ආනන්දං සම්පභංසෙත්තො”ති. ද්විසු ආකාරෙසුති ධම්මදෙසනස්සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසඬ්ඛාතෙසු ද්විසු කාරණෙසු. එකං ගහෙත්වාති ධම්මං වා දෙසෙස්සාමාති එවං වුත්තකාරණං ගහෙත්වා. එවංදුබ්භික්ඛෙති එවං දුක්ඛෙන ලභිතබ්බා භික්ඛා එත්ථාති එවංදුබ්භික්ඛෙ කාලෙ, දෙසෙ වා. දුල්ලභපිණ්ඩෙති එතස්සෙව අත්ථදීපනං. භාජනාදිපරිහරණවසෙන බහුභණ්ඩිකතාය අභාවතො වුත්තං “ඉමාය සල්ලභුකවුත්තිතායා”ති. එත්තකමෙව අලං යාපෙතුන්ති උත්තරි පත්ථනාභාවතො පන “ඉමිනා ව සල්ලෙබෙනා”ති වුත්තං. දුබ්භික්ඛං විජිතන්ති එත්ථ හි භික්ඛානං අභාවො දුබ්භික්ඛං “නිම්මක්ඛික”න්තිආදිසු විය. භික්ඛාභාවොයෙව හි තංනිමිත්තවිත්තවිසානානං අභාවතො භික්ඛුහි විජිතො වසෙ වත්තිතො. ලොභො විජිතොති ආමිසහෙතු රත්තිච්ඡෙදවස්සච්ඡෙදසමුට්ඨාපකො ලොභුප්පාදොපි තෙසං නාභොසීති ආමිසලොභාසඬ්ඛාතො ලොභො විජිතො. ඉච්ඡාචාරො විජිතොති “ආමිසහෙතු අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස උත්තරිමනුස්සධම්මප්පකාසනවසෙන ගුණවණ්ණප්පං කත්වා ජීවිකං කප්පෙස්සාමා”ති එවං පවත්තඉච්ඡාචාරස්ස අභාවතො යථාවුත්තො ඉච්ඡාචාරො විජිතො. විත්තුප්පාදමත්තස්සපි අනුප්පන්නභාවං සන්ධාය “විත්තා වා”ති වුත්තං. පුනප්පුනානුසොචනවසෙන පන විත්තපිළාපි නාභොසීති දස්සනත්ථං “විසාතො වා”ති වුත්තං.

රත්තිච්ඡෙදො වාති සත්තාහකරණියවසෙන ගන්ත්වා බහි අරුණුට්ඨාපනවසෙන රත්තිච්ඡෙදො වා න කතො සත්තාහකිච්චවසෙනපි කත්ථවි අගත්තා. සත්තාහකිච්චවසෙන විප්පවාසඤ්ඡි සන්ධාය රත්තිච්ඡෙදොති අට්ඨකථාවොහාරො, තතොයෙව ච වස්සුපනායිකක්ඛන්ධකවණ්ණනායං (මහාව. අට්ඨ. 199) “අයං පනෙත්ථ පාළිමුත්තකරත්තිච්ඡෙදවිනිච්ඡයො”ති වත්වා “ධම්මස්සවනත්ථාය අනිමන්තිතෙන ගන්තුං න වට්ටති”තිආදිනා සත්තාහකරණියමෙව විහත්තං. මහාඅට්ඨකථායමපි වුත්තං “සත්තාහකිච්චෙන ගන්ත්වා එකභික්ඛුනාපි රත්තිච්ඡෙදො වා න කතො”ති. එවඤ්ච කත්වා රත්තිච්ඡෙදො නාම සත්තාහකරණියවසෙන භොති, න අඤ්ඤාති රත්තිච්ඡෙදලක්ඛණඤ්ච කලීතන්ති දට්ඨබ්බං. එත්ථ ච පච්චයවෙකල්ලසඬ්ඛාතෙ වස්සච්ඡෙදකාරණෙ සති රත්තිච්ඡෙදස්සපි වුත්තත්තා යත්ථ වස්සච්ඡෙදකාරණං ලබ්භති, තත්ථ සත්තාහකිච්චෙන ගන්තුමපි වට්ටතිති සිද්ධන්ති වුළුගණ්ඨිපදෙ මප්ප්ඤ්ඤිපදෙ ව වුත්තං, තං සුචුත්තං වස්සුපනායිකක්ඛන්ධකෙ වස්සච්ඡෙදාධිකාරෙ –

“තෙන බො පන සමයෙන අඤ්ඤතරස්මිං ආවාසෙ වස්සුපගනානං භික්ඛුනං ගාමො වොරෙහි වුට්ඨාසි. භගවතො එතමත්ථං ආරොවෙසුං. අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, යෙන ගාමො තෙන ගන්තු”න්ති (මහාව. 201) –

එත්ථ “සචෙ ගාමො අවිදුරගතො භොති, තත්ථ පිණ්ඩාය වරින්වා විහාරමෙව ආගන්ත්වා වසිතබ්බං. සචෙ දුරගතො, සත්තාහචාරෙන අරුණො උට්ඨාපෙනබ්බො. න සක්කා වෙ භොති, තත්ථෙව සභාගට්ඨානෙ වසිතබ්බ”න්ති (මහාව. අට්ඨ. 201) ඉමිනා අට්ඨකථාවචනෙනපි සංසන්දනතො. තථා හි ගාමෙ වුට්ඨිතෙ භික්ඛාය අභාවතො වස්සච්ඡෙදෙපි අනාපත්තිං වදන්තෙන භගවතා “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, යෙන ගාමො තෙන ගන්තු”න්ති (මහාව. 201) වුත්තත්තා භික්ඛාය අභාවො වස්සච්ඡෙදකාරණං. තත්ථ “සචෙ දුරගතො, සත්තාහචාරෙන අරුණො උට්ඨාපෙනබ්බො”ති (මහාව. අට්ඨ. 201) ඉදං අට්ඨකථාවචනං වස්සච්ඡෙදකාරණෙ සති සත්තාහකිච්චෙන ගන්තුමපි වට්ටතිති ඉමමත්ථං සාධෙති.

යං පන වුත්තං කෙනවි –

“රත්තිච්ඡෙදොති සත්තාහකිච්චං සන්ධාය වුත්තො, සත්තාහකරණියෙන ගන්ත්වා රත්තිච්ඡෙදො වා වස්සච්ඡෙදො වා එකභික්ඛුනාපි න කතොති වුත්තං කිර මහාඅට්ඨකථායං, තස්මා වස්සච්ඡෙදස්ස කාරණෙ සති

සත්තාහකිවීම කාතුං වට්ටනීති එකෙ. විනයධරා පන න ඉච්ඡන්ති, තස්මා අට්ඨකථාධිප්පායො විමංසිතබ්බො”ති.

තං පන සයං සම්මුල්භස්ස පරෙසං මොහුප්පාදනමත්තං. න හි විනයධරානං අනිච්ඡාය කාරණං දිස්සති අට්ඨකථාය චරුප්ඤානතො යුත්තිඅභාවතො ව. යඤ්භි කාරණං වස්සච්ඡෙදෙපි අනාපත්තිං සාධෙති, තස්මිං සති විනා වස්සච්ඡෙදං සත්තාහකිවචෙන ගත්තුං න වට්ටනීති කා නාම යුත්ති. “පච්ඡිමිකාය තත්ථ වස්සං උපගච්ඡාමා”ති ඉදං තෙසං භික්ඛූනං අනුරූපපරිචික්කනපදිපනං, න පන විසෙසත්ථපරිදිපනං. තථා හි දුබ්භික්ඛතාය වස්සච්ඡෙදකරණසබ්භාවතො පුරිමිකාය තාව වස්සච්ඡෙදෙපි අනාපත්ති. පච්ඡිමිකායං අනුපගන්තුකාමතාය ගමනෙපි නත්ථි දොසො පච්ඡිමිකාය වස්සුපනායිකදිවසස්ස අසම්පත්තභාවතො.

න කිස්මිඤ්චි මඤ්ඤන්තිති කිස්මිඤ්චි ගුණෙ සම්භාවනවසෙන න මඤ්ඤන්ති. පකාසෙත්වානි පටිලද්ධප්ඤානාදිගුණවසෙන පකාසෙත්වා. “පච්ඡා සීලං අධිට්ඨගෙය්‍යාමා”ති චුත්තනයෙන කුච්ඡපටිජග්ගෙන සති තථාපවත්තඉච්ඡාචාරස්ස අපරිසුද්ධභාවතො ආජීවසුද්ධියා ව අභාවතො පුන වායමිත්වා සංවරෙ පතිට්ඨාතබ්බන්ති ආහ “පච්ඡා සීලං අධිට්ඨගෙය්‍යාමා”ති.

කිං ඉදන්ති ගරහණවසෙන චුත්තං. සාලිතණ්ඩුලෙහි සම්පාදිතං මංසෙන උපසිත්තං ඔදනං සාලිමංසොදනං. අතිමඤ්ඤස්සතිති අවඤ්ඤාතකරණවසෙන අතික්කමිත්වා මඤ්ඤස්සති, ලාමකං නිහිනං කත්වා මඤ්ඤස්සතිති චුත්තං හොති. තෙනාහ “මඤ්ඤාතං අවඤ්ඤාතං කර්ස්සති”ති. හෙට්ඨා කත්වා නිහිනං කත්වා ඤාතං මඤ්ඤාතං. අවඤ්ඤාතන්ති තස්සෙව වෙවචනං. ස්වායන්ති සො අයං ජනපදො. ඉමාය පටිපත්තියාති වෙරඤ්ජායං පුරිතාය සුදුක්කරාය පටිපත්තියා. තුම්හෙ නිස්සායාති තුම්භාකං ඉමං අප්පිච්ඡපටිපදං නිස්සාය. සමුභ්මචාරිසබ්බානාති ඡබ්බන්ගියාදයො චුත්තා. තුම්භාකං අත්තරෙ නිසීදිත්වාති තුම්භාකං මජ්ඣෙ නිසීදිත්වා, තුම්හෙහි සද්ධිං නිසීදිත්වාති චුත්තං හොති. ඔමානන්ති අතිමානං. අතිමානොයෙව හෙත්ථ නිහිනතාය “මමාන”න්ති චුත්තො, න පන භීලෙත්වා මඤ්ඤාතං. තුම්හෙහි, ආනන්ද, සප්පුරිසෙහි විජිතං සාලිමංසොදනං පච්ඡිමා ජනතා අතිමඤ්ඤස්සතිති එවමෙත්ථ පාළිං යොජෙත්වා අත්ථං වණ්ණයන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – යං ලද්ධං, තෙනෙව තුස්සිත්වා සාලිමංසොදනපත්ථතාය ඡින්නන්තා ව තුම්හෙහි විජිතං අභිභූතං සාලිමංසොදනං පච්ඡිමා ජනතා තත්ථ පත්ථනං ඡින්නිතුං අසමත්ථතාය අතිමඤ්ඤස්සතිති.

දුබ්භික්ඛකථා නිට්ඨිතා.

මහාමොග්ගල්ලානස්ස සීහනාදකථා

17. ආයස්මාති වා දෙවානංපියාති වා හදුහවන්ති වා පියසමුදාවාරො එසොති ආහ “ආයස්මාති පියවචනමෙත”න්ති. විඤ්ඤාජාතිකා හි පරං පියෙන සමුදාවරන්තා “භව”න්ති වා “දෙවානංපියා”ති වා “ආයස්මා”ති වා සමුදාවරන්ති, තස්මා සම්මුඛා සම්බොධනවසෙන ආවුසොති, තිරොක්ඛං ආයස්මාති අයම්පි සමුදාවාරො. තයිදං පියවචනං ගරුගාරවසප්පතිස්සවසෙන චුච්චන්ති ආහ “ගරුගාරවසප්පතිස්සාධිවචනමෙත”න්ති. ගුණමහන්තතාය මහාමොග්ගල්ලානො, න චූළමොග්ගල්ලානස්ස අත්ථිතායාති ආහ “මහා ව සො ගුණමහන්තතායා”ති. පප්පටකොජන්ති පථවිසන්ධාරකං උදකං ආහච්ච ධීතෙ මහාපථවියා හෙට්ඨිමතලෙ සමුට්ඨිතං උදකොසෙන අජ්ඣෙත්ථට්ඨෙ භූමිප්පදෙසෙ සඤ්ජාතකද්දමපට්ඨසදිසං අතිමධුරපථවිමණ්ඩං. න මෙ තං අස්ස පතිරූපන්ති තං අනාපුච්ඡා කරණං න මෙ අනුච්ඡවිකං භවෙය්‍යාති අත්ථො. අනාපුච්ඡා කරොන්තෙන ව යථා භගවා ඉච්ඡිතිච්ඡිතං කිඤ්චි අනාපුච්ඡා කරොති, එවමහම්පිති භගවතා සමානං කත්වා අත්තානං මානෙන කතං විය භවිස්සතිති ආහ “යුගන්ගාහො විය භගවතා සද්ධිං කතො භවෙය්‍යා”ති. පරෙත හි සද්ධිං අත්තානං යුගං යුගලං සමානං කත්වා ගාහො, තස්ස මම වා කො විසෙසොති ගහණං යුගන්ගාහො.

සම්පන්නන්ති සම්පත්තියුත්තං. සා පනෙත්ථ රසසම්පත්ති අධිප්පෙනා සාමඤ්ඤජාතතාය විසෙසෙ අවට්ඨානතො. තෙනාහ “සම්පන්නන්ති මධුරං සාදුරසන්ති අත්ථො”ති. තිව්ධඤ්චි සම්පන්නං පරිපුණ්ණසමඛිගිමධුරවසෙන. තත්ථ –

“සම්පන්නං සාලිකෙදාරං, සුවා භුඤ්ජන්ති කොසිය;
පටිවෙදෙම් තෙ බ්‍රහ්මෙ, න නෙ වාරොතුමුස්සහෙ”ති. (ජා. 1.14.1) –

ඉදං පරිපුණ්ණසම්පන්නං නාම. පරිපුණ්ණම්පි හි සමන්තතො පන්නං පත්තන්ති සම්පන්නන්ති චුච්චති. “ඉමිනා පාතිමොක්ඛසංවරෙන උපෙතො හොති සමුපෙතො උපගතො සමුපගතො සම්පන්නො සමන්තාගතො”ති (විභ. 511) ඉදං සමඛිගිසම්පන්නං නාම. සමඛිගිපි හි සම්මදෙව පන්නො ගතො උපගතොති සම්පන්නොති චුච්චති. “තත්‍රස්ස රුක්ඛො සම්පන්නඵලො ව උපපන්නඵලො වා”ති (ම. නි. 2.48) ඉදං මධුරසම්පන්නං නාම. තත්ථ මධුරසම්පන්නං ඉධාධිප්පෙතන්ති වෙදිතබ්බං. උපපන්නඵලොති බහුඵලො. අස්සාති පථවියා හෙට්ඨිමතලස්ස. ඔපම්මනිදස්සනත්ථන්ති උපමාය නිදස්සනත්ථං. අනිළකන්ති නිද්දොසං. නිද්දොසතා වෙත්ථ මක්ඛිකාදිරහිතතායාති ආහ

“නිමමක්ඛික” න්ති ආදි. නත්ථි එත්ථ මක්ඛිකානි නිමමක්ඛිකං. මක්ඛිකාසද්දෙන වෙන්ථ මක්ඛිකණ්ඩකම්පි සාමඤ්ඤතො ගහිතන්ති වදන්ති. තෙනෙව තීසුපි ගණ්ඨිපදෙසු වුත්තං. “නිමමක්ඛිකන්ති ඉමස්සෙවත්ථං පකාසෙතුං නිමමක්ඛිකණ්ඩකන්ති වුත්තං, මක්ඛිකාහි තාසං අණ්ඩකෙහි ව විරහිතන්ති අත්ථො” ති. අයං පනෙත්ථ අම්මාකං බන්ති “මක්ඛිකානං අණ්ඩානි මක්ඛිකණ්ඩානි, නත්ථි එත්ථ මක්ඛිකණ්ඩානිති නිමමක්ඛිකණ්ඩන්ති. ඉමිනා මක්ඛිකානං අණ්ඩෙහි රහිතතා වුත්තා, ‘නිමමක්ඛික’ න්ති ඉමිනා පන මක්ඛිකානං යෙව අභාවො වුත්තො” ති. එතං කිර මධුනි බුද්දකමක්ඛිකාහි කතමධු. සබ්බමධුනීති මහාමක්ඛිකහමරමක්ඛිකාදිකතෙහි. අග්ගන්ති උත්තමං. සෙට්ඨන්ති පසත්ථතමං. සුරසන්ති සොහනරසං. ඔජ්චන්තන්ති අච්චන්තමොජ්ජසම්පන්නං.

ආයාචනවචනමෙන්ති ඉමිනා සම්පට්ඨිජනසම්පහං සනාදි අත්ථං නිවත්තෙහි. එකං හත්ථන්ති එකං පාණිතලං. “අභිනිමිතිස්සාමි” ති වුත්තමත්ථං පකාසෙතුං “පට්ඨිසදිසං කරිස්සාමි” ති වුත්තං. අයං නු බො පට්ඨි, උදාහු න අයන්ති ඉමිනා නිමිමිතපට්ඨියා පකතිපට්ඨියා ව සන්දිස්සමානන්තා “එසා නු බො අම්මාකං පට්ඨි, උදාහු අඤ්ඤා” ති උප්පජ්ජමානකුක්කුච්චං දස්සෙති. නිබ්බට්ඨිපුලාගමො ගාමො නිගමො, පවත්තිතමහාආයො මහාගාමොති වුත්තං හොති. න වා එස විපල්ලාසොති පුබ්බපක්ඛං නිදස්සෙති. කස්මා පනෙස විපල්ලාසො න හොතිති ආහ “අවින්තෙය්සා හි ඉද්ධිමතො ඉද්ධිවිසයො” ති. ඉද්ධිබලෙනෙව තෙසං සත්තානං තාදිසො විපල්ලාසො න භවිස්සතිති අධිප්පායො. ඉදානි අඤ්ඤා විපල්ලාසප්පට්ලාහං දස්සෙන්නො ආහ “එවං පනා” ති ආදි. ගරහන්තානි සම්මුඛා ගරහන්තා. උපවදන්තානි පරම්මුඛා අක්කොසන්තා.

නනු ව උත්තරකුරුං පිණ්ඩාය ගමනං පටිසෙධෙත්වා විපල්ලාසම්පි සත්තා පටිලභෙය්සුන්ති කාරණං න වුත්තං, තස්මා කිමෙත්ථ කාරණන්ති ආහ “තත්ථ කිඤ්චාපි” ති ආදි. යදිපි න වුත්තං, තථාපි “විපල්ලාසම්පි සත්තා පටිලභෙය්සු” න්ති පුබ්බෙ අධිකතන්තා තෙනෙව කාරණෙන පිණ්ඩාය උත්තරකුරුගමනම්පි භගවතා පටිසිද්ධන්ති විඤ්ඤායති, තස්මා තදෙව කාරණං ඉධාපි ගහෙතබ්බන්ති දස්සෙන්නො ආහ “පුබ්බෙ වුත්තනෙයෙනෙව ගහෙතබ්බ” න්ති. විපල්ලාසම්පි සත්තා පටිලභෙය්සුන්ති ඉදං ඉධ අවුත්තම්පි ආනෙත්වා සම්බන්ධිතබ්බන්ති අධිප්පායො. අත්ථොපි වස්ස වුත්තසදිසමෙව වෙදිතබ්බොති. “එවං පන විපල්ලාසං පටිලභෙය්සු” න්ති ආදිනා පච්ඡා වුත්තමෙව අත්ථවිකප්පං සන්ධාය වදන්ති. යං පන තත්ථ වුත්තං “තෙ ගුණෙ නිබ්බත්තෙත්වා දුබ්භික්ඛකාලෙ පට්ඨිං පරිවත්තෙත්වා පප්පට්කොජං පරිභුඤ්ජිංසු” ති, තං අපනෙත්වා තෙ ගුණෙ නිබ්බත්තෙත්වා දුබ්භික්ඛකාලෙ උත්තරකුරුං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා පරිභුඤ්ජිංසුති එවමෙත්ථ යොජනා කාතබ්බා. එකෙන පදවිතිභාරොනානි එත්ථ පදස්ස විතිහරණං නික්ඛිපනං පදවිතිභාරො, පදනික්ඛෙපො, තස්මා එකෙන පදනික්ඛෙපෙනානි වුත්තං හොති. එකෙන පදවිතිභාරෙන අතික්කම්මිතබ්බට්ඨානඤ්ච සමගමනෙන ද්විත්තං පදානං අන්තරෙ මුට්ඨිරතනමත්තං, තස්මා. මාතිකාමත්තං අධිට්ඨිතිත්වානි මුට්ඨිරතනප්පමාණං මාතිකාමත්තං අධිට්ඨායානි අත්ථො.

නිට්ඨිතා මහාමොග්ගල්ලානස්ස සිහනාදකථා.

විනයපඤ්ඤන්ති යාචනකථා

18. විනයපඤ්ඤන්ති යානි පුබ්බෙ අපඤ්ඤන්තසික්ඛාපදං සන්ධාය වුත්තං. ථෙරො හි පඤ්ඤන්තසික්ඛාපදානි ය්පෙත්වා ඉදානි පඤ්ඤපෙතබ්බසික්ඛාපදානි පානිමොක්ඛබුද්දෙසඤ්ච සන්ධාය “එතස්ස භගවා කාලො, එතස්ස සුගත කාලො, යං භගවා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙය්සා, උද්දිසෙය්සා පානිමොක්ඛ” න්ති (පාරා. 21) ආහ. භගවතාපි –

“කො නු බො, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො, යෙන පුබ්බෙ අප්පතරානි වෙව සික්ඛාපදානි අහෙසුං, බහුතරා ව භික්ඛු අඤ්ඤාය සණ්ඨහිංසු. කො පන, හන්තෙ, හෙතු, කො පච්චයො, යෙන එතරහි බහුතරානි වෙව සික්ඛාපදානි හොන්ති, අප්පතරා ව භික්ඛු අඤ්ඤාය සණ්ඨහන්ති. එවමෙනං, හද්දාලි, හොති, සත්තෙසු භායමානෙසු සද්ධම්මෙ අන්තරධායමානෙ බහුතරානි වෙව සික්ඛාපදානි හොන්ති, අප්පතරා ව භික්ඛු අඤ්ඤාය සණ්ඨහන්ති. න තාව, හද්දාලි, සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති, යාව න ඉධෙකච්චෙ ආසවට්ඨානියා ධම්මා සඬ්ඝෙ පාතුභවන්ති” ති –

ඉමස්මිං හද්දාලිසුත්තෙ (ම. නි. 2.145) විය එකච්චෙසු පඤ්ඤන්තෙසුපි තතො පරං පඤ්ඤපෙතබ්බානි සන්ධාය “න තාව, සාරිපුත්ත, සත්ථා සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙති” ති වුත්තං. ඉධෙව ව අට්ඨකථායං “සාමම්පි පචනං සමණසාරුප්පං න හොති, න ව චට්ඨති” ති වචනං. “රත්තිවිජෙදො වා වස්සවිජෙදො වා න කතො” ති වචනඤ්ච පුබ්බෙ පඤ්ඤන්තසික්ඛාපදානං සබ්බාචෙ පමාණන්ති දට්ඨබ්බං. සෙසසික්ඛාපදානඤ්චෙව පානිමොක්ඛබුද්දෙසස්ස ව ථෙරස්ස ආයාචනෙන පඤ්ඤන්තන්තා “මූලතො පහුති නිදානං දස්සෙතු” න්ති ආහ. රහොගතස්සාති රහො ජනවිචිත්තං යානං උපගතස්ස. තෙන ගණසඬ්ගණිකාභාවෙන ථෙරස්ස කායච්චෙකමාහ. පටිසල්ලිනස්සාති නානාරම්මණවාරතො චිත්තස්ස නිවත්තියා පටි සම්මදෙව නිලිනස්ස තත්ථ අච්චිතචිත්තස්ස. තෙන චිත්තසඬ්ගණිකාභාවෙනස්ස පුබ්බභාගියං චිත්තච්චෙකමාහ. චිරන්ති කාලාපෙක්ඛං අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. චිරාති චිරකාලසුත්තා ධීති අහෙදෙන වුත්තා.

එතං න සක්කොතිති එතං විනිවිජ්ජිතුං න සක්කොති. අට්ඨකථායං චුත්තනායං දස්සෙත්වා ඉදානි ථෙරවාදං දස්සෙත්තො ආහ “මහාපසුමත්ථෙරො පනා”තිආදි. අට්ඨකථායමපි “න සක්කොති”ති ඉදං යස්මා ජානමානොපි සම්මදෙව පරිච්ඡින්නිතුං න සක්කොති, තස්මා චුත්තන්ති වදන්ති. සොළසවිධාය පඤ්ඤාය මත්ථකං පත්තස්සාති මජ්ඣිමනිකායෙ අනුපදසුත්තන්තදෙසනාය (ම. නි. 3.93) –

“මහාපඤ්ඤා භික්ඛවෙ සාරිපුත්තො, පුටුපඤ්ඤා භික්ඛවෙ සාරිපුත්තො, භාසපඤ්ඤා භික්ඛවෙ සාරිපුත්තො, ජවනපඤ්ඤා භික්ඛවෙ සාරිපුත්තො, තික්ඛපඤ්ඤා භික්ඛවෙ සාරිපුත්තො, නිබ්බේධකපඤ්ඤා භික්ඛවෙ සාරිපුත්තො”ති –

එවමාගතා මහාපඤ්ඤාදිකා ඡ, තස්මිංයෙව සුත්තෙ ආගතා නවානුපුබ්බවිහාරසමාපත්තිපඤ්ඤා, අරහත්තමග්ගපඤ්ඤාති ඉමාසං සොළසප්පභෙදානං පඤ්ඤානං සාවකවිසයෙ උක්කට්ඨකොට්ඨපත්තස්ස.

කස්මා පනෙත්ථ හගවා විපස්සිආදීනං සත්තන්තංයෙව බුද්ධානං බ්‍රහ්මවරියස්ස චිරට්ඨිතිකාවිරට්ඨිතිකභාවං කට්ඨෙසි, න බුද්ධවංසදෙසනායං විය පඤ්චවිසතියා බුද්ධානං, තතො වා පන භියොනාති? යෙසං සම්මාසම්බුද්ධානං පටිවේධසාසනං එකංසතො නිවිජ්ජයෙන අප්පාපි ධරති, න අන්තරහිතං, තෙ එව කිත්තෙන්තො විපස්සිආදීනංයෙව හගවත්තානං බ්‍රහ්මවරියස්ස චිරට්ඨිතිකාවිරට්ඨිතිකභාවං ඉධ කට්ඨෙසි. තෙසංයෙව හි සාවකා තදා වෙව එතරහි ව සුද්ධාවාසභූමියං ධීතා, න අඤ්ඤෙසං පරිනිබ්බුත්තා. සිද්ධත්ථතිස්සචුස්සානං කිර බුද්ධානං සාවකා සුද්ධාවාසෙසු උප්පන්නා උප්පත්තිසමනන්තරමෙව ඉමස්මිං සාසනෙ උපකාදයො විය අරහත්තං අධිගන්ත්වා න විරස්සෙව පරිනිබ්බාසිංසු, න තත්ථ තත්ථ සාවකා යාවතායුකං අට්ඨංසුති වදන්ති. අපුබ්බාවර්මනියමො පන අපරාපරං සංසරණකසත්තාවාසවසෙන එකිස්සා ලොකධාතුයා ඉච්ඡිතොති න තෙනෙතං විරුජ්ඣතිති දට්ඨබ්බං.

19. අසාධාරණො හෙතු, සාධාරණො පච්චයොති එවමාදිවිභාගෙන ඉධ පයොජනං නත්ථි, විපස්සිආදීනං පන බ්‍රහ්මවරියස්ස අවිරට්ඨිතිකතාය චිරට්ඨිතිකතාය ව කාරණසුච්ඡාපරත්තා වොදනායාති ආහ “හෙතු පච්චයොති උභයමෙතං කාරණාධිවචන”න්ති. හිනොති තෙන එලන්ති හෙතුති කරණසාධනොයං හෙතුසද්දොති ආහ “තෙන තස්ස එල”න්තිආදි. කත්තුසාධනොපි හෙතුසද්දො නො න යුජ්ජති හිනොති එලස්ස හෙතුභාවං උපගච්ඡතිති හෙතුති. තං පටිච්ච එති පවත්තතිති තං කාරණං පටිච්ච තස්ස එලං එති පවත්තති නිබ්බත්තතිති අත්ථො.

කිලාසුනො අහෙසුන්ති අප්පොස්සුක්කා අහෙසුං, නිරුස්සාහා අහෙසුන්ති අත්ථො. සා පන නිරුස්සාහනා න ආලසියවසෙනාති ආහ “න ආලසියකිලාසුනො”ති, ආලසියවසෙන කිලාසුනො නාහෙසුන්ති අත්ථො. තත්ථ කාරණමාහ “න හී”තිආදි. ආලසියං වාති ඉමිනා ටීනමිද්ධවසප්පවත්තානං අකුසලානං අභාවමාහ. ඔසන්නවිරියතා වාති ඉමිනා පන “ආලසියාභාවෙපි අන්තමසො අන්තභාරනෙසාදානමපි සක්කච්චංයෙව ධම්මං දෙසෙති”ති වචනතො යස්ස කස්සවිපි ධම්මදෙසනාය නිරුස්සාහනා නත්ථිති දීපෙති සබ්බෙසං සමකෙනෙව උස්සාහෙන ධම්මදෙසනාය පවත්තනතො. තෙනාහ “බුද්ධා හී”තිආදි. ඔසන්නවිරියාති ඔහිනවිරියා, අප්පොස්සුක්කාති අත්ථො. උස්සන්නවිරියාති අධිකවිරියා, මහුස්සාහාති අත්ථො. වෙගෙනාති ජවෙන. ධම්මෙ ගරු එතෙසන්ති ධම්මගරුනො. ධම්මෙ ගාරවමෙතෙසන්ති ධම්මගාරවා. විපස්සිස්ස හගවතො කාලෙ අසීති වස්සසහස්සාති ආයුජ්ජමාණං සිබ්බස්ස සත්තති වස්සසහස්සාති, වෙස්සභුස්ස සට්ඨිවස්සසහස්සාති ආයුජ්ජමාණන්ති ආහ “තෙසං කිර කාලෙ දීඝායුකා සත්තා”ති. අභිසමෙන්නීති පටිච්ජ්ඣන්ති.

නිද්දොසතායාති විනික්කමදොසස්ස අභාවතො. “ඉමස්මිං විනික්කමෙ අයං නාම ආපත්ති”ති එවං ආපත්තිවසෙන අපඤ්ඤපෙත්වා “පාණාතිපාතං පහාය පාණාතිපාතා පටිවිරතො හොති”තිආදිනා (දී. නි. 1.8, 194) ධම්මදෙසනාවසෙන ඔවාදසික්ඛාපදානංයෙව පඤ්ඤත්තන්තා චුත්තං “සත්තාපත්තික්ඛන්ධවසෙන ආණාසික්ඛාපදං අපඤ්ඤත්ත”න්ති. ඡන්තං ඡන්තං වස්සානං අවිචයෙනාති පායසෙසො දට්ඨබ්බං. අථ වා ඡන්තං ඡන්තං වස්සානං ඔසානදිවසං අපෙක්ඛිත්වා “සකිං සකි”න්ති චුත්තන්තා තදපෙක්ඛමිදං සාම්ච්චනං. සකලජම්බුදීපෙ සබ්බොපි භික්ඛුසඨිසො එකස්මිංයෙව යානෙ උපොසථං අකාසීති සම්බන්ධො. කතමං තං යානන්ති ආහ “බන්ධුමතියා රාජධානියා”තිආදි. ඉසිපතනං තෙන සමයෙන බෙමං නාම උය්‍යානං හොති, මීගානං පන අභයවාසන්ථාය දින්නන්තා මිගදායොති වුවචති. තං සන්ධාය චුත්තං “බෙමෙ මිගදායෙ”ති.

අබ්බොකිණ්ණොති දසපි විසතිපි භික්ඛුසහස්සාති වසන්තීති විසභාගපුග්ගලෙහි අසංසට්ඨානී දසපි විසතිපි භික්ඛුනං සහස්සාති වසන්ති. දීඝනිකායට්ඨකථායං පන “තෙ සබ්බෙපි ද්වාදසසහස්සභික්ඛුගණ්භනකා මහාවිහාරා අභයගිරිවෙතියපබ්බතචිත්තලපබ්බතවිහාරසදිසා ව අහෙසු”න්ති චුත්තං. උපොසථාරොචිකාති උපොසථාරොචනකා. තා කිර දෙවතා එකමිහි වස්සෙ නික්ඛන්තෙ තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා ආරොචෙන්ති “නික්ඛන්තං බො, මාරිසා, එකං වස්සං, පඤ්ච දානි වස්සානි සෙසානි, පඤ්චන්තං වස්සානං අවිචයෙන බන්ධුමතී රාජධානී උපසඨිකමිත්තබ්බා පාතිමොක්ඛුද්දෙසායා”ති. තථා ද්විසු වස්සෙසු නික්ඛන්තෙසු “නික්ඛන්තානි බො, මාරිසා, ද්වෙ වස්සානි, වත්තාරි වස්සානි සෙසානි, වතුන්තං වස්සානං අවිචයෙන බන්ධුමතී රාජධානී උපසඨිකමිත්තබ්බා පාතිමොක්ඛුද්දෙසායා”ති ආරොචෙන්ති. ඉමිනාව නයෙන තීසු වතුසු පඤ්චසු වස්සෙසු අතික්කන්තෙසු ආරොචෙන්ති. තෙන චුත්තං “මාරිසා එකං වස්සං අතික්කන්ත”න්තිආදි. සානුභාවාති ඉද්ධානුභාවෙන සානුභාවා. තෙ කිර භික්ඛුති යෙ දෙවතානුභාවෙන

ගව්‍යන්ති, තෙ සන්ධ්‍යා වදනි. පාවිතසමුද්දන්තෙති පාවිතසමුද්දස්ස සමිපදෙසෙ. ගමියවත්තන්ති ගමිකෙහි කාතබ්බං සෙනාසනපටිප්පගනාදිවත්තං. උපොසප්පගනාදිවත්තං. උපොසප්පකරණධ්‍යානං. ගතාව හොන්තිති දෙවතානුභාවෙන ගතා එව හොන්ති. තෙති අත්තනො අත්තනො ආනුභාවෙන දෙවතානුභාවෙන ව ගතා සබ්බෙපි.

බන්ති පරමන්තිආදිසු (දී. නි. අට්ඨ. 2.90; ධ. ප. අට්ඨ. 2.185) පරුපවාදං පරාපකාරං සීතුණ්හාදිහෙදඤ්ච ගුණොපරොධං බමති සහති අධිවාසෙතිති බන්ති. සා පන සීලාදීනං පටිපක්ඛධම්මෙ සවිසෙසං තපති සන්තපති විධමතිති පරමං උත්තමං තපො. තිතික්ඛනං බමනං තිතික්ඛා. බන්තියායෙවෙනං වෙවචනං. අක්ඛරවිත්තකා හි බමායං තිතික්ඛාසද්දං චණ්ණෙත්ති, තස්මා එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො “තිතික්ඛාසඛ්ඛාතා අධිවාසනබන්ති නාම උත්තමං තපො”ති. නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධාති භවෙන භවත්තරං විනාති භවතිකන්තිභාවෙන සංසිබ්බති, සතණ්හස්සෙව වා ආයතිං පුනබ්භවභාවතො ඵලෙන සද්ධිං කම්මං විනාති සංසිබ්බතිති වානන්ති සඛ්ඛායං ගතාය තණ්හාය නික්ඛන්තං නිබ්බානං තත්ථ තස්සා සබ්බසො අභාවතො. තං නිබ්බානං පන සන්තපණ්නප්පුණ්හසිවබ්බොදිතා සබ්බාකාරෙන පරමන්ති වදන්ති බුද්ධා.

න හි පබ්බජිතො පරුපසාතිති යො අධිවාසනබන්තිරහිත්තා පරං උපසාතෙති බාධති විහිංසති, සො පබ්බජිතො නාම න හොති පබ්බාජෙතබ්බධම්මස්ස අපබ්බාජනතො. චතුත්ථපාදො පන තතියපාදස්සෙව වෙවචනං අනත්ථත්තරත්තා. “න හි පබ්බජිතො”ති එතස්ස හි “න සමණො හොති”ති වෙවචනං. “පරුපසාති”ති එතස්ස “පරං විහෙය්‍යන්තො”ති වෙවචනං. අප්ච වා පරුපසාතිති සීලපසාති. සීලඤ්ච උත්තමට්ඨෙත “පර”න්ති වුවචති පරසද්දස්ස සෙට්ඨවාචකත්තා “පුග්ගලපරොපරඤ්ඤ”තිආදිසු විය. යො ච සමණො පරං යං කඤ්චි සත්තං විහෙය්‍යන්තො පරුපසාති හොති අත්තනො සීලවිනාසකො, සො පබ්බජිතො නාම න හොතිති අත්ථො. අප්ච වා යො අධිවාසනබන්තියා අභාවා පරුපසාති හොති, පරං අත්තමසො ඩංසමකසමිපි ජීවිතා වොරොපෙති, සො න හි පබ්බජිතො. කිං කාරණා? පාපමලස්ස අපබ්බාජිත්තා අනිභටත්තා. “පබ්බාජයමත්තනො මලං, තස්මා පබ්බජිතොති වුවචති”ති (ධ. ප. 388) ඉදඤ්ච පබ්බජිතලක්ඛණං. යොපි නහෙව බො උපසාතෙති න මාරෙති, අපිච දණ්ඩාදිති විහෙයෙති, යොපි පරං විහෙය්‍යන්තො සමණො න හොති. කිංකාරණා? විහෙයාය අසමිත්තා. සමිත්තා සමණොති වුවචතිති ඉදඤ්ච සමණලක්ඛණං. “සමිත්තා හි පාපානං, සමණොති පවුවචති”ති (ධ. ප. 265) හි වුත්තං.

අපිච භගවා හික්ඛුනං පාතිමොක්ඛං උද්දිසන්තො පාතිමොක්ඛකථාය ව සීලප්පධානත්තා සීලස්ස ව විසෙසතො දොසො පටිපක්ඛොති තස්ස නිග්ගණ්හනවිධිං දස්සෙතුං ආදිතො “බන්ති පරමං තපො”ති ආහ. තෙන අනිට්ඨස්ස පටිහනනුපායො වුත්තො, තිතික්ඛාග්ගහණෙන පන ඉට්ඨස්ස, තදුභයෙනපි උප්පන්නං අරතිං උප්පන්නං රතිං අභිභුයා විහරතිති අයමත්ථො දස්සිතො. තණ්හාවානස්ස වුපසමනතො නිබ්බානං පරමං වදන්ති බුද්ධා. තත්ථ බන්තිග්ගහණෙන පයොගවිපත්තියා අභාවො දස්සිතො, තිතික්ඛාග්ගහණෙන ආසයවිපත්තියා අභාවො. තථා බන්තිග්ගහණෙන පරාපරාධසහතා, තිතික්ඛාග්ගහණෙන පරෙසු අනපරජ්ඣකා දස්සිතා. එවං කාරණමුඛෙන අන්වයතො පාතිමොක්ඛං දස්සෙත්වා ඉදාති බාතිරෙකතො තං දස්සෙතුං “න හි”තිආදි වුත්තං. තෙන යථා සත්තානං ජීවිතා වොරොපනං පරං පාණ්ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදිති විහෙයනඤ්ච “පරුපසාතො පරං විහෙයන”න්ති වුවචති, එවං තෙසං සාපතෙය්‍යාවහරණං පරාමසනං විසංවාදනං අඤ්ඤාමඤ්ඤාහෙදනං ඵරුසවචනෙන මම්මසට්ඨනං නිරත්ථකවිප්පලාපො පරසන්තකාහිජ්ඣානං උච්ඡෙදවිත්තනං මිච්ඡාහිනිවෙසනඤ්ච උපසාතො පරවිහෙයනඤ්ච හොතිති යස්ස කස්සවි අකුසලස්ස කම්මපථස්ස කම්මස්ස ව කරණෙන පබ්බජිතො සමණො ව න හොතිති දස්සෙති.

දුතියගාථාය සබ්බපාපස්සාති සබ්බාකුසලස්ස සබ්බස්සපි ද්වාදසාකුසලස්ස සබ්බවිත්තුප්පාදසඛිගහිත්තස්ස සාවජ්ජධම්මස්ස. අකරණන්ති අනුප්පාදනං. කරණඤ්ච නාම තස්ස අත්තනො සන්තානෙ උප්පාදනන්ති තප්පටික්ඛෙපතො අකරණං අනුප්පාදනං. කුසලස්සාති චතුභුමිකකුසලස්ස. “කුසලස්සා”ති හි ඉදං “එතං බුද්ධාන සාසන”න්ති වක්ඛමානත්තා අරියග්ගධම්මෙ තෙසඤ්ච සම්භාරභූතෙ තෙභුමිකකුසලෙ ධම්මෙ බොධෙති. උපසම්පදාති උපසම්පාදනං. තං පන අත්ථතො තස්ස කුසලස්ස සමධිගමො පටිලාභො. සවිත්තපරියොදපනන්ති අත්තනො විත්තස්ස ජොතනං විත්තස්ස පහස්සරභාවකරණං සබ්බසො පරියොධනං. තං පන අරහත්තෙන හොති. එත්ථ ව යස්මා අග්ගමග්ගසමඬ්ඛිතො විත්තං සබ්බසො පරියොදපීයති නාම, අග්ගඵලක්ඛණෙ පන පරියොදපිතං හොති පුන පරියොදපෙතබ්බතාය අභාවතො, තස්මා පරිනිට්ඨිතපරියොදපනතං සන්ධ්‍යා වුත්තං “තං පන අරහත්තෙන හොති”ති. ඉති සීලසංවරෙන සබ්බපාපං පහාය ලොකියලොකුත්තරාහි සමථවිපස්සනාහි කුසලං සම්පාදෙත්වා අරහත්තඵලෙන විත්තං පරියොදපෙතබ්බන්ති එතං බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨි.

තතියගාථාය අනුප්පාදොති වාචාය කස්සවි අනුප්පදනං. අනුපසාතොති කායෙන මනසා ව කස්සවි උපසානාකරණං මනසාපි පරෙසං අනත්ථචිත්තනාදිවසෙන උපසානකරණස්ස වජ්ජෙතබ්බත්තා. පාතිමොක්ඛෙති යං තං පඅතිමොක්ඛං අතිපමොක්ඛං උත්තමං සීලං, පාති වා සුගතිභයෙහි මොක්ඛෙති දුග්ගතිභයෙහි, යො වා නං පාති, තං මොක්ඛෙතිති පාතිමොක්ඛන්ති වුවචති, තස්මිං පාතිමොක්ඛෙ ව. සංවරොති සත්තන්තං ආපත්තික්ඛන්ධානං අවිතික්කමලක්ඛණො සංවරො. මත්තඤ්ඤානාති හොජනෙ මත්තඤ්ඤානා පටිග්ගහණපරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤානා. පන්තඤ්ච සයනාසනන්ති ජනසඬ්ඝට්ඨවරහිතං නිජ්ජනසම්බාධං විචිත්තං සෙනාසනඤ්ච. එත්ථ ද්විතියෙව පච්චයෙහි චතුපච්චයසන්තොසො දිපිතොති වෙදිතබ්බො පච්චයසන්තොසසාමඤ්ඤෙන ඉතරද්වයස්සපි ලක්ඛණභාරනායෙන ජොතිතභාවතො. අධිචිත්තෙ ව ආයොගොති විපස්සනාපාදකං අට්ඨසමාපත්තිචිත්තං අධිචිත්තං, තතොපි ව

මග්ගච්ඡේදනමෙව අධිවිත්තං, තස්මිං යථාච්ඡන්තෙ අධිවිත්තෙ ආයොගො ව, අනුයොගොති අත්ථො. එතං බුද්ධාන සාසනාන්ති එතං පරස්ස අනුපවදනං අනුපසානනං පාතිමොක්ඛෙ සංවරො පටිග්ගහණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤතා විචිත්තසෙනාසනාසෙවනං අධිවිත්තානුයොගො ව බුද්ධානං සාසනං ඔවාදො අනුසිට්ඨි.

ඉමා පන සබ්බබුද්ධානං පාතිමොක්ඛබුද්දෙසගාථා භොන්තිති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ “එතෙනෙව උපායෙනා”තිආදි. යාව සාසනපරියන්තාති ධර්මානකබුද්ධානං අනුසාසනපරියන්තං සන්ධාය චුත්තං, යාව බුද්ධා ධරන්ති, තාව උද්දිසිතබ්බතං ආගච්ඡන්තිති චුත්තං භොති. ඔවාදපාතිමොක්ඛඤ්ඤි බුද්ධායෙව උද්දිසන්ති, න සාවකා. පයමබොධියංයෙව උද්දෙසමාගච්ඡන්තිති සම්බන්ධො. පයමබොධි වෙන්ට විසතිවස්සපරිවිජින්නාති මහාගණ්ඨිපදෙ චුත්තං. තඤ්ච භෙට්ඨා අට්ඨකථායමෙව “ගභවතො හි පයමබොධියං විසතිවස්සන්තරෙ නිබද්ධුපට්ඨාකො නාම නත්ථි”ති කථිතත්තා “පයමබොධි නාම විසතිවස්සානි”ති ගභන්තවා චුත්තං. ආවරියධම්මපාලත්ථෙරෙන පන “පඤ්චවත්තාලිසාය වස්සෙසු ආදිතො පන්තරස වස්සානි පයමබොධි”ති චුත්තං. එවඤ්ච සති මජ්ඣෙ පන්තරස වස්සානි මජ්ඣමබොධි, අන්තෙ පන්තරස වස්සානි පච්ඡිමබොධිති නිශ්ණං බොධිතං සමප්පමාණතා සියාති තම්පි යුත්තං. පන්තරසත්තිකෙන හි පඤ්චවත්තාලිස වස්සානි පුරෙන්නි. අට්ඨකථායං පන පන්තරසවස්සප්පමාණාය පයමබොධියා විසතිවස්සෙසුයෙව අන්තොගධත්තා “පයමබොධියං විසතිවස්සන්තරෙ”ති චුත්තන්ති එවම්පි සක්කා විඤ්ඤාතුං.

නනු ව කානිචි සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙත්වාපි න තාව ආණාපාතිමොක්ඛං අනුඤ්ඤාතං පච්ඡා ථෙරස්ස ආයාවනෙන අනුඤ්ඤාතත්තා, තස්මා කථමෙතං චුත්තං “සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිකාලතො පන පභුති ආණාපාතිමොක්ඛමෙව උද්දිසියති”ති, යදිපි කානිචි සික්ඛාපදානි පඤ්ඤපෙත්වාව ආණාපාතිමොක්ඛං න අනුඤ්ඤාතං, තථාපි අපඤ්ඤත්තෙ සික්ඛාපදෙ ආණාපාතිමොක්ඛං නත්ථි, කිත්තු පඤ්ඤත්තෙයෙව්හි ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිකාලතො පන පභුති”ති චුත්තං. පුබ්බාරාමෙති සාවත්ථියා පාවිනදිසාභාගෙ කතත්තා එවංඋද්ධවොභාරෙ මහාවිහාරෙ. මිගාරමාතුපාසාදෙති මිගාරසෙට්ඨිනො මාතුට්ඨානියත්තා මිගාරමාතාති සඩ්ධාං ගතාය විසාබාමහාඋපාසිකාය කාරිතෙ පාසාදෙ. අට්ඨානන්ති හෙතුපට්ඨකෙපො. අනවකාසොති පච්චයපට්ඨකෙපො. උභයෙනපි කාරණමෙව පට්ඨකිපති. යන්ති යෙන කාරණෙන.

තෙසන්ති භික්ඛූනං. සම්මුඛසාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිතාති සබ්බන්තිමානං සුභද්දසදිසානං සම්මුඛසාවකානං සන්තිකෙ පබ්බජිතෙ සන්ධාය වදති. බත්තියකුලාදිවසෙනෙව විවිධා කුලාති සම්බන්ධො. උච්චනීවඋළාරුළාරභොගාදිකුලවසෙන වාති උච්චනීවකුලවසෙන උළාරුළාරභොගාදිකුලවසෙන වාති යොජෙතබ්බං. තත්ථ බත්තියබ්බාග්මණවසෙන වා බත්තියබ්බාග්මණගහපතිකානං වසෙන වා උච්චකුලතා වෙදිතබ්බං, සෙසානං වසෙන නීවකුලතා. උළාරුළාරභොගාදිකුලවසෙන වාති උළාරතරතමඋපභොගවත්තාදිකුලවසෙන. උළාරාතිසයජොතනත්ථඤ්ඤි පුන උළාරග්ගහණං “දුක්ඛදුක්ඛ”න්තිආදීසු විය. ආදි-සද්දෙන උළාරානුළාරානං ගහණං වෙදිතබ්බං.

බ්‍රහ්මචරියං රක්ඛන්තිති චුත්තමෙවත්ථං පකාසෙත්වා දස්සෙන්තො ආහ “චිරං පරියත්තිධම්මං පරිහරන්ති”ති. අපඤ්ඤත්තෙපි සික්ඛාපදෙ යදි සමානජාතිආදිකා සියුං, අත්තනො අත්තනො කුලානුගතගත්ථං විය න නාසෙයුං. යස්මා පන සික්ඛාපදම්පි අපඤ්ඤත්තං, ඉමෙ ව භික්ඛූ න සමානජාතිආදිකා, තස්මා විනාසෙසුන්ති ඉමමත්ථං දස්සෙතුං “යස්මා එකනාමා...පෙ.... තස්මා අඤ්ඤමඤ්ඤං විහෙයෙන්තා”තිආදි චුත්තං. යදි එවං කස්මා චිරට්ඨිතිකවාරෙපි “නානානාමා”තිආදි චුත්තන්ති? සතිපි තෙසං නානාජව්වාදිභාවෙ සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා එව සාසනස්ස චිරප්පවත්තිති දස්සන්තං චුත්තං. සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිවසෙනෙව සාසනස්ස චිරප්පවත්ති. යස්මා බුද්ධා අත්තනො පරිනිබ්බානතො උද්ධම්පි විනෙතබ්බසත්තසම්භවෙ සති සික්ඛාපදං පඤ්ඤපෙත්ති, අසති න පඤ්ඤපෙත්ති, තස්මාති වෙදිතබ්බො. යථා කායවච්ච්චාරසඩ්ධාතං විඤ්ඤත්තිං සමුට්ඨාපෙත්වා පවත්තමානම්පි චිත්තං තස්සායෙව විඤ්ඤත්තියා වසෙන පවත්තනතො “කායවච්ච්චාරෙහි පවත්ත”න්ති චුච්චති, එවංසම්පදම්දං දට්ඨබ්බං. යථා තන්ති එත්ථ තන්ති නිපාතමත්තං. වග්ගසඩ්ධගහපණ්ණාසසඩ්ධගාදීහි සිලක්ඛන්ධවග්ගමභාවග්ගාදිවග්ගසඩ්ධගහවසෙන මුලපණ්ණාසමඅක්ඛමපණ්ණාසාදිපණ්ණාසසඩ්ධගහවසෙන. ආදි-සද්දෙන සංයුත්තාදිසඩ්ධගො වෙදිතබ්බො.

එවං චිතක්කෙට්ඨ, මා එවං චිතක්කසිත්ථාති එත්ථ එවන්ති යථානුසිට්ඨාය අනුසාසනියා විධිවසෙන පටිසෙධනවසෙන ව පවත්තිතාකාරපරාමසනං, සා ව සම්මාවිතක්කානං මිච්ඡාවිතක්කානඤ්ච පවත්තිආකාරදස්සනවසෙන පවත්තිති අත්ථආනිසංසස්ස ආදිනවස්ස ව විභාවනත්ථං. තෙනාහ “නෙක්ඛම්මචිතක්කාදයො තයො චිතක්කෙ චිතක්කෙට්ඨා”තිආදි. එත්ථ ආදි-සද්දෙන අබ්‍යාපාදචිතක්කඅවිහිංසාවිතක්කානං ගහණං වෙදිතබ්බං. තත්ථ නෙක්ඛම්මං චුච්චති ලොභතො නික්ඛන්තත්තා අලොභො, නිවරණෙහි නික්ඛන්තත්තා පයමජ්ඣානං, සබ්බාකුසලෙහි නික්ඛන්තත්තා සබ්බො කුසලො ධම්මො, සබ්බසඩ්ධතෙහි නික්ඛන්තත්තා නිබ්බානං, උපනිස්සයතො සම්පයොගතො ආරම්මණකරණතො ව නෙක්ඛම්මෙත පටිසංයුත්තො චිතක්කො නෙක්ඛම්මචිතක්කො, සම්මාසඩ්ධකප්පො. සො අසුභජ්ඣානස්ස පුබ්බභාගෙ කාමාවචරො භොති, අසුභජ්ඣානෙ රූපාවචරො, තං ඝාතං පාදකං කත්වා උප්පන්තමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. බ්‍යාපාදස්ස පටිපක්ඛො අබ්‍යාපාදො, කඤ්චිපි න බ්‍යාපාදෙන්ති එතෙනාති වා අබ්‍යාපාදො, මෙත්තා. යථාච්ඡන්තෙන අබ්‍යාපාදෙන පටිසංයුත්තො චිතක්කො අබ්‍යාපාදචිතක්කො. සො මෙත්තාඝාතස්ස පුබ්බභාගෙ කාමාවචරො භොති,

මෙත්තාභාවනාවසෙන අධිගතෙ පයමජ්ඣානෙ රූපාවචරො, තං ඥානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො. විහිංසාය පටිපක්ඛා, න විහිංසන්ති වා එතාය සත්තෙති අවිහිංසා, කරුණා. තාය පටිසංයුත්තො චිත්තකො අවිහිංසාවිත්තකො. සො කරුණාඥානස්ස පුබ්බභාගෙ කාමාවචරො, කරුණාභාවනාවසෙන අධිගතෙ පයමජ්ඣානෙ රූපාවචරො, තං ඥානං පාදකං කත්වා උප්පන්නමග්ගඵලකාලෙ ලොකුත්තරො.

නනු ව අලොභාදොසාමොහානං අඤ්ඤමඤ්ඤාචරහතො නෙසං වසෙන උප්පජ්ජනකානං ඉමෙසං නෙක්ඛම්මචිත්තකාදීනං අඤ්ඤමඤ්ඤං අසඬකරතො වචන්ටානං න භොතීති? නො න භොති. යදා හි අලොභො පටානො භොති නියමිතපරිණතසමුදාචාරාදිවසෙන, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. තථා හි යදා අලොභජපටානො නෙක්ඛම්මගරුකො චිත්තුප්පාදො භොති, තදා ලද්ධාවසරො නෙක්ඛම්මචිත්තකො පතිට්ඨහති. තංසම්පයුත්තස්ස පන අදොසලක්ඛණස්ස අබ්‍යාපාදස්ස වසෙන යො තස්සෙව අබ්‍යාපාදචිත්තකභාවො සම්භවෙය්‍යා, සති ව අබ්‍යාපාදචිත්තකභාවෙ කස්සවිපි අවිභෙද්‍යජාතිකතාය අවිහිංසාවිත්තකභාවො ව සම්භවෙය්‍යා. තෙ ඉතරෙ ද්වෙ තස්සෙව නෙක්ඛම්මචිත්තකස්ස අනුගාමිනො සරූපතො අදිස්සනතො තස්මිං සති භොන්ති, අසති න භොන්තිති අනුමානෙය්‍යා භවන්ති. එවමෙව යදා මෙත්තාපටානො චිත්තුප්පාදො භොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති. යදා කරුණාපටානො චිත්තුප්පාදො භොති, තදා ඉතරෙ ද්වෙ තදන්වායිකා භවන්ති.

කාමචිත්තකාදයොති එත්ථ ආදි-සද්දෙන බ්‍යාපාදචිත්තකවිහිංසාවිත්තකානං ගහණං වෙදිතබ්බං. තත්ථ කාමපටිසංයුත්තො චිත්තකො කාමචිත්තකො. එත්ථ හි ද්වෙ කාමා වන්ටුකාමො ව කිලෙසකාමො ව. තත්ථ වන්ටුකාමපක්ඛෙ ආරම්මණවසෙන කාමෙහි පටිසංයුත්තො චිත්තකො කාමචිත්තකො, කිලෙසකාමපක්ඛෙ පන සම්පයොගවසෙන කාමෙන පටිසංයුත්තොති යොජෙතබ්බං. බ්‍යාපාදපටිසංයුත්තො චිත්තකො බ්‍යාපාදචිත්තකො. විහිංසාපටිසංයුත්තො චිත්තකො විහිංසාවිත්තකො. තෙසු ද්වෙ සත්තෙසුපි සඬබාරෙසුපි උප්පජ්ජන්ති. කාමචිත්තකො හි පියෙ මනාපෙ සත්තෙ වා සඬබාරෙ වා චිත්තකෙන්තස්ස උප්පජ්ජති, බ්‍යාපාදචිත්තකො අප්පියෙ අමනාපෙ සත්තෙ වා සඬබාරෙ වා කුප්ඤ්ඤිතා ඔලොකනකාලතො පට්ඨාය යාව විනාසනා උප්පජ්ජති, විහිංසාවිත්තකො සඬබාරෙසු නුප්පජ්ජති. සඬබාරො හි දුක්ඛාපෙතබ්බො නාම නත්ථි, “ඉමෙ සත්තා හඤ්ඤන්තු වා උච්ඡිජ්ජන්තු වා විනස්සන්තු වා මා වා අහෙසු”න්ති වින්තනකාලෙ පන සත්තෙසු උප්පජ්ජති. අථ කස්මා චුත්තං “සඬබාරො දුක්ඛාපෙතබ්බො නාම නත්ථි”ති, නනු යෙ දුක්ඛාපෙතබ්බාති ඉච්ඡිතා සත්තසඤ්ඤිතා, තෙපි අත්ථතො සඬබාරා එවාති? සච්චමෙතං, තෙ පන ඉන්ද්‍රියබද්ධා සවිඤ්ඤාණකතාය දුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති, තස්මා තෙ විහිංසාවිත්තකස්ස විසයා ඉච්ඡිතා සත්තසඤ්ඤිතා. යෙ පන න දුක්ඛං පටිසංවෙදෙන්ති චුත්තලක්ඛණායොගතො, තෙ සන්ධාය “විහිංසාවිත්තකො සඬබාරෙසු නුප්පජ්ජති”ති චුත්තං.

අනුපාදාය ආසවෙහි විත්තාති විමුච්චිංසුති එත්ථ ආසවෙහිති කත්ථුඅත්ථෙ කරුණනිද්දෙසො, විත්තාතීති පච්චත්තබ්‍රවචනං, විමුච්චිංසුති කම්මසාධනං, තස්මා ආසවෙහි කත්තුභූතෙහි අනුපාදාය ආරම්මණවසෙන අග්ගහෙත්වා විත්තාති විමුච්චිතාතීති එවමෙත්ථ අත්ථො ගහෙතබ්බොති ආහ “තෙසඤ්ඤි විත්තාතී”තිආදි. යෙහි ආසවෙහිති එත්ථාපි කත්තුඅත්ථෙ එව කරුණනිද්දෙසො. විමුච්චිංසුති කම්මසාධනං. න තෙ තාති ගහෙත්වා විමුච්චිංසුති තෙ ආසවා තාති විත්තාති ආරම්මණවසෙන න ගහෙත්වා විමුච්චිංසු විමොචෙසු. එත්ථ හි විත්තාතීති උපයොගබ්‍රවචනං, විමුච්චිංසුති කත්තුසාධනං. අනුප්පාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣමානාති ආයතීං අනුප්පත්තිසඬබාතෙන නිරොධෙන නිරුජ්ඣමානා ආසවා. අග්ගහෙත්වා විමුච්චිංසුති ආරම්මණකරණවසෙන අග්ගහෙත්වා විත්තාති විමොචෙසු. විකසිතවිත්තා අහෙසුන්ති සාතිසයඤාණරස්මිසම්ඵස්සෙන සම්ඵුල්ලවිත්තා අහෙසු. පුරිමවචනාපෙක්ඛන්ති “අඤ්ඤතරස්මිං හිංසනකෙ වනසණ්ඨෙති”ති චුත්තවචනාපෙක්ඛං. තෙනාහ “යං චුත්තං අඤ්ඤතරස්මිං හිංසනකෙ වනසණ්ඨෙති, තත්තා”ති. කතන්ති භාවසාධනවාචි ඉදං පදන්ති ආහ “හිංසනකතස්මිං භොති, හිංසනකකිරියායා”ති. හිංසනස්ස කරුණං කිරියා හිංසනකතං, තස්මිං හිංසනකතස්මිං.

ඉදාති අඤ්ඤථාපි අත්ථයොජනං දස්සෙන්තො ආහ “අථ වා”තිආදි. ඉමස්මිං අත්ථවිකප්පෙ හිංසයතීති හිංසනො, හිංසනො එව හිංසනකො, තස්ස භාවො හිංසනකත්තන්ති වත්තබ්බෙ ත-කාරස්ස ලොපං කත්වා “හිංසනකත”න්ති චුත්තන්ති දස්සෙන්තො ආහ “හිංසනකතස්මින්ති හිංසනකභාවෙති අත්ථො”තිආදි. යෙභූය්‍යග්ගහණං ලොමවන්තවසෙනපි යොජෙතබ්බං, න ලොමවසෙනෙවාති ආහ “බහුතරානං වා”තිආදි.

පුරිසයුගවසෙනාති පුරිසකාලවසෙන, පුරිසානං ආයුප්පමාණවසෙනාති චුත්තං භොති. “සබ්බපච්ඡිමකො සුභද්දසදිසො”ති තීසුපි ගණ්ඨිපදෙසු චුත්තං. තස්මිං කාලෙ චිජ්ජමානානං ද්විත්තං පුරිසානං ආයුපරිච්ඡේදං සකලමෙව ගහෙත්වා “සතසහස්සං...පෙ.... අට්ඨාසී”ති චුත්තං. ද්වෙයෙව පුරිසයුගාතීති එත්ථ පුරිසානං යුග්ගප්පත්තිකාලො පුරිසයුගං. අභිලාපමත්තමෙව වෙතං, අත්ථතො පන පුරිසොව පුරිසයුගං. ධරමානෙ හගවති එකං පුරිසයුගං, පරිනිබ්බුතෙ එකන්ති කත්වා “ද්වෙයෙව පුරිසයුගාතී”ති චුත්තං. පරිනිබ්බුතෙ පන හගවති එකමෙව පුරිසයුගං අසීතියෙව වස්සසහස්සාති බ්‍රහ්මවරියං අට්ඨාසීති වෙදිතබ්බං.

20. සාවකයුගාතීති සාවකා එව සාවකයුගාති. අසම්භූණන්තෙනාති අපාපුණන්තෙන. ගබ්භං ගණ්ඨාපෙන්තස්සාති සබ්බඤ්ඤාඤාණස්ස විජායනත්ථං ඤාණගබ්භං ගණ්ඨාපෙන්තස්ස.

21. කො අනුසන්ධිති පුබ්බාපරකථානං කිං අනුසන්ධානං, කො සම්බන්ධොති අත්ථො.

සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනාපෙක්ඛන්ති යාවියතීති යාවනා, සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියෙව යාවනා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනා, තං අපෙක්ඛතීති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනාපෙක්ඛං භූමිමච්චනං, යාවියමානසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාවනාපෙක්ඛං භූමිමච්චනන්ති චුත්තං හොති. යාවනවිසිට්ඨා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියෙව හි “තත්ථා”ති ඉමිනා පරාමට්ඨා, තෙනෙව චක්ඛති “තත්ථ තස්සා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා”ති. යං චුත්තන්ති “සික්ඛාපදපඤ්ඤාපෙය්‍යා”ති ඉමිනා යං සික්ඛාපදපඤ්ඤපනං චුත්තං, යාවිතන්ති අත්ථො. තත්ථ තස්සා සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියාති තස්ස යාවියමානසික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියන්ති අත්ථො. අකාලන්ති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අකාලං.

ආසවට්ඨානීයාති එත්ථ අධිකරණෙ අනියසද්දොති ආහ “ආසවා තිට්ඨන්ති එතෙසු”තිආදි. කෙ පන තෙ ආසවා, කෙ ව ධම්මා තදධිකරණභූතාති ආහ “යෙසු දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකා”තිආදි. දිට්ඨධම්මිකා පරුපවාදාදයො, සම්පරායිකා ආපායිකා අපායදුක්ඛවිසෙසා. තෙ ආසවන්ති තෙන තෙන පච්චයවසෙන පවත්තන්ති ආසවා. නෙසන්ති පරුපවාදාදිආසවානං. තෙති චිතික්කමධම්මා. අසති ආසවට්ඨානීයෙ ධම්මෙ සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියං කො දොසො, යෙනෙව චුත්තන්ති ආහ “යදි හි පඤ්ඤාපෙය්‍යා”තිආදි, චිතික්කමදොසං අදිස්වා යදි පඤ්ඤාපෙය්‍යාති අධිප්පායො. පරම්මිබ්‍රා අක්කොසනං පරුපවාදො, පරෙහි වචනෙසු දොසාරොපනං පරුපාරම්භො, සම්මිබ්‍රා ගරහනං ගරහදොසො.

කථඤ්ඤි නාම පලිවෙය්‍යෙස්සතීති සම්බන්ධො, කථං-සද්දයොගෙ අනාගතප්පයොගො දට්ඨබ්බො. අන්වායිකොති අනුවත්තකො. භොගක්ඛන්ධන්ති භොගරාසිං. “අම්භාකමෙන”ති ඤායන්තීති ඤාතී, පිතාමහපිතුපුත්තාදිවසෙන පරිවට්ඨනට්ඨෙත පරිවට්ඨො, ඤාතීයෙව පරිවට්ඨො ඤාතීපරිවට්ඨො. සාසවිජාදනපරමතාය සන්තුට්ඨාති සාසවිජාදනෙ පරමතාය උත්තමතාය සන්තුට්ඨා, සාසවිජාදනපරියෙසෙන සල්ලෙඛවසෙන පරමතාය උක්කට්ඨභාවෙ සණ්ඨිතාති අත්ථො. සාසවිජාදනමෙව වා පරමං පරමා කොටි එතෙසං න තතො පරං කිඤ්චි අසාමිසජානං පරියෙසන්ති පච්චාසිසන්ති වාති සාසවිජාදනපරමා, තෙසං භාවො සාසවිජාදනපරමතා, තස්සං සාසවිජාදනපරමතාය සන්තුට්ඨා. තෙසු නාම කොති යථාචුත්තගුණවිසිට්ඨෙසු තෙසු භික්ඛුසු කො නාම. ලොකාමිසභූතන්ති ලොකපරියාපන්නං හුත්වා කිලෙසෙහි ආමසිතබ්බන්තා ලොකාමිසභූතං. පබ්බජ්ජාසඬ්ඛෙපෙනෙවාති “පාණානිපාතා වෙරමණි”තිආදිනා පබ්බජ්ජාමුඛෙනෙව. එතන්ති මෙටුනාදිනං අකරණං. ථාමන්ති සික්ඛාපදානං පඤ්ඤාපනකිරියාය සාමන්තීයං. බලන්ති යථාචතො සබ්බධම්මානං පටිවෙධසමත්ථං ඤාණබලං. කුප්පෙය්‍යාති කුප්පං භවෙය්‍ය. එතස්සෙවත්ථස්ස පාකට්ඨකරණං න යථායානෙ තිට්ඨෙය්‍යාති, පඤ්ඤත්තීට්ඨානෙ න තිට්ඨෙය්‍යාති අත්ථො. අකුසලොති තිකිච්ඡිකුං යුත්තකාලස්ස අපරිජානනතො අකුසලො අපේකො. අවුද්ධි අනායො, බ්‍යසනං දුක්ඛං. පටිකච්චෙවාති ගණ්ඩුප්පාදනතො පඨමමෙව. සඤ්ජවිං කත්වාති සොභනච්ඡවිං කත්වා. බාලවෙජ්ජොති අපණ්ඩිතවෙජ්ජො. ලොභිතක්ඛයඤ්ච මං පාපෙතීති චිත්තතිවිපරිණාමං කත්වා යොජෙතබ්බං.

අකාලං දස්සෙත්වාති සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තියා අකාලං දස්සෙත්වා. රොගං චූපසමෙත්වාති එාසුං කත්වා. සකෙ ආවරියකෙති ආවරියස්ස භාවො, කම්මං වා ආවරියකං, තස්මිං අත්තතො ආවරියභාවෙ, ආවරියකම්මෙ වා. නිමිත්තත්ථෙව චෙතං භූමිමච්චනං. විදිකානුභාවොති පාකට්ඨානුභාවො.

විපුලභාවෙනාති පබ්බජිතානං බහුභාවෙන. සාසනෙ එකච්චෙ ආසවට්ඨානීයා ධම්මා න උප්පජ්ජන්තීති යස්මා සෙනාසනාති පහොන්ති, තස්මා ආවාසමච්ඡරියාදිහෙතුකා සාසනෙ එකච්චෙ ආසවට්ඨානීයා ධම්මා න උප්පජ්ජන්ති. ඉමිනා නයෙනාති එතෙන පදසොධම්මසික්ඛාපදාදිනං සඬ්ඛගො දට්ඨබ්බො.

ලාභග්ගමහත්තන්ති විවරාදිලභිතබ්බපච්චයො ලාභො, තස්ස අග්ගං මහත්තං පණිතතා බහුභාවො වා. බහුස්සුතස්ස භාවො බාහුසච්චං. අයොනියො උම්මුජ්ජමානාති අනුපායෙන අභිනිවිසමානා, විපරිතතො ජානමානාති අත්ථො. රසෙන රසං සංසන්දිත්වාති සභාවෙන සභාවං සංසන්දිත්වා, අනුඤ්ඤාතපච්චත්ථරණාදිසු සුඛසම්ඵස්සාමඤ්ඤතො උපාදින්නඵස්සරසෙපි අනවජ්ජසඤ්ඤිතාය අනුපාදින්නඵස්සරසෙන උපාදින්නඵස්සරසං සංසන්දිත්වා, සමානභාවං උපනෙත්වාති අත්ථො. උද්ධම්මං උබ්බිතයං සත්ථුසාසනං දීපෙන්තීති “තථාහං භගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි”තිආදිනා (පාචි. 418) සත්ථුසාසනං උද්ධම්මං උබ්බිතයං කත්වා දීපෙන්ති.

ඉමස්මිං අත්ථෙති “නිරබ්බදො හි, සාරිපුත්ත, හික්ඛුසඬ්ඛො”ති (පාරා. 21) එවං චුත්තහික්ඛුසඬ්ඛසඤ්ඤිතෙ අත්ථෙ. කථං පන දුස්සිලානං වොරභාවොති ආහ “තෙ හි අස්සමණොව හුත්වා”තිආදි. කාළකධම්මයොගාති දුස්සිලතාසඬ්ඛානපාපධම්මයොගතො. පහස්සරොති පහස්සරසිලො. සාරොති වුවචන්තීති සාසනබ්‍රහ්මවරියස්ස සාරභූතන්තා සීලාදයො ගුණා “සාරො”ති වුවචන්ති.

සබ්බපරිත්තගුණොති සබ්බෙහි නිහිතගුණො, අප්පගුණො වා. සො සොනාපන්නොති ආනන්දන්ථෙරං සන්ධාය වදති. සොනං ආපන්නොති මග්ගසොනං ආපන්නො. පටිපක්ඛධම්මානං අනවසෙසතො සවනතො පෙල්ලනතො සොනො අරියමග්ගොති ආහ “සොනොති ව මග්ගස්සෙන අධිවචන”න්ති. සොනාපන්නොති තෙන සමන්තාගතස්ස පුග්ගලස්සාති ඉමිනා මග්ගසමඬ්ඛි සොනාපන්නොති වත්වා තමෙවත්ථං උදාහරණෙන සාධෙත්වා ඉදාති ඉධාධිප්පෙතපුග්ගලං නිද්ධාරෙත්වා දස්සෙන්නො ආහ “ඉධ පනා”තිආදි. ඉධ ආපන්නසද්දො “ඵලසච්ඡිකිරියාය

පටිපත්තෝ” තිආදිසු (සං. නි. 5.488) විය වත්තමානකාලිකොති ආහ “මග්ගෙන ඵලස්ස නාමං දිත්තං” න්ති. මග්ගෙන හි අත්තනා සදිසස්ස අට්ඨභිගිකස්ස වා සත්තභිගිකස්ස වා ඵලස්ස සොතොති නාමං දිත්තං, අත්තකාලිකත්තෙ පන සරසතොව නාමලාභො සියා. මග්ගක්ඛණෙ හි මග්ගසොතං ආපජ්ජති නාම, ඵලක්ඛණෙ ආපත්තො.

විරූපං සදුක්ඛං සලපායාසං නිපාතෙති විනිපාතො, අපායදුක්ඛෙ බිපනකො. ධම්මොති සභාවො. තෙනාහ “න අත්තනං අපායෙසු විනිපාතනසභාවො” ති. අප්ඨ වා ධම්මොති අපායෙසු බිපනකො සක්කායදිට්ඨිආදිකො අකුසලධම්මො. යස්ස පන සො අකුසලධම්මො නත්ථි සබ්බසො පභිනත්තා, සො යස්මා අපායෙසු අත්තනං විනිපාතනසභාවො න භොති, තස්මා චුත්තං “න අත්තනං අපායෙසු විනිපාතනසභාවොති චුත්තං භොති” ති. කස්මාති අවිනිපාතනධම්මතාය කාරණං පුච්ඡති. අපායං ගමෙන්නීති අපායගමනියා. විනිපාතනසභාවොති උප්පජ්ජනසභාවො. සම්මත්තනියාමෙන මග්ගෙනාති සම්මා භවනියාමකෙන පටිලද්ධමග්ගෙන. නියතොති වා භෙට්ඨිමත්තතො සත්තමභවතො උපරි අනුප්පජ්ජනධම්මතාය නියතො. සම්බොධිති උපරිමග්ගත්තයසඛිධානා සම්බොධි. සම්බුජ්ඣතිති හි සම්බොධි, අරියමග්ගො. සො ච ඉධ පට්ඨමග්ගස්ස අධිගතත්තා අවසිට්ඨො ඵව අධිගත්තබ්බභාවෙන ඉච්ඡිතබ්බොති. තෙනාහ “උපරිමග්ගත්තයං අවස්සං සම්පාපකො” ති. උපරිමග්ගත්තයං අවස්සං සම්පාපකො, සොතාපත්තො.

විනයපඤ්ඤත්තියාවනකථා නිට්ඨිතා.

බුද්ධාච්ඡිණකථා

22. අනුධම්මතාති ලොකුත්තරධම්මානුගතො ධම්මො. අනපලොකෙත්වාති පදස්ස විවරණං “අනාපුච්ඡිත්වා” ති. ජනපදවාරිකං පක්කමන්තිති එත්ථ ඉති-සද්දො ගමාමානතාය න චුත්තො, ඵවං අඤ්ඤත්ථාපි ඊදිසෙසු යානෙසු. තත්ථ ජනපදවාරිකන්ති ජනපදෙසු වරණං, වරණං වා වාරො, සො ඵව වාරිකා, ජනපදෙසු වාරිකා ජනපදවාරිකා. තං පක්කමන්ති, ජනපදගමනං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. පක්කමන්තියෙවාති අවධාරණෙන නො න පක්කමන්තිති දස්සෙති. “ජනපදවාරිකං පක්කමන්ති” ති එත්ථ යත්වා භගවතො වාරිකාපක්කමනවිධිං දස්සෙන්නො ආහ “ජනපදවාරිකං වරන්තා වා” තිආදි. වාරිකා ච නාමෙසා (දී. නි. අට්ඨ. 1.254; ම. නි. අට්ඨ. 1.254) දුට්ඨා තුරිතවාරිකා වෙච අතුරිතවාරිකා ව. තත්ථ දුරෙපි බොධනෙයාපුග්ගලං දිස්වා තස්ස බොධනත්ථාය සභසා ගමනං තුරිතවාරිකා නාම, සා මහාකස්සපත්ථෙරපච්චුග්ගමනාදිසු දට්ඨබ්බා. භගවා හි මහාකස්සපත්ථෙරං පච්චුග්ගච්ඡන්තො මුහුත්තෙන තිගාචුතමගමාසි, ආලවකස්සත්ථාය තිංසයොජනං, තථා අභිගුලිමාලස්ස, පුක්කුසාතිස්ස පන පඤ්චවත්තාලිසයොජනං, මහාකස්සිතස්ස විසයොජනසතං, ධනියස්සත්ථාය සත්තයොජනසතාති අගමාසි, ධම්මසෙනාපතීනො සද්ධිචිභාරිකස්ස වනවාසීතිස්සසාමණෙරස්ස තිගාචුතාධිකං විසයොජනසතං අගමාසි, අයං තුරිතවාරිකා. යං පන ගාමනිගමනගරපටිපාටියා දෙවස්සිකං යොජනඅභිසයොජනවසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදිහි ලොකං අනුග්ගණ්හන්තස්ස ගමනං, අයං අතුරිතවාරිකා නාම. ඉමං පන වාරිකං වරන්තො භගවා මහාමණ්ඩලං මජ්ඣිමමණ්ඩලං අන්තිමමණ්ඩලන්ති ඉමෙසං තිණ්ණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤතරස්මිං වරති. තත්ථ “ජනපදවාරිකං” න්ති චුත්තත්තා අතුරිතවාරිකාව ඉධාධිප්පෙනා. තමෙව චිහ්ජිත්වා දස්සෙන්නො ආහ “මහාමණ්ඩලං මජ්ඣිමමණ්ඩලං” තිආදි.

තත්ථ අන්තිමමණ්ඩලන්ති බුද්දකමණ්ඩලං, ඉතරෙසං වා මණ්ඩලානං අන්තොගධත්තා අන්තිමමණ්ඩලං, අබ්භන්තරිමමණ්ඩලන්ති චුත්තං භොති. ඉමෙසං පන මණ්ඩලානං කිං පමාණන්ති ආහ “තත්ථ මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං” තිආදි. නවයොජනසතිකමිපි යානං මජ්ඣිමදෙසපරියාපන්නමෙව, තතො පරං නාධිප්පෙනා තුරිතවාරිකාවසෙන අගමනතො. යස්මා නික්ඛන්තකාලතො පට්ඨාය ගතගතට්ඨානස්ස චතුසු පස්සෙසු සමන්තතො යොජනසතං එකකොලාහලං භොති, පුරිමං පුරිමං ආගතා නිමන්තෙතුං ලභන්ති, ඉතරෙසු ද්විසු මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහාමණ්ඩලං ඔසරති, තත්ථ බුද්ධා භගවන්තො තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහං ද්විහං වසන්තා මහාජනං ආමිසපටිග්ගහෙන අනුග්ගණ්හන්ති, ධම්මදානෙන ච විවට්ඨපනිස්සිතං කුසලං වඩ්ඪෙන්නි, තස්මා චුත්තං “ගාමනිගමාදිසු මහාජනං ආමිසපටිග්ගහෙන අනුග්ගණ්හන්තා” තිආදි. සමට්ථිපස්සනා තරුණා භොන්තිති එත්ථ තරුණා විපස්සනාති සඛිධාරපරිවිජ්ජෙන ඤාණං කඛිධාවිතරණෙ ඤාණං සම්මසනෙ ඤාණං මග්ගාමග්ගෙ ඤාණන්ති චතුත්තං ඤාණානං අධිවචනං. සමට්ථස්ස තරුණභාවො පන උපවාරසමාධිවසෙන වෙදිතබ්බො. “සවෙ පන අන්තොවස්සෙ හික්ඛුනං සමට්ථිපස්සනා තරුණා භොන්ති” ති ඉදං නිදස්සනමත්තන්ති දට්ඨබ්බං. අඤ්ඤනපි මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වෙනෙයානං ඤාණපරිපාකාදිකාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ වාරිකං වරිතුකාමා වාතුමාසං වසිත්වාච නික්ඛමන්ති.

පවාරණාසඛිගහං දත්වාති අනුමතිදානවසෙන දත්වා. මාගසිරස්ස පට්ඨෙදිවසෙති මාගසිරමාසස්ස පට්ඨෙදිවසෙ. ඉදඤ්චෙතරහි පවත්තවොහාරවසෙන කත්තිකමාසස්ස අපරපක්ඛපාටිපදදිවසං සන්ධාය චුත්තං. තෙසන්ති තෙසං බුද්ධානං. තෙහි විනෙතබ්බත්තා “තෙසං විනෙයාසත්තා” ති චුත්තං. විනෙයාසත්තාති ච වාරිකාය විනෙතබ්බසත්තා. මාගසිරමාසමිපි තත්ථෙව වසිත්වා පුස්සමාසස්ස පට්ඨෙදිවසෙති ඉදමිපි නිදස්සනමත්තන්ති දට්ඨබ්බං. චතුමාසචුත්ථානමිපි බුද්ධානං විනෙයාසත්තා අපරිපක්කිත්ථියා භොන්ති, තෙසං ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානා අපරමිපි එකමාසං වා ද්විතිචතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්වා මහාහික්ඛුසඛිසපරිවාරා නික්ඛමිත්වා පුරිමනෙයෙනෙව ලොකං අනුග්ගණ්හන්තා සත්තහි වා ඡහි වා පඤ්චහි වා චතුහි වා මාසෙහි වාරිකං පරියොසාපෙන්නි. වෙනෙයාවසෙනෙවාති

අවධාරණයෙන් විවරාදිගෙන වරන්තීන් දස්සෙති. තමා හි ඉමෙසු නිසු මණ්ඩලෙසු යන්ට කන්ට්ටි වාරිකං වරන්තා න විවරාදිගෙන වරන්ති, අට බො යෙ දුග්ගතබාලජිණ්ණබායාධිකා, තෙ “කදා තමාගතං ආගන්ත්වා පස්සිස්සන්ති, මයි පන වාරිකං වරන්තෙ මහාජනො තමාගතදස්සනං ලභිස්සන්ති, තත්ට් කෙවි චිත්තානි පසාදෙස්සන්ති, කෙවි මාලාදිති පුපෙස්සන්ති, කෙවි කට්ඨජුහික්ඛං දස්සන්ති, කෙවි මිච්ඡාදස්සනං පහාය සම්මාදිට්ඨිකා භවිස්සන්ති, තං නෙසං භවිස්සති දිසරත්තං හිතාය සුබායා”ති එවං ලොකානුකම්පාය වාරිකං වරන්ති.

අපිව චතුති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති ජඩ්ඝවිභාරවසෙන සරිථාසුකත්ථාය, අට්ඨප්පත්තිකාලාභිකඛ්ඛන්තත්ථාය, හික්ඛුනං සික්ඛාපදපඤ්ඤාපනත්ථාය, තත්ට් තත්ට් පරිපාකගතින්ද්‍රියෙ බොධනෙයාසත්තෙ බොධනත්ථායාති. අපරෙහිපි චතුති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති බුද්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, ධම්මං, සඬ්ඝං සරණං ගච්ඡිස්සන්තිති වා, මහතා ධම්මවස්සෙන චතස්සො පරිසා සන්තප්පෙස්සාමාති වා. අපරෙහිපි පඤ්චති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති පාණාතිපාතා විරම්භස්සන්තිති වා, අදින්නාදානා, කාමෙසුමිච්ඡාචාරා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදට්ඨානා විරම්භස්සන්තිති වා. අපරෙහිපි අට්ඨති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති පඨමං ඤානං පටිලභිස්සන්තිති වා, දුතියං...පෙ.... නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනසමාපත්තිං පටිලභිස්සන්තිති වා. අපරෙහිපි අට්ඨති කාරණෙහි බුද්ධා භගවන්තො වාරිකං වරන්ති සොනාපත්තිමග්ගං අධිගම්භස්සන්තිති වා, සොනාපත්තිඵලං...පෙ.... අරහත්තඵලං සච්ඡිකරිස්සන්තිති වාති.

පුප්ථානි ඔව්නන්තා විය වරන්තිති ඉමිනා යථා මාලාකාරො බහුං පුප්ථගච්ඡං දිස්වා තත්ට් විරම්භි යන්වා පුප්ථානි ඔව්නන්වා පුප්ථසුඤ්ඤං ගච්ඡං දිස්වා තත්ට් පපඤ්චං අකත්වා තං පහාය අඤ්ඤත්ට් ගන්ත්වා පුප්ථානි ඔව්නන්තො විවරති, එවමෙව බුද්ධාපි යන්ට් ගාමනිගමාදිසු විනෙයාසත්තා බහු භොන්ති, තත්ට් විරම්භි වසන්තා තෙ විනෙත්වා විනෙයාසුඤ්ඤාගමාදිසු පපඤ්චං අකත්වා තං පහාය අඤ්ඤත්ට් බහුවිනෙයාසකෙසු ගමාදිසු වසන්තා විවරන්තිති දස්සෙති. තතොයෙව ච අතිබුද්ධකෙපි අන්තිමමණ්ඩලෙ උපනිස්සයවන්තානං බහුභාවතො තාව බහුමිපි කාලං සත්තමාසපරියන්තං වාරිකං වරන්ති.

සන්තසභාවන්තා කිලෙසසමණභෙතුතාය වා සන්තං නිබ්බානං, සුඛකාරණතාය ව සුඛන්ති ආහ “සන්තං සුඛං නිබ්බානමාරම්මණං කත්වා”ති. දසසහස්සවක්කවාලෙති ජාතික්ඛෙන්තභුතාය දසසහස්සිලොකධාතුයා. ඉදඤ්ච දෙවබ්බුමානං වසෙන චුත්තං, මනුස්සා පන ඉමස්මිංයෙව වක්කවාලෙ බොධනෙයා භොන්ති. බොධනෙයාසත්තසමවලොකනන්ති පඨමං මහාකරුණාය ඵරිත්වා පච්ඡා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණජාලං පත්ථරිත්වා තස්ස අන්තො පටිට්ඨානං බොධනෙයාසත්තානං සමොලොකනං. බුද්ධා කිර මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා තතො චුට්ඨාය “යෙ සත්තා හබ්බා පරිපාකඤ්ඤාණා අජ්ජයෙව මයා විනෙතබ්බා, තෙ මය්හං ඤාණස්ස උපට්ඨහන්තු”ති චිත්තං අධිට්ඨාය සමන්තාහරන්ති. තෙසං සහ සමන්තාහාරා එකො වා ද්වෙ වා බහු වා තදා විනසුපගා වෙනෙයා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණස්ස ආපාට්මාගච්ඡන්ති, අයමෙන්ට් බුද්ධානුභාවො. එවං ආපාට්මාගතානං පන තෙසං උපනිස්සයං පුබ්බවරියං පුබ්බභෙතුං සම්පතිවත්තමානඤ්ච පටිපත්තිං ඔලොකෙන්ති. වෙනෙයාසත්තපරිග්ගණනත්ට්ඤ්ඤි සමන්තාහාරෙ කතෙ පඨමං නෙසං වෙනෙයාභාවෙනෙව උපට්ඨානං භොති. අට් “කිං නු බො භවිස්සති”ති සරණගමනාදිවසෙන කඤ්චි නිජ්ජන්තිං වීමංසමානා පුබ්බුපනිස්සයානි ඔලොකෙන්ති.

ඔතිණ්ණෙති ආරොචිතෙ, පරිසමජ්ඣං වා ඔතිණ්ණෙ. ද්වික්ඛන්තුන්ති එකස්මිං සංවච්ඡරෙ ද්වික්ඛන්තුං. බුද්ධකාලෙ කිර එකෙකස්මිං සංවච්ඡරෙ ද්වෙ වාරෙ හික්ඛු සන්තිපනන්ති උපකට්ඨවස්සුපනායිකකාලෙ ව පවාරණාකාලෙ ව. උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය දසපි විසම්භි තිංසම්භි වන්තාලිසම්භි පඤ්ඤාසම්භි හික්ඛු වග්ගවග්ගා හුන්වා කම්මට්ඨානත්ථාය ආගච්ඡන්ති. භගවා තෙහි සද්ධිං සම්මොදිත්වා “කස්මා, හික්ඛවෙ, උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය විවරට්”ති පුච්ඡති. අට් තෙ “භගවා කම්මට්ඨානත්ට් ආගතම්හ, කම්මට්ඨානං නො දෙට්”ති යාවන්ති. සත්ථා තෙසං වරියවසෙන රාගවරිතස්ස අසුභකම්මට්ඨානං දෙති, දොසවරිතස්ස මෙත්තාකම්මට්ඨානං, මොහවරිතස්ස “උද්දෙසො පරිපුච්ඡා කාලෙන ධම්මස්සවනං කාලෙන ධම්මසාකච්ඡා ඉදං තුය්හං සජ්ජාය”න්ති ආචික්ඛති. කිඤ්චාපි හි මොහවරිතස්ස ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං සජ්ජායං, කම්මට්ඨානභාවනාය පන භාජනභුතං කාතුං සම්මොහවිගමාය පඨමං උද්දෙසපරිපුච්ඡාධම්මස්සවනධම්මසාකච්ඡාසු නියොජෙති. විතක්කවරිතස්ස ආනාපානස්සතිකම්මට්ඨානං දෙති. සද්ධාවරිතස්ස විසෙසතො පුරිමා ඡ අනුස්සතියො සජ්ජායා, තාසං පන අනුසුඤ්ජනෙ අයං පුබ්බභාගපටිපත්තිති දස්සෙතුං පසාදනීයසුත්තන්තෙන බුද්ධසුබොධිතං ධම්මසුධම්මතං සඬ්ඝසුප්පටිපත්තිඤ්ච පකාසෙති. ඤාණවරිතස්ස පන මරණස්සති උපසමානුස්සති චතුර්ධාතුවත්ථානං ආහාරපටිකුලසඤ්ඤා විසෙසතො සජ්ජායා, තෙසං උපකාරධම්මදස්සනත්ට් අනිච්චතාදිපටිසංයුත්තෙ ගම්භිරෙ සුත්තන්තෙ කට්ඨෙ. තෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා සවෙ සජ්ජායං භොති, සත්ථු සන්තිකෙ එව වසන්ති. නො වෙ භොති, සජ්ජායං සෙනාසනං පුච්ඡන්තා ගච්ඡන්ති. තෙපි තත්ට් වසන්තා තෙමාසිකං පටිපදං ගහෙන්වා සට්ඨන්තා වායමන්තා සොනාපන්නාපි භොන්ති සකදාගාමිනොපි අනාගාමිනොපි අරහන්තොපි. තතො චුත්ථවස්සා පවාරත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා “භගවා අහං තුම්භාකං සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙන්වා සොනාපත්තිඵලං පත්තො...පෙ.... අහං අග්ගඵලං අරහත්ත”න්ති පටිලද්ධගුණං ආරොචෙන්ති, උපරි අනධිගතස්ස අධිගමාය කම්මට්ඨානඤ්ච යාවන්ති. තෙන චුත්තං “පුරෙ වස්සුපනායිකාය ව කම්මට්ඨානග්ගහණත්ට්...පෙ.... උපරි කම්මට්ඨානග්ගහණත්ට්ඤ්ච”ති.

ආයාමාති එත්ට් ආ-සද්දො “ආගච්ඡා”ති ඉමිනා සමානත්ථොති ආහ “ආයාමාති ආගච්ඡ යාමා”ති, එහි ගච්ඡාමාති අත්ථො. ආනන්දාති භගවා සන්තිකාවචරන්තා ථෙරං ආලපති, න පන තදා සත්ථු සන්තිකෙ වසන්තානං හික්ඛුනං.

අභාවතො. පඤ්චසතපරිමාණො හි තදා භගවතො සන්තිකෙ භික්ඛුසඬ්ඨෙසො. ථෙරො පන “ගණ්ඨාචායුසො පත්තචීවරානි, භගවා අසුකට්ඨානං ගන්තුකාමො”ති භික්ඛුනං ආරොචෙති. “අථ ඛො භගවා ආයස්මන්තං ආනන්දං ආමන්තෙසි”ති චුත්තත්තා “භගවතො පච්චස්සොසි”ති ඉධ භගවතොති සාමීච්චනං ආමන්තනවචනමෙව සම්බන්ධීඅන්තරං අපෙක්ඛතීති ඉමිනා අධිප්පායෙන “භගවතො වචනං පටිඅස්සොසි”ති චුත්තං. භගවතොති පන ඉදං පතිස්සවසම්බන්ධෙන සම්පදානවචනං යථා “දෙවදත්තස්ස පටිස්සුණොති”ති. පච්චස්සොසිති එත්ථ පටි-සද්දො අභිමුඛවචනොති ආහ “අභිමුඛො හුත්වා සුඤ්ඤි”ති. භගවතො මුඛාභිමුඛො හුත්වා අධිවාසෙත්වා සුඤ්ඤි, න උදාසීනො හුත්වාති අධිප්පායො.

තස්ස පාටිභාරියස්ස ආගන්තුකවසෙන කතත්තා චුත්තං “නගරද්වාරතො පට්ඨායා”ති. සුවණ්ණරසපිඤ්ජරාහි රස්මිහිති එත්ථ රස-සද්දො උදකපරියායො, පිඤ්ජර-සද්දො හෙමවණ්ණපරියායො, තස්මා සුවණ්ණජලධාරා විය සුවණ්ණවණ්ණාහි රස්මිහිති අත්ථො. සමුප්පොතයමානොති ඔභාසයමානො. අස්සාති වෙරඤ්ජස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස. භගවන්තං උපනිසිදිතුකාමොති භගවන්තං උපගන්ත්වා නිසිදිතුකාමො, භගවතො සමීපෙ නිසිදිතුකාමොති චුත්තං හොති.

බ්‍රාහ්මණ තයා නිමන්තිතා වස්සංචුත්ථා අමිහාති පාළියං සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො. දාතබ්බො අස්සාති දාතබ්බො භවෙය්‍ය. නො අසන්තොති නෙව අවිජ්ජමානො, කිත්තු විජ්ජමානොයෙවාති දීපෙති. විනා වා ලිඬගවිපල්ලාසෙනෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බොති ආහ “අථ වා”තිආදි. ඉමිනා සාමඤ්ඤවචනතො එත්ථ නපුංසකලිඬගනිද්දෙසොති දස්සෙති. නො නත්ථීති නො අමිහාකං නත්ථී. නොති වා එතස්ස විවරණං නත්ථීති. කෙසං අදාතුකාමතා වියාති ආහ “යථා”තිආදි. පහුතචිත්තුපකරණානන්ති එත්ථ චිත්තීති තුට්ඨී, චිත්තියා උපකරණං චිත්තුපකරණං, තුට්ඨිකාරණන්ති අත්ථො. පහුතං ධනධඤ්ඤජාතරූපරජනනානාවිධාලඬිකාරසුවණ්ණභාජනාදිභෙදං චිත්තුපකරණමෙතෙසන්ති පහුතචිත්තුපකරණා, තෙසං පහුතචිත්තුපකරණානං මච්ඡරිතං යථා අදාතුකාමතා, එවං නො අදාතුකාමතාපි නත්ථීති සම්බන්ධො. තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති එත්ථ තන්ති තං කාරණං, තං කිච්චං වා. එත්ථාති සරාවාසෙ. දුතියෙ පන අත්ථචිකප්පෙ තන්ති දෙය්‍යධම්මස්ස පරාමසනං. එත්ථාති ඉමස්මිං තෙමාසබ්බන්තරෙති අත්ථො. යන්ති යෙන කාරණෙන, කිරියාපරාමසනං වා. දුතියෙ පන අත්ථචිකප්පෙ යන්ති යං දෙය්‍යධම්මන්ති අත්ථො.

අලං සරාවාසපලිබොධචිත්තායාති සඤ්ඤාපෙත්වාති බ්‍රාහ්මණ නෙතං සරාවාසපලිබොධෙන කතං, අථ ඛො මාරාවට්ටනෙනාති බ්‍රාහ්මණං සඤ්ඤාපෙත්වා. තඬ්ඨණානුරූපායාති යාදිසි තදා තස්ස අජ්ඣාසයප්පවන්ති, තදනුරූපායාති අත්ථො. තස්ස තදා තාදිසස්ස විචට්ටසන්තිස්සිතස්ස ඤාණපරිපාකස්ස අභාවතො කෙවලං අබ්භන්තරසන්තිස්සිතො එව අත්ථො දස්සිතොති ආහ “දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං සන්දස්සෙත්වා”ති, පච්චක්ඛතො විභාවෙත්වාති අත්ථො. කුසලෙ ධම්මෙති තෙභූමකෙ කුසලෙ ධම්මෙ. තත්ථාති කුසලධම්මෙ යථාසමාදයිතෙ. නන්ති බ්‍රාහ්මණං. සමුත්තෙපෙත්වාති සම්මදෙව උපරූපරි නිවෙසෙත්වා පුඤ්ඤකිරියාය නික්ඛවිසදභාවං ආපාදෙත්වා. තං පන අත්ථතො තස්ස උස්සාහජනනං හොතිති ආහ “සඋස්සාහං කත්වා”ති. එවං පුඤ්ඤකිරියාය සඋස්සාහතො එවරූපගුණසමඬ්ඨිතා ව නියමතො දිට්ඨධම්මිකාදිඅත්ථසම්පාදනන්ති එවං සඋස්සාහතාය අඤ්ඤෙහි ව තස්මිං විජ්ජමානගුණෙහි සම්පභංසෙත්වා සම්මදෙව භට්ඨතුට්ඨභාවං ආපාදෙත්වා.

යදි භගවා ධම්මරතනවස්සං වස්සි, අථ කස්මා සො විසෙසං නාධගච්ඡී? උපනිස්සයසම්පත්තියා අභාවතො. යදි එවං කස්මා භගවා තස්ස තථා ධම්මරතනවස්සං වස්සිති? චුච්චතෙ – යදිපි තස්ස විසෙසාධගමො නත්ථී, ආයතිං පන නිබ්බානාධගමත්ථාය වාසනාභාගියා ව සබ්බා පුරිමපච්ඡිමධම්මකථා අහොසීති දට්ඨබ්බො. න හි භගවතො නිරන්ථකා ධම්මදෙසනා අත්ථී. තෙමාසිකොපි දෙය්‍යධම්මොති තෙමාසං දාතබ්බොපි දෙය්‍යධම්මො. යං දිවසන්ති යස්මිං දිවසෙ.

23. බුද්ධපරිණායකන්ති බුද්ධො පරිණායකො එතස්සාති බුද්ධපරිණායකො, භික්ඛුසඬ්ඨෙසො. තං බුද්ධපරිණායකං, බුද්ධජෙට්ඨකන්ති අත්ථො. යාවදත්ථං කත්වාති යාව අත්ථො, තාව හොජනෙන තදා කතන්ති අධිප්පායො. දාතුං උපනීතභික්ඛාය පටික්ඛෙපො නාම හත්ථසඤ්ඤාය මුඛවිකාරෙන වචිතෙදෙන වා හොතිති ආහ “හත්ථසඤ්ඤායා”තිආදි. ඔනීතපත්තපාණීන්ති එත්ථ ඔනීතො පත්තතො පාණි එතස්සාති ඔනීතපත්තපාණීති හින්තාධිකරණවිසයොයං සද්දො බාහිරත්ථසමාසොති ආහ “පත්තතො ඔනීතපාණි”න්තිආදි. “ඔනීතපත්තපාණි”න්තිපි පායො, තස්සත්ථො ඔනීත්තං නානාභූතං විනාභූතං ආමිසාපනයෙනෙත වා සුවිකතං පත්තං පාණිතො අස්සාති ඔනීත්තපත්තපාණි, තං ඔනීත්තපත්තපාණිං, හත්ථෙ ව පත්තඤ්ඤෙ ධොවිත්වා එකමන්තෙ පත්තං නික්ඛිපිත්වා නිසින්තන්ති අත්ථො. පත්තුණ්ණපට්ටපටෙ වාති පත්තුණ්ණපටෙ ව පට්ටපටෙ ව. තත්ථ පත්තුණ්ණපදෙසෙ භවා පත්තුණ්ණා, කොසියවිසෙසානිපි වදන්ති. පට්ටාති පන චිතපටාති. ආයොගාදිසු ආයොගොති පටිආයොගො, අංසබද්ධකං පත්තත්ථවිකාදිසු. භෙසජ්ජතෙලානන්ති භෙසජ්ජසම්පාකෙන සාධිතතෙලානං. තුම්බානීති වම්මමයතෙලභාජනාති. එකමෙකස්ස භික්ඛුනො සහස්සග්ගසකං තෙලමදාසීති සම්බන්ධො.

මහායාගං යජිත්වාති මහාදානං දත්වා. සපුත්තදාරං වන්දිත්වා නිසින්තන්ති පුත්තදාරෙහි සද්ධිං වන්දිත්වා නිසින්තං. තෙමාසන්ති අච්චන්තසංයොගෙ උපයොගවචනං. “තෙමාසං සොතබ්බධම්මං අජ්ජෙව සුඤ්ඤාසාමි”ති

නිසිත්තස්ස තං අප්ඤ්ඤායං පුරත්වා දෙසිතත්තා වුත්තං “පරිපුණ්ණසංකප්පං කරුමානො”ති. අනුබන්ධිත්වාති අනුගන්ත්වා.

බුද්ධානං අනභිරතීපරිතස්සිතා නාම නත්ථිති ආහ “යථාප්ඤ්ඤායං යථාරුචිතං වාසං වසිත්වා”ති. අභිරත්තං අභිරතීති හි අත්ථතො එකං. අභිරත්තසද්දො වායං අභිරුචිපරියායො, න අස්සාදපරියායො. අස්සාදවසෙන ව කත්ථවි වසන්තස්ස අස්සාදවත්ථුචිගමනෙන සියා තස්ස තත්ථ අනභිරතී, තයිදං ඛිණ්ණසවානං නත්ථි, පගෙව බුද්ධානං, තස්මා අභිරතීවසෙන කත්ථවි වසිත්වා තදභාවතො අඤ්ඤත්ථ ගමනං නාම බුද්ධානං නත්ථි, විනෙයාවිනයනත්ථං පන කත්ථවි වසිත්වා තස්මිං සිද්ධො විනෙයාවිනයත්ථමෙව තතො අඤ්ඤත්ථ ගච්ඡන්ති, අයමෙත්ථ යථාරුචි. සොරෙයාදීනි අනුපගම්මාති මහාමණ්ඩලවාරිකාය වීථිභූතාති සොරෙයානගරාදීනි අනුපගන්ත්වා. පයාගපතිට්ඨානන්ති ගාමස්සපි අධිවචනං තිත්ථස්සපි. ගඬගං නදින්ති ගඬගං නාම නදිං. තදවසරීති එත්ථ තන්ති කරණත්ථෙ උපයොගවචනන්ති ආහ “තෙන අවසරි තදවසරී”ති.

බුද්ධාවිණ්ණකථා නිට්ඨිතා.

සමන්තපාසාදිකායාති සමන්තතො සබ්බසො පසාදං ජනෙතීති සමන්තපාසාදිකා, තස්සා සමන්තපාසාදිකාය. තත්ථිදං සමන්තපාසාදිකාය සමන්තපාසාදිකත්තස්මිත්ති එත්ථ තත්ථාති පුරිමවචනාපෙක්ඛං, ඉදන්ති වක්ඛමානකාරණවචනාපෙක්ඛං. තත්ථායං යොජනා – යං වුත්තං “සමන්තපාසාදිකාය විනයසංවණ්ණනායා”ති, තත්ථ යා සා සමන්තපාසාදිකාති සංවණ්ණනා වුත්තා , තස්සා සමන්තපාසාදිකාය සංවණ්ණනාය සමන්තපාසාදිකත්තස්මිං සමන්තපාසාදිකභාවෙ සබ්බසො පසාදජනකත්තෙ ඉදං භොති. කිං භොතිති ආහ “ආවරියපරම්පරතො”තිආදි.

ආවරියපරම්පරතොති “උපාලි දාසකො”තිආදිනා (පරි. 3). වුත්තආවරියපරම්පරතො. නිදානවත්ථුප්පභෙදදීපනතොති නිදානප්පභෙදදීපනතො වත්ථුප්පභෙදදීපනතො ව. තත්ථ ඛාහිරනිදානඅබ්බන්තරනිදානසික්ඛාපදනිදානදස්සනවසෙන නිදානප්පභෙදදීපනං වෙදිතබ්බං, ථෙරවාදප්පකාසනං පන වත්ථුප්පභෙදදීපනං. පරසමයවිච්ඡින්නතොති “සකාය පටිඤ්ඤාය මෙත්තියං භික්ඛුනිං නාසෙථා”තිආදීසු (පාරා. 384) මිච්ඡාපටිපන්නානං පරෙසං ලද්ධිනිරාකරණතො, තතොයෙව ව අත්තතො සමයපතිට්ඨාපනෙන සකසමයවිසුද්ධිතො.

බ්‍යඤ්ජනපරිසොධනතොති පාඨසොධනෙන බ්‍යඤ්ජනපරිසොධනං වෙදිතබ්බං, සද්දසත්ථානුසාරෙන වා නිබ්බවනං දස්සෙත්වා පදනිප්ඵත්තිදස්සනං බ්‍යඤ්ජනපරිසොධනං. විභඩ්ගනයභෙදදස්සනතොති “තිස්සො ඉත්ථියො”තිආදිපදභාජනස්ස අනුරූපවසෙන නයභෙදදස්සනතො. සම්පස්සතන්ති ඤාණවක්ඛුනා සම්මා පස්සන්තානං, උපපරික්ඛන්තානන්ති අත්ථො. අපාසාදිකත්ති අප්පසාදාවහං. එත්ථාති සමන්තපාසාදිකාය. සම්පස්සනං විඤ්ඤානන්ති සම්බන්ධො. තස්මා අයං සංවණ්ණනා සමන්තපාසාදිකාත්ථෙව පවත්තාති යොජෙතබ්බං. කස්ස කෙන දෙසිතස්ස සංවණ්ණනාති ආහ “විනයස්සා”තිආදි.

ඉති සමන්තපාසාදිකාය විනයට්ඨකථාය සාරත්ථදීපනියං

වෙරඤ්ජකණ්ඩවණ්ණනා සමත්තා.

පඨමො භාගො නිට්ඨිතො.